

Digitized by the Internet Archive
in 2008 with funding from
Microsoft Corporation

ÆSCHYLI

PERSÆ.

AD OPTIMORUM LIBRORUM FIDEM

RECENSUIT,

INTEGRAM LECTIONIS VARIETATEM NOTASQUE

ADJECIT

AUGUSTUS WELLAUER.

CANTABRIGIÆ :

APUD W. P. GRANT.

VENEUNT LONDINI APUD R. PRIESTLEY.

1827.

ESCHYL

PERSÆ

AD OPTIMUM LIBRUM FIDEM

MANUSCRIPT

EXEMPLUM IN STONE TYPISQUE NOTIS

AD

AD OPTIMUM LIBRUM FIDEM

AD OPTIMUM LIBRUM FIDEM

AD OPTIMUM LIBRUM FIDEM

LONDINI: EXCUDIT T. DAVISON.

18

2

П. Кошарин.

Π Ε Ρ Σ Α Ι.

Pers.

A

1704418

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

ΑΤΟΣΣΑ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΕΙΔΩΛΟΝ ΔΑΡΕΙΟΥ.

ΞΕΡΞΗΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ

ΤΗΣ ΤΟΥ ΑΙΣΧΥΛΟΥ ΤΡΑΓΩΔΙΑΣ

Η ΕΠΙΓΡΑΦΕΤΑΙ ΠΕΡΣΑΙ.

Γλαῦκος ἐν τοῖς περὶ Αἰσχύλου μύθων ¹ ἐκ τῶν Φοινισ-
σῶν φησὶ Φρυγίχου τοὺς Πέρσας παραπεποιῆσθαι. ἐκ-
τίθησι δὲ καὶ τὴν ἀρχὴν τοῦ δράματος ταύτην,

Τὰδ' ἐστὶ Περσῶν τῶν πάλαι βεβηκότων.

πλὴν ἐκεῖ εὐνοῦχος ἐστὶν ἀγγέλλων ἐν ἀρχῇ τὴν τοῦ
Ξέρξου ἥτταν στρωνύς ² τε θρόνους τινὰς τοῖς τῆς ἀρ-
χῆς παρέδρους. ἐνταῦθα δὲ προλογίζει χορὸς πρεσβυτῶν. ³
τῶν δὲ χορῶν τὰ μὲν ἐστὶ παροδικὰ, ὡς ὅτε λέγει, δι'
ἣν αἰτίαν πάρεστιν, ὡς τὸ,

Τύριον οἶδμα λιποῦσα.

τὰ δὲ στάσιμα, ὡς ὅτε ⁴ ἴσταται, καὶ ἀρχεται τῆς
συμφορᾶς τοῦ δράματος· τὰ δὲ κομματικὰ, ὅτε ⁵
λοιπὸν ἐν θρήνῳ γίνεται. ⁶ καὶ ἐστὶν ἡ μὲν' σκηνὴ τοῦ
δράματος παρὰ ⁸ τῷ τάφῳ Δαρείου· ἡ δὲ ὑπόθεσις,
Ξέρξης στρατευσάμενος κατὰ τῆς Ἑλλάδος ⁹ μετὰ
δυνάμεως πολλῆς, ἵππον μὲν ἄμετρον ἐπαγόμενος, ναῦς
δὲ χιλίας διακοσίας ἑπτὰ, ἡ καὶ δεκατέσσαρας· καὶ
πεζῇ μὲν ἐν Πλαταιαῖς νικηθεὶς, ναυτικῇ δὲ ἐν Σαλαμί-
νι, καὶ ¹⁰ διὰ Θεσσαλίας φεύγων, διεπεραιώθη εἰς τὴν
'Ασίαν. ¹¹ Ἰστέον δὲ, ὅτι οἱ Ἕλληνες τριακοσίας μόνον

1. παρ' Αἰσχύλου μύθοις Rob. περὶ
Αἰσχύλου μύθοις Turn.

2. στρωνύς Rob. στονύς Blomf.

3. Quae hinc leguntur usque ad
verba καὶ ἐστὶν ἡ μὲν σκηνή, ejecit
Blomf., et perspicuum est, ea ex alie-
no loco huc immigrasse.

4. ὅταν Rob.

5. ὅτι Rob.

6. γίνονται Turn.

7. ἐστὶ μὲν ἡ Rob.

8. περὶ Rob.

9. Verba μετὰ—δεκατέσσαρας ex
auctoritate cod. Medicei omisit Blomf.

10. καὶ omittunt Med. Turn. Blomf.

11. Verba ἰστέον—σώζουσι τοὺς
ἀνθρώπους cum Med. omisit Blomf.

νῆας εἶχον. πρώτη ἔφοδος Περσῶν ἐπὶ Δαρείου ἐδυστύχησε περὶ Μαραθῶνα. δευτέρα, ἐπὶ Ξέρξου, περὶ Σαλαμῖνα καὶ Πλαταιᾶς, τοῦ Θεμιστοκλέους στρατηγοῦ ὄντος τότε τῶν Ἀθηναίων καὶ ῥήτορος, καὶ νῆας εἰπόντος ποιῆσαι καὶ ἀντιτάξασθαι πρὸς τὸν Ξέρξην. οὗ καὶ γενομένου, περιεγένοντο αὐτοῦ. ὁ Ἀπόλλων γὰρ τοῖς Ἀθηναίοις μαντευομένοις, πῶς τῶν Περσῶν περιγενήσονται, εἶπε τείχη ξύλινα κατασκευάσαι, καὶ οὕτω περιγενέσθαι αὐτῶν. καὶ οἱ μὲν τείχη ἔλεγον ποιῆσαι εἰς τὴν πόλιν ξύλινα ἀντὶ τῶν λιθίνων· ὁ δὲ Θεμιστοκλῆς οὐχ οὕτως, ἀλλὰ νῆας εἶπε ποιῆσαι, αἱ πολλάκις διὰ τῶν οἰκειῶν τειχῶν σώζουσι τοὺς ἀνθρώπους. ἐπὶ Μένωνος τραγῳδῶν Αἰσχύλος ἐνίκα Φινεῖ, Πέρσαις, Γλαύκῳ Ποτνιεῖ,¹² Προμηθεῖ.¹³ τούτου τοῦ Ξέρξου πατὴρ μὲν ἦν Δαρεῖος ὁ Περσῶν βασιλεὺς, μήτηρ δὲ Ἀτοσσα. γίνωσκε δὲ, ὅτι Δαρεῖοι τρεῖς εἰσὶ· πρῶτος δὲ τούτων υἱὸς Ὑστάσπου,¹⁴ προκριθεὶς ὑπὸ τῶν Περσῶν, καὶ βασιλεύσας αὐτῶν, ὃς ἦν καὶ Ξέρξου πατὴρ τοῦ στρατεύσαντος ἐπὶ τοὺς Ἕλληνας· δεύτερος δὲ ὁ Ἀρταξέρξου πατὴρ, Σύρος προσ-αγορευθεὶς, ἢ Νόλος· ἑσχατος δὲ Δαρεῖος ὁ ὑπ' Ἀλεξάνδρου τοῦ Φιλίππου καταλυθεὶς.¹⁵ τινὲς δὲ καὶ τέταρτον Δαρεῖον λέγουσιν εἶναι.

12. Vid. Hermann. dissert. de Blomf.

Æschyli Glaucis.

13. Quæ hinc usque ad finem leguntur, omittuntur in Med. et apud

14. τούτων ὁ Ὑστάσπης Rob. τούτων ὁ Ὑστάσπου Turn.

15. ἀναιρεθεὶς Rob.

Α Λ Λ Ω Σ.

Ἡ τούτου τοῦ δράματος ὑπόθεσις ἐστὶν ἡ κατὰ τῆς Ἑλλάδος ἐπιστράτεια τοῦ Ξέρξου, καὶ αἱ ἐκεῖθεν δυστύχαι καὶ ἀποχώρησις. Τὰ δὲ πρόσωπα, Χόρος γερόντων περὶ τὰ βασίλεια τοῦ Ξέρξου, Ἄτοσσα, ἡ τοῦ Ξέρξου μήτηρ, ἡ καὶ προβιβασθεῖσα δι' ὀνειράτων τὴν τούτου ἦτταν, Ἄγγελος πάντα διασαφῶν, Εἰδῶλον Δαρείου, καὶ Ξέρξης. Πᾶσα δὲ ἡ ἱστορία τοῦ Ξέρξου ἐχει οὕτως.

Ἰππίας ὁ Πεισιστράτου τύραννος ἂν Ἀθηναίων, ἐξέπισε τῆς τυραννίδος. Ἐλθὼν οὖν παρὰ Πέρσας ἱκετεύει Δαρεῖον στρατεύειν κατ' Ἀθηνῶν· καὶ ὅς πεῖθεται, ὥς Ἀριστείδης φησὶν. Ἡρόδοτος δὲ γράφει, Ἀθηναίους, ἀναπεισθέντας ὑπ' Ἀρισταγόρου τοῦ Μιλησίου, πορῶσαι πόλιν τὰς Σαρδεῖς οὔσας ὑπὸ Δαρείου καὶ ἐτέρας πολλάς. Ὁ καὶ μαθὼν Δαρεῖος ἤρετο τίνες οἱ Ἀθηναῖοι, καὶ ἀπέστειλε κατ' αὐτῶν Μαρδόνιον μετὰ βαρείας δυνάμεως καὶ στόλου πολλοῦ. Ναυαγῆσαντα δὲ τοῦτον περὶ Ἀθῶν, ὥς δυσμυρίαν (sic) ἀνδρῶν ναυαγῆσαι, καὶ τραυματισθῆναι ὑπὸ θραυσμάτων καὶ αὐτὸν, παραλύει μὲν ὁ Δαρεῖος τοῦτον τῆς ἀρχῆς. Δευτέρῳ δὲ ἔτει ἀπὸ τοῦδε ἔπεμψεν Ἀθηναίοις σπυρίδα, γῆν καὶ ὕδωρ αἰτῶν, ὥς δῆθεν ἐντεῦθεν δόξαι γῆς καὶ θαλάσσης εἶναι κύριος. Οἱ δὲ τοὺς μὲν Περσῶν πρέσβεις εἰς Φρέαρ ζῶντας βαλόντες, ἄνωθεν γῆν καὶ λίθων βολὰς πέμποντες, τούτους κατέχωσαν. Μὺν δὲ τινα Σάμιον, ἐρμηνεύσαντα τοῖς Ἀθηναίοις τὰ Πέρσου γράμματα, κατὰ τινας μὲν ἀνεῖλον, κατὰ τινας δὲ ἄτιμον ἐποίησαν,

ὥς καὶ Ἀρίθμιον τὸν Ζελεΐτην ἠτίμωσαν, χρύσιον βαρβαρικὸν αὐτοῖς παρὰ Δαρείου κομίσαντα πρεσβευόμενον. Κυρσίλον τῆς βουλῆς ἓνα κατεθαλάττωσαν καὶ ἀνείλον Ἀθηναῖοι, ὅτι γῆν καὶ ὕδωρ συνεβούλευε πέμπειν τῷ βαρβάρῳ· αἱ δὲ τῶν Ἀθηναίων γυναῖκες τὴν γυναῖκα Κυρσίλου ὁμοίως κατελίθωσαν, καὶ οἱ παῖδες τοὺς παῖδας αὐτῶν. Τῷ αὐτῷ ἔτει, Ὀλυμπιάδι οἱ Δαρεῖος μετὰ τὸ ἐκστῆναι Μαρδόνιον τῆς ἀρχῆς ἐπεμψε πάλιν κατὰ τῆς Ἀττικῆς Δάτιν καὶ Ἀρταφέρνην, ἀνέψιον αὐτοῦ, χιλίων νεῶν στόλῳ, πεντήκοντα μυριάδων στρατίαν ἔχοντι. Καὶ Νάξον εἶλον καὶ Ἐρετρίαν Εὐβοΐδα πόλιν, ἐν δὲ τῇ Δήλῳ Δάτις ἐθυμίασε τῷ Ἀπόλλωνι λιβανώτου τ' ἅλαντα. Ἀποπλεύσαντες δὲ καὶ περὶ Μαραθῶνα στρατοπεδευσάμενοι, σὺν οἷς καὶ ὁ τύραννος Ἰππίας, Μιλτιάδου στρατηγοῦντος Ἀθηναίων καὶ Σησιλείου, πολεμαρχοῦντος δὲ Καλλιμάχου καὶ Κυναγείρου, καὶ Πλαταιῶν συμμαχοῦντων αὐτοῖς χιλίων, ἡττῶνται, καὶ πρὸς Δαρεῖον ὑποστρέφουσιν, ὅπερ ἀκηκοῶς, κατὰ τῆς Ἑλλάδος ἡντρεπίζετο στρατεύειν. Ἐπὶ τρεῖς οὖν ὅλους ἐνιαυτοὺς στόλον τε ἡντρεπίζε, καὶ πεζὸν συνῆγε στρατὸν, τεταρτῷ δὲ ἔτει Δαρεῖος μὲν τελευτᾷ, Ξέρξης δὲ καὶ τὴν βασιλείαν καὶ τὸν πόλεμον διαδέχεται, δέκα παρελθόντων ἐνιαυτῶν, Μαρδονίου μὲν ἀναγκάζοντος αὐτὸν πολεμεῖν, Ἀρταβάνου δὲ ἀποτρέποντος. Ἦν οὖν ὁ πᾶς ἀριθμὸς αὐτῷ τῆς στρατιᾶς ἀπόμαχός τε καὶ μάχιμος, μυριάδες πεντακόσiai, πλοῖα δὲ χίλια σζ'. ὃ δ' ἦν ἅλαντα ἡμερησία τροφή τῷ στρατῷ. Ἐμέτρησε δὲ τὴν στρατίαν Ξέρξης τοῦτον τὸν τρόπον. Μυριάνδρον τεῖχος κατεσκεύασε καὶ τοῦτο πληρῶν καὶ κενῶν οὕτω τὰς μυριάδας ἤριθμει. Στρατεύοντων οὖν κατὰ Ἑλλάδος, ἠθέλησε καινοτομῆσαι τὰς τῶν στοιχείων φύσεις. Βουβαρῆς γὰρ καὶ ὁ πεντάπηχυς Ἀρταγαῖος προπεμ-

φθέντες μετὰ πολλῶν μυριάδων, τῆς ὀρυγῆς τοῦ "Αθω ἐπεσάτουν, καὶ διέκοπτον αὐτὸν, καὶ ἐθαλάττουν εἰς βάθος. Ἕτεροι δὲ γεφυροῦν ἐπέμφθησαν τὸν Ἑλλήσποντον περὶ τὴν τραχεῖαν ἀκτὴν λεγομένην μεταξὺ Σήστου καὶ Ἀβύδου. Γεγονύϊας δὲ τῆς γεφύρας καὶ λυθείσης ὑπὸ χειμῶνος, καὶ τῆς τοῦ πελαγοῦς ῥύμης, διακοσίαις ῥάβδων πληγαῖς ἔτυψε τὸν Ἑλλήσποντον, καὶ δύο δεσμοῖς σιδηροῖς ἐκέλευσεν ἐκατέρωθεν τῶν μερῶν συσχεῖν τὸ πέλαγος. Καὶ δῆθεν τὴν θάλασσαν οἶα δούλην δεσμῶν τοῖς κλοιοῖς. Ἐτέρας δὲ δύο γεφύρας ἀντὶ τῆς προτέρας τούτῳ τῷ τρόπῳ ἐποίησεν. Ἐκέλευσε γὰρ ἅπαν τοῦτο τὸ πέλαγος πληρῶσαι νηῶν, καὶ ταύτας παρ' ἀλλήλας συνεῦσαι (1. συνεῦσαι, vel potius συννήσαι) δεσμοῖς σιδηροῖς, καὶ ἀσφαλίσασθαι ταύτας ἐξ ἐκατέρας ἡΐονος· εἴτα δοκεῖς διὰ πάσων τούτων συνεχῶς προσηλῶσαι, καὶ τούτου γενομένου γῆν ἐπιβαλεῖν, καὶ καταστορέσαι μυρίων καὶ δαφνῶν φύλλα. Ἐκατέρωθεν δὲ τῆς γεφύρας ἦσαν ἕτεροι δοκεῖς περικλείοντες τὴν γέφυραν, μήπως τις ὀλισθήσας, καταπέσῃ πρὸς τὴν θάλασσαν. Οὕτω μὲν αἱ γέφυραι γεγόνασι κατὰ τὸν Ἑλλήσποντον, καὶ λίθινον ἔδραν αὐτῶ ὑψήλην ἐκεῖ ἐποίησαντο, ἐν ᾗ περ ἐφιδρυνθεῖς ὕστερον ὅταν παρ- γέγονεν τὸ στράτευμα ἔβλεπε. Πρῶτον ἐς περὶ Κελαι- νὸν πόλιν τῆς Φρυγίας ἐλθὼν ξενίζεται σὺν παντὶ τῷ στρατεύματι παρὰ Πυθίου τοῦ Λυδοῦ, ὃς καὶ τῷ Δαρείῳ πρὶν ἔδωρῆσατο χρυσῇν ἀναδενδράδα καὶ πλάτανον, καὶ τῷ Ξέρξῃ τότε ἐχαρίζετο ἀργυρίου β' τάλαντα, καὶ ὑ' μυριάδας δαρείκου χρυσίου νομίσματος, χιλιάσιν ὀλίγαις ἀπολειπομέναις. Ὡν οὐδὲν ὁ Ξέρξης λαβὼν, ἀλλὰ τὴν προαίρεσιν ἀσπασάμενος, καὶ τὸ λέειπον μᾶλλον τῶν μυριάδων ἀναπληρώσας αὐτῷ, ἔμελλε πρὸς τὰ τοῦ Ἑλλήσποντου μέρη πορεύεσθαι, διὰ Φρυγίας καὶ

Αυδίας. Περί τινα δὲ τόπον ἰδὼν ὠραίαν πλάτανον, καθ' Ἡρόδοτον χρυσὴν ἑτέραν τοιαύτην ἐποίησεν, ἐφ' ἣν καθεζόμενος ἐν μεσημβρίᾳ σκίας ἀπέλαυε. Πορευομένου δὲ αὐτοῦ προσωτέρω, ἐπικυψάντων μὲν τῶν ἵππων πιεῖν, ἀπεξηράνθη ὁ Μαϊάνδρος, ὥς καὶ ὁ Πηνειὸς περὶ Θεσσαλίαν ὕστερον, καὶ ἐν Ἀθηναῖς ὁ Ἴλισσος, καὶ ἑτεροί. Τοξευούσης δὲ τῆς στρατιᾶς ὁ ἥλιος ἀπεκρύβετο τοῖς τοξεύμασιν. Ἐφθακότος δὲ περὶ τὸν Ἑλλάσποντον ἐκλειψίς ἡλίου καὶ σημεῖα ἐγένετο ἑτερα. Ὅμως ἐπὶ τὰ νυξὶ καὶ ἡμέραις ὁ στρατὸς ἀπερικοπῶς τὰς γεφύρας ἐπεραιούτο. Τέλος ἐφ' ἄρματος καὶ αὐτὸς διαπεραιούται. Ἐρχομένου δὲ πρὸς τὴν Ἀττικὴν Ἀθηναίοις ἐδόθη χρησμὸς οὗτος. Τεῖχος τριτογενεῖ καὶ (dele καὶ) ξύλινον διδοῖ εὐρύοπα Ζεὺς Μουνον ἀπόρρητον τελέθον (l. τελέθειν) τό σε τέκνα τ' ὀνήσει. Μὴ δὲ σύ γ' ἵπποσύνην τε μένων (l. μένειν) καὶ πεζὸν ἶοντα πολὺν ἀπ' ἡπείρου στρατὸν ἥσυχος ἀλλ' ὑποχάρει καὶ ἑτερα τοιαῦτα. Τοῦτο γοῦν ἀκούσαντες οἱ Ἀθηναῖοι οὐκ ἠδύναντο ξυνιέναι τί ξύλινον τεῖχος, ἀλλ' οἱ γέροντες ᾤοντο πύργους ξυλίνους προστάττειν αὐτοῖς τὴν Πυθίαν ποιεῖν. Οὓς καὶ τινες ποιήσαντες καὶ ἐπανάβαντες, ὑπὸ Περσῶν πύργοις αὐτῶν (melius f. αὐτοῖς) κατεκαύθησαν. Θεμιστοκλῆς δὲ μόνος εἰπὼν ξύλινον τεῖχος εἶναι τὰς τριήρεις, καὶ τοῦτο βούλεσθαι τὸν χρησμὸν, ἐπίεισε. Καὶ τοὺς μαχίμους τριήρεσιν ἐμβαλὰν, καὶ περὶ Σαλαμίνα ὀρμίσας μετὰ τῶν ἄλλων Ἑλληνικῶν νεῶν, γυναῖκας καὶ γέροντας καὶ παῖδας ἐξέπεμψεν εἰς Τροιζῆνα. Ἦσαν δὲ πᾶσαι αἱ τῶν Ἀθηναίων καὶ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων νῆες το α'. (Sic Ms. Major numerus Herodoto et Plutarcho convenit. ccc. vel, si malis, cccx. agnoscit noster, v. 338.) Ἐρχομένου δὲ τοῦ Ξέρξου μετὰ τῆς πεζῆς στρατιᾶς, καὶ μέλλοντος δια-

βαίνειν τὰς ἐν τῇ Ἑλλάδι οὕτω καλουμένας Πύλας, Λεωνίδας ὁ Σπαρτιάτης μετὰ τ' ἡγήσασθε τὴν ἀνδροῦν· πάντων δὲ λαμπρῶς ἀγωνισάμενος, καὶ τῶν βαρβάρων πολλοὺς διαφθείρας καὶ ἀδελφοὺς β' τοῦ Ξέρξου, τέλος ὑπὸ τοσούτου πλήθους αὐτὸς τε καὶ οἱ σὺν αὐτῷ συμπατηθέντες ἀπώλλοντο. Ἐλθὼν δὲ ὁ Ξέρξης οὕτω μετὰ τῆς πεζῆς στρατιᾶς, ταύτην μὲν περὶ Θήβας εἴασεν, αὐτὸς δὲ μετὰ οὐκ ὀλίγων ἀναβάς περὶ τὸ Αἰγάλεον ὄρος ἐκάθητο· τὸ δὲ ἐστὶν ἀντικρὺ Σαλαμῖνος· ὁρῶν τὴν ναυμαχίαν. Ἐν Σαλαμῖνι γὰρ συνέβαλον ἀμφοτέρω τὰ ναυτικά, τὸ τε βαρβαρικὸν, καὶ τὸ Ἑλληνικόν. Ἡττηθέντος δὲ κατὰ κράτος τοῦ βαρβαρικοῦ ναυτικοῦ, θεώμενος ὁ Ξέρξης καὶ ἅμα ἀκούων ὡς μέλλουσιν Ἕλληνες καταλήψασθαι καὶ διαφθεῖρειν (supple, τὴν γέφυραν) Μαρδόνιον μὲν εἴασε μετὰ τῆς πεζῆς στρατιᾶς αὐτόθι. Αὐτὸς δὲ μέρος τι τοῦ στρατεύματος παραλαβὼν δραπετὴν καταλαμβάνει τὴν γέφυραν. Καὶ πλείστοις κινδύνοις περιπεσὼν, μόλις μετ' ὀλίγον (f. ὀλίγων) καταλαμβάνει τὴν πατρίδα. Μαρδονίῳ δὲ συμβάλλοντες οἱ Ἀθηναῖοι κατεπολέμησαν. Ἔσχε δὲ τὴν μὲν ἐν Σαλαμῖνι τῆς ναυμαχίας νίκην Θερμοπυλῆος, τὴν δὲ ἐν Πλαταιᾷ τοῦ πεζοῦ νίκην, Πausanias ὁ Λακεδαιμονίων στρατηγός.

Hoc argumentum ex cod. M. i. hausit Butlerus, suasque animadversiones inseruit, quas non omisi.

Π Ε Ρ Σ Α Ι.

ΧΟΡΟΣ.

τάδε μὲν Περσῶν τῶν οἰχομένων
 Ἑλλάδ' ἐς αἶαν πιστὰ καλεῖται,
 καὶ τῶν ἀφνεῶν καὶ πολυχρύσων
 ἐδράνων φύλακες, κατὰ πρεσβείαν
 5 οὓς αὐτὸς ἀναξ Ξέρξης βασιλεὺς
 Δαρειογενὴς
 εἴλετο χώρας ἐφορεύειν.
 ἀμφὶ δὲ νόστῳ τῷ βασιλείῳ
 καὶ πολυχρύσου στρατιᾷς ἤδη
 10 κακόμαντις ἄγαν ὀρσολοπεῖται

2. *πίστα* Rob. var. lect. ap. Turn. Usum generis neutrius illustrarunt Wesseling. ad Herod. vi. 100. Hemsterh. ad Lucian. T. i. p. 147. Blomfield. in glossar. ad h. l. Elmsl. ad Eur. Med. 887.—καλεῖται pro ἐστὶ positum, ut infra v. 238., et iis locis, quos Musgr. ad Soph. El. 225. et Monk. ad Eur. Hippolyt. 2. collegerunt.

3. *ἀφνεῶν* M. 1. Guelph. Reg. C. ἀφνεῶν, τῶν πολυχρύσων Lips. 2. Rob. et miror, in copula καὶ neminem offendisse, quamquam hic quidem ferri posse videtur.

5. Post Ξέρξης Blomf. comma posuit, sed hæc sejungi nolim, non magis quam Eur. Orest. 342. καὶ μὴν βασιλεὺς ὅδε δὴ στείχει Μενέλαος ἀναξ.

6. Δαρειογενὴς Δαρείου υἱὸς Med.

Barocc. Mosq. Viteb. Colb. 1. M. 1. 2. Reg. C. Ald. Turn. Δαρειογενὴς υἱὸς Δαρείου Guelph. Lips. 1. 2. Δαρειογενὴς υἱὸς Reg. F. glossemate in textum recepto.

7. *χώραν* var. lect. ap. Turn.

8. *νόστου* Reg. C.

9. *πολυχρύσους* Regg. L. P.

10. ὀρσολοπεῖται Regg. A. B. G. Guelph. Mosq. Viteb. Colb. 1. M. 1. 2. Ald. Rob. Turn. var. lect. ap. Steph. ὄρσο πολεῖται Lips. 2. ὄρσωλεῖται Reg. C. ὀρσολοπεῖται Vict. Cant. et recentiores omnes ex auctoritate maxime Hesychii s. v., qui ὄρσωλοπεῖται ex Æschylo laudat, quam formam tuentur etiam Dorvill. Vann. crit. p. 480. Ruhnck. Epist. crit. i. p. 41.

θυμὸς ἔσωθεν.

πᾶσα γὰρ ἰσχὺς Ἀσιατογενῆς

ᾧ ἔχωνκε· νέον δ' ἄνδρα βαύζει.

κοῦτε τίς ἄγγελος, οὔτε τίς ἱππεὺς

15 ἄστὺ τὸ Περσῶν ἀφικνεῖται·

οἶτε τὸ Σούσων, ἡδ' Ἐκβατάνων,

καὶ τὸ παλαιὸν Κίσσινον ἕρκος

προλιπόντες ἔβαν, οἱ μὲν ἐφ' ἵππων,

οἱ δ' ἐπὶ ναῶν, πεζοὶ τε βιάδην

20 πολέμου στῖφος παρέχοντες·

οἷος Ἀρίστης, ἡδ' Ἀρταφρένης,

καὶ Μεγαβάτης, ἡδ' Ἀστιάσπης,

11. ἔσωθεν om. Viteb.

12. Ἀσιατιγενῆς Turn. probante Pauwio et Butlerio, unde Ἀσητιγενῆς dedit Blomf., quod analogiæ repugnare recte censet Lobeck. ad Phryn. p. 646.

13. οἶχωνκε Rob. Vict. Brunck. οἶχωνκεν Lips. 2. Schütz., qui post hoc vocabulum aliquot versiculos excidisse putat, quia verba νέον δ' ἄνδρα βαύζει ei sensu carere videntur. ᾧ ἔχωνκεν ἔδν var. lect. apud Schol., unde Valck. ad Eur. Phœn. 1489., qui subjectum ad βαύζει desiderabat, locum sic emendavit: ᾧ ἔχωνκε νέον Περσὶς δ' ἔδν ἄνδρα βαύζει. Brunckius nihil mutandum, sed ad βαύζει nominativum Ἀσία pertinere monet, ex Ἀσιατογενῆς repetendum, eumque jam suppleverunt Schol. et Heath. Sed id fieri vix potest; melius Blomf., verbis πᾶσα — ᾧ ἔχωνκε parenthetice sumtis, θυμὸς ad βαύζει refert, quæ jam Pauwii sententia fuit et Siebel. diatr. de Æsch. Pers. p. 105. Sed omnino fatendum est, verba νέον δ' ἄνδρα βαύζει admodum incommode hic inserta esse, nexumque sequentium turbare. Itaque locum suspectum habeo.

15. τὸ Περσῶν Med.

16. τὸ ἄστὺ Σούσων Rob. — ἡδ' Mosq. — Ἀγβατάνων ex conjectura dedit Brunck., quia Æschyli avo ita

urbis nomen elatum sit, eumque sequuntur Schütz. et Blomf., sed quum, ut v. 526. libri omnes in Ἐκβατάνων consentiant (Ἐκβατάνων M. 1.), vulgatam lectionem retinui.

17. εἰς pro καὶ Rob. — κίσσινον Blomf., quia a Strabone et Herodoto Cissii et Cissia, gens et regio Persiæ, commemorantur. Sed hæc non est mutandi causa.

19. νηῶν Med. Reg. L. Viteb. νηῶν τε Mosq.

20. στῖφος Ald. Rob. Turn.

21. ἀμνίστρης Colb. 1. ἀμνήστρης Ald. ἀμήστρης Rob. Idem infra Ἀμνηστρις pro metri ratione vocatur, quod jam monuit Brunck. — ἀρταφέρνης Regg. A. F. K. Guelph. Lips. 2, ἀρτα

αφέρνης Mosq.

22. Μεγαβάξης vulg., sed μεταβάτης Med. Reg. H. Mosq. Lambeth. Ald. Hinc Μεγαβάτης dedit Blomf., optimorum librorum auctoritatem secutus, idque confirmatur ab Herodoto vii. 97., ubi Μεγάβαξος ὁ Μεγαβατέω commemoratur, et ipsum illud Μεγαβάτης habent Colb. 1. Viteb. — ἀστιάσπης Barocc. Mosq. Viteb. M. 1. 2. Colb. 1. Ald. Rob. ἀπάσπης var. lect. ap. Turn. ἀσπάτης Reg. C. ἀσπάσπης var. lect. in Reg. O.

- ταγοὶ Περσῶν,
 βασιλῆς βασιλέως ὕποχοι μεγάλου
 25 σοῦνται, στρατιᾶς πολλῆς ἔφοροι,
 τοξοδάμαντές τ' ἠδ' ἵπποβάται,
 φοβεροὶ μὲν ἰδεῖν, δεινοὶ δὲ μάχην
 ψυχῆς εὐτλήμονι δόξῃ.
 Αρτεμβάρης θ' ἵππιοχάρμης,
 30 καὶ Μασίστρης, ὅ τε τοξοδάμας
 ἐσθλὸς Ἰμαῖος, Φαρανδάκης θ',
 ἵππων τ' ἐλατῆρ Σωσθάνης.
 ἄλλους δ' ὁ μέγας καὶ πολυθρέμμων
 Νεῖλος ἔπεμψεν· Σουσιस्कάνης,
 35 Πηγασταγῶν Αἰγυπτογενῆς,
 ὅ, τε τῆς ἱερᾶς Μέμφιδος ἄρχων

24. βασιλεῖς Mosq. Viteb. Colb. 1. Guelph. M. 1. Ald. Rob., quam formam recepit Blomf., quia ei antiquior videtur.—βασιλέων Lips. 2.

25. σοῦνται Ald. σοῦντον Lips. 2.

26. τοξοδάμαντον δ' ἵπποβάται Mosq. τοξοδάμαντες ἠδ' ἵπποβάται Guelph. Viteb.

28. ἐν τλήμονι vulg., ἀτλήμονι Rob. εὐπλήμονι Colb. 2. εὐτλήμονι Regg. A. B. M. 1. Ven. 2. et M. 2. a prima manu, quod recte receperunt Brunck. Schütz. Blomf.

29. Ἀρτημβάρης Glasg. fortasse errore typ.

31. Φαρανδάκης δ' Reg. P.

32. ἵππων ἐλατῆρ Barocc. Colb. 1. Reg. C. Ald. Turn., præterea θ' Σωσθάνης Ald. καὶ Σωσθάνης Turn. et hoc recepit Blomf., sed correctioni metri gratia susceptæ hoc similis est quam codicis lectioni, quare nisi ex Aldina lectione aliud quid erui potest, in vulgata acquiescendum erit, nam τ' facile omitti potuit a librariis, quibus propter prægressum θ' otiosum videbatur. Præterea paræmiacus huic loco aptissimus est, neque in spondaico ejus exitu est offendendum, v. Herm. El. metr. p. 378.—σωσθάνης Mosq. M. 2.

σωσθάνης Viteb. σωσθένης Guelph. Reg. L. M. 1. σωσθίνης Reg. G.

33. πολυθρέμων Guelph. πολυθέμων var. lect. in Reg. O.

34. ἔπεμψε Ald. Turn. Vict.—Σούσις, Κάνης, Πηγᾶς, Τάγων varia lect. ap. Schol. πηγᾶς ταγῶν etiam M. 1. πηγᾶς ταγῶν var. lect. in Reg. O. et πηγᾶς ἀγῶν Rob., unde Σούσας, Κάνης, Πήγας, Πελάγων suspicatur Blomf., quod vix probandum, nec probabilius est, quod proponit Siebelis p. 119. πέλτης ταγῶν Αἰγυπτιογενοῦς.—De transitu ab accusativo ad nominativum v. Poppe prolegg. in Thuc. i. p. 112.

35. αἰγυπτιογενῆς vulg., quod ita defendit Brunck., ut synizesi in io facta vocem πεντασύλλαβον esse dicat, probante Schützio. Sed quamquam synizesin illam admitti posse non nego, compositio tamen illa ab analogia abhorret; præterea Æschylus ipse formam αἰγυπτογενῆς habet Suppl. 30., eandemque nostro loco exhibent Med. Reg. P. Lips. 2. Barocc. Mosq. Ald. Turn., unde jure receperunt Glasg. et Blomf., probante Herm. de emend. gr. gr. p. 34.

- μέγας Ἀρσάμης, τὰς τ' ὠγυγίους
 Θήβας ἐφέπων Ἀρείομαρδος,
 καὶ ἐλειοβάται ναῶν ἐρέται
 40 δεινοὶ, πληθὸς τ' ἀνάριθμοι.
 ἀβροδιαίτων δ' ἔπεται Λυδῶν
 ὄχλος, οἳ τ' ἐπίπαν ἡπειρογενὲς
 κατέχουσιν ἔθνος, τοὺς Μητραγαθὲς
 Ἀρκτεὺς τ' ἀγαθὸς, βασιλῆς δίοποι,
 45 καὶ πολύχρυσοι Σάρδεις ἐπόχους
 πολλοῖς ἀρμασιν ἐξορμῶσιν,
 δῖρρῦμά τε καὶ τρεῖρρῦμα τέλη,

37. μέγας τ' Mosq. Guelph. — ὠγυγίους vulg., sed ὠγυγίου Rob. ὠγυγίους Med. Regg. A. B. C. H. L. Colb. 1. M. 2. Ven. 1. 2. Guelph., quod recte prætulere Brunck. Schütz. Blomf.

38. μεθέπων Colb. 2. — ἀρείομαρδος Reg. C. ἀριομαρδος Reg. P.

39. ἐλειοβάται· οἳ Med. ἐλλειοβάται Ald.

40. ἀνάριθμον Colb. 1. Turn. ἀνήριθμον M. 2. πληθὸς καὶ τ' ἀνάριθμον var. lect. in Reg. O.

41. ἀβροδιαίτων Lips. 2. — ἔσπεται Ald. ἔσπεται Rob.

42. ἔδος conj. Pauw. male. Schütz. τοὺς abesse, et versu præcedente οἳ τ' legi vult, ut construat *Μητραγαθὲς Ἀρκτεὺς τε, οἳ κατέχουσιν ἔθνος*, quod vix necessarium est. — *μητραγαθὲς* Med. M. 1. Reg. C. *μιτραγαθὲς* Reg. A., quod Brunck. recepit, qui de metro securus illud ex *μίτρα* et *γηθέω* compositum putat. Eum secutus tamen Schütz. parum accurate in spectro Brunckiano exemplari, *Μιτραγαθὲς* dedit. Ceterum *μιτραγαθὲς* habent etiam Regg. C. K. M. 2.

ι ο
μητραγαθὲς Reg. B. *μιθρογαθὲς* Reg. L. *μιπρογαθὲς* Reg. G. *μιτραγαθὲς* Lips. 2. *Μιθραγαθὲς* dedit Blomf., quod ad similitudinem nominis *Μιθραδάτης* a *Μίθρας* formatum sit. Sed has compositiones profecto non curavit

Æschylus, quare in vulg. acquiescendum, nisi forte *Μητρογαθὲς* scribendum est, quia plurimi libri o in secunda syllaba habere videntur.

ο
 44. ἀρκεὺς vulg. αρτεὺς Reg. C. ἀρτεὺς Rob. ἀρκτεὺς Med. Regg. L. P. M. 2. Ven. 2. idemque latet in lectione Rob. ex frequentissima litterarum η et κ confusione (cf. Wesseling. et Valck. ad Herod. p. 602. Bast. ad Gregor. Cor. p. 716.), hinc rectissime receptum a Blomfieldio, præsertim quum idem nomen infra v. 317. recurrat. — *βασιλεῖς* Mosq. Ald. Rob. Turn. Vict., sed *βασιλῆς* Colb. 1. Reg. G. Viteb. Lips. 2. Ven. 2. Brunck. Glasg. Schütz. *βασιλῆς* Reg. L. Guelph. M. 1. 2. — *διοποι* Reg. F. et libri supra commemorati omnes præter Turn. Vict.

45. καὶ Blomf. ex Schol., ut dicit; sed hic, quum locum fusius explicans dicat: καὶ αἱ πλοῦσαι Σάρδεις, de textu nihil probat, nam ne poterat quidem articulum omittere. Tragicæ persæpe articulum omittunt, ubi in oratione pedestri poni debet, v. quæ ad Prom. 347. monita sunt.

46. ἀρμασι πολλοῖς Brunck., in quamquam elegantiam et concinnitatem structuræ reperiatur Schütz. non assequor. — *ἐξορμῶσι* Rob. Turn. Vict.

47. τέλη pro *τάγματα* v. Erf. ad Soph. Antig. 143. ed. min.

- φοβεράν ὄψιν προσιδέσθαι.
 στεῦνται δ' ἱεροῦ Τρωάλου πελάται,
 50 ζυγὸν ἀμφιβαλεῖν δούλιον Ἑλλάδι,
 Μάρδων, Θάρυβις, λόγχης ἄκμονες
 καὶ ἀκοντισταὶ Μυσοί· Βαβυλῶν δ'
 ἡ πολύχρυσος πάμμικτον ὄχλον
 πέμπει σύρδην, ναῶν τ' ἐπόχους,
 55 καὶ τοξουλκῶ λήματι πιστούς·
 τὸ μαχαιροφόρον τ' ἔθνος ἐν πάσης
 Ἀσίας ἔπεται,
 δειναῖς βασιλέως ὑπὸ πομπαῖς.
 τοιόνδ' ἄνθος Περσίδος αἶας
 60 οἵχεται ἀνδρῶν,
 οὓς πέρι πᾶσα χθὼν Ἀσιήτις
 θρέψασα, πόθῳ στένεται μαλερῶ,
 τοκέες τ' ἄλοχοί θ' ἡμερόλεγδον
 τείνοντα χρόνον τρομέονται.
 65 πεπέρακεν μὲν ὁ περσέ-

στρ. α'.

48. προσειδέσθαι Ald.

49. Versus sequens in Ald. Rob. ante hunc versum positus est. — στεῦνται Mosq. σούνται cur malit Blomf. nescio.—δι' ἱεροῦ Τρωάλου Ald.

50. δούλειον libri omnes. δούλιον metri causa Stanl. et recentiores. ἐλλάδ' Rob.

51. τ' Ἄρυβις Turn. var. lect. ap. Steph. θάρυβις Regg. C. K. θάρβις var. lect. in Reg. O.

52. μυσοί Ald.

53. πάμμικτος Rob.

54. φύρδην suspicatur Schütz., quod verum videtur Blomfieldio, sed otiosum foret, quum praeceperit πάμμικτον· σύρδην var. lect. in Reg. O.

55. καὶ om. Guelph.—λήματι Colb. 1. Lips. 2. Mosq. Viteb. Rob. — Cum loco nostro Lobeck. ad Aj. 151. apte comparat Simonidæ Epigramm. xxxviii. εὐτόλμῳ ψυχᾷ λάματι πειθόμενοι.

56. μαχαιροφόρον cum var. lect.

μαχαιροφόρον Reg. O.

57. ἔπεται προτροπαῖς Ox. Ven. 1. Ald. glossa in textum recepta, hoc enim vocabulo Schol. ὑποπομπαῖς explicat.

58. ὑποπομπαῖς libri omnes et Schol. ὑπὸ πομπαῖς ex sententia Abreschii recte Brunck. Schütz. Blomf.

59. γαῖας Viteb. αἶης Regg. A. B., quod male receperunt Brunck. et Schütz.

60. ὄχεται Viteb.

61. οὐδὲ περὶ Mosq.

63. τοκέας Guelph. τοκέες τ' obelo notavit Glasg. τοκέες δ' Blomf. ex Schol., ut dicit. Sed nulla mutandi causa est, modo post μαλερῶ non colo, ut vulgo, sed commate distinguatur.—ἡμερόλεκτον Guelph.

64. τρομαίνονται Guelph. (τραιμέονται secundum Buttl.). τρέμονται Lips. 2.

65. Hos versus, qui vulgo aliter distribuuntur, in ionicis dimetros dis-

- πτολις ἤδη βασιλείος
 στρατὸς εἰς ἀντίπορον γεί-
 τονα χάραν, λινοδέσμων
 σχεδία πορθμὸν ἀμείψας
 70 Αθαμαντίδος Ἑλλης,
 πολύγομφον ὄδισμα 70
 ζυγὸν ἀμφιβαλὼν αὐχένι πόντου.
 πολυάνδρου δ' Ἀσίας θού-
 ριος ἄρχων ἐπὶ πᾶσαν
 75 χθόνα ποιμανόριον θεϊ-
 ον ἐλαύνει διχόθεν, πε- 75
 ζονόμοις, ἐκ τε θαλάσσης,
 ὀχυροῖσι πεποισθῶς
 στυφέλοις ἐφέταις, χρυ-
 80 σογόνου γενεᾶς ἰσόθεος φῶς.
 κυάνεον δ' ὄμμασι λεύσσαν, στρ. β'.

ponendos esse viderunt Burnei., quem sequitur Blomf., et Herm. El. metr. p. 497. 729., qui quæ de tota hujus parodi conformatione monet, vere monet. — πεπέρακε vulg. πεπέρακεν, quod metrum postulat, Glasg. Blomf. et sic Turn., ubi tamen μὲν omittitur. πέπρακε Reg. L. — περσέπολις Viteb.

68. χθόνα pro χάραν Guelph. Regg. C. K. Ven. 2. M. 1. Rob. et var. lect. in Reg. O., quæ voces etiam v. 75. confunduntur.

70. Ἑλλας Med. Regg. A. B. Viteb., quod receperunt Brunck. Schütz. Blomf., sed hic eo minus a reliquorum librorum omnium lectione discesserim, quod ad Ἑλλάσποντον respicitur; quare Ἑλλης necessarium est.

71. ἐρεῖσμα pro ὄδισμα Rob. var. lect. ap. Schol. ὄδισμου inepte suspicatur Blomf.

75. χάραν pro χθόνα Regg. C. K. Ven. 2. Guelph. Rob. — ποιμανόριον Viteb. πημανόριον Reg. L.

76. ἐλαῦνοι Guelph.

77. πεδιονόμοις Guelph. — θαλάσσας Blomf., qui formas doricas in carmini-

bus lyricis ubique inepto studio reponere conatur.

78. ἐχυροῖσι M. 1. Regg. L. P. ἐχυροῖς Colb. 1. ἐχυροῖσι. γρ. ὀχυροῖσι Reg. O.

79. ἀφέταις Colb. 1. Rob. ἐρέταις suspicatur Blomf.

80. χρυσονόμου Med. Barocc. Reg. C. Colb. 1. 2. M. 1. 2. Ven. 1. 2. Ald. Turn. var. lect. in Reg. O. ap. Schol. et Steph., quam recepit Blomf., nos autem vulgatam prætulimus, amant enim tragici substantivum cum adjectivo ejusdem originis jungere, neque in χρυσονόμου γενεᾶς aptum video sensum. — ἰσόθεον var. lect. in Reg. O. et ap. Steph. De prima in ἰσοθεος producta v. Erf. ad Soph. Ant. 830. ed. min.

81. Quæ sequuntur, monostrophica vulgo leguntur; in strophas disposui in Comment. Æsch. p. 65. s. et auctore Burncio Blomf. — κυανοῦν metri causa Blomf., facilius reponi posset κυάνον, sed nihil omnino mutandum puto; κυάνεον ex synizesi vocalis u trisyllabum est, ut infra v. 659. κυανό-

- Φονίου δέργμα δράκοντος,
πολύχειρ, καὶ πολυναύτης,
Σύριόν θ' ἄρμα διώκων,
85 ἐπάγει δουρικλύτοις ἀν-
δράσι τοξοδάμνον Ἄρην.
δόκιμος δ' οὔτις ὑποστὰς
μεγάλῳ ρέύματι φωτῶν,
ὀχυροῖς ἐρκεσιν εἴργειν
90 ἄμαχον κῦμα θαλάσσης·
ἀπρόσοιστος γὰρ ὁ Περσῶν
στρατὸς, ἀλκίφρων τε λαός.
δολόμετην δ' ἀπάταν θεοῦ
ἐπῳδός.

πίδες tetrasyllabum, cf. Herm. El. metr. p. 53. et ad Soph. Œd. R. 640. — ὕμασι Ald. — λείσων M. 1. 2. Ald. Rob. βλέπων Viteb.

82. Φονίου Med. Regg. C. G. L. P. Colb. 1. M. 1. 2. Guelph. Ald. Rob. — δέρμα Med. Reg. C. δείγμα Reg. G.

83. πολύχειρ Ald. Rob. — πολυναύ-
τας ex uno M. 2. recepit Blomf. do-
rice formæ causa.

84. ἀσύριον Regg. A. C. F. G. Mosq. Colb. 2. Viteb. Ven. 2. M. 2. Guelph. (sec. Buttl.) Ald. ἀσύριον Reg. B. Guelph. Ox. Rob. Turn. ἀσύ-
ριον· δέρμα δράκοντος Colb. 1. Sed
inter lineas a secunda manu scriptum
ἀσύριον τε τ' ἄρμα ἐλαύνων. — ἄμα
Mosq. Ald.

85. δουρικλύτοις M. 1. (δουρικλύτοις
sec. Buttl.)

86. τοξοδάμνον vulg. Accentum
mutandum esse recte monuit Blomf. —
ἄρη Reg. C. Rob. suprascr. in Reg.

B. et var. lect. in Reg. O. ἄρη Med.
De prima in Ἄρης producta v. Com-
ment. Æsch. p. 67.

87. ἐπιστὰς var. lect. in Reg. O.

88. φωτῶν τάξεσιν Viteb. Colb. 1.
ex glossa.

89. ὀχυροῖς vulg. ὀχυροῖς Colb. 1.
(ubi legitur οὐδ' ἄρα ἐρκεα ἴσχει ὀχυ-
Pers.

ροῖς) Ald. Turn., quod cum Blomf.
recepi, quamquam non cum eo ubique
hanc formam alterius loco ponendam
esse censeo. — εἴργειν vulg. εἴργειν Ald.
Rob., quod recte recepit Blomf.

91. ἀπρόσοιτος M. 1. Reg. C. ἀ-
πρόσιτος M. 2. — Περσῶν Blomf. de
suo.

92. λεὼς vulg. λαὸς, quod metrum
postulat, Med. Regg. A. B. C. G.
Lambeth. M. 1. Ven. 1. Guelph. Ald.
et sic inde a Pauwio omnes.

93. Hanc epodum in stropham et
antistropham olim dividerunt Herman-
nus et Seidler, de verss. dochm. p.
407., quod non sine magnis mutationi-
bus fieri potuit hoc modo :

Δολόμετην δ' ἀπάταν θεοῦ
Τίς ἀνὴρ θνατὸς ἀλύξει,
Τίς ὁ κραιπνῷ ποδὶ πηδή-
ματος εὐπετέος ἀνάσσαν ;
et antistr. :

Φιλόφρων γὰρ παρασάινει
Βροτὸν εἰς ἄρκνας ἅτα·
Τόθεν οὐκ ἔστιν ἀλύξαν-
τα φυγεῖν ὑπερθε θνατόν.

Sed epodum esse viderunt Herm. El.
metr. p. 729. 731., Burnei, quem se-
quitur Blomf. et Lachm. de chor. syst.
p. 68., qui tamen μεσφδόν potius
vocat.

93. δολομήτην Guelph. — ἀπάτην
Guelph. Vit. Mosq.

- τίς ἀνὴρ θνατὸς ἀλύζει ;
 95 τίς ὁ κραιπνῷ ποδὶ πηδή-
 ματος εὐπετέως ἀνάσσω ;
 φιλόφρων γὰρ σαίνου- 95
 σα τὸ πρῶτον, παράγει
 βροτὸν εἰς ἀρκύστατα,
 100 τόθεν οὐκ ἔστιν ὑπὲρ θνα-
 τὸν ἀλύξαντα φυγεῖν.
 θεόθεν γὰρ κατὰ μοῖρ' στρ. α'. 100
 ἐκράτησεν τὸ παλαι-
 ὄν, ἐπέσκηψε δὲ Πέρσαις
 105 πολέμους πυργοδαΐκτους
 διέπειν, ἵππιοχάρμας 105
 τε κλόνας, πόλεων τ' ἀναστάσεις.
 ἔμαθον δ' εὐρυπόροι- ἀντ. α'.
 ο θαλάσσης πολιαι-
 110 νομένης πνεύματι λάβρω

94. θνητὸς Vit. θεοῦ—θνατὸς omittit Mosq.

96. εὐπετέως Mosq. Reg. P. εὐπε-
 τοῦς Glasg. Blomf., quod metrum fere
 postulare videtur, nam quæ ad vulga-
 tam defendendam affert Seidler, de
 verss. dochm. p. 393., ea vix probari
 possunt; sed nihil contra libros mu-
 tare ausus sum in re minus certa.—
 ἀναίσσων Turn. ἀναίσσων Vict. ἀνάσ-
 σων Brunck. Glasg. Schütz. Blomfield.
 Sed reliquorum librorum omnium le-
 ctio ἀνάσσω ut retineatur, postulat
 genitivus πηδήματος, quis enim admit-
 tit enallagen illam, quam comminiscun-
 tur Brunck. et Blomf., ut κραιπνῷ
 ποδὶ πηδήματος εὐπετοῦς positum sit
 pro κραιπνοῦ ποδὸς πηδήματι εὐπετεῖ?

97. Hi versus quin corrupti sint,
 metrum dubitare non sinit, quos ita
 fere legendos puto:

Φιλόφρων γὰρ παρασαίνου-
 σα τὸ πρῶτον,

Παράγει βρότον εἰς ἀρκύστατα.
 ut versus postremus eodem metro de-

currat, quo v. 107., παρα enim a præ-
 cedente γὰρ facile absorberi potuit.

99. βροτοῦς Reg. K.—ἀρκύστακτα
 Rob. et var. lect. ap. Turn. ἀρκύστατα
 δίκτυας Colb. 1.

100. ὑπερθεν ἀλύξαντα Rob. ὑπερθεν
 τὸν ἀλύξαντα var. lect. ap. Steph.,
 neque improbarem, si θνατὸν abesset.
 —θνητὸν M. 2. et supraser. in M. 1.

103. ἐκράτησε Rob. Turn. ἐκράτητε
 Vict.

104. ἐπέσκηψαι M. 1.

106. ἵππιοχάρμους M. 1. ἵππιοχάρ-
 μονας Viteb. Mosq. ἵπποχάρμας Ald.

107. πολέων τὲ ἀναστάσεις Reg. A.
 Turn. Vict. πόλεων δ' ἀναστάσεις Med.
 πολέων δ' ἀναστάσεις Barocc. Colb.
 1. 2. Ven. 2. M. 1. 2. Guelph. Ald.
 πολέων τ' ἀναστάσεις reliqui omnes
 codd. et edd.

109. θαλάσσας Regg. A. B. Rob.,
 quod male receperunt Brunck. Schütz.,
 præsertim quum præcedat εὐρυπόροιο.

110. πολιανομένης Regg. A. B.
 M. 2. Rob. Brunck. Schütz. Blomf.—

- ἔσορᾶν πόντιον ἄλσος,
πίσυνοι λεπτοδόμοις πείσ- 110
μασι, λαοπόροις τε μηχαναῖς.
ταῦτά μοι μελαγχίτων στρ. β'.
115 φρὴν ἀμύσσεται φόβῳ,
ὃᾶ, Περσικοῦ στρατεύματος
τοῦδε, μὴ πόλις πύθη- 115
ται, κίανδρον μέγ' ἄστν Σουσίδος,—
καὶ τὸ Κίσσινον πόλισμ' ἀντ. β'.
120 ἀντίδουπον ἔσσεται,
ὃᾶ, τοῦτ' ἔπος γυναικοπλη- 120
θῆς ὁμίλος ἀπύων—
βυσσίνους δ' ἐν πέπλοις πέση λακίς.
πᾶς γὰρ ἱππηλάτας στρ. γ'.

λαύρῳ Reg. C. Guelph. M. 1. 2. Ald. Rob. λαύρῳ cum var. lect. λάβρῳ Reg. O.

111. ἐς ὄρᾶν Ald.—ἔλγος Reg. O. ἔλσος de mari adhibitum illustrat Meinek. quæst. Menandr. p. 9.

112. πίσυνοι Ald. Rob. πίσυνος Guelph.

113. μηχαναῖς Blomf. de suo.

114. μὸν Med. Colb. 1. 2. Regg. G. L. Guelph. Med. 1.—Quæ sequuntur, ita construenda judicarunt Brunck. et Schütz.: φοβοῦμαι, μὴ πόλις πύθηται, καὶ τὸ Κίσσινον πόλισμ' ἀντίδουπον ἔσσεται, βυσσίνους δ' ἐν πέπλοις πέση λακίς. Sed incommodi aliquid habet φοβοῦμαι, μὴ ἀντίδουπον ἔσσεται, quare malui verba καὶ τὸ Κίσσινον—ἀπύων parenthetice accipere, ut a φοβοῦμαι pendeant tantum πύθηται et πέση. Ad πύθηται objecti loco pertinet ὃᾶ, Περσικοῦ στρατεύματος τοῦδε, quod magis etiam perspicuum foret, si, quod Schützius proponit, legeretur: ὃᾶ Περσικοῦ στρατεύματος, τοῦτο μὴ πόλις πύθηται, quamquam hoc non est necessarium. Mox autem ὁμίλος ἀπύων nominativos absolutos esse pro ὁμίλου ἀπύοντος, jam Brunckius vidit, quem recte sequitur Schütz. Aliter

tamen accepit Blomf., qui quum ex Burneii emendatione ἔσσεται in ἄσσεται mutaverit, verba ἀντίδουπον—ἀπύων parenthesi includit, quod propter mutationem illam non probandum est.

116. ὃᾶ Med.

119. Κισσίνων Viteb. Mosq. Rob. Κισσίων Regg. C. G. L. P. Colb. 1. Lambeth., quod recepit Blomf., ut v. 17., hic saltem cum aliqua veri specie propter librorum quorundam auctoritatem.

120. ἔσσεται Med. Reg. C. Colb. 1. ἄσσεται ex Burneii emendatione Blomf., ut forma non Attica evitetur; sed quam formam vel in senariis passim occurrere certum est, quis cam in carmine lyrico admitti posse neget, in hoc præsertim, quod complures formas epicas exhibet. Sensus mutationem nullam postulare, supra monitum est.

121. Voces τοῦτ' ἔπος desunt in Ald. Turn.—ὃᾶ Med.

122. γυναικοπληθῆς ἔσται ὁμίλος Rob. ex schol. γυναικοπληθὺς Reg. K.

123. δ' omittunt Ald. Rob.

124. ἱππηλάτας τε Rob. Vict. Cant., ἱππηλάτης τε Med., sed τε, quod a reliquis libris omnibus abest, recte

- 125 καὶ πεδοστιβῆς λεῶς, 125
 σμῆνος ὡς ἐκλέλοιπεν μελισ-
 σῶν, σὺν ὀρχάμῳ στρατοῦ,
 τὸν ἀμφίζευκτον ἐξαμείψας
 ἀμφοτέρως ἄλιον πρῶνα κοινὸν αἴας. 130
 130 λέκτρα δ' ἀνδρῶν πόθῳ, ἀντ. γ'.
 πῖμπλαται δακρύμασιν
 Περσίδες δ' ἀκροπενθεῖς, ἐκάσ-
 τα πόθῳ φιλόνορι
 τὸν αἰχμᾶεντα θοῦρον εὐνα- 135
 135 τῇρ' ἀποπεμφαμένα λείπεται μονόζυξ.

ἀλλ' ἄγε, Πέρσαι,
 τόδ' ἐνεζόμενοι στέγος ἀρχαῖον,
 φροντίδα κεδνὴν καὶ βαθύβουλον 140
 θάμεθα, χρεία δὲ προσήκει

expunxerunt Brunck. et recentiores.
 —πεδοστιβῆς var. lect. in Reg. O.

126. ἐκλέλοιπε vulg. ἐκλείοιπεν
 Med. Reg. P. Rob. et auctore Bur-
 neio Blomf., postulante metro.

ων
 127. μελισσῶν Reg. B. μελισσῶν
 Guelph. μέλισσα Med. Reg. P. με-
 λισσῶν cum var. lect. μελισσῶν Reg.
 O. μελισσῶν M. 1. Rob. et sic Brunck.
 Glasg. Schütz. Blomf., sed non est,
 quod a vulgata discedatur.—ξὺν Glasg.
 —ὀρχάμονι var. lect. in Reg. O.

128. ἀμείψας Viteb.

131. πῖμπλανται vulg. refragante
 metro et grammatica lege. πῖμπλαται
 Med. Regg. G. L. N. P. Colb. 2.
 Viteb. Brunck. et recentiores.—δακρύ-
 μασι vulg. δακρύμασιν Med. Reg. P.
 Burn. Blomf.

132. ἀκροπέν θ' εἰς Ald.

133. ἐκάστη vulg. ἐκάστα Viteb.
 ἐκάστα Med. M. 2. Guelph. Regg.
 A. B. Brunck. et recentiores.—δ' ὀθη
 pro πόθῳ ineptissime legi vult Schütz.,
 nec alia de causa, quam quod πόθῳ
 antecessit, quam sæpiissime ei mutandi

causam fuisse vidimus, cf. Comment.
 Æschyl. pag. 8. δ', quod post ἐκάστα
 vix abesse posse putat Schütz., ne
 ferri quidem potest.

134. αἰχμῆεντα vulg. αἰχμητᾶεντα
 Ox. Ald. αἰχμᾶεντα Regg. A. B. G.
 Guelph. Brunck. et recentiores.

135. εὐνατῇρ' προπεμφαμένα Rob.
 ἀπο

εὐνατῇρα προπεμφαμένα Reg. A. εὐ-
 νατῇρα προπεμφαμένα M. 1., quod
 recepit Glasg., sed obelo notatum, et
 Schütz. cui cur multo aptius visum sit
 vulgato, reliquorum omnium codd. et
 edd. consensu firmato, non assequor.
 ἀποπεμφαμένη Med. Guelph. μονόνυξ
 var. lect. in Reg. O.

136. Vulgo hī anapæsti ita dispositi
 sunt, ut v. 137. et 142. monometri
 sint, præcedentes autem dimetri, quam
 rationem ex sententia Hermanni ad
 Aristoph. Nub. 1012. recte mutavit
 Blomf.—ἀλλ' ἄγετε M. 2. Viteb. ἀλλ'
 ἄγετ' ᾧ Ven. 2. Lips. 2. Rob. var.
 lect. ap. Turn.

139. προσήκοι M. 2. Colb. 2.

- 140 πῶς ἄρα πράσσει Ξέρξης βασιλεὺς
 Δαρείογενῆς,
 τὸ πατρωνύμιον γένος ἀμέτερον
 πότερον τόξου ῥῦμα τὸ νικῶν, 145
 ἢ δορικράνου
- 145 λόγχης ἰσχὺς κενεράτηκεν.
 ἀλλ' ἥδε θεῶν ἴσον ὀφθαλμοῖς
 φάος ὀρμαῖται μήτηρ βασιλῆως,
 βασιλεία δ' ἐμὴ, προσπιτνῶ 150
 καὶ προσφθόγοις δὲ χρεῶν αὐτὴν
- 150 πάντας μύθοισι προσανδᾷν.

ΧΟΡΟΣ.

ὦ βαθυζάνων ἀνασσα Περσίδων ὑπερτάτη,
 μητέρες ἢ Ξέρξου γεραιά, χαῖρε, Δαρείου γύναι,

140. πράξει Ven. 2. Lips. 2.

142. παρωνύμιον Guelph. πατρώνυ-
 μον Mosq. Offenderunt hoc loco
 Schütz. et Blomf., quorum ille, quum
 sensum non perspiceret, vocabula τὸ
 παρωνύμιον ejici vult, hic vero, qui
 præterea πατρωνύμιον vocem barbaram
 esse judicat, in textu dedit τὸ πατρώ-
 νυμον ὄν, in notis autem suspicatur
 τὸ τε Περσόνομον. Sed adjectivum
 πατρωνύμιος non magis suspectum est
 quam παρωνύμιος et ἐπωνύμιος pro
 παρώνυμος et ἐπώνυμος, quorum hoc
 apud Pindarum et Herodotum legitur.
 Sensus autem recte explicat Schol.:
 ὁ κατὰ πατέρα συγγενὴς ἡμῖν, τοῦτ'
 ἐστίν, ὁ ἐκ προγόνων ἰθαγενής, causam
 enim affert Chorus, cur de Xerxe sol-
 licitus sit, quod ex ipsorum gente
 et patre rege sit natus, eaque tanquam
 epexegetis vocabulo Δαρείογενῆς ap-
 preñitur.—ἡμέτερον Blomfield. de suo,
 ut doricæ forma anapæstis expellatur.
 ἀμεύτερον M. 2.

143. πότερον Rob.—τόξον ῥήμα
 Ald.—ῥεῦμα M. 1. Reg. C. var. lect.
 ap. Turn.

144. δορικράνου Turn. Vict. et recen-
 tiores. Antiquam lectionem recte

revocavit Blomfield.

146. ἴσον Ald. Rob.

147. φῶς Ox. Ven. 2. Lips. 2. Ald.
 —δρᾶται cum var. lect. ὀρμαῖται Reg.
 O.

148. Deesse aliquid, docet metrum;
 τὴν προσπιτνῶ ex emendatione Heathii
 dederunt Brunck. Schütz. προσπιτ-
 νῶμεν Pors. Advers. p. 137. ed. Lips.,
 neutrum metro satisfacit. Blomfield.
 aut προσίτνειν δ' ἡμᾶς legendum cen-
 set, aut προσπιτνῶ prorsus ejiciendum
 esse. Si conjecturæ indulgendum est,
 mihi προσπίπτωμεν verum videtur,
 quod primum propter præcedens ἐμὴ
 in προσπίπτω, deinde ex confusione
 frequentissima in προσπιτῶ mutatum
 est. προσπιτνῶ, προσκυνῶ Med. Colb.
 1. Reg. L.

149. καὶ προσφθόγοις χρεῶν
 Blomf. propter καὶ—δὲ, quod damnat,
 ut solet, casuram potius violatam fe-
 rens. vid. ad Eum. 65. et Ind. s. v.—
 πρὸς φθόγοις Guelph.

152. μέρων var. lect. pro μήτερ in
 Reg. O. ex compendio, ut videtur,
 pro μητέρων, qui est error pro μήτερ
 ὦ. γηραιά Ald. Rob.

θεοῦ μὲν εὐνήτειρα Περσῶν, θεοῦ δὲ καὶ μήτηρ
 ἔφους, 155
 εἴ τι μὴ δαίμων παλαιὸς νῦν μεθέστηκε στρατῶ.

ΑΤΟΣΣΑ.

155 ταῦτα δὴ λιποῦσ' ἰκάνω χρυσεοστόλους δόμους,
 καὶ τὸ Δαρείου τε κἄμὸν κοινὸν εὐναστήριον.
 καὶ με καρδίαν ἀμύσσει φροντίς· ἐς δ' ὑμᾶς ἐρῶ
 μῦθον, οὐδαμῶς ἐμαυτῆς οὔσ' ἀδείμαντος, φίλοι,
 μὴ μέγας πλοῦτος κόνισας οὔδας ἀντρέψῃ ποδὶ 161
 160 ὄλβον, ὃν Δαρεῖος ἤρξεν οὐκ ἄνευ θεῶν τινός.

153. εὐνάτειρα vulg. εὐνάτηρα Ald.
 η
 εὐνατειρα Reg. B. εὐνήτειρα Med.
 Viteb., quod recte recepit Blomf., sus-
 picans tamen εὐνάσσειρα potius vel
 εὐνέτειρα legendum esse. Dorica for-
 ma hic non magis ferri potest, quam
 v. 156., quamquam tueretur eam Brunck.,
 vocabulo ἐβδομαγέτας, quod in sena-
 riis sane occurrit, sed alia de causa.—
 καὶ omittunt Viteb. M. 2. Ald. Rob.

154. ἐφέστηκε var. lect. in Reg. O.
 στρατοῦ Regg. A. F. G. Ven. 2. Colb.
 2. Guelph. Rob., quod receperunt
 Brunckius, Schütz. Blomf. Sed quum
 utrumque recte dici possit, in vulgata
 acquiescere malui, præsertim quum
 dativus, quem vocant, commodi aptior
 etiam genitivo videatur. Inepte enim
 Blomf. dativum ferri posse negat,
 quia μεταστήναί τιμι sit alicui viam
 dare. Μεθεστηκέναι significat alio loco
 stare, quam quo quis antea stetit, un-
 de illud sane etiam exprimere potest,
 quod vult Blomf., sed ea non unica
 ejus vocabuli vis est. ἀπὸ τοῦ στρα-
 τοῦ legitur in margine Reg. O., libra-
 rius igitur ἀφέστηκε legisse videtur.

155. χρυσεοστόλους Ald. ex fre-
 quentissima litterarum β et μ confu-
 sione; hinc natum χρυσεοστὶλβους in
 Guelph. Regg. C. F. P. Ven. 2.
 Turn. χρυσεοστόλους Regg. G. H. O.
 (in quo reliquæ etiam lectiones adno-
 tatæ sunt) Colb. 2. Viteb. Rob., quod
 recepit Blomf., quo facto versum ne-

scio quomodo numerosiorem evadere
 putat. Imo plenior formam præ-
 fert Æschylus, ubi metrum non repug-
 nat; præterea quomodo omitti potue-
 rit μ facilius intelligitur, quam quo-
 modo addi.

156. κἄμου vulg. κἄμὸν Med. Regg.
 A. B. C. Viteb. Ven. 1. 2. M. 1.
 Guelph. Ald. Rob., quod recte præ-
 tulerunt Brunck. et recentiores.—εὐνα-
 τήριον vulg. εὐναστήριον Regg. G. P.
 Guelph., quod recte recepit Blomf.;
 εὐνατήριον nusquam in tragicorum tri-
 metris comparet, εὐναστήριον Soph.
 Trach. 914. Eur. Orest. 583.

157. καὶ μοι Viteb. Reg. L. καὶ μου
 Ven. 2. Ald.—δ' omittit Colb. 2.—
 De dictione εἰς ὑμᾶς ἐρῶ vid. Pors. ad
 Eurip. Suppl. 1066. ed. Gaisf. et Ad-
 vers. p. 273. ed. Lips.

158. ἐμαυτῆς οὐδαμῶς Colb. 2.
 Guelph. Rob.—ἀδείματος Reg. C. M.
 1. Turn., quod recepit Blomf. perpe-
 ram. Forma plenior præstat ut v.
 155. Non magis probandum, quod
 suspicatur Vauvilliers. οὔσα δείματος
 scribendum esse.

159. κόνισσας Ven. 2. Colb. 2. M.
 1. 2. Rob. Vict.—τοῦδας Ven. 2.—
 ἀτρέψῃ Ald. ἀνατρέψει Mosq. ἀνατρέψῃ
 Regg. A. C. Ven. 2. Colb. 2. M. 1.
 2. Viteb. Guelph. Rob., quod recepe-
 runt Brunck. Schütz. sine causa. vid.
 Blomfield. ad Sept. Th. 740.

160. εἶλεν Ald.—οὐκ ἔνευ θεῶν τι-
 νός habet etiam Eurip. Bacch. 763.

ταῦτά μοι διπλῇ μέριμν' ἄφραστός ἐστιν ἐν φρεσὶ,
μήτε χρημάτων ἀνάνδρων πλήθος ἐν τιμῇ σέβειν,
μήτ' ἀχρημάτοισι λάμπειν φῶς, ὅσον σθένος
πάρα. 165

ἔστι γὰρ πλοῦτός γ' ἀμεμφής, ἀμφὶ δ' ὀφθαλμοῖς
φόβος.

165 ὄμμα γὰρ δόμων νομίζω δεσπότης παρούσιαν.
πρὸς τὰδ' ὡς οὕτως ἐχόντων τῶνδε, σύμβουλοι
λόγου

τοῦδ' ἐμοὶ γενέσθαι, Πέρσαι, γηραλέα πιστώματα.
πάντα γὰρ τὰ κέδν' ἐν ὑμῖν ἐστί μοι βουλευ-
ματα. 170

ΧΟΡΟΣ.

εὖ τόδ' ἴσθι, γῆς ἀνασσα τῆσδε, μή σε δις φράσαι

ἀνευ θεῶν του Phœn. 1608. οὐκ ἄνευ
θεῶν Iph. Aul. 808.

161. Vulgatam, quam exhibui, corruptam esse docet cæsura violata. Sensit primus Porsonus, qui in præf. ad Eur. Hecub. pag. xlviii. verum ita emendare conatus est: ταῦτά μοι μέριμν' ἄφραστός ἐστιν ἐν φρεσὶν διπλῇ, quam conjecturam probavit Elmsl. in *Edinburgh Review* 1811. N. xxxvii. p. 92., recepit Blomf., sed recte improbavit Herm. El. metr. 82. Nam neque collocatio illa vocabuli διπλῇ placet, et displicet adjectivum ἄφραστός, quod non convenit curæ, quæ mox verbis exprimitur; in hoc igitur potius vitium latere puto. Jam restituitur cæsura, si α initiale hujus vocabuli ad μέριμνα trahitur; in eo autem, quod restat, φραστός, non video quid aliud latere possit, quam φρακτός, neque abhorreret ab hoc loco μέριμνα φρακτός ἐν φρεσὶν, cura in pectore inclusa et infixa, et in eandem conjecturam incidisse video Reisigium Conject. in Aristoph. i. p. 128. Sed in textum recipere non sum ausus.—φρεσὶν Rob.

162. ἀνάνδρων Blomfield., sed ne-

que mutandi causam video et πλήθος ἀνάνδρων sensu caret, contra χρήματα ἀνάνδρα sunt divitiæ sine viris, illud enim dicit, timere se, ne et divitiæ sine viris honore careant, et viri sine divitiis felicitate.

164. γ' omittit M. 2.

165. δόμων Regg. L. P.—νομίζου Viteb.—δεσπότης Ald.

166. πρὸς τὰ γ' var. lect. in Reg. O.—ὡς omittit Viteb. Ven. 2.

167. τοῦδ' ἐμοὶ M. 2. μοι omittit M. 1.—γίνεσθε vulg. γίγνεσθε Glas. γενέσθε Med. Reg. G., quod post Blomf. recepi, non quia cum eo imperativum præsentis a tragicis non usurpatum esse censeo, sed quia codicis Medicei auctoritatem sequendam puto. — Περσῶν γηραλέα πιστώματα Blomf. propter v. 1. ex conjectura ineptissima; nam quod ibi poeta dixit Περσῶν πιστὰ, inde non sequitur, ei aliter dicere non licuisse, præsertim quum hic sit allocutio, quæ illic non est.—γηραλέα M. 1. Ald. Rob.

168. βουλευέσθαι Rob.

169. μύσε pro μή σε Rob.—φράσειν legi jubet Elmslei. ad Eur. Med. 580., sine causa, non enim de futuro tan-

- 170 μήτ' ἔπος μήτ' ἔργον ἂν δύναιμι ἡγεῖσθαι θέλη.
εὐμενεῖς γὰρ ὄντας ἡμᾶς τῶνδε συμβούλους καλεῖς.

ΑΤΟΣΣΑ.

- πολλοῖς μὲν αἰὲν νυκτέροις ὀνειράσι
ζύνειμι, ἀφ' οὗπερ παῖς ἐμὸς στεῖλλας στρατὸν, 175
Ἰαόνων γῆν οἷχεται, πέρσαι θέλων.
175 ἀλλ' οὕτι πω τοιόνδ' ἐναργεῖς εἰδόμεν,
ὥς τῆς πάροιθεν εὐφρόνης, λέξω δέ σοι
ἐδοξάτην μοι δύο γυναῖκ' εὐείμονε,
ἥ μὲν πέπλοισι Περσικοῖς ἡσκημένη, 180
ἥ δ' αὖτε Δαρικοῖσιν, εἰς ὕψιν μολεῖν,
180 μεγέθει τε τῶν νῦν εὐπρεπεστάτα πολλῷ,
κάλλει τ' ἀμώμῳ, καὶ κασιγνήτα γένους
ταυτοῦ· πάτρυν δ' ἔναιον, ἥ μὲν Ἑλλάδα
κλήρῳ λαχούσα γαῖαν, ἥ δὲ βάρβαρον. 185
τούτῳ στάσιν τιν', ὥς ἐγὼ δόκουν ὀρεῶν,

tum tempore, sed de quovis loquitur Chorus.

170. μήτ' ἔργον μήτ' ἔπος M. 2. — ὥς ἂν Rob. — δυνάμεις Med. — θέλοι M. 2. θέλει Ald. Rob. θέλη in textu quidem habet Blomf., sed ex nota apparet, eum θέλοι dare voluisse, quia θέλη solæcum sit; mihi contra θέλοι solæcum videtur. Omnino postrema versus pars ei sensu carere et corrupta esse videtur, quam sic restitui posse putat: ὦνπερ δύναιμι ἡγεῖσθαι σὲ δεῖ. Sed sensus est: omnia, in quibus vis se mihi ducem præbere vult.

171. κακεῖς Robert. — Male Schütz.: vere enim nos benevolos tibi harum rerum consultores vocas. Sensus est: benevolos enim nos in consilium vocas, vel consultores adhibes.

172. αἰεὶ Turn. Vict. — ὀνειράσι M. 1.

173. ἀφ' οὗ, omisso περ, Guelph. — ἐμὸς παῖς M. 2.

174. οἷχετ' ἐκπέρσαι M. 1.

176. ὥς τις Ald.

177. μοι omittit Med. — γυναῖκες Vi-

teb. — εὐείμονε M. 2. εὐείμονες Viteb. Ald. Turn. — De duabus mulieribus duas terræ partes, Europam et Asiam, representantibus vid. Schaefer. Melet. crit. p. 37.

179. ἡδ' Aldin. Rob. — αὖ Ven. 1.

180. μεγέθει δὲ Guelph. — ἐκπρεπεστάτα vulg. (ἐκπρεπέστατα male Schütz.) εὐπρεπεστάτα Reg. B. Guelph. Barocc. M. 1. 2. Ald. Turn., quod recte revocavit Blomf.

181. κάλλει τ' ἀμώμῳ Ald. Rob. Vict., quod fere præferendum puto, nam illud, credo, poeta potius ita dixisset κάλλος τ' ἀμώμῳ. Probare hoc etiam librorum lectio εὐπρεπεστάτα videtur, hoc enim si ad solum μέγεθος pertineret, ἐκπρεπεστάτα præstaret. — κασιγνήτῳ Reg. G. var. lect. in Reg. B.

182. ταυτοῦ vulg. αὐτοῦ Mosq. τ' αὐτοῦ Aldin. Rob. ταῦτοῦ Turn., quod recte recepit Blomfield.

184. ὥς deest M. 2. — ἐδόκουν Guelph. δόκουν Ald. Rob.

- 185 τεύχειν ἐν ἀλλήλησι. παῖς δ' ἐμὸς μαθὼν
κατεῖχε, κἀπράυνεν, ἄρμασιν δ' ὕπο
ζεύγνυσιν αὐτὰ, καὶ λέπαδν' ἐπ' αὐχένων
τίθεισι. χῆ μὲν τῇδ' ἐπυργούτο στολῇ,
ἐν ἡνίασιν εἶχεν εὐαρεκτον στόμα· 190
- 190 ἡ δ' ἐσφάδαζε, καὶ χεροῖν ἐντῇ δίφρου
διασπαράττει, καὶ ξυναρπάζει βία
ἄνευ χαλινῶν καὶ ζυγὸν θραύει μέσον·
πίπτει δ' ἐμὸς παῖς, καὶ πατὴρ παρίσταται 195
Δαρεῖος οἰκτεῖρων σφε· τὸν δ' ὅπως ὄρᾳ
- 195 Ξέρξης, πέπλους ῥήγνυσιν ἀμφὶ σάματι.
καὶ ταῦτα μὲν δὴ νυκτὸς εἰσιδεῖν λέγω.
ἐπεὶ δ' ἀνέστην, καὶ χεροῖν καλλιῤῥόου
ἔψαυσα πηγῆς, σὺν θυηπόλῳ χερσὶ 200
βαμὸν προσέστην, ἀποτρόποισι δαίμοσι
200 θέλουσα θῦσαι πέλανον, ὧν τέλη τάδε·

185. τεύχων varr. lect. in Reg. O. ἔτευχων ἀλλήλησι Glasgou., quia infinitivus τεύχειν non habere videbatur, unde penderet, sed pendet ab ὥς ἐδόκουν ὄρᾳ, quasi ὥς abesset, vid. Erfurd. ad Soph. Ant. 736. edit. min. Hermann. ad Viger. p. 745. et in Mus. ant. stud. i. p. 192. sq. Heind. ad Plat. Sophist. 105. et ad Cic. de nat. Deor. ii. 37.—ἐν omitunt Ald. Rob.—ἀλήλαι Aldin. ἀλλήλοισι Reg. K. Guelph. Viteb. M. 2. Rob. ἀλλήλαισι Blomf. de suo.—ἐμὸς τοῦτο μαθὼν Rob. ἰμὸς λαθὼν Viteb.

186. καὶ πρᾶυνεν Ald.—ἄρμασι M. 2. Guelph. Ald. Rob. Turn. ἄρματι Colb. 2. M. 1.

187. αὐτῷ Ald. Rob.—ὑπ' αὐχένων Med. Reg. L.

189. ἐν ἡνίασι δ' vulg. ἐν ἡνίασιν εἶχεν Med. Regg. C. P. ἐνῆνίασι δ' Ald. ἐν ἡνίασι τ' Blomf. de suo, offensus, ni fallor, particula δέ, quæ hic sane molesta est. Sed unice vera est optimi libri Med. lectio, in quam jam conjectura incidit Schaefer. Melet. crit. p. 94. Hæc enim primaria Atossæ

Pers.

notio recte sine copula præcedentibus subjicitur.

190. ἡδ' Ald. Rob.—ἐν τῇ δίφρῳ vulg. αὐτῇ δίφρῳ conj. Cant., sed luculentissima est Stanleii emendatio ἐντῇ δίφρῳ, quam recentiores receperunt omnes; δίφρῳ enim habent Med. Lambeth. var. lect. in Reg. B.

191. διασπαράσσει M. 2. et sic Brunck. et rell. omnes contra librorum reliquorum omnium auctoritatem ob Atticismum nescio quem.

196. εἰσιδεῖν Rob.

197. καλλιῤῥόου Aldin. καλλιῤῥόου Turn. καλλιῤῥόου Med.

198. ἐν Brunck. et recentiores omnes invitatis libris omnibus.

199. βαμῷ vulg. βαμὸν M. 2. Reg. C. βαμὸν Med. Regg. L. P. Colb. 2. Guelph. Ven. 2., quam optimorum librorum lectionem recipere non dubitavi; datus enim facilius a librariis proficisci potuit, quam accusativus; præterea non est *adstiti aræ*, sed *accessi ad aram*.—δαίμοσιν Reg. P.

ὁρῶ δὲ φεύγοντ' αἰετὸν πρὸς ἐσχάραν
 Φοίβου· φόβῳ δ' ἄφθογγος ἐστάθην, φίλοι·
 μεθύστερον δὲ κίρκον εἰσορῶ δρόμῳ 205
 πτεροῖς ἐφορμαίνοντα, καὶ χηλαῖς κάρα
 205 τίλλονθ'· ὁ δ' οὐδὲν ἄλλο γ' ἢ πτήξας δέμας
 παρῆχε. ταῦτ' ἔμοιγε δείματ' ἔστ' ἰδεῖν,
 ὑμῖν δ' ἀκούειν. εὖ γὰρ ἴστε, παῖς ἐμὸς
 πρᾶξας μὲν εὖ, θαυμαστὸς ἂν γένοιτ' ἀνῆρ· 210
 κακῶς δὲ πρᾶξας, οὐχ ὑπεύθυνος πόλει·
 210 σωθεῖς δ' ὁμοίως τῆσδε κοιρανεῖ χθονός.

ΧΟΡΟΣ.

οὐ σε βουλόμεσθα, μῆτερ, οὐτ' ἄγαν φοβεῖν λόγοις,
 οὔτε θαρσύνειν. θεοὺς δὲ προστροπαῖς ἰκνουμένη,
 εἴ τι φλαῦρον εἶδες, αἰτοῦ τῶνδ' ἀποτροπὴν τε-
 λεῖν· 215
 τὰ τ' ἀγάθ' ἐκτελῇ γενέσθαι σοί τε καὶ τέκνοις
 σέθεν,

201. ὁρῶ δὴ Colb. 1. φεύγοντ' Ald.
 —αἰετὸν libri ad unum omnes, αἰετὸν
 Brunn. et recentiores.—αἰσχάραν M.
 2.

203. μεθ' ὕστερον Ald. Rob. Turn.
 —φόβῳ var. lect. pro δρόμῳ in Reg.
 O.

204. πτεροῖν M. 2. (πτεροῖσιν sec.
 Buttl.)—τὸ κάρα Viteb.

205. ὅδ' Ald.—γ' omittunt Ald.
 Rob.—De dictione οὐδὲν ἄλλο ἢ, cui
 simile est interrogativum ἄλλο τι ἢ v.
 Fischer. ad Weller. iv. p. 33. Markl.
 ad Lys. T. V. p. 196. ed. Reisk.
 Sluit. lectt. Andoc. pag. 140. Heind.
 ad Theæt. 127. ad Phad. 20. De
 latinis Intpp. ad Liv. xxxi, 24. Duker.
 ad Flor. iii. 23, 3.—δέμας τῷ κίρκῳ
 τύπεσθαι παρῆχε Ven. 1. Barocc.
 Ald. glossmate in textum assumto.

206. ἐμοί τε δείματ' ἔστ' ἰδεῖν, ὑμῖν
 τ' ἀκούειν proponit Blomf. probante
 Elmsleio ad Eur. Med. 1217., (ὑμῖν τ'
 habet Reg. P.) sed nihil mutandum
 esse, probant illi ipsi loci, quos ibi
 mutandos affert Elmsl., in quibus si-

militer γε—δὲ sibi respondent: Eurip.
 Med. 1217. φίλοι γ' ἔφυσαν, δυστυχῆς
 δ' ἐγὼ γυνή. Phoen. 1619. σοί γ' εὖ
 λέλεκται—ἐγὼ δὲ ναίειν σ' οὐκ ἔασαιμ'
 ἂν χθόνα. Hel. 1345. χιονοθρέμωνάς
 γ' ἐπέρασ' Ἰδαίαν κορυφῶν σκοπιᾶς,
 ῥίπτει δ' ἐν πένθει πέτρινα κατὰ δρία
 πολυνίφεα.—ἐσιδεῖν Med. ἔστιν ἰδεῖν
 M. 2.

207. οὐμὸς M. 1.

208. ἂν omittit M. 2.

211. βουλόμεθα M. 2. Ald.—μάτερ
 Ald. Rob.

212. θρασύνειν Med. M. 2. Reg. C.
 Mosq. Turn.—προτροπαῖς M. 1. 2.
 Ven. 1. Ald.

213. εἶδος Rob.—τῶδ' var. lect. in
 Reg. O.—ἀποτροπὴν Ald. Rob.—λα-
 βεῖν vulg. τελεῖν Med. Regg. A. K.
 Ven. 2. M. 1. 2. Mosq. Viteb. var.
 lect. in Reg. B. Rob., quod recte
 prætulert Brunn. Schütz. Blomf.

214. τὰ γαθὰτ' Ald. τὰγαθὰ δ' Ba-
 rocc. τὰ γαθὰ δ' M. 2. τὰ δ' ἀγαθὰ
 Colb. 2. Guelph. τὰ δ' ἀγαθὰ γ' ἐκτε-
 λεῖν cum var. lect. τ' ἀγαθὰ δ' ἐκτελῇ

215 καὶ πόλει, φίλοις τὲ πᾶσι· δεύτερον δὲ χρὴ χοὰς
γῇ τε καὶ φθιτοῖς χέασθαι· πρηνεμένῳ δ' αἰτοῦ
τάδε,

σὸν πόσιν Δαρεῖον, ὄνπερ φῆς ἰδεῖν κατ' εὐφρόνην,
ἑσθλά σοι πέμπειν, τέκνω τε, γῆς ἔνερθεν ἐς Φάος· 220
τάμπαλιν δὲ τῶνδε γαῖα κάτοχ' ἀμαυροῦσθαι
σκότῳ.

220 ταῦτα θυμόμαντις ὦν σοι πρηνεμένῳ παρήνεσα.
εὖ δὲ πανταχῇ τελεῖν σοι τῶνδε κρίνομεν πέρι.

ΑΤΟΣΣΑ.

ἀλλὰ μὴν εὐνοὺς γ' ὁ πρῶτος τῶνδ' ἐνυπνίων κριτὴς
παιδὶ καὶ δόμοις ἐμοῖσι τήνδ' ἐκύρωσας φάτιν. 225
ἐκτελοῖτο δὴ τὰ χρηστά· ταῦτα δ', ὡς ἐφίεσαι,
225 πάντα θήσομεν θεοῖσι, τοῖς τ' ἔνερθε γῆς φίλοις,
εὖτ' ἂν εἰς οἴκους μόλωμεν. κεῖνα δ' ἐκμαθεῖν
θέλω,

Reg. O. — τέκνοισέ τε Viteb. τέκνοισί
τε Colb. 1.

216. χέεσθαι Colb. 1. — πρηνεμένην
Ald. πρηνεμένη Barocc. Lambeth. Turn.
var. lect. in Regg. A. B., quod non
spemendum, et placuit fortasse edi-
tori Glasg., qui πρηνεμένῳ obelo nota-
vit. Nihil tamen muto.

217. φῆς Blomf. forsitan recte,
quamquam contra grammaticorum
præcepta.

219. τοῦμπαλιν Barocc. Reg. G.
Colb. 1. Viteb. Ald. Rob. — γαῖα Med.
Regg. H. L. O. (cum var. lect. γαῖαν)
γαῖα Barocc. Colb. 2. Guelph. Ald.
Robort. γὰν Reg. C. γαῖας Turn. Vict.
et recentiores omnes præter Blomf.
Dativum recipere non dubitavi, quem
spretum esse ab editoribus miror, nam
γαῖας κάτοχα quomodo jungi possit
non video. Cum dativo habet etiam
Eur. Hecub. 1081. Ἄρει κάτοχον γέ-
νος. — ἀμαυροῦ Ald. — κάτοχα μαυροῦσ-
θαι dedit Blomf. et mavult κάτοχα
μαυρῶσαι, damnat enim ille verbum
ἀμαυροῦν, ut multa.

220. Comma vulgo post ὦν ponitur

perperam, melius in Rob. post σοι in-
terpungitur, sed omnino non necessa-
rium videtur; σοι autem cum præce-
dentibus jungi vel metrum jubet.

221. κρίνωμεν Rob. — εὖ δὲ πάντα δὴ
proponit Blomf. male; πανταχῇ est
omni modo v. Brunck. ad Eur. An-
drom. 897. Erfurdt. ad Soph. Ant.
630. ed. min.

222. εὐνοὺς δ' Colb. 1. εὔρους γ'
Aldin. — γ' omittit Viteb.

223. παῖσι Regg. H. K. P. M. 2. —
δόμοισιν M. 2. — ἐμοῖσι om. Ald. — ἐκυρ-
σας Rob. ἐκύρωσε Reg. L. ἐκύρωσεν
Reg. P. — φάτιν Ald.

224. ἐξελεοῖτο Mosq. Viteb. Vict.
var. lect. in Reg. O. ex schol. — δὲ
pro δὴ Ald. Rob. Vict. — τὰ deest in
Turn.

225. θήσω μὲν M. 2. θήσομαι Rob.,
quod recepit Blomf., sed nulla est
causa hanc lectionem vulgatæ præfe-
rendi, quæ propter sequens μόλωμεν
præstare etiam videtur. — τ' ἐνερθεν M.
1. Viteb. Guelph. Ald. δ' ἐνερθεν
Colb. 1. — γῆς omittunt Barocc. Ald.

ὦ φίλοι, ποῦ τὰς Ἀθήνας φασὶν ἰδρῦσθαι χθονός.

ΧΟΡΟΣ.

τῇλεπρὸς δυσμαῖς ἀνακτος Ἡλίου φθινασμάτων. 230

ΑΤΟΣΣΑ.

ἀλλὰ μὴν ἴμειρ' ἐμὸς παῖς τήνδε θηρέσαι πόλιν.

ΧΟΡΟΣ.

230 πᾶσα γὰρ γένοιτ' ἂν Ἑλλάς βασιλέως ὑπήκοος.

ΑΤΟΣΣΑ.

ὦδέ τις πάρεστιν αὐτοῖς ἀνδροπλήθεια στρατοῦ;

ΧΟΡΟΣ.

καὶ στρατὸς τοιοῦτος ἔρξας πολλὰ δὴ Μήδους
κακά.

ΑΤΟΣΣΑ.

καὶ τί πρὸς τούτοιςιν ἄλλο; πλοῦτος ἑξαρκῆς δό-
μοις; 235

ΧΟΡΟΣ.

ἀργύρου πηγή τις αὐτοῖς ἐστὶ, θησαυρὸς χθονός.

ΑΤΟΣΣΑ.

235 πότερα γὰρ τοξουλκὸς αἰχμὴ διὰ χερσὺν γ' αὐτοῖς
πρέπει;

228. *dusmās* Viteb. *dusmās* Reg. A. Lambeth. var. lect. in Reg. B., quod recepit Brunck., non alia profecto de causa, quam quia in suis codicibus invenit, secutus tamen est eum Schütz. — *φθινάσασιν* ex emendatione Pauwii Blomfield., quia Eustath. ad II. Θ. p. 698, 24. et A. p. 832, 45. *Æschylum* ἡλίου δύσιν tradit *φθινάσματα* vocasse. Sed id verum est, etiamsi *dusmās* *φθινασμάτων* legitur, et ejusmodi circumlocutiones tragicis frequentissimæ sunt, v. Erfurd. ad Soph. Ant. 420. ed. min. Schwenk. ad Eumen. 363.

230. γὰρ deest in Ald.

231. ὦδέ; τις Turn. *ἀνδροπλήθεια* M. 2. unde *ἀνδροπληθία* dedit Blomf., sed ipse accentus eum monere potuit, eum, qui codicem illum exaravit, *ἀνδροπλήθεια* legisse. Præterea pleniores formas præfert noster.

232. *ἔρξας* δὴ Μήδους *πλεῖστα* κακά Rob.

233. *κάτι* corrigit Pors. Advers. p. 137. ed. Lips., quod non probandum. — *τούτοις* Ald. Rob. — ἄλλο omittit Ald. et interrogationis signum post ἄλλο Rob. — *ἑξαρκεί* var. lect. in Reg. O. — *δόμων* Guelph. Reg. P.

234. αὐτοῖς ἐστὶν αὐτοῖς Ald. ἐστὶν αὐτοῖς Barocc. αὐτοῖς ἐστὶν Rob. var. lect. in Reg. O. ἐστὶ: omittit Colb. 2.

235. πότερα δὲ M. 2. — γ' omnino otiosum et metri causa insertum est, quod maxime probatur eo, quod abest particula ista a Med. Barocc. Regg. A. B. C. K. Colb. 1. M. 1. 2. Guelph. Mosq. Ald. Rob. Hinc factum est, ut *χερῶν* ex conjectura reponeret Brunck., quod receperunt Schütz. et Blomf. *χεροῖν* mavult Elms. ad Eurip. Med. 1334. Sed si hæc vel illa vera

ΧΟΡΟΣ.

οὐδαμῶς· ἔγχη σταδαῖα, καὶ φεράσπιδες σάγαι.

ΑΤΟΣΣΑ.

τίς δὲ ποιμάνωρ ἔπεστι, καπιδεσπόζει στρατοῦ;

ΧΟΡΟΣ.

οὐ τινος δοῦλοι κέκληνται φωτὸς, οὐδ' ὑπήκοοι.

ΑΤΟΣΣΑ.

πῶς ἂν οὖν μένοιεν ἄνδρας πολεμίους ἐπήλυδας; 241

ΧΟΡΟΣ.

240 ὥστε Δαρείου πολὺν τε καὶ καλὸν φθεῖραι
στρατόν.

ΑΤΟΣΣΑ.

δεινά τοι λέγεις ἰόντων τοῖς τεκοῦσι φροντίσαι.

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ' ἐμοὶ δοκεῖν, τάχ' εἴσῃ πάντα νημερτῇ λόγον·

τουῷδε γὰρ δράμημα φωτὸς Περσικὸν πρέπει
μαθεῖν· 245

lectio esset, intelligi non posset, quare ratione ejus loco in libros omnes χερὸς irrepsisset, praesertim quum id metro non satisfaceret, fulcroque egeret. Quare, cum αὐτοῖς omittat Rob., χερὸς quidem sanum, αὐτοῖς vero corruptum puto, cujus loco olim vocabulum a consona incipiens lectum est, fortasse σφισιν, cujus interpretamentum in locum ejus successit. Interim vulgatae retinui.—πίπτει pro πρέπει Regg. F. K. Rob.

236. ἔχει pro ἔγχη Rob. ἔγχιστα δῶρα pro ἔγχη σταδαῖα Reg. G.—

es
φερασπιδαι Mosq.—χέρες pro σαγαί Rob.

237. ποιμάνωρ Reg. G. Guelph. Ald. Turn.—στρατῶ Colb. 1. Mosq. Ven. 2. Rob.

238. κέκληνται i. q. εἰσὶ vid. ad v. 2.

239. πῶς οὖν ἂν M. 1. πῶς ἂν M.

2., sed οὖν additum alia manu.—μενοῖ Guelph.

240. πολλὸν Ald.

241. δεῖνά τι M. 2. Guelph.—De participio τεκοῦσι cum genitivo vid. Lobeck. ad Soph. Aj. 358.

242. δοκεῖ Ox. Colb. 1. M. 1. Mosq.—τάχ' omittit Rob.—εἴσῃ libri omnes. εἴσει Glasg. Schütz. Blomf.—πάντ' εἴσῃ τάχα Guelph.—ναμερτῇ Glasg., improbante Blomfield., probante Hermann ad Soph. Trach. 172., qui hanc formam tragicis probatam esse judicat. Nihil decerno, sed librorum consensum loco nostro secutus sum. νημερτεῖ λόγῳ var. lect. in Reg. O.

α

243. δρομήμα M. 2. δρόμημα Colb. 1. Mosq. Lambeth., quod recepit Blomf., alteram formam analogiae repugnare ratus, sed egregie eum refutavit Lobeck. ad Phrynich. p. 618

καὶ φέρει σαφές τι πρᾶγος ἐσθλὸν ἢ κακὸν κλύειν.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

- 245 ᾧ γῆς ἀπάσης Ἀσιάδος πολιίσματα,
 ᾧ Περσὶς αἶα καὶ πολὺς πλούτου λιμὴν,
 ὡς ἐν μιᾷ πληγῇ κατέφθαρται πολὺς
 ὄλβος, τὸ Περσῶν δ' ἄνθος οἷχεται πεσόν. 250
 ὅμοι, κακὸν μὲν πρῶτον ἀγγέλλειν κακά
 250 ὅμως δ' ἀνάγκη πᾶν ἀναπτύξαι πάθος,
 Πέρσαι· στρατὸς γὰρ πᾶς ὅλωλε βαρβάρων.

ΧΟΡΟΣ.

ἀνί, ἄνια κακὰ, νεόκοτα καὶ δαί. αἰ αἰ,
 στρ. α'. 255

διαίνεσθε, Πέρσαι, τόδ' ἄχος κλύοντες.

sq.—Περσικοῦ præferendum videtur Blomfieldio, inepte.

244. εἰ φέρει Colb. 2.—φέρει nuntiat v. Lobeck. ad Soph. Aj. 798.—τοι pro τι Mosq.—κλύειν deest in Rob.—ἀκούειν habet Colb. 1.

245. καὶ γῆς Lips. 2.—Ἀσιάτιδος Ald. Ἀσίδος dedit Blomfield. sine causa.

246. γαῖα Rob. ἄνα Lips. 2.

248. τὸ δὲ Περσῶν Ald. Rob., transposito δὲ, ut solet τὸ Περσικὸν δ' Colb. 2. Lips. 2. τὸ Πέρσαι var. lect. in Reg. O.

249. ἰὼ μοί μοί M. 2. ὅμοι om. Guelph.—ἀγγέλλειν Reg. C. Ald.—Laudat ad hunc locum Schol. Sophoclis versum ex Antig. 277. Στέργει γὰρ οὐδὲς ἄγγελον κακῶν ἐπῶν, quem Reg. N. et Guelph. in textu habent post hunc versum, Rob. post v. 250., qui igitur ex margine in textum migravit. Idem versus in M. 1. 2. pro glossa adscriptus est, in Colb. 1. autem in textu στέργει γὰρ οὐδὲς et a secunda manu κακῶν ἐπῶν ἄγγελον.

250. ἀνάγκα Ald. Rob.—ἀναπτύσαι Ald. Rob.—πέρσαι in fine versus addit Ald.

251. Πέρσαι Reg. B., quod recepit Brunck., quem non sequi debebant Schütz. et Blomf., non enim video, quo pacto allocutio displicere possit; nam quos Blomf. ad v. 259. adfert locos: v. 337. 439. et 519., quibus nulla est allocutio, eorum alia est ratio, nec quidquam probarent, etiamsi nostro similiores essent, hæc res enim exemplis confici non potest.—στρατὸς τε M. 2.

252. Hic cum sequente versu vulgo in quatuor dissecantur, sed in duos contrahendos duxi, ita metiendos:

—| u u u u | — — — — | —
 u | — — — — | — — — — | —
 — — — — | — — — — | — — — — | —

ἄνια ἄνια κακὰ Ald. Rob. Turn. Vict.—λυπηρὰ bis Barocc. Ald. Rob.—νεόκοτα Guelph. Rob.—καὶ om. Guelph. δαί Ald. Rob. Turn. Vict.

αι

253. σιαίνεσθε Mosq. διαίνεσθαι Guelph. Ald. διαίνεσθε δάκονσι Rob.—τὸ δ' ἄχος Rob.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ὡς πάντα γ' ἔστ' ἐκεῖνα διαπεπραγμένα·
255 αὐτὸς δ' ἀέλπτως νόστιμον βλέπω φάος.

ΧΟΡΟΣ.

ἦ μακροβίος ὃδε γέ τις αἰὼν ἐφάνθη ἀντ. α'. 260
γεραιοῖς, ἀκούειν τόδε πῆμ' ἀέλπτον.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

καὶ μὲν παρὼν γε, κοῦ λόγους ἄλλων κλύων,
Πέρσαι, φράσαιμ' ἂν, οἷ' ἐπορσύνθη κακά. 265

ΧΟΡΟΣ.

260 ὅτοτοτοῖ μάταν στρ. β'.
τὰ πολλὰ βέλεα παμμιγῇ
γαῖς ἀπ' Ἀσίδος ἦλθ' ἐπ' αἶαν
δίαν Ἑλλάδα χάραν.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

πλήθουσι νεκρῶν δυσπότμος ἐφθαρμένων 270
265 Σαλαμῖνος ἀκταὶ, πᾶς τε πρόσχωρος τόπος.

254. πάντ' ἔστ' Ald. Rob. — ἔσται
κεῖνα Mosq.

255. αὐτὸς δ' Glasg. καὶ τὸς γ'
Blomf. ex M. 2. ad evitandum καλ—
δὲ, quod hic necessarium est; δ'
omittit Colb. 1. propter sequens A.—
βλέπε Ald.

256. αἰὼν ante ὃδε ponit M. 2.—ἔδε
Ald.—ἐφάνη Regg. A. G. M. 2. Ven.
2. Guelph. Viteb. ἐφάνθη Regg. B.
C. Barocc. M. 1. Aldin. Turn.,
utrumque contra metrum.

257. γεραιοῖς Ald. Rob.—Non διὰ
τὸ vel πρὸς τὸ ἀκούειν cum Schütz. et
Schol., sed ὥστε supplendum esse do-
cuit Wunderl. obs. critt. p. 194.

258. τε pro γε M. 2. Mosq. Viteb.
Med. Colb. 1.—λόγων Lambeth.

259. Πέρσαι Blomf. ex Rob.,
quod hic non magis aptum est, quam
v. 251.—οἶα Colb. 2. Guelph.

260. ὅτοτοτοῖ vulg. contra me-
trum. ὅτοτοῖ τοῖ Med. Reg. L. ὅττοτοῖ

τοῖ M. 1. ὅτοτοτοῖ Colb. 1. Reg. G.
Guelph. ὅτοτοτοῖτοῖ Reg. C. ὅτοτοτοῖ
Turn. ὅτοτοτοῖ τοῖ Ald. ὅτοτοτοῖ τοῖ
Rob.—μάτην M. 2.

261. τὰ πολέα legendum proponit
Lachm. de chor. syst. p. 89., quod
non necessarium videtur, potest enim
in antistrophico amphibrachi media
syllaba soluta esse, cf. Seidl. ad Eur.
Troas. 1246.

262. γῆς Ald.—'Ασιάδος M. 1.
Colb. 1. Viteb. Ven. 2. Guelph. Rob.

263. δαίαν Lambeth., unde Blomf.
δαῖαν, quod non displicet, quam facile
enim A post Δ excidere poterit, per-
spicuum est, neque aptum videtur,
Græciam a Choro Persarum δίαν vo-
cari; in textu tamen nihil novare ausus
sum.—ἐλλάδε Ald.

264. δυσπότμος Mosq. δυσποτμῶν
Ven. 2. δυσπότμων M. 1. 2.

265. πρόσχωρος Mosq. Barocc. Ald.
Rob.

ΧΟΡΟΣ.

ὀτοτοτοῖ φίλων ἀντ. β'.
 αἰλίδονα σώματα πολυβαφῇ
 κατθανόντα λέγεις φέρεσθαι
 πλαγκτοῖς ἐν διπλάκεσσιν. 275

ΑΓΓΕΛΟΣ.

270 οὐδὲν γὰρ ἤρκει τόξα, πᾶς δ' ἀπώλλυτο
 στρατὸς, δαμασθεῖς ναῖοισιν ἐμβολαῖς.

ΧΟΡΟΣ.

ἰϋζ' ἄποτμον βοὰν στρ. γ'.
 δυσαιανῇ Πέρσαις 280
 δαίοις, ὡς πάντα παγκάκως
 275 ἔθεσαν, αἰ' αἰ', στρατοῦ φθαρέντος.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ᾧ πλεῖστον ἔχθος ὄνομα Σαλαμῖνος κλύειν
 φεῦ τῶν Ἀθηῶν ὡς στένω μεμνημένος.

ΧΟΡΟΣ.

στυγναὶ δ' Ἀθᾶναι δαίοις, ἀντ. γ' 285

266. ὀτοτοτοτοῖ vulg. In codd. reliquis eadem sunt lectiones, quæ v. 260. ὀτοτοτοῖ Aldin. ὀτοτοτοῖ Rob. ὀτοτοτοῖ Reg. C. Turn.

267. αἰλιδῶ, quod pro varia lectione affertur in Reg. O., recipi jubet Hermann. El. metr. p. 283., sed hac una auctoritate non commoveor, ut vocabulum alibi non obvium recipiam, præsertim cum metri causa non omnino necessarium sit, v. ad v. 261.—σώματος Reg. C.

268. καταθανόντα Viteb.

269. πλακτοῖς Lambeth.—διπλάκεσσιν Ven. 2. Aldin. Rob. σὺν διπλάκεσσιν inepte Pauw., probante tamen Blomfieldio.

270. ἀπώλλοντο Reg. C. ἀπώλυτο Ald. ἀπώλετο malle se monet Blomf., quamquam præcessit ἤρκει, idque pro var. lect. legitur in Reg. O.

271. λεῶς pro στρατὸς Reg. K. Guelph.—ναῖησιν Guelph. Regg. A. G. et var. lect. in B. unde receperunt

Brunck. et Schütz. ναῖαισιν Blomfield. ex M. 1., sed ναῖοισι reliqui codd. et Ald. Rob. Turn. Vict., quod multo præstantius recte retinuit Glasg.

272. ἰϋζε Ald. Turn. ἰϋζε Med. Regg. C. G.—δυσαιανῇ var. lect. in Reg. O.

274. δαίοις vulg. δαίοις, quod metrum postulat, Burnei. et Blomf.—πάντα παγκάκως Med. Colb. 1. 2. Reg. G. M. 1. 2. Mosq. Viteb. Ald. Rob. πάντα κακῶς Guelph. παγκάκως πάντα Turn. Vict.

275. ἔθεαν Ald.—Versus antispasto constat cum exitu iambico, quod cur displiceat Lachmanno de chor. syst. pag. 89., non intelligo; certe quem ille exhibet versum: δαίοις ὡς πάντα παγκάκως ἔθεσαν στρατοῦ αἰ' αἰ' φθαρέντος, antistrophico non respondere puto.

276. ἄχθος var. lect. in Reg. O. κλύειν καλὸν Mosq.

278. στυγναὶ δ' Guelph. Ald. Rob. Turn. Vict. στυγναὶ θ' Barocc. στυγναὶ

- μεμνήσθαι τοι πάρα
 280 ὥς πολλὰς Περσίδων μάταν
 ἔκτισαν εὐνίδας ἢ δ' ἀνάνδρους.

ΑΤΟΣΣΑ.

- σιγῷ πάλαι δύστηνος ἐκπεπληγμένη
 κακοῖς· ὑπερβάλλει γὰρ ἢ δε συμφορὰ,
 τὸ μήτε λέξαι, μήτ' ἐρωτῆσαι πάθη. 290
 285 ὅμως δ' ἀνάγκη πημονὰς βροτοῖς φέρειν,
 θεῶν διδόντων· πᾶν δ' ἀναπτύξας πάθος
 λέξον καταστάς, κεῖ στένεις κακοῖς ὅμως,
 τίς οὐ τέθνηκε, τίνα δὲ καὶ πενθήσομεν
 τῶν ἀρχελᾶων, ὅστ' ἐπὶ σκηπτουρχία 295
 290 ταχθεῖς, ἀναρχον τάξιν ἡρήμου θανάων.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

Ξέρξης μὲν αὐτὸς ζῇ τε καὶ φάος βλέπει.

γ' Brunck. Schütz. Blomf., nescio qua auctoritate et qua causa commoti. — Ἀθῆναι Turn.—δαῖσις vulg. contra metrum.

279. τι pro τοι Mosq. Viteb. Colb. 1.

280. τῶν Περσίδων Mosq. Viteb.—μάτην M. 1.

281. ἢ δ' Ald. Rob.

283. ὑπερβάλλοι Viteb.

285. βροτοῖς vulg. βροτοῖς Med. Colb. 2. Ven. 1. 2. Guelph. Lambeth. var. lect. in M. 2. Ald. Turn., quod, ut exquisitius, recte receperunt Brunck. Schütz. Simillimus est locus Soph. Philoct. 1300. ἀνθρώποισι τὰς μὲν ἐκ θεῶν τύχας δοθείσας ἔστ' ἀναγκαῖον φέρειν ubi dativus minime, ut putat Blomfield., a δοθείσας pendet. Eur. Hippol. 207. μοχθεῖν δὲ βροτοῖσιν ἀνάγκη. Eur. Archel. fragm. xvii. πατὴρ δ' ἀνάγκη παισὶ πειθεσθαι λόγῳ. Contra Teleph. fragm. xviii. μοχθεῖν ἀνάγκη τοῖς θέλοντας εὐτυχεῖν.

286. ἀναπτύσας M. 2.

287. κεῖ στένεις Ald. Colb. 1. εἰ στένεις Rob.—Blomf. ante ὅμως comma posuit, sed hæc usitata est Græcis ratio, ut ὅμως cum præcedentibus jun-

gatur. Exemplis a Blomfieldio allatis Sept. Th. 694. Choeph. 113. Eur. Alc. 935. Hel. 1026. 1414., quæ omnia male interpunxit, addi possunt Soph. Aj. 15. ὥς εὐμαθὲς σου, κἂν ἄποπτος ἦς ὅμως, φώνημ' ἀκούω, ubi v. Herm. Eur. Hecub. 568. ἢ δὲ, καὶ θνήσκουσ' ὅμως, πολλὴν πρόνοιαν εἶχεν εὐσχήμως πεσεῖν. Androm. 26. καὶ πρὶν μὲν, ἐν κακοῖσιν κειμένην. ὅμως, ἐλπίς μ' αἰε προσῆε.

288. τέθνηκεν Rob.

289. ἀρχελᾶων Rob., quod pro vulg. ἀρχελείων recte recepit Blomf., hoc enim nihil est.—ὅς τ' vulg., sed ὅστ' Turn. Vict., quod omnino necessarium est, et recepit Blomf. ὥστ' var. lect. ap. Schol.

290. ἄνανδρον vulgat., sed ἄνανδρος τάξις nihil est, nisi forte, si Diis placet, cum Heathio de *eviratorum spadonum cohorte* accipere lubet; quare non dubitavi ex Rob. ἄναρχον recipere, quod, ut sæpe, ita dictum est, ut significet ἡρήμον τὴν τάξιν, ὥστε ἄναρχον εἶναι. cf. Herm. ad Soph. Trach.

ωv

106.—θανεῖν Mosq.

291. μὲν om. Mosq.—βλέπει φάος E.

ΑΤΟΣΣΑ.

ἐμοῖς μὲν εἶπας δάμασιν φάος μέγα,
καὶ λευκὸν ἤμαρ νυκτὸς ἐκ μελαγχίμου.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

Αρτεμβάρης δὲ μυρίας ἴππου βραβεὺς
295 στύφλους παρ' ἀκτὰς θείνεται Σιληνίαν.

χῶ χιλιάρχος Δαδάκης, πληγῇ δορὸς,
πήδημα κοῦφον ἐκ νεῶς ἀφήλατο·

Τενάγων τ' ἄριστος Βακτρίαν ἰθαγενής,
305 θαλασσόπληκτον νῆσον Αἶαντος πολεῖ.

300 Λίλαιος, Ἀρσάμης τε κἀργήστης τρίτος,
οἷδ' ἀμφὶ νῆσον τὴν πελειοθρέμμονα
νικάμενοι κύρισσον ἰσχυρὰν χθόνα·

Schol. Aristoph. Ran. 1054.

292. μὲν om. Colb. 1. Reg. K. δάμασι M. 2. Rob. Turn. δόμοισι Mosq. Viteb. Colb. 1. Reg. K. Guelph.

293. μελαγχίμου Ald. Rob., quæ confusio perpetua est, v. Elmsl. ad Eur. Bacch. 15.

295. στύφλους male et contra librorum auctoritatem Brunck. Schütz. Blomf., v. Elmsl. ad Eur. Bacch. 1135. — παρακταῖς Mosq. — Ληνίων Mosq.

296. χιλιάρχης Guelph. — Δαδάκης Lambeth. Reg. K. — πληγῆς Colb. 1. Viteb.

297. ἀφήλατο M. 2. Mosq. Ald.

298. τανάγων Barocc. Aldin. τεάγων Reg. L. τενέγων Rob. — ἀριστεὺς Blomf., provocans ad Pors. ad Eur. Med. 5., quod non improbo, quamquam non omnino necessarium videtur. — ἰθαγενής Med. Rob.

299. θαλασσόπληκτον Barocc. M. 1. Lambeth. Reg. P. et suprascr. in M. 2. θαλασσόπληκτον Regg. C. H. var. lect. ap. Turn., de quibus vocibus confusis v. Lobeck. ad Soph. Aj. 597. — os νῆσος Reg. C.

300. Λίλαιος Ven. 2. — κ' Ἀργήστης vulg., quod correxit Glasg. et Blomf. κ' Ἀργύστης Reg. G. κ' ἀργίστης Colb. 1.

301. τήνδε M. 1. 2. τὴν δὲ Colb. 2. — πελειοθρέμμονα Ald.

302. νικάμενοι· κύρισσον recentiores inde a Brunckio contra librorum omnium auctoritatem, probante, ut videtur, Hermanno præf. ad Eur. Bacch. p. xlii., sed admissa crasi, sive synecphonesin cum Reisigio appellare mavis, cujus nullum exstat exemplum, nisi in nostra tragœdia v. 482. πλεῖστοι ἦσαν. Soph. Œd. Col. 1606. παρθένου ῥίγησαν. Trach. 903. εἰσίδου βρυχάτο, quibus tamen locis omnibus ab editoribus demum illata est crasis, quam dubiam esse ipse fatetur Herm. in eadem præfatione p. xvi. Quare librorum lectionem loco nostro sequi non dubitavi. Omnino in præfatione illa Hermannus, quamvis sagaciter et circumspecte disputata sunt, quæ de augmenti omissione disserit, nimis tamen longe recessisse videtur a Seidlerii sententia, quam ipse probaverat in El. metr. p. 52., in nuntiorum narrationibus illud sibi indulsisse tragicos, ut augmentum omittant. Nam ut concedam verum esse, quod observavit Hermannus, omitti augmentum in verbo fortiore, sententiam graviter incipiente et in verbo minus forti, si initio versus positum est, id tamen atticis scriptoribus non licuit, nisi ex epicorum imitatione, quod a posteriore, ut ita dicam, eo demonstratur, quod loci omnes, quibus augmenti omissio-

- πηγαῖς τε Νείλου γειτονῶν Αἰγυπτίου
 Ἀρκευς, Ἀδέυης, καὶ Φερεσσεύης τρίτος, 310
 305 Φαρνοῦχος, οἶδε ναὸς ἐκ μιᾶς πέσον.
 Χρυσεὺς Μάταλλος μυριόνταρχος θανὼν,
 ἵππου μελαίνης ἡγεμὼν τρισυρίας,
 πυρρὰν ζαπληθῇ δάσκιον γενειάδα
 ἔτεγγ', ἀμείβων χρεῶτα πορφυρέα βαφῇ. 315

nem ex regula sua admitti posse censet Hermannus, epicam indolem habent. Jam si constat, tragicos iis locis, quorum natura epica est, id sibi indulsisse, ut epicorum more augmentum omitant, non video, cur hanc licentiam ipsi sibi arctioribus limitibus circumscripserint. Sed hæc res altioris est indaginis, quam quæ hoc loco tractari possit; id tamen mihi certum videtur, Hermannii regulam non ab omni parte veram esse, quia supersunt omissi augmenti exempla, quæ regula illa non continentur, nec tamen removeri possunt, nisi monstrosa crasi admissa; iisque locum nostrum adnumero.—*κύριον* M. 1.

303. γείτορες M. 1. γειτόνων Ald.
 ου

Rob. — Αἰγυπτία Mosq. Αἰγυπτίων Colb. 1. et var. lect. in M. 1. et Reg. O.

304. Φερεσσεύης Regg. A. B. C. Colb. 1. M. 1. Guelph. Lambeth. Brunck. et recentiores. φερσσεύης Reg. K. φρεσεύης Mosq. φερσεβης Aldin. φρεδεύης Rob. φερσεσέβης Turn. Vict. φερσεύης M. 2.

305. καὶ φαρνοῦχος Barocc. Reg. C. Aldin. καὶ φανοῦχος Rob.—οἶτε Med. M. 2. Colb. 1. Reg. O. Rob. οἶ γ' ἐκ νηὸς μιᾶς πέσον Reg. H. M. 1.,

η

nisi quod in hoc ναὸς.—*νεὸς* Ald. Rob. *νηὸς* Turn.—Quia πέσον augmento caret, Heathius emendavit *ναὸς ἐξέπεσον μιᾶς*. Schütz. ex emend. Herm. præf. ad Eur. Hecub. p. xxx. ἡδὲ *ναὸς ἐκ βαίᾶς πεσὼν χρυσεύς*. Idem Schütz. coniecerat etiam *οἶδε ναὸς ἐκ μιᾶς πέσον*, quod unice placet Reisigio ad Soph. Œd. Col. p. 377.,

μοίρα ad *μιᾶ* supplenti. In Glasg. legitur *οἶδε ναὸς ἐπεσον ἐκ μιᾶς*, quod recepit Blomf., probat Elmsl. ad Eur. Bacch. 1132., sed improbat eam emendationem, ut quæ versus numeros corrumpat, Hermann. præf. ad Eur. Bacch. p. xxii. Corruptum tamen et ipse versus putat, neque me dissidentem habet. Primum enim nomen Φαρνοῦχος quis ferat sine copula additum, præsertim cum præcesserit καὶ Φερεσσεύης τρίτος, ubi vox τρίτος indicat, enumerationem illorum finitam esse. Deinde *ναὸς ἐκ μιᾶς πίπτειν* minime poetam sapit, qui in reliquorum mortibus describendis admodum vividis coloribus utitur. Mihi quidem non minus ex his, quam ex variis librorum lectionibus persuasum est, glossatorem aliquem ad versum præcedentem adscripsisse: καὶ Φαρνοῦχος. οἶδε *νεὸς ἐκ μιᾶς ἐπεσον*, quæ verba deinde alius, quantum fieri potuit in metrum redacta, in textum inseruit.

306. Post Χρυσεὺς Brunck. et Schütz. male commate distinguunt, quod ab antiquis edd. Glasg. et Blomf. recte abest, Χρυσεὺς enim gentile est, quod recte monuit Pauw. — *μάταλος* Ald. *μάταλος* Mosq. *μέταλλος* Regg. B. C. P. Rob. Turn.

as

307. τρισυρίους Reg. C.

308. πυρρὰν M. 1. Guelph. Reg. C. Mosq. Ald. Rob. *πυρρὴν* Glasg. Blomf. veterem scilicet Atticismum restituituri.—*ζαπληθεῖ* Ald. Rob.—*δάσκιον* Mosq. Guelph.

309. πορφυρᾷ Glasg. Blomf., quomodo non scribendum, sed pronuntiantum est. *πυρφερέα* Colb. 1.

- 310 καὶ Μᾶγος Ἄραβος, Ἀρτάμης τὲ Βάκτριος,
 σκληρᾶς μέτοικος γῆς ἐκεῖ κατέφθιτο.
 Ἀμιστρεις Ἀμφιστρεὺς τε πολύπονον δόρυ
 ναμῶν, ὃ, τ' ἐσθλὸς Ἀριόμαρδος Σάρδεσι
 πένθος παρασχών, Σεισάμης θ' ὁ Μύσιος, 320
 315 Θάρυβίς τε πεντήκοντα πεντάκις νεῶν

310. μέγος Ald. Māgos gentile esse recte monet Schol.—ἄραβος Barocc. Ald. Rob. ἄραβος Turn. Vict. ἄραβος Reg. B., unde assumpsit Brunck., nimum uni codici tribuens, secutus tamen est Schütz.—ἀρσάμης M. 1. ἀρσάβης Rob. ἀρτάβης Regg. P. K. L. Guelph.—Pro Βάκτριος Blomf. Κάσπιος vel Βούδιος legendum putat, quia Bactrianorum dux jam supra memoratus est; sed Artamus hic non Bactrianorum dux, sed Bactrianus vocatur.

312. ἔποικος Reg. P. — Ἀμιστρεις Guelph. Regg. L. P. Ἀμφιστρεὺς Reg. C. Ἀμιστρεις libri reliqui. Ἀμηστρίς Brunck. Glasg. Schütz. Blomf. nescio quo jure, nam si idem est, qui v. 21. Ἀμιστρεις vocatur, hoc nomen versus causa tam ex Ἀμιστρεις, quam ex Ἀμηστρίς formari potuit.

313. Offendit in hoc versu duabus de causis Pors. prae. ad Hecub. xxxviii. ed. Lips., primum enim peccat in regulam ejus, ut si voce, quæ creticum pedem efficiat, terminetur versus, eamque vocem hypermonosyllabon præcedat, quintus pes iambus vel tribrachys esse debeat; deinde Ariomardus v. 38. Thebarum præfectus vocatus est, mirum igitur videtur, quomodo ejus mors Sardibus luctuosa esse possit; post Ἀριόμαρδος igitur excidisse aliquid putat, ut Σάρδεσι sequentis versus finem faciat. Sequitur eum Blomf., qui lacunæ signum ponit, eamque ita a Porsono expleri tradit: Ἀριόμαρδος, ἀρδέων Βολαῖσι πιστὸς, Μιτραγάθης τε, Σάρδεσιν Πένθος παρασχών. Sed improbat hanc rationem Herm. El. metr. p. 116., qui metricam difficultatem a nomine proprio excusari putat. Potest sane et altera causa, quæ Porsonum ad mutandum

impulit, removeri; nam etiamsi Ariomardus Sardibus neque natus neque præfectus erat, poterat tamen ejus mors urbi, quæ totius terræ caput erat, luctuosa esse. Sed nihilominus mirum est, cur Sardes potissimum, neque in universum Persæ nominentur; præterea huic sensui participium aoristi παρασχών non satis aptum videtur. Quare adducor fere, ut Σάρδεσι corruptum putem, præsertim quum Guelph. δ' ἀρδεσι habeat; neque difficile erit illud in ἄρσεσι mutare, cui quum ex præcedente vocabulo σ adhæsisset, facile σάρδεσι scribi potuit. Diceretur autem ἄρσεσι πένθος παρασχέιν propter fortitudinem suam, ut mox v. 319. sq.—ὁ ἄρδεσι Guelph. σάρδεσι Reg. C.

314. σεισάμης Med. Reg. O. et, ut videtur, Reg. A. Cant. Stanl. Glasg., quod et ego recepi, quia reliquorum librorum lectio eodem ducere videtur. σισάμης Guelph. Reg. B. σεισάρκης Ald. Rob. Turn. Vict. σισάριης Reg. L. σεισάρμης Barocc. var. lect. in Reg. O. et Turn. σισάρμης Regg. G. K. P. M. 2. σισάρμης M. 1. σησάμης Colb. 1. Viteb., quod receperunt Brunck. Schütz. Blomf., quia idem nomen infra v. 979. occurrit, sed an idem vir utroque loco dicatur dubium est, præsertim quum ille, qui infra commemoratur, non Mysius, sed Persa esse videatur.—θ', quod vulgo deest, ex Regg. A. B. recte inseruerunt Brunck. Schütz. Blomf. idemque habent Guelph. et Reg. K. Excidit Θ ante O, ut Eum. 464.

315. θάρυς Rob. θάρυς ex suis codd. laudat Brunck. legiturque pro var. lect. in Reg. O. θάρυς Schol.

- ταγὸς, γένος Λυρναῖος, εὐειδῆς ἀνὴρ,
 κείται θανὼν δείλαιος οὐ μάλ' εὐτυχῶς.
 Σύνενεςίς τε πρῶτος εἰς εὐψυχίαν,
 Κιλικῶν ἄπαρχος, εἰς ἀνὴρ πλεῖστον πόνον 325
 320 ἐχθροῖς παρασχάν, εὐκλεῶς ἀπάλετο.
 τοιῶνδ' ἄρχῶν νῦν ὑπερνήσθη περὶ.
 πολλῶν παρόντων δ' ὀλίγ' ἀπαγγέλλω κακά.

ΑΤΟΣΣΑ.

- αἰ' αἰ', κακῶν ὑψιστα δὴ κλύω τάδε,
 αἴσχη τε Πέρσαις καὶ λιγέα κωκύματα. 330
 325 ἀτὰρ φράσον μοι τοῦτ' ἀναστρέψας πάλιν,
 πόσον τι πλήθος ἦν νεῶν Ἑλληνίδων,
 ὥστ' ἀξιῶσαι Περσικῶ στρατεύματι
 μάχην συνάψαι ναῖοισιν ἐμβολαῖς.

316. τάγον suprascr. in Guelph.
 317. νεῖται Rob.—μάλ' Guelph.
 —εὐτυχῶν Rob.

318. σύνενες Med. Regg. G. H. K.
 Colb. 1. 2. M. 2. Guelph. σύνεις
 Regg. C. P. Mosq. M. 1. Barocc.
 Ald. Rob. et var. lect. ap. Turn.—
 πρῶτος αὐτὸς Regg. C. K. P. Ven. 2.
 Guelph. M. 1. 2. var. lect. ap. Turn.
 —ἀψυχίαν Guelph.

319. ἀκιλικῶν Ald.—ἐπαρχος Reg.
 G. Colb. 1. var. lect. in Reg. B., unde
 receperunt Brunck. Schütz. Blomf.
 sine causa. ἄρχος Regg. L. P.

320. ἀνκλεῶς pro εὐκλεῶς Guelph.
 M. 1. νηλεῶς var. lect. in Regg. B.
 et O.—ἀπόλετο Reg. C.

321. τοιῶνδ' ἀρχόντων νῦν Regg.
 A. B. F. K. L. P. Colb. 1. M. 1. 2.
 Guelph. Barocc. Ald. τοιῶνδ' ἀρχόντων
 omisso νῦν Mosq. τοιῶν δ' ἀρχόντων
 Reg. C. τοιῶνδ' ἄρχόντων νῦν Med.
 Rob. Vict. τοιῶνδ' ἄρ' ὄντων νῦν Turn.
 τοιῶνδ' ἄρ' ἀρχόντων νῦν Lambeth.
 τοιῶνδ' ἄρχόντων omisso νῦν de-
 derunt Brunck. Glasg. Schütz. Sed
 quum νῦν in optimis libris legatur,
 magis placet Canteri emendatio τοιῶνδ'
 ἄρχων νῦν, quam recepit Blomf., ex
 hac enim quomodo reliquæ lectiones
 ortæ sint facillime explicari potest.

Blomf. tamen mavult τοιῶνδε μέντοι
 νῦν, quod parum probabile est. τοιῶνδ'
 ἐπαρχόντων var. lect. in Reg. O.—
 ὑπερνήσθω Reg. K.

322. ἀπαγγέλω Ald. Rob. ἀναγγέ-
 λω Guelph. ἀπαγγέλω M. 2. ὀλίγα γ'
 ἀπαγγέλω Colb. 1.

323. αἰ decies in M. 1.

324. λιγέα Ald.

325. αὐτὰρ Mosq.—ταῦτ' Ald. Rob.
 Turn.

326. πόσον δὴ Barocc. M. 2. Ald.
 Rob. Vict. πῶς δὴ Reg. P. πόσον δὲ
 Regg. A. B. C. Guelph. M. 1. Brunck.
 Schütz', sed quomodo δὲ hic ferri
 possit, non video. πόσον τι Turn.,
 quod cum Glasg. et Blomf. recepi.—
 ἦ νεῶν Ald.

327. ὅτ' pro ὥστ' Ven. 2.—ἀξιῶ-
 σαι audere, v. Monk. ad Eur. Hippo-
 lyt. 74.

328. συνάψαι libri omnes, ξυνάψαι
 Brunck. Glasg. Schütz. Blomf.—ναῖοι-
 σιν Barocc. M. 1. Lambeth. Turn.
 Vict. Glasg. ναῖοισι Viteb. ναῖοισιν Reg.
 P. δαῖοισι Mosq. ναῖρσιν Regg. G. H.
 Guelph. Ald. Rob. var. lect. ap. Turn.
 et in M. 2. Brunck. Schütz. ναῖασιν
 Blomf., ut solet.—συμβολαῖς Colb. 1.
 2. Mosq. Viteb.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

- πλήθους μὲν ἂν σάφ' ἴσθ' ἑκατι βαρβάρους 335
 330 ναυσὶν κρατῆσαι. καὶ γὰρ Ἑλλησιν μὲν ἦν
 ὁ πᾶς ἀριθμὸς ἐς τριακάδας δέκα
 ναῶν, δεκάς δ' ἦν τῶνδε χωρὶς ἑκκεριτος·
 Ξέρξης δὲ, καὶ γὰρ οἶδα, χιλιάς μὲν ἦν,
 ὧν ἦγε, πλήθος, αἱ δ' ὑπέρογκοι τάχει, 340
 335 ἑκατὸν δις ἦσαν, ἑπτά θ' ὧδ' ἔχει λόγος.
 μή σοι δοκοῦμεν τῇδε λειφθῆναι μάχη;
 ἀλλ' ὧδε δαίμων τις κατέφθειρε στρατὸν,
 τάλαντα βρίσας οὐκ ἰσορρόπῳ τύχῃ.
 θεοὶ πόλιν σώζουσι Παλλάδος θεᾶς. 345

ΑΤΟΣΣΑ.

- 340 ἔτ' ἄρ' Ἀθηνῶν ἔστ' ἀπόρρητος πόλις;

329. ἂν om. Colb. 1. 2. Mosq. ἦν pro ἂν Reg. F. probante Vauvilliers., idemque Reg. P.—βαρβάρων Med. Barocc. Regg. C. F. H. K. Colb. 1. Guelph. Mosq. Viteb. Ald. Rob.

330. ναυσὶν Glasg. Blomf. contra libros.—καὶ om. Mosq.—Ἑλλησι Rob. Turn. Vict.

331. ὁ πᾶν Schütz. errore typ., ut videtur.

332. νεῶν Brunck. Schütz. Blomf., nescio qua auctoritate, edd. enim veteres in ναῶν consentiunt.

333. Ξέρξης Reg. C.

334. Plutarch. in Themistocl. c. 14. hunc locum laudans habet νεῶν τὸ πλήθος, quod sensus causa immutare debuit, quia v. 332. non præmisit.—αἱ δ' Ald. Rob. ὑπέρογκοι Mosq. ὑπέρογκοι Blomf., ut solet.

335. ἑπτά δ' Colb. 1. Ald.

336. μέσοι Ald.—δοκοῦμεν Guelph. Brunck. Schütz. verum non intelligentes, quia interrogationis signum vulgo abest; sed recte illud adjectum est in Turn. Vict. Glasg. Blomf.—ληφθῆναι Med. Mosq.

338. ἰσορόπῳ Reg. C. Ald.

339. Vulgo hic versus Atossæ tribuitur, cujus personæ minime aptus est; præterea versui sequenti, qui

vulgo non magis apte Nuntio datur, in ed. Rob. Atossæ nomen præfixum est. Hanc secutus Blomf. versus 339. et 340. junctos Atossæ tribuit, quod maxime absurdum est. Omnia bene se habere videntur, si, quod in textu feci, v. 339. Nuntio continuatur, v. 340. cum Rob. Atossæ tribuitur; ita etiam a vulgata non longe receditur, sed rejicitur tantum et Atossæ et Nuntii nomen ab eo versu, cui adscripta sunt, ad sequentem, in quo facile librarii errare potuerunt. Suspiciatur quidem Blomf., v. 339. Choro tribuendum esse, sed Chorus per totum hunc Reginae et Nuntii dialogum tacitus adstat, neque ratio perspicui potest, ob quam hic potissimum loquatur. Eadem de causa non probare possum Lachmanni rationem, qui in libro de mensura tragæd. p. 17. v. 337—339. Choro, v. 340. Nuntio, v. 341. sqq. Atossæ tribuendos censet.

340. ἔστ' ἄρ' vulgo, quod ferri aliquatenus poterat, quum versus Nuntio tribueretur, et sine interrogatione legeretur; sed ἔτ' ἄρ' Regg. G. L. Ox. M. 1. 2. Mosq. Viteb. Guelph. Rob., quod interrogationis nota in fine versus posita recte recepit Blomf., præcunte Schützio in Commentario.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ἀνδρῶν γὰρ ὄντων ἔρκος ἐστὶν ἀσφαλές.

ΑΤΟΣΣΑ.

ἀρχὴ δὲ ναυσὶ συμβολῆς τίς ἦν ; φράσον
τίνες κατῆξζαν, πότερον Ἑλληνες, μάχης,
ἢ παῖς ἐμὸς, πλήθει καταυχήσας νεῶν ;

350

ΑΓΓΕΛΟΣ.

345 ἦρξεν μὲν, ᾧ δέσποινα, τοῦ παντὸς κακοῦ
φανεῖς ἀλάστωρ ἢ κακὸς δαίμων ποθέν.
ἀνὴρ γὰρ Ἑλλήν ἐξ Ἀθηναίων στρατοῦ
ἐλθὼν, ἔλεξε παιδὶ σῶ Ξέρξῃ τὰδε,
ὡς εἰ μελαίνης νυκτὸς ἴξεται κνέφας,

355

350 Ἑλληνες οὐ μενοῖεν, ἀλλὰ σέλμασι
ναῶν ἐπενθορόντες, ἄλλος ἄλλοσε
δρασμῶ κρυφαίῳ βίοτον ἐκωσοῖατο.
ὁ δ' εὐθύς ὡς ἤκουσεν, οὐ ξυνεῖς δόλον
Ἑλληνος ἀνδρὸς, οὐδὲ τὸν θεῶν φθόνον,

360

355 πᾶσιν προφανεῖ τόνδε ναυάρχῃς λόγον·
εὖτ' ἂν φλέγων ἀκτῖσιν ἥλιος χθόνα

341. ὄντως legi vult Pors. Advers. p. 137. ed. Lips. inepte.—ἔρκος M. 2.

342. δὲ om. Colb. 1.—συμβολῆς Glasg. Blomf. in vitis libris omnibus. συμβολῇ Reg. C.—ἦν omittit Colb. 2.—Interrogationis signum, quod vulgo abest, ut v. 344., adjiciendum putavi.

343. Ἑλληνες πρότερον Reg. C.

344. πλήθει Guelph.—κατακαυχήσας Barocc. Reg. C. Ald. Turn. var. lect. in Reg. O.—νῶν Turn. ex errore typ.

345. ἦρξε Guelph. M. 2. Ald. Turn.—μὲν om. Rob.

350. μένοιεν vulg. μενοῖεν Blomf. vid. ad v. 352.—σέλματι M. 2. σέλμασιν Rob.

351. ναῶν Med. M. 2. Regg. L. P. Viteb. Ven. 1. 2. Guelph., quod pro vulg. νεῶν recepi, quia hac forma hic uti videtur poeta, ubicunque per metrum licet. νῦν Mosq.—ἐπενθορόντες

Med. M. 1. 2. Regg. C. L. P. Viteb. Colb. 1. Mosq. Rob. ἐπανθορῶντες Lambeth. ἐπενθορῶντες Ald.

352. κρυφαίᾳ Viteb.—βίον Colb. 1. Mosq. Viteb.—ἐκωσοῖατο vulg., sed sensus futurum poscit, quare recte Blomf. auctore Monkio, ut supra μενοῖεν, ita hic ἐκωσοῖατο dedit, quod probavit Elmsl. ad Soph. Œd. Col. 945., neque ego recipere dubitavi.

353. ὃδ' Ald. Rob.

354. τῶν θεῶν Regg. L. P. τὸν θεοῦ Reg. G.

355. πᾶσι vulg. πᾶσιν Med. Glasg. Blomf.—προφανεῖ M. 1. Ven. 2. Reg. C. Ald. Rob.—τοιόνδε Ven. 2. τὸν δ' ἐν Colb. 1.—ναυάρχαις Ald.

οῖς ναυάρχαις Guelph.

356. φλόγα pro χθόνα Regg. K. L. Ven. 2. Rob. var. lect. in Reg. C. et O.

- λήξῃ, κνέφας δὲ τέμενος αἰθέρος λάβῃ,
τάξαι νεῶν στῖφος μὲν ἐν στιχοῖς τρισίν,
ἐκπλους φυλάσσειν, καὶ πόρους ἀλιρρόθους, 365
- 360 ἄλλας δὲ κύκλῳ νῆσον Αἴαντος πέριξ,
ὡς εἰ μόρον φευξοῖαθ' Ἑλληνες κακὸν,
ναυσὶν κρυφαίως δρασμὸν εὐρόντες τινα,
Πᾶσι στέρεσθαι κρατὸς ἦν προκείμενον.
τοσαῦτ' ἔλεξε κάρθ' ὑπ' ἐκθύμου φρενός· 370
- 365 οὐ γὰρ τὸ μέλλον ἐκ θεῶν ἠπίστατο.
οἱ δ' οὐκ ἀκόσμως, ἀλλὰ πειθάρχῳ φρενὶ
δεῖπνόν τ' ἐπορσύνοντο, ναυβάτης τ' ἀνὴρ
τροποῦτο κῶπην σκαλμὸν ἀμφ' εὐήρετμον.
ἐπεὶ δὲ φέγγος ἡλίου κατέφθιτο, 375
- 370 καὶ νύξ' ἐπῆει, πᾶς ἀνὴρ κῶπης ἀναῖ
ἐς ναῦν ἐχώρει, πᾶς θ' ὄπλων ἐπιστάτης·
τάξις δὲ τάξιν παρεκάλει νεῶς μακρᾶς·
πλέουσι δ', ὡς ἕκαστος ἦν τεταγμένος,

357. λάβῃ τέμενος αἰθέρος M. 1.

358. μὲν στῖφος Brunck. Schütz. Blomf., sed causam transpositionis non video. — στῖφος Ald. Rob. Vict. — στοίχοις Med. Colb. 1. 2. M. 2. στί-
ois

χαις Mosq.

359. ἀλιρρόθους Ald. Rob.

360. νήσων Ald. νοῦσον Rob.

361. ὦ pro ὡς Rob. οἷς conj. Tyr-
whitt.—φευξοῖενθ' Rob.

362. ναυσι vulg. νηυσὶν Med. hinc
ναυσὶν dedi cum Glasg. Blomf.

363. στερίσκεσθαι Colb. 1. Mosq.
στερεῖσθαι Blomf. tacite.

364. τοιαῦτ' Brunck. Schütz. Blomf., nescio qua de causa et ex
qua auctoritate. — ὑπὲρ θύμου Colb. 2.
ὑπερθύμου Regg. C. G. L. P. Ox.
Mosq. Guelph. Rob. var. lect. in
Turn. ὑπ' εὐθύμου Vict.—φρενὶ Mosq.

366. πιθάρχῳ Mosq.

367. δεῖπνόν τ' ex emend. Brunckii
Glasg. Schütz. Blomf., nam τ' ab omni-

bus codd. et edd. antiquis abest, (præ-
ter Reg. P. si recte Faehsium intelli-
go) unde non improbabilis est Blom-
fieldii conjectura, δεῖπνον glossema in-
solentioris cujusdam vocabuli esse,
quod sine copula metro satisficiat.—
ναυάτης vulg. ναύτης Ald. ναυβάτης
Med. Regg. B. G. Rob. et supra-
scripta vulgata Reg. P., quod receperunt
Brunck. et qui sequuntur. — τ'
om. Reg. G. δ' habet Guelph.

368. ἐτροποῦτο contra librorum om-
nium auctoritatem Heath. Brunck.
Glasg. Blomf.; augmentum omis-
sum recte tuetur Herm. præf. ad Eur.
Bacch. p. XLVI.—σκαρμὺν M. 1. σκαρ-
θμὸν var. lect. in Reg. O. — ἀφ'
Reg. C.

371. ναῦς Mosq. Guelph. ναῦ Reg.
C.—πᾶς δ' Med. Colb. 2. (ubi θ' su-
prascr.) Schütz., qui comma in fine
versus habet.

372. τάξιν Ald.—νεῶς μακρᾶς exci-
dit Mosq.

- καὶ πάννυχοι δὴ διάπλοον καθίστασαν 380
 375 νᾶων ἀνακτες πάντα ναυτικὸν λεῶν
 καὶ νῦξ ἐχῶρει, κοῦ μάλ' Ἑλλήνων στρατὸς
 κρυφαῖον ἐκπλουν οὐδαμῇ καθίστατο
 ἐπεὶ γε μέντοι λευκόπαλος ἡμέρα
 πᾶσαν κατέσχε γαῖαν εὐφегγῆς ἰδεῖν, 385
 380 πρῶτον μὲν ἡχῇ κέλαδος Ἑλλήνων πάρα
 μολπηδὸν εὐφῆμῃσεν, ὄρθιον δ' ἄμα
 ἀντηλάλαξε νησιώτιδος πέτρας
 ἡχώ· φόβος δὲ πᾶσι βαρβάρους παρῆν
 γνώμης ἀποσφαλεῖσιν· οὐ γὰρ ὡς φυγῇ 390
 385 παιᾶν' ἐφύμνουν σεμνὸν Ἑλληνες τότε,
 ἀλλ' ἐς μάχην ὀρμᾶντες εὐψύχῳ θράσει.
 σάλπιγξ δ' αὐτῇ πάντ' ἐκεῖν' ἐπέφλεγεν·
 εὐθὺς δὲ κώπης ῥοθιάδος ξυνεμβολῇ
 ἐπαισαν ἄλμην βρύχιον ἐκ κελεύσματος, 395
 390 θοῶς δὲ πάντες ἦσαν ἐκφανεῖς ἰδεῖν·

374. καὶ om. Rob.—πάννυχοι Ald.—
 διάπλοον Rob.

375. νᾶων Turn. νεῶν ex conj.
 Brunck. Schütz. Blomf. sine causa;
 vix enim recte Blomf. νεῶν, ubicunque
 per metrum licet, reponendum esse
 censet, quia magis atticum sit.

376. μάλλον Reg. K.

377. οὐδαμῇ Regg. L. P.

379. κατάγε Mosq.—γῆν Ald.

380. πρῶτα Reg. C.—ἡχεῖ Regg.
 L. Mosq. Rob. ἡχοῖ vulgato supra-
 scriptum est in Reg. B. M. 2., et in
 idem conjectura incidit Piers. ad
 Mær. p. 176., quam probarunt Brunck.
 Glasg. Schütz. Blomf. Sed neque mu-
 tatione opus esse mihi persuadere pos-
 sum, quum vulg. ἡχῇ sensu non ca-
 reat, neque ἡχοῖ ferri posse puto, non
 video enim, unde dativus pendeat;
 nam quod jungunt εὐφῆμῃσεν ἡχοῖ et
 vertunt *Echoi acclamavit*, dativum ab
 εὐφῆμῃσεν pendente probare non
 possum.

381. ἐφήμῃσεν M. 1. ηὐφῆμῃσεν
 Pers.

Brunck. Schütz. sine libris et sine
 causa.—ὄρθιον θ' M. 2.

382. πέτρης Reg. C.

384. οὐδὲ γὰρ ὡς ἐν φυγῇ Ven. 1.
 Ox. Ald. οὐ γὰρ ὡς φυγεῖν Rob. οὐ
 γὰρ ἐν φυγῇ malle se dicit Blomf.,
 inepte.

385. ἐφήμουν Colb. 1. 2. Guelph.
 M. 1. εὐφῆμουν var. lect. in M. 2.

386. εἰς Reg. C.—ὀρῶντες Guelph.
 ὀρῶντας Rob.

387. ἐπέφλεγεν cum var. lect. ἐπέ-
 φλεγεν Reg. O.

388. ἐπεὶ δὲ vulg. sine sensu, ἐπειτα
 ex conj. Glasg., sed εὐθὺς δὲ Med.
 Regg. A. B. H. K. L. Ven. 2. Mosq.
 Viteb. Rob., quod quin recte recepe-
 rint Brunck. Schütz. Blomf. dubitari
 vix potest, quamquam mirum est, quo-
 modo in reliqua exemplaria illud ἐπεὶ
 irrepsit.—ξὺν ἐμβολῇ Reg. P.

389. Idem versus initium ἐπαισαν
 ἄλμην habet Eur. Iph. T. 1357.—κε-
 λεύματος Med. Mosq. Viteb.

390. εἶσαν Ald.—ἐκφανεῖς Mosq.
 P.

- τὸ δεξιὸν μὲν πρῶτον εὐτακτον κέρας
 ἡγεῖτο κόσμῳ, δεύτερον δ' ὁ πᾶς στόλος
 ἐπεξεχώρει, καὶ παρὴν ὁμοῦ κλύειν
 πολλὴν βοήν, ὦ παῖδες Ἑλλήνων ἴτε, 400
- 395 ἐλευθεροῦτε πατρίδ', ἐλευθεροῦτε δὲ
 παῖδας, γυναικας, θεῶν τε πατρῶων ἔδη,
 θήκας τε προγόνων· νῦν ὑπὲρ πάντων ἀγάν.
 καὶ μὴν παρ' ἡμῶν Περσίδος γλώσσης ρόθος
 ὑπηντίαζε, κούκ' ἔτ' ἦν μέλλειν ἀκμῇ. 405
- 400 εὐθὺς δὲ ναῦς ἐν νηὶ χαλκῆρῃ στόλον
 ἔπαισεν· ἤρξε δ' ἐμβολῆς Ἑλληνικῇ
 ναῦς, ἀποθραύει πάντα Φοινίσσης νεᾶς
 κόρυμβ', ἐπ' ἄλλην δ' ἄλλος ἴθυνεν δόρυ.
 τὰ πρῶτα μὲν δὴ ρεῦμα Περσικοῦ στρατοῦ 410
- 405 ἀντίειχεν· ὥς δὲ πλήθος ἐν στενῷ νεῶν
 ἤθροιστ', ἀρωγὴ δ' οὐτις ἀλλήλοις παρῆν,
 αὐτοὶ δ' ὑφ' αὐτῶν ἐμβολαῖς χαλκοστόμοις

ἐμφανείς Regg. C. (in quo ἦσαν post-
 ponitur) G. Rob. var. lect. in Reg. O.
 et ap. Turn., quam recepit Blomf., du-
 bitans an non alibi ἐκφανῆς reperiatur;
 sed hæc nulla est causa, a vulg. disce-
 dendi, præterea ἐκφανῆς habet noster
 Eum. 235.

391. εὐτάκταν Ald. εὐστόχως Regg.
 H. O. cum var. lect. εὐτακτον. εὐτά-
 κτως Med. Regg. K. L. Guelph. Mosq.
 M. 1. et var. lect. in M. 2., quod rece-
 pit Blomf., sed otiosum hoc foret
 propter sequens κόσμῳ, nec quidquam
 probat scholiastæ explicatio μετ' εὐτα-
 ξίας, quæ ad κόσμῳ referri potest.

393. ἐπεξεχώρει vulg. ἐπεξεχώρει
 Med. Regg. A. B. Colb. 1. M. 1. 2.
 Ven. 1. 2. Mosq. Viteb. Ald. Turn.,
 quod recte prætulerunt Bruckn. et re-
 centiores.

395. εἰλοῦτε δὴ pro ἐλευθεροῦτε δὲ
 Mosq.—De particula δὲ verbo repetito
 adjecta v. Elmsl. ad Eur. Heraclid.
 374.

396. θεῶν τε omittit M. 2.

400. ἐν νυκτὶ Rob.

403. δ' om. M. 1.—ἠῦθυνεν Med.
 ἠῦθυνε cum var. lect. ἴθυνε Reg. O.
 εἴθυνεν Reg. B. ἴθυνε M. 1. 2. Guelph.
 Mosq. Ald. Turn.

404. καὶ πρῶτα Reg. L. Guelph. M.
 2. Rob.—μὲν νῦν ρεῦμα Med. μὲν νῦν
 Περσικοῦ ρεῦμα Med. 2. μὲν οὖν ρεῦμα
 Colb. 1. Ven. 1. Mosq. Ox. Ald. Rob.
 —ρεῦμα de exercitu dictum exemplis
 illustrat Erf. ad Soph. Antig. 129. ed.
 min.

405. στενῶν Reg. C.—νεῶν τῶν
 Περσικῶν Guelph.

406. ἠθροιστ' Blomf., quia Ptole-
 mæus Ascalonita apud Eustath. p.
 1387, 7. tradit, attice ἄθρους dici,
 ineptissime.

407. αὐτοὶ θ' ex Butleri conjectura
 Blomf., ut hinc apodosis incipiat,
 quæ ex vulg. lectione iis deesse vide-
 tur. Eadem de causa jam Pauw.
 versu præcedente ἀρωγῇ τ' scripserat,
 ut inde apodosis inciperet, et Bruckn.
 atque Schütz. v. 410. ὑπιοῦτο δὴ ex

- παίοντ', ἔθραυον πάντα κωπήρη στόλον,
 Ἑλληνικαὶ τε νῆες οὐκ ἀφραδμόνας 415
- 410 κύκλω πέριξ ἔθεινον, ὑπτιούτο δὲ
 σκάφη νεῶν, θάλασσα δ' οὐκ ἔτ' ἦν ἰδεῖν,
 ναυαγίων πλήθουσα καὶ φόνου βροτῶν·
 ἀκταὶ δὲ νεκρῶν χοιράδες τ' ἐπλήθουν·
 φυγῇ δ' ἀκόσμως πᾶσα ναῦς ἤρεσσετο, 420
- 415 ὅσαι περ ἦσαν βαρβάρου στρατεύματος·
 τοὶ δ' ὥστε θύνους ἢ τιν' ἰχθύων βόλον
 ἀγαῖσι κωπῶν, θραύσμασιν τ' ἐρείπιων
 ἔπαιον, ἐρράχιζον, οἰμωγὴ δ' ὁμοῦ

Heathii emendatione dederunt, ab his verbis apodosin incipientes. Hæc omnia inepta sunt, sed minus etiam probari potest Reisigii ratio, qui in præf. ad Conj. in Aristoph. 29. ab ἔθραυον apodosin incipere, deinde verba Ἑλληνικαὶ τε—ἔθεινον iterum in protasi, denique ὑπτιούτο δὴ in apodosi rursus esse dicit. Sensus luculenter docet, a verbis αὐτοὶ δὲ apodosin incipere debere, neque obstat particula δέ, quam in apodosi post ἐπεὶ et similia sæpe poni docent Herm. ad Hom. hymn. Ven. 229. Cer. 297. ad Vig. p. 785. et 845. Wolf. ad Demosth. Lept. p. 297. Wunderl. ad Æschin. p. 63.—ὑπ' αὐτῶν Ox. Mosq. Ald. Turn. Vict.—ἐμβόλοις, quod proposuerant Stanl. in cur. secund., Abresch. et Brunck., recepit Blomf., male; quamquam enim ἐμβολὰς quoque de rostris navium dici demonstravit Schütz., nostro tamen loco non ita accipiendum est, sed recte explicavit Schol. ταῖς συγκρούσεσι καὶ προσάξεσι, ad quas poetice adjectivum χαλκόστομοις translatus est.

408. παισθέντ' ἔθραυον Glasg. Blomf. propter augmentum omissum, pessime. Reisigius, qui hanc emendationem probaverat in Conject. in Aristoph. p. 81., ipse retractavit sen-

tentiam suam in præf. p. xxix., et augmenti omissionem egregie vindicavit Herm. præf. ad Eur. Bacch. p. xxxiv. sq.—κωπήρη Rob.

409. Ἑλληνικαὶ δὲ Reg. P. ἀφραδμόμως Colb. 1.

410. ὑπτιούτο δὴ Heath. Brunck. Schütz. vid. ad v. 407.

411. θάλασσαν δ' Ald. θάλασσαν sine δ' Turn. Vict., eademque editiones πλήθουσιν versu sequente habent, quod metro adversatur.

412. βροτῶν φόνου M. 2.

413. ἐκπλήθουν Reg. C. Turn. Vict. ἐπλήθουν Regg. A. B. G. Colb. 1. M. 2. Mosq. Guelph. Ald. ἐπλήθουν Viteb. ἐπλήθουν Reg. A. et M. 2. a prima manu, M. 1. Rob., var. lect. ap. Steph., quam metro etiam postulante recte receperunt Brunck. et recentiores.

414. ἀκόσμως conj. Casaub.

415. βαρβάρων Rob.

416. οἱ δ' Blomf., male iniquus in formam poeticam, v. Herm. ad Soph. Aj. 1383.—θύνους Rob.

417. θραύσμασι τ' M. 1. Ald. Turn. θραύμασι τ' Reg. L. Mosq. Viteb. Rob. θάύμασι τ' M. 2., sed ρ additum a secunda manu. θραύμασιν τ' Med. Guelph. Reg. P.—ἐρείπιων Med.

418. ἐράχιζον Mosq.—οἰμωγῆς Med. οἰμωγὴ Ald.

- κακύμασιν κατεῖχε πελαγίαν ἄλα· 425
 420 ἕως κελαινῆς νυκτὸς ὅμμι' ἀφείλετο.
 κακῶν δὲ πλῆθος, οὐδ' ἂν εἰ δέκ' ἡμέματα
 στοιχηγοροίην, οὐκ ἂν ἐκπλήσαιμί σοι.
 εὖ γὰρ τόδ' ἴσθι, μηδ' ἀμ' ἡμέρα μιᾷ
 πλῆθος τοσουτάριθμον ἀνθρώπων θανεῖν. 430

ΑΓΟΣΣΑ.

- 425 αἰ' αἰ', κακῶν δὲ πέλαγος ἔρρωγεν μέγα
 Πέρσαις τε καὶ πρόπαντι βαρβάρων γένει.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

- εὖ νῦν τόδ' ἴσθι, μηδέπω μεσοῦν κακόν·
 τοιάδ' ἐπ' αὐτοῖς ἦλθε συμφορὰ πάθους,

419. κακύμασι Med. 1. 2. Guelph. Ald. Rob. Turn.—πελασγίαν Colb. 2. Guelph. Mosq. Rob., suprascr. in M. 1. 2.

420. Corruptum hunc versum putat Blomf., quia neque noctis oculus possit ἀφαιρῆσθαι τι dici, neque intelligi possit, quid post ἀφείλετο subaudiendum, quare hoc in ἀφίκετο mutari vult. Sed νυκτὸς ὅμμα est: noctis tenebrae (v. Seidl. ad Eur. Iph. T. 110.) eaque pugnantibus et ejulantibus eripuerunt aspectum eorum, quæ fiebant.

421. εἰς pro εἰ Ald.

422. στοιχηγοροίην M. 2. χουκηγοροίην Reg. C. στιχηγοροίην Regg. F. K. L. Mosq., quod recepit Blomf. male, corrigendum ratus id, quo vulgata lectio confirmatur, στοιχομυθέω apud Schol. et Hesych.—ἐπλήσαιμί σοι Mosq.

423. μηδ' ἂν vulg. sine sensu. μηδ' ἀμ' Reg. A. et var. lect. in Reg. B., unde recte receperunt Brunck. et recentiores.

424. τοσουτ' ἀριθμὸν Guelph. M. 2. Ox. Ald. Turn. var. lect. ap. Schol., ubi ita pro τοσουτάριθμον legendum esse perspicuum est.

425. αἰ' octies in M. 1.—ἔρρωγεν Guelph. Ald. Turn. ἔρρωγεν M. 2. a secunda manu, ἔρρωται Med. Mosq.

De usu vocabuli v. Wakef. et Musgr. ad Soph. Trach. 857.

426. βαρβάρων Regg. K. L. P.

427. μεσοῦντες Reg. K. μεσεῦσαι var. lect. in Reg. O.—κακῶν vulg. κακὸν Reg. P. Colb. 1. 2. Mosq. Viteb. Guelph. var. lect. ap. Steph., quam recte recepit Blomf., prae-euntibus Bothio, Butlero et Elmsleio ad Eur. Med. 59., ubi conferuntur similes loci Medae ἐν ἀρχῇ πῆμα, κοῦδέπω μεσοῖ et Aristoph. Ran. 954. ἐπειδὴ ταῦτα ληρήσεις, καὶ τὸ δράμα ἤδη μεσοίη. Recte etiam Blomf. post ἴσθι comma posuit, ut τόδε non cum sequentibus jungatur, sed cum ἴσθι, ut v. 169. 423.

428. ἐπ' αὐτοὺς vulg. ἐπ' αὐτῆς Mosq. ἐπ' αὐτοῖς Med. Regg. K. L. P. Colb. 1. 2. Ven. 2. M. 2. Guelph. Viteb. Ox. Ald. Rob., quod ut reciperem librorum auctoritas suasit. Sic Eur. Androm. 301. οὐτ' ἂν ἐπ' Ἰλιάσι ζυγὸς ἦλυθεν δούλειος, quam noster Prom. 866. dixit: τοιάδ' ἐπ' ἐχθροὺς τοὺς ἐμοὺς ἔλθαι Κύπρις, ubi tamen librorum auctoritas dubitari jubet, an ἐς ἐχθροὺς legendum sit. Blomfieldium quoque dativum recipere voluisse ex ejus adnotatione elucet.—πένθους Regg. K. L. P. Colb. 2. M. 1. 2. Ven. 2. var. lect. in Reg. O., in M. 2., tamen suprascr. πάθους.

ὥς τοῖσδε καὶ δις ἀντισηκῶσαι ῥοπή.

435

ΑΤΟΣΣΑ.

430 καὶ τίς γένοιτ' ἂν τῇσδ' ἔτ' ἐχθρίων τύχη;
λέξον, τίν' αὖ φῆς τήνδε συμφορὰν στρατῶ
ἐλθεῖν κακῶν ῥέπουσαν ἐς τὰ μάσσονα.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

Περσῶν ὅσοι περ ἦσαν ἀκμαῖοι φύσιν,
ψυχὴν τ' ἄριστοι κευγένειαν ἐκπρεπεῖς, 440
435 αὐτῶ τ' ἀνάκτι πίστιν ἐν πρώτοις αἰεὶ,
τεθναῖσιν αἰσχυρῶς δυσκλεεστάτῳ μόρῳ.

ΑΤΟΣΣΑ.

οἱ ἐγὼ τάλαινα συμφορᾶς κακῆς, φίλοι.
ποίη μόρῳ δὲ τούσδε φῆς ὀλωλέναι;

ΑΓΓΕΛΟΣ.

νῆσός τις ἐστὶ πρόσθε Σαλαμῖνος τόπων, 445
440 βαιά, δύσσορμος ναυσὶν, ἣν ὁ φιλόχορος
Πᾶν ἐμβατεύει, ποντίας ἀκτῆς ἐπὶ.
ἐνταῦθα πέμπει τούσδ', ὅπως ὅταν νεῶν
φθαρέντες ἐχθροὶ νῆσον ἐκσωζοίατο,

429. ὅς pro ὥς Ald.

430. τῇσδὲ τ' Regg. A. B. Ald.
Rob.—τύχης var. lect. in Reg. O.

431. τί δ' αὖ Guelph.—φῆς Rob.
Blomf.—τὴν δὲ Rob.—στρατοῦ Ald.

432. ὥς pro ἐς Colb. 1. eis Reg. P.

433. ὅσοι παρήσαν Reg. G.—φύσει
Regg. A. K. L. P. Colb. 2. Ven. 2.
Guelph. et M. 2., ubi tamen φύσιν su-
prascriptum.

434. καὶ εὐγένειαν Mosq. Ald. Rob.
—εὐπρεπεῖς Regg. A. B. L. Colb. 1.
Mosq. Ven. 2. Guelph. Rob. ἐκπρε-
πεῖς reliqui codd. omnes, var. lect. in
Reg. B., Ald. Turn. Vict., quod
propter Schützium addo.

435. πρώτοις Ald.

436. οἰκτρῶς vulg. αἰσχυρῶς Med.
Regg. A. B. H. K. L. P. Colb. 1.
Mosq. Viteb. M. 1. 2. Ox. Ven. 2.
Guelph. Lambeth. Rob. et var. lect.
ap. Turn. et Steph., quod propter
librorum auctoritatem cum Blomf.
recepī.—δυσκλεστάτῳ Reg. C. δυστυ-
χεστάτῳ Regg. A. L. P. Colb. 2. Ven.

2. M. 1. Guelph.—πότμῳ Colb. 1.
Mosq.

437. οἱ γὰρ Glasg. ὃ ἐγὼ Reg. C.—
ξυμφορᾶς Glasg.

438. δὲ deest in Ox. Ald., ante
μόρῳ positum est in Rob., ut sæpe.—
φῆς Blomf.

439. πρόσθεν M. 1. Guelph. Mosq.
Viteb. Ald. πρόσθεν Colb. 1.

440. νηυσὶν Guelph. Viteb.—φιλό-
χωρος Mosq.

441. πανεμβατεύει Ald. De signi-
ficatione verbi ἐμβατεύει v. Reisig.
pref. ad Soph. CEd. Col. p. xxxix. —
ποντίας Mosq.

442. ὅτ' ἂν νεῶν Rob. ὅτ' ἐκ νεῶν
Blomf. ex sententia Elmsleii in
Edinburgh Review. xvii. p. 236.,
nescio utrum propter optativum post
ὅταν, quem illustrat Herm. ad Vig.
p. 792., an quia ἐκ necessarium puta-
vit, quod minime necessarium videtur,
quum genitivus νεῶν ab ἐκσωζοίατο
pendet.

443. ἐχθοὶ Reg. C.

- κτείνοιεν εὐχείρωτον Ἑλλήνων στρατὸν, 450
 445 φίλους δ' ὑπεκσώζοιεν ἐναλίων πόρων·
 κακῶς τὸ μέλλον ἱστορῶν. ὥς γὰρ θεὸς
 ναῶν ἔδωκε κῦδος Ἑλλησιν μάχης,
 αὐθημερὸν φράζαντες εὐχάλκοις δέμας
 ὀπλοισι, ναῶν ἐξέθρωσκον· ἀμφὶ δὲ 455
 450 κυκλοῦντο πᾶσαν νῆσον, ὥστ' ἀμυχανεῖν
 ὅποι τράποιντο. πολλὰ μὲν γὰρ ἐκ χειρῶν
 πέτροισιν ἠράσσοντο, τοξικῆς δ' ἄπο
 θάμμιγγος ἰοὶ προσπιτνόντες ἄλλυσαν·
 τέλος δ' ἐφορμηθέντες ἐξ ἐνὸς ρόθου 460

444. κτείνεια Ald. κτείνειεν Ox. Reg. C. Colb. 1. Guelph. Rob., unde κτενείαν Glasg., quod recipere voluisse Blomfieldium ex nota ejus patet; sed propter sequens ὑπεκσώζοιεν male se habet, neque magis probaverim, quod suspicatur Blomf., κτάνοιεν et ὑπεκσώσειαν legendum esse. Nulla est causa a vulg. recedendi.—εὐχείρωσιν τὸν Colb. 2. Mosq. εὐχείρω τὸν Ald.

445. ἐναλίων vulg. εἰν ἄλιον Ald. ἄλιον M. 2. ἐναλίων Med. Reg. A. Colb. 1. 2. Brunck. et reliqui.—πόρον Rob.

446. σπορῶν Ald.—ὥς γὰρ ὁ θεὸς Mosq.

447. νηῶν Regg. C. P. νεῶν M. 2., quod recepit Blomf., ut supra.—Ἑλλησι M. 1. 2. Guelph. Mosq. Ald. Turn.

448. εὐχάλκοιο Mosq.

450. ἀμφὶ δ' ἐ-| κυκλοῦντο Reg. C. et Reg. B. O. suprascripta vulgata. ἀμφὶ δ' ἐκυκλοῦντο Guelph. Viteb. Mosq. ἀμφὶ δὲ ἐκυκλοῦντο Heath. Brunck. ἀμφὶ δὲ ἐκυκλοῦντο Glasg. Blomf., sed augmentum omisum recte tuetur Herm. præf. ad Eur. Bacch. p. xlvii.

451. ὅπη M. 2.—τράπονται Reg. C. τράπωνται var. lect. in Reg. O.—γὰρ deest in Rob.—χειρῶν Ald. Rob.

452. πέτροισιν vulg. πέτροισιν Med. Colb. 1. 2. Mosq. Viteb. Schol.,

quod cum Blomfieldio recepi.—ἠράσσαντο Med. Colb. 1. 2. Ox. Ald. Rob. Turn. Vict. ἠράσαντο Mosq. ἠράσσοντο Reg. A. B. Brunck. et recentiores. Schol. quoque imperfectis ἐβάλλοντο καὶ συνετρίβοντο explicat, et imperfectum postulat sequens ἄλλυσαν.—τοξικῆς τ' Med. Colb. 1. et suprascr. in Reg. B., quod receperunt Brunck. et Schütz., sed vulgatum præstat.

453. θάμμιγγος M. 2.—προσπίπτοντες vulg. πίπτοντες Colb. 1. προσπίπτοντες metri causa ex emendatione Canteri Brunck. et recentiores, et sic M. 2. Rob. Sed Hermannus in *Classical Journal* xxxviii. p. 286., quum προσπιτνόντες non præsentis, sed aoristi participium esse recte judicaret, præsentis autem participium hoc loco necessarium esse censeret, προσπιτνόντες scribendum esse monuit. Contra Reisigius ad Soph. Ed. Col. p. cccxi., quum προσπίπτοντες contra Hermannii sententiam aoristum esse negaret, præsentis autem participium hoc sensu ferri non posse putaret, προσπίπτοντας legendum proposuit, quod minime probari potest. Mihi quidem et Hermannus recte judicare videtur πινῶν semper aoristi participium esse, et Reisigius, hic aoristum sensu postulari, quia ἰοὶ non προσπίπτοντες, sed προσπεσόντες interficiant (alio modo aoristum tuitus erat Herm.

- 455 παίουσι, κρεοκοποῦσι δυστήνων μέλη,
 ἕως ἀπάντων ἐξαπέφθειραν βίον.
 Ξέρξης δ' ἀνάρμωξεν κακῶν ὄρων βάθος·
 ἔδραν γὰρ εἶχε παντὸς εὐαγῆ στρατοῦ,
 ὑψηλὸν ὄχθον ἄγχι πελαγίας ἀλός· 465
- 460 ῥήξας δὲ πέπλους, κἀνακακύσας λιγύ,
 πεζῶ παραγγείλας ἄφαρ στρατεύματι,
 ἦϊζ' ἀκόσμῳ ξὺν φυγῇ τοιάνδε σοι
 πρὸς τῇ πάροισι συμφορὰν πάρα στένειν.
- ΑΤΟΣΣΑ.
- ᾧ στυγνὴ δαῖμων, ὥς ἄρ' ἔψευσας φρενῶν 470
- 465 Πέρσας· πικρὰν δὲ παῖς ἐμὸς τιμαρσίαν

ad Eur. Herc. fur. 1371.), itaque prospectivantes scripsi.—ἄλυσαν M. 2. Guelph. Mosq.

455. παῖουσι Ven. 2.—κρεωκοποῦσι vulg. κρεωκιποῦσι Ald. Rob. κρεοκοποῦσι Schol., quod ex sententia Porsoni praef. ad Eur. Hecub. p. viii. sq. receperunt Glasg. et Blomf., suadente metro et scriptorum antiquorum consuetudine, quam egregie illustravit Lobeck. ad Phrynich. p. 692. sqq.—δυστόνων Ox.

456. ἐξ ἀπέφθειραν Ald. ἐξαπίφθειραν Rob.

457. ἀνάρμωξε M. 1. 2. Guelph. Ald. Rob.—κακῶν om. Mosq.—πάθος Colb. 1. Viteb.

458. εὐαγῆ ex emendatione Hemsterhusii ap. Musgr. ad Eur. Suppl. 652. Brunck. et recentiores, sed refragante Elmsleio ad Eur. Bacch. 660., qui vulgatam lectionem bene tuetur ex Photio, Hesychio, et Bekkeri Anecd. p. 337. Plane ei assentior, non sollicitandam esse constantem multorum locorum scripturam, ubi εὐαγῆς pro λαμπρὸς positum est. Ceterum nostro quoque loco non minus, quam illo Baccharum, incertum est, utrum ab ἄγῳ derivandum sit vocabulum (ὅθεν ἐδύνατο καλῶς ἄγειν τὸν ὀφθαλμὸν πανταχοῦ Schol.) an εὐοπτον significet. Exspecto uberiores de hac voce dis-

putationem, quam promittit Herman-nus ad illum Baccharum locum.

459. πελασγίας Ald. Turn. Vict. πελαγίας Regg. A. B. C. Rob. et recentiores. πελαγίας var. lect. ap. Turn., deest vox in Colb. 2.—χθονὸς pro ἁλὸς Rob. var. lect. ap. Steph.

461. πέξω τε M. 1. Reg. C.

462. ἦσ' pro ἦϊζ' Med. var. lect. in B. ἦσ' Rob., quod recepit Blomf., monente Piers. ad Mærin. p. 301., ἄσσω numquam apud Atticos trisyllabum esse, quare ille ἔπηξ' vel ἀπῆξ' legendum proponit. Sed hanc licentiam Porsonus ipse ad Eur. Hecub. 31. tragicis concedit (cf. Seidl. de vers. dochm. p. 20.), et si nusquam, in nuntii certe narratione concedenda est.—ἀπότμῳ ξὺν Colb. 1. suprascr. vulg. ἀκόσμῳ σὺν Colb. 1. Mosq. hinc ἀκόσμῳ ξὺν in textum recepit Blomf., quia in Glasg. vulgata obelo notata est, sed nullam video offensio-nem; eodem modo v. 473. οὐκ εὐκόσμον φυγὴν dicitur.

463. πάροισιν Guelph. Mosq. Viteb. Ald. Rob.—συμφορὰν Glasg. sine libris. συμφορᾷ Colb. 1. M. 1. Mosq. Viteb. Major librorum auctoritas sequenda est, quum utrumque recte dici potuerit, cf. Lobeck. ad Soph. Aj. 275.

464. δαῖμων M. 2. a prima manu Mosq.—ἔψαυσας Colb. 1.

κλεινῶν Ἀθηνῶν εὖρε, κοῦκ ἀπήρκεσαν
οὐς πρόσθε Μαραθῶν βαρβάρων ἀπάλεσεν·
ὦν ἀντίποινα παῖς ἐμὸς πράξειν δοκῶν,
τοσόνδε πλῆθος πημάτων ἐπέσπασε.

475

470 σὺ δ' εἰπὲ, ναῶν αἵ πεφεύγασιν μόρον,
ποῦ τάσδ' ἔλειπες· οἶσθα σημῆναι τορῶς ;

ΛΙΓΓΕΛΟΣ.

ναῶν γε ταιγοὶ τῶν λελειμμένων σύδην
κατ' οὔρον οὐκ εὐκοσμον αἶρονται φυγῆν.
στρατὸς δ' ὁ λοιπὸς ἐν τε Βοιωτῶν χθονὶ

480

475 διώλλυθ',—οἱ μὲν ἀμφὶ κρηναῖον γάνος
δίψει πονοῦντες, οἱ δ' ὑπ' ἄσθματος κενοὶ—
διεκπερῶμέν τ' ἔς τε Φωκίαν χθόνα,

466. ἐπήρκεσαν Viteb. ἀπήρκεαν
Ald. ἀπήρκεσεν Reg. C. Rob.

467. πρόσθεν M. 1. 2. Guelph.—
ἀπάλεσε Mosq.

468. παῖς ἐμοῦ Colb. 1. παῖς οὐμὸς
M. 1. Deest hic versus cum proximo
in Mosq.

469. τοσῶνδε Colb. 2. M. 2. Viteb.
—ἐπέσπασεν M. 1.

470. νεῶν Aldin. Robort. νηῶν
Reg. C. Ox. Turn. — πεφεύγασιν
Guelph. Ald. Rob. Turn.

471. τάσδ' ἔλειπες Regg. A. B. C.
Colb. 1. M. 1. 2. Ox. Ald. Turn.,
quare τάσδε γ' ἔλειπες Brunck. Schütz.,
sed merus ille scribarum error est pro
imperfecto, in quo reliqui omnes con-
sentiant, quodque sensus postulat.—
σημαῖναι Guelph.

472. νεῶν Blomf. contra librorum
omnium consensum, ut v. 375.—δὲ
vulg. γε Rob., quod receperunt inde a
Pauwio omnes. Vulgatum defendi
non poterit, nisi excidisse prima Nun-
tii verba putabimus, quod non impro-
babile est, quum ea, quæ sequuntur,
non satis apte respondeant iis, quæ
interrogaverat regina. Nam Eur. Or.
383., quem locum ad tuendam parti-
culam δὲ cum nostro comparat Herm. ad
Vig. p. 846., nihil cum eo commune ha-
bet.—λελεγμένων var. lect. in Reg. O.

473. αἰρουνται vulg. αἶρονται cum
Blomfieldio dedi ex sententia Elmsleii
ad Eur. Heraclid. 505. Sic αἶρεσθαι
φυγῆν Rhcs. 54. αἶρωνται φυγῆν Rhcs.
126. ποδοῖν κλοπὰν ἀρεῖσθαι Soph. Aj.
243. Non nego quidem, φυγῆν αἰρεῖσ-
θαι quoque dici posse, sed hoc non
erit fugam capere, vel fugam eligere.
Verba autem αἰρεῖσθαι et αἶρεσθαι
quam sæpe confundantur notissimum
est.

474. δὲ λοιπὸς Colb. 1.—βοιωτῶν
Ald.

475. διώλλυθ' Reg. P. Rob. διώλεθ'
Blomf., sed mutandi causam non vi-
deo.—κρηναῖον littera majuscula scri-
bunt Vict. Stanl. Glasg. Schütz., ex sen-
tentia Schol., qui dicit: τόπος Βοιωτίας
ἢ Κρήνη. Sed omnino circa fontanos
latices multos obiisse recte monet
Schütz. κρηναῖον γάνος habet etiam
Lycophr. 247.

476. δίψη Med., quod recepit
Blomf., sed uni libro non tantum est
tribuendum, præsertim in tanta erro-
ris facilitate propter litterarum simili-
tudinem.—ἀπ' ἄσθματος Reg. P. ἐπ'
ἄσθματος Reg. P. ὑπ' ἄσματος Mosq.
—κενὸν var. lect. ap. Turn.

477. τ' vulgo abest, et junguntur
verba οἱ δ' ὑπ' ἄσθματος κενοὶ διεκπε-
ρῶμεν. Hinc factum est, ut duplici

- καὶ Δωρίδ' αἶαν, Μηλιά τε κόλπον, οὗ
 Σπερχεῖος ἄρδει πεδίον εὐμενεῖ ποτῶ· 485
- 480 κὰν τεύθεν ἡμᾶς γῆς Ἀχαιῖδος πέδον,
 καὶ Θεσσαλῶν πόλισμ' ὑπεσπανισμένους
 βορᾶς ἐδέξαντ'· ἔνθα δὴ πλεῖστοι θάνον
 δίψει τε λιμῶ τ' ἀμφοτέρω γὰρ ἦν τάδε.
 Μαγνητικὴν δὲ γαῖαν, ἔς τε Μακεδόνων 490
- 485 χάραν ἀφικόμεσθ', ἐπ' Ἀξίου πόρον,
 Βόλβης θ' ἔλειον δόνακα, Παγγαῖον τ' ὄρος,
 Ἡδωνίδ' αἶαν· νυκτὶ δ' ἐν ταύτῃ θεὸς
 χειμῶν ἄωρον ὥρσει, πῆγνυσιν δὲ πᾶν
 ῥέεθρον ἄγνοῦ Στρυμόνος. θεοὺς δὲ τις 495
- 490 τὸ πρὶν νομίζων οὐδαμοῦ, τότ' εὐχετο

difficultate laboraret locus, nam si omnis reliquus exercitus in Boeotia periit, inepta sunt quæ sequuntur; deinde τ' v. 474. non habebat quo referretur. Sed perspicuum est, hæc inter se et cum διώλλυτο jungenda esse οἱ μὲν ποιοῦντες, οἱ δὲ κενοί, deinde in διεκπερώμεν eam exercitus partem contineri, quæ in Boeotia non periit. Hoc igitur verbum particula τε cum præcedentibus ἐν τε Βοιωτῶν χθονὶ διώλλυτο jungatur necesse est. Intellexit hoc jam Schützius, qui ὅτ' ἐκπερώμεν legi voluit. Sed lenior est Bothii medela, quam cum Blomfieldio adhibui. Hoc enim τε, cum propter sequens ἐς τε abundare videretur, facile omitti potuit.

478. Μηλιά Colb. I. Reg. G.

479. ἄρδει Ald.

480. τῆς pro γῆς Regg. H. K. L. — Ἀχαιῖδος Bruck, Schütz. sine libris.

482. ἐδέξαντ' Viteb. — πλεῖστοι ἔθανον Ald. πλείστοι θάνον Reg. B. Blomf. πλείστοι θάνον Pauw. Bruck. Glasg. Schütz. probante Hermanno. Sed ne crasis inaudita admittatur, vulgatam retinui, ut v. 302., ad quem vid. quæ monita sunt.

483. δίψει Regg. A. B. L. Colb. I. M. 2. Guelph., quod propter v. 476. Pers.

cum Bruck. Glasg. Schütz. recepi. Vulgatum δίψη retinuit Blomf. — Prius τε omittunt M. 1. 2. — λιμῶ γέ τ' Guelph.

484. ἡδὲ pro ἐς τε Rob., quod Glasg. et Blomf. receperunt ex sententia Porsoni ad Eur. Phœn. 1703., sed nihil est quo hæc lectio vulgatæ præstet. De præpositionis collocatione vid. quæ ad Eum. 673. monita sunt.

485. ἀφικόμεθ' M. 2. Mosq. Rob. — Ἀξίου Regg. L. P. M. 1. var. lect. in Reg. O.

486. βόλβης δ' M. 2. Βοίβης conj. Casaub. — Παγαῖον Reg. H. Παγκαῖον M. 1. Guelph. Reg. C. Viteb. Παγγεῖον Ald. Πάγαιον Reg. O. cum var. lectt. Παγγαῖον et Πάγκαιον. Πάγκαιον etiam Reg. P.

487. Ἡδωνίδ' Ald. Rob. — νυκτὶ δ' τὸ ταύτῃ Ald.

488. πῆγνυσιν M. 1. 2. Guelph. Mosq. Ald. Rob. Turn. — δὲ om. Mosq.

489. Στρώμονος ἄγνοῦ Ox. Ald. Rob. — Στρώμονος M. 1. Guelph.

490. Locutionem θεοὺς νομίζειν illustrat Pors. ad Eur. Suppl. 732. ed. Gaisf., οὐδαμοῦ νομίζειν Erf. ad Soph. Antig. 183. ed. min. — ἡέχετο Turn. Vict. et recentiores, antiquiorum librorum auctoritatem recte secutus est Blomf., ut v. 381.

- λιταῖσι, γαῖαν οὐρανόν τε προσκυνῶν.
 ἐπεὶ δὲ πολλὰ θεοκλυτῶν ἐπαύσατο
 στρατὸς, περᾶ κρυσταλλοπῆγα διὰ πόρον
 χῶστις μὲν ἡμῶν, πρὶν σκεδασθῆναι θεοῦ 500
 495 ἀκτῖνας, ὠρμήθη, σεσσωμένος κυρεῖ.
 φλέγων γὰρ αὐγαῖς λαμπρὸς ἡλίου κύκλος,
 μέσον πόρον διῆκε, θερμαίνων φλογί
 πίπτον δ' ἐπ' ἀλλήλοισιν· εὐτυχὴς δέ τοι
 ὅστις τάχιστα πνεῦμ' ἀπέρρηξεν βίου. 505
 500 ὅσοι δὲ λοιποὶ, κατ'υχον σωτηρίας,
 Θρήκην περάσαντες μόγις πολλῶ πόνῳ,
 ἡκουσιν ἐκφυγόντες, οὐ πολλοὶ τινες,
 ἐφ' ἐστιοῦχον γαῖαν· ὡς στένειν πόλιν
 Περσῶν, ποθοῦσαν φιλτάτην ἥβην χθονός. 510
 505 ταῦτ' ἐστ' ἀληθῆ· πολλὰ δ' ἐκλείπω λέγων
 κακῶν, ἃ Πέρσαις ἐγκατέσκηψεν θεός.

ΧΟΡΟΣ.

ὦ δυσπρόνυτε δαῖμον, ὡς ἄγαν βαρὺς

493. κρυσταλλοπῆγα Ald.—διὰ πόρον M. 1.—Versum hunc, quia tertius et quartus pes uno vocabulo comprehenduntur, transpositione sanare tentavit Pors. præf. ad Eur. Hecub. p. xxx. κρυσταλλοπῆγα διὰ πόρον στρατὸς περᾶ, quam recepit Blomf., sed non necessariam esse demonstravit Herm. El. metr. p. 113.

494. χ' ὥς τις Rob. χ' ὥς τις Turn. χ' ὥς τις Vict.

495. σεσσωμένου Ald.

496. αὐγὰς suspicatur Blomf. sine causa.

497. ἐς μέσον M. 2.—διῆκε repouendum putat Blomf. sensu minime apto, in eo quoque errans, quod ad διῆκε, (non a διήκω derivandum, ut recte monet, sed a διῆμι,) repetendum dicit αὐγὰς, immo πόρον διῆκε est διελθεῖν ἐποίησε, ut recte explicat Schol.—φλεγμαίνων Regg. L. P. M. 1. et Colb. 2., ubi vulgata pro varia lectione commemoratur.

498. πίπτον Brunck. imperitissime.

ἐπιπτον Glasg. Blomf. male. Augmenti omissionem recte tuetur Herm. præf. ad Eur. Bacch. p. xxxv., sed pro vulg. πίπτον scribendum est πίπτον.—τ' pro δ' Ald.—ἐν pro ἐπ' Colb. 1. Mosq. Viteb.—εὐτυχεῖ Med. M. 1. 2. var. lect. in Reg. B.—τοι om. Colb. 1.

499. ἀπέρρηξε M. 1. 2. Mosq. Guelph. Ald. Turn.

501. θρήκην Ald. Rob. θράκην injuria poetæ obtrudere vult Blomf.—μόλις Guelph. Ald. Rob. Versus numero recte observat Pors. præf. ad Eur. Hecub. p. xxviii. exprimi laborem ab exercitu Persico exhaustum.

505. Importune Herm. ad Eur. Hecub. 576. correxit ταῦτ' ἐστὶ ταῦτα.—ἀληθοῦς Colb. 1.

506. ἐγκατέσκηψε M. 1. 2. Mosq. Guelph. Rob. Turn. ἐγκεί τέσκηψε Ald.

507. Hæc non Choro, sed Atossæ tribuenda censet Lachm. de mensura trag. p. 17., quæ sententia etsi non displicet, certa tamen mutandi causa

ποδοῖν ἐνήλλου παντὶ Περσικῷ γένει.

ΑΤΟΣΣΑ.

οἱ ἐγὼ τάλαινα διαπεπραγμένου στρατοῦ 515

510 ὦ νυκτὸς ὄψις ἐμφανῆς ἐνυπνίων,
ὥς κάρτα μοι σαφῶς ἐδήλωσας κακά.
ὕμεῖς δὲ φαύλως αὖτ' ἄγαν ἐκρίνατε.
ὅμως δ' ἐπειδὴ τῇδ' ἐκύρωσεν φάτις
ὕμῶν, θεοῖς μὲν πρῶτον εὖξασθαι θέλω 520

515 ἔπειτα γῇ τε καὶ φθιτοῖς δαυρήματα
ἥξω λαβοῦσα πέλανον ἐξ οἴκων ἐμῶν
ἐπίσταμαι μὲν ὥς ἐπ' ἐξεργασμένοις,
ἀλλ' ἐς τὸ λοιπὸν εἴ τι δὴ λῶον πέλοι.
ὕμᾱς δὲ χρὴ 'πὶ τοῖσδε τοῖς πεπραγμένοις, 525

520 πιστοῖσι πιστὰ ζυμφέρειν βουλευόμενα
καὶ παῖδ', ἐάν περ δευρ' ἐμοῦ πρόσθεν μόλῃ,
παρηγορεῖτε, καὶ προπέμπετ' ἐς δόμους,
μὴ καί τι πρὸς κακοῖσι πρόσθῃται κακόν.

non adest.—δυσπάλαιστε suspicatur Blomf. sine causa.

508. ἐνήλου vulg. ἐνήλω Blomf., sed quum indicativo aoristi secundi non usi videantur Attici, ἐνήλω autem in nullo libro legatur, ex sententia Hermanni ad Soph. Œd. R. 1311. ed. sec. dedi ἐνήλλου, quod legitur in Regg. C. G. Colb. 1. Viteb. Mosq. M. 2. Ald. Turn.

509. αἱ ἐγὼ Ald. Turn. οἱ ἐγὼ Regg. A. B. C. H. K. M. 1. 2. Rob. Vict. Brunck, Schütz. Blomf. οἱ γὰρ Glasg.

510. ἐκφανῆς Mosq. εὐφανῆς Colb. 1. ἐμφανῆς τ' M. 1.

512. ὕμῶς Guelph.—αὐτ' Ald. Rob. ταὐτ' Colb. 1. Mosq. Viteb. Alterutrum (αὐτ' pro αὐτε) verum judicat Wunderl. obss. critt. p. 51., posterius recepit Blomf., sed præstat vulgatum αὐτ' pro αὐτά.

513. ἐκύρωσε M. 1. 2. Guelph. Mosq. Ald. Turn.

515. ἐπελ τῇ Ven. 2.

516. ἄξω Guelph.

517. ἐπεξεργασμένως Ald. ἐπεξεργασμένας Rob.

518. πέλει Ven. 2. Ald. Rob.

519. ὕμῶν Rob. ἡμᾶς Med.—χρὴ 'πὶ δὲ τοῖς π. Ald. τοῖς δὲ τοῖς Rob.

520. πιστοῖς γε πιστὰ vulg. πιστοῖσι γῇ πιστὰ M. 1. πιστοῖς τὰ πιστὰ Reg. G. Ald. πιστοῖς πιστὰ Colb. 1. Mosq. Viteb. πιστοῖσι πιστὰ Regg. A. B., quod recte prætulit Brunck. et reliqui. πιστοῖσι, τὰ πιστὰ var. lect. in Reg. B. πιστούς γε πιστὰ var. lect. ap. Schol. πιστῶς τὰ πιστὰ suspicatur Blomf., sed in recepta lectione acquiescendum est.—φέρειν Ald. συμφέρειν Schütz. contra libros.

521. καὶ παῖς δ' Mosq.—περ om. Mosq.—δ' ἄερ ἐμοῦ Ald.—μόλοι Ven. η

2. μόλοι Reg. P.

522. παρηγορεῖτε καὶ προπέμπετ' Ald. Rob.—προτρέπετε var. lect. in M. 1. 2.

523. μηκέτι Med. Colb. 1. Reg. L. Mosq. Viteb. μὴ κ' ἔτι Ald. μὴδ' ἔτι.

ΧΟΡΟΣ.

- ὦ Ζεῦ βασιλεῦ, νῦν Περσῶν 530
 525 τῶν μεγαλαύχων καὶ πολυάνδρων
 στρατιὰν ὀλέσας,
 ἄστὺ τὸ Σούσων ἥδ' Ἐκβατάνων
 πένθει δνοφερῷ κατέκρυψας
 535 πολλαὶ δ' ἀπαλαῖς χερσὶ καλύπτρας
 530 κατερείκόμεναι,
 διὰ μυδαλέοις δάκρυσι κόλπους
 τέγγουσ', ἄλγους μετέχουσαι.

Rob. καὶ μήτι Colb. 2. M. 1. μὴ κἄτι Blomfield., quod minime placet.—*πρόσθητε* Med. Reg. L. Colb. 1. 2. M. 1. 2. Mosq. Viteb. Guelph. Ald. Rob. var. lect. ap. Turn.

521. Ex vulgata lectione, quam exhibui, versus syllaba una brevior est, quam explorare conatus Turnebus ἀλλ' ὦ Ζεῦ dedit, et cum eo Vict. Sed ita versus, violata cæsura, magis etiam depravatus est, receperunt tamen Turnebi additamentum Brunck. Glasg. Schütz. Recte illud ἀλλ' repudiavit Blomfield., sed quomodo syllaba deficiens supplenda sit, id certa conjectura vix assequi licet. Blomf. ex emendatione Schützi νῦν μὲν Περσῶν dedit, Elmslei. in *Edinb. Review* 1811. xxxvii. p. 94. νῦν τῶν Περσῶν vel νῦν αὖ Περσῶν proponit. Mihi vocem aliquam excidisse parum probabile videtur; fortasse pro Περσῶν alia quædam forma (num Περσῶν?) restituenda est.

526. ὀλέσας var. lect. in M. 1. et Reg. O.

527. ἄστὺ τοσοῦτων Viteb.—Ἐκβατάνων Med. Ἐκβασάνων Lips. 2. Ἐκβατάνων ex emend. Brunck. Schütz. Blomfield. Librorum lectionem servavi ut v. 16.

528. στυγερῶ Reg. B. Ox. Ald. Turn. Vict. var. lect. in M. 2. γνοφερῶν Colb. 1. Ven. 1.

529. ἀπαλαῖς Rob. Cant. var. lect. ap. Steph., quam receperunt Both. et Blomf. Exquisitior sane est et

facile in vulgatam potuit corrumpi, sed quum tam exigua auctoritate nitatur, nihil novare ausus sum.

530. κατερείκόμενοι Reg. K.—Vulgo διὰ μυδαλέοις in hoc versu legitur, quod recte a Blomfieldio in versum sequentem reiectum est. Id eo quoque comprobatur, quod excidisse aliquid hoc versu videtur, in Viteb. enim post κατερείκόμεναι legitur *μαγάδ*, ex quo Herm. de vers. spur. ap. Æsch. p. xi. exsculpit *μαῖαι γονάδες*. Eodem fere redit, quod Bothius versu præcedente *πολλαὶ in πολλὰι* mutavit, sed neutrum aptum esse recte observavit Blomfield. Nam sive ἀπαλαῖς sive ἀπαλαῖς legitur, neutrum vetulis convenit, sed de virginibus sermonem esse ex adjectivo illo intelligitur, quæ res eo quoque comprobatur, quod iis deinde nuptæ, postremo senes opponuntur. Itaque in illa cod. Viteb. lectione aliud quid latere videtur.

531. διὰ μυδαλέοις vulgo dicunt per tmesin dictum esse, pro διατέγγουσι μυδαλέοις δάκρυσι, sed vix in tmesi præpositio tam longe a verbo suo removeri potuit. Hac, ut videtur, causa permotus editor Glasg. *διαμυδαλέοις* dedit, probante Blomfieldio in Appendix; sed ea vox nusquam legitur. Fortasse illud διὰ communem habet corruptelam cum iis, quæ ante hanc vocem in Viteb. leguntur.

532. τέγκουσιν M. 1. τέγκουσ' M. 2. τίγκουσ' Reg. C.—ἔχους var. lect. in Reg. O.

- αἱ δ' ἄβρογόοι Περσίδες ἀνδρῶν
ποθέουσαι ἰδεῖν ἀρτιζυγίαν, 540
- 535 λέκτρων τ' εὐνάς ἄβροχίτῳνας,
χλιδανῆς ἥβης τέρψιν, ἀφεῖσαι,
πενθοῦσι γόοις ἀκορεστοτάτοις.
καὶ γὰρ δὲ μόρον τῶν οἰχομένων
αἶρω δοκίμως πολυπενθῇ. 545
- 540 νῦν γὰρ πρόπασα μὲν στένει
γαῖ' Ἀσιάς ἐκκενουμένα.
Ξέρξης μὲν ἤγαγεν, ποποῖ,
Ξέρξης δ' ἀπώλεσεν, τοτοῖ,

στρ. α'.

533. ἄβρογόν Guelph. ἄβρογοῖ obelo notatum est in Glasg. suspicatumque fuit Pauwio, Schützio, Blomfieldio, quia mox sequitur ἄβροχίτῳνας. Sed hæc quidem mutandi causa non esset, nisi adessent majores. Primum enim ipsa illa compositio ἄβρογός sensum non satis aptum habet (recte positum putat Heathius, quia novarum nuptiarum lamentationibus tenerum quiddam et delicatum, vigente adhuc et effervescente amore, inesse solet), deinde omnino adjectivum luctum designans ferri non potest, quum id ipsum, lugere et lamentari mulieres, infra de iis prædicetur, ineptum enim foret αἱ ἄβρογοῖ Περσίδες πενθοῦσι γόοις ἀκορεστοτάτοις. Quare neque ἀκρογοῖ ferri potest, quod ex Pauwii emendatione recepit Blomf., neque αἱ λαβρογοῖ, quod idem olim conjecerat. Desideratur potius epitheton ornans, facilius igitur Schütziū ἄβροχρόοι vel Bothii ἄβρόγυοι ferri posset, nisi utrumque metro adversaretur.

534. ποθέουσ' ἰδεῖν Colb. 2. ποθέουσι δέινων Mosq. utraque vox deest in Lips. 2. ποθέουσιν ἐὼν legendum aut utramque vocem omittendam putat Blomfield., nescio qua causa commotus.—ἀρτισυγίαν M. 1. Schol. var. lect. ap. Steph. ἀρτι συγγίαν Ox. Ald. Rob. ἀρτισυγίην Viteb.

535. τ' omittunt Ox. Aldin. Turn.

537. ἀκορεστοτάτοις var. lect. in Reg. O.

538. καὶ γὰρ Blomf., propter καὶ—δὲ, sed hoc prorsus necessarium est, v. ad Eum. 65.

539. ἔδω mavult Blomfield., quia αἶρομαι hoc sensu usitatus sit quam αἶρω, sed similiter Eur. Iph. A. 1598. πᾶς τις θάρσος αἶρε. Si quid hoc versu mutandum esset, proponerem πολὺ πένθος, quia paullo durius est, γόνον ad πολυπενθῇ supplere.

540. νῦν γὰρ δὴ vulg. δὴ metri causa omittunt Heath. Brunck. Schütz. Blomf. et abest a Colb. 1. γὰρ omittit Glasg. sine ulla auctoritate, et minus apte ad sensum.

541. Ἀσιάς Ald. Rob. Turn. Vict. Ἀσιάς var. lect. ap. Stephan., quam recte receperunt recentiores, præter Blomfield., qui Ἀσίς dedit.—ἐκμανομένα var. lect. in Reg. O.

542. Ξέρξης μὲν γὰρ libri omnes. μὲν metri causa jecerunt Heath. Brunck. Schütz. Blomf. γὰρ omittit Glasg., quod verum puto, μὲν enim et propter sequentem versum et propter similitudinem antistrophici necessarium videtur.—ἤγαγε Guelph. Turn. ἔγαγε Ald. ἤγαγεν Blomfield.—τοτοῖ Reg. G. Vocabula ἤγαγεν ποποῖ desunt in M. 1. 2.

543. ἀπώλεσε Reg. L. Guelph. M. 1. 2. Ald. Turn.—τὸ τοῖ Ald.

- Ξέρξης δὲ πάντ' ἐπέσπε δυσφρόνας 550
 545 βαρίδεσσι ποντίαις.
 τί ποτε Δαρεῖος μὲν οὐ-
 τω τότ' ἀβλαβῆς ἐπὴν
 τόξαρχος πολίηταις,
 Σουσίδαις φίλος ἄκτωρ; 555
 550 πεζούς τε καὶ θαλασσίους ἀντ. α'.
 ὁμόπτεροι κυανώπιδες
 νᾶες μὲν ἤγαγον ποποῖ,
 νᾶες δ' ἀπώλεσαν τοτοῖ,
 νᾶες πανωλέθροισιν ἐμβολαῖς, 560
 555 διὰ δ' Ἰαόνων χέρως.
 τυτθὰ δ' ἐκφυγεῖν ἄνακτ'

544. πάντα Reg. C.—ἐπέσπασε Regg. C. G. M. 1. ex Schol.

545. βαρίδεσι Guelph. βαρίδεσι Viteb. βαρίδες τε πόντιαι Med. βαρίδες θ' αἰ πόντιαι var. lect. in Reg. O.

546. οὐτίποτε Δαρεῖος μὲν τότ' ἐβλάβη Rob. ex interpretamento.—τίπτε cum var. lect. τί ποτε Reg. O. οὐπω ex emendatione Heathii Brunck. Schütz. Blomf., quod vertunt: *quare Darius innocuus tunc temporis, quum hæc expeditio a Xerxe susciperetur, non civibus præfuit?* Sed οὐπω est *pondum*, cuius loco sensus ille potius οὐκέτι desideraret. Vulgatæ, quæ nulla mutatione eget, sensus hic est: *cur Darius tunc, quum ipse Græcis bellum intulisset, tam sine damno exercitui præfuit?* Præ magnitudine enim calamitatis, quam Xerxes perpressus est, minoris damni, quod Dario obtigit, oblitus, et laudator temporis acti, interrogat Chorus, cur Xerxes non æque incolumem potuerit exercitum servare ac Darius.

548. τοξάρχης Regg. A. B. G. Colb. 1., quod vulgato prætulerunt Brunck. et Schütz. sine causa. cf. Blomf. ad Sept. Th. 828.—πολίταις M. 1. 2. Guelph. Ald. Rob. Turn.

549. Σουσίδος vulg. Σουσίδαι Lam-

beth. Σουσίδαις Ox. Ald. Turn. var. lect. ap. Steph. Schol., quod recepit Blomf., profecto recte, illam enim lectionem quam hanc librariis deberi verisimilius est.—φίλας Reg. G.

550. πεζούς τε γὰρ καὶ θαλασσίους vulg. καὶ om. Colb. 1., et ex conjectura Brunck., qui dedit πεζούς τε γὰρ θαλασσίους θ', eumque secutus est Schütz. Sed γὰρ abest a Ven. 1. Guelph. Ald., quos libros recte sequuntur Glasg. et Blomf.

551. αἰδ' ὁμόπτεροι libri omnes, sed αἰδ', quod metro adversatur, recte omiserunt Brunck. et recentiores.—In κυανώπιδες synizesis admittenda est, v. Herm. El. metr. p. 53. et 122.

552. νῆες Reg. C.—ἄγαγον vulg. ἤγαγον Reg. G., quod recepi, quia in strophico omnes libri in hac forma consentiunt, neque verisimile est, in his versibus sibi simillimis poetam diversis formis usum esse.—τοτοῖ Reg. G.

554. πανωλέθροισιν vulg. πανολεθρίοισιν Reg. L. πανολεθρήσιν Ald. πανωλέθροισιν Viteb. Rob., quod, postulante metro et usu, receperunt Glasg. et Blomf.

555. δι' ἰόνων Rob. ἰανόνων Reg. C.

556. Vulgo in fine v. 554. punctum

αὐτὸν ὥς ἀκούομεν
 Θρήκης ἀμπεδιήρεις
 δυσχίμους τε κελεύθους. 565
 560 τοὶ δ' ἄρα πρωτόμοροι, φεῦ,
 λειφθέντες πρὸς ἀνάγκαν, ἤε,
 ἀπτὰς ἀμφὶ Κυχρείας δά,
 ἔρρανται. στένε καὶ δακνάζου,

ponitur, ut jungantur hæc: διὰ δ' Ἰαόνων χέρας τυτθὰ δ' ἐκφυγεῖν ἀνακτ'. Sed hæc jungi non posse docet duplex δέ, et improbabilis editorum conjecturæ, quibus illud remove voluerunt. Nam τυτθὰ διεκφυγεῖν proposuit Cant., τυτθὰ γ' ex Pauwii emendatione dederunt Brunck. Glasg. Schütz. τυτθον Blomf. Præterea non puto dici posse διὰ χέρας ἐκφυγεῖν c manibus effugere. Quare v. 555. punctum posui, quo facto nihil in hoc versu mutandum est. Hanc autem interpunctionem strophæ quoque similitudo suadet. Minus probabilis videtur Reisigii explicatio in Comment. crit. ad Soph. Œd. Col. p. 412., qui commate post τυτθὰ δ' interpungit, ut sensus sit: ex Ionum autem manibus, sed pusillo modo, effugisse regem, nam exempla ab eo allata non satis apta sunt, ibi enim μὲν præcedit.—ἀνακτα Reg. C.

557. αὐτῶν vulg. αὐτὸν Regg. A. B. G. L. Colb. I. Ven. 2. M. 1. 2. Guelph., quod sensus pariter ac metri causa dederunt inde a Pauwio omnes.—εἰσακούομεν Pauw. ὥς ἀκούομεν Heath. Brunck. Glasg. Schütz., sed constructio eadem est, quæ v. 185., ubi vid. quæ monita sunt.

558. Θρήκης Ald. Rob. Θράκης Blomf. ut supra.—δ' ἀμπεδιήρεις Colb. 2. ἀνὰ πεδιήρεις Reg. G. ἀναπεδιήρεις Rob.

559. δυσχειμέρους vulg. contra metrum. δυσχέλους ex conjectura Heathii Brunck. Glasg. Schütz., sed ea vox neque metro satisfacit, neque græca est, quare recte Blomf. δυσχίμους dedit, quod cum illo sæpissime

confunditur. Idem jam conjecerat Arnald., probatque Elmsl. ad Eur. Bacch. 15., fusius de hac voce disputans.

560. Versus una syllaba brevior est quam antistrophicus, quam supplere conatus est Heath., δὴ ante φεῦ inserendo, idque receperunt deinde Glasg. Schütz. Blomf., sed incertius est, quam ut in ordinem recipere ausus sim. Aliter, sed minus etiam probabiliter, succurrere studuit Brunck., qui φεῦ in antistrophico omisit.—πρωτόμοιροι cum var. lect. πρωτόμοροι Reg. O.

561. ληφθέντες vulg. λειφθέντες M. 1. 2. Rob. var. lect. ap. Steph. et Schol., quam recepit Blomf., recte monens, si ληφθέντες verum esset, πρὸς ἀνάγκας scribendum fuisse.—ἀνάγκην Ald. Rob. Turn.

562. κυγχρείας Ox. Guelph. κυχρείας M. 2. κεγχρείας Reg. G. Ald. κεχρείας Viteb. ἀμφικεχρείας Mosq. κυπρίας Rob.—ὁὰ Med.

563. Vocabulum ἔρρανται vulgo abest, quare lacunæ signum, auctore Cantero, posuerunt editores, monente et sensu et metro. Huc autem transponendum esse ἔρρανται, quod vulgo post v. 572. legitur, ibique et sensum et metrum turbat, sagacissime vidit Hermann. in dissert. de vers. spur. p. viii. quem recte sequitur Blomfield., ἔρροντες tamen reponendum esse male ratus; non majore enim jure in plurali ἔρρανται offendit, quam Schæf. ad Dionys. Hal. de comp. p. 355. et ad Schol. Apollon. Rhod. p. 208.—δακνάζου var. lect. pro δακνάζου in Reg. O.

- βαρὺ δ' ἀμβόασον 570
 565 οὐρανὶ ἄχῃ. ὅα.
 τεῖνε δὲ δυσβάυκτον
 βοᾷτιν τάλαιναν αὐδάν.
 γναπτόμενοι δ' ἀλὶ δεινᾷ, Φεῦ, ἀντ. β'.
 σκύλλονται πρὸς ἀναύδων, ἥε, 575
 570 παίδων τᾶς ἀμιάντου. ὅα.
 πενθεῖ δ' ἄνδρα δόμος στερεθής·
 τοκέες δ' ἄπαιδες
 δαιμόνι ἄχῃ, ὅα, 580
 δυρόμενοι γέροντες
 575 τὸ πᾶν δὴ κλύουσιν ἄλγος.
 τοὶ δ' ἀνὰ γᾶν Ἀσίαν δὴν στρ. γ'.
 οὐκ ἔτι περσονομοῦνται,
 οὐκ ἔτι δασμοφοροῦσιν 585

564. ἀμβόησον M. 1. Guelph. Ald. Turn.

566. δυσβάοκτον Ald. δυσβάϊκτον Rob.

567. βοάτιν Ald. Rob. βοᾷτιν τὴν M. 1. βοᾷ τὴν Viteb. βοᾶν τὴν M. 2., unde Blomf. βοᾶν, τὰν male. Nam quo jure βοᾶtis contra analogiam peccare dicat non video, neque qualis ista sit appositio τὰν τάλαιναν αὐδὰν intelligo.—αὐδὴν Reg. C.

568. γναπτόμενοι vulg. γάπτομενοι Reg. L. γναπτόμενοι Regg. A. G. Colb. 1. M. 1. 2., quod receperunt Brunck. et recentiores ex praecepto Dorvilli misc. obs. ix. pag. 120.—δ' omittunt Ald. Rob.—δεινᾷ δ' ἀλὶ Reg. G. δεινῇ M. 1. δεινᾷ Ald. Rob. Turn., quod non revocare debebat Blomf. contra reliquorum librorum auctoritatem.

569. σκύλονται Med. M. 2. Reg. P.—αὐδὰν Mosq.—ἥε ἥε Reg. G. Guelph. Rob.

571. ἄρα pro ἄνδρα Reg. L.

572. τοκέες vulgo. τοκέες postulante metro Glasg. Blomf. —Post ἄπαιδες legitur ἔρβανται in Regg. A. F. G. H.

K. L. P. Colb. 1. M. 1. 2. Ox. Guelph. Ald. Rob. ἔρβανται Reg. A. var. lect. in Colb. 1. In Med. hæc vox cum versu sequente ita coaluit: ἐραδαινον ἰάχῃ ὅα. In Turn. Vict. legitur ἔρβανται ἐν δάκρυσιν, hinc δάκρυσιν ἔρβανται Brunck. Schütz. Sed a reliquis libris omnibus absunt hæc omnia, et non minus sensus quam metri causa otiosa et molesta sunt, recte igitur ea sustulit Glasg., præeunte Heathio. Hermannus autem ἔρβανται ex v. 563. huc migrasse vidit, ad quem monuimus.

574. ὀδυρόμενοι vulg. contra metrum, δυρόμενοι ex Abreschii et Brunckii sententia recentiores; cf. Pors. ad Eur. Hecub. 734.

575. κλύουσιν ἐς ἄλγος Reg. G. κλύουσ' ἄλγος Rob. κλύοντες ἄλγος var. lect. in Reg. O.

577. οὐδέ τι Colb. οὐδ' ἔτι M. 2. var. lect. in Colb. 2. et ap. Turn.

578. οὐδέ τι Reg. G. οὐδ' ἔτι Med. (teste Blomf.) Colb. 1. Guelph. Viteb. var. lect. in Regg. A. B. et ap. Turn., quam recepit Blomf. Sed et majore auctoritate nititur vulgata,

- δεσποσύνοισιν ἀνάγκαις,
 580 οὐτ' ἐς γὰν προπιτνοῦντες
 ἄρξονται. βασιλεία
 γὰρ διόλωλεν ἰσχύς.
 οὐδ' ἔτι γλῶσσα βροτοῖσιν ἀντ. γ'. 590
 ἐν φυλακαῖς· λέλυται γὰρ
 585 λαὸς ἐλεύθερα βάζειν,
 ὥς ἐλύθη ζυγὸν ἀλκᾶς.
 αἵμαχθεῖσα δ' ἄρουραν
 Αἴαντος περικλύστα 595
 νᾶσος ἔχει τὰ Περσῶν.

ΑΤΟΣΣΑ.

- 590 φίλοι, κακῶν μὲν ὅστις ἔμπειρος κυρεῖ,

et major vis inesse videtur repetito οὐκ ἔτι, et οὐδὲ propter οὔτε v. 580. ferri nequit. — δασμοφοροῦσι vulg. δασμοφοροῦσιν cum Reg. P. et Blomfield. scripsi metri causa. δασμοφοροῦνται var. lect. in Reg. O.

579. δεσποσύνησιν Reg. C. M. 1. Ald. Rob. Turn. var. lect. in Reg. B., quam receperunt Brunck. Schütz. δεσποσύναισιν Reg. G. δεσποσύνοισιν reliqui libri omnes, quod vel ex paucioribus recipiendum erat, et receperunt Glasg. Blomf.

580. οὐδ' Brunck. Schütz. Blomf. sine auctoritate et sine causa. cf. de οὔτε post οὐ posito v. Herm. in *Classical Journal* xxxviii. p. 276., ubi et noster locus tangitur. — προσπίτνοντες vulgat. προσπίττοντες M. 1. 2. Colb. 2. Lips. 2. Guelph. προσπίτνοντα Rob. προσίττοντες Regg. G. H., idque ex conjectura a Stanleio propositum receperunt recentiores omnes. Sed id aoristi participium esse jam sæpius monitum est, hic autem sensus præsens postulat, quare quum Viteb. προσπίτνῶντες habeat, non dubitavi in tanta librorum discrepantia προπιτνοῦντες reponere.

581. βασιλεία vulg. βασιλεία Blomf. recte, Scholiasta ipso testante a lon-Pers.

gumesse. — ἡ βασιλικὴ additur in Regg. G. L. P.

583. οὐδέ τοι Colb. 2. M. 1. οὐδέ τι Rob. οὐκ ἔτι Viteb., quod vellem in pluribus libris inveniretur. — βροτοῖσι M. 1.

585. ἐλεύθερον Viteb. — βάζειν Guelph.

587. ἄρουρα vulg. ἄρουραι Guelph. Obelo hæc vox notata est in Glasg., quare ἀρούραις proponit Butler., ἄρουραν dedit Blomf. ex emendatione Porsoni in *Advers.* p. 137. ed. Lips., idque et sensus et metri causa necessarium est, nam ex vulgata et nominativus molestus est, et hiatus, quem infert; v autem, quod in fine addidimus, in aliis libris absorptum, in Guelph., ut sæpe, in i mutatum est.

589. νᾶσος Colb. 1. — Περσῶν Blomfield. male. τὰ Περσῶν σώματα Rob. ex schol.

590. ὦ φίλοι Colb. 1. — ὥς τις Ald. — ἔμπορος vulg. in quo nullum video sensum. Nam etiamsi ἔμπορος κακῶν illud significare posset, quod putant: qui per mala et pericula iter facit, in malis versatur, hoc minime sensui hujus loci aptum foret. Sed ne potest quidem illud significare; imo ἔμπορος κακῶν est mercator malorum. Quare non ma-

- ἐπίσταται βροτοῖσιν ὡς ὅταν κλύδων
κακῶν ἐπέλθῃ, πάντα δειμαίνειν φιλεῖ·
ὅταν δ' ὁ δαίμων εὐροῇ, πεποιθέναί
τὸν αὐτὸν αἰεὶ δαίμον' οὐρεῖν τύχης. 600
- 595 ἐμοὶ γὰρ ἤδη πάντα μὲν φόβου πλέα
ἐν ὅμμασιν τὰνταῖα φαίνεται θεῶν,
βοᾷ δ' ἐν ὥσὶ κέλαδος οὐ παιώνιος·
τοῖα κακῶν ἐκπληξίς ἐκφοβεῖ φρένας. 605
- τοιγὰρ κέλευθον τήνδ' ἄνευ τ' ὀχημάτων,
600 χλιδῆς τε τῆς πάροιθεν, ἐκ δόμων πάλιν

gisprobanda est Schützii emendatio βλου ἔμπορος, nam neque significat, quod vult: qui per vitam navigat, sed vitæ mercator, ut Eurip. Hippol. 964., et si significaret, illud in omnes homines cadit, neque huic loco aptum est, ξμπερος Reg. L. M. 1. 2. Guelph. Lambeth. Rob., quod recte receperunt Glasg. Blomf.

591. ἐπίστασο Reg. K. M. 1. 2. ἐπίστασο et ἐπίστασαι var. lect. in Guelph.

592. ἐπέλθαι Reg. G. ἐπέλθω Reg. C.

593. οὐρήσθαι scribe iubet Lennep. ad Phalar. p. 86. male.

594. αἰεὶ M. 2. Glasg. Blomf., sed αἰεὶ reliqui libri omnes. — δαίμων' Ald. — εὐροεῖν var. lect. in Colb. 2. — τύχας dedit Blomf., qui οὐρίξεν secundo vento propellere significare dicit, allato corrupto loco Choeph. 313., quem ipse male emendat, et egregio errore laudans Musgr. ad Soph. Œd. T. 714., ubi διορίξεν legitur. Debebat potius inspicere Musgravii verba ad Soph. Trach. 831., ubi κατορρίζει est: κατ' ὄθρον ἔρχεται, ut nostro loco.

595. μὲν om. M. 1.

596. ἐν ὅμμασιν τὰνταῖα vulgat. ἐν ὅμμασι τὰνταῖα M. 1. 2. Guelph. Turn. ἐν ὅμμασι τ' ἀνταῖα Ald. Rob. ἐν ὅμμασιν τ' ἀνταῖα ex Stanleii sententia recentiores omnes, et ita jam antiquitus lectum esse docet Schol., qui nonnullos post πλέα distinxisse tradit. Sed hac lectione solæcismum inferri,

quum πάντα τὰ θεῶν dici debeat, recte quidem observavit Blomf., non autem, ut debebat, hac observatione ad vulgatam tuendam commotus est, sed ipsum illud τὰ ante θεῶν inseruit. Sed ut taceam duplicem mutationem invitis libris susceptam, ea quæ sequuntur βοᾷ δ' ἐν ὥσὶ κέλαδος vetant, ne præcedentia in duo membra disjungantur, sed ea ita construi iubent: ἐμοὶ γὰρ ἤδη πάντα μὲν τὰ ἀνταῖα θεῶν φόβου πλέα ἐν ὅμμασιν φαίνεται, βοᾷ δ' ἐν ὥσὶ κ. τ. λ. Ita vero qui sensus insit, si ἀνταῖα adversa significat, non video. Alia ejus vocabuli significatio circumspicienda est. Hesychius quidem ἀνταῖος explicat ἱεόςιος, unde τὰ ἀνταῖα θεῶν possint supplicationes Deorum esse. Sed ampliandum puto; illud certum videtur, a vulgata lectione discedi non posse.—Post hunc versum in Reg. C. legitur v. 599.

599. τοὶ γὰρ vulgat. τοιγὰρ Reg. O. Rob. Brunck. Schütz. Blomf.—τὴν τ' Rob.—ἄνευ ὀχημάτων vulg. ἄνευθ' ὀχημάτων Glasg. ex emendatione Pauwii, quæ non improbabilis foret, quum Θ sæpe ante Ο exciderit, nisi ἄνευθε a tragicorum usu sejunctum videretur. Sed succurrunt libri, nam ἄνευ τ' ὀχημάτων habent Regg. A. B. C. F. O. Colb. 1. Ox. Guelph. Mosq. Viteb., quod recte receperunt Schütz. Blomfield, cf. Elmsl. ad Eurip. Hærad. 622. ὀχημάτων τ' ἄνευ Brunck. male. ἀνὶς εὐτυχημάτων var. lect. in Reg. O.

- ἔστειλα, παιδὸς πατρὶ πρευμανεῖς χοὰς
 φέρουσ' ἅπερ νεκροῖσι μελικτήρια·
 βοός τ' ἀφ' ἀγνῆς λευκὸν εὐποτον γάλα, 610
 τῆς τ' ἀνθεμουργοῦ στάγμα, παμφαῆς μέλι,
 605 λιβάσιν ὕδρηλαῖς παρθένου πηγῆς μέτα·
 ἀκῆρατόν τε μητρὸς ἀγρίας ἄπο
 ποτον παλαιαῖς ἀμπέλου γάνος τόδε·
 τῆς τ' αἶεν ἐν φύλλοισι θαλλούσης βίον 615
 ξανθῆς ἐλαίας καρπὸς εὐάδης πάρα,
 610 ἄνθη τε πλεκτὰ, παμφόρου γαίας τέκνα.
 ἀλλ', ὦ φίλοι, χοαῖσι ταῖσδε νεττέρων
 ὕμνους ἐπευφημεῖτε, τόν τε δαίμονα
 Δαρεῖον ἀνακαλεῖσθε, γαπότους δ' ἐγὼ 620
 τιμὰς προπέμφω τάσδε νεττέροις θεοῖς.

ΧΟΡΟΣ.

615 βασιλεία γύναι, πρέσβος Πέρσαις,

601. ἔστειλάμην Rob. var. lect. ap. Steph. ἔστειλατο Med. var. lect. ap. Stephan. ἔστειλα τῷ Colb. 1. M. 2. Ox. Ald. Turn. var. lect. ap. Steph., cujus varietatis satis miræ origo vix explicari potest. Vocabula ἔστειλα παιδὸς desunt in Mosq. Viteb. — παιδὸς πατρὶ εὐμενεῖς M. 2. a prima manu. πατρὶ παιδὸς πρευμανεῖς Colb. 2. πατρὶ παιδὸς εὐμενεῖς Reg. A. M. 1. Guelph., quod vulgatæ prætulerunt Brunck. et Schütz. sine causa.

602. μελικτήρια deest in Mosq. Viteb. μελικτήρια M. 2.

603. λευκῆς var. lect. in Guelph.

604. ἀνθεμουργοῦ Ald.

605. De παρθένου πηγῇ vid. Valck. ad Eur. Hippol. 1005.

606. πατρὸς pro μητρὸς Reg. L.

608. φύλλοισι Rob. φίλοις Ald. — θαλλούσης βίον, in quo nemo antea offenderat, Blomfieldio jure suspectum videtur, quomodo enim hoc dici, et de oliva dici possit, difficile est intellectu, quæque contulerunt Abresch. et Musgr. ad Eur. Bacch. 1184., partim corrupta sunt, partim non apta. Præterea Schol. hunc locum explicans, vo-

cabulum βίον prorsus silentio transit, contra habet παρέσσι ταῖς ἐμαῖς χερσὶ καὶ καρπὸς ἐλαίας, unde Blomf. suspicatur, pro βίον scribendum esse χερσὶν, sed id eo loco vix poterat poni. Igitur res in dubio relinquenda est.

609. εὐάδης καρπὸς. πάρος Reg. C.

610. πλεκτὰ Med. Deest hic versus in Mosq., in Viteb. autem desunt γαίας—νεττέρων.

611. ταῖσδ' ἐνεττέρων cum var. lect. ταῖσδ' ἐν νεττέρων Reg. O.

612. ὕμνοις Reg. P. ἐπευφημεῖσθε Ald.—τόνδε Reg. P. Mosq. Viteb. Ox. Ald. Robert. τὸν δὲ Colb. 1. — τόν τ' εὐδαίμονα M. 2. a secunda manu.

613. ἀνακαλεῖσθαι Med.—γαπότους Reg. G. γαπόνους Mosq. γ' ἀτόπους Viteb. γατόπους Reg. C.

614. νεττέρων Ven. 2. Reg. P. νεττέρων Reg. L. τάσδ' ἐνεττέρων var. lect. in Reg. O.

615. πρέσβος Colb. 1. 2. Lips. 2. Ox. Ald. Turn. πρέσβος cum var. lect. πρέσβα Reg. C. πρέσβις Mosq. Viteb. πρέσβυσα Guelph. πρέσβα Regg. G. H. (K.) L. M. 1. 2. Rob.

σύ τε πέμπτε χοὰς θαλάμους ὑπο γῆς·
 ἡμεῖς δ' ὕμνοις αἰτησόμεθα
 φθιμένων πομπούς
 εὐφρονας εἶναι κατὰ γαῖαν.

625

620 ἀλλὰ χθόνιοι δαίμονες ἀγνοῖ,
 Γῇ τε καὶ Ἑρμῇ, βασιλεῦ τ' ἐνέrawn,
 πέμψατ' ἐνεσθεν ψυχὴν ἐς Φῶς·
 εἰ γάρ τι κακῶν ἄκος οἶδε πλέον,
 μόνος ἂν θνητῶν πέρας εἴποι.

630

625 ἦ ῥ' αἴτι μου μακαρίτας ἰσοδαίμων βασιλεὺς
 στρ. α'.

616. σύ τ' εὖ var. lect. in Reg. O. ὑπὸ vulg. ὑπο Blomf. recte. ἐπὶ Reg. G.

617. ἡμεῖς θ' ex emendatione Heathii propter præcedens τε Brunck. et Schütz., et sic Reg. G. Guelph. Blomf., sed satis multa et apta exempla particularum τέ — δέ sibi respondentium conguessit Reisig. Conject. i. p. 213 s. et ad Soph. Œd. Col. p. 303 s.

619. κατὰ γαίας vulg. κατὰ γαῖαν Regg. A. B. C. Colb. 1. M. 1. 2. Lips. 2. Ox. Guelph. Ald. Rob. Turn., quod recepit Brunck., respuerunt autem reliqui editores auctore Stephano, quia sub terra non sit κατὰ γαῖαν, sed κατὰ γαίας. Quod recte sane viderunt, sed omnino non hoc rogat Chorus, ut sub terra propitii sunt Dii, sed ut propitii Darium in terram deducant. Hinc necessarii sunt πομπὸι κατὰ γαῖαν, ut simillimo loco Choeph. 145. πομπὸς τῶν ἐσθλῶν ἄνω i. e. κατὰ γαῖαν.

620. ἀλλ' ὃ χθόνιοι Blomf. ex Schol., cujus nulla potest in hac re auctoritas esse. Neque verum est, semper ejusmodi compellationes ab ἀλλ' ὃ incipere, abest ὃ statim v. 632.

621. τ' ἐνεσθεν Colb. 1. 2. M. 2. Guelph. a secunda manu. τε νεστέρων Lips. 2. Mosq. Rob.

622. ἐνεσθε Regg. B. G. Brunck. Schütz. Glasg. Blomf., sed reliqui li-

bri omnes ἐνεσθεν - ψυχὰν vulg. τὴν Δαρείου ψυχὴν Reg. G. ψυχὴν Med. Regg. A. B. C. L. M. 2. Mosq. Lips. 2. Guelph., quod recte receperunt Brunck. Schütz. Blomfield. — φῶς vulg. φῶς Med. Regg. G. L. Mosq. M. 2., quod metri causa recte prætulit Blomf.

623. τε pro τι Rob. — εἰ γ. τ. κακῶν desunt in Mosq. — ἀκακὸς M. 2. κακὸν Guelph. ἔχος ex emendatione Pearsoni et Pauwii Glasg. Schütz. Blomfield., quod omnino ferri nequit; non enim propterea Darium vocat, ut plura etiam mala enarret, sed ut eorum, quæ adsunt, remedium inveniat, neque omnino exspectat, eum nova mala narraturum esse. Neque ullius momenti sunt, quæ contra vulgatam afferunt; nam et πλέον in multis dictionibus ita adhibetur, ut comparativa ejus vis fere evanescat, neque πέρας abundat antecedente ἄκος (quod putans etiam Bothius illud in παρά σ' mutavit), sed sensus hic est: si quid ille remediū novit malorum, solus laborum nostrorum finem dixerit.

624. αἶ pro ἂν Reg. G. — πέρας pro πέρας Regg. A. G. Ox. M. 1. Ven. 1. Ald. var. lect. in Reg. B. Guelph. M. 2. πέρας Regg. F. K. Lips. 2. — ἐπὶ Ven. 1. Reg. C. Aldin. Turn.

625. μοι pro μου Med. Reg. L. — De μακαρίτας v. Wytenb. ad Plutarch.

- βάρβαρα σαφηνῇ
 ἰέντος τὰ παναίοιολ' αἰ- 635
 ανῇ δύσθερα βάγματα ;
 παντάλαν' ἄχη
 630 διαβοάσω.
 νέρθεν ἄρα κλύει μου ;
 ἀλλὰ σύ μοι Γᾶ τε καὶ ἄλλοι χθονίων ἀγεμόνες
 ἀντ. α'. 640
 δαίμονα μεγαυχῇ
 ἰόντ' αἰνέσαιτ' ἐκ δόμων,
 635 Περσᾶν Σουσιγενῇ θεόν.
 πέμπετε δ' ἄνω,
 οἷον οὐπω
 Περσίς αἶ' ἐκάλυψεν. 645
 ἦ φίλος ἀνὴρ, φίλος ὄχθος· στρ. β'.
 640 φίλα γὰρ κέκευθεν ἦθη.
 Αἰδανεὺς δ' ἀναπομπὸς ἀνείης

consolat. ad Apollon. p. 121. E., de
 ἰσοδαίμων Pors. præf. ad Hecub. p.
 xxxii.

626. βάρβαρά τε Rob.—σαφηνῆς
 Colb. 1.

627. ἰέντος Ald.

628. βάσματα Mosq. Rob.

629. παντάλαν' Reg. G. Colb. 1.
 M. 1. 2. Ald. παντάλαναν' Reg. C.
 παντάλανά τ' Rob.—ἄχθη Viteb.

630. διαβοάσω omitit Rob. διαβὰς
 Mosq.

631. ἄρα Ald. Rob., in quibus
 etiam interrogationis nota deest.

632. μοι deest in Rob. et ἀγέμονες
 in Ox. Ald. ἡγέμονες habet Mosq.
 es

ἀγέμονα Colb. 2.

633. δαίμονες Rob. — μεγαυχῇ
 vulgat. contra metrum. μεγαυχῇ
 Reg. C. M. 1. Guelph. var. lect. in
 Reg. A. et Colb. 2. μεγαυχῇ ex Reg.
 A. recte receperunt Brunck. et recen-
 tiores.

634. ἰέντ' Reg. C. var. lect. in
 Reg. O.

635. Περσᾶν ὦν Mosq. Περσῶν—
 θεῶν Regg. C. F.

636. πέμπεται δ' Med. πέμπεται Rob.
 637. οὐπερ pro οὐπω Guelph. ὅπου
 Ald.

638. αἶα κάλυψεν Reg. G. αἶα ἐκά-
 λυψεν Mosq.—ἐκάλυψεν ἦ φίλος Ald.
 Turn., repetitis vocibus ἦ φίλος versu
 sequente.

639. ἀνὴρ ex auctoritate Burneii
 Blomf., quod vel propter sequens ὄχ-
 θος, item articulo carens, ferri nequit ;
 ἀνὴρ primam longam habet, vid. ad
 Eumen. 727.—ἦ φίλος ὄχθος libri
 omnes, sed ἦ abesse jubet metrum, et
 ejecerunt Burnei. Blomf.—ὄχθος τὰ-
 φου Reg. F. Colb. 1. Ox. Ald. Turn.
 ex glossemate.

640. φίλια Mosq. Viteb.

641. ἀποπομπὸς Med. ἀναπομπὸς
 Mosq. ex correctione.—ἀνίει Reg. A.
 Guelph. M. 1. 2. Turn. Vict. var. lect.

Αἰδανεύς

Δαρεῖον, οἷον ἄνακτα Δαρεϊάν. ἡέ.

650

οὔτε γὰρ ἄνδρας πότ' ἀπώλλυ

ἀντ. β'.

645 πολεμοφθόροισιν ἄταις,

θεομήστῳ δ' ἐκικλήσκετο Πέρσαις,

θεομήστῳ δ'

ἔσκεν, ἐπεὶ στρατὸν εὖ ἐποδῶκει. ἡέ.

655

βαλὴν ἀρχαῖος βαλὴν ἴθι, ἴκου,

στρ. γ'.

650 ἔλθ' ἐπ' ἄκρον κόρυμβον ὄχθον,

in Reg. B., quod ut imperativum tueretur Heath., et nos quoque tueremur, si per metrum liceret. ἀντ Reg. B. Colb. 1. Mosq. Viteb. Ox. Ald. Rob. ἀν εἴη Med. Reg. L. var. lect. in Reg. A. et Colb. 1. ex quibus lectionibus optime Brunckius emendavit ἀνελς, quod confirmatur glossa in Reg. A. εἶθε ἀναπέμποις, et receptum est a Glasg. Schütz. Blomf., idque ipsum legitur in Reg. P.

642. Ἀἰδανεύς, quod vulgo abest, inseruit Brunck. ex Reg. A., unde receptum est a recentioribus, legiturque præterea in M. 1. 2. Mosq. Viteb., secundum Butler. in Colb. 2. et secundum Blomf. in Med. Ἀἰδανεύς habet Guelph.

643. Hunc versum corruptum esse et sensus docet et metrum, sed vera lectio ex conjectura eo minus restitui potest, quod neque in libris ulla varietas deprehenditur, nisi quod scholia in Regg. A. B. variam lectionem οἷον commemorant, et in antistrophico quoque lectio incerta est. Glasg. et Blomfield. vulgatam lectionem exhibuerunt, nisi quod Δαρεϊάν in Δαρεῖον mutarent. Schützius totum versum sic dedit: ἄκακον θεῖον ἄνακτα Δαρεῖον, ἡέ, quem quum antistrophico respondere putat, fallitur. Hermann. El. metr. p. 714.: οἷον ἄνακτα Δαρεῖᾶνα. Lachm. de chor. syst. pag. 33.: Ἀἰδανεύς, Δαρεῖον, τὸν ἄνακτα Δαρεῖᾶνα. ἡέ; sed antistrophici lectionem uterque incertam relinquit. Blomf. suspicatur: Δαρεῖον, οἷον ἄνακτ' Ἐρξείαν (de quo vocabulo ablegat lectores

ad Herod. vi. 98.) et antistr. ἔσκεν ἐπεὶ στρατὸν εὐδῶσεν.

644. πόποτ' ex emendatione Pauwii Abresch. Heath. Brunck. Schütz. metri causa, sed strophicum potius corrigendum esse vidimus.

645. πολεμοφθόροισιν Colb. 1. Mosq. — ἄταις om. Mosq.

646. θεομήστῳ τ' ex conj. Brunck. Schütz. Blomf., propter præcedens οὔτε, sed ei δὲ recte opponi docuit Reisig. ad Cœd. Col. p. 303.

648. ἐποδῶκει M. 1. ἐποδῶκει corruptum esse et hiatus docet, et ipsa verbi forma, quam tuentur quidem Brunck. et Schützius ionicam esse dicentes pro ἐφοδῶκει; sed ut hunc ionismum admitti posse concedam cum Lobeckio ad Soph. Aj. p. 346., tamen neque quid ἐφοδῶκει sit video, neque verbum ἐφοδῶ usquam exstat. Id sane memorabile, et Schol. (ἔθνεα καὶ ὑπὸ τὸν ἑαυτοῦ πόδα ἡνιόχει) et glossam in Reg. B. (ῶδήγει) imperfecta habere. εὖ ἐποδῶχει conjecerunt Faber et Heath., εὖ ὠδῶκει Butler. εὐδῶσεν Blomf., sed omnis emendandi conatus vanus est.

649. βαλὴν Med. Guelph. Regg. L. P. M. 2. Rob. var. lect. ap. Steph. βαλὴν reliqui libri cum Schol. et Eustath. ad Odys. T. p. 1854.—ἀρχαῖος om. Mosq.—ἴθ' ἴθ' ἴκου proponit Seidler. de vers. dochm. p. 198., ad hiatum, ut videtur, vitandum, sed is exclamatione satis excusatur.

650. κόρυμβον Mosq. Viteb.—ὄχθον Guelph.

κροκόβαπτον ποδὸς εὐμαριν αἰείραν,
 βασιλείου τήρας φάλαρον πιφαύσκων. 660
 βάσκει πάτερ ἄκακε Δαρειῖαν, οἶ.
 ὅπως καινὰ τε κλύης νέα τ' ἄχῃ ἀντ. γ'.

655 δέσποτα δεσπότην φάνηθι.

Στυγία γὰρ τις ἐπ' ἀχλὺς πεπότηται. 665
 νεολαία γὰρ ἤδη κατὰ πᾶσ' ὄλωλεν.
 βάσκει πάτερ ἄκακε Δαρειῖαν, οἶ.
 αἰ' αἰ' αἰ' αἰ'. ἐπαδ. 670

660 ὦ πολὺκλαυτε φίλοισι θανών.

τί τάδε δυνάτα δυνάτα

652. τήρας Med. Reg. L. Ox. M. 2. Guelph. Viteb., unde pro vulg. τιάρας recepi. — πιφάσκων Ox. Colb. 1. 2. M. 2. Guelph. Mosq. Ald. Turn. π

πιφύσκων Reg. C.

653. περὼν pro πάτερ Mosq. Rob., quod recepit Blomf. sine causa. — ἄκακε omittit Guelph. — Δαρεῖ', ἐν' οἷ conj. Pauw. Δαρεῖ', ἄνα Siebelis diatr. pag. 123. Δαρεῖ', ἄνει ex conject. Schütz. male. Δαρεῖ', ἱανοῖ Blomf. ex Aristoph. Ran. 1052., inepte, ille enim locus cum nostro nihil commune habet. Δαρειῖαν οἷ legendum foret ex sententia Hermannii et Lachmanni ad v. 643., sed libri non minus hic quam illo loco in Δαρειῖαν consentiunt. — Ex pæone et dochmio compositum versum recte vidit Hermann. El. metr. p. 268. — οἶ' αἰ', αἰ', αἰ', αἰ' M. 1., errore ex antistrophā nato.

654. κοινὰ τε κλύης conj. Stolberg. ap. Voss. cur. Æsch. p. 13. καινόκοτα κλύης Blomfield., cui metrum laborare videtur, sed versus est dochmiacus dimeter, ut strophicus, τε ante κλ producto. — κλύεις Colb. 1. M. 2. — ἄχθῃ M. 1. 2. Guelph.

655. δεσπότη Reg. G. δέσποτα Blomf. inepte commatibus inclusit, ut jungatur ἄχῃ δεσπότην. Dictum est δεσπότη δεσπότην, ut mox ὦ πιστὰ πιστῶν. cf. Herm. dissert. de Æschyl. Persis p. xviii.

656. στυρία γὰρ Rob. σὺ γὰρ Reg. G. — ἐπαχλὺς τις Aldin. ἐταχλὺς τις Rob. ἐπ' ἀχλὺς τις Turn. τίς ἐπαχλὺς Reg. G. M. 1. 2. τίς ἐστ' ἀχλὺς Mosq. ἀχλὺς τις Reg. C.

657. νεολέα M. 1. Guelph. νεολαῖς Mosq. — κατὰ γῆν M. 2. κατὰ γῆς Guelph. hinc κατὰ γᾶς Blomf., quia nullum est verbum κατόλ- λυμαι. Facilis sane est emendatio, sed πᾶσα ægre hoc loco desideraverim, nec si alii κατόλλυνται non dixerunt, sequitur Æschylum hoc verbo uti non potuisse. — ἀπόλωλε vulg. contra metrum, sed ὥλωλε Mosq. ὄλωλε Reg. A. Guelph. M. 1. 2. Viteb. var. lect. in Reg. B. Brunck. Schütz. Glasg. Blomf. ὄλωλεν Med. Reg. P. Colb. 1., quod recepi.

658. Lectiones eadem, quæ in strophico, nisi quod πατήρ habent Ald. Turn., Δαρεῖς οἶ Rob. Δαρεῖ' οἶ Mosq.

659. αἰ' αἰ' αἰ' Ox. Ald. Rob.

660. πολυκλαῦτος Reg. K.

661. Quæ sequuntur misere corrupta sunt et vix sine codicum ope sananda; satis igitur habeo, librorum lectiones et virorum doctorum emendationes afferre. — δυνάτα δυνάτα vulg., quod Schol. dicit pro δυνάστα positum esse. δυνάτα δυνάστα Viteb. δυνάστα Reg. A. δυνάστα δυνάστα Regg. B. C. F. G. Colb. 1. Ven. 1. 2. M. 1. 2. Guelph. Ald. Rob. Turn. Brunck. Schütz.

περὶ τᾷ σᾷ δίδυμα
 διάγοιεν ἀμάρτια
 πάσα γὰ σᾷ τᾷδε,
 665 ἐξέφθινθ' αἱ τρίσκαλμοι
 νᾶες ἄναες ἄναες.

675

ΔΑΡΕΙΟΣ.

ὦ πιστὰ πιστῶν, ἥλικές θ' ἥβης ἐμῆς
 Πέρσαι γεραιοὶ, τίνα πόλις πονεῖ πόνον;
 στένει, κέκοπται, καὶ χαράσσεται πέδον·
 670 λεύσσω δ' αἰκοῖτιν τὴν ἐμὴν τάφου πέλας,
 ταρβῶ, χοῦς δὲ πρευμανεῖς ἐδεξάμην.
 ὑμεῖς δὲ θρηνεῖτ' ἐγγύς ἐστῶτες τάφου,
 καὶ ψυχαγωγοῖς ὀρθιάζοντες γόοις,

680

662. τᾷ σᾷ omittit Rob., σᾷ Viteb. Ox.

663. διάγοιεν δ' Reg. P. M. 1. 2. Guelph. Ox. διάγοιε Mosq. διάγοιε δ' Colb. 1. διάνγοιεν Rob. διάνοιεν δ' Ald. διάνοιεν Turn. Pauw. Heath. Brunck. Schütz. Hinc Brunck. suspicatur διάνοι' ἂν ἀμάρτια vel διάνυσεν ἀμάρτια. — ἀμαρτήματα var. lect. ap. Schol. ἄμαρτα Reg. C.

664. πάσα om. Med. πᾶσα γὰ habet Rob. — σᾷ omittunt Med. Regg. A. B. C. G. H. K. L. N. Ox. M. 1. 2. Guelph. Ald. Rob. Brunck. Schütz. — τᾷδε Colb. 1. τᾷδε Rob. τᾷδ' Reg. B. Heath. Brunck. Schütz.

665. ἐξέφθιντ' Med.

666. νᾶες ἄναες νᾶες Regg. A. B. Ox. M. 1. 2. Colb. 1. Rob. Brunck. Schütz. — ποῖ τρήρας. addit Reg. G. ποι τρήρει Reg. O., aposiopeseos signa Glasg. — Jam hunc locum ita emendandum putat Schütz.:

Τίς τᾷδε, δυναστεία, δυνάστα,
 Παρὰ τᾷ σᾷ δίδυμα
 Διάνοι ἂν ἀμάρτια
 Πάσα γὰ τᾷδε;

Bothius dedit:

ᾧ πολὺκλαυτε φίλοισι,
 Θανὼν τί τᾷδε, δυνάστα;
 Παρὰ ταχοῦ γε δίδυμον δύσσοον
 Ἀμάρτημα πᾶσαι γὰ τᾷδ' ἐφθινθ'

Αἱ τρίσκαλμοι νᾶες ἄναες.

Blomfield. suspicatur:

Τί τᾷδε δυνατὰ δυνατὰ
 Παιδὶ τῷ σῷ, δίδύμῃ
 Δι' ἄνοιαν ἀμάρτια;
 Πᾶσαι γὰ τᾷδ'
 Ἐξέφθινται τρίσκαλμοι
 Νᾶες ἄναες ἄναες.

Lachm. de chor. syst. p. 73.:

Αἱ αἱ αἱ αἱ πολὺκλαυτε φίλοισι
 Θανὼν, τί τας δέ, δυνάστα δυνάστα.
 Πέρισσ' ἄσα δίδύμα δι' ἄνοιαν.
 Πάσα γὰ τᾷδ' ἐξέφθινται
 Αἱ τρίσκαλμοι νᾶες ἄναες ἄναες.

667. ᾧ πολλὰ Rob. — Inepta est Blomfieldii suspicio ᾧ πιστὰ Περσῶν legendum esse.

668. γηραιοὶ M. 2. Ald. γηραλέοι var. lect. in Reg. O.

669. ταράσσεται Regg. L. P.

670. λεύσσω M. 1. 2. Guelph. Ald. Rob. — ἄκριτιν Ald. — τήνδ' ἐμὴν Blomf. ex conjectura neque inepta neque necessaria. — πέλας τάφου vulg. τάφου πέλας Med. Regg. A. B. Colb. 1. M. 2. Guelph. Viteb., quod recte prætulerunt Brunck. Schütz. Blomf.

671. πρευμανεῖς M. 2. Rob. Guelph. var. lect. in Regg. A. B.

673. ὀρθιάζοντες Reg. C. M. 1. 2. Guelph. Mosq. Viteb. Ald. Turn. Vict., sed Turn. ὀρθιάζοντες ut emen-

- οἰκτρῶς καλεῖσθ' ἢ, ἐστὶ δ' οὐκ εὐέξοδον· 685
 675 ἄλλως τε πάντως χοὶ κατὰ χθονὸς θεοὶ
 λαβεῖν ἀμείνους εἰσὶν ἢ μεθίεναι.
 ὅμως δ' ἐκείνοις ἐνδυναστεύσας ἐγὰ
 ἦκα· τάχυνε δ' ὥς ἄμεμπτος ὦ χρόνου.
 τί ἐστὶ Πέρσαις νεοχμὸν ἐμβριθὲς κακόν; 690

ΧΟΡΟΣ.

- 680 σέβομαι μὲν προσιδέσθαι, στρ.
 σέβομαι δ' ἀντία λέξαι,
 σέθεν ἀρχαίῳ περὶ τάρβει.

ΔΑΡΕΙΟΣ.

- ἀλλ' ἐπεὶ κάτωθεν ἦλθον σοῖς γόοις πεπεισμένος,
 μήτι μακιστῆρα μῦθον ἀλλὰ σύντομον λέγων, 695
 685 εἰπέ, καὶ πέραινε πάντα, τὴν ἐμὴν αἰδῶ μεθείς.

dationem, Steph. ut variam lectionem profert.

674. καλεῖτ' ἢ vulg. καλεῖσθαι μ' Med. καλεῖσθ' ἢ Reg. H. Colb. 1. 2. Mosq. Viteb. M. 1. 2. Ox. Ald. Rob. Schol. et Schol. ad Hesiod. Theog. pag. 292., quod recte recepit Blomf., librorum auctoritati obsecutus. — οὐκ εὐέδοξον Mosq. οὐκ εὐ ἐξεδον Ald.

675. θ' οἱ Reg. P.—καταχθόνιοι Ven. 1. Ald.

677. ἐν δυναστεύσας Ald. ὥς δυναστεύσας cum var. lect. ἐνδ. Reg. O.

678. ἦλθον var. lect. in Reg. O.—τάχυνα δ' vulg. τάχυνα δ' Brunck. Schütz. Glasg., sed Brunck. monet, quum propter τάχυνα optativus necessarius foret, se legere malle ἦκα ταχύνας. In M. 1. legitur τάχυν' ὥς ἄμεμπτος δ' ὥς, unde Blomf. τάχυνε, δ' ὥς, quod tacite citat Kuhn. ad Polluc. vii. 24. p. 703. Idque et ego unice verum putō, nec improbat Herm. præf. ad Eur. Bacch. p. xv., nam sensus quoque sic multo melior est.—χρόνω supscr. in M. 2.

679. τί δ' ἔστι vulg., quod non retinere debebat Blomfield., ferri enim illud non potest, si præcedit τάχυνε, quamobrem recepi τί ἐστι, quod librorum etiam auctoritate commendatur, Pers.

legitur enim in Med. Ox. Mosq. Ald. Rob. De hiato post τί ad Eum. 862. sermo fuit.—νεοχθὸν Colb. 1.

680. Strophulam hanc anapæsticam esse rati Pauw. Heath. et Blomf. σέβομαι δ' in primum versum retraxerunt, ut anapæsticus dimeter esset, sed ionicam eam constare perspicuum est, maxime ex repetitis vocabulis σέβομαι et δέομαι, a quibus versus incipere necessarium est.

681. ἀντίον λέξαι Reg. G. Mosq. et supscr. in M. 2. ἀντιλέξαι Reg. K.

682. Vulgo post σέθεν comma ponitur, quod recte ad versus præcedentis finem rejecit Blomf., maxime propter antistrophæ similitudinem.—περιτάρβει Ald. περι om. Reg. C. Turn.

683. ἦκα pro ἦλθον Regg. G. H. Colb. 2. Guelph. M. 1.—πεπεισμένοι Mosq. πεπεισμένος Rob.

684. μήτιμα κεστῆρα Rob. μή τι Brunck. Schütz. Blomf.—μακεστῆρα μ

vulg. μ' ἀκεστῆρα Guelph. μακιστῆρα Viteb. μακιστῆρα Med. Regg. G. L., quod recte recepit Blomf., ut Suppl. 461.—λέγων deest in Reg. K. Guelph. M. 2.

ΧΟΡΟΣ.

δέομαι μὲν χαρίσασθαι, ἀντιστρ.
 δέομαι δ' ἀντία φάσθαι,
 λέξας δύσλεκτα φίλοισιν.

ΔΑΡΕΙΟΣ.

ἀλλ' ἐπεὶ δέος παλαιὸν σοὶ φρενῶν ἀνθίσταται, 700
 690 τῶν ἐμῶν λέκτρων γεραῖα ξύννομ', εὐγενὲς γύναι,
 κλαυμάτων λήξασα τῶνδε καὶ γόων σαφές τι μοι
 λέξον. ἀνθρώπεια δ' ἄν τοι πῆματ' ἂν τύχοι βροτοῖς.
 πολλὰ μὲν γὰρ ἐκ θαλάσσης, πολλὰ δ' ἐκ χέρσου
 κακὰ

γίνεται θνητοῖς, ὁ μᾶσσαν βίος ἦν ταθῇ πρόσω. 705

ΑΤΟΣΣΑ.

695 ὧ βροτῶν πάντων ὑπερσχὼν ὄλβον εὐτυχεῖ πότμω,
 ὡς ἕως ἑλευσσεσ ἀύγας ἡλίου, ζηλωτὸς ὢν

686. δέομαι vulg. hoc et sequente versu, δέομαι ex Pauwii emendatione recentiores recte.

687. φᾶσθαι vulg. φάσθαι recte Glasg. Blomf. v. Elmsl. ad Eur. Med. 1. φράσαι M. 2.

688. φίλοισι M. 1. Ald. Rob.—Verba δύσλεκτα φίλοισιν desunt in Colb. 1.

689. παλαιῶν M. 1. 2. — φρενὸς Colb. 1.—ἀνθίσταται Guelph. ἀνθίσταται φανερὸν Mosq.—φρενῶν ἀνθάπτεται ex Eur. Med. 53. reponi vult Blomf. praeunte Wakefieldio, quia ἀνθίσταται cum genitivo φρενῶν jungi nequeat. Sed genitivus a δέος pendet, ἀνθάπτεται autem propter δέος παλαιὸν non satis commodum est, neque id praesenti tempore dici poterat.

690. γηραῖα Ox. Ald. Rob. πάλι' M. 1.—ξύννομ' M. 1. Guelph. Ald.—εὐγενὲς Guelph.

691. κλαυσμάτων Colb. 1. Viteb.—λόγων var. lect. pro γόων in M. 1. Hic versus cum sequente locum mutavit in Reg. C.

692. ἀνείσα Guelph. pro ἀνθρώπεια.—δ' ἂν τι Reg. G. γάρδ' pro δ' ἂν τοι Reg. L.—ἐντύχοι vulg. ἂν τύχοι Med. Ox.

Colb. 1. Mosq. ἀντύχοι Ald. ἂν τύχη Viteb. ἐντύχη Reg. G. ἂν τύχοι, quod jam Stephanus probavit, recte recepit Blomf., quum propter librorum auctoritatem, tum quia ἐντυχεῖν, quod recte observat, non ita usurpatur, ut sit accidere.

694. γίγνεται contra librorum auctoritatem Glasg. Schütz. Blomf.—γνητοῖς Ald.—ἦν βίος ταθῇ vulg., sed βίος ἦν ταθῇ Regg. B. C. Rob. βίος ἦν παθῇ Ald. βίον ἐνταθῇ Guelph. βίον ἦν ταθῇ Colb. 1. βίος ἦν ταθῇ Med. Regg. A. K. L. Colb. 2. (teste Buttl. et Blomf.) Ven. 2. M. 1. 2. Viteb., quod recte receperunt Brunck. Glasg. Schütz. Blomf.—πρόσθεν Colb. 1.

695. ἀπάντων Colb. 2.—εὐτυχῇ πότμον Med. Ox. Mosq. Ald.

696. ὅς ἕως Reg. B. Guelph. (sec. Schütz.) M. 1. 2. (sec. Buttl.) Ald. ὅς ὅς ἕως Reg. A. et M. 2. (sec. Blomf.), quod receperunt Brunck. Schütz. Blomf., probante Elmsleio ad Soph. Œd. R. 35. Sed huic lectioni non solum idem obstat, quod Elmsleio objicit Hermannus ad illum Sophoclis locum, orationem non satis recte procedere (nam illa orationis variatio

βίοτον εὐαίωνα Πέρσαις, ὥς θεὸς, διήγαγες·
 νῦν τέ σε ξηλῶ θανόντα, πρὶν κακῶν ἰδεῖν βάθος· 709
 πάντα γὰρ, Δαρεῖ, ἀκούσῃ μῦθον ἐν βραχεὶ λόγῳ.
 700 διαπεπόρθηται τὰ Περσῶν πρᾶγμαθ', ὥς εἰπεῖν ἔπος.

ΔΑΡΕΙΟΣ.

τίνι τρόπῳ; λοιμοῦ τις ἦλθε σκηπτὸς, ἢ στάσις
 πόλει;

ΑΤΟΣΣΑ.

οὐδαμῶς· ἀλλ' ἀμφ' Ἀθήνας πᾶς διέφθαρται στρα-
 τός.

ΔΑΡΕΙΟΣ.

τίς δ' ἐμῶν ἐκείσε παίδων ἐστρατηλάτει; φράσον.

sane ferri facile possit, neque exemplo caret), sed exigua auctoritate nititur, et correctorem sapit. Nec vulgata quidquam offensionis habet, ὥς enim causam affert, cur Darius omnibus hominibus fortuna praestitisse dicatur. —ἐλευσας vulg. ἐλευσα ἐς Guelph.

ἐλευσις Regg. C. K. ἐλευσις Colb. 1. ἐλευσε M. 1. 2. ἐλευσε Med., quod jam coniecerant Steph. et Stanl., recte recepit Blomf., probante Elmsleio l. c. et Reisigio ad Soph. Œd. Col. p. 194. Nam et aoristus ille suspectus est, et imperfectum sensus postulat, et facilis erat corruptio, quum alterum σ excidisset, ut v. 670.

697. εὐδαίμονα M. 2.—Πέρσαις ὧν θεὸς suspicatur Blomf. sine causa.

698. νῦν τὸ Reg. K.—βάρος Guelph.

699. ἀκούσῃ libri omnes. ἀκούσει Glasg. Schütz. Blomf.—ἐν deest in Reg. L.—χρόνῳ vulg. λόγῳ Reg. C. Ven. 1. Ox. Ald. Turn. var. lect. in Reg. O. et ap. Steph. Difficile est eligere, fateor tamen mihi praeplacere λόγῳ, quod recepit Glasg., χρόνῳ enim quum per se, tum propter verbum sequentem minus commodum est, et facile inferri potuit a librariis, quibus displicebat μῦθον ἐν λόγῳ.

700. τὰ τῶν Περσῶν Ald. Rob.—ὥς ἔπος εἰπεῖν Reg. C. Ald. Viteb. Ald.

ὥς ἔτος εἰπεῖν Rob. ex errore typ. ad calcem libri notato.—τινι in fine versus addit Reg. L.

701. πρόσω pro τρόπῳ Mosq.—λίμου

M. 1. var. lect. in Reg. O. λιμοῦ Reg. C.—ἦλθεν Mosq.—πόλεως Mosq.

702. οὐκ pro οὐδαμῶς Rob.—Ἀθῆ-
 ναις vulg. Ἀθήνας Regg. A. B. G. K. Colb. 1. M. 1. 2. Ven. 2. Guelph. Turn., quod recte receperunt Brunck. Schütz. Blomf., cum dativo enim constructum aliam vim habet ἀμφί.—διέφ-
 θαρται vulg. κατέφθιτο Reg. K. Colb. 1. (sec. Buttler.) Ven. 2. κατέφθαρτο M. 1. κατέφθαρται Reg. K. Colb. 1. (sec. Blomf.) Guelph. M. 2. Mosq. Viteb. Rob., quod recepit Blomf., sine causa, nam quod aliis hujus tragœdiæ locis, ut v. 247. 337. 715. κα-
 ταφθεῖν usurpatum est, ex eo non sequitur, non posse etiam διαφθεῖν dici, quod vero hoc nunquam perdenū, semper corrumpendū significationem habere dicit, in eo errat; illam enim vim habet Eur. Iph. T. 998. οἶμοι. διεφ-
 θάρμεσθα. Ion. 347. τίνι τρόπῳ διεφ-
 θάρῃ; Herod. i. 191. διέφθειραν κά-
 κιστα. Thucyd. i. 25. μὴ σφᾶς περιορᾶν
 διαφθειρομένους. Xenoph. Sympos. iv. 53. Hier. iii. 8. Anab. vii. 2. 4.
 —στρατὸς deest in Mosq.

703. ἐστρατηλάτει Ald. Signum

ΑΤΟΣΣΑ.

θούριος Ξέρξης, κενώσας πᾶσαν ἡπείρου πλάκα. 715

ΔΑΡΕΙΟΣ.

705 πεζὸς ἢ ναύτης δὲ πείραν τήνδ' ἐμώρανεν τάλας ;

ΑΤΟΣΣΑ.

ἀμφότερα· διπλοῦν μέτωπον ἦν δυοῖν στρατευμάτοιιν.

ΔΑΡΕΙΟΣ.

πῶς δὲ καὶ στρατὸς τοσὸσδε πεζὸς ἤνυσεν περᾶν ;

ΑΤΟΣΣΑ.

μηχαναῖς ἐζευξεν Ἑλλης πορθμὸν, ὥστ' ἔχειν πόρον.

ΔΑΡΕΙΟΣ.

καὶ τόδ' ἐξέπραξεν, ὥστε Βόσπορον κλείσαι μέ-
γαν ;

720

ΑΤΟΣΣΑ.

710 ᾧδ' ἔχει, γνώμης δὲ πού τις δαιμόνων ξυνήψατο.

ΔΑΡΕΙΟΣ.

φεῦ μέγας τίς ἦλθε δαίμων, ὥστε μὴ φρονεῖν καλῶς.

ΑΤΟΣΣΑ.

ὥς ἰδεῖν τέλος πάρεστιν οἶον ἤνυσεν κακόν.

interrogationis, quod vulgo abest, ap-
posuerunt Brunck. Schütz.

705. πεζὸς ἢ ναύτης γε Guelph.
πεζὸς ἢ ναύτης καὶ Viteb. πεζὸς δ' ἢ
ναύτης M. 2. propter rariorem parti-
culæ dé collocationem.—ἐμώρανε M. 2.
Mosq. Guelph. Ald. Rob. Turn. τήνδ'
ἐμώρανε πείραν M. 1.

706. πρόσωπον Reg. K. Ven. 2.
Guelph., ubi tamen μέτωπον supra-
scriptum.—δοιοῖν Med. Regg. H. L.
Colb. 2. M. 2. Guelph. δυοῖν in fine
versus ponunt Mosq. Viteb.—στρατη-
λάτων vulg. στρατηλάτοιιν Med. Ox.
Colb. 1. Ven. 1. 2. M. 1. Mosq.
Viteb. var. lect. in Reg. B. Sed
et accentus in vulgato στρατηλά-
των et forma στρατηλάτοιιν, quæ nihil
est (recepit tamen Blomf.), demon-
strant, has meras esse corruptelas pro
στρατευμάτων et στρατευμάτοιιν. Et
στρατευμάτων habent Rob. et var.

lect. ap. Steph. στρατημάτων Reg. K.
στρατευμάτων Regg. A. B. H. L.
Guelph. M. 2. idque cum Brunck. et
Schütz. recepi, et duale quidem
prætulī, non quo pluralis non recte
dici potuerit, quod putat Elmsl. ad
Eur. Med. 798. et ad Soph. Œd. Col.
531., sed quia librorum auctoritas dua-
lem commendat.

707. τεσὸς δὲ Rob.—ἤνυσε M. 1. 2.
Guelph. Ald. Rob. Turn.

708. Ἑλλης Ald. et Rob. ex errore
typ. ad calcem notato.—πορθμὸν M. 1.
pro πορθμόν.

709. ἐξέπραξε M. 2.—κλήϊσαι Med.

710. εὐδέχει Reg. K.—γνώμη var.
lect. in Reg. O.—συνήψατο vulg. ξυν-
ήψατο Med. Reg. A. Guelph. Viteb.
Brunck. et recentiores.

711. δαίμων ἦλθεν Colb. 2.

712. ἤνυσε M. 1. 2. Guelph. (sec.
Buttler.) Mosq. Ald. Rob. Turn.

ΔΑΡΕΙΟΣ.

καὶ τί δὴ πράξασιν αὐτοῖς ὧδ' ἐπιστενάζετε ;

ΑΤΟΣΣΑ.

ναυτικούς στρατὸς κακῶθεις πεζὸν ἄλσεε στρατόν. 725

ΔΑΡΕΙΟΣ.

715 ὧδε παμπήδην δὲ λαὸς πᾶς κατέφθαρται δορί ;

ΑΤΟΣΣΑ.

πρὸς τὰδ' ὡς Σούσων μὲν ἄστν πᾶν κενανδρίαν
στένει . . .

ΔΑΡΕΙΟΣ.

ᾧ πόποι κεδνῆς ἀρωγῆς κάπικουρίας στρατοῦ.

ΑΤΟΣΣΑ.

Βακτριῶν δ' ἑρρει πανώλης δῆμος, οὐδέ τις γέραν.

ΔΑΡΕΙΟΣ.

ᾧ μέλεος, οἶαν ἄρ' ἤβην ξυμμάχων ἀπώλεσε. 730

ΑΤΟΣΣΑ.

720 μονάδα δὲ Ξέρξην ἔρημόν φασιν οὐ πολλῶν μέτα . . .

ΔΑΡΕΙΟΣ.

πῶς τε δὴ καὶ ποῖ τελευτᾶν ; ἔστι τίς σωτηρία ;

713. πράξουσ Colb. 1.—ἐπιστενά-
ζετο Ox. Ald. Rob.

714. στρατόν om. Mosq.

715. παμπήδην Ald. De παμπήδην
v. Lob. ad Soph. Aj. 909.—δὲ omittit
Guelph. τε habent Regg. G. K.—πᾶς
στρατὸς Ald. Turn. Vict. πᾶς λαὸς
Reg. O. Rob. λαὸς πᾶς Med. Regg.
A. B. G. K. L. Colb. 1. Guelph. M.
1. 2. var. lect. in Reg. O., quod prop-
ter casuram necessarium est et sic
Heath. et recentiores.—κατέφαρται
Reg. C.

716. κενανδρία Med. Ald. Rob.—
Interruptæ orationis signum in fine
versus recte posuit Schütz., coharet
enim cum v. 718.

717. κενῆς vulg. κεδνῆς Med. Reg.
H. Colb. 1. 2. M. 1. 2. Guelph.
Mosq. Viteb., quod preferendum esse
recte iudicat Schütz., nam in κενῆς
ἀρωγῆς nullum video sensum, neque
quomodo κενῆς spectet ad κενανδρίαν

in versu superiore, quod putat Blomf.,
intelligo. Contra illud κενανδρίαν cor-
ruptionis ansam præbuit, quum enim
illud librarii animo obversaretur, facile
κενῆς pro κεδνῆς scribere potuit. Hoc
autem non ironice cum Schützio acci-
pio, sed. regis commiserationem expri-
mi puto propter tam pulchri exercitus
interitum.

718. Βακτριῶν Colb. 1.

719. ἄρ vulg. ἄρ' ex Guelph, re-
centiores.—συμμάχων Guelph. M. 2.

720. Ξέρξης Reg. C.—φασίν Colb.
2. Guelph.—Interruptæ orationis sig-
num Pauwio auctore recentiores.

721. τελευτᾶν ἔστι ; Vict. Cant.
Stanl. τελευτᾶ ἔστιν Ald. Rob. τελευτᾶ
ἔστι δὲ Colb. 1. πῇ τελευτᾶ ἔστι Reg.
C. τελευτᾶ ἔστι Turn. τελευτᾶ ; ἔστιν
Mosq. τελευτᾶ ; ἔστιν Regg. A. B.
Brunck. turpi hiatus. Vulgatam recte
revocavit Glasg., interrogatione post
τελευτᾶν posita, ut infinitivus a φασίν

ΑΤΟΣΣΑ.

ἄσμενον μολεῖν γέφυραν ἐν δυοῖν ζευκτηρίαν.

ΔΑΡΕΙΟΣ.

καὶ πρὸς ἡπειρον σεσῶσθαι τήνδε; τοῦτ' ἐτήτυμον;

ΑΤΟΣΣΑ.

ναί· λόγος κρατεῖ σαφηνῆς, τοῦτό γ' οὐκ ἐνὶ στά-
σις. 735

ΔΑΡΕΙΟΣ.

725 φεῦ ταχεῖά γ' ἦλθε χρησμῶν πρᾶξις, ἐς δὲ παῖδ'
ἐμὸνΖεὺς ἐπέσκηψεν τελευτὴν θεσφάτων· ἐγὰρ δέ που
διὰ μακροῦ χρόνου τὰδ' ἠύχουν ἐκτελευτῆσαι θεοῦς·
ἀλλ' ὅταν σπεύδῃ τις αὐτὸς, χά θεὸς συνάπτεται.

versu præcedente pendeat. πῇ καταντᾷ
M. 2. et suprascr. in M. 1., quod ex
glossemate natum est, καταντᾷ enim
est glossa in Reg. A. κατήντησε in
Reg. B.

722. ἄσμεναν Ald.—ἐν δυοῖν Med.
γαῖν δυοῖν marg. Ask., quod non dis-
plicet, ταῖν δυοῖν vel τὴν δυοῖν suspi-
catur Blomf.—ζευκτηρίην Mosq.

723. Hic et sequens versus absunt
a Mosq.—Post τήνδε interrogationis
signum, quod vulgo abest, recte posu-
erunt Brunck, Schütz, Blomf.

724. καὶ suprascripto ναὶ Colb. 1.
—σαφηνὸς M. 1.—τοῦτο δ' vulg. τοῦτω
δ' Ald. Rob. τοῦτό τ' M. 1. 2. Guelph.
τοῦτω γ' cum var. lect. τοῦτου γ' Reg.
B. τοῦτω γ' Med. Colb. 1. (sec. Buttl.
in utroque est τοῦτό γ') Ox. τοῦτό γ'
Reg. A. Brunck, Glasg. Schütz., quod
et ego recepi, quamquam non omnino
placet. τοῦτό γ' οὐκ ἐνὶ στάσει conjecit
Arnald. τῷδ' γ' οὐκ ἐνὶ στάσει dedit
Blomf., qui tamen suspicatur legen-
dum esse ναί· λόγος κρατεῖ σαφηνῆς
τοῦδε, οὐκ ἐνὶ στάσει, utrumque non
male. Lectio omnino incerta est.

725. τευχεία Ald.—χρησμῶν Med.
—πρᾶξις om. Colb. 1.—ἐς τὸν παῖδ'
vulg. ἐς παῖδ' Ox. Ald. ἐς τε παῖδ'
Viteb. Glasg. ἐς δὲ παῖδ' Med. (ἐς
τόνδε παῖδ' sec. Buttl.) Regg. G. K.

L. Colb. 1. 2. M. 1. Mosq. Guelph.
Rob., quod recte receperunt Schütz.
et Blomf. πρᾶξις δὲ παῖδ' Reg. C.

726. ἀπέσκηψεν Med. Guelph. ἐπέ-
σκηψε M. 1. 2. Ald. Rob. Turn.—ἐγὰρ
δ' ἐμπας Colb. 1. Rob.

727. μακροὺς χρόνους Colb. 1. μι-
κροῦ χρόνου Guelph. μακροῦ τοῦ χρόνου
Ald.—ἐκτελευτῆσειν vulg. ἐκτελέσαι
Reg. G. ἐκτελευτῆσαι Regg. A. B.
Guelph. Viteb. Ald. Rob. Turn., quod
recte receperunt Brunck, Schütz., fu-
turum enim facilius quam aoristus a
librariis proficisci potuit, neque is
inauditus est in hac constructione,
quod putat Blomf. v. Heind. ad Plat.
Phæd. p. 48. et ad Euthyd. p. 322.
Schæf. ad Theocr. xxvii. 60. Wunderl.
præf. ad Demosth. de cor. p. xv.
Herm. ad Soph. Aj. 1061. Lobeck. ad
Phrynich. p. 749.—ἐκτετήσας Reg. C.

728. σπεύσῃ Guelph.—Vulgo com-
ma ante αὐτὸς ponitur, quod ex auc-
toritate Reg. A. post illam vocem posuit
Brunck., quem recte sequuntur Schütz.
et Blomf., sensus enim ita præstantior
est.—τις, αὐτῷ Regg. G. L., quomodo
et Schöl. legisse videtur.—χῆ· θεὸς
var. lect. in Reg. B. et O., cujus vesti-
gium etiam in Schol. reperitur.—
ξυνάπτεται Brunck, et recentiores in-
vitis libris.

νῦν κακῶν ἔοικε πηγὴ πᾶσιν εὐρῆσθαι φίλοις. 740
 730 παῖς δ' ἐμὸς τὰδ' οὐ κατειδῶς ἤνυσεν νέῳ θράσει·
 ὅστις Ἑλλάσποντον ἱερὸν, δοῦλον ὥς, δεσμώμασιν
 ἤλπισε σχῆσειν ῥέοντα, Βόσπορον ῥόον θεοῦ·
 καὶ πόρον μετερρύθμιζε, καὶ πέδαις σφυρηλάτοις
 περιβαλὼν, πολλὴν κέλευθον ἤνυσεν πολλῷ στρατῷ,
 735 θνητὸς ὢν θεῶν δὲ πάντων ᾗετ', οὐκ εὐβουλία, 746
 καὶ Ποσειδῶνος κρατήσιν. πῶς τὰδ' οὐ νόσος
 φρενῶν
 εἶχε παῖδ' ἐμόν; δέδοικα, μὴ πολὺς πλούτου πόνος
 οὐμὸς ἀνθρώποις γένηται τοῦ φθάσαντος ἀρπαγῇ.

ΑΤΟΣΣΑ.

ταῦτα τοῖς κακοῖς ὀμιλῶν ἀνδράσιν διδάσκεται 750
 740 θούριος Ξέρξης· λέγουσι δ', ὥς σὺ μὲν μέγαν τέκ-
 νοις

729. πηγὴν Colb. 1.

730. ἤνυσεν M. 1. 2. Guelph. Ald. Rob. Turn.

731. ἐλλάσποντον Ald.—ἱερὸν vulg. ἱερὸν Colb. 1. M. 2. Ald. Rob. Turn. Glasg. Blomf.—δεσμώμασιν Ald.

732. ἤλπισε σχῆσειν Ald. ἤλπιζε χρῆσειν {Rob., qui in erratis ἤλπιζε corrigit.—Βοσπόρου ῥόον θεοῦ suspicatur Blomf. sine causa; offendit etiam Pauw., qui ῥέοντα pro ῥέοντα legi jubet, pessime, sed comma, quod vulgo ante ῥέοντα ponitur, post hanc vocem transposui, ut σχῆσειν ῥέοντα jungatur: prohibere quominus fluat.

733. μετερρύθμιζε M. 2.

734. πολὺν Colb. 2. — ἤνυσεν M. 1. 2. Guelph. Ald. Rob. Turn.

735. ἐὼν pro ὢν Mosq. — θεῶν τε Reg. A. Colb. 2., quod receperunt Brunck. Schütz. male. Blomf. autem, quia in Vict. post ὢν commate distinguitur, punctum ibi posuit, quod confirmare etiam ex Schol. poterat, qui θνητὸς ὢν cum præcedentibus jungit. Sed et lectio illa codicis Regii, et interpunctio Victoriana, et Scholiastæ explicatio ex collocatione particulæ δέ

fluxit, in qua scribæ semper fere offenderunt, hodie vero nemo jam offendere debet.—ἀβουλία Ald.

736. In verbis πῶς τὰδ' οὐ νόσος φρενῶν εἶχε παῖδ' ἐμόν; jam Stephanus offendit, qui post τὰδ' interrogationis signum ponendum esse putavit; Arnald. autem πρὸς τὰδ' emendavit, quod receperunt Brunck. Schütz. Blomf. Sed ejus mutationis non solum necessitatem video nullam, sed deterior etiam vulgata mihi videtur; nam interrogationis πῶς οὐ usus notissimus est et huic loco aptissimus neque in τὰδε, quid sit offensionis video. Quemadmodum Eur. Ion. v. 572. dixit τοῦτο καὶ ἔχει πόθος ad hoc me quoque fert desiderium, ita noster: quid? nonne ad hæc animi morbus filium meum tulit?

737. πόπος vulg. πόνος Regg. C. F. K. Guelph. M. 1. 2. Rob. Vict. Schol., quæ lectio exquisitior sane est, et recte recepta a Schütz. Blomf.

738. τοῖς φθάσαι var. lect. in M. 1.

739. ἀνδρασι M. 2. Guelph. Ald. Rob. Turn. ἀνδρασιν ὀμιλῶν M. 1.

πλοῦτον ἐκτήσω σὺν αἰχμῇ, τὸν δ' ἀνανδρίας ὑπο
 ἔνδον αἰχμάζειν, πατρῶον δ' ὄλβον οὐδὲν αὐξάνειν.
 τοιαῖδ' ἐξ ἀνδρῶν ὀνείδη πολλάκις κλύων κακῶν,
 τήνδ' ἐβούλευσεν κέλευθον, καὶ στρατεύμ' ἐφ' Ἑλ-
 λάδα.

755

ΔΑΡΕΙΟΣ.

745 τοιγάρ σφιν ἔργον ἐστὶν ἐξεργασμένον
 μέγιστον, αἰείμνηστον, οἷον οὐδέπω
 τόδ' ἄστν Σούσων ἐξεκείνωσεν πεσόν'
 ἐξ οὔτε τιμὴν Ζεὺς ἀνάξ τήνδ' ὥπασεν,
 ἐν ἄνδρα πάσης Ἀσίδος μηλοτρόφου

760

750 ταγεῖν, ἔχοντα σκῆπτρον εὐθυντήριον.
 Μῆδος γὰρ ἦν ὁ πρῶτος ἡγεμὼν στρατοῦ.
 ἄλλος δ' ἐκείνου παῖς τόδ' ἔργον ἤνυσε.
 φρένες γὰρ αὐτοῦ θυμὸν οἰακοστρόφουν.

741. ἐκτήσθω M. 1. — σὺν libri omnes. ἔνδον Bruck. et recentiores. — ἀνανδρία Ald.

742. De αἰχμάζειν v. Wakef. ad Soph. Trach. 356. — αὐξάνων Colb. 1. αὐξάνεις Ald.

743. κλύων πολλάκις Guelph.

744. ἐβούλευσε M. 1. 2. Mosq. Ald. Turn.

745. τήν γὰρ Reg. C. — σφιν pro αὐτῶ v. Buttmann. Lexilog. 1. p. 60.

746. αἰεὶ μνηστὸν Ald. — αἰεμνηστον Colb. 1. Rob. Glasg. et recentiores, sed in altera forma libri reliqui omnes consentiunt. — In fine versus punctum habet Rob., colon Turn., comma Vict. et Glasg., in quibus versu sequente τὸ δ' legitur, male.

747. τὸ σοῦτον pro τόδ' ἄστν Σούσων Colb. 1. — ἐξεκένωσε Mosq. Guelph. Ald. Rob. ἐξεκείνωσε M. 1. 2. Turn. ἐξαπεκένωσων tentavit Heath. ionismi causa, quem recte tuerentur reliqui. — πεσσὸν Mosq. πεσῶν Ald. πεσῶν Reg. C.

748. ἐξ οὔ τιμὴν Colb. 1. ἐξ οὔ τιμήν τε Mosq. ἐξοὔτετι μήν Ald. — ἐξ οὔγε Glasg. Blomf. perperam, v. ad Eum. 25.

749. ἀνδρ' ἀπάσης Guelph. Reg. A. in quo quæ sit concinnitas tanta, ut Bruck. hanc lectionem, tam exigua auctoritate nixam, vulgatæ prætulit, non video. Secuti tamen eum sunt Glasg. Schütz. Blomf. — Ἀσιάδος vulg. Ἀσίδος Med. Reg. C. Ox. Ald. Turn., var. lect. ap. Steph., qua auctoritate recte commotus est Blomf., ut formam exquisitiorem reciperet, propter litterarum Α et Δ similitudinem corruptu facilem, nam quod Stephanus eam metro repugnare putat, satis refutatur iis, quæ Blomf. ad v. 255. collegit. — μητρολόφου var. lect. in M. 1. 2.

750. παγεῖν Mosq. — ἰθυντήριον Mosq. Rob., quod recepit Blomf., alteram formam male ex tragicorum scriptis excludens.

752. Sub ἄλλος nomen latere suspicatur Bentleius apud Buttlerrum, quod parum probabile est, ἄλλος ita adjectum est, ut reliquis omnibus numerus, τρίτος, τέταρτος etc. — ἤνυσεν ἔργον Reg. C. Colb. 1. Ox. Ald. Rob.

753. αὐτῶ Colb. 1. — φακοστρόφουν inuitis libris omnibus Glasg. Blomf., probante Elmsleio ad Eur. Bacch.

- τρίτος δ' ἀπ' αὐτοῦ Κύρου, εὐδαίμων ἀνὴρ, 765
 755 ἄρξας ἔθηκε πᾶσιν εἰρήνην φίλοις·
 Λυδῶν δὲ λαὸν καὶ Φρυγῶν ἐκτῆσατο,
 Ἰωνίαν τε πᾶσαν ἤλασεν βία.
 θεὸς γὰρ οὐκ ἤχθησεν, ὥς εὐφρων ἔφυ.
 Κύρου δὲ παῖς τέταρτος ἴθυνε στρατόν. 770
 760 πέμπτος δὲ Μάρδος ἤρξεν, αἰσχυνὴ πάτρα,
 θρόνοισί τ' ἀρχαίοισι τὸν δὲ σὺν δόλῳ
 Ἀρταφρένης ἐκτείνειν ἐσθλὸς ἐν δόμοις,
 ζῦν ἀνδράσιν φίλοισιν, οἷς τόδ' ἦν χρέος.
 ἕκτος δὲ Μάραφης, ἑβδομός τ' Ἀρταφρένης. 775

686. Sed vid. quæ monita sunt ad Suppl. 404., quibus add. Reisig. ad Soph. CEd. Col. p. 377. οἰνωμένας etiam Eur. Bacch. 679. dedit Hermannus.—Schol. monet, poetam hoc versu in etymologia nominis Ἀρταφρένης ludere, quod mirum quomodo in mentem ei venire potuerit, nisi legerit hunc versum post eum, in quo Artaphrenis nomen occurrit, id est post v. 762.; ideoque illuc transponendum iudicat Siebelis Diatrib. p. 129., quod non improbabile est.

755. πᾶσιν Reg. H. πᾶσαν cum var. lect. πᾶσιν Reg. O.

756. λαὸν Reg. C.

757. ἤλασε M. 1. 2. Guelph. Mosq. Ald. Rob. Turn. De significatione, quam h. l. obtinet, v. Musgr. ad Soph. CEd. R. 28.

758. θεοῦ M. 1. — εὐφρων Colb. 1. M. 1., in quod conjectura incidit Blomf., sed debilius est hoc vulgato εὐφρων, quod ad Cyprium referendum est, non ad θεός, ut putare videtur Blomf.

759. ἴθινε Mosq. ἴθυνεν Med. ἤθυνε Reg. B., unde ἠθύνε Brunck., sequente Schützio, sed ibi η et ι confusa, neque uni libro tantum tribuendum.

760. Μέρδης, quod metri causa pro Σμέρδης positum sit, post Rutgers. var. lect iii. 10. dederunt Brunck. Glasg. Schütz., sed id parum probabile iam Pers.

Blomf. vidit, qui propterea Σμέρδης δὲ πέμπτος dedit. At neque hanc, meliorem sane sed audaciorem etiam, mutationem necessariam puto. Nam poetam non eandem de Persarum regibus fabulam sequi, quam tradunt Herodotus alique, ex reliquis omnibus perspicuum est; quid igitur mirum, si in hoc etiam nomine, et tantillum quidem, ab eis discedit?—ἤρξεν Colb. 1.—πάτρη Med. var. lect. in Reg. O. πάτρης Reg. O. πάτρας Mosq. Guelph. Viteb. Ald. Rob. Turn., quod recipere voluisse Blomf. ex ejus adnotatione patet, sed vulgata exquisitor est, et majore auctoritate nititur, et propter sequentem dativum fere necessaria est.

761. ἀρχαίοισιν M. 1. — σὺν libri omnes. ζῦν Schütz.

762. Ἀρταφρένης M. 2. Ἀρταξέρξης var. lect. in Colb. 2. — ἔκτανεν Guelph.

763. ἀνδρασι M. 1. 2. Guelphi. Ald. Rob. Turn.

764. Μάραφης Regg. H. K. Colb. 2. M. 1. Guelph. Μάρφης Ald. Rob. —δ' pro τ' Guelph. τ' omittit Colb. 1. —Ἀρταφρένης M. 2.—Versum hunc spurium iudicat Schütz., uncis inclusit Glasg., eiecerunt Both. et Blomf., quia illorum regum in Persarum historia nulla fit mentio, sed poeta supra quoque in plerisque a vulgari historia recessit, idque consulto forsitan fecit.

- 765 *κὰ γὰρ πάλου δ' ἔκυρσα τοῦπερ ἤθελον,
 κἀπεστράτευσα πολλὰ σὺν πολλῷ στρατῷ.
 ἀλλ' οὐ κακὸν τοσόνδε προσέβαλον πόλει.
 Ξέρξης δ' ἐμὸς παῖς ὢν νέος νέα φρονεῖ,
 κοῦ μνημονεύει τὰς ἐμὰς ἐπιστολάς·*
 770 *εἷ γὰρ σαφῶς τόδ' ἴστ' ἐμοὶ ξυνήλικες,
 ἅπαντες ἡμεῖς, οἳ κρᾶτη τάδ' ἐσχομεν,
 οὐκ ἂν φανεῖμεν πῆματ' ἐρζαντες τόσα.*

780

ΧΟΡΟΣ.

τί οὔν, ἀναξ Δαρεῖε, ποῖ καταστρέφεις

Mutandum certe hic contra librorum omnium consensum nihil est; cf. Siebelis. p. 128.

765. *κὰ γὰρ* δ' ἔκυρσα τοῦπερ ἤθελον πάλου vulg., in quo quom καλ—δὲ ferri non posse videretur, Glasg. exhibet *κἀγαθ'* ἔκυρσα. Sed vulgata non meliorum librorum lectionibus nititur. *κὰ γὰρ* δ' ἔκυρσα πάλλου τ. ἡ. Ald. *κὰ γὰρ* ἔκυρσα πάλου τ. ἡ. Rob. *κὰ γὰρ* πάλου τ' ἔκυρσα τ. ἡ. Regg. A. B. Colb. 1. Guelph., quod receperunt Brunck. Schütz. Blomf. Sed *κὰ γὰρ* πάλου δ' ἔκυρσα τ. ἡ. Med. Regg. G. H. Colb. 2. M. 1. 2., quod recepi, nam et καλ—δὲ sensus postulat, et facillime reliquarum lectionum origo ex hac intelligi potest, quum librarii in particula δὲ tertio loco posita offenderent, ut sæpissime, v. Ind.

768. νέος ὢν Med. Reg. C. Colb. 1. M. 1. Mosq. Guelph. Ald. Rob.—In νέα φρονεῖ offenderunt viri docti propter vocalem ante φρ productam, ideoque locum emendare conati sunt. Et primus quidem Erf. ad Soph. Aj. 1109. correxit φρονεῖ νέα, probantibus Monk. ad Eur. Hippol. 1281. et Herm. ad Soph. Aj. 1099. Sed huic transpositioni, quam sensus etiam causa necessarium putat Erfurd., sensus ipse adversatur, non enim debent interposito vocabulo separari, quæ ad se invicem referuntur, νέος et νέα. Elmsl. ad Eur. Heracl. 387. emendavit νέον φρονεῖ, quod recepit Blomf.,

sed id vix recte dici posse, bene monet Herm. l. 1. Reisigius denique ad Soph. CEd. Col. p. civ. hunc versum laudans tacite dedit νεοφρονεῖ. Vulgatæ patrociniū solus, quod sciam, suscepit Lobeck. ad Soph. Aj. p. 394. neque negari potest exstare locos indubitatæ fidei, quæ productionem illam brevis syllabæ tueantur, cf. quæ ad Prom. 612. monita sunt. Attamen ad emendationem inclināt animus, eadem enim, quam Reisigius iniit, via progressus, eoque et audacior et magis anxius in observandis litterarum tractibus, νεοφρονεῖ scribendum puto. Inauditam formam νεοφρων satis tuetur νεαγενῆς apud Eur. Iph. A. 1623. et quæ congessit Lobeck. ad Phrynich. p. 660. sqq. In textu tamen nihil novare ausus sum.

769. τὰς ἐμὰς ἐπιστολάς Guelph.

770. σαφῶς τόδ' ἴστ' Ald. Rob. τόδ' ἴστε σαφῶς Colb. 2. M. 1. 2. Guelph.

771. οἳ κράτους Ven. 2. οἰκράτους Reg. K.—ἐχομεν Reg. C.

772. φάνημεν vulg., quod per ἐφάνημεν explicat Schol. et glossa in Reg. B. φθάνημεν M. 1. et 2. a prima manu. φανῶμεν var. lect. ap. Steph. φανῆμεν Reg. C. Mosq., ubi accentus corruptelam prodit. φανέμεν Philolph. var. lect. ap. Steph., quæ a Stephano probata, et ab omnibus post eum editoribus recepta est, neque sensus dubitare sinit, quin vera sit.

773. τί γ' οὔν Heath. τί δ' οὔν

λόγων τελευτήν; πῶς ἂν ἐκ τούτων ἔτι 785
775 πρᾶσσοιμεν ὡς ἄριστα Περσικὸς λεώς;

ΔΑΡΕΙΟΣ.

εἰ μὴ στρατεύοισθ' ἐς τὸν Ἑλλήνων τόπον,
μηδ' εἰ στράτευμα πλεῖον ἢ τὸ Μηδικόν.
αὐτὴ γὰρ ἡ γῆ ξύμμαχος κείνοις πέλει.

ΧΟΡΟΣ.

πῶς τοῦτ' ἔλεξας, τίνι τρόπῳ δὲ συμμαχεῖ; 790

ΔΑΡΕΙΟΣ.

780 κτείνουσα λιμῶ τούς ὑπερπολλοὺς ἄγαν.

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ' εὐσταλῇ καὶ λεκτὸν ἀροῦμεν στόλον.

Blomf. propter hiatum, de quo monitum est ad Eum. 862.

774. λέγων Ald.

775. πρᾶσοι ὡς Mosq. πρᾶσσοι μὲν ὡς Ald.—λαὸς Ald.

776. στρατεύησθ' M. 2.—ἐς τῶν Ald. Rob.—στρατὸν var. lect. pro τόπον in Reg. O.

777. μήδ' ἦν ex conjectura Brunck. Glasg. Schütz. Blomf., ne εἰ cum subjunctivo construat, de quo vid. quæ ad Eum. 225. monita sunt. cf. Wunderl. obss. critt. p. 195.—πλεῖστον M. 1.

778. αὐτῇ Mosq. Turn.

779. συμμαχεῖ libri omnes præter Reg. B., ex quo ξυμμαχεῖ recepit Schütz., cum numeri etiam detrimento.

780. λοιμῶ Reg. C.—ὑπερκόμπους vulg. ὑπερπώλους Med. Regg. C. H. O. Ox., et sic Schol. legit, qui explicat τοὺς πολυίππους Πέρσας. Hanc lectionem commendandam primus suscepit Siebelis in diatr. p. 134., eamque in textum recepit Blomf. Et vulgata quidem ferri nullo modo potest, sed lectioni etiam ὑπερπώλους multa sunt quæ obstant; nam ut alibi non legitur ea vox, ita sensum etiam illa compositio nullum habere potest; certe illi, qui multo equitatu utuntur, (ita enim cum Schol. explicat Siebe-

lis et Blomf.) vix possunt ὑπέρπωλοι vocari, sed πολύπωλοι vocandi sunt. Præterea quomodo propter numerosum equitatum potissimum perire debeant, intelligi non potest; neque omnino equitum a Xerxe in Græciam deductorum numerus ingens fuit cum peditum numero comparatus, v. Herod. vii. 87. et 60. Admodum autem probabilis est Hermanni conjectura in censura novæ editionis Stephaniani thesauri gr. p. 11. ὑπερπώλους ex scribarum errore pro ὑπερπολλούς natum esse. Omnino enim propter nimium hominum numerum periisse Persarum exercitum, id verissimum est, eumque sensum versus etiam sequens flagitat. Quare hanc lectionem recipere non dubitavi.

α

781. εὐστελῇ τοι Med. εὐστελῇ τοι Reg. P. εὐσταλῇ τοι Regg. G. L. O. Barocc. εὐσταλῇ τε Reg. C. Colb. 1. 2. M. 1. 2. Guelph. Ald. Rob., unde hæret suspicio, aliud quid quam καὶ latere.—εὐσταλῇ Schol. explicat εὐμετρον, quod corrigendum videtur in εὐμετρον, exercitus enim expeditus propter modicum hominum numerum opponitur τοῖς ὑπερπολλοῖς.—ἀρείμεν Mosq. ἀρωμεν Rob. Vulgatum ἀροῦμεν metro adversari visum est viris doctis, quare Dawes. Misc. crit. p. 336. λεκτὸν ἢ ῥοῦμεν correxit, quod pro εἰ

ΔΑΡΕΙΟΣ.

ἀλλ' οὐδ' ὁ μείνας νῦν ἐν Ἑλλάδος τόποις
στρατὸς κυρήσει νοστήμου σωτηρίας.

ΧΟΡΟΣ.

πῶς εἶπας; οὐ γὰρ πᾶν στράτευμα βαρβάρων 795
785 περὶ τὸν Ἑλλης πορθμὸν Εὐρώπης ἄπο;

ΔΑΡΕΙΟΣ.

παῦροί γε πολλῶν, εἴ τι πιστεῦσαι θεῶν
χρῆ θεσφάτοισιν, ἐς τὰ νῦν πεπραγμένα
βλέψαντα· συμβαίνει γὰρ οὐ τὰ μὲν, τὰ δ' οὔ.
κεῖπερ τάδ' ἐστὶ, πληθὸς ἔγκριτον στρατοῦ 800
790 λείπει κεναῖσιν ἐλπίσιν πεπεισμένος.
μῖνονσι δ' ἔνθα πεδίον Ἀσωπὸς ῥοαῖς
ἄρδει, φίλον πιάσμα Βοιωτῶν χθονί·
οὐ σφιν κακῶν ὕψιστ' ἐπαμμένει παθεῖν,
ὕβρεως ἄποινα καθέων φρονημάτων 805
795 οἱ γῆν μολόντες Ἑλλάδ' οὐ θεῶν βρέτη
ῆδ' οὐντο συλᾶν, οὐδὲ πιμπράναι νεῶς·
βαμοὶ δ' αἷστοι, δαιμόνων θ' ἰδρύματα
πρόρριζα φύρδην ἐξάνεστραπται βάθρων.

ἀροῦμεν dici posse putat. Non felicius
Brunck., quum in margine Reg. B.
variam lectionem ἀλλ' εὔτε invenisset,
emendavit ἀλλ' εὔτε λεκτὸν κεύσταλῇ
'ροῦμεν στόλον; Siebelis pag. 134.
Robortelli lectionem ἄρωμεν tuetur,
quam receperunt Glasg. et Schütz.
Sed futurum ἄρῳ primam longam ha-
bere posse demonstrarunt Pors. ad
Eur. Med. 848. et Elmsl. ad Eur.
Heraclid. 323., quibus auctoribus
Blomf., vulgatam recte retinuit, sed
interrogationis signo male in fine ver-
sus posito.

782. ἐν τόποις τῆς Ἑλλάδος Reg.
G.—ἐν deest in Reg. C.

783. κήρσει Rob. κηρύσσει M. 2. a
prima manu.

788. βλέποντα Viteb. βλέποντας Rob.

790. ἔλπισι Colb. 1. M. 2. Guelph.
Ald. Turn.—ἐπεπεισμένος Colb. 1.

a

791. ἔνθεν M. 1.

792. φίλος Viteb. Colb. 2. M. 2.

793. πατεῖν Rob.

794. δωρημάτων Reg. K. Ven. 2.
M. 2. Guelph. var. lect. in Reg. O.

795. ἐλάδ' Ald.

796. ῆδ' οὐντο Ald. Rob.—οὐδ' ἐπι-
πράναι Ald. οὐδ' ἐπιμπράναι Colb. 1.
Rob. οὐδὲ πιμπράν Reg. L. M. 1. 2.
Guelph.—τοὺς νεῶς M. 2. Guelph.
τοὺς θεοὺς M. 1. νεῶς τινὰς Mosq.

797. βαμῶν Mosq.—δαιμόνων Rob.
—θ' deest in Med. Barocc. Colb. 1.
Ald.

798. πρόριζα Ald.

- τοιγὰρ κακῶς δράσαντες, οὐκ ἐλάσσονα 810
 800 πάσχουσιν, τὰ δὲ μέλλουσι, κοῦδέπω κακῶν
 κρητὶς ὑπεστίν, ἀλλ' ἐτ' ἐκπιδύεται.
 τόσος γὰρ ἔσται πέλανος αἵματοςφαγῆς
 πρὸς γῇ Πλαταιῶν Δωρίδος λόγχης ὑπο·
 θίνες νεκρῶν δὲ καὶ τρισπόρω γονῇ 815
 805 ἄφωνα σηματοῦσιν ὄμμασι βροτῶν,
 ὡς οὐχ' ὑπέρφευ θνητὸν ὄντα χρὴ φρονεῖν.
 Ὑβρις γὰρ ἐξανθοῦς ἐκάρπωσε στάχυν
 Αἴτης, ὅθεν πάγκλαυτον ἐξαμαῖ θέρος.
 τοιαῦθ' ὄρωντες τῶνδε τὰπιτίμια, 820
 810 μέμνησθ' Ἀθηνῶν Ἑλλάδος τε, μηδὲ τις
 ὑπερφρονήσας τὸν παρόντα δαίμονα,
 ἄλλων ἐρασθεῖς, ὄλβον ἐκχέη μέγαν.

799. κακῶς πράσσοντες Ald.

800. τὰ δ' ἄλλα μέλλουσι Colb. 1.
 —κακῶν deest in Mosq.

801. ἐκπαιδεύεται vulg., quod a sensu hujus loci alienum est, frustra- que a Schol. et Abresch. explicatur ἀΐζεται. Facilis est et elegans Schützii emendatio ἐκπιδύεται, quam receperunt Glasg. et Blomf.

802. αἵματοςφαγῆς Guelph. αἵματο- σταγῆς var. lect. in Reg. B. et M. 1., recepta a Brunck. Glasg. Schütz. Blomf., sed eam, etiamsi majore auctoritate niteretur, non reciperem, quum vulgata multo sit exquisitior; nam πέλανος αἵματοςφαγῆς est πέλανος αἵματος σφαγέντος, de quo dicendi genere sermo fuit ad Choeph. 25. Non dissimile est Agam. 213. παρθενοσφά- γοισι βέεθροις.

803. πρὸς γᾶ Ald. Rob. πρὸς γῇ Reg. P. πρὸς γῇ Turn. πρὸς γῆν Reg. B. var. lect. in Reg. O. Brunck. Schütz. Blomf., sed ex uno libro hoc non erat recipiendum, quum vulgata non minus bona sit.—Πλατῶν Colb. 1.—Δωριάδος Reg. H. Colb. 1. 2. M. 1. 2. Guelph. var. lect. in Turn.

804. θῖνες δὲ νεκρῶν vulg. θῖνες νεκρῶν Colb. 1. θεων νεκρῶν δὲ cum

var. lect. τε Reg. O. θῖνες νεκρῶν τε Reg. P. Colb. 2. M. 2. θῖνες νεκρῶν δὲ Ald. θῖνες νεκρῶν δὲ Reg. C. Guelph. Mosq. Rob. Turn., quod verum esse vidit jam Passov. melet. crit. p. 20. Quoties librarii δὲ tertio loco positum transposuerint, sæpius jam monitum est, docetque Index s. v.—τρισπόρω Rob. τρισπόρω var. lect. in Reg. O.— γένει M. 1. Colb. 2. Suprascripto γονεῖ. var. lect. in Reg. O. γονῇ Ald.

805. σηματοῦσιν Med. σημαίνουσιν Mosq.—ὄμμασιν invitis libris Glasg. Blomf.

806. δεῖ Ald., quod recipi vult Passov. l. 1., sed hanc unam auctori- tatem non tanti fecerim, præsertim in vocabulis tam sæpe confusis. v. Pers. ad Eur. Orest. 659. 1072.

808. θέβος Guelph.

809. τὰ ἐπιτίμια Ald.

810. μὴ δέ τις Ald. Rob.

811. περιφρονήσας var. lect. in Reg. O.

812. ἄλλων τ' ἐρασθεῖς suspicatur Blomf., male, participia enim illa sensus jungi non patitur.—ἐκχέει Mosq., in quo versus sequens omittitur.

- Ζεὺς τοι κολαστὴς τῶν ὑπερκόμπων ἄγαν*
φρονημάτων ἔπεστιν, εὐθυνοὺς βαρύνει. 825
- 815 *πρὸς ταῦτ' ἐκείνους, σωφρονεῖν κεχρημένοι*
πινύσκειτ' εὐλόγοις νοθετήμασι,
λῆξαι θεοβλαβοῦνθ' ὑπερκόμπῳ θράσει.
σὺ δ', ὦ γεραῖα μήτερες ἢ Ξέρξου φίλη,
ἐλθοῦσ' ἐς οἴκους, κόσμον, ὅστις εὐπρεπὴς, 830
- 820 *λαβοῦσ' ὑπαντίαζε παιδί. πάντα γὰρ*
κακῶν ὑπ' ἄλγους λακίδες ἀμφὶ σώματι
στημορῥαγοῦσι ποικίλων ἐσθημάτων.
ἀλλ' αὐτὸν εὐφρόνας σὺ πρᾶυνον λόγοις·
μόνης γὰρ, οἶδα, σοῦ κλύων ἀνέζεται. 835
- 825 *ἐγὼ δ' ἀπειμι γῆς ὑπὸ ζόφον κάτω.*
ὕμεῖς δὲ πρέσβεις χαίρετ', ἐν κακοῖς ὅμως,
ψυχῇ διδόντες ἥδονην καθ' ἡμέραν,
ὥς τοῖς θανοῦσι πλοῦτός οὐδὲν ὠφελεῖ.

813. *ὑπερκόμπων* Blomf., ut solet, *suspiciatus* simul, legendum esse, τῶν ἄγαν *ὑπερκόμπων*, sed eadem vocabulorum collocatio est v. 780.

814. *ἔπεισιν* ex emendatione Valckenarii ad Eur. Phoen. 192. Brunck. Schütz., citra necessitatem.

815. *κεκτημένοι* Reg. G. var. lect. in Reg. B. recepta a Brunckio. *κεχρημένον* ex Schol. reposuit Schütz., probantibus Blomf. et Elmsleio ad Eur. Heracl. 801., qui exemplis allatis probat, *κεχρημένον* *τινὸς* esse *egentem aliquam re*. Sed quis *σωφρονεῖν* genitivum haberi jubet? τῷ *σωφρονεῖν* *κεχρημένοι* erit *sapientia usi*, idque sensui aptissimum est. *κεχρησμένον* suspicatur Blomf.

816. *πινύσκειτ'* M. 1. 2.

817. *ὑπερκόμπῳ* Blomf., ut ubique.

818. σὺ δ' αὖ Ald. Turn.—*γηραιά* M. 1. 2. Ald. Rob.

819. *εὐτρεπὴς* conjecit Valck. ad Eur. Phoen. 801., recte jam a Brunckio refutatus.

820. *ὑπαντίαζεται* Reg. C.—*παῖδα* Blomf. ex Lobeckii sententia ad v.

836., sed etiamsi ibi libri accusativum haberent, non sequeretur, hic dativum poni non potuisse. — *πάντη* M. 2. Turn. et suprascr. in M. 1. *παντί* conjecerunt Canter. et Schütz., recte refutati a Wunderl. obss. critt. p. 156. s. *παντᾷ* var. lect. in Reg. O.

821. *σώμασι* Mosq.

823. *εὐφρόνοις* Regg. K. L. Guelph. M. 2.

824. *μόνοις* cum var. lect. *μόνης* Reg. O.

825. *ζόφον* Reg. G.

826. *πρεσβὺς* M. 1. Ald.

827. *ψυχὴν* Ald. Rob., iota subscripto in *ν* converso, ut sæpissime, sed Pauw. inde conjecit *ψυχὴν διδόντες ἥδονῇ*, quod recepit Glasg., sed minime necessarium esse viderunt Wunderl. obss. critt. p. 163. et Blomf.

828. *χρήματ'* pro *πλοῦτος* M. 1. Thom. Mag. v. *ὠφελῶ*, Schol. ad Eur. Orest. 680. Triclin. ad Soph. Ant. 566. Hinc vulgato *πλοῦτος* obelum apposuit Glasg., *χρήματ'* recepit Blomf. Sed in tanto librorum consensu et quum *χρήματα* nihil habeat quo præ-

ΧΟΡΟΣ.

ἦ πολλὰ καὶ παρόντα καὶ μέλλοντ' ἔτι 840
830 ἦλθ' ἀκούσας βαρβάρουσι πῆματα.

ΑΤΟΣΣΑ.

ὦ δαῖμον, ὥς με πόλλ' ἐσέρχεται κακὰ
ἀλγη, μάλιστα δ' ἦδε συμφορὰ δάνκει,
ἀτιμίαν γε παιδὸς ἀμφὶ σώματι
ἐσθημάτων κλύουσιν, ἢ νιν ἀμπεύχει. 845
835 ἀλλ' εἴμι, καὶ λαβοῦσα κόσμον ἐκ δόμων,
ὑπαντιάζειν παῖδ' ἐμῷ πειράσομαι.
οὐ γὰρ τὰ φίλτατ' ἐν κακοῖς προδώσομεν.

ΧΟΡΟΣ.

ὦ πόποι, ἦ μεγάλας ἀγαθὰς τε πο- στρ. α'.

stet, credendum potius est, Scholiastas illos ex Magistro hausisse, hunc autem in versu laudando memoria lapsum esse, quæ est sententia Ouden-dorpii ad Thom. et Wunderl. p. 164.

831. πολλὰ Med. Colb. 1. M. 1. Guelph. Ald. Rob.—εἰσέρχεται κακοὶ Med. Colb. 1. M. 2. Mosq. Ald. Rob. κακ' εἰσέρχεται M. 1. Guelph.

832. μάλιστα γ' Guelph. Reg. C. var. lect. in Reg. O. μάλιστα δ' ἦγε Reg. P.

834. κλύουσα Ald. — ἀμπεύχει Reg. C.

836. ἐμῷ παιδὶ Colb. 1. Ald. Rob. παιδὶ ἐμῷ Reg. C. Guelph. Mosq. et M. 2., ubi γ' inseritur a secunda manu. παῖδ' ἐμῷ ceteri libri, eliso iota dativi, quem usum Tragicis concessit quidem Pors. præf. ad Eur. Hec. pag. xxii. et ad Eur. Orest. 584. 1427., sed denegaverunt Lobeck. ad Soph. Aj. 801. Elmsl. ad Eur. Heracl. 693.; interdum elisionem, si in quo vocabulo res dira atque horrenda inest, de industria ad percillendos animos adhibitam esse putat Reisig. ad Soph. Cæd. Col. p. 362., quod ut de augmenti omissione recte dici posse concedam, quomodo in iota elisum cadere possit non video. Nostro quidem loco ad vitandam elisionem Lobeck. l. l. legendum proposuit παῖδ' ἐμὸν, exemplis allatis probans. ὑπαν-

τιάζειν et similia cum quarto casu construi, eumque secutus est Blomf. Sed non solum hoc loco, sed etiam v. 820. libri omnes in dativo consentiunt. Herm. El. metr. p. 55. παιδὶ ἐμῷ cum libris nonnullis scribendum, et synizesin admittendam putat, eique adsentitur Passov. melet. crit. p. 46. Sed ejusmodi synizesis, qua vocabula duo in unum coalescerent, an non ferri possit admodum dubito; certe ex omnibus tragicorum scriptis ne unum quidem ejus exemplum præter hunc locum afferri poterit. Discrepantia librorum in vocabulis ἐμῷ παιδὶ adducor potius, ut ea ex errore librariorum vel glossa orta et antiquitas aliud quid eorum loco lectum putem.—πειράσομαι Ald.

838. Carminis, quod sequitur, vulgo prima tantum strophæ et antistrophæ distinguitur, reliqua monostrophica habentur. Horum responsionem primus restituit Herm. de metris p. 427., deinde idem accuratius in Elem. metr. p. 364., et cum eo plerumque consentiens Passov. in melett. crit. p. 39.; paullo aliter Burnei Tent. Æsch. p. 39., quem sequitur Blomf.—μεγάλης Ald. Rob. Turn., quod recepit Passov., sed quum codd. omnes in μεγάλας, mox. codd. et edd. omnes in ἀγαθὰς consentiant, neque intelligi possit,

λισσονόμου βιοτᾶς ἐπεκύρσαμεν, 850
 840 εὖθ' ὁ γηραιὸς
 πανταρκῆς, ἀκάκης, ἄμαχος βασιλεὺς
 ισόθεος Δαρεῖος ἄρχε χώρας.
 πρῶτα μὲν εὐδοκίμου στρατιᾶς ἀπε- ἀντ. α'. 855

cur in altero vocabulo dorismum secutus sit poeta, in altero non secutus sit, vulgatam retinui.

839. πολιοιόνου M. 2. Ald. Rob. —ἀπεκύρσαμεν Guelph. M. 1. et M. 2. superscripto ἐ.

840. εὖτ' Ald. Rob. Turn. —γεραιὸς vulg., quod metro adversatur, retineant tamen Pauw. et Blomf., in antistrophico πάντ' εὐθυνον corrigentes. Sed quum Reg. A. Ald. Rob. Turn. γηραιὸς præbeant, hoc recepto responsio sine emendatione restituitur, et receperunt Brunck. Glasg. Schütz. Herm. Passov.

841. πανταρκὰς M. 1. παντάρκας Guelph. παντάρχας Reg. F. πανταρχῆς Reg. G. παντάρχης Rob. παντάρχης suspicatur Blomf., quod minus aptum foret. —ἀκάκος M. 1. ἀκακὰς Guelph. ἀκάκας Regg. A. B., quod receperunt Brunck. Glasg. Schütz. Blomf., sed in ἀκάκης reliqui libri omnes consentiunt, quod recte revocavit Passov. Blomfieldius autem, ἀκάκης pro ἀκακος positum contra analogiam peccare ratus, ἀκάκας corrigendum putat, sed multis adjectivis duplicem hanc terminationem esse notum est. cf. Lobeck. ad Phrynich. p. 184. s. —ἄμαχος om. Guelph.

842. ἄρχε Blomf.

843. Quæ sequuntur sensum difficilem habent, nec a quoquam interpretum recte sunt explicata. Primum quidem πρῶτα ἀπεφανόμεθα Pauw. et Åbresch. dictum putant pro πρῶτοι ἀπεφ. inter alias gentes primi fuimus probato exercitu, Heath. jungit τὰ πρῶτα εὐδοκίμου στρατιᾶς quæ primas tenent in probatissima militia exercebamur, quomodo etiam Hermannus accipere videtur ad Eur. Hecub. 775.; Passov. in melet. crit. pag. 40. πρῶτα μὲν olim significare dicit, referrique ad νῦν δὲ in septimo epodi versu, sed id

non πρῶτα μὲν, sed πρότερον μὲν vel πρὸ τοῦ μὲν esse debebat, neque hanc comparisonem jam in animo habet Chorus, simpliciter prædicans Darii tempora; quorum quum singula bona deinceps enumeret, consentaneum est, eum a πρῶτα μὲν incipere, cui deinde pro ἔπειτα δὲ simplex δὲ opponitur, quod recte vidit exemplisque comprobavit Brunck. cf. Reisig. Conject. Aristoph. 1. pag. 213. At idem Brunckius, quum ἀπεφανόμεθ' non intelligeret, ἀποφανόμεν' ex conjectura dedit, jungitque τὰ ἀποφανόμενα νόμιμα εὐδοκίμου στρατιᾶς. Sed mutatione non opus esse vidit Schütz., qui cum Schol. recte explicat: *primum quidem ob exercitum laude et gloria florentem clari eramus*. Similiter eadem vocabula juncta leguntur Xenoph. Cyrop. viii. 8. 13. ὅπου ἂν ἀποφανόμενοι εὐδοκίμοιεν. (Si quis tamen in genitivo offendat, facile corrigi possit εὐδοκίμους στρατιᾶς.) Deinde τὰ πύργινα νόμιμα Brunck. et Schütz. de legibus civilibus explicant, quibus domi respublica regatur, oppositis bello, quo foris clari essent. Sed quis πύργινα pro πολιτικά posita esse credat? et quorsum pacatæ reipublicæ commemoratio, quum et in præcedentibus et in sequentibus de bello sermo sit? Immo τὰ πύργινα sunt ea, quæ ad castella turresque munitis expugnandas pertinent, et νομίσματα nominativum habeo, τὰ πύργινα accusativum; pluralem enim ἐπεύθυνον recte Hermannus ap. Poppon. obss. crit. in Thucyd. p. 151. ideo positum judicat, quia νόμοι cogitatione substituantur. Totius igitur loci sensum hunc puto: *primum quidem eo excellimus, quod gloriosus nobis exercitus erat, deinde leges regabant urbium expugnationes*, i. e. in urbibus expugnatæ legitime versati sumus, non templa Deorum sepulcraque

φαϊνόμεθ', ἥδ' ἐ νομίσματα πύργινα

845 πάντ' ἐπεύθυνον.

νόστοι δ' ἐκ πολέμων ἀπόνους, ἀπαθείς

* * * εὔ πρᾶσσοντας ἄγον οἴκους.

860

ὅσας δ' εἴλε πόλεις, πόρον οὐ διαβάς Ἀλυσ

ποταμοῖο,

στρ. β'.

οὐδ' ἀφ' ἐστίας συθείς,

850 οἶαι Στρυμονίου πελάγους Ἀχελαιῖδες εἰςὶ πάροιχοι

evertimus, ut Xerxis milites, cf. v. 795. sqq. Hoc jam vidit Schol.—πρῶτον Guelfh.

844. ἀποφαινόμεσθ' M. 1. Ald.

Rob. Turn. ἀποφαινόμεσθ' Reg. C.—ἢ δὲ Ald.—νόμματα τὰ vulg. νομίσματα, quod sensus æque ac metrum postulat, feliciter restituit Herm. de metr. Pind. pag. 187., et receperunt Blomf. Passov.—τὰ om. Colb. 2.

845. πάντα εὔθυνον Colb. 1. πάντ' εὔθυνον Pauw. Blomf. propter strophicum, ad quem vid. quæ monita sunt.

847. Primum hujus versus vocabulum in libris omnibus deest, in Reg. B. tamen ἡμᾶς legitur, quod receperunt Brunck. Schütz., et metri causa in ἡμέας mutavit Passov. Sed vocabulum illud ita per se languidum est, tamque parum apto loco positum, ut lacunæ signum relinquere, quam vocem recipere maluerim minime aptam, et quæ qua ratione exciderit, intelligi non potest.—πράσσοντα Rob.—ἄγον ἐς οἴκους vulg. invito metro, quare ἐς ejecerunt Glasg. et Blomf., sed Passov., recepto ἄγον ex Ald. Rob., ἐς servavit; quod minus placet, nam et tribrachys hic ferri vix potest, ubi strophæ trochæum habet, et do-rismum ἀρχε eodem loco habet strophicus, et ἐς a glossatore facillime inseri potuit. οἶκον Reg. G. οἴκους Ald.

848. ὅσας vulg. ὅσας Med. Blomf., quod, quamquam ὅσας ferri potest (est enim in basi), tamen ex præstantissimo codice recepi. ὅσας δ' Ald.—πόλεις vulg. forsitan recte. πόλεις Regg. A. B. C. G. Colb. 1. Ald.

Pers.

Rob. Brunck. et recentiores.—Ἄλυσ Vict. ἄλως Reg. C.—ποταμοῦ vulg. ποταμὸν γ' M. 1.—Passovius, qui versum in δια- finivit, et a βᾶς alterum incipit, vocabuli ποταμοῦ ultimam syllabam coalescere putat cum sequente οὐδ', quam sententiam confirmare poterat ex Reg. K. et Turn., ubi revera ποτάμοῦδ', ex Reg. C., ubi ποταμ' οὐδ' legitur, et ex Schol., qui et ipse hanc σκληροτέραν συναλοιφήν agnoscit. Sed in libris hoc ex errore nasci potuit, quum alterum ου ab altero absorptum esset, et synzesis illa, sive synccephonesin vocare mavis, tam rara est et apud tragicos inaudita, tamque parum firmata exemplis, quæ habet Reisig. Conject. Aristoph. i. p. 309. et syntagm. crit. p. 33., ut eam Æschylo inferri nolim; præterea ne metrum quidem eam fert, nisi in antistrophico πύργον ejiciatur, quod fecit quidem Passovius, sed, quod venia viri summi dixerim, vix recte fecit. Sed neque vulgatum ποταμοῦ metro satisfacit, ideoque a Burneio et Hermannō El. metr. p. 364. in ποταμοῖο mutatum est, quam mutationem quia facillima est et epicæ totius carminis indoli apta, cum Blomf. recepi.

849. ἀφ' ἐστίας συθείς Ald. ἀφ' ἐσθ' cod. Lips. ap. Passov.

850. Ἀχελαιῖδες vulgo, quod ex Schol. explicatione: αἱ εἰληροί, ἀχελῶν γὰρ πᾶν ὕδωρ λέγουσι, interpretantur urbes maritimæ, sed recte Passov. et Blomf. post Ursin. et Voss. ad Virg. Georg. i. 9. observant, Ἀχελῶς transisse quidem in significatum appellativum, sed ita, ut de fluviali tantum aqua, non de marina usurpetur.

I.

Θρηϊκίαν ἐπαύλαν·

λίμνας τ' ἔκτοθεν, αἱ κατὰ χέρσον ἐληλαμέναι

περὶ πύργον

ἀντ. β'. 870

τοῦδ' ἀνακτος αἶον

Ἑλλας τ' ἄμφι πόρον πλατὺν εὐχόμεναι, μυχία τε

Προποντίς,

Hinc Passov. Ἀχελῷδος ex Reg. P. Ald. reposuit, ut mare, quod Strymonis ostiis efficitur, πελάγους Ἀχελῷδος, i. e. ποταμῶδους nomine insigniatur; quod probarem, si in pluribus libris illa lectio exstaret; sed quum hæc unius libri lectio tam artificiosa explicatione egeat, circumspiciendum potius est, an non faciliorem admittat vulgata. Eaque inveniri posse videtur; nam quum πόλεις Ἀχελῷδες, quod recte observavit Passov., sint urbes ad flumen sitæ, vel flumine circumfusæ, hic æmionem esse puto de iis urbibus, quæ ad flumen Strymonem jacent, ubi in immensum dilatatus mare fere efficit. Ceterum ad confirmandam illam vocabuli Ἀχελῷς significationem, hæc mecum humanissime communicavit idem vir doctissimus: "Ἀχελῷς appellative de fluminibus in universum usurpatur, v. Interpp. Aristoph. Lysistr. 381. Schol. Victor. ad Soph. Trach. 9. in Thierschii Act. philol. Monac. T. 1. p. 330. Ἀχελῷς πᾶν ὕδωρ, Hesych. h. v. T. 1. p. 657., ubi ipsum Æschyli locum attulit Albert. Ἀχελῷς πᾶν πηγαῖον ὕδωρ, Eustath. ad Il. xxi, 194. p. 1316, 32. Basil. Schol. Villos. ad eund. Il. locum. Macrobi. Sat. v. 18. Serv. et Jo. Henr. Voss. ad Virg. Georg. 1. 9. Musgr. ad Eur. Bacch. 519. Elmsl. ad 615. Artemidor. onirocr. ii. 38. p. 221. Reiff. Spanh. ad Callim. hymn. in Cer. 13. p. 759. cujus rei etymologiam rationem reddunt Joan. Leonh. Frisch., Deutsch. Lat. Wörterb. v. Achen, et nuper Schwenk. etym. mythol. Andeut. p. 104." — Hæc Passovius.

851. θρήκων Reg. G. θρηϊκων Colb. 1. θρηϊκων Brunnck. et recentiores,

sed formam ericam, quam reliqui libri omnes exhibent, in carmine tot similibus formis referto, nullo pacto rejecerim, sed synizesin in ultima syllaba admittendam puto.—ἐπ' αὐλέων cod. Lips. ap. Passov., ἐπαυλέων Reg. G. Colb. 1. M. 1. Schol. var. lect. ap. Steph. ἐπαυλέων Rob.

852. ἔκτοσθεν Reg. G. Colb. 1. M. 2. Ald. Rob. Turn.—χέρσον Reg. G. —παράπύργον Reg. G. περὶ πύργον Ald. Rob. Difficiles sunt hæc voces et corruptæ videntur, præsertim cum metro quoque adversari videantur, si in strophico vulgatum ποταμῷ retinetur. περίπυργον vel περίπυργοι conjecit Pauw. περί πύργοι Arnald. περί πύργοι habet Glasg., nisi is error typ. est. πύργον ejecit Passov., sed ut eas difficultates taceam, quæ ad strophicum commemoratæ sunt, neque πόλεις videntur ἐληλαμέναι dici posse, quamquam τέϊχος, τάφρον ἐλαύνειν recte se habet, neque quid περί significet, omisso πύργον, video. Nisi quid vitii latet, Blomfieldii explicatio (nam Schützii κατεληλαμέναι χέρσον περὶ πύργον non intelligo) ceteris præferenda videtur, ut sit περιεληλαμέναι πύργον, certe confirmat eam Schol. τοῖς τέϊχεσι κεκυκλωμέναι, et glossa in Reg. C. ὑψίπυργοι.

853. ἄλιον pro αἶον Colb. 1.

854. τ', quod vulgo abest, recte habent Colb. 2. Guelph. Schütz. Blomf. Herm., sensu enim requiritur.—ἐχόμεναι vulg. sensu metroque violato. αὐχόμεναι Regg. B. C. F. H. K. Guelph. Rob., quod receperunt Brunck. Schütz. Herm. Passov., sed verbum αὐχόμαι Græcis ignotum fuit.

av ω

αὐχόμεναι Ven. 1. ἐρχόμεναι Colb. 1. ἐρχόμεναι M. 1. var. lect. in Reg.

- 855 καὶ στόμαμα Πόντου· 875
 νᾶσοί θ αἱ κατὰ πρῶν ἄλιον περίκλυστοι, στρ. γ'.
 τὰδε γὰρ προσήμηναι,
 οἷα Λέσβος, ἐλαιόφυτός τε Σάμος, Χίος, 880
 ἠδὲ Πάρος, Νάξος, Μύκονος, Τήνη τε συνάπτουσ'
 860 Ἀνδρὸς ἀγχιγείτων·
 καὶ τὰς ἀγχιάλους ἐκράτυνε μεσάκτους, ἀντ. γ'.
 Λήμνον, Ἰκάρου θ ἔδος,
 καὶ Ῥόδον, ἠδὲ Κνίδον, Κυπρίας τε πόλεις, Πάφον,
 ἠδὲ Σόλους, Σαλαμῖνά τε, τὰς νῦν ματρώπολιν τῶνδ'
 865 αἰτία στεναγμῶν.

B., ubi et ἐλκόμεναι adnotatur. εὐχόμεναι Med. Reg. A. Colb. 2. M. 2., quod recepi, quia et bonorum librorum auctoritate nititur et ad vulgatam proxime accedit, et sensum bonum præbet. ἀρχόμεναι ex conjectura dedit Blomf.

855. στόμα vulg. repugnante metro. στόμμα cod. Lips. ap. Passov. στόμαμα Med. Colb. 2. M. 1. 2. Rob., quod recte receperunt Blomf. Herm. Passov.

856. αἱ vulg., sed αἱ monente Brunckio recte Schütz. Blomf. Passov. θ αἱ μετὰ M. 1. τὲ κατὰ Colb. 1.—ἄλυον περίκλυστον Colb. 1.

858. οἷα vulg. οἷα Schütz. Blomf. Herm., quod et ego recepi, non tam metri causa, est enim basis, quam quod ita locutus est noster v. 850. 925.—Χίος vulg. violato metro et usu linguæ. Χίος Ald. Rob. Glasg. Blomf. Passov. quem vide.

859. Πάρρος Colb. 1.—ἠδὲ Μήκων cod. Lips. ap. Passov. Μύκωνος Ven. 1. Ald. Μήκωνος Colb. 1. Μύκων Regg. K. L. Ven. 2. M. 1. Guelph. Rob., sed in M. 1. γρ. Μύκωνος.—Πτήνη Colb. 1.—De συνάπτειν vi intransitiva v. Erf. ad Soph. CEd. R. 661. Herm. ad Soph. Aj. 1296. Monk. ad Eur. Hippol. 187., quos laudat Passov., et Lobeck. ad Aj. p. 326.

860. Ἄντρος Regg. C. K. M. 1. 2. Guelph. Mosq. Ἄντρος τε Colb. 1.

861. ἀγχιάλους inapte insulas vocari ratus Pauwius ἀμφιάλους correxit,

sed illud adjectivum sæpius de insulis usurpari docuerunt Musgr. et Lobeck. ad Soph. Aj. 134. Pors. Advers. p. 160. ed. Lips.—ἐκράτηνε Ald. Rob.—μεσάκτους vulg. μεσάκτους Regg. A. B. Colb. 1. M. 1. 2. Guelph. Ald. Rob. Turn., quod receperunt Blomf. (qui tamen obelo notavit) Herm. et Passov. τοὺς μεσάκτους Reg. C. Analogia postulat sane μεσακτίους, quod ex Heathii emendatione receperunt Brunck. et Schütz., idque habet Schol. μεσάκτους suspicatur Buttler. ἐπάκτους Blomf. Si μεσάκτους verum est, non ab ἀκτῇ, sed ab ἄγω derivandum erit.

862. Λήμνον Ald.—ἔλος Vict. Schol.

863. καὶ Ῥόδου Reg. G. Ῥόδον τ' Herm. ex conjectura, a Passovio recepta, ne dactylus sit in basi, sed in textu nihil novare ausus sum.—ἰδὲ vulg. repugnante metro. ἰδὲ Ald. ἢ δὲ Reg. P. ἠδὲ Colb. 2. M. 1. 2. Guelph. Regg. C. G. Glasg. Blomf. Herm. Passov.—Κνίδο Ald. Κνίδος Rob. Κίδων var. lect. in Lips.

864. τῆς vulg. τὰς Reg. G. Guelph. Viteb. τὰς Med. Regg. A. B. C. M. 1. 2. cui auctoritati recte obsecuti sunt Brunck. Glasg. Schütz. Blomf. Herm.—ματρώπολεις Med. Reg. G. Viteb.

865. στεναγμάτων vulg. contra metrum. στεναγμῶν ex conj. Herm. Burnei. Blomf. Passov.

καὶ τὰς εὐκτεάνους κατὰ κλῆρον ἔπαδ. 895

Ἰόνιον, πολυάνδρους

Ελλάνων, ἐκράτυνε σφετέραις φρεσίν.

ἀκάματον δὲ παρῆν θένος ἀνδρῶν τευχιστήρων.

870 παμμίκτων τ' ἐπικούρων.

νῦν δ' οὐκ ἀμφιβόλως θεότρεπτα τάδ' αὖ φέρομεν
πολέμοισι 900

δμαθέντες μεγάλης πλαγαῖσι ποντίαισιν.

ΞΕΡΞΗΣ.

ἰώ. δύστηνος ἐγὼ στυγερεῶς μοίρας

905

867. Ἰόνιον cod. Lips. ap. Passov. Ἰώνιον πολυάνδρους Ἰωνίδας πόλεις Reg. G. Ἰαόνιον dederunt Herm. El. metr. p. 364. et Lachm. de chor. syst. p. 51., hoc versu cum præcedente conjuncto, quod non displicet, sed nihil mutare ausus sum.

868. Ἑλλήνων Ald. Turn. ἐλάνων M. 1. ἐλάνων et ἐλαύγων var. lect. in Reg. O. ἐλαύνων M. 2. Regg. F. K. Guelph. Rob. et glossa in Reg. H., recepitque Hermannus. Et profecto, si, ut vulgo, nulla interpunctione interjecta, τὰς Ἑλλάνων jungitur, parum elegans est hic genitivus, sed commatibus inclusi verba πολυάνδρους Ἑλλάνων, quæ jungenda puto, urbes Græcis viris frequentes. — ἐκράτυνε ejecit Hermannus, sed neque causam video, neque quomodo abesse possit intelligo. Post ἐκράτυνεν Burneius inseruit ἀναριτοτρόφους, quam vocem ex Æschyli Persis laudat Athenæus III. p. 86. C., quamque revera ex hac nostra tragedia desumptam esse judicavit Herm. de vers. spur. p. xi. Sed eam neque huic loco aptam, neque forsitan omnino ex Æschylo petitam demonstrarunt Blomf. et Passov., quos videsis. — χερσίν Regg. A. K. M. 2. Guelph. Rob. var. lect. in Reg. B. et M. 1.

869. ἀκάμαντον Colb. 1. Reg. H. Reg. O. cum var. lect. ἀκάματον ἔκαμpton. ἀκαίματον Ald. ἀνάματον Turn. var. lect. ap. Steph. — πλῆθος pro ὁ θένος Reg. G. — τευχιστόρων Ald.

870. παμμίκταν vulg. πάμμικτα Rob. παμμίκτων Med. Regg. A. B. G. L. Colb. 1. Ven. 1. M. 1. 2. Mosq. Guelph., quod recte receperunt Brunck. et recentiores. — τῶν pro τ' Colb. 1.

871. ἀμφιλόγως vulg. ἀλόγως M. 1. cum var. lect. ἀμφιλόγως. ἀμφιβόλως Reg. G. Colb. 1. Ald. Rob. Schol., unde recepi cum Blomf. et Passov. — θεότρεπτα Med. M. 1. Ald. Cant. θεόπεπτα Rob. θεόθρεπτα var. lect. ap. Schol. — τάδ' ἦν αὖ Ven. 2. τάδ' ἦν ἂν Ald. τάδ' omittit Reg. G. — πολεμίοισι M. 1.

872. δαμαθέντες Rob. δηθέντες Reg. C. δμασθέντες cod. Lips. ap. Passov. δαμασθέντες Reg. F. Ven. 1. M. 1. Guelph. Ald. Turn. ἀμαθέντες var. lect. ap. Schol. Hoc metri causa Hermannus, δαμασθέντες Passovio necessarium visum est, quia uterque versus aliter distribuit. Ex nostra distributione, quam cum Lachmanno communem habemus, nulla mutatione opus est. — πλαγαῖσι ποντίαισιν Reg. K. πλῆγαῖσι ποντίαισι Reg. C. πλαγαῖσι ποντίαισι Ald. Rob. πλαγαῖσι τε ποντίαισι M. 1. (ποντίαῖς sec. Blomf.) πλαγαῖσι τε ποντίαισιν Reg. B., unde πλαγαῖς τε ποντίαισιν Brunck. Schütz. Blomf., sed copula non est necessaria. πλαγαῖς ποντίαῖς Lachmann. sine causa.

873. ἰὼ extra versum est, ut Sept. Th. 852. ἰὼ δυσσαδέλφωτάται. — δύστηνος Passov. ex sententia Schaeferi

- τῆσδε κυρήσας ἀτεκμαρτοτάτης,
 875 ὡς ὁμοφρόνως δαίμων ἐνέβη
 Περσῶν γενεᾷ· τί πάθω τλήμων;
 λέλυται γὰρ ἐμῶν γυίων ῥάμη,
 τήνδ' ἡλικίαν ἐσιδόντ' ἀστῶν.
 910 εἴθ' ὄφελεν, Ζεῦ καμὲ μετ' ἀνδρῶν
 880 τῶν οἰχομένων
 θανάτου κατὰ μοῖρα καλύψαι.

ΧΟΡΟΣ.

ὁτοτοὶ βασιλεῦ στρατιᾶς ἀγαθῆς,

ad Dionys. de comp. verb. p. 91., sed vix ita scribendum, etiamsi a στένω derivandum sit.—μοῖρας Ald.

874. τῆς Lips. 2. τῆς δὲ Ald. τῆδε Turn.—ἀτεκμαρτοτάτας M. 2. ἀτεκμαρτοτάτως Viteb.

875. ὁμοφρόνως Mosq. — ἀνέβη Colb. 1. ἐνέβαλε M. 1. ἐνέθη Reg. C. 877. ἐμοὶ suprascriptum in Guelph., quod receperunt Schütz. et Blomf., propter participium ἐσιδόντ', quod non habet quo referatur, nisi ἐμοὶ præcedit. Vulgatum revocavit Passov., qui participium illud ad sequentia traxit; quod etsi non facio, tamen ἐμῶν retineri posse puto, ex quo nomen cogitatione supplendum est, ad quod ἐσιδόντ' referatur. Artificio-
 877. sior est sane hæc constructio, et nescio an exemplis firmata, quæ facilior foret et usitatio, si ἐμοὶ legitur.—γύων Ald. Rob. μελέων Reg. C. (suprascripto γυίων) Colb. 1. var. lect. ap. Steph.

878. εἰσιδόντ' Reg. P. Ald. Rob. ἐσιδόντος Colb. 1. εἰσιδοῦς Reg. G. ἐσιδών Guelph.—In fine versus Turn. comma habet, Ald. nullam interpunctionem, quod probaverunt Abresch. et Passov., hunc versum cum sequentibus jungentes, ne in εἰσιδόντ' iota dativi elisum esset. Sed id sensus non sinit, qui postulat, ut ab εἴθ' ὄφελε voti initium fiat, et ἐσιδόντ' recte accusativum esse posse, etiamsi ad præcedentia pertineat, docuit Elmsl. ad Eur. Heracl. 693. p. 116. ed. Lips.

879. ὄφελε vulg. ὄφελεν Reg. G. utrumque contra metrum, quamquam enim Blomf. negat, se unquam brevem vocalem productam ante ζ in tragicis invenisse, non magis tamen ullum locum ex tragicis afferre poterit, ubi brevis vocalis ante ζ non sit producta. Maxime autem mirum, Blomfieldium, quem vulgatam lectionem nullam metri difficultatem habere contenderet, tamen, ea deserta, ex conjectura dedisse ὄφελεν, ὦ Ζεῦ, cuius jam nulla necessitas intelligi potest. ὄφελε habet Turn., quod recipiendum iudicaverunt Arnald., Pors. Advers. p. 137. ed. Lips., Elmsl. in *Quarterly Review* xiv. p. 456. et ad Med. 1380., et recepit Passov. ὄφελεν Med., quod præferendum duxi. Augmenti in anapaestis omissi exempla habet Elmsl. ll. cc.—Ζεὺς et v. 881. μοῖρα vulgo legitur, quorum alterum ab altero corruptum est. Ζεῦ et μοῖρα ex conjectura rescribi jussit Stanl., (et Tyrwhitt.) quem sequuntur recentiores omnes, et Ζεῦ habent Med. Regg. A. G. μοῖρα Reg. A. Ald. Turn. Ex recentioribus Glasg. et Passow. μοῖρα quidem receperunt, sed nominativum Ζεὺς retinuerunt.

800. τῶν deest in Ald.

881. De lectione μοῖρα ad v. 879. ai

sermo fuit.—καλύψη Colb. 1.

882. ὁτοτοὶ Colb. 1. M. 1. 2. (ubi in ὁτοτοῖ reformatum) Guelph. Reg. C. Lips. 2. Ald. Rob. ὁτοτοῖ Blomf.

- καὶ Περσονόμου τιμῆς μεγάλης, 915
κόσμου τ' ἀνδρῶν,
885 οὓς νῦν δαίμων ἀπέκειρεν.
γαῖ δ' αἰάζει τὰν ἐγγαίαν
ἤβαν Ξέρξα καταμέναν, Ἄιδου
σάκτορι Περσῶν ἀδοβάται γὰρ 920
πολλοὶ φῶτες, χάρις ἄνθος,
890 τοξοδάμαντες, πάνυ γὰρ φύστις
μυριάς ἀνδρῶν ἐξέφθινται.
αἰ' αἰ' αἰ' αἰ' κεδνᾶς ἀλκᾶς.
Ἀσία δὲ χλὼν, βασιλεῦ γαίης, 925

—βασιλεὺς Med. Reg. C. βασιλεῦ Colb. 2. στρατίας Med. στρατίας Colb. 2.

883. περσιόμου Guelph.

884. κόσμον Guelph.

885. δς Barocc. Ald. — νῦν deest in Colb. 1. — ἐπέκειρε Reg. H. Colb. 2. Guelph. ἐπέκειρεν Med. Reg. L. Viteb., unde litteram paragoricam recepi, quam de suo addiderat Passov.

886. Hæc Xerxi tribuenda putat Lachm. de mensura trag. p. 17., quod nescio quomodo fieri possit. — ἡ γὰ Viteb. γαῖα Colb. 1. Ven. 1. 2. M. 1. Lips. 2. Ox. Ald. Rob. — αἰάζει Ald. Rob. — τ' ἂν Ald. — ἀγγαίαν Lips. 2.

887. Ξέρξης Reg. G. Ξέρσα Ald. Rob. — καταμέναν Lips. 2. — Inepte hariolantur Pauw. et Heath., qui non posse Chorum tam parum reverenter de rege coram ipso loqui putantes, locum emendatione egere opinati sunt; hos recte refutavit Brunck., sed idem male versu sequente ante Περσῶν comma posuit, et, præeunte Schol., ἤβαν Περσῶν junxit, in quo eum secutus est Schütz., sed id recte fieri non potest. Rectius Passovius junxit σάκτορι Ἄιδου Περσῶν, qui Orcum Persarum plenum reddit. Blomf. ante Περσῶν puncto distinxit, quod displicet.

888. σάκτορος Colb. 1. — Περσῶν Reg. G. Colb. 1. M. 2. Lips. ap. Passov. — ἀδοβάται vulg. ἀδαμάται Reg. G. ἀγαθάται Guelph. ἀδαβάται

Lips. ap. Passov. ἀδαγβάται Barocc. Ald. ἀδαβάται Rob. ἐφθάρται coniecit Canter. Nov. Lect. viii. 1. ἱποβάται Heath. ἀγχιβάται Pauw. Ἀγατάνων ex sententia Wesselingii ad Herod. i. 42. Brunck. et Schütz. ἀθάντοι Blomf. Sed elegantissima est emendatio Passovii, quam humanissime mecum communicavit, ἀδοβάται, quæ sensui tam pulchre convenit, ut eam recipere non dubitaverim. Confirmavit mihi idem formam illam similibus ἀδοφοίτης Aristoph. Gerytad. ap. Athen. iv. p. 551. B., ubi in edd. adhuc male ἀιδοφοίτης legitur et ἐρεβοφοίτης Schol. Victor. II. xix. 87.

890. τοξοδάμαντος Reg. K. — φύστις Reg. C. Turn. φύσις conj. Pauw. φεῖ 'στιν Heath. φουστὴ Blomf., sed nihil mutandum videtur, quamquam alibi vox non legitur. Schol. explicat ἡ ἐκφυσις, γονή, gloss. in Regg. A. B. ἀναβλάστησις, γενεά.

892. αἰ bis vulgo. αἶ quater M. 1. Brunck. Schütz. Blomf. Lachm. de chor. syst. p. 8. et p. 30., quod necessarium est, si hic versus anapæstis adnumerandus videatur. Male enim vulgo Xerxi tribuitur, quem v. 895. demum Chorum alloqui ipsa ejus verba ὅδ' ἐγὼν docent. Quare hunc versum Choro dedi, quam Hermannii quoque sententiam esse, lætus intellexi. — κε νεᾶς Blomf. sine causa.

893. Hos versus proodum carminis sequentis facit Lachm. p. 99. — δὲ om.

αἰνῶς αἰνῶς ἐπὶ γόνυ κέκλινται.

ΞΕΡΞΗΣ.

895 ὄδ' ἐγὼν, οἱ οἱ, αἰακτὸς στρ. α'.
μέλεος γέννα, γᾶ τε πατρώα
κακὸν ἄρ' ἐγενόμαν.

ΧΟΡΟΣ.

πρόσφθογγόν σοι νόστου, τὰν 930
κακοφάτιδα βοᾶν, κακομέλετον ἰὰν
900 Μαριανδυνοῦ θρηνητῆρος
πέμψω, πέμψω,

Regg. K. P.—Antiquæ editiones nullam hic interpunctionem habent; Brunck. et Schütz. βασιλεῦ commatibus incluserunt, ut secundum Schol. γόνυ γαίας jungatur, sed melius Blomf. et Passov. post γαίας interpunxerunt, ille tamen Ἀσίας scribi vult; ut Ἀσίας γαίας jungatur, quod non probandum. — γαίαν Regg. C. L. P. Colb. 2. M. 1. Guelph. var. lect. in Reg. O. γαίαν M. 2.

894. αἰνῶς αἰνῶν Guelph. αἰανῶς M. 1.—γόνυν vulg. γόνυ Regg. A. B. C. Colb. 1. M. 1. 2. Lips. 2. Ald. Rob. Brunck. Schütz. Blomf. Passov. Lachm. Versus aperte dochmiacus est.

895. Ex iis, qui sequuntur, versus priores tres vulgo anapestis adnumerantur, reliqui leguntur monostrophici; sed responsionem antistrophicam inesse perspicuum est, quam inde a versu 913. primus restituit Hermannus de metr. p. 428., inde ab hoc versu Burnei. et Blomf., Passov., et Lachm. p. 99. sqq., nonnihil tamen inter se dissentientes, quod singulis locis monebitur. — οἱ ter M. 1. et sic Burnei., quem sequitur Blomf., metri causa, sed antistrophicus potius corrigendus est.

896. γένναν Rob. — γᾶ τε πατρία vulg. contra metrum. καὶ γᾶ πατρία ex emend. Brunck. Herm. Burnei., sed faciliior et aptior est Blomfieldii emendatio γᾶ τε πατρώα, quam receperunt Passov. et Lachm. πάτριος et πατρώος sæpe confundi notum est, v.

Pörs. ad Eur. Hecub. 79. ad Med. 430. Seidler. de vers. dochm. p. 101.

897. κακῶν ἄρ Colb. 1. — ἐγενόμην vulg. ἐγενόμαν Med. Regg. A. B. M. 1. Guelph. Viteb. Brunck. et recentiores præter Glasg. et Passov.—Brunckius, qui hos versus anapesticos esse putavit, eos ita refinxit:

Ὀδ' ἐγὼν, οἶον, αἰακτὸς μέλεος

Γέννα καὶ γᾶ

Πατρία κακὸν ἄρ' ἐφάνθην.

Ceterum hic versus dubitari potest utrum anapesticus sit, proceleusmatico pro anapesto posito, an dochmiacus. Mihi posterius videtur ut v. 894.

898. προσφθόγγου Med. M. 1. Guelph. var. lect. ap. Steph. πρὸς φθόγγου Regg. H. K. Rob. var. lect. ap. Steph. πρὸ φθόγγου Colb. 1. Ald. πρόσφθογγον Reg. G.—νόστον Colb. 1. νόστιν Reg. G.

900. Μαριανδινῶ Reg. L. M. 1. Ald. Μαριανδηνῶ Reg. K. Colb. 1. M. 2. Μαριανδινῶ Rob.—θρηνητῆρος M. 1. θρηνητῆρος Ald.

901. πέμψω vulg. his legitur, sed alterum eiecerunt Glasg. Blomf. Lachm., quia in antistrophico κλέγξω semel in omnibus libris legitur et ut versus paræmiacus evaderet. Rectius autem fecisse videtur Passov., qui in antistrophico κλέγξω addidit, verbum enim repetitum quomodo omitti poterit a librariis, facilius intelligitur, quam quomodo addi; et sic versus sequens dochmiacus est idem, ac v. 894. 897. 904.

πολύδακρυν ἰαχάν.

935

ΞΕΡΞΗΣ.

ἔτ' αἰανὴν πάνδυστον

ἀντίστρ. α'.

δύσθροον αὐδάν. δαίμων γὰρ ὄδ' αὖ

905 μετάρτροπος ἐπ' ἐμοί.

ΧΟΡΟΣ.

ἦσω τοι καὶ πάνδυστον,

940

λαοπαθῇ σεβίζων, ἀλίτυπα βάρη,

πόλεως γέννας πενθητῆρος.

κλάγξω, κλάγξω

910 δ' αὖ γόον ἀρίδακρυν,

ΞΕΡΞΗΣ.

Ιάνων γὰρ ἀπηύρα,

στρ. β'. 945

902. *ιακχάν* Glasg. Blomf., quia versum anapaesticum esse putarunt.

903. *ἔτ'* Ald.—*αἰανῇ* Med. (teste Blomf.), quod recepit Blomf., *αἰανῆς* unicum adjectivi formam esse ratus, et Lachm.—*καὶ πανόδυστον* vulg., quae lectio Blomfieldium ad strophicum mutandum permovit; sed *καὶ* abesse debere poetarum usus docet, epitheta ornantia copula non jungentium, de quo jam saepius monitum est; recte igitur ejecerunt Passov. et Lachm. *πάνδυστον* autem metri causa Lachm. recte rescripsit ex emendatione Blomfieldii, et commendavit Passov.

904. *δύσθροον* Ald. *λαόθροον* Colb. 1.—*βοῶν* Reg. G.—*ᾧδ'* ἂν Ald.

905. *μεσάρτροπος* Mosq. *μετάρτροπος* Regg. B. G. H. Colb. 1. Ald. Brunck. Schütz., quod metrum respuit.

906. Chori nomen non hic sed v. 909. habet Lips. ap. Passov., prorsus omittit Ald.—*ἦσω τι* Ald.—*πανόδυστον* vulg., quod hic quoque postulante metro ex emend. Blomfieldii in *πάνδυστον* mutavit Lachm.

907. *λαοπαθῇ τε σεβίζων ἀλίτυπα τε βάρη* vulg. contra metrum. Elmsl. in *Edinburgh Review* xvii. p. 215. ex Schol. corrigit *ἦσω τοι καὶ λίαν λαοπαθῇ σεβίζων Ἀλίτυπα τε βάρη*, quo metrum magis etiam corrumpitur.

Burneijs corrigit *σὰ πάθεα τε σέβων*, Blomf. suspicatur: *ἦσω τοι καὶ λίαν* λάον τὰ πάθεα τε σέβων ἀλίτυπα τε βάρη. Sed non tanto molimine opus est, quum prius *τε* omittant Ald. (ubi *λαοπαθῇσε βίζων* legitur) Rob. Turn. Hinc facile aliquis corrigere possit *λαοπαθῇ σέβων ἀλίτυπα τε βάρη*. Sed neque hac mutatione opus est, quum alterum quoque *τε* abesse jubeat sermo poeticus et absit in Reg. C., quo ejecto metrum restitutum est, idque fecerunt Passov. et Lachm.—*σεβάζων* Colb. 1.

908. *πενθυτῆρος* Turn. *πεντῆρος* Reg. C.

909. *κλάγξω* semel vulg. *κλαύσω* Reg. G. Colb. 1. *κλάγξω* cum Passovio bis ponendum esse ad strophicum monitum est.

910. *δ'* ἂν Reg. G.—*εὐρύδακρον* Ven. 1. Ald. Turn., quod recepit Passov., sed cum metro minus facile conciliari potest.

911. Haec vulgo Choro continuantur, sed Xerxi propter antistrophiam necessario tribuenda sunt, quod cum Lachmanno feci.—Duorum primorum versuum metrum et responsio incerta est; Passovius eos antispasticos esse nec ulla mutatione egere putat. Blomf. et Lachm. auctore Hermannio, qui in *El. metr.* p. 417. hos versus

Ιάνων ναύφρακτος
 Αρης ἑτεραλκῆς
 νυχίαν πλάκα κέρσάμενος

915 δυσδαίμονά τ' ἀκτάν.

ΧΟΡΟΣ.

οἱ οἱ οἱ βόα καὶ πάντ' ἐκπεύθου.

950

ποῦ δὲ φίλων ἄλλος ὄχλος,

ποῦ δέ σοι παραστάται,

οἷος ἦν Φαρανδάκης,

920 Σούσας, Πελάγων, ἡδ' Ἀγδαβάτας,

955

anapæstis cycliis adnumerat, alterum Ἰάνων eiecerunt. Nihil in loco admodum incerto mutare ausus sum.—Ἰάνων vulg. Ἰαόνων Colb. 1. Regg. C. G. Lips. ap. Passov. Ἰάνων Med. Guelph. Colb. 2. M. 1., quod cum Passovio recepi.

912. νεόφρακτος Ald. ναύκρατος Lips. ap. Passov.

913. ἑτερακλῆς Colb. 1. Reg. C.

914. πλάκαν Colb. 2.

915. ἄλλαν Colb. 2.

916. Hunc versum, qui vulgo Xerxi continuatur, Choro tribui antistropha poscit, eique tribuit Lachmannus, et, quod ex litteris ejus intelligo, Hermannus, qui rectissime monet, ἐκπεύθου passivam vim habere, ut sit interrogare, sine omnia ex te quaeri.—ἐκπεύθου Med. ἐκ πεύθου Ald. ἐκπυθού Blomf. ex more.

917. ποῦ δὲ φίλων ἄλλος ὄχλος Guelph. ποῦ σοι φίλων ὄχλος Rob. ποῦ δέ σοι φίλων ὄχλος var. lect. ap. Steph., quam etiam Schol. metr. in codice suo reperisse videtur, et recepit Schützius, sed vulgatam postulat metrum.

919. φαρανδάκης cod. Lips. ap. Passov. φαραδάκης Reg. C.

920. Hæc vulgo ἀμέτρως ita leguntur: Σούσας, Πελάγων καὶ Δατάμας ἡδ' Ἀγαβάτας, Ψάμμυς καὶ Σουσιस्कάνης, quæ vario modo emendare tentarunt viri docti. Blomf. dedit

Σούσας, Πελάγων,
 Δοτάμας, ἡδ' Ἀγδαβάτας, Ψάμμυς,
 Pers.

Σουσιस्कάνης τ' in quibus displicet cæsura violata. Passov. exhibuit:

Σούδας, Πελάγων καὶ Δατάμας

ἡδὲ Ψάμμυς, Σουσιस्कάνης τ' in quibus et Δατάμας ex conjectura est, et Ἀγδαβάτας invitis libris omissum. Apud illum Carolus Schneiderus correxit:

Σούσας καὶ Πελάγων καὶ Δοτάμας

ἡδὲ Ψάμμυς

ἡδ' Ἀγδαβάτας, Σουσιस्कάνης τ' quod cum metro antistrophicorum conciliari nequit. Lachm. dedit:

Σούσας, Πελάγων, Δοτάμας ἡδ' Ἀγδαβάτας, Ψάμμυς Σουσιस्कάνης

vocabulo male in duos versus diviso. Metrum antistrophicorum anapæsticos dimetros duos postulat, qui facillime restitui possunt verbis ita transpositis, ut in textu dedi.—Σούδας Ald. Turn.—καὶ Πελάγων Rob.—καὶ quod vulgo ante Δοτάμας legitur omittit Rob.—Δοτάμας Reg. G. Δομάτας Reg. C. et var. lect. in Reg. O. Δομάσας Turn.—Ἀγδαβάτας M. 1. Robert., quod recte receperunt Brunck. et recentiores. Αἰγαβάτας Ald.—Ψάμμυς Guelph.—καὶ, quod vulgo post Ψάμμυς legitur, omittunt Med. Regg. A. B. C. M. 1. Guelph. Turn. Brunck. et recentiores.—Σουσιस्कάνης Reg. G.—τ', quod vulgo abest, ex sequente versu recte huc traxerunt Brunck. et recentiores. In Rob. quum Σουσιस्कάνης versu sequente contineatur, id ipsum Σουσισκάνης τ' legitur.

Δοτάμας, Ψάμμις, Σουσιπάνης τ'
Αγβάταν' ἐκλιπών ;

ΞΕΡΞΗΣ.

ὀλοοὺς ἀπέλιπον

ἀντ. β'.

Τυρίας ἐκ ναὸς

925 ἔρροντας, ἐπ' ἀκταῖς

Σαλαμινιάσι στυφέλου

960

θείνοντας ἐπ' ἀκτᾶς.

ΧΟΡΟΣ.

οἱ οἱ οἱ οἱ, ποῦ δέ σοι Φαρνυῶχος

Καριόμαρδος τ' ἀγαθός,

922. τὰκβάτανα λιπών vulg. τὰγ-
βάτανα λιπών Med. τὰν βάτανα λιπών
Colb. 1. τὰκβάτανα προλιπών Regg.
L. P. τ' ἐκβάταν' ἐκλιπών Rob. Hinc
τ' a recentioribus in versum præce-
dentem rejectum esse, jam supra
monitum est. λιπών autem metro non
satisfacit, nisi antistrophicus mutatur,
quod fecit Passov. προλιπών recepit
Blomf. ἐκλιπών probavit Schneider.
apud Passov. et recepit Lachm., idque
mihi quoque placet, præsertim quum
hæ strophæ fere omnes in dochmium
exceant.

923. ὀλοοὺς τ' Colb. 1. ὀλοάς M. 1.
— ἐλιπον Rob., quod receperunt
Blomf. et Lachmann. metri causa, de
quo ad stropham monitum est.

924. ἐκ omittit Rob.—νεὼς Blomf.
Lachm. metri causa.—ἐργοντας M. 1.
αἶροντας Viteb. Mosq.

925. ἐπ' ἀκραῖς conj. Pauw., ob se-
quens ἀκτᾶς; eadem de causa Blomf.
alterum hoc ex emendatione Schützii
in ἄκρας mutavit; sed neutrum mu-
tandum est, quum ejusmodi repeti-
tiones apud Æschylum frequentissi-
mæ sint, quod jam sæpius monitum
est.

926. σαλαμινῖσι vulg. σαλαμινῖων
Med. σαλαμινῖσι Rob. σαλαμινῖσι
Aldin. σαλαμινιάσι, quod metrum po-
stulat, ex emendatione Hermannii
Blomf. Passov. Lachmann.—στυφε-
λὸς Colb. 1. Brunck. Schütz. Blom-
field. Lachm. male, quum vulgata
bonum præbeat sensum.

927. θανόντας vulg. θανοῦντας Reg.
C. θείοντας Med. Regg. A. B. G.
Colb. 1. M. 1. Ven. 1. Guelph. Rob.
Brunck. et recentiores.—ἀκταῖς Ald.
Turn., quod recepit Lachmann. ἀκτᾶν
Reg. G. ἀκτᾶς Reg. B. (in quo et
ἀκτᾶς legitur), quod receperunt
Brunck. et Schütz. ἄκρας Blomf., sed
vulgatam recte tuentur Glasg. et Pas-
sov.

928. οἱ ter vulg., bis in Colb. 1.,
sexies in M. 1. Passov. et Lachm.,
qui ter ponunt, βόα in strophico mo-
nosyllabum habere videntur. Blomf.
bis posuit et in fine versus excidisse
aliquid putat. Quater cum Burneio
posui, ut versus sit dochmiacus dime-
ter, qualis est strophicus.—ποῦ σε
Ald. Rob.—φανοῦχος Viteb. φανοῦρ-
χος Rob.

929. Καριόμαρδος τ' Aldin. Rob.
Turn. et var. lect. in Reg. B. (et, ut
videtur, reliqui codd., quorum lectio
non enotata est, quia cum ed. Stanl.
collati sunt, quæ hanc lectionem ha-
bet) κ' Ἀριόμαρδος τ' Vict. Canter. κ'
Ἀριόμαρδῖς τ' Reg. G. Καριόμαρδος τ'
Colb. 1. Καρίσμαρδος τ' Regg. A. B.
Χαρίσμαρδος τ' Reg. H. Ἀριόμαρδος τ'
ex conj. Brunck. Glasg. Schütz.
Blomf. τ' Ἀριόμαρδῖς τ' Lachm. Sed
quamquam supra Ariomardus comme-
moratus est, intelligi non potest, cur
non Cariomardus etiam quidam fuisse
possit, quare plurimorum librorum lec-
tionem cum Passovio servavi.

930 ποῦ δὲ Σευάλλης ἀναξ,
ἢ Λίλαιος εὐπάτωρ,
Μέμφις, Θάρυβις καὶ Μασίστρας,
Ἀρτεμβάξης τ' ἡδ' Ἰσταίχμας;
τάδε σ' ἐπανερόμαν.

965

ΞΕΡΞΗΣ.

935 ἰὼ ἰὼ μοί μοι, τὰς ὠγυγίους
κατιδόντες στυγνὰς Ἀθάνας,
πάντες ἐνὶ πιτύλῳ,
ἐ ἐ ἐ

στρ. γ'.

970

930. ποῦ δέσε βαλκίς ἢ λιλαιάται ποῦ δὲ σευάλης ἀναξ ἢ λίλαιος εὐπάτωρ Ald.—σεβάλλης vulg. σευάλλης Regg. B. H., quod recte receperunt Brunck. et recentiores. σευάλης Rob. σευάλλης Ox. σεβάλλης Colb. 1. σευάλλης var. lect. in uno ex Regg. A. B. σεβάλλης Reg. C. var. lect. in Turn.—ἄρραψ Reg. H. ἄραψ var. lect. in uno ex Regg. A. B.

931. ἀπάτωρ Reg. C.

932. μέμφις Ald. Rob.—θάμυρις Regg. K. L. Colb. 2. M. 1. Guelph. Rob. θάρυβις Ald.—μασίστρης vulg. μασίστρας Med. Reg. B. C. et M. 1. sec. Blomf., quod receperunt Brunck. Schütz. Blomf. Lachm. μαγίστρας Reg. G.

933. ἀρτεμβάξης Reg. H.—εἰσταίχμας Colb. 1. οἰσταίχμας Ald.—οἰσταίχμας Ox. Rob.

934. τὰ pro τάδε ex conj. Passov. metri causa, de quo ad stropham monitum est.—ἐπανερόμαι vulg. ἐπανιρόμην Reg. A., unde Brunck. ἐπανιρόμαν dedit, quod recepit Schütz. ἐπανερόμαι Reg. B. et sic Glasg. Blomf. Lachm., sed quid conjunctivus sibi velit non video. Si autem vulgata lectio Reg. A. confertur, vix dubium videri potest, quin verum sit ἐπανερόμαι, ex quo utraque cum lectione facillime potuit oriri, illa i in v, hæc e in ai mutato, quod utrumque frequentissimum. Vulgata enim ferri non potest, quum nullum sit præsens ἐρομαι.

935. Hic et sequens versus anti-

strophicis non respondent, sed neque in textu quidquam mutare ausus sum, neque habeo certam emendationem. Blomfield, dedit:

ἰὼ, μοι, τὰς

Ἵγυγίους κατιδόντες

Τὰς στυγνὰς Ἀθάνας

et in antistr.

Ἵγυγάν μοι

Δῆτ' ἀγαθὼν ἐτάρων ὑπο-

μιμνήσκεῖς ἄλαστα

quas emendationes recepit Lachmannus. Passovius locum ita exhibuit:

ἰὼ μοι μοι τὰς Ἵγυγίας

Κατιδόντες στυγνὰς Ἀθάνας

et in antistr.

Ἵγυγὰ μοι δῆτ' ἀγαθὼν ἐτάρων

Ἵπομιμνήσκεῖς, στυγν' ἄλαστα.

Hermannus proponit:

ἰὼ μοι μοι

Τὰς ὠγυγίους κατιδόντες

Στυγνὰς Ἀθάνας

et in antistr.

Ἵγυγὰ με δῆτ'

Ἀγαθὼν ἐτάρων μιμνήσκεῖς

Ἄλαστ' ἄλαστα.

Lectoribus liberum relinquo iudicium. —ἰὼ ter Med.—ὠγυγίας vulg. ὠγυγίους Med. Regg. C. H. K. L. Barocc. Guelph. Brunck. Schütz. Blomf. Lachmann.

936. Ἀθάνας Guelph.

938. Hic quoque cum sequente versu antistrophicis non respondent. Blomf. dedit:

Ἔ, ἐ, ἐ, τλάμυνες ἀ-

σπαίρονσι χέρσῳ.

τλάμονες ἀσπαίρουσι χέρσῳ.

ΧΟΡΟΣ.

940 ἧ καὶ τὸν Περσῶν αὐτοῦ

975

τὸν σὸν πιστὸν πάντ' ὀφθαλμὸν

μυρία μυρία πεμπαστὰν

Βατανόχου παῖδ' Ἀλπιστον

τοῦ Σησάμα

945. * * τοῦ Μεγαβάτα

et antistr.

Βοᾷ, βοᾷ μελέων

Ἐντοσθεν ἦτορ.

Passovius correxit:

*Ε ἔ ἔ ἔ,

τλάμονες ἀσπαίρουσι χέρσῳ.

Βοᾷ βοᾷ

Τλάμον μελέων ἔνδοθ' ἦτορ.

Lachm. emendavit:

Αἰ αἰ τλά-

μονες ἀσπαίρουσιν χέρσῳ.

Βοᾷ βο-

ᾷ μελέων ἔνδοθεν ἦτορ.

Nihil certi habeo. ἔ sexies legitur in M. 1., bis in cod. Lips. ap. Passov.

939. ἀπαίρουσι Regg. C. F. Ald. Turn. var. lect. ap. Steph. ἀπαίρουσιν Barocc. ἀσπέρουσι Colb. 1.

940. τῶν Περσῶν Reg. C. Turn.—αὐτὸν Ald.—Chorinomen omittit Lips. ap. Pass.

941. τῶν σῶν Lips. a prima manu. σὸν τὸν Turn. σὸν, omisso τὸν, Colb. 1. 2. M. 1. Guelph. Ald. Brunck. Schütz., Blomf., quod metrum antistrophici non patitur.—πάντ' deest in Colb. 2. secundum Blomf., sed teste Buttlero ὕντ' ejus loco legitur, quod habet etiam Rob. et receperunt Brunck. Schütz. contra metrum. τ' pro πάντ' Guelph. παντόφθαλμον conj. Stanl., quod minus bonum foret.

943. Βατανόχον Reg. G. Βατανόχου Guelph. Βατανόχον Reg. C. Ald. Rob. Turn.—παῖ δ' Ald.—Ἀπίστον Reg. G.

944. τοῦ σησάμου τοῦ vulgat. τοῦ σησάμα τοῦ Reg. A. M. 1. Colb. 2. τοῦ σησάμου Aldin. Rob. τοῦ σησίμα τοῦ Reg. L. τοῦ σησίμου τοῦ Reg.

P. τοῦ σεισάμα Colb. 1. Reg. G. τοῦ σημάτου Ox., unde Σησάμα recte receperunt Brunck. Blomfield. Passov. Lachm. In Med. teste Buttlero vulgata legitur, sed secundum Blomf. habet σησάμα τοῦ, omisso priore τοῦ; inde omiserunt etiam Blomfield. et Lachm. metri causa, de quo ad verum sequentem sermo erit.

945. Hic lacunæ signum posui, quia excidisse aliquid antistrophicorum metrum docet, quæ suspicio eo quoque confirmatur, quod nimia videtur Alpisti genealogia; excidisse igitur nomen puto filii Megabatae. Reliqui editores alio modo metro succurrere studuerunt, et Blomf. quidem versus ita exhibuit, ut nullam videam responsionem:

Σησάμα τοῦ Μεγαβάτα

Πάρθον τε, μέγαν τ' Οἰβάρην
et antistr.:

Ἰππιδάκτας

Κιγδάταν καὶ Λυθίμαν,

Τόλμον τ' αἰχμῆς ἀκρόεστον.

Passovius autem et Lachmannus paulo audacius versati sunt, quorum ille vocabulo uno ejecto sic scripsit:

Τοῦ Σησάμα, τοῦ Μεγαβάτα

Πάρθον τε, μέγαν τ' Οἰβάρην—

Ἰππιδάκτας, Κυγδαγάταν καὶ

Λυθίμαν αἰχμῆς ἀκρόεστον.

hic autem ratione minus etiam probabili duobus vocabulis additis ita dedidit:

Σησάμα τοῦ Μεγαβάτα

Πάρθον τε μέγαν τ' Οἰβά-

ρην ἔλιπες ἔλιπες;

deinde versu sequente inseruit ἔλιπον ἔλιπον, et antistrophicos ita exhibuit:

Πάρθον τε, μέγαν τ' Οἰβάρην 980
 ἔλιπες ἔλιπες ; ὦ ὦ δαῖων,
 Πέρσαις ἀγανοῖς κακὰ πρόκακα λέγεις.

ΞΕΡΞΗΣ.

ἴυγγά μοι δῆτ' ἀγαθῶν ἐτάρων ἀντ. γ'.

950 ὑπομιμνήσκεις, ἄλαστα 985
 στυγνὰ πρόκακα λέγων.
 βοᾷ βοᾷ
 μελέων ἐνδοθεν ἦτορ.

ΧΟΡΟΣ.

καὶ μὴν ἄλλον γε ποθοῦμεν,

955 Μάρδων ἀνδρῶν μυριόνταρχον

Ἰππιδνακτας, Κιγδαγάνταν,
 Καὶ Λυθιμναν Τόλμον
 Τ' αἰχμᾶς ἀκρότον.

Quibus omnibus nostra ratio probabilior videtur.—Μεγαβάτα vulg. Μεγαβάτα Med. Regg. G. L. Colb. 1. M. 1. Ald., quod receperunt Blomfield. Passov. Lachm. Μεγαβάταν Rob.

946. Πάρθειον vulg. Πάρθειον Med. Πάρθον Reg. G. Σπάρθον Reg. K. Πάρθον Reg. A. Colb. 2. M. 1. Ald. Rob. Brunck. et recentiores.—τοιβάρην τ' Med. τ' οἰβάριν τ' Guelph. τ' οἰβάρην τ' Reg. C. τ' Οἰβάριν M. 1. τ' οἰβάρινον Regg. K. L. τ' οἰνοβάρην τ' Barocc. Aldin. Turn.

947. In Rob. totus hic versus Xerxi tribuitur, in Vict. Cant. Brunck. Schütz. Glasg. verba δ δαῖων Xerxi dantur. Lachmannus addito ἔλιπον ἔλιπον hunc et sequentem versum, ut et antistrophicos Xerxi tribuit. Sed in codd. omnibus, et in Ald. Turn. hæc Choro continuantur, et sic Blomf. Passov., quorum tamen ille male ex hoc et sequente versu novam stropham confecit.—Alterum ἔλιπες omisit Lips. ap. Passov.—δ vulgo semel ; bis legitur in Regg. A. C. G. Colb. 1. 2. Ox. Guelph. Aldin. Robert. Turn., Brunck. Schütz. Passov. recte ; sexies in Med. δ id Blomfield. Lachm. contra metrum ; versus enim antispasto et dochmio constat.

948. Πέρσας Ald.—ἀγαθοῖς Colb. 1. ἀγανοῖς Reg. G.—κακὰ πρὸς κακὰ Reg. A. (cum var. lect. πρόκακα) Colb. 2. Viteb. Mosq. Ox. Ven. 1. Ald. κακὰ πρὸς κακοῖς Rob. var. lect. ap. Steph. De πρόκακα v. Jacobs. Anthol. Pal. pag. 257. Schwenck. ad Eumen. 825.—λέγειν Lachm. sine causa.

949. Varii hanc antistropham in metra sua restituendi conatus ad stropham allati sunt.—ἴγνα Ald. ἴγνᾶν quod ex Schützi emendatione receperunt Blomf. et Lachm. minime probandum est, quum ἴγγξ loco aptum sit.—μοι omittit Barocc. με habet Rob.—ἐταίρων Colb. 1. ἐτέρων Ald.

950. ὑπομιμνήσκεις M. 1. ὑπομιμνήκεις Ald.

951. πρὸ κακὰ Ald.—λέγειν Lachm. male.

953. Versum hunc corruptum esse metrum docet ; quomodo eum sanare conati sint, ad strophicum monitum est.

954. ἄλλο τι vulg. ἄλλο τε Reg. C. ἄλλο γε Med. Regg. A. G. Colb. 1. 2. Ven. 1. M. 1. Guelph. Ald. Rob. Turn. Brunck. Schütz. Glasg. ἄλλον γε, quod metri et sensus causa necessarium, ex conj. reposuit Blomf., quem sequuntur Passov. Lachmann.

955. Μάρδων Regg. C. (cum var. lect. μαχόδων) L. Guelph. M. 1.

Ξάνθον, ἄρειόν τ' Ἀγχάρην, 990

Διαῖξιν τ' ἢ δ' Ἀρσάκην

ἰππιάνακτας·

Κιγδαγάταν καὶ Λυθίμναν

960 Ἰόλμον τ' αἰχμᾶς ἀκόμεστον.

ἔταφον ἔταφον, οὐκ ἀμφὶ σκηναῖς 995

τροχηλάτοισιν, ὅπιθεν ἐπόμενοι.

ΞΕΡΞΗΣ.

Βεβᾶσι γὰρ τοίπερ ἀγρόται στρατοῦ, στρ. δ.

Lips. ap. Pass.—*μυριόναρχον* Robort. *μυριοντάρχαν* Brunck. Schütz. *μυριδάρχον* Blomf. *μυριονάρχαν* Schneider. ap. Passov. *μυρία τ' ἄρχων* Lachmann., sed nulla est causa a vulgata discedendi, praesertim quum eadem forma v. 306. occurrat. Quare non dubito cum Passovio synizesin secundæ et tertiæ syllabæ admittere.

956. *Ξάνθον* vulg. *Ξάνθον* Rob., quod metro postulante recte receperunt Blomfield. et Lachm.—*ἀγχάρην* τοὺς ἀνακτας τῶν ἵππων Ven. 1. ex glossmate versus sequentis.

957. *Ἀρσάκην* Lips. ap. Pass. *Ἀρσάμην* ex conjectura Burnei Blomf. Lachm. sine causa.

959. *κηδαδάταν* Med. Colb. 1. M.

1. *κηδαδάταν* Colb. 2. τοὺς κηδαδάτας Lips. ap. Passov. *κιγδαδάταν* Reg. G. *κιγδάταν* Blomfield. *κιγδάδαν* Regg. C. K. L. Guelph. *κνγδαγάταν* Ald. Pass. *κνγδάταν* Rob. Non video causam a vulgata recedendi.—*λιθίμναν* Colb. 1. *θυλίμναν* M. 1. *λυθίμναν* Reg. A. Colb. 2. Brunck. Schütz.

960. *τόλμον* sine τ' vulgat. *τόλμον* τ' Reg. A. Colb. 2., quod metri causa cum Brunck. Glasg. Schütz. Blomf. Lachm. recepi. *τόμον* Aldin. *τόλμαν* Regg. G. P. *τόλμαν* *τόλμαν* suprascripto *τολμηρὸν* Guelph. Passovium hoc vocabulum paullo audacius ejecisse, supra monitum est.—*αἰχμᾶς* vulg. *αἰχμᾶς* Med. Reg. A. Guelph. Brunck. Glasg. Schütz. Blomf. Lachm.

961. Hæc vulgo Xerxi tribuuntur,

quæ jubente stropha cum Passovio Choro continuavi.—*ἔταφον ἔταφον* ex emend. Valckenarii ad Eurip. Hippol. 1247. Brunck. Schütz. Blomf., quod pro *ἐτάφησαν* positum an dialecti causa non admittendum sit, dubitari potest, neque necessarium est, quum *ἔταφον* intransitivam vim habere possit, de qua re docte disseruit Pass. Ita Schol. quoque accepisse videtur, qui *ἀπέθανον* explicat, in reliquis vero ineptit. Si quis autem *ἔταφον* obstupescendi significatione accipere velit, nescio quomodo sequentia jungenda sint.—*οὐκ* omittit Rob.

962. *τροχηλάτοις* Colb. 2. *τροχηλάτοις* Rob.—*ὅπισθεν δ' ἐπόμενοι* vulg. contra sensum et metrum. *ἐπόμενος* Reg. C. Turn. *ὅπισθε δ'* correxerunt Pauw. Heath. Brunck. Schütz., quod neque sensum nec metrum juvat. *ὅπισθεν ἐπόμενοι* Blomf., quod metro non satisfacit. *ὅπιθε δ' ἐπόμενοι* Pass. δ' *ὅπισθ' ἐπόμενοι* Lachm., utroque metrum restituitur, sed sensum aptum in neutro video. Ausus sum rescribere *ὅπιθεν ἐπόμενοι*. Particula enim δέ, quam Schol. non agnoscere videtur, facile inseri potuit ab aliquo, qui antistrophicam responsionem recte perspexerat, sed in antistrophico falsam lectionem πρὸς κακὰ invenerat. Sensus autem hic videtur: *sepultri jacent, neque curram tuum comitantur, post cum incedentes.* Hoc enim ordine Persas processisse docet Herod. vii. 41.

963. In stropha et antistropha, quæ sequitur, personarum nomina vulgo

ΧΟΡΟΣ.

βεβαῶσιν, οἶ, νώνυμοι.

ΞΕΡΞΗΣ.

965 ἰῆ ἰῆ, ἰῶ ἰῶ.

ΧΟΡΟΣ.

ἰῶ ἰῶ δαίμονες,

1000

ἔθεςθ' ἄελπτον κακὸν

διαπρέπον, οἶον δέδορκεν ἄτα.

ΞΕΡΞΗΣ.

πεπλήγημεθ', οἶαι δι' αἰῶνος τύχαι.

ἀντ. ὅ.

male distribuuntur; nam v. 963. 64. cum præcedentibus Xerxi continuantur; v. 965 — 968. Choro, 969. Xerxi, 970 et seqq. Choro tribuuntur, in quibus neque æquabilitatem esse ullam, neque apte coherere loquentium verba perspicuum est. Primum strophæ et antistrophæ versum Xerxi tribuendum esse, quum antistropham præcedentem habuerit Chorus, dubitari non potest; et sic recte fecit Passov., sed deinde reliqua omnia Choro dedit, quæ non ab una persona dici posse sensus docet. Blomfield. et Lachm. primum versum male Choro dederunt, reliqua melius inter utrumque distribuerunt, ita incommode tamen Lachmannus, ut in antistropha, quæ jungi necessario debent: πεπλήγημεθ'—εὐδῆλα γὰρ, Ἰάδων ναυβατῶν κύρσαντες, inter Xerxem et Chorum divisa sint. Eam, quam dedi, personarum dispositionem Hermanno placere scio.—γὰρ οἶπερ vulg., sed pro γὰρ antistrophicus syllabam longam postulare videtur, quare Passov. γὰρ ex usu Homérico productum putat, allato Spitzner. de versu heroico pag. 35. Sed melius placet, quod idem proponit, ut οἶπερ in τοῖπερ mutetur, quod probavit Herm. et recepit Lachm.—ἀκρόται Rob. var. lect. ap. Turn. et Schol., quam præferri jussit Brunck. et recepit Schütz. ἀρχέται ex conject. Blomf., melius foret ἀγρέται, quod ex Hesychio reponi vult Toup. in Hesych. T. II. pag. 353.

Sed nihil mutandum puto.

964. οἶ οἶ νώνυμοι vulg. οἰνώνυμοι Ald. ἀνώνυμοι Robert. οἶ νώνυμοι Reg. C. Colb. 1. 2. M. 1. Viteb. Turn. Passov. Blomfield. Lachm. postulant metro.

965. ἰῆ quinquies, ἰῶ octies Colb. 1. Barocc. Ald. ἰῆ quater M. 1. Guelph. ἰῶ bis Rob. Vulgatam metrum confirmat.

966. δυσδαίμονες vulg. deest in Ald. δ δαίμονες Regg. K. L. Colb. 2. M. 1. Ven. 2. Guelph. Rob. δαίμονες Med. Reg. G. Ven. 1. Mosq. var. lect. ap. Stephan., quam metro postulante receperunt Blomfield. Passov. Lachm.

967. ἔθετ' vulg. contra metrum. ἔλθετ' Colc. 1. Blomf., ut metra conciliet, in antistrophico κύρσατ' legi vult, male. Lachm. ἔθετ' ἔρ' dedit, sed melius Hermann. et Schneider. ap. Passov. proponunt ἔθεσθ', quod sensui quoque aptius est, ideoque a me receptum.

968. Versus hic antistrophico non respondet; quare Blomf. οἶα dedit, in antistrophico autem ἦτα, sed id audacius est factum; admodum probabilis est Hermanni sententia, διαπρέπον glossema esse pro πρόκακον, quo recepto syllaba syllabæ respondet.—οἶαν Colb. 1.—ἄταν Colb. 1. Barocc. Ald. Rob. fortasse recte.

969. οἶαι δὴ δι' αἰῶνος Rob. οἶοι δαίμονος var. lect. ap. Schol., quam receperunt Brunck. Schütz, repugnante

ΧΟΡΟΣ.

970 πεπλήγμεθ', εὐδῆλα γὰρ . . .

ΞΕΡΞΗΣ.

νέαι νέαι δῦαι δῦαι

1005

ΧΟΡΟΣ.

Ιαόνων ναυβατῶν

κύρσαντες οὐκ εὐτυχῶς.

δυσπόλεμον δὴ γένος τὸ Περσῶν.

ΞΕΡΞΗΣ.

975 πῶς δ' οὐ; στρατὸν μὲν τοσοῦτον τάλας πέπληγ-
μαι; στρ. ε'. 1010

ΧΟΡΟΣ.

τί δ' οὐκ; ὅλῳλεν μεγάλως τὰ Περσῶν.

ΞΕΡΞΗΣ.

ὀρᾶς τὸ λοιπὸν τόδε τᾶς ἐμᾶς στολᾶς;

ΧΟΡΟΣ.

ὀρῶ ὀρῶ.

metro. — τύχα Guelph. — οἶ, οἶ, δι' αἰῶνος τύχα ex conj. Blomf., cujus nullam video necessitatem.

970. εὐδῆλον sine γὰρ Rob.—Chori personam non præfixam habet Turn. — Interruptæ orationis signum adjeci, quia cohærent hæc verba cum iis, quæ deinde Chorus dicit.

971. νέα νέα Ald. var. lect. ap. Turn.

972. Ἰάων Med. Reg. L. Colb. 2. Guelph., quo recepto servari forsitan vulgata in strophico possit. ἰάωνων Aldin. ἰώνων Rob.—ναυατῶν Colb. 1. M. 1. Guelph. ναβατῶν Ald. ναυβα-
ων

tois Lips. ap. Passov. ναυατῶν Colb. 2. Reg. A., unde ναυβατῶν dederunt Brunck. Schütz. Blomf. Lachm., sed non tanta est illa auctoritas. Ἰάωνων
ων

βάταν Reg. C.

974. δύσποτμον δῆτα Blomf. metri causa, de quo ad strophicum monitum est.—γένος τὸ Περσῶν vulg. γένος τὸ Περσῶν Med., quod cum Blomfield,

recepit. τὸ γένος τὸ Περσῶν Colb. 2. τὸ γένος τῶν Περσῶν M. 1. γένος Περσῶν Rob. τὸ γένος Περσῶν ex conject. Brunck. Schütz. male.

975. Interrogationem post πῶς δ' οὐ, quæ vulgo abest, recte ponunt Pauw. Abresch. Brunck. Schütz. Passov. Lachm. πῶς θ' οὐ; Rob.—μὲν omittit Rob., Blomf. Lachm. propter antistrophici metrum, ad quem monebitur.

976. Chori nomen non præfixum est in Ald. — τί δ' οὐν; ex conj. Schütz. τί δ'; οὐκ Glasgov. idem cum interrogatione in fine versus Blomf., minus bene.—ὅλῳλε M. 1. Guelph. Ald. Rob. Turn. Glasgov.—μέγαλα vulgat. contra metrum. μέγα Aldin. τὰ μέγιστα metri causa suspicatur Blomf. μεγάλη Pass. μεγάληως auctore Hermannno Lachm., quod quum in M. 1. et Guelph. legatur, recepi.—Περσῶν de suo Blomfield.

977. τὰς δὲ τὰς ἐμᾶς Reg. K. Colb. 2. τᾶσδε τὰς ἐμᾶς M. 1. Lips. ap. Passov.

ΞΕΡΞΗΣ.

τάνδε τ' οἷστοδέγμονα;

ΧΟΡΟΣ.

980 τί τόδε λέγεις σεσσωμένον;

1015

ΞΕΡΞΗΣ.

θησαυρὸν βελέεσσιν.

ΧΟΡΟΣ.

Βαίά γ' ὡς ἀπὸ πολλῶν.

ΞΕΡΞΗΣ.

ἑσπανίσμεθ' ἀρωγῶν.

ΧΟΡΟΣ.

Ἰάνων λαὸς οὐ φυγαίχμας;

ΞΕΡΞΗΣ.

985 ἀγανόρειος· κατεῖδον δὲ πῆμ' ἄελπτον. ἀντ. ε'. 1020

979. Hunc cum duobus sequentibus versibus omittunt Ox. Ald. τανδι vulg. quam formam, a tragicis vix usurpatam, invectam esse a librariis mihi persuasum est, ut iambicum trimetrum efficerent, qualem dederunt etiam Brunck. Schütz. Passov., qualesque sæpe librariorum culpa irrep- sisse animadvertimus. τάνδε autem præbent Med. Regg. C. G. Turn., quod cum Glasg. et Lachmann. recepi. Porsonus autem in Adversar. p. 137. ed. Lips. τόνδε scribi jubet et post οἷστοδέγμονα (ita ille contra metrum scribit) interruptæ orationis signum ponit, ut jungantur illa cum θήσαυρον, eumque secutus est Blomf. Cujus mutationis non aliam video causam, quam quod adjectivum οἷστοδέγμονα femi- nino genere positum est, sed id in scena, Xerxe pharetram digito monstrante, mirum videri nemini potuit.

980. Ante σεσσωμένον Xerxis no- men positum est in Regg. A. B. F. Rob., quos secuti sunt Brunck. Schütz. perperam. In Turn. hic ver- sus cum sequente junctus Choro tri- buitur.

981. θησαυρῶν Reg. C. — βέλεσι Pers.

vulg., deest vocabulum in Rob., βέ- λεσι M. 1. βέλεσσιν Med., unde βε- λέεσσιν correxit Herm., quod metro postulante receperunt Blomfield. Pas- sov. Lachmann.

982. Xerxi hunc versum tribuunt Ald. Turn.

984. ἰάνων vulg. contra metrum. ἰαώνων Ald. Rob. ἰώνων ex emend. Hermannii Blomfield. Lachm.; sed ἰάνων cum Passovio dedi, quod jam supra in ἰαώνων corruptum vidimus. — φυγαίμας Ald. — Interrogationis sig- num vulgo in fine versus ponitur, quod auctore Pauwio deleverunt omnes.

985. ἀγανόρειος Aldin. Turn. Vict. Brunck. Schütz. Glasg. ἀγανόρειος Rob. var. lect. ap. Steph. Canter. Stanl., et, ut videtur, plerique codd. utrumque contra metrum. ἀγανόρειος Med. Colb. 1. M. 1. Guelph., quod cum Passovio, quia metro satisfacit, recepi; si quis vero hanc vocabuli formam ferri posse negat, facile in ἀγαν ἄρειος mutari potest; refertur autem ad Ἰάνων λαός. Blomfield. et Lachm. ex conjectura ἀγανόρες dede- runt, proptereaue in strophico μὲν expulerunt. — δὲ deest in Rob.

ΧΟΡΟΣ.

τραπέντα ναύφρακτον ἐρεῖς ὅμιλον;

ΞΕΡΞΗΣ.

πέπλον δ' ἐπέρρηξ' ἐπὶ συμφορᾷ κακοῦ.

ΧΟΡΟΣ.

παπαῖ παπαῖ.

1025

ΞΕΡΞΗΣ.

καὶ πλέον ἢ παπαῖ μὲν οὔν.

ΧΟΡΟΣ.

990 δίδυμα γάρ ἐστι καὶ τριπλᾶ.

ΞΕΡΞΗΣ.

λυπρὰ, χάσματα δ' ἐχθροῖς.

ΧΟΡΟΣ.

καὶ σθένος γ' ἐκολούσθη.

ΞΕΡΞΗΣ.

γυμνός εἰμι προπομπῶν.

1030

ΧΟΡΟΣ.

φίλων ἄταισι ποντίαισιν.

986. ναύφρακτον Colb. 2. ναύκρα-
τον Reg. G. ναύαρχον Regg. L. P.
ναύφρακταν Ald.—ὅμιλλον Ald.

987. ἐπέρρηξά γ' vulg. ἐπέρρηξ'
Reg. G. ἐπέρρηξ' Med. Colb. 1. 2.
Reg. C. Guelph. Ald. Rob. Turn.
Glasgov. Passov. ἀπέρρηξ' Brunck.
Schütz. Blomfield. Lachm. ex con-
jectura inutili; verbo ἐπέρρηγνυμι con-
sulto poeta usus est propter sequens
ἐπί.—κακῶν var. lect. ap. Turn.

988. παπαῖ vulgo quater, quapropter
Lachm. in strophico quoque ὁρῶ qua-
ter posuit, sed quum ibi libri omnes
ὁρῶ bis habeant, hic autem παπαῖ bis
legatur in Med. Colb. 2. Rob., hos
libros cum Herm. Blomf. Passov. secu-
tus sum. Ceterum semel legitur in
Regg. F. L., ter in Reg. C. Guelph.
M. 1., quinquies in Reg. G. sexies in
Colb. 1.

989. πλεῖον vulg. πλέον Regg. C.
L. P. Colb. 2. M. 1. Guelph. Ald.

Turn., quod cum Blomf. et Lachm.
metri causa recepi.—μὲν οὔ Viteb.
Mosq. μὲν οὔν omittunt Colb. 1. Ven.
Barocc. Ald.

991. Choro hunc versum continuant
Ald. Turn.—χάρσματα Ven. 1. Ald.
var. lect. ap. Turn., quam lectionem;
exigua auctoritate nixam, præsertim
in tanta corruptelæ facilitate, et a me-
tro non commendatam, non recipere
debebat Passov.

992. σθένος δ' vulg. σθένος γ' Med.
Regg. A. B. C. M. 1. Colb. 1.
Guelph. Rob. Turn., quod propter
librorum auctoritatem et quia καὶ—δὲ
hic sensui minus aptum videtur, cum
Brunck. Glasg. Schütz. Blomf. Lachm.
recepit.—ἐκολούθη Colb. 1. Guelph.
Barocc. Ald.

994. φίλων τ' ex conjectura inutili
Brunck. Schütz.—ποντίαισι vulg. πον-
τίαις M. 1. Rob. ποντίαισιν Med.,
quod de suo dederat Passov.

ΞΕΡΞΗΣ.

995 δίαινε δίαινε πῆμα· πρὸς δόμους δ' ἴθι. στρ. στί.

ΧΟΡΟΣ.

διαίνομαι γόεδνος ὦν.

ΞΕΡΞΗΣ.

βόα νυν ἀντίδουπά μοι.

ΧΟΡΟΣ.

δόσιν κακὰν κακῶν κακοῖς.

1035

ΞΕΡΞΗΣ.

ἴϋζε μέλος ὁμοῦ τιθείς.

ΧΟΡΟΣ.

1000 ὀτοτοτοτοῖ.

ΞΕΡΞΗΣ.

βαρεῖά γ' ἄδε συμφορά.

ΧΟΡΟΣ.

οἱ μάλα καὶ τόδ' ἀλγῶ.

995. Anapæstum, qui est in secundo hujus trimetri pede, alii carminum melicorum licentia excusarunt, ut Herm. præf. ad Hecub. p. XLVII., alii synizesi in altero δίαινε admittenda, ut Herm. El. metr. p. 54. et 122. et Passov. Alterum minus commodum propterea videtur, quod idem δίαινε sine synizesi proxime præcedit. — γ' ἴθι Ald. Rob. τίθει Colb. 1.

996. Hunc versum, qui vulgo in antistropha v. 1004. legitur, cum strophico suo locum mutare debere sagacissime vidit Passov., idemque sensit etiam Buttler. Nam et hic Xerxi διαίειν jubenti aptius Chorus respondet διαίνομαι, et in antistropha quum στέναζε dixerit rex, ejulare cæpit Chorus, ut eidem jussui obsequens 1000. 1008. 1024. Quare versum, qui in antistropha minime aptum locum habet, huc transponere non dubitavi. — διαίνομαι bis M. 1. — γέεδνος Med. γέ ἐδνος Mosq. γ' ἐδεινός Reg. G.

997. νῦν vulg. νυν ex Pauwii correctione recentiores omnes præter

Passovium, qui, νῦν servato, versum antispasticum facit, quod propter versus præcedentes et sequentes minus placet. — ἀντίδουπα Rob.

998. Hanc παρήχησιν exemplis illustrant Pors. ad Eur. Hecub. 592. Lobeck. ad Soph. Aj. p. 366.

999. ἐμοῦ pro ὁμοῦ Reg. G.

1000. ὀτοτοτοτοῖ vulg. ὀττοτο Colb. 1. ὀττοτοτοῖ Colb. 2. Guelph. ὀττοτοτοτοτοτοτο Regg. L. P. ὀττοτοῖ ὀττοτοτοῖ M. 1. ὀτοτοτοῖ M. 2. ὀτοτοτοτοῖ ὀττοτοῖ Ald. Rob. ὀττοτοτοῖ Turn. ὀττοτοτοῖ Reg. C. Brunck. Schütz. ὀτοτοτοῖ ὀτοτοτοῖ Blomfield. ὀτοτοτοτοῖ ὀτοτοτοτοῖ Lachm. Vulgata retinui, sed ὀτοτοτοῖ ὀτοτοτοῖ, vel id, quod Lachm. dedit, scribendum puto, ut versus sit iambicus dimeter.

1001. γ' ἄδ' ἄ vulg. γ' ἄδε Med. Regg. A. C. K. Viteb. M. 1. Guelph. var. lect. in Reg. B. Brunck. et recentiores omnes. γὰρ ἄδε Colb. 1. Regg. C. G. L. Ven. 2.

1002. οἱ μοι μάλα vulg., sed μοι omittitur in Med. Colb. 2. Ald. Rob.,

ΞΕΡΞΗΣ.

ἔρεσσ' ἔρεσσε καὶ στέναζ' ἔμην χάριν. ἀντ. στ'.

ΧΟΡΟΣ.

αἰ' αἰ' αἰ' αἰ', δῦα δῦα.

1041

ΞΕΡΞΗΣ.

1005 βόα νυν ἀντίδουπά μοι.

ΧΟΡΟΣ.

μέλειν πάρεστι δέσποτα.

ΞΕΡΞΗΣ.

ἐπορθίαζε νῦν γόοις.

ΧΟΡΟΣ.

ὀτοτοτοτοῖ.

ΞΕΡΞΗΣ.

μέλαινα δ' αὖ μεμίζεται

ΧΟΡΟΣ.

1010 οἱ σπονέσσα πλαγά.

1045

ΞΕΡΞΗΣ.

καὶ στέρν' ἄρασσε, κα̃πιβόα τὸ Μῦσιον. στρ. ζ'.

quare οἱ μάλα, antistrophici etiam versus lectione firmatum, cum Blomfield, et Lachm. scripsi.—μάλα M. 1. De hoc vocabulo in re iterata usurpato v. Reisig. ad Sophocl. (Ed. Col. p. CLXXVII.—ἀγῶ Reg. C.

1003. ἔρεσσ' ἔρεσσε Colb. 1. ἔρεσσ' ἔρεσε Reg. C.

1004. De versu huc transposito ad strophicum monitum est.—αἰ' sexies in M. 1. octies in Colb. 1.

1005. νῦν vulg. ut in strophico.
1006. μέλειν Reg. G. Colb. 1. Ald.

1008. ὀττοτοῖ Colb. 1. Reg. G. ὀτοτοτοῖ Colb. 2. ὀτοτοτοτοῖ M. 1. ὀτοτοτοῖ Reg. C. Guelph. Editores ut in strophico.

1009. Hic versus vulgo Choro continuatur, sed Xerxis nomen recte præfigunt Ald. Rob. Turn. Blomf. Passov. Lachm.—μοι μίζεται Colb. 1.

1010. μοι καὶ σπονέσσα vulg. καὶ omittunt Med. Regg. A. B. Colb. 1.

M. 1. Guelph. Barocc. Ald. Rob. Turn. et hæ quidem editiones μοι in præcedentem versum rejiciunt. μοι καὶ ejiciunt Brunck. Schütz. μοι omittunt Glasg. Blomf., utrumque contra librorum auctoritatem. οἱμοι pro μοι καὶ Passov., qui idem in strophico habet. μοι in οἱ mutavit, omisso καὶ cum libris optimis, Lachm., quem secutus sum.—πλαγὰ Aldin. πλαγὸς Reg. C.

1011. καὶ βόα Eustath. ad Dionys. Perieg. 791., sed ἐπιβόα Hesych. s. v. Anapæsti vitandi causa Pors. ad Eur. Hecub. p. 106. correxit ἀράσων ἐπιβόα; vulgatam male teneant Burnei. et Blomf. ita, ut versum antispasticum habeant; synizesin in βόα admittendam putat Passov., sed eandem licentiam obtinere arbitror, quæ v. 995. cf. Herm. præf. ad Hecub. p. LXXV. El. metr. p. 123. et Lobeck. ad Soph. Aj. p. 326 s.

ΧΟΡΟΣ.

ἄνια ἄνια ἄνια.

ΞΕΡΞΗΣ.

καί μοι γενείου πέρθει λευκήρη τρίχα.

ΧΟΡΟΣ.

ἄπριγδ' ἄπριγδα μάλα γόεδνα.

ΞΕΡΞΗΣ.

1015 αὐτὲι δ' ὀξύ.

1050

ΧΟΡΟΣ.

καὶ τὰδ' ἔρξω.

ΞΕΡΞΗΣ.

πέπλον δ' ἔρεικε κολπίαν ἀκμῇ χερῶν. ἀντ. ζ.

ΧΟΡΟΣ.

ἄνια ἄνια ἄνια.

ΞΕΡΞΗΣ.

καὶ ψάλλ' ἔθειραν, καὶ κατοίκτισαι στρατόν.

ΧΟΡΟΣ.

1020 ἄπριγδ' ἄπριγδα μάλα γόεδνα.

1055

ΞΕΡΞΗΣ.

διαίνου δ' ὅσσε.

ΧΟΡΟΣ.

τέγγομαί τοι.

1012. ἄνια ἄνια vulg. ἄνια ἄνια ἄνια Reg. C. Ven. 2. Ox. M. 1. Guelph. Ald. Rob. Turn., quod cum Passovio recepi. ἄνι' ἄνι', ἄνια auctore Burneio Blomfield., ἄνι', ἄνι', ἄνι', ἄνια Lachm.

1013. ὕπερθε Med. Reg. C. Colb. 2. Ven. 2. Guelph. Turn. ὕπερθεν Colb. 1. Ald. ὕπερθος Lips. ap. Passov., v ex præcedente voce male repetito.—λευκήνη Rob.

1014. ἄπριγδ' deest in cod. Lips. ἄπριγδα ἄπριγδα Mosq.

1016. τὰδε vulg. τὰδ' Regg. A. B. G. M. 1. Guelph. Brunck. et recentiores. — ἔξω Ald. unde ἔρξω Passov.

1017. πλέον pro πέπλον Colb. 2.— ἔρεικ' ἐγκολπίαν Reg. F. Guelph. ^{ous}

ἔρειδε κολπίαν Rob. ἔρρεικε κολπίαν Mosq.—ἀκμῇ Schütz. de suo.

1018. ἄνια ἄνια vulg. φεῦ ἄνια ἄνια Regg. G. H. Guelph. φεῦ φεῦ φεῦ ἄνια ἄνια M. 1. φεῦ ἄνια Reg. C. ἄνια ἄνια ἄνια Ox. Aldin. Turn. Editores ut v. 1012.

1019. κατοίκτιζε vulg. κατοίκτισαι Med. Regg. A. B. H. Ald. Brunck. et recentiores postulante metro.

1021. διαῶν' ὅσσε Rob. διαίνου (supraser. διαίωε) δ' ὅσα Lips. ap. Passov. — Cetera desiderantur in M. 1.

1022. σοὶ Guelph.

ΞΕΡΞΗΣ.

βόα νυν ἀντίδουπά μοι.

ἐπαυδός.

ΧΟΡΟΣ.

ὅτοτοτοῖ.

ΞΕΡΞΗΣ.

1025 αἰακτὸς ἐς δόμους κίε.

1060

ΧΟΡΟΣ.

ἰὼ, Περσὶς αἶα δύσβατος.

ΞΕΡΞΗΣ.

ἰὼ δὴ κατ' ἄστν.

ΧΟΡΟΣ.

ἰὼ δῆτα ναὶ ναί.

ΞΕΡΞΗΣ.

γοᾶσθ' ἀβροβάται.

ΧΟΡΟΣ.

1030 ἰὼ, Περσὶς αἶα δύσβατος.

1065

1023. νῦν vulgat. νὺν Turn. — ἀντί-
δουπαι Ald.

1024. οἶ quater vulgat. ter Guelph.
Ald. ὅτοτοτοῖ dedit Glasg. ὅτοτοτοτο-
τοτοῖ Lachm., sed aut octies οἶ, aut
ὅτοτοτοῖ ὅτοτοτοῖ, ut v. 1000. scri-
bendum puto, ut versus præcedenti
exæquetur. Nullus enim dubito, quin
hæc epodus ita sit comparata, ut ea,
quæ in Sept. Theb. inde a v. 978.
legitur, ut singula versuum paria
eodem metro decurrant. Illic in
strophis quoque epodum antecedenti-
bus eadem ratio obtinet, neque nostro
loco in strophis proximis ejus rei
vestigia desunt. Sed de his nihil
affirmare ausim, in epodo autem res
mibi videtur certissima; omnes enim
versus ea ratione sibi respondent,
præter v. 1029. 30., in quibus apertum
est vitium.

1025. αἰακτος Ald.—δ' ἐς Guelph.

1026. ἰὼ ἰὼ vulg. semel Regg. C. L.
Blomf. Lachm.—δύσβακτος hic et v.
1030. Regg. A. H., hoc versu Reg.
B. δύσβακτος habet, cum var. lect.
δύσβατος et glossa δυσθρήνητος, v.
1030. idem δυσβάκτος cum var. lect.

δύσβακτος. Hinc Brunck. divinavit,
utroque loco δυσβάκτος legendum
esse, quod receperunt Glasg. Schütz.
Blomfield. Lachm. Sed vulgatam
lectionem, in qua reliqui omnes codd.
et edd. consentiunt, quamque tuetur
etiam Schol. explicans: οὐχ ὡς σκλη-
ρὰν καὶ δύσκολον εἰς ἔμβασιν, ἀλλ' ὡς
ἐπὶ κακῷ καὶ δυστυχίᾳ βαινομένην τῷ
Ξέρξῃ, rectissime servavit Passovius,
eique succurrit et metrica nostra ratio,
ad v. 1024. exposita, nam si ἰὼ in ᾧ
mutatur, versus præcedenti ad amus-
sim exæquatus est.

1027. ἰωὰ hoc et sequente versu
Regg. A. B. C. Mosq. Brunck.

Schutz. ἰὼ ἂ Med.

1028. ἰὼ ἰὼ Rob.—ναὶ ναὶ Xerxi
tribuit cod. Lips.

1029. ἰὼ γοᾶσθ' Rob.

1030. ἰὼ ἰὼ vulg. ἰὼ semel Reg. C.
Guelph. Lips. ap. Passov., vid. quæ
ad v. 1026. monita sunt. Hic versus
præcedenti non respondet, neque om-
nino apte hic repetitus videtur, quare
non possum non adsentiri Blomfieldio,
qui eum uncinis inclusit, Choroque
solas exclamationes tribuit. Id et

ΞΕΡΞΗΣ.

ἢ τρισκάλμοις ἢ βάρισιν ὀλόμενοι.

ΧΟΡΟΣ.

πέμψω τοί σε δυσθρόοισιν γόοις.

propterea est probabile, quod Xerxes præcedentibus verbis Chorum lamentari jubet, quem jussum supra semper meræ exclamationse sequuntur, ut v. 1000. 1004. 1007. 1012. 1028., et quod sequente versu vulgo nimis multæ exclamationse leguntur, ita ut Xerxi vulgo duo versus tribuantur, quod in hujusmodi diverbio ferri non potest. Si igitur ex sequente versu hunc suppleri licet, forsitan ἰῆ, ῆ, ἰῆ legendum erit.

1031. Hic versus vulgo sic legitur:

*H ῆ ῆ ῆ τρισκάλμοισιν

*H ῆ ῆ ῆ βάρισιν ὀλόμενοι

quod ferri non posse ad versum præcedentem monitum est. Utroque loco ῆ ῆ ῆ habet Ald., ἰῆ ἰῆ Reg. L. Rob., posteriore ἰῆ ἰῆ ἰῆ Ven. 2., quas exclamationse in versum præcedentem

rejiciendas esse supra monui. Versum autem dochmiacum dimetrum esse debere maxime ex sequente versu elucet, talemque dederunt et Blomf.: ἰῆ τρισκάλμοις βάρισιν ὀλόμενοι et Lachm. ῆ τρισκάλμοις ῆ βάρισιν ὀλόμενοι. Hunc secutus sum, quia hæc lectio propius a vulgata abest.—ὀλλύ-

οι
μενοι Reg. G. ὀλύμεναι Mosq. ὀλλό-
μενοι Ald. ὀλλόμεναισι Rob.

1032. πέμψωσε vulg. πέμψω omisso σε Rob. πέμψω τοῖσδε σε Regg. C. G. Lips. 2. πέμψω τοῖσε Ald. πέμψω τοί σε Med. Colb. 2. Regg. F. P. Guelph. Ven. 1. 2. Barocc., quod recte receperunt Blomf. Passov. Lachmann.—δυσθρόοις vulg., quod postulante metro in δυσθρόοισιν mutarunt iidem.—γόοις bis Reg. G.

INDEX GRÆCUS.

- Αἰδοβάτης* lexicis addendum 888.
αἰρεσθαι φυγὴν 473.
ἀνάγκη sequente dativo et accusativo cum inf. 285.
ἀνεὺ θεῶν 160.
ἀνὴρ 639. } prima longa.
ἄρης 84. }
ἄχελφος 850.
γε—δέ 206.
δέ in apodosi 407.
δέ tertio quartove loco, ideoque a librariis transpositum 248. 438. 705.
       735. 765. 804.
διαφθείρειν perdere 702.
εἰ cum conjunctivo 777.
ἐλθεῖν ἐπὶ τινι 428.
εὐαγής 458.
εὐναστήριον 156.
Θ excidit ante *Ο* 314.
καί—δε 149. 255. 538. 764.
καλεῖσθαι i. q. *εἶναι* 2. 238.
ὅμως præcedente *εἰ* 287.
ὅστε 748.
ἄλλο ἢ 205.
τε—δέ 617. 646.
τι sequente vocali 679. 773.

INDEX LATINUS.

- Accusativus absolutus 878.
 Accusativus cum inf. præcedente *ὥς ἐδόκουν* et similibus 185. 557.
 Adjectivum indicat id, quod verbo effici debeat 290.
 Aoristi infinitivus post verba dicendi 727
 Articulus omissus 45.
 Augmentum omissum 302. 305. 368. 408. 450. 482. 498.
 Augmentum verborum ab *οι* incipientium 753.
 Epitheta orantia a poetis copula non junguntur 907.
 Iota dativi elisum 836.
 Neutrum plurale adjectivorum pro masculino 2.
 Præpositio ad duo substantiva pertinens et posteriori apposita 484.
 Repetitio negligentior ejusdem vocabuli 135. 924.
 Synzesis vocalis *υ* 81. 551.
 Trimetri a librariis inveci 978.

LONDINI:

EXCUDIT T. DAVISON.

ÆSCHYLI

SEPTEM ADVERSUS THEBAS.

AD OPTIMORUM LIBRORUM FIDEM

RECENSUIT,

INTEGRAM LECTIONIS VARIETATEM NOTASQUE

ADJECIT

AUGUSTUS WELLAUER.

CANTABRIGIÆ

APUD W. P. GRANT.

VENEUNT LONDINI APUD R. PRIESTLEY.

1827.

LONDINI : EXCUDIT T. DAVISON

ΕΠΤΑ ΕΠΙ ΘΗΒΑΣ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΚΑΤΑΣΚΟΠΟΣ.

ΧΟΡΟΣ ΠΑΡΘΕΝΩΝ.

ΙΣΜΗΝΗ.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ΚΗΡΥΞ.

*Προλογίζει δὲ Ἐτεοκλῆς, παρασκευάζων τὸν τῶν
Θηβαίων δῆμον εἰς Φρουρὰν τῆς πόλεως.*

ΤΠΟΘΕΣΙΣ

ΤΩΝ ΕΠΤΑ ΕΠΙ ΘΗΒΑΣ.

Ὁ Λαίῳς τοῦ Λαβδάκου υἱὸς ὢν, ἐβασίλευεν ἐν Θήβαις, γυναῖκα κεκτημένος Ἰοκάστην, τὴν θυγατέρα τοῦ Μενικέως· ἥ συνελθεῖν καὶ τέκνα ποιῆσαι οὐκ ἐτόλμα, τὰς τοῦ Πέλοπος δεδιὼς ἀράς. Φασὶ γὰρ ὅτι τὸν τοῦ Πέλοπος υἱὸν Χρῦσιππον, ὅς ἦν αὐτῷ ἐξ ἄλλης γυναικὸς, καὶ οὐκ ἐκ τῆς θυγατρὸς τοῦ Οἰνομάου Ἰπποδαμείας, ὁ Λαίῳς ἤρπασεν, ἐρασθεὶς αὐτοῦ, καὶ αὐτῷ συνεγένετο, καὶ πρῶτος ἐν ἀνθρώποις τὴν ἀρρένοφθορίαν ὑπέδειξε, καθὼς περ δὴ¹ καὶ ὁ Ζεὺς ἐν θεοῖς, τὸν Γανυμήδην ἀρπάσας. Ὅπερ ὁ Πέλοψ μαθὼν, τὸν Λαῖον κατηράσατο ἐξ οἰκείας φονευθῆναι γονῆς. Ἐπεὶ γοῦν ὁ Λαίῳς δι' ὃν εἴρηται τρόπον ἄπαις ἤδη παρήκμαζεν, εἰς τὸ τοῦ Ἀπόλλωνος μαντεῖον παρεγένετο,² ἐρωτήσων, εἰ θεοὶ τεκνώσασθαι. Ἐξήνεγκε δὲ αὐτῷ τὸ χρηστήριον

Μὴ σπεῖρε τέκνων ἄλοκα δαιμόνων βία.

³ Λαβὼν δὲ τὸν χρησμὸν καὶ ἀπελθὼν ἐφύλαττε μὴ συνευᾶσθαι τῇ ἰδίᾳ γυναικί. Ἐν μιᾷ δὲ τῶν ἡμερῶν τῷ οἴνῳ βαρυθεὶς, συνῆλθε τῇ γυναικί αὐτοῦ, ἀφ' ἧς ἔσχε τὸν Οἰδίποδα. Φοβηθεὶς δὲ τὸν χρησμὸν εἰπόντα

Εἰ γὰρ τεκνώσεις παῖδ',⁴ ἀποκτενεῖ σ' ὁ φύς,

1. Sic Turn. δὲ vulg.

2. ἐγένετο Turn.

3. Argumenti initium brevius legitur in Ald. ita: Ὁ Λαῖος ἐβασίλευσεν ἐν Ἀθήναις· ἔσχε δὲ τὴν Ἰοκάστην γυναῖκα· παῖδα δὲ οὐκ ἔποιε. ἀγανακτῶν

δὲ ἐπὶ τῇ ἀτεκνίᾳ ἀπῆλθεν εἰς Πυθῶν, ἐρωτήσων τί ἂν ποιήσας παιδοποιήσῃ· ἐξένεγκε δὲ τὸ χρηστήριον, μὴ σπεῖρε τέκνων ἄλοκα Λαῖε δαιμόνων βία. Λαβὼν δὲ κ. τ. λ.

4. παῖδ' omittit Ald.

καθὰς καὶ Πέλοψ κατηράσατο,⁵ ἥνικα ὁ Οἰδίπους ἐγεν-
νήθη, διατορήσας τοὺς πόδας αὐτοῦ καὶ χρυσεύς κρί-
κους διαπερρησάμενος,⁶ ἐν Κιθαιρῶνι τοῦτον ἐξέθετο.⁷ εὐ-
ρόντες δὲ τινες αὐτὸν⁸ ποιμένες καὶ ἀναλαβόντες, ἀνή-
νεγκαν τῷ τότε βασιλεῖ Κορίνθου Πολύβῳ⁹ ὃς λαβὼν
αὐτὸν, ἐπιμελείας ἤξιώσε, καὶ εἰς ἀνδρῶν ἡλικίαν ἤγα-
γεν. ἔπειτα δὲ Οἰδίπους⁹ παρὰ τινος ὑβρισθεὶς,¹⁰ καὶ
ὀνειδισθεὶς, ὡς νόθος ἐστὶ¹¹ καὶ οὐ γνήσιος τοῦ Πολύ-
βου,¹² ἀπῆλθεν ἐρωτήσων εἰς τὴν Πυθίαν,¹³ ἥγουν εἰς τὸ
τοῦ Ἀπόλλωνος μαντεῖον,¹⁴ τίς τε εἶη καὶ τίνος υἱός.
εἶπε δὲ αὐτῷ τὸ μαντεῖον,¹⁵ ὅτι¹⁶ πρόκειται σοι φονεῦ-
σαι τὸν πατέρα σου, καὶ μητρί σου¹⁷ συνευνασθῆναι.
ἀκούσας δὲ τοῦ χρησμοῦ, κατέλειψεν¹⁸ ἀπελθεῖν εἰς
Κόρινθον πρὸς τὸν Πόλυβον διὰ τὰ εἰρημένα, ὡς δοκῶν¹⁹
τὸν Πόλυβον λέγειν τὸ χρηστήριον πατέρα, καὶ τὴν
αὐτοῦ γυναῖκα μητέρα.²⁰ καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὴν ἐς Θήβας
ὁδόν.²¹ διεπορεύετο δὲ τὴν ὁδὸν ἐκείνην καὶ ὁ Λαῖος, ὁ
τούτου πατὴρ,²² ἀπερχόμενος καὶ οὗτος εἰς τὸ μαντεῖον,²³
ἐρωτήσων περὶ τοῦ παρ' αὐτοῦ ἐκτεθέντος παιδός, ἥγουν
τοῦ Οἰδίποδος, τί γέγονε.²⁴ ἐπεὶ δὲ συνήντησαν²⁵ ἄμφω,
οἱ τοῦ Λαίου²⁶ δορυφόροι πρὸς τὸν Οἰδίποδα εἶπον.²⁷
παραχώρησον, ὦ ξένε, τῷ βασιλεῖ τῆς ὁδοῦ. ὁ δ' οὐκ
ἐπέισθη· πληγεὶς δὲ παρὰ τοῦ Λαίου, ἐμάνη ἐπὶ
τούτῳ, καὶ ἀπέκτεινεν αὐτὸν²⁸ καὶ πάντας τοὺς μετ'

5. καθὰς κ. Π. κ. om. Ald.

6. καὶ χ. κ. δ. om. Ald.

7. ἐξέθηκεν αὐτὸν ἐν ὕρει τινί. Ald.

8. τοῦτον Ald.

9. ὁ Οἰδίπους Ald.

10. ὅ. π. τ. Ald.

11. οἷη Ald.

12. καὶ—Πολύβου om. Ald.

13. ἐς τὸ χρηστήριον ἐρωτήσων Ald.

14. ἥγουν—μαντεῖον om. Ald.

15. ὁ θεὸς Ald.

16. ὅτι om. Ald.

17. τῇ μητρί Ald.

18. ἀπέλειψε Ald.

19. καὶ δοκῶν Turn.

20. καὶ—μητέρα om. Ald.

21. τὴν ὁδὸν τὴν ἐς Θήβας Ald.

22. ὁ πατὴρ τοῦ Οἰδίποδος Ald.

23. χρηστήριον Ald.

24. περὶ τοῦ τί γέγονεν ὁ Οἰδίπους δ
παρ' αὐτοῦ ἐκτεθεὶς Ald.

25. σκευήντησαν Ald.

26. βασιλέως Λαίου Ald.

27. εἶπον post ὁδοῦ positum Ald.

28. καὶ αὐτὸν Ald.

αὐτοῦ· ἓνα δὲ μόνον ἀφῆκεν, ὃς στραφεὶς οἴκοι ἀπήγ-
γειλε πάντα. ἔλθων δὲ εἰς Θήβας ὁ Οἰδίπους ὕστε-
ρον, εὔρε κακὸν αὐτοῖς ἐπικείμενον μέγα, τὴν Σφίγγα·
ἣτις αἰνίγματα ἔλεγε,²⁹ καὶ τὸν μὴ ἰσχύοντα λυ-
σαι αὐτὰ κατήσθιε.³⁰ προέκειτο δὲ τότε παρὰ τῶν
Θηβαίων τῷ εὐρόντι τὸ αἶνιγμα τῆς Σφίγγος³¹ βρα-
βεῖον, ἢ τοῦ Λαῖου γυνὴ Ἰοκάστη, δοθησομένη αὐτῷ³²
εἰς γάμον. εἰπούσης οὖν³³ τῆς Σφίγγος τὸ αἶνιγμα τὸ,
τετράπους δίπους τὲ καὶ πάλιν τρίπους,³⁴ ὃ³⁵ σημαίνει
τὸν ἄνθρωπον, ἐφεῦρε τοῦτο ὁ Οἰδίπους· ἡ δὲ Σφίγξ μα-
νεῖσα ἀνείλεν αὐτήν.³⁶ συνελθὼν οὖν ὁ Οἰδίπους τῇ ἰδίᾳ
μητρὶ,³⁷ παῖδας ἐποίησε τέσσαρας, τὸν Πολυνείκην καὶ
τὸν Ἑτεοκλῆν, τὴν Ἀντιγόνην καὶ τὴν Ἰσμήνην.³⁸ ὕστερον
δὲ μαθὼν³⁹ τὸ ἀνόμημα ὃ ἔδρασεν, ἐτύφλωσεν ἑαυτὸν, τοῖς
δὲ εἰρημένοις υἱοῖς⁴⁰ αὐτοῦ τὴν βασιλείαν κατέλειψεν.
ἐπεὶ δὲ οὗτοι τοῦτον ὄντα τυφλὸν ἐν οἰκίσκῳ καθεῖρξαν,
κατηράσατο αὐτούς, ὥστε διὰ ξίφους καὶ πολέμου τὴν
βασιλείαν διαμερίσασθαι.⁴¹ οὗ ἕνεκα καὶ φοβούμενοι,
τὸ ὁμοῦ μὲν εἶναι ἐν ταῖς Θήβαις καὶ βασιλεύειν κατέ-
λειψαν· συμπεφωνήκασι δὲ, ἵνα τοῦ ἐνὸς ἐξερχομένου
τῆς πόλεως καὶ ἀποδημοῦντος, ἐπὶ χρόνον ἓνα ὁ ἕτερος
βασιλεύοι, καὶ πάλιν τοῦ ἀποδημοῦντος εἰσερχομένου,
ὑποχωροίῃ ὁ ἕτερος, ὡς ἂν ἐκ τούτου φύγῃ τὴν ἀρίην.⁴²
ὁ γοῦν Πολυνείκης, πρῶτος ὢν, ἐκράτησεν ἐν χρόνῳ ἐνὶ⁴³
τῆς βασιλείας, εἴτα ἐξῆλθε, τῷ Ἑτεοκλεῖ παραχωρή-
σας αὐτῆς. τοῦ χρόνου δὲ συμπληρωθέντος, ἐπὶ το βα-

29. ἡ. ἄ. ε. om. Ald.

30. λῦσαι τὸ ταύτης αἶνιγμα κατεσ-
θίουσαν Ald.

31. καὶ αὐτὴν ἀποκτείναντι addit
Ald.

32. Λαῖον αὐτῷ δοθῆναι γυνὴν Ald.

33. δὲ pro οὖν Ald.

34. ἔστι διποῦν ἐπὶ γῆς Ald.

35. ὁ μεμάθηκας Ald.

36. ἡ—αὐτὴν om. Ald.

37. τῇ μητρὶ αὐτοῦ Ald.

38. τὴν utrobique om. Ald.

39. καὶ νοήσοις addit Ald.

40. παισιν Ald.

41. μερίσασθαι τοὺτους Turn.

42. ἐπεὶ δὲ οὗτοι — τὴν ἀράν om.
Ald.

43. ἓνα χρόνον Ald. Glasg.

σιλεύειν ὁ Πολυνείκης καὶ αὖθις εἰς τὰς Θήβας παρ-
εγένετο⁴⁴ κατὰ τὸ συμπεφωνημένον· μὴ παραδεχθεῖς δὲ
ὑπὸ Ἑτεοκλέους, εἰς τὸν τοῦ Ἄργους βασιλεία Ἄδρασ-
τον ἀπῆλθε, καὶ τούτου γαμβρὸς ἐπὶ θυγατρὶ γέγονεν, ἐπὶ
ὑποσχέσει⁴⁵ τοιαύτῃ, ἵνα συνεργήσῃ αὐτῷ ὁ Ἄδραστος
ἐπανελθεῖν εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν, καὶ βασιλείας δρᾶσθαι.
λαβὼν τοίνυν ἐκ τοῦ Ἄργους στρατιὰν πλείστην, ἅπεισιν
εἰς Θήβας κατὰ τοῦ οἰκείου ἀδελφοῦ. ἔνθα καὶ αὐτὸς
καὶ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ὑπ' ἀλλήλων ἐφρονεύθησαν.⁴⁶

Ἡ μὲν οὖν σκηνὴ τοῦ δράματος ἐν Θήβαις ὑπόκει-
ται· ὁ δὲ χορὸς ἐκ Θηβαίων ἐστὶ παρθένων· ἡ δὲ ὑπό-
θεσις, στρατιὰ Ἀργείων πολιορκῶσα⁴⁷ Θηβαίους, τοὺς
καὶ νικῆσαντας·⁴⁸ καὶ θάνατος Ἑτεοκλέους καὶ Πολυ-
νείκους. ἐπιγέγραπται δὲ ὑπόθεσις τῶν ἐπτά ἐπὶ Θήβας,
διὰ τὸ ἐπτά στρατηγούς φυλάσσειν⁴⁹ τὰς πύλας τῶν
Θηβῶν. εἰσὶ δὲ αὗται αἱ Θῆβαι ἐπτάφυλοι· αἱ δὲ ἐν
τῇ Αἰγύπτῳ οὔσαι, ἑκατοντάφυλοι.⁵⁰

44. ἐγένετο Turn.

45. εἴτα ἐξῆλθεν ὡς ἂν καὶ ὁ ἕτε-
ρος ἀδελφὸς αὐτοῦ Ἑτεοκλῆς κρατή-
σει ἕτερον χρόνον, καὶ πάλιν διαλλαγὰς
χρονίας τῆς βασιλείας διέπωσι θάτερος
θατέρῳ παραχωρῶν αὐτῆς· ἐλθὼν οὖν ὁ
Πολυνείκης οὐ προσεδέχθη παρὰ τοῦ
ἰδίου ἀδελφοῦ Ἑτεοκλέους· καὶ διὰ τοῦ-
το ἀπελθὼν εἰς τὸν Ἄδραστον, ὅστις
ἐβασίλευε τότε τοῦ Ἄργους, γέγονε
γαμβρὸς αὐτοῦ ἐπὶ θυγατρὶ, ἐπὶ ὑποσχέ-
σει κ. τ. λ. Ald.

46. δρᾶσθαι. διὸ καὶ πλείστην
ἀξιόχρεων στρατιὰν συλλέξας ἅπεισιν

εἰς Θήβας, καὶ πόλεμον συνεκρότει με-
τὰ τοῦ ἀδελφοῦ, τὴν τῶν Ἀργείων
στρατιὰν ἔχων σύμμαχον ὡς προείρη-
ται, ἔνθα οὗτος καὶ ὁ ἀδελφὸς Ἑτεο-
κλῆς ἀνῆρήθησαν. Ald.

47. πολυορκῶσα Ald. Turn.

48. νικῆσαντας αὐτοὺς Ald.

49. ἐν τῷ πολέμῳ addit Ald.

50. τῶν Θηβῶν· ἡ διὰ τὸ ἐπτάφυ-
λον. Ἐπτάφυλος γὰρ αὕτη ἡ Θήβα,
ἔστι δὲ καὶ ἑτέρα Θήβα, ἡ λεγομένη
ἑκατοντάφυλος. Ἔστι δὲ αὕτη ἐν Αἰ-
γύπτῳ. Ald.

Α Λ Λ Ω Σ.

Οιδίπους, μαλὼν ὡς ἀθέσμως συνῆν τῇ μητρὶ, ἐτύφλωσεν
 αὐτόν· οἱ δὲ παῖδες αὐτοῦ Ἑτεοκλῆς καὶ Πολυνείκης,
 θέλοντες λήθῃ παραπέμψαι τὸ τοιοῦτον μίασμα, ἐγκα-
 τακλείουσιν οἰκίσκῳ αὐτόν. ὁ δὲ, τοῦτο μὴ φέρον, ἀρᾶται
 αὐτοῖς διὰ σιδήρου τὴν βασιλείαν λαχεῖν. οἱ δὲ εἰς
 φόβον πεπτακότες ἐνταῦθα, μὴ τὰς ἀρὰς τελέσωσιν οἱ
 θεοὶ, ἔγνωσαν δεῖν ἔχεσθαι τὴν βασιλείαν παρὰ μέρος,
 ἐκάτερος ἐνιαυτὸν ἄρχων. πρῶτον οὖν Ἑτεοκλῆς ἦρξεν,
 ἅτε καὶ πρεσβύτερος ἂν Πολυνείκους, εἰ καὶ Σοφοκλῆς
 νεώτερον λέγει. Πολυνείκης δὲ ὑπεχώρησε. τελεσθέντος
 δὲ τοῦ συγκειμένου ἐνιαυτοῦ, ἐπειδὴ Πολυνείκης ἐλθὼν
 ἀπῆτει τὸ σκῆπτρον, οὐ μόνον οὐκ ἔλαβεν, ἀλλὰ καὶ
 ἀπεπέμφθη κενὸς παρ' Ἑτεοκλέους, οὐ βουλομένου ἐκ-
 στῆναι τῆς ἀρχῆς, ἀλλ' ἐγκρατῶς ἐχομένου ταύτης.
 ὅθεν καὶ Πολυνείκης ἐκείθεν ἀπάρας, εἰς Ἄργος ἔρχεται,
 καὶ τὴν Ἀδράστου θυγατέρα γήμας, πείθει τοῦτον
 συνάρασθαί οἱ πρὸς τὴν τῆς ἀρχῆς ἀνάληψιν· καὶ λαβὼν
 παρ' αὐτοῦ συγὴν στρατιάν, ἀφικνεῖται κατὰ Θηβαίων.
 ἦρχον δὲ τῆς τοιαύτης ἀρχῆς μετὰ Πολυνείκους ἐπτὰ
 στρατηγοὶ, ἔβδομος γὰρ οὗτος ἦν, ὡς ἂν πρὸς τὰς ἐπτὰ
 πύλας τῶν Θηβῶν ἕκαστος ἐπαγάγοι λόχον πολιορ-

1. Hoc argumentum, quod in cod. M. 1. legitur, vulgati loco posuit Blomfield.

κοῦντα. οἱ μὲν οὖν ἄλλοι στρατηγοὶ ὑπὸ Θηβαίων
 ἀνηρέθησαν ἐν τῷ πολέμῳ· Πολυνείκης δὲ καὶ Ἑτεοκλῆς
 μονομαχήσαντες πρὸς ἀλλήλους, ἀναιροῦσιν ἀλλήλους.
 σημείωσαι δὲ ὡς Εὐριπίδης μὲν ἓνα τῶν ἐπτὰ τὸν Ἄ-
 δραστον λέγει· Αἰσχύλος δὲ ἕτερον τὸν ἐπτὰ ² Ἑτέο-
 κλον, ἀντὶ Ἀδράστου προσθείς.

² ἐπτὰ delendum putat Buttler., τῶν ἐπτὰ dedit Blomf.

ΕΠΤΑ ΕΠΙ ΘΗΒΑΣ.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

- Κάδμου πολῖται, χρὴ λέγειν τὰ καίρια,
 ὅστις φυλάσσει πρᾶγος ἐν πρύμνῃ πόλεως
 οἶακα ναμῶν, βλέφαρα μὴ κοιμῶν ὕπνῳ.
 εἰ μὲν γὰρ εὖ πράττειμεν, αἰτία θεῶν·
 5 εἰ δ' αὖθ', ὃ μὴ γένοιτο, συμφορὰ τύχοι,
 Ετεοκλῆς ἂν εἰς πολὺς κατὰ πτόλιν
 ὕμνοϊθ' ὑπ' ἀστῶν φροιμίοις πολυρρόθοις,
 οἰμώγμασιν θ', ὧν Ζεὺς ἀλεξήτριος
 ἐπάνυμος γένοιτο Καδμείων πόλει.
 10 ὕμῃς δὲ χρὴ νῦν, καὶ τὸν ἐλλείποντ' ἔτι
 ἥβης ἀκμαίας, καὶ τὸν ἔξηβον χρόνῳ,

2. Comma post πρύμνη in Ald. Rob. Vict. positum recte omittunt Ar. Ox. Turn. et recentiores omnes, jubente sensu et Platone Euthyd. 48. (p. 291. D.), ubi hic versus laudatur. — πόλει Reg. C.

4. Vim optativi πράττειμεν recte explicarunt Herm. ad Vig. p. 831. et Erf. ad Soph. CEd. T. 664. ed. min. — θεοῦ Regg. E. G. H. K. L. Med. Colb. 1. 2. Ven. 1. 2. Guelph. Ar. Ox. Vienn. B. C. D. cod. ap. Turn., quod recepit Blomf., quia aliis etiam locis singularis usurpetur; quod nihil probat.

5. δ' αὖθ' Vienn. A. B. C. D.

Theb.

6. Ετεοκλῆς Vienn. A. B. C. D. Ven. 1. Guelph. Ald. Rob. — ὧν εἰς Reg. G. M. 1. ἂν εἰς ὧν Ven. 1. Guelph. Ald. Rob. — πόλιν Ald. Rob.

7. ὕμνεϊθ' Ald. et codd. Thom. M. v. Κώμας. ὕμνεϊται Eustath. ad Il. Z. p. 634. et ad Dionys. 1181. — παλιρρόθοις emend. Valck. ad Phæn. 1346. idque recepit Brunck., sine causa. Vulg. tuetur etiam Eustath. ad Il. l. c.

8. οἰμώγμασι θ' Guelph. M. 1. 2. Ald. Rob. Turn. — ἀλεξήτριος Colb. 2. Guelph. Vienn. B. C. D. Ald. Rob. Turn.

10. νῦν abest a Guelph.

βλάστημον ἀλδαίνοντα σώματος πολὺν,
ὥραν τ' ἔχονθ' ἕκαστον, ὥστε συμπρεπὲς,
πόλει τ' ἀρήγειν, καὶ θεῶν ἐγγχωρίαν

- 15 βαμοῖσι, τιμὰς μὴ ἔξαλειφθῆναι ποτε·
τέκνοις τε, γῇ τε μητρὶ, φιλτάτῃ τροφῇ·
ἢ γὰρ νέους ἔρποντας εὐμενεῖ πέδῳ,
ἅπαντα πανδοκοῦσα παιδείας ὄτλον,
ἐθρέψατ' οἰκιστῆρας ἀσπιδοφόρους
- 20 πιστοὺς, ὅπως γένοισθε πρὸς χρέος τόδε.
καὶ νῦν μὲν ἐς τόδ' ἡμεῖς εὖ ρέπει θεός·
χρὸνον γὰρ ἤδη τόνδε πυργηρομένοις,

12. βλάστημον M. 2. Vienn. B. C. D. Mosq. 1. 2. Ald. βλάστημόν τ' Vienn. A. Rob. βλάστημόν τ' codd. ap. Steph., quæ copula ut retineri possit, Steph. βλάστημά τ' — πολλὸν conjecit, sed sensus eam non patitur. — πολλὴν Mosq. 1. 2. Vienn. A. B. C. D. Colb. 1. M. 2. Guelph. Ald. πολὺ M. 1. Reg. C.

13. ὥραν θ' Ald. Turn. ὥραν omissa copula Colb. 1. M. 1. Regg. A. B. Ox. Mosq. 1. 2. Guelph. Rob., quos sequuntur Brunck. et Schütz., hic tamen in notis ὥραν τ' proponit, utrumque male, sensus enim est: *et impuberes et senes urbi succurrere oportet, dum quisque corporis vigorem intendit, roborisque florem tenet, ut docet.* [Reisig. cens. in Ephemer. litter. Jen. 1824. p. 238. τὸν ἐλλείποντ' ἔτι ἡβης ἀκμαίας puerum, τὸν ἔξηβον χρόνον, βλαστημόν ἀλδαίνοντα σώματος πολὺν virum, et ὥραν ἔχονθ' ἕκαστον juvenem explicat, quod meæ explicationi forsitan præferendum est. *Ex Addend.*]—ἕκαστον ἔχοντα Mosq. 1. 2. Ald. Rob.—ὥς τις Mosq. 2. ὥς τι reliqui libri omnes, sine sensu, ut videtur. ὥστε conjecit Stanl., quem sequuntur Brunck. Glasg. Schütz. Blomf. Schwenk., assentiente Schol., qui καθάπερ interpretatur.

14. πόλιν τ' ἀγείρειν Reg. C.

15. Comma post βαμοῖσι vulg. abest, puncto post ποτε posito; utrumque recte mutarunt Brunck.

et Schütz. — μὴ ἔξαλειφθῆναι Guelph. Mosq. 2.

16. τέκνοισί τε Guelph. Ald. Regg. C. N. τέκνοισί γε Mosq. 2.—τροφῶν Mosq. 2.

17. & γὰρ Reg. A. ἢ γὰρ Reg. B. Turn. Brunck. Glasg. Schütz., accentu addito, quia demonstrativi loco positus sit articulus, quod non probo; manet enim articulus idem, etiamsi pro demonstrativo usurpatur, et accentu carere vel propter relativum debet, a quo distinguendus est.

18. προσδοκοῦσα Guelph. Vienn. A. C. δοκοῦσα Colb. 2.—παίδας ex Vict. in reliquis omnes edd. migravit, sed παιδείας Med. M. 1. 2. Ox. Guelph. Vienn. A. B. D. Ald. Rob. Turn., quod ridicula de causa respuit Schütz., spondæum quinta senariisēde ferri non posse ratus. Recepi, ut sensui aptius, cf. Wunderl. obs. critt. p. 20. sq. Idem probat Schwenk. et Blomf.

19. οἰκηστῆρας Guelph. οἰκητῆρας Mosq. 2., quod verum putat Schütz., quia οἰκιστῆρες sint coloni, bene refutatus a Schwenkio.—ἀσπιδοφόρους Rob.

20. γένησθε Guelph. Mosq. 2. Vienn. A. B. C. D. Ald. Turn., quod verum videri possit, cf. Prom. 463.

21. μὲν abest Ven. 1. Ald. Barocc.

22. ἤδη abest Mosq. 2.—τάνδε Ald.—πυργυρομένοις Reg. L. Guelph. M. 1.

καλῶς τὰ πλείω πόλεμος ἐκ θεῶν κυρεῖ.
 νῦν δ' ὡς ὁ μάντις φησὶν, οἰωνῶν βοτῆρ,
 25 ἐν ὧσι νωμῶν καὶ φρεσὶν, πυρὸς δίχα,
 χρηστηρίους ὄρνιθας ἀψευδεῖ τέχνη·
 οὗτος τοιῶνδε δεσπότης μαντευμάτων
 λέγει μεγίστην προσβολὴν Ἀχαιῖδα
 νυκτηγορεῖσθαι, κἀπιβουλεύσειν πόλει.
 30 ἀλλ' ἔς τ' ἐπάλξεις καὶ πύλας πυργωμάτων
 ὀρμαῖσθε πάντες, σοῦσθε σὺν παντευχία,
 πληροῦτε θωρακεῖα, κἀπὶ σέλμασι
 πύργων στάθητε, καὶ πυλῶν ἐπ' ἐξόδοις
 μίννοντες, εὐθαρσεῖτε, μὴδ' ἐπηλύδων
 35 ταρβεῖτ' ἄγαν ὅμιλον· εὖ τελεῖ θεός.
 σκοποὺς δὲ κἀγὼ καὶ κατοπτῆρας στρατοῦ
 ἔπεμψα, τοὺς πέποιθα μὴ ματᾶν ὁδῶ·
 καὶ τῶνδ' ἀκούσας, οὔτι μὴ ληφθῶ δόλω.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

Ετεόκλεες, φέριστε Καδμείων ἀναξ,

23. καλὸς M. 2. — πολέμῳ Reg. L.
 —κυροῖ Reg. K.

24. In verbis οἰωνῶν βοτῆρ explicandis infelix est Schütz., qui propterea sic vocari Tiresiam putat, quia aves cicures aluerit, ex quibus auspicia caperet, nec felicior Schwenk., qui ab avibus carne sacrificiorum alendis hoc nomen eum traxisse opinatur. Recte vidit Wunderl. p. 193. eum *avium dominum* vocari, quatenus ex iis vaticinandi facultatem habebat.

25. νωμῶ Rob. — φρεσὶ Guelph. M. 1. 2. Rob. — Verba *πυρὸς δίχα* male ita explicat Schütz., ut Eteoclem putet monere, Tiresiam propter cæcitatem ex igne vaticinari non posse, quod et loquentis personæ atque consilio minus aptum foret, et per se falsum est, quia Tiresiam ex igne quoque vaticinatum esse patet ex Soph. Antig. 995. sqq. Monet igitur Eteocles, cum tum non ex igne sed ex avibus futura prædixisse.

26. ἀψευδῇ Mosq. 1. 2.

27. δεσπότης τοιῶνδε Colb. 1. — De constructione mutata vid. Herm. de ellipsis. et pleon. in Mus. antiq. stud. 1. p. 207.

28. Ἀχαιῖδα M. 1. 2. Reg. B., quam scribendi rationem ut antiquiorem receperunt Brunck. Schütz. Schwenk., sed reliquorum omnium librorum lectionem retinui. cf. Seidl. ad Eur. Troad. 674. El. 1282.

29. κἀπιβουλεύειν Regg. G. L. Ven. 2. M. 1. Guelph. Mosq. 2. Vienn. A. C. Ar. et recepit Blomf. sine causa.

30. εἰς τ' Blomf. Atticista. — πυργημάτων Mosq. 2.

32. σέλμασιν Med.

33. πύλων Guelph.

34. εὖ θαρσεῖτε Turn. Glasg.

36. κατοπτῆρα Med.

38. οὔτοι Mosq. 2. Vienn. C. — λειφθῶ Ald. et codd. ap. Turn.

39. Ἐτεόκλες Vienn. B. D. Ald.

- 40 ἦκω σαφῇ τὰ κεῖθεν ἐκ στρατοῦ φέρων,
αὐτὸς κατόπτης δ' εἴμ' ἐγὼ τῶν πραγμάτων·
ἄνδρες γὰρ ἐπὶ θούριοι λοχαγέται,
ταυροσφαγοῦντες ἐς μελάνδετον σάκος,
καὶ θιγγάνοντες χερσὶ ταυρείου φόνου,
45 Ἀρην, Ἐνυά, καὶ φιλαίματον Φόβον
ᾠκωμώτησαν, ἣ πόλει κατασκαφὰς
θέντες, λαπάξιν ἄστυ Καδμείαν βία,
ἣ γῆν θανόντες τήνδε φυράσειν φόνῳ·
μνημεῖά θ' αὐτῶν τοῖς τεκοῦσιν ἐς δόμους
50 πρὸς ἄρμ' Ἀδράστου χερσὶν ἔστεφον, δάκρυ
λείβοντες· οἶκτος δ' οὔτις ἦν διὰ στόμα.
σιδηρόφρων γὰρ θυμὸς ἀνδρείᾳ φλέγων
ἔπνει, λεόντων ὡς Ἀρην δεδορκότων.
καὶ τῶνδε πύστις οὐκ ὅκνη χρονίζεται,
55 κληρούμενους δ' ἔλειπον, ὡς πάλω λαχὼν

Rob. Ἐτεοκλῆς Vienn. A. — ἄριστε
Vienn. C.

40. σαφῶς τὰ κεῖθεν Reg. G. σαφῇ
τε τὰ κεῖθεν Ox. τ' ἀκεῖθεν Ald.

41. κατόπτης Ald. — εἴμ' Rob.

43. σάκκος M. 1. Obelum apposuit
Glasg.; fortasse propter lectionis varie-
tatem in codd. Longini de sublim.
c. 15., quorum unus εἰς μέλαν σε τοῦ
τα

κύκος, alius εἰς μέλαν σε τὸ σακος
habent, unde ex Blomf. sententia
κύκος aliquis eruere possit; sed in
σάκος consentiunt, qui, eodem notante,
præter Longinum hunc versum laudant
Aristid. T. II, p. 317. Stob. vii. 86.
Schol. Barocc. in Eur. Orest. 819.
Schol. Aristoph. Lysistr. 189.

44. χερσὶν Ald. Rob. — ταυρίου Ald.
Turn.

45. Ἀρην τ' Colb. 1. 2. M. 1. 2.
Ox. Vienn. A. B. C. D. Ald. Rob.
Ἀρην τ' Med. Ar. Vatic. 1. Ἀρην τ'
Guelph. — φόνον M. 1. Ar. Vienn. B.
Rob. et suprascr. β Colb. 2.

46. ᾠκωμώτησαν Ald.

47. βία deest M. 1.

48. φυράσειν M. 2. Ox.

49. σημεία δ' Stob. l. c. — εἰς δόμους
Med. Stob. l. c. ἐν δόμοις Colb. 1.

50. πρὸς ἄρματ' Reg. K. Colb. 1.
Ven. 1. πρὸς δ' ἄρμ' Regg. C. G.
Guelph. Ox. Rob. — χεροῖν Guelph.
Vienn. A. Ald. Rob.

51. διὰ στόματος Colb. 1. ἀνὰ στόμα
Stob. l. c.

52. ἀνδρία M. 2.

54. τῷδε Rob. Stob. l. c. — πίστις
Colb. 2. Rob. Stob., idque recepit
Schütz., (quem etiam τῷδε dare vo-
luisse ex nota patet) probante Wun-
derl. p. 21. Sed vulg. cum versu se-
quente melius cohæret. — οὐχ Ald.
Rob.

55. ἔλειπον Regg. A. B. Guelph.
M. 2. Ox. Vienn. A. C. D. Ald. Rob.;
hinc Brunck. dedit κληρούμενους γὰρ
ἔλειπον, quum γὰρ in Reg. B. suprascr.
reperisset, sed si ἔλειπον propter li-
brorum auctoritatem præferendum est,

- ἕκαστος αὐτῶν πρὸς πύλας ἄγοι λόχον.
 πρὸς ταῦτ' ἀρίστους ἄνδρας ἐκκρίτους πόλεως
 πυλῶν ἐπ' ἐξόδοισι τάγευσαι τάχος·
 ἐγγὺς γὰρ ἦδη πάνοπλος Ἀργείων στρατὸς
 60 χαρεῖ, κονίει, πεδία δ' ἀργηστής ἀφρὸς
 χραίνει σταλαγμοῖς ἵππικῶν ἐκ πνευμόνων.
 σὺ δ' ὥστε νηὸς κεδνὸς οἰακοστροφός,
 φράζει πόλισμα, πρὶν καταιγίσαι πνοὰς
 Ἀρεος· βοᾷ γὰρ κῦμα χερσαῖον στρατοῦ·
 65 καὶ τῶνδε καιρὸν ὅστις ὠκιστος λαβέ·
 καὶ γὰρ τὰ λοιπὰ πιστὸν ἡμεροσκόπον
 ὀφθαλμὸν ἔξω, καὶ σαφηνεῖα λόγου
 εἰδὼς τὰ τῶν θύραθεν, ἀβλαβὴς ἔσθ.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

- ὦ Ζεῦ τε καὶ Γῆ, καὶ πολιissoῦχοι θεοί,
 70 Ἀρά τ' Ἐρινὺς πατρὸς ἡ μεγασθενὴς,
 μὴ μοι πόλιν γε πρυμνόθεν πανάλεθρον
 ἐκθαμνίσσητε δηάλωτον, Ἑλλάδος
 φθόγγον χέουσαν, καὶ δόμους ἐφεστίους·

melius legi potest κληρουμένους δ' ἔλιπον, ὅπως; facile enim ΟΠ præcedente ON absorberi potuit.

56. πύλαις codd. ap. Turn.—ἄγη Mosq. 1. et suprascr. οι Colb. 1. ἄγη Reg. L. Colb. 2. M. 2. Vienn. A. B. D. ἄγει Vienn. C.

58. τάγευσ' ὡς τάχος Ven.

60. κονίει Ald.—ἀργιστής Guelph.

61. πνευμάτων Guelph. Mosq. 2. Vienn. A. C. πνευμόνων tell. libri omnes, sed πλευμόνων Brunck. Schütz. ex præcepto Atticistarum.

62. ναὸς Med. Colb. 2. Glasg. Blomf. idemque Porsonus et Elmsl. restituerunt. Eur. Med. 523., ubi eadem verba leguntur.

64. χερσαίου codd. ap. Steph. Reg. C. Ald. Rob. Turn. et suprascr. in M. 2.—στρατοῦ abest Mosq. 1.

65. τόνδε M. 1. Ox. Guelph. Mosq.

2. Vienn. B. D. Ald. Turn. et suprascr. in Mosq. 1. Idem suprascr. ω Colb. 1.—χαῖρὸν Ald.—ὥς τις Guelph. Vienn. B. Rob.

67. σαφηνεῖα Reg. B. Ox. M. 2. Rob., quod pro vulg. σαφηνία receperunt Brunck. Glasg. Schütz. Schwenk. Blomf., recte, ut videtur, quia formas pleniores et graviore amat Æschylus.

68. εἰδὼς σὺ τὰ Ald. Rob. Baroce.

69. πολιissoῦχοι Vienn. A. B. C. D.

71. μου Rob.—τὴν πόλιν omisso γε Vienn. B. D.—πρυμνόθεν M. 2.—μήτοι πόλιν γε legendum videtur Elmsleio ad Eur. Med. 175. male.

72. ἐκθαμνήσητε M. 1.—δηάλωτον vulg. quod retinuit Schwenk., in anapæsto non offendens. δηάλωτον Brunck. Glasg. Schütz. Blomf.

73. δῆμους Mosq. 2. Ald.

- ἐλευθέραν δὲ γῆν τε καὶ Κάδμου πόλιν
 75 ζυγοῖσι δουλείοισι μήποτε σχέθειν·
 γένεσθε δ' ἀλκή· ξυνὰ δ' ἐλπίζω λέγειν·
 πόλις γὰρ εὖ πράσσουσα δαίμονας τίει.

ΧΟΡΟΣ.

- θρεῦμαι φοβερά μεγάλη ἄχνη,
 μεθεῖται στρατὸς στρατόπεδον λιπών,
 80 ῥεῖ πολὺς ὅδε λεῶς πρόδρομος ἰππότας·
 αἰθερία κόνις με πείθει φανεῖσ',
 ἀναιδὸς, σαφὴς, ἔτυμος ἄγγελος·

74. τε γῆν δὲ Colb. 1. τε γῆν τε Ald. Barocc.—Κάδμου ad γῆν quoque pertinet, quamquam ab eo se junctum, cujus collocationis exempla habet Elmsl. ad Eur. Heraclid: 131.

75. δουλείοισι Colb. 1. Guelph. M. 2. Regg. A. B. C., quod pro vulg. δουλίοισι receperunt Brunck. Glasg. Schütz. Schwenk. vid. ad v. 67. Blomf. autem δουλίοισι retinuit, exemplis scilicet probans, alibi hanc formam legi. ζέγγλησι δουλείησι Regg. G. H. Barocc. Vienn. B. D. Rob.

76. γένεσθε Vienn. B. D.—Abest hic versus Mosq. 2.—De voc. ξυνὰ v. Lobeck. ad Aj. 180.

77. θεοὺς pro δαίμονας Barocc. 2.

78. Carmen quod sequitur totum in strophas et antistrophas primus divisit Seidl. de verss. dochm. p. 181. sqq., sed non sine magnis mutationibus et improbante Herm. El. metr. p. 751., cui maxima carminis pars monostrophica esse videtur. Id quidem certum mihi videtur, v. 78—92. proodum esse, quæ comparari quodammodo possit cum anapæstis dimetris, sæpe antistrophica carmina præcedentibus; tota enim dochmiacis dimetris decurrit, et clauditur v. 92. dochmio cum cretico, qui paræmiaci instar est. Deinde autem alternans singulorum Deorum invocatio de antistrophica ratione nos commonefacere videtur, quæ tamen adeo obscura est, ut manum abstinere. Seidleri lectiones et

Lachmanni, qui de chor. syst. p. 81. sqq. strophas a v. 111. incipit, in calce libri exhibebo, eis tantum Seidleri mutationibus statim sub textu allatis, quæ non antistrophicæ responsionis causa factæ sunt.—θρεῦμαι, quod pro vulg. θρέομαι Regg. C. L. Guelph. M. 2. Mosq. 1. 2. Vienn. A. C. Seld. præbent, cum Seidlero, Lachmanno, Schwenkio et Herm. El. metr. p. 277. recepi. Blomf. θροῦμαι dedit.—μεγάλα τ' ἄχνη M. 1. Ven. 2. Guelph. Mosq. 2. Colb. 1. 2. Vienn. A. B. C. D. Reg. G. Rob. Schütz. Blomf., sed copulam, quam reliqui libri omittunt, neque sermo poeticus neque versus, qui est dochmiacus, admittit. μεγάλη sine ἄχνη, quod additum recenti manu M. 2.

80. πολὺς δ' ὧδε vulg. πολὺς ὧδε Regg. A. B. Guelph. M. 1. 2. Mosq. 2. Brunck. Glasg. Schütz. Blomf. sed πολὺς ὧδε, quod metrum poscit, ex Reg. L. Mosq. 1. Colb. Seld. Rob. recepi, loci enim significatio demonstrativo inest. cf. Schaef. melet. crit. p. 77. s. Eodem modo ὧδε pro ὧδε vel ὀῶδε in libris quibusdam legitur Soph. Ed. Col. 111. Eurip. Orest. 342.—λαὸς M. 1. Reg. G.

81. κόνις με Schütz. ex errore typ. ut videtur.—φανείσα Guelph. Ald. Turn.

82. σαφὴς δ' Colb. 1. Vienn. C.—ἔτοιμος Mosq. 2.

- ἐλεδμενὰς πεδιοπλόκτυπος
ὥσι χρίμπτεται βοᾷ, ποτᾶται, βρέμει δ'
85 ἀμαχέτου δίκαν ὕδατος ὀροτύπου.
ἰῶ, ἰῶ, ἰῶ, ἰῶ, ἰῶ θεοὶ
Θεαὶ τ' ὀρόμενον κακὸν ἀλεύσατε.
βοᾷ ὑπὲρ τειχέων ὁ λεύκασπις ὄρ-
νυται λαὸς εὐπρεπῆς, ἐπὶ πόλιν διάκων.
90 τίς ἄρα ρύσεται, τίς ἄρ' ἐπαρξέσει
θεῶν ἢ θεῶν; πότερα δῆτ' ἐγὼ
ποτιπῆσω βρέτη δαιμόνων;
ἰὼ μάκαρες εὐέδροι,
ἀκμάζει βρετέων
95 ἔχεσθαι. τί μέλλομεν ἀγάστονοι;

83. ἐλεδμενὰς Rob. ἐλεδμενὰς, quod reliqui libri omnes habent, non graecum judicat Hermannus, in quo non dissentio, nec habet, quod opponat, Seidlerus; quod enim putat metri causa illud pro ἐλέδεμας scriptum esse, recte refutavit idem El. metr. p. 45. 'Ελέδεμας autem, quod Herm. p. 269. ingeniose proponit, metro etiam aptius est, puto enim hunc et sequentem versum ita legendos esse:

ἐλέδεμας βοᾷ πεδιοπλόκτυπος
ὥσι χρίμπτεται, ποτᾶται, βρέμει δ'.
Pro πεδιοπλόκτυπος Seidlerus πεδί-
οπλόκτυπ', Herm. l. c. πεδί' ὀπλοκτύ-
πος, nescio quo sensu, dedit, sed com-
positionem illam ab Aeschyli grandiloquentia non absonam puto.

84. ὥτι χρίμπτεται βοᾷ Mosq. 1. ὥτι χρίμπτεται βοᾷ Mosq. 2. τε ὥτι χρίμπτεται βοᾷ Regg. G. H. K. Ven. 2. ὥστε χρίμπτεται βοᾷ Colb. 2. τ' ὥσι χρίμπτεται βοᾷ Regg. A. B. Brunck. τ' ὥσι βοᾷ χρίμπτεται Schütz. Reliqui ὥσι omittunt, et sic legunt: τι χρίμπτεται βοᾷ Med. τε χρίμπτεται βοᾷ M. 1. Ven. 1. Ald. Turn. Barocc. Seld., nisi quod hi duo βοᾷ habent. δὲ χρίμπτεται βοᾷ Colb. 1. ἐγχρίμπτεται βοᾷ Rob. τ' ἐγχρίμπτεται βοᾷ Vict. Glasg. βοᾷ χρίμπτεται Blomf.

85. ἀμαμακέτου Ven. — ὀροτύπου

vulg., sed ὀροτύπου Med. Reg. L. Ven., quod metri causa recepi. Idem habet Schwenk. et Blomf.

86. ἰῶ ἰῶ θεοὶ θεαὶ τ' Colb. 1. ἰῶ ἰῶ ἰῶ θεοὶ, ἰῶ θεαὶ τ' Colb. 2. Seld. Reg. K. Ven. 2. M. 2. ἰῶ ἰῶ ἰῶ θεοὶ, ἰῶ ἰῶ θεαὶ τ' M. 1. ἰῶ ἰῶ ἰῶ θεοὶ, ἰῶ θεαὶ τ' Guelph. ἰῶ ἰῶ ἰῶ θεοὶ θεαὶ τ' Rob. ἰῶ ἰῶ ἰῶ θεοὶ θεαὶ τ' rell.

87. ὀρόμενον Reg. G. Guelph. M. 1. Vienn. A. B. C. D. codd. ap. Steph.

88. βοᾷ Seld. codd. ap. Steph.

89. λεῶς Blomf. — εὐπρεπῆς vulg. εὐτερπῆς M. 1. εὐτρεπῆς Med. M. 2. Mosq. 2. codd. ap. Steph. Rob. ex rasura Reg. G. et simul cum vulg. Regg. A. B., quod receperunt Brunck. Glasg. Schütz. Blomf., quamquam vulgatæ sensus non deterior est, quam tuetur etiam Schwenk.

90. ἄρα M. 1. — ἄρ' M. 1. ἄρ' omittunt Colb. 2. Barocc. Seld. Guelph. Ven. 1. Ald.

91. θεῶν ἢ θεῶν om. Colb. 1. θεῶν ἢ θεαινῶν Colb. 2. Viteb. Vienn. B. D. θεῶν ἢ θεαινῶν M. 1. 2. codd. ap. Turn. et suprascr. in Mosq. 1. τῶν θεῶν ἢ θεαινῶν Rob. θεῶν ἢ θεᾶν ᾶν Reg. H. θεᾶν ἢ θεῶν Guelph.

95. δ' ἔχεσθαι Colb. 1. M. 2. Mosq. 1. Viteb. Rob. Turn. δ' ἔσχεσθε

ἀκούετ' ἢ οὐκ ἀκούετ' ἀσπίδων κτύπον ;
 πέπλων καὶ στεφάνων
 πότ', εἰ μὴ νῦν, ἀμφὶ λιτὰν ἔχομεν ;
 κτύπον δέδορκα, πάταγος οὐχ ἑνὸς δορός.

100 τί ρέξεις, προδώσεις, παλαίχθων

Ἀρης τὰν σὰν γᾶν ;
 ᾧ χρυσοπήληξ δαῖμον, ἔπιδ' ἐπιδε πόλιν,
 ἄν ποτ' εὐφιλήταν ἔθου·
 θεοὶ πολιισσοῦχοι χθονὸς,

105 ἴτ' ἴτε πάντες,

ἴδετε παρθένων ἰκέσιον λόχον
 δουλοσύνας ὕπερ.
 κῦμα γὰρ περὶ πτόλιν

Regg. G. K. Vienn. A. C. Ald. ἔχε-
 σθε Guelph.—τί om. Mosq. 2.

96. ἀκούετε ἢ Vienn. B. Mosq. 1.
 —οὐκ ἀκακούετ' Ald.—Ab hoc versu
 apud Blomf. incipit τριάς α', cui re-
 spondet τριάς β' inde a v. 99.

98. εἰ Ald. — λιτὴν Rob. λίταν'
 dedit Seidl., quod admodum placet.

99. δέδορκα Rob.—πάταγος δ' M.
 2. Ven. 2. Guelph. Mosq. 1. Reg. A.
 πάταγον δὲ Colb. 2. πάταγον δ' Barocc.
 Ald. Turn. πάταγόν τ' Rob. Vict. πά-
 ταχος omisso δ' Mosq. 2. sed πάταγος
 omitta copula Regg. B. H. K. L. N.
 Med. Colb. Ar. M. 1., quod recte
 receperunt Brunck. Glasg. Schütz.

100. παλαίχθων Regg. A. B. Rob.,
 quod male receperunt Brunck. Glasg.
 Schütz., est enim versus bacchiacus.

101. γᾶν τεὰν Viteb. τὰν τεὰν Seld.
 τὰν γῆν τεὰν Colb. 1. τὰν τεὰν γῆν
 Ven. 2. τὰν τε ἐν γῆν Reg. K. τὰν
 τε ἐν γᾶν Med. Reg. L. τὰν τεὰν
 γᾶν Regg. A. B. M. 1. 2. quod re-
 ceperunt Brunck. Glasg. Schütz.
 Schwenk., quo facto hic etiam versus
 bacchiacus foret, ut præcedens, sed
 malui vulg. τὰν σὰν γᾶν retinere, quod
 Vienn. A. C. Ald. Rob. Turn. Vict.
 præbent, quodque confirmatur lectione
 τὴν σὴν γῆν, quæ est in Mosq. 1.

Vienn. B. D. Sic versus erit doch-
 miacus, quem daret etiam lectio Ἄρης
 γᾶν τεὰν. — Blomf. responsionis tria-
 dum suarum causa legit :

τί ρέξεις, παλαίχθων Ἄρης προδώ-
 σεις τὰν τεὰν γᾶν ;

102. χρυσοπήληξ Guelph. codd. ap.
 Steph. Ald. Rob. Turn. χρυσοπήληξ
 Regg. F. N. Seld. M. 1. Colb. 2.—
 ἐπιδ' ἐπιδε πτόλιν Rob. ἐπιδ' ἐπιδ' ἐπὶ
 πόλιν M. 1. 2. Ven. 2. Guelph.
 Vienn. A. C. ἐπιδ' ἐπὶ πόλιν Mosq. 1.
 2.—τὰν πόλιν Reg. C., quod recepit
 Blomf.

103. ποτ' εὐφιλήτην Mosq. 2. ποτὲ
 φιλήταν M. 1. ποτὲ φιλιτίαν Seld.

104. πολιισσοῦχοι Seld. Mosq. 2. πο-
 λιούχοι superscripta vulgata Viteb.
 πολιάοχοι Med. Reg. L. πολιούχοι
 recepit Blomf.

105. ἴθιτε Ald. ἴθ' ἴτε Ox. Vienn.
 B. C. D. Viteb. Vict. Schol. ἴδετε
 Turn. idque recepit Blomf., Burneium,
 ut in toto fere hoc carmine, secutus.

106. παρθένον Ald. — ἰκέσιον
 Guelph.—ὑχλον Colb. 1.

107. δουλοσύνης vulg. sed δουλοσύ-
 νας Reg. A. Med. Mosq. 1. M. 1. 2.
 Guelph. Brunck. Glasg. Schütz.
 Seidler. Schwenk.

108. πόλιν Viteb. Barocc. Ald.

- δοχμολόφων ἀνδρῶν καυχλάζει πνοαῖς
 110 Ἀρεος ὀρόμενον.
 ἀλλ' ὦ Ζεῦ πάτερ παντελές
 πάντως ἀρήξον δαίῳ ἄλωσιν.
 Ἀργεῖοι γὰρ πόλισμα Κάδμου
 κυκλοῦνται· φόβος δ' ἀρηΐαν ὅπλων
 115 διάδετοι δὲ γενύων ἱππείων
 κινύρονται φόνον χαλινοί.
 ἑπτὰ δ' ἀγήνορες πρέποντες στρατοῦ
 δορυσσοὶς σάγαις, πύλαις ἐβδόμαις
 προσίστανται, πάλω λαχόντες.
 120 σύ τ' ὦ Διογενὲς, Φιλόμαχον κρᾶτος,
 ῥυσίπολις γενοῦ Παλλάς, ὅ, θ' ἵππιος

109. δοχμολόφων Guelph. δοχμολο-
 φῶν Brunck. e conj., quem sequitur
 Schütz. sine causa.—καυχλάζει πνοαῖ-
 σιν Rob. πνοαῖς καυχλάζει Ald.

110. ἄρεος Viteb.—ὀρόμενον Colb.
 2. M. 1. 2. Guelph. Vienn. A. B. C.
 D. Viteb. Ald. Rob.

112. ἀρήξον Colb. 1. ἐπάρηξον
 Vienn. B. D. Reg. E.

113. δὲ pro γὰρ Reg. L.

114. γὰρ ἦτων Ald. γὰρ ἀρηΐων Ba-
 rocc. ἀργείων Mosq. 2. sed superscript.
 ἀρηΐων.—ἀρηΐων metri causa scriben-
 dum putat Buttler., ἀρείων Atticismi
 causa dedit Blomf., sed vid. Seidl. p.
 100. Böckh. ad Pind. Pyth. viii. 56.

115. διὰ δέ τοι γενύων Reg. L. Ba-
 rocc. Ald. διάδετοι γενύων Colb. 1.
 Guelph. M. 2. Vienn. A. B. C. D.
 Viteb. Turn. διάδετοι τε γενύων Rob.
 διάδετοι δὲ γενύων rell. Versus con-
 stat antispasto cum dochmio, γενύων
 enim per synizesin bisyllabum est.—
 ἱππίων Mosq. 2. ἱππίων Viteb. ἱππι-
 κῶν Blomf.

116. κινύρονται M. 1. 2. Mosq. 2.
 —φόβον M. 1. 2. Ar. Vienn. A. Mosq.
 2. Colb. 2., ubi v superscr., Rob.
 Turn. codd. ap. Steph. φόβου Reg. G.
 φόβφ Colb. 1. φόνων superscr. on
 Mosq. 1. φόνον rell. Schwenk. φόβον
 Theb.

recepit, quod neque sensus causa, ne-
 que propter antecedens φόβος asperna-
 tus essem, nisi vulg. majore librorum
 auctoritate niteretur.

117. προέπονται pro πρέποντες
 codd. ap. Steph. Rob.

118. δορυσσοῖς vulg., sed δορυσσοίς,
 quod metrum postulat, ex M. 2. et
 Thom. M. v. ἐβδόμη recepi. δορυσσοίς
 Mosq. 2. δορυσσοῖς Blomf., qui exem-
 plis allatis semper per σσ hoc vocabu-
 lum scribi contendit. Sed, ubi metrum
 postulabat, etiam brevior forma uti
 poetis licebat, ut θεόσντος pro θεόσσ-
 τος et similia. vid. ad Prom. 116.—
 —πύλαισιν ex conjectura reposuit
 Brunck., quia δορυσσοῖς legens ver-
 sum senarium esse putabat, et obse-
 cutus est Schütz., sed dochmiacus est
 dimeter. —ἐβδόμοις Guelph. εὐδόμοις
 Ald. De ἐβδόμοις pro ἑπτὰ posito
 vid. Herm. ad Vig. p. 720., a quo dis-
 sentit Valck. de Aristobul. p. 120.

120. κρᾶτος Ald. Rob.

121. ῥυσίπολις vulg., sed ῥυσίπο-
 λις Mosq. 1., quod versus postulat, qui
 iterum est dochmiacus dimeter, et sic
 jam Glasg. Blomf. Schwenk. dederunt.
 —ἵππιος Seld. Reg. N. Colb. 1. M.
 2. Ald. Rob.

ποντομέδων ἄναξ,
 ἰχθυβόλῳ μηχανᾷ Ποσειδῶν
 ἐπίλυσιν φόβων, ἐπίλυσιν δίδου.

- 125 σὺ τ' Ἄρης, φεῦ φεῦ, Κάδμου ἐπάννυμον
 πόλιν φύλαξον, κήδεσάι τ' ἐναργῶς.
 καὶ Κύπρις, ἅτε γένους προμάτωρ,
 ἄλευσον. σέθεν γὰρ ἐξ αἵματος
 γεγόναμεν· λιταῖσι σε θεοκλύτοις

130

- 130 ἀπύουσαι πελαζόμεσθα.
 καὶ σὺ Λύκει' ἄναξ, Λύκειος γενοῦ
 στρατῷ δαίῳ, στόνων αὐτᾶς·
 σὺ τ' ὦ Λητογένεια κοῦρα,

122. ποντομέδων δ' Mosq. 1.

123. ἰχθυβόλων Mosq. — μηχανᾷ Regg. B. L. Viteb. M. 1. Brunck. et omnes post eum. — Ποσειδῶν Med. Vit. Brunck. et rell. sed in talibus vulg. sequi malui, praesertim si, ut hic, omnium fere librorum auctoritate nititur.

124. φόβου vulg. φόων Reg. L. M. 2. et suprascr. φόβου Med. φόβων Regg. A. B. C. G. H. K. Guelph. Ar., quod hiatus vitandi causa recte receperunt Brunck. et rell. omnes. — ἐπίλυσιν om. Mosq. 1.

125. φεῦ φεῦ extra versum positum putat Seidl. p. 195., quod recte improbat Reisig. conjectan. 1. p. 285. Versus dochmiacus dimeter esse videtur, prima syllaba vocabuli Ἄρης producta, quod item fit infra 226. 326. et 461. cf. Doederl. spec. Soph. p. 19.

126. κήδεσάι τ' Guelph. κήδευσέ τ' Mosq. 2. κηδέσθητ' Mosq. 1. suprascr. κήδεσάι τ'.

127. γένος Viteb.

128. γὰρ vulg. abest, sed legitur in Regg. A. B. G. K. Colb. 1. Seld. M. 1. 2. In Schützii textum eo invito irrepsit, videtur enim ei adversus metrum esse, sed et sensus poscit et versus, qui est dochmiacus dimeter.

129. θυγατὶς ante γεγόναμεν Reg. K. — λιταῖσι pro vulg. λιταῖς ex Her-

manni conj. Schütz. Seidler. Blomf. Schwenk. recte.

130. αὐτοῦσαι legendum putat Seidl. p. 196., ut idem sit versus, qui saepe in hoc carmine occurrit, ex antispasto cum penthemimeri iambica compositus, quod probabile est, nec tamen quidquam mutare ausus sum, praesertim, quum deinde πελαζόμεθα habeant Colb. 1. Reg. L. M. 2. Ox. Mosq. 1. 2. Vienn. A. B. C. D. Viteb. Ald. Rob. Turn. — Schwenk. in ἀπύουσαι produci v. putat.

131. Λύκει' Colb. 2. M. 1. 2. Guelph. Mosq. 1. Viteb. Vienn. A. B. C. D. Ald. — λύκει Ald. ὡς λύκος Med.

132. τῷ στρατῷ τῷ δαίῳ Guelph. Mosq. 2. στρατῷ δαίῳ γενοῦ Vienn. B. D. — αὐτὰς vulg. quod cum sensu carere videretur, a Stanleio in αὐτὰς, a Schützio in αἶσας, a Seidlerō in Αητᾶς mutatum est. Brunck. Blomf. Schwenk. vulg. retinent et omisso ἐνεκα explicant. Mihi placet αὐτὰς, ut sit accusativus absolutus, quod habent Mosq. 1. et suprascr. η M. 2. Praeterea αητὰς Mosq. 2.

133. σὺ τ' om. Ald. Turn. — Λατογένεια Med. M. 1. et suprascr. η Colb. 2. Λαταγένεια Reg. K. — κοῦρη Guelph. et suprascr. α Mosq. 1.

- τόζον εὔ πυκάζου, 135
 135 Αρτεμι φίλα. ἔ᾽ ἔ᾽ ἔ᾽.
 ὄττοβον ἀρμάτων ἀμφὶ πόλιν κλύα,
 ᾧ πότνι "Ἡρα
 ἔλακον ἀζόνων βριθομένων χνόαι,
 Αρτεμι φίλα. ἔ᾽ ἔ᾽ ἔ᾽. 140
 140 δορυτίνακτος αἰθὴρ ἐπιμαίνεται.
 τί πόλις ἄμμιν πάσχει, τί γενήσεται;
 ποῖ δ' ἔτι τέλος ἐπάγει θεός; ἔ᾽ ἔ᾽ ἔ᾽.
 ἀκροβόλων δ' ἐπάλξεω λιθάς ἔρχεται.
 ᾧ φίλ' "Απολλων, 145
 145 κόναβος ἐν πύλαις χαλκοδέτων σακίαν,
 καὶ Διόθεν πολεμόκρατον ἀ-
 γνὸν τέλος. ἐν μάχαισί τε μάκαιρ' ἀνασ-
 Ογκα πρὸ πόλεως
 ἐπτάπυλον ἔδος ἐπιρρύου. 150
 150 ἰὰ παναλκεῖς θεοί, στροφῇ.

134. ἐν πυκάζου suprascr. v. Med.

135. ἔ᾽ Schütz.

136. ὄττοβον invitis libris Brunck. Glasg. Schütz. Blomf. Schwenk. sine causa. τὸ ἀκροζόνιον ὄττοβον Vit. — πόλιν M. 1. — Ab hoc versu apud Blomf. στροφῇ α' incipit, quam sequitur ἀντ. α' inde a v. 143.

137. πότνια vulg. πότνι recte legunt Seidl. et Herm. El. metr. p. 229., quos sequitur Schwenk. et Burneio auctore Blomf.

139. ἔ᾽ ἔ᾽ Mosq. 2. ἔ᾽ Schütz.

140. δορυτίνακτος δ' vulg. sed δ' recte om. Colb. 2. Glasg. Blomf., est enim prorsus otiosum et metro adversatur. — ἐπιμένεται Mosq. 1.

141. καὶ πόλις Guelph. — ἄμμι Colb. 2., quod sine causa receperunt Glasg. Schütz. Seidl. Blomf., metro enim non adversatur vulg., quum hæc dochmii forma satis frequens sit. v. Seidl. p. 35. sq. — τί γενήσεται Ald. καὶ γενήσεται Mosq. 2.

142. πῇ Vienn. B. C. D. Mosq. 1. ex glossa ortum, ποῖ enim idem significat, v. Schaef. ad Soph. Œd. Col. 227. — ποῖ δέ τοι Reg. G. M. 2. ποῖ τι Rob. ποῖ omisso δ' ἔτι Guelph. ποῖ δέ τέλος ἔτ' corrigit Seidl. p. 124., ut versus sit numerosior, ceticum putans, quem Herm. El. metr. p. 268. pæonem habet.

144. φίλτατ' Rob.

146. ἐκ Διόθεν Rob. — πολεμόκρατον Colb. 1. M. 1. — τέλος ἀγνὸν Burneio auctore Blomf., qui tamen reponendum censet ἄγων τέλος.

147. μάκαιρ' Ald. — ἐν μάχαις. σὺ τε μάκαιρ' ex Hermannii conj. Seidl., non opus. ἐν τε μάχαις μάκαιρ' Blomf., Burneium secutus.

148. Ὀγγα Mosq. 1. om. Blomf. — πρὸ πόλεως deest Seld. Reg. K. et in M. 2. a recenti manu additum.

149. ἐπιρρύου Ald. Barocc.

150. Quæ sequuntur in stropham et antistropham divisit Hermannio

ἰῶ τέλειοι τέλειαί τε γᾶς
 τᾶσδε πυργοφύλακες,
 πόλιν δορίπονον μὴ προδῶθ'
 ἑτεροφῶνα στρατῶ.

155

155 κλύετε παρθένων, κλύετε πανδίκους

χειροτόνους λιτάς.

ἰῶ φίλοι δαίμονες,

ἀντιστρ.

λυτήριοι ἀμφιβάντες πόλιν,

δείξασθ' ὡς φιλοπόλεις,

160

160 μέλεσθε δ' ἱερῶν δημίων,

μελόμενοι δ' ἀρήζατε.

φιλοθύτων δέ τοι πόλεος ὀργίων

μνήστορες ἔστε μοι.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

ἰμᾶς ἔρωτῶ, θρέμματ' οὐκ ἀνασχετὰ,

165

auctore Schütz., quem recte secutus est Schwenk., est enim in his responsio perspicua. Blomfieldio est *στροφή* et *ἀντ. β'. παναρκεῖς* Med. codd. ap. Turn.

151. ἰῶ deest M. 2. sed suprascr. *recenti manu*.—τέλειάς τε Rob. *θεαί* τέλειαι τε Mosq. 1.

152. τᾶσδέ γε Med.

153. *δορίπονον* Vienn. A. B. C. D. Guelph. M. 1. Ald. Rob. Turn.—*πρόδοθ'* Rob.

154. Deest syllaba, quare Schütz. sequente Schwenkio μοι ante *στρατῶ* inseruit, sed nihil mutare audeo cum Seidlero, qui hæc refert: *Pro ἑτεροφῶνῳ Hermannus aliud antiquitus vocabulum lectum esse suspicatur, veluti ἑτεροβάγμωνι*. Blomf. suspicatur *ἑτεροφῶνῳ γε στρατῶ*.

155. *πανδίκως* Colb. 1. Ven. 1. Regg. C. N. Ald. Turn., quod recepit Schütz. Blomf. Idem Mosq. 1., sed suprascr. *πανδόκους* et *γρ. πανδήμους*. Rell. *πανδίκους*, quod retinuit etiam Seidl., (cui tamen *πανδόκους* probari videtur) et Schwenk. probatque Wunderl. p. 22.

158. *λυτήριοι ἀμφιβάντες* hiatum

efficit intolerabilem, quare Seidl. τ' inseruit, quod tamen displicet.

159. *φιλοπόλεις* vulg. *φιλοπόλιδες* Reg. L. sed *φιλοπόλεις* Ald., quod recte recepit Schütz. *φιλοπόλεις* scripsit Seidl., quem sequitur Blomf. Schwenk. probante, ut videtur, Lobeck. ad Phryn. p. 607. Idem jam suaserat Wunderl. p. 19. qui formam ionicam nescio qua de causa respiciendam dicit.

160. *μέλεσθ' ἱερῶν* vulg. *μέλλεσθ' ἱερῶν* Guelph. *μέλλεσθ' ἱερῶν* Colb. 2. *μέλεσθε δ' ἱερῶν* Colb. 1. Mosq. 1. Rob., quod metro postulante receperunt Schütz. Seidl. Schwenk. *μέλεσθ' ἱερῶν* Blomf.

161. *μελλόμενοι* Ald. Rob.

162. *πόλεος* pro vulg. *πόλεως* recte rescipsit Seidlerus, quod faciendum esse jam monuerat Wunderl. p. 29. Idem habet Blomf.—*ὄρη* pro *ὀργίων* Reg. K.

163. *ἔστ'ε* vulg., quod invito Schützio in textu ejus remansit. *ἔστε* corripuit Steph., idque dant Ald. Rob., quos recte sequuntur Seidl. Schwenk. Blomf.

164. *θρέματ'* Guelph.

- 165 ἢ ταῦτ' ἄριστα καὶ πόλει σωτήρια,
στρατῶ τε θάσος τῷδε πυργηρουμένων,
βρέτη πεσούσας πρὸς πολισσοῦχων θεῶν,
αὔειν, λακάζειν, σωφρόνων μισήματα ;
μήτ' ἐν κακοῖσι, μήτ' ἐν εὐεστοῖ φίλῃ 170
- 170 ξύνοικος εἶην τῷ γυναικείῳ γένει.
κρατοῦσα μὲν γὰρ, οὐχ ὁμιλητὸν θράσος,
δείσασα δ', οἴκῳ καὶ πόλει πλέον κακόν.
καὶ νῦν πολίταις τάσδε διαδρόμους φυγὰς
θεῖσαι, διερρήθησάτ' ἄψυχον κάκην. 175
- 175 τὰ τῶν θύραθεν δ' ὡς ἄριστ' ὀφέλλεστε·
αὐτοὶ δ' ὑφ' αὐτῶν ἔνδοθεν πορθούμεθα.
τοιαῦτα δ' ἂν γυναιξὶ συναίων ἔχοις.
καὶ μή τις ἀρχῆς τῆς ἐμῆς ἀκούσεται,
ἄνῃς γυνή τε, χά' τι τῶν μεταίχμιον, 180
- 180 ψῆφος κατ' αὐτῶν ὀλεθρία βουλευέσεται,
λευστῆρα δήμου δ' οὔτι μὴ φύγῃ μόρον.
μέλει γὰρ ἀνδρὶ, μὴ γυνὴ βουλευέτω,
τᾶξωθεν ἔνδον δ' οὔσα, μὴ βλάβην τίθει.
ἤκουσας, ἢ οὐκ ἤκουσας, ἢ καφῇ λέγω ; 185

166. θράσος Ald. Rob. Turn. Barocc. — πυργηρουμένων M. 1. Reg. L.

167. πολισσοῦχων Ald. Rob.

168. αὔειν codd. ap. Steph. Rob. — λακάζειν Mosq. 2. Barocc. — μιμήματα Ven. 1. Barocc.

169. ἐνεεστοῖ Ald. ἐν εὐεστοῖ Colb. 1.

170. φύλφ Vienn. B. D. cum glossa γένει.

172. ἤκω pro οἴκῳ Ald. — πόλεως Reg. K.

173. τὰς Guelph. — βοὰς Rob. et Vienn. B. D. cum glossa φυγὰς.

174. θῶσαι Guelph. — διερρίσασατ' Guelph. διερρήσασατ' Rob. — ἀψύχου M. 1.

175. ὀφέλλεται Med. Colb. 1. Barocc. et codd. ap. Steph.

176. ὑπ' αὐτῶν Vict. — ἔνδον Guelph.

177. Hic versus deest in Med. — τοιαῦτ' ἂν Reg. L. Mosq. 1. M. 2. Ald. Rob. τοιαῦτ' ἐν Ven. 1. τοιαῦτα γ' ἂν M. 1. τοιαῦτά τ' ἂν Guelph. Num forte legendum est: τοιαῦτ' ἂν ἐν? Blomf. dedit τοιαῦτα τὰν. — συναίων M. 1. Ald. — ἔχεις Mosq. 1.

178. μεταίχμιον pro ἀκούσεται Rob.

180. ὀλέθρια e codd. laudat Steph., idque verum putat, apte refutatus ab Abreschio; neque verius, quod conjecit Stanl., βαλήσεται.

181. φύγοι Guelph.

184. Primum ἢ om. Reg. II. Colb. 2. M. 1. 2.

ΧΟΡΟΣ.

- 185 ὦ φίλον Οἰδίπου τέκος, ἔδεις' ἀκού- στρ. α'.
 σασα τὸν ἄρματόκτυπον ὄτοβον, ὄτοβον,
 ὅτι τε σύριγγες ἔκλαγξαν ἐλίτροχοι,
 ἰππικῶν τ' αὖπνων πηδαλίων δια- 190
 στόμια πυριγενετῶν χαλινῶν.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

- 190 τί οὖν; ὁ ναύτης ἄρα μὴ 'ς πρῶξαν φυγῶν
 πρύμνηθεν εὔρε μηχανὴν σωτηρίας.
 νεῶς καμούσης ποντίῳ πρὸς κύματι;

185. εἰσακούσασα Viteb. Colb. 2.

186. Hic et qui sequitur versus, ut in omnibus usque ad Schütz. editionibus leguntur, antistrophicis non respondent, leguntur enim ap. Brunck. Glasg. Schütz. ita:

σασα τὸν ἄρματόκτυπον ὄτοβον, ὅτε
 σύριγγες ἔκλαγξαν ἐλίτροχοι.

Dedit autem eos, ut a Seidl. p. 58. et Herm. El. metr. p. 246., receptis librorum lectionibus, rectissime dispositi sunt. Secutus est illos etiam Schwenk. Blomf. ex conj. dedit ἄρματόκτυπον ὄτοβον, ὅτε γ' Αἰ σύρ. sed in appendice Seidleri rationem præfert. — ὄτοβον ὄτοβον Colb. 1. M. 1. 2. Guelph. Barocc. Ald. Turn. Vict. ὄτοβον Rob.

187. ὅτε τε Reg. L. ὅτι omisso τε Ald. ὅτι γε Colb. 1. ὅτι τε cum rell. codd. Rob. Turn. Vict. τε, quod a Brunck. Glasg. Schütz. injuria omittitur, ea ratione est collocatum, de qua ad Prom. 42. disputavi, ὅτι autem, quod præter illos etiam Seidl. Herm. Schwenk. in ὅτε mutarunt, retineri posse putavi absque sensus detrimento. — σύριγγας Ald. — ἔκλαγξαν Colb. 2. — ὀλοίτροχοι Ven. 2.

188. ἀγρύπνων corrigat Seidl. p. 129. et Blomf. propter antistrophicum, qui duos ceticos habet; quod quamquam propter mutationis facilitatem verum puto, tamen sine codd. in textum recipere non sum ausus. Recepit Schwenk. — ἄπνων legendum putat Lachm. de syst. chor. p. 88.

189. διαστόμια pro vulg. διὰ στόμα correxit Schütz., quæ mutatio tam facilis est, et tam necessaria, ut eam cum Seidlerio recipere non dubitaverim. Nam ex vulg. lectione et constructio laborat, quum genitivus πηδαλίων non habeat, unde pendeat, et metrum, quum antistrophicus ex antispasto et penthemimeri iambica constet. Vulgatam ut Æschyli grandiloquentiæ aptissimam tuetur Schwenk. allatis locis Sept. Th. 51. 487. Suppl. 796. quibus nescio quid probare velit. διὰ στόμα legit Lachm. l. 1. — πυριγενετῶν Colb. 1. Rob. et suprascr. in M. 1. πυριγενέταν Ald. Turn. — χαλινῶν Med.

190. τί δ' οὖν Blomf. ex præcepto Porsoni ad Phœn. 892., qui hiatum post τί a tragicis non admitti putat. Sed exempla, quæ contrarium probant, ipse collegit Blomf., correcturus scilicet ea. — ἄρα μήσ Med. ἄρα μὴ εἰς Colb. 1. Guelph. Vienn. A. C. ἄρα μὴ sine εἰς Regg. G. K. L. ἄρα μὲ εἰς Reg. H. ἄρα μ' εἰς Vienn. B. D. Ald. Rob. ἄρα γ' εἰς Barocc. M. 1. 2. ἄρα γ' εἰς rell. Brunck. Glasg. Schütz. Schwenk. Vulgatam primus reliquit Blomf. ἄρα μὴ εἰς scribens, quem secutus ἄρα μὴ's dedi. Nam ut γε illud prorsus otiosum, ita ἄρα μὴ sensui h. l. aptissimum est, v. Schaef. ad Soph. El. 446. Herm. ad Soph. Antig. 628. ed. Erf. min. Heind. ad Plat. Phædon. 23.

192. ἐν κύματι Reg. L. Viteb.

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ' ἐπὶ δαιμόνων πρόδρομος ἦλθον ἀρ- ἀντ. α'. 195
 χαῖα βρέτη, θεοῖσι πίσυνος, νιφάδος
 195 ὅτ' ὀλοᾷς νιφομένης βρόμος ἐν πύλαις,
 δὴ τότ' ἤρθη φόβῳ πρὸς μακάρων λιτὰς,
 πόλεος ἵν' ὑπερέχοιεν ἀλκᾶν. 200

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

πύργον στέγειν εὔχεσθε πολέμιον δόρυ.
 οὐκ οὖν τάδ' ἔσται πρὸς θεῶν. ἀλλ' οὖν θεοὺς
 200 τοὺς τῆς ἀλούσης πόλεος ἐκλείπειν λόγους.

194. πίσυνος Colb. 1.—θεοῖσι πί-
 σννος pro vulg. πίσυνος θεοῖς metri
 causa scribendum esse recte viderunt
 Seidl. et Herm. ll. cc., quos sequitur
 Schwenk.—Blomf. hæc sic dedit, ver-
 bis transpositis:

χαῖα βρέτη, θεοῖς πίσυνος, ὅτ' ὀλοᾷς
 νιφάδος ἐν πύλαις νιφομένης βρόμος.

195. ὀλοᾷς Ald. Rob.—νιφομένης
 Regg. A. B. L. Guelph. M. 1. et
 suprascr. in Med. et M. 2., quod re-
 ceperunt Brunck. Schütz. Blomf.
 Schwenk.

196. δὴ deest M. 1.—ἔρθη Reg.
 G.—φόβῳ deest Reg. K.

197. πόλεως omnes, quod in πόλεος
 mutavi propter antistrophicum. —
 ὑπερέχοι Colb. 1.

198. στέγειν Colb. 1. Guelph.
 Mosq. 2. Vienn. A. C.—πολεμίῳ vulg.
 sed πολέμιον Regg. A. B. C. E. Ven.
 I. 2. M. 1. Guelph. Barocc. Mosq. 1.,
 quod, ut magis poeticum, recte rece-
 perunt inde a Brunckio omnes.

199. οὐκ οὖν pro vulg. οὐκοῦν et in-
 terrogationis signum post θεῶν ponen-
 dum proponit Schütz. in notis; idem ex
 Mureti var. lect. v. 19. recepit Blomf.
 Tribuuntur enim vulg. hæc verba
 οὐκοῦν τάδ' ἔσται πρὸς θεῶν Choro,
 neque intellexerunt viri docti, tres
 versus sine interruptione Eteocli dan-
 dos esse, ut sit hic locus conformis
 præcedentibus et sequentibus; ubique
 enim Eteocles inter Chori carmina
 tres senarios profert. Idem vidit
 Lachm. de chor. syst. p. 124. οὐκοῦν

autem scribendum est, ut sensus sit
 hic: *turris ut hostium impetum susti-
 neat, precandum est; non penes Deos
 hoc erit, sed Dei captæ urbis excedere
 dicuntur.* [V. 198. cum duobus sequen-
 tibus versibus non necessario Eteocli
 tribuendum esse censet Reisig. p.
 239., interjectos enim esse hos tres
 versus inter duo systemata, ut reli-
 quorum rationem non debeant sequi
 et obstare nexum, qui turbetur, si
 omnia Eteocli tribuantur. Sed et ex-
 cusatio illa non magni est facienda,
 nam et v. 212—14., qui inter antistro-
 pham secundam et stropham tertiam
 sunt interjecti et v. 224—26., qui an-
 tistropham tertiam sequuntur, Eteo-
 cles indivisos habet; et causa nihili est,
 nam si sententiæ minus coherent, hoc
 incommodum removere sagacitate Rei-
 sigii dignius erat, quam negare prop-
 terea, quod est certissimum. *Ex
 Addend.*]—ἀλλ' ὅκκα θεοὺς Rob.—
 θεοὺς ad sequentem versum trahitur
 in M. 1., unde, quum ἀλλ' οὖν re-
 vera aliquid offensionis habeat, au-
 daciior aliquis conijcere possit ἀλλ'
 αὐτίκα Θεοὺς τοὺς ἀλούσης etc. τῆς
 enim om. M. 2.

200. Offenderunt in articulo τοὺς
 viri docti, quare Schütz. αὐτοὺς ἀλού-
 σης dedit, Herm. obs. crit. p. 45. s.
 τὰ τῆς ἀλούσης coniecit. Sed et arti-
 culi usum locumque aptis exemplis
 munivit, et ἐκλείπειν absolute positum
 esse demonstravit Wunderl. p. 159.
 sqq.

ΧΟΡΟΣ.

μήποτ' ἐμὸν κατ' αἰῶνα λίποι θεῶν στρ. β'.
 ἄδε πανήγυρις, μήδ' ἐπίδοιμι τάνδ' 205
 ἄστυδρομουμένην πόλιν, καὶ στράτευμ'
 ἀπτόμενον πυρὶ δαΐω.

ΕΥΤΕΟΚΛΗΣ.

205 μή μοι θεοὺς καλοῦσα, βουλευέου κακῶς·
 πειθαρχία γάρ ἐστι τῆς εὐπραξίας
 μήτης, γυνή, σωτήρης· ᾧδ' ἔχει λόγος. 210

ΧΟΡΟΣ.

ἔστι θεοῖς δ' ἔτ' ἰσχυὲς καθυπερτέρα· ἀντ. β'.
 πολλάκι δ' ἐν κακοῖσιν τὸν ἀμήχανον
 210 καὶ χαλεπᾶς δύας ὑπερθ' ὁμμάτων
 κρημναμενᾶν νεφελᾶν ὀρθοῖ.

201. ἐμὴν Barocc.

202. πανήγυρις Reg. L. quod recepit Blomf. — εἰσίδοιμι dedit Brunck. metri causa, quem male sequitur Schütz., versus est dochmiacus dimeter, vid. ad antistrophicum.

203. ἄστυδρομουμένην Ald. ἄστυδρομουμένην Rob. Turn. ἄστυδρομουμένην ex Vict. in reliquis editiones omnes transiit.

205. μή τι M. 1. — συμβουλευέου Ald. — δειλῶς Guelph. Mosq. 2. Vienn. A.

207. γυνή τῆς σωτήρος Guelph. γυνή σωτήρος vulg. γυνή σωτήριος conj. Stanl., sed comma post γυνή habent Reg. B. Vienn. A. B. C. D., unde recte intellexit Brunck., γυνή pro vocativo positum et εὐπραξίας σωτήριος jungendum esse, de qua generis enallage præter exempla a Brunckio collecta vid. Lobeck. ad Aj. p. 270. sqq. Seidl. ad Eur. El. 988. — γύναι Blomf. male. — ἔχοι Colb. 2.

208. Post ἔστι, Scholiastæ explanationem secutus, interpungit Brunck., quem sequuntur Schütz. Blomf., sed sententia Choro multo aptior est, ommissa interpunctio, ut vulg. — ἔστιν θεοῦ Med. Reg. L. — δ' ἔτι codd. ap.

Steph. Guelph. Turn. δέ τ' Vict. Glasg.

209. πολλάκις M. 1. Guelph. — κακοῖσι vulg. κακοῖσιν, quod propter antistrophicum præstat, Mosq. 2. Glasg. Schwenk. — τὰν vulg. contra metrum et sensum; τὸν conjecit Canter., idque ex Marcellin. de vita Thucyd. p. 2. recipiendum esse, recte viderunt Wunderl. p. 23. et Seidl. p. 93. et receperunt Glasg. Blomf. Schwenk. — ἀμάχανον Blomf. male.

210. ἐκ χαλεπᾶς vulg. invito metro. καὶ χαλεπᾶς Med. M. 1. 2. Colb. 2. Regg. C. E. G. Ven. 1. 2. Barocc. Seld. Viteb. Rob., quod propter librorum auctoritatem cum Seidlero et Schwenkio verum puto. καχαλεπᾶς Colb. 1. καὶ χαλεπᾶς Reg. L. καὶ χαλεπᾶς Marcellin., quod Wunderl. et Glasg. receperunt. — ὑπέρτ' Marcellin., quod non displicet.

211. κρημναμένην νεφέλαν vulg. κρημναμένην νεφέλαν Ald. Rob. κρημναμένων νεφελῶν Marcellin., unde recte κρημναμενᾶν νεφελᾶν Seidl. Blomf. Vulgatam retinet Schwenk., cujus sententiam non intelligo.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

ἀνδρῶν τὰδ' ἐστὶ, σφάγια καὶ χρηστήρια 215
θεοῖσιν ἔρδειν, πολέμιον πειρωμένων
σὸν δ' αὖ τὸ σιγαῖν, καὶ μένειν εἴσω δόμων.

ΧΟΡΟΣ.

215 διὰ θεῶν πόλιν νεμόμεθ' ἀδάματον, στρ. γ'.
δυσμενέων δ' ὄχλον πύργος ἀποστέγει.
τί τὰδε νέμεσις στυγεῖ; 220

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

οὔτι φρονῶ σοι δαιμόνων τιμᾶν γένος·
ἀλλ' ὥς πολίτας μὴ κακοσπλάγχχνους τιθῆς,
220 ἔκηλος ἴσθι, μὴδ' ἄγαν ὑπερφοβοῦ.

ΧΟΡΟΣ.

ποταίνιον κλύουσα πάταγον ἄμα ἀντ. γ'.

212. τὰδ' ἔχει Rob. τόδ' ἐστὶ sus-
picatur Blomf., sine causa.

213. πειρωμένοις Med. πειρομένοις
M. 1.

214. τῇ σιγαῖν Guelph.—ἔσω Regg.
A. B. Mosq. 1., quod, ut magis atticum,
receperunt Brunck. et Schütz.

215. νεμόμεσθ' vulg. sed νεμόμεθ'
Barocc. Ald. Rob. Turn. Brunck. et
rell. metro exigente.—ἀδάμαστον vulg.
ἀδάματον jam Pauw. correxit, ut iam-
bicum scilicet efficeret. Brunck. Glasg.
Schütz. vulgatam retinent, sed doch-
miacum dimetrum esse primus intel-
lexit Seidl. p. 93., hinc ἀδάματον habent
Blomf. Schwenk.

216. ἀποστέγει Ald. ἀποστέργει
Mosq. 2.

217. τί τὰδε libri omnes: τίς τὰδε
metri causa correxit Heath., idque non
solum editores omnes receperunt, sed
probarunt etiam Seidl. p. 93. 160. et
Herm. El. metr. p. 261. Sed vulg. et
sensui aptior est (quid hæc invidia ob-
trectat?) neque versui obstat, quem
ex antispasto et iambo compositum
puto, quemadmodum præcedentia quo-
que chori carmina in versum antispas-
ticum exeunt.—στυγήση Reg. G.

218. οὔτοι Colb. 2. Med. Reg. L.
Theb.

et recepit Blomf. sine causa.—τιμᾶν
δαιμόνων M. 1.

220. ἔκηλος Ar. Ox. Reg. G.
Vienn. B. D. M. 1. 2. Ald. Rob.
Turn.

221. κλύουσα Rob.—πάταγον Ald.
Rob. et superscr. in M. 2.—ἔμμιγα
Med. Reg. L.—Versus strophico non
respondet, quare Heath. conj. ποτάνιον
κλύουσά γε πάταγον ἄμα, Brunck.
πρόσφατον κλύουσ' ὕτοβον ἄμα φόβῳ
Ταρβοσύνη ποδὶ vel πρόσφατον κλύουσ'
ὕτοβον ἀρτίως. Glasg. et Schütz. vulg.
retinent. Blomf. verbis transpositis
legit: κλύουσα πάταγον ποταίνιον, ἄμα,
in notis autem proponit: ποταίνιον
ἀκούουσα πάταγον ἄμα, qua emenda-
tione, quam Rob. lectio firmare vide-
tur, difficultas sane omnis tollitur.
Hermannus teste Seidlerō p. 94. ἔμ-
μιγα recipiens versum trimetrum iam-
bicum facit, et antitheticum ita legit:
διὰ θεῶν πόλιν νεμόμεθ' ἀδάματον,
quod tamen an non verum sit cum
Seidlerō dubito, quia præcedentia car-
mina omnia a dochmiaco incipiunt, et
strophicus quoque aperte dochmiacus
est. Seidl. ita corrigit: ποταίνιον κλύ-
ουσα πάταγον μέγαν vel ποταίνιον κλύ-
ουσ' ἔμμιγα πάταγον ἄμα. Lachm. de
D

ταρβυσύνω φόβω τάνδ' ἐς ἀκρόπολιν, 225
τίμιον ἔδος, ἰκόμαν.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

μὴ νῦν, εἰὼν θνήσκοντας ἢ τετραμένους
225 πύθησθε, κωκυτοῖσιν ἀρπαλίζετε.
τούτω γὰρ Ἀρης βόσκεται φόβω βροτῶν.

ΧΟΡΟΣ.

καὶ μὴν ἀκούω γ' ἱππικῶν φρυαγμάτων. 230

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

μὴ νῦν ἀκούουσ' ἐμφανῶς ἄκου' ἄγαν.

ΧΟΡΟΣ.

στένει πόλισμα γῆθεν, ὡς κυκλουμένων.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

230 οὐκοῦν ἐμ' ἀρκεῖ τῶνδε βουλευεῖν πέρι.

ΧΟΡΟΣ.

δέδοικ', ἀραγμὸς δ' ἐν πύλαις ὀφέλλεται.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

οὐ σίγα ; μὴδὲν τῶνδ' ἐρεῖς κατὰ πτόλιν. 235

chor. syst. p. 88. Lobeckii conjecturam probat, qui ἄμα in ἄμαχον mutat. Ego quidem, quia ἄμα ad sensum aptissimum est, de retinenda vulgata cogitavi, et si ultima dochmii brevis defendi potest, cum Ald. et Rob. ποταίνιον κλύουσα πάτταγον ἄμα legi velim, ποταίνιον enim cum Seidlerio trisyllabum habeo, duplicatum autem τ in πάτταγος non magis quam in ὕτοβος offendere potest, quum utrumque strepitum designet.

222. τήνδ' Ald. Rob. τῶνδ' Mosq. 2. — ἀκρόπολιν pro vulg. ἀκρόπολιν recte Glasg. Seidl. Blomf. Schwenk. σκοπίαν Mosq. 2. σκοπῶν Guelph.

223. ἰκόμην Mosq. 2.

224. μὴ νῦν Blomf., qui de quantitate encliticæ non cogitasse videtur. — τετραμένους Ven. 1. Guelph. Ox. Viteb. Vienn. B. D.

225. πύθισθε Ven. 1. Barocc. — ἀρπαλίζεσθαι Colb. 1. ἀρπαλίζετε M. 2. ἀρπαλίζητε Ald.

226. φόνω Med. Ox. Colb. 1. Ven. 2. M. 1. Regg. A. B. C. F. G. Rob. Turn. et receperunt Brunck. Glasg. Schütz. Schwenk., sed vulg. φόβω prorsus est necessarium, refertur enim ad formidinem Chori, de qua in præcedentibus rex locutus erat.

228. ἔταν Rob.

229. δῆθεν vulg. sed γῆθεν Regg. G. N. Seld. Barocc. M. 1. Colb. 1. 2. Ven. 1. Guelph. Ald. Rob. Glasg. Schütz. Blomf. Schwenk. — κυκλούμενον Rob. Cant., et suprascr. ὦν Mosq. 1.

230. οὐκοῦν et interrogationis signum in fine versus dederunt Brunck. Schütz. Schwenk., probante Buttlero, οὐκ οὖν Blomf., sed severius fere dictum videtur sine interrogatione, ut vulg.

231. δ' inertem h. l. particulam vocans sustulit Brunck., quem sequitur Schütz., male. — ὀφέλεται Ald.

232. οὐ, σίγα Ald. Rob. — μὴ δὲν

ΧΟΡΟΣ.

ὦ ξυντέλεια, μὴ προδῶς πυργώματα.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

οὐκ ἐς φόβον σιγῶς' ἀνασχῆση τάδε;

ΧΟΡΟΣ.

235 θεοὶ πολῖται, μὴ με δουλείας τυχεῖν.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

αὐτὴ σὺ δουλοῖς κἀμὲ καὶ σὲ καὶ πόλιν.

ΧΟΡΟΣ.

ὦ παγκρατὲς Ζεῦ, τρέψον εἰς ἐχθροὺς βέλος. 240

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

ὦ Ζεῦ, γυναικῶν οἶον ὅπασας γένος.

ΧΟΡΟΣ.

μοχθηρὸν, ὥσπερ ἄνδρες, ὧν ἁλῶ πόλιν.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

240 παλινστομεῖς αὖ θιγγάνουσ' ἀγαλμάτων;

ΧΟΡΟΣ.

ἀψυχία γὰρ γλῶσσαν ἀρπάζει φόβος.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

αἰτουμένῳ μοι κοῦφον εἰ δοίης τέλος.

245

Ald.—πόλιν Ald. Rob.—cf. Lobeck. et Herm. ad Soph. Aj. 75.

233. ξυγγένεια Rob.

234. οὐ σιγῶς' Reg. G.—ἀνασχῆσει Ven. 2. Rob. Glāsg. et rell.

235. δουλίας Guelph.—vid. Wunderl. p. 39. sqq.

236. καὶ με καὶ πᾶσαν πόλιν vulg. Brunck. Schütz. Schwenk. κἀμὲ καὶ π. π. Med. M. 1. Mosq. 1. Viteb. ἐμὲ καὶ π. π. Ven. 1. Mosq. 2. Ald. Rob. καὶ ἐμὲ καὶ π. π. Guelph. καὶ ἐμὲ καὶ σὲ καὶ πᾶσαν πόλιν M. 2. κἀμὲ καὶ σὲ καὶ πόλιν Regg. K. L. Seld. Ven. 2. Glasg. Blomf., quod et ego recepi, quia illud καὶ σὲ certe ad sensum maxime necessarium videtur; sed πᾶσαν ægre desidero, quare placet emendatio a Wunderl. p. 31. prolata, ex qua simul corruptionis origo elucet

et vulgatæ pars servatur: αὐτὴ σὺ δουλοῖς καὶ σὲ καὶ πᾶσαν πόλιν. Minus bene Buttl. suspicatur: αὐτὴν σὺ δουλοῖς κἀμὲ καὶ πᾶσαν πόλιν.

237. Ζεὺς Ald. Turn.

239. ἄνδρας vulg. Brunck. Glasg. Schütz. Schwenk., sed multo melius ἄνδρες, quod habent Colb. 1. 2. M. 2. Regg. A. B. C. E. N. Barocc. Ald. Turn. et recepit Blomf.

240. πάλιν στομεῖς Ald.—Signum interrogationis vulg. abest, quod recte habent M. 1. Brunck. Schütz.

241. ἀψυχία Guelph. Ald.—φόβον pro γλῶσσαν M. 1.

242. κοῦφον commatibus inclusum Vict.—εἰδοίης Ald. εἰδοίη Reg. L.—λόγον pro τέλος var. lect. ap. Schol. A.

ΧΟΡΟΣ.

λέγοις ἄν ὥς τάχιστα, καὶ τάχ' εἴσομαι.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

σίγησον ᾧ τάλαινα, μὴ φίλους φόβει.

ΧΟΡΟΣ.

245 σιγῶ· σὺν ἄλλοις πείσομαι τὸ μόρσιμον.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

τοῦτ' ἂντ' ἐκείνων τοῦπος αἰροῦμαι σέθεν.

καὶ πρὸς γε τούτοις, ἐκτὸς οὔσ' ἀγαλμάτων, 250

εὐχου τὰ κρείσσω, συμμάχους εἶναι θεούς·

κάμῶν ἀκούσας· εὐγμάτων, ἔπειτα σὺ

250 ὀλολυγμὸν ἱερὸν εὐμενῇ παιάνισον,

Ελληνικὸν νόμισμα θυστάδος βοῆς,

θάρσος φίλοις, λύουσα πολέμιον φόβον. 255

ἐγὼ δὲ χῶρας τοῖς πόλισσούχοις θεοῖς,

πεδιονόμοις τε κἀγορᾶς ἐπισκόποις,

255 Δίρκης τε πηγαῖς, οὐδ' ἀπ' Ἴσμηνοῦ λέγω,

εὖ ξυντυχόντων, καὶ πόλεως σεσωσμένης,

μήλοισιν αἰμάσσοντας ἐστίας θεῶν, 260

243. λέγεις Ald.—οἶσμαι M. 1. et sic coniecit Pauw. sed cf. Soph. Œd. R. 1504.

245. σὺν Ald. Rob. Turn. Vict. ξὺν Brunck. et rell. omnes.

248. Comma post κρείσσω, quod vulg. abest, recte posuerunt Brunck. Schütz. Blomf.—κρίττω Viteb.—ξυμμάχους Viteb. Brunck. et rell. συμμάχους Ald. Rob. Turn. Vict.

250. παιάνισον vulg. παιάνισον Regg. A. B. Barocc. M. 1. Guelph. Ven. 2. Ald. Rob. Turn. Brunck. et rell.

251. Ἑλληνικῆς Ar.

252. πολέμιον ex Schol. B. recepit Blomf., sed vulg. multo elegantior est.

253. πόλισσούχοις Ald. Rob.

255. πηγαῖς Regg. A. B. Ven. 2. M. 1. 2. Guelph. Turn. Brunck. et rell. πηγᾶς Vienn. B. D. πηγῆς Vienn. A. C. codd. ap. Steph. Ald. Rob. ad

quod θεοῖς subintelligendum esset, idque præferrem, habet enim aliquid offensionis hic a Deis ad fontes transitus, nisi statim eodem modo Ismenus, non Dei Ismeni, nominaretur.—οὐδ' Blomf. Schwenk., qui sequentia cum Schol. A. ita explicat: *Non autem eos dico, qui Ismenum tuentur*, et sensu satis inepto, neque intelligentes, sic τοὺς ἀπ' Ἴσμηνοῦ scribi debuisset. Omnino recte Schol. B. explicat: οὐδ' ἀφαιρῶ τοῦ λόγου τὸν Ἴσμηνόν, nec tamen de tmesi ex ἀπολέγω facta cogitandum, quod fecerunt Stanl. et Schütz., sed ἀπὸ rariori significatione est usurpatum, ut sit fere idem quod ἀνευ, χωρὶς. v. Phrynich. in Bekkeri Anecd. 1. p. 14. Bast. epist. crit. p. 210. Simile est ἀπ' ἐλπίδων Soph. El. 1116.—Ἴσμηνης M. 1.

257. Aut ejiciendus esse hic versus, aut in sequente πᾶσιν pro θεοῖσιν le-

- ταυροκτονοῦντας θεοῖσιν, ᾧδ' ἐπεύχομαι
 ὀήσειν τρόπαια, πολεμίων δ' ἐσθήματα,
 260 λάφυρα δαΐων δουρὺπληχθ' ἀγνοῖς δόμοις.
 τοιαῦτ' ἐπεύχου μὴ φιλοστόνας θεοῖς,
 μῆδ' ἐν ματαίοις κἀγχείοις ποιφύγμασιν 265
 οὐ γάρ τι μᾶλλον μὴ φύγῃς τὸ μόρσιμον.
 ἐγὼ δ' ἐπ' ἄνδρας ἕξ, ἐμοὶ σὺν ἐβδόμῳ,
 265 ἀντηρέτας ἐχθροῖσι τὸν μέγαν τρόπον,
 εἰς ἑπτατειχεῖς ἐξόδους τάξω μολῶν,
 πρὶν ἀγγέλους σπερχνοὺς τε καὶ ταχυρρόθους 270
 λόγους κίεσθαι, καὶ φλέγειν χρεῖας ὕπο.

ΧΟΡΟΣ.

- μέλει, φόβῳ δ' οὐχ ὑπνώσσει κέαρ 270 στρ. α'.
 γέιτονες δὲ καρδίας μέριμναι

gendum videtur Blomfieldio, qui scilicet talem ejusdem vocabuli repetitionem non alibi in Æschylo invenerat.

259. δ' omisit Blomf. sine causa.— ἐς θήματα Turn.

260. δῶν Blomf., quod sit Atticum. —δουρίκτητ' Rob. δουρὺπληθ' Ald. δουρίπληχθ' Reg. L. δουρὺπληχθ' Turn. Vict. Glasg. cum obelo, et Schwenk. δουρίπληχθ' Med. M. 1. et ut videtur Regg. A. B. Brunck. δουρίληθθ' ex emendatione Porsoni ad Eur. Hecub. 482. Schütz. Blomf. sed vulg. nihil offensionis habet, nisi quod fortasse per i potius scribendum est vocabulum. —Post hunc versum in Reg. B. Med. Colb. 2. legitur: στῆνω πρὸ ναῶν πολεμίων ἐσθήματα. Priora tria verba in Reg. A. comparere testatur Brunck.

261. τοῖα δ' M. 1.

262. ποιφύγμασιν M. 1. ποῖ φύγ-
 μασιν Mosq. 2. ποιφύγμασι Rob. ποι-
 φύμασι Ald.

263. οὐ γάρ τοι Guelph. Ald. Rob.
 —μὴ οὐ Reg. E.—φύγιον Mosq. 2.
 Barocc. Guelph. Ven. 1.

264. Vulg. ἐγὼ δ' ἐπ' ἄνδρας, cui obelum apposuit Glasg., sensu caret, et neque cum Schützio ita explicari potest, ut sit tmesis pro ἐπιτάξω, neque

cum Schwenkio ita, ut μολῶν ἐπ' ἄν-
 δρας construat, quod prorsus ineptum
 est. Canterus emendavit ἐγὼ δ' ἐπάρ-
 χους, Valck. ad Phœn. 755. ἐγὼ μὲν
 ἄνδρας, Blomf. ex nota MSta, a Bur-
 tono in margine Aldinæ inventa, ἐγὼ
 δὲ γ' ἄνδρας edidit, quod reliquis præ-
 ferendum videtur. — ξὺν Brunck.
 Schütz. Blomf. Schwenk. invitis li-
 bris.

265. ἐχθροῖσιν Turn.

266. ἐπτατοιχεῖς M. 1. ἑπτατοιχεῖς
 Guelph. ἑπταστοιχεῖς suprascr. in
 Mosq. 1.—μολῶν Viteb.

267. ἀγγέλου Mosq. 1. ex rasura.—
 ταχυρρόθους Viteb.

269. μέλει Guelph.—ὑπνώσει Med.
 M. 1. Viteb. Ald. Rob.

270. καρδίας deest Reg. L. Offen-
 derunt in hoc voc. editores, quia me-
 tro adversari videbatur, quare Schütz.
 in ed. priore et Blomf. auctore Her-
 manno κραδίας scripserunt; alii in
 antistrophico δαίσις vel δηῖσις pro ἐχ-
 θροῖς legi voluerunt, Schütz. ἀρήϊον
 pro ἄρειον; sed καρδίας per synizesin
 bisyllabum est, quod nunc ipse vidit
 Herm. El. metr. p. 54.—μέριμναι Ald.
 μέριμνα Rob.

ζωπυροῦσι τάρβος,
τὸν ἀμφιτειχῇ λεών
δράκοντα δ' ὥς τις τέκνων
ὑπερδέδοικεν λεχέ-

275 ὦν δυσενήτειρα

πάντροφος πελειάς.

τοὶ μὲν γὰρ ποτὶ πύργους

280

πανδημεῖ, πανομιλεῖ

στείχουσιν. τί γένωμαι;

280 τοὶ δ' ἐπ' ἀμφιβόλοισι

ἰάπτουσι πολίταις

271. ζωπυροῦσι. τάρβος Ald. Rob. ζωπυροῦσι. ταρβῶ cod. Galeanus et sic Stanl. cur. secund. male.

272. τῶν ἀμφὶ τεῖχῃ λεῶν Ven.—Accusativi, qui multum negotii inter-pretibus facessiverunt, ex constructionis mutatione explicandi sunt. Verbis enim ζωπυροῦσι τάρβος cogitatione substituendum est ταρβῶ. cf. Erf. ad Soph. Ant. 212. ed. min. Herm. ad Soph. El. 122. Seidl. ad Iph. Taur. 1061.

273. ὅ' ὥς τι Colb. 1. δ' ὥσπερ Rob. δράκοντά γ' ὥς τις ex Heathii emendatione Brunck., qui tamen in notis reprobatur, vulg. sic explicans: δέδοικα δέ, ὥς τις πελειάς ὑπερδέδοικε, quod nemo græce sic exprimere poterat. Schütz., qui vulg. retinuit, cum Casaubono ita explicat: τὸν ἀμφιτειχῇ λεῶν δὲ δέδοικα, ὥς τις πελειὰς δράκοντα, cui repugnat collocatio particulæ δ'. Omnino vulg. vix mihi explicari posse videtur, ideoque probō, quod ex Burnei emendatione dedit Blomf. δράκοντας ὥς τις. Hanc confirmare videtur lectio δυσενήτορας, quam mox Med. Schol. A. et Vict. habent, non habet enim hic accusativus, quo referatur, nisi præcessit δράκοντας.

274. ὕπερ, δέδοικε M. 1.—ὑπερδέδοικεν dedi, ut in antistrophico ἦσιν, pro vulg. ὑπερδέδοικε et ἦσι; utrumque metrum postulare videbatur.

275. δυσενήτειρα Reg. G. Brunck.

Schwenk. δυσενάντειρα M. 1. δυσενήτειρα Vienn. A. B. C. D. et, ut videtur, plerique reliquorum codd. Ald. Rob. Turn. Glasg. δυσενήτορας Med. Vict. Schol. A., hinc Schütz. δυσενάτορας, Blomf. δυσενάτορας. Mihi δυσενήτορας verum videtur, quod et sensum aptissimum præbet, et propter metrum est necessarium, idque, quum δράκοντας in δράκοντα δ' mutatum esset, in δυσενήτειρα transire facile poterat.

276. ἀπάντροφος Med. Viteb. πάντρομος codd. ap. Steph., var. lect. in cod. Voss., et sic correxit Casaub., receperunt Schütz. Blomf. πάντροφος conj. Stanl., sed vulg. πάντροφος, quod habent etiam Eustath. ad Od. Θ. p. 1602. Tzetz. ad Lycophr. 87., recte explicat Schwenk., quæ magna cura suos alit.—Hunc et præcedentes versus ita dedit Lachm. de chor. syst. p. 67.: Δράκοντα δ' ὥς τις τέκνων ὕπερ δέδοικε λεχαίων δυσενάτορ' ἦταν τροφὸς πελειάς, ex quibus nihil est, quod probari possit.

278. πανδημὶ Ald. Rob. πανδαμὶ, πανομιλὶ Blomf.

279. στείχουσι vulg. στείχουσιν Med. Brunck. et rell.—τίς Regg. A. B. H. M. 1. Vienn. A. C.

280. τὶ Rob.

281. ἰάπτουσιν Ox. Ald. Rob.—πόλιτας Guelph.

- χερμάδ' ὀκρυόεσσαν. 285
 παντὶ τρόπῳ, Διογενεῖς ὦ
 θεοί, πόλιν καὶ στρατὸν
 285 Καδμογενῇ ῥύεσθε.
 ποῖον δ' ἀμείψεσθε γαίης πέδον ἀντ. α'.
 τᾶσδ' ἄρειον, ἐχθροῖς ἀφέντες 290
 τὰν βαθύχθον' αἶαν,
 ὕδαρ τε Διρκαῖον εὐ-
 290 τρεφέστατον παμμάτων,
 ὅσων ἴησιν Ποσει-
 δῶν ὁ γαῖάχορ 295
 Τηθύος τε παῖδες;
 πρὸς τὰδ', ὦ πολιῶνχοι

282. ὀκρυόεσσαν Regg. A. B. C. Vienn. A. C. Mosq. 1. M. 1. Guelph. Barocc. Brunck. et rell., sed vid. ad Prom. 281.

283. ὦ omittunt Regg. A. B. H. K. L. Seld. Barocc. M. 1. 2. Colb. 1. Ven. 2. Brunck. Schütz. Blomf. Schwenk. male. [Reisig. p. 241. vituperat ὦ a me receptum, sed id potius reprehendere debebat, quod Διογενεῖς putavi anapæstum esse posse, quum sit potius choriambus. Quare Lachmannum fere hoc loco verum vidisse putō. Ex Addend.]—Versus hic et sequens antistrophicis non respondere visi sunt interpretibus, quare varia in eis tentarunt. Schütz. auctore Hermanno de metr. Pind. p. 190. edidit: Παντὶ τρόπῳ Διογενεῖς θεοί, πόλιν καὶ στρατὸν et antistr.: Πόλεως γενέ - σθε ῥυτῆρες εὐεδροί τε στάθητ'. Blomf. Παντὶ τρόπῳ, διογενεῖς θεοί πόλιν καὶ στρατὸν et antistr. Καὶ πόλεως ῥυτῶρες εὐεδροί τε στάθητ'. Lachm. p. 67. Παντὶ τρόπῳ, διογενεῖς θεοί, πόλιν καὶ στρατὸν et antistr. Καὶ πόλεως (τ' ἔστε) ῥυτῆρες ε. τ. σ. Sed nihil prorsus mutandum est; versus prior est dactylicus trimeter, Διογενεῖς enim per synizesin trisyllabum est,

alter creticis constat, θεοί monosyllabum est.

286. ἀμείψασθε Vienn. B. D. — γαίης M. 1.

287. vid. ad v. 270.

288. βαθύχθονα Guelph. Mosq. 1. Vienn. A. C.—αἶαν om. Vienn. A. C.

290. εὐτραφέστατον Regg. A. B. C. K. L. Mosq. 1. 2. M. 1. Guelph. codd. ap. Steph., et sic inde a Brunckio omnes, sed vulgatum ut magis poeticum retinui, v. Lobeck. ad Phryn. p. 577.—πομάτων vulg. παμμάτων M. 1. Reg. L. Glasg. Schütz. Blomf. Schwenk., quod metri causa recipiendum fuit.

291. ἴησι vulg. vid. ad v. 274.

292. Ποσειδῶν Med. Seld. Colb. 2. M. 1. Brunck. et rell., sed Ποσειδῶν Vienn. A. B. C. D. cum rell. codd. Ald. Vict. Ποσειδῶν Turn. Ποσειδῶν Rob.—δ om. M. 2.—γεάοχος Ald.

294. Versus initium quum strophico non respondere videretur, Brunck. proposuit πρὸς τὰδ', ἰὼ, Schütz. ex Hermannii emendatione πρὸς ταῦτ' ὦ, sed versus est Pherecrateus, et mirum, eos in hoc versu offendisse, quum in aliis et trochæum et iambum recte immutatum reliquerint; cf. Gaisf. ad

- 295 θεοί, τοῖσι μὲν ἔζω
 πύργων, ἀνδρολέτειραν
 καὶ τὰν ῥίψοπλον ἄταν 300
 ἐμβαλόντες, ἄροισθε
 κῦδος τοῖσδε πολίταις
- 300 καὶ πόλεως ῥυτῆρες
 εὐεδροί τε στάθῃτ'
 ὀξυγόοις λιταῖσιν. 305
 οἰκτρὸν γὰρ, πόλιν ᾧδ' ὠγυγίαν
 στρ. β'.
 Αἰδὶ προῖάψαι, δορὸς ἄγξαν,
- 305 δουλείαν ψαφαρᾶ σποδᾶ
 ὑπ' ἀνδρὸς Ἀχαιοῦ θεόθεν
 περθόμεναν ἀτίμως, 310
 τὰς δὲ κεχειρωμένας ἄγεσθαι,
 ἐ ἔ ἐ, νέας τε καὶ παλαιὰς
- 310 ἱππηδὸν πλοκάμαν,

Hephæst, p. 302. Nam sensus quidem causa nihil mutandum erat, πρὸς τὰδε enim idem est, v. Herm. ad Aristoph. Nub. 1029.—πολισσοῦχοι Reg. L. Ven. 2. Guelph. Mosq. 2. Vienn. A. B. C. D. πολισσοῦχοι Rob.

295. τοῖσι Ald.

296. ἀνδρολέτηραν Guelph.

297. καὶ τὰν in Ἄταν mutari jubet Herm. obs. critt. p. 46., quod recte recepisse videtur Schütz.

298. ἐμβαλλόντες Guelph. βάλλον-τες Ald. βαλόντες Turn., qui tamen ἐμβαλόντες inter var. lectt. recenset.

299. Post κύδος vulg. interpungitur, et τοῖς δὲ πολίταις cum seqq. jungitur, sed recte Blomf. τοῖσδε πολίταις scripsit, et cum præcedentibus iunxit, apte comparans Hom. Il. iv. 94.

300. De emendationibus in hoc versu tentatis vid. ad v. 283.

301. τε om. M. 2.—στάθῃτε vulg. σταθοῖτε Ven. 2. Guelph. ἐτάθῃτ' Seld. στάθῃτ' Med. M. 1. Regg. A. B. Brunck. tell.

302. λιταῖς Vienn. B. D.

303. τήνδ' ὠγυγίαν vulg. ᾧδ' ὠγυγίαν Med. Regg. K. L. Seld. M. 1. Ven. 2. Glasg. Schütz. Blomf. Schwenk. recte, cf. Wunderl. p. 24.

304. Αἰδὶ Med. Αἰδᾶ Colb. 1. 2. Regg. E. H. K. L. Guelph. M. 1. Αἰδᾶ Barocc. Vienn. A. B. C. D. Ald. Rob. sed perspicua est imitatio homerica, de qua monuit etiam Seidl. ad Eur. El. 122.

305. δουλίαν Cod. Ven. ap. Burton. et sic auctore Burneio Blomf., quia antistrophicus a trochæo incipit, sed basis est versus choriambici.

306. ὑπ' ἀνδρός τ' Guelph.

307. περθουμένην Guelph. πορθου-μένην Reg. E. Vienn. B. D.

308. τὰ pro τὰς δὲ Reg. L.—κεχειρωμένας Med. κεχωρημένα Reg. L.—ἄγεσθε Ald.

309. ἐ ἔ ἐ Med. Colb. 1. 2. Reg. L. Seld. M. 1., quod probat Burneius, sed νέας est monosyllabum. v. Seidl. de vers. dochm. p. 50. ἐ ἔ ἐ Reg. E. M. 2.

- περιρρήγνυμένων Φαρζέαν.
 βοᾷ δ' ἐκκενουμένα πόλις, 315
 λαΐδος ὀλλυμένας μιζοθρόου·
 βαρείας τοι τύχας προταρβῶ.
 315 κλαυτὸν δ' ἀρτιτρόποις, ὠμοδρόπων ἀντ. β'.
 νομίμων προπάροιθεν διαμεῖψαι
 δαμάτων στυγεράν ὁδόν. 320
 τί; τὸν φθίμενον γὰρ προλέγω
 βέλτερα τῶνδε πράσσειν.
 320 πολλὰ γὰρ εὔτε πτόλις δαμασθῇ,
 ἔῃ δ' ἐδυστυχῇ τε πράσσει.
 ἄλλος δ' ἄλλον ἄγει, 325

311. περιρρήγνυμένων Turn. Vict. περιρρήγνυμένων Guelph. περί ρηγνυμένων Barocc. Ald. περιρηγνυμένων Med. Colb. 1. Reg. G. περιρρήγνυμένων Regg. A. B. L. M. 1. Rob. et sic metro flagitante recte Brunck. et rell.

312. ἐκκενουμένα Barocc. ἐκκενουμένη Ald. Rob.

313. λήϊδος Barocc. Ven. 1. Ald. Turn. et supraser. in M. 2.—ὀλλυμένης Mosq. 1. κινουμένης Mosq. 2.—Ceterum Schütz. legendum putat: ἐκκενουμένα πόλις λαΐδος, ὀλλυμένα, μιζόθροος, quæ mutatio non minus est inutilis, quam quod Blomf. λαΐδος ὀλομένας et in antistr. μαινόμενος ἐπιπνεῖ sine dubio legendum contendit.

314. τοι omittunt Regg. C. E. Barocc. Colb. 1. Ven. 1. Ald. Rob. Turn. τε ejus loco habet Guelph.—προταρβῶ Ald. Rob. προταρβεῖ mavult Schütz. male.

315. κλαυστὸν Rob.—τ' pro δ' Barocc.—ἀντιστρόποις Reg. E. ἀρτιτρόποις var. lect. ap. Turn. et Schol. A. ἀπὲρ τρώποις Guelph. Suspectum est hoc adjectivum Schützio, qui ἀρτινύφοις suspicatur, sine causa. Schneider. in Lexico ἀρτιτρόποις con-jicit.—ὠμοτρόπων Rob.

316. προπάροιθε M. 1. 2.

Theb.

317. δαμάτων Ald. Rob.—στυγεράν Rob.

318. τί τὸν Ald. Rob.—γάρ τοι προλέγω Guelph., hinc Blomf., qui de τί; sic simpliciter posito dubitat, τί γάρ; φθίμενον τοι προλέγω dedit. Sed articulus non bene abesse potest, et τί; etiamsi alibi non legatur, non est cur dici non possit.

320. εὔτε πόλις vulg. contra metrum. εἴτ' ἂν πόλις (non codd. Regg. auctoritate, ut dicit Schütz., sed ex conjectura) dedit Brunck., quem sequuntur Schütz. Blomf. Schwenk., sed metro succurrit εὔτε πτόλις, quod habent Seld. Rob. et recte recepit Glasg., εὔτε enim non minus quam ei cum conjunctivo jungit Æschylus.

321. ἔῃ Rob. Turn. Vict. omittit Reg. K. — δυστυχῇ γε reposuit Brunck., quem secutus est Schütz., ignorans uterque græcismum notissimum, de quo v. Herm. ad Hecub. p. 162. Sluiter. lectt. Andoc. p. 143. Wyttenb. ad Plutarch. de rect. aud. rat. p. 41. E.—πράσσειν Barocc. Ald. Rob. Turn. errore ex v. 319. nato, recepit tamen Schwenk., quo major animi perturbatio indicetur. Schütz. propter verbi ejusdem repetitionem πάσχει legendum putat, sed vid. ad Prom. 765.

E

- φονεύει, τὰ δὲ καὶ πυρφορεῖ·
 καπνῷ χραίνεται πόλισμ' ἅπαν.
 325 μαινόμενος δ' ἐπιπνέῖ λαοδάμας
 μαιίνων εὐσέβειαν Ἀρης.
 κορκορυγαὶ δ' ἄν' ἄστν, στρ. γ'. 330
 ποτὶ (πτόλιν) δ' ὀρκάνα πυργῶτις.
 πρὸς ἀνδρὸς δ' ἀνὴρ ὑπὸ δορὶ καίνεται·
 330 βλαχαὶ δ' αἵματόεσσαι
 τῶν ἐπιμαστιδίων
 ἀρτιτρεφεῖς βρέμονται. 335

323. καὶ om. Reg. L. Colb. 2. M. 1. Ven. 2. Med. Seld. Rob.

324. καπνῷ δὲ χραίνεται libri omnes adversus metrum; δέ Brunck. et rell. omnes omiserunt.

325. δὲ πιπνέῖ M. 1. Regg. A. B., quod recepit Brunck. δ' ἐπιπνέῖ Ald. Rob. δ' ἐπιπνέῖ cum rell. codd. Turn. Vict. Schütz. Blomf. Schwenk., procul dubio recte. Simillimus est locus Soph. Ant. 136.

326. εὐσέβειαν M. 2.

327. Tres primi strophæ versus vulg. ita leguntur:

κορκορυγαὶ δ' ἄν' ἄστν,
 ποτὶ πτόλιν δ' ὀρκάνα πυργῶτις.
 πρὸς ἀνδρὸς δ' ἀνὴρ δορὶ καίνεται

quibus non satis bene respondent antistrophici:

παντοδαπὸς δὲ καρπὸς
 χαμάδης πεσὼν ἀλγύνει κυρήσας·
 πικρὸν δ' ὄμμα θαλαμηπόλων.

quare χαμαὶ rescipit auctore Burneio Blomf., et Arnaldi conjecturam τῶν θαλ. editores omnes receperunt, neque sic aut sensui aut metro satisfaciētes. Et in primo quidem strophæ versu verum vidit Herm. El. metr. p. 233., qui deletο πτόλιν, quod ab interprete illatum est, sic legit:

κορκορυγαὶ δ' ἄν' ἄστν· πρότι δ'
 ὀρκάνα πυργῶτις.

παντοδαπὸς δὲ καρπὸς χαμάδης πεσὼν
 ἀλγύνει.

ex quibus unum πρότι, quia non omnino necessarium est, et in solo cod. Guelph. legitur, minus probō. Jam

alterum versus ita legendum puto:

| πρὸς ἀνδρὸς δ' ἀνὴρ ὑπὸ δορὶ καίνε-
 ται.

κυρήσας πικρῶν ὄμμα θαλαμηπό-
 λων.

ὑπὸ, quod metrum flagitat, habet Rob. κυρήσας autem, quod vulg. absque sensu cum præcedentibus jungitur, mutata interpunctione ad sequentia traxi, ubi, si πικρῶν legas, sensum aptissimum præbet. Sed in textu nihil mutavi, nisi quæ cum libris licuit.—ἀνὰ ἄστν Ald. Turn. Vict.

328. πτόλιν M. 1. 2. Ven. 2. Barocc. Ald. Rob., quod ejiciendum esse modo dixi.—ὀρκάνη vulg. sed ὀρκάνα Regg. A. B. L. Med. M. 1. Brunck. et rell. ὀρκάνει Vienn. A. C. cum glossa ἐγείρεται, γίνεταί δίκην πύργου ἀφανισμός.—De voc. ὀρκάνα v. Elsm. ad Eur. Bacch. 611.

329. ὑπὸ, quod vulg. abest, Rob.—κλίνεται suprascr. ai Med.

330. βληχαὶ Regg. G. K. Barocc. M. 1. 2. Guelph. Ald. Rob.

331. ἐπιμαστιγιδίων Guelph.

332. ἀρτιτρεφεῖς Regg. B. H. Ven. 1. Barocc. Guelph. Ald. Turn., (qui tamen e codd. ἀρτιτρεφεῖς adfert,) idque Brunck. et rell. omnes receperunt, sed per errorem ex vocabulo sequente nata videtur lectio, nam sensum quidem nullum, sed tautologiam inesse video. Ceterum hæc incredibili audacia dicta videntur Schützio, quare legendum suspicatur πλαγαὶ δ' αἵματόεσσαι τ. ἐ. ἀρτι βρεφῶν

- ἀρπαγαὶ δὲ διαδρομαῖν ὁμαίμονες·
 ζυμβολεῖ φέρων φέροντι,
 335 καὶ κενὸς κενὸν καλεῖ,
 ζύννομον θέλων ἔχειν,
 οὔτε μεῖον, οὔτ' ἴσον λελιμμένοι. 340
 τίν' ἐκ τῶνδ' εἰκάσαι λόγος πάρα;
 παντοδαπὸς δὲ καρπὸς ἀντ. γ'.
 340 χαμάδις πεσὼν ἀλγύνει
 κυρήσας. πικρὸν δ' ὄμμα θαλαμηπόλων·
 πολλὰ δ' ἀκριτόφυρτος 345
 γᾶς δόσις οὔτιδανόις
 ἐν ῥοθίοις φορεῖται.
 345 δμωίδες δὲ καινοπήμονες νέαι

βρέμονται, sed simillimum est στόνον βαρυβρῶτ' αἵματηρόν ap. Soph. Philoct. 690. sqq. Alia adfert Schwenk.

333. δὴ Ald. — διαδρομῶν Mosq. 1. διαδρόμων suspicatur Schütz. male.

334. ζυμβολεῖ M. 1. Ven. 1. 2. Guelph. Barocc. Vienn. D. Mosq. 1. suprascripto η, et Ald. Rob. ζυμβάλλει Reg. L. Mosq. 2. Vienn. A. C., quod recepit Schwenk. propter τλήμονες in antistrophico.

335. λαλεῖ M. 1.

336. ζύννομον M. 1. 2. Ald. Rob.

337. ἴσον Vict. — λελιμμένος, Barocc. Ald. Rob. Turn. λελημμένοι Ven. 2. Guelph. codd. ap. Turn. Vict. λελιμμένοι Regg. A. B. Mosq. 1. 2. M. 1. 2. Seld., quod recte receperunt Brunck. et rell. λελημμένος cum Stanl. dedit Schwenk. male.

338. λόγος ex conjectura inutili reposuit Blomf.

339. παντοδαπὸς Reg. K. Ar. M. 2.

340. χάμαι Blomf. — ἀργύνει Ald.

341. Sudant interpretes in explicando voc. κυρήσας et acquiescunt postremo in glossa inepta εὐρεθείς. Heath. κυρούσας correxit, quod placet Schützio, sed vid. ad v. 327. — τῶν θαλ. ex Arnaldi conjectura in omnibus edd. legi, jam supra monitum est. θαλαμηπόλων Colb. 1.

342. πολλὰ M. 2. Rob. Turn. — ἀκρυτόφυρτος Ald. ἀκριτόφυρτος Ven. ap. Burton. ἀκριτόφυρτος Rob.

343. οὔτιδανέις Guelph.

344. ῥοθίοις vulg. adversus metrum. ῥοθίοις Vienn. C. Seld. et sic Brunck. et rell. recte. ῥοθίοις Schütz. errore typ., ut videtur.

345. Locus, qui sequitur, ex difficillimis est, necdum persanatus. Extricant quidem interpretes, post εἰτυχοῦντος interpungentes, sensum hunc: *Novæ ancillæ, nova mala passæ, miseræ sunt ob servile connubium beati viri, adeo ut, hoste victoriam potito, spes sit nocturnum finem, i. e. mortem, adventurum, miserrimarum calamitatum liberatorem.* Sed et durissima est h. l. ellipsis verbi εἰσί, et νέαι τλήμονες, quod recte vidit Buttler., nihil est nisi interpretamentum voc. καινοπήμονες, et τλήμονες, quod in omnibus libris legitur, metro repugnat, quare Schütz. τλάμων', Blomf. τλήμων' reposuit; neque ὥς est adeo ut, quapropter aἰς suspicatur Buttler., et Blomf. transpositis verbis edidit: *εὐνὰν δυσμενοῦς ὑπερτέρον ἀνδρὸς εἰτυχοῦντος· ὥστ' ἑλπίς.* His de causis vulgatam immutatam reliqui, exspectandum ratus, dum aut sagacior quis verum viderit, aut codex melior labo-

τλήμονες εὐνὰν αἰχμάλωτον

ἄνδρὸς εὐτυχοῦντος, ὥς

350

δυσμενοῦς ὑπερτέρου.

ἐλπὶς ἐστὶ νύκτερον τέλος μολεῖν,

350 παγκλαύτων ἀλγέων ἐπὶ ῥόθον.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

ὁ τοι κατόπτης, ὥς ἐμοὶ δοκεῖ, στρατοῦ

πευθώ τιν' ἡμῖν, ὧ φίλοι, νέαν φέρει,

355

σπουδῇ διώκων πομπίμους χνόας ποδῶν.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

καὶ μὴν ἄναξ ὃδ' αὐτὸς Οἰδίπου τόκος

355 εἶς' ἀρτίκολλον ἀγγέλου λόγον μαθεῖν·

σπουδῇ δὲ καὶ τοῦδ' οὐκ ἀπαρτίζει πόδα.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

λέγοιμ' ἂν, εἰδὼς εὖ, τὰ τῶν ἐναντίων,

360

ranti loco succurrerit. — κοινοσήμενος Rob.

348. ὑπερτέρους Ald. ὑπερφέρουσι Ven. ap. Burt.

349. ἐλπὶς δ' ἐστὶν Colb. 1. — νύκτερον τέλος Schwenkio sive de mysteriis sive de nuptiis intelligendum videtur.

350. παγκλαύτων M. 1. Guelph. Barocc. Vienn. A. C. Ald. Rob. πολυκλαύτων ex conjectura metrica Blomf. — ἄχέων M. 1. quod recepit Blomf., item metri causa, sed versus sine mutatione antithetico respondet. cf., si tanti est, Herm. El. metr. p. 231. πημάτων Reg. L. — ἐπὶ ῥόθου Guelph.

351. ὅτι τοι Rob. — ὥς deest Guelph. — στρατὸς Guelph.

352. ἡμῖν Barocc. — φέρειν Guelph.

354. ὃδ' ἄναξ Guelph. — τόκος Regg. G. H. L. Colb. 1. M. 1. 2. Ven. 1. 2. Seld. Rob.

355. εἶς Ven. ap. Burton. Ald. Rob. εἰς dedit Blomf. offendens in εἶσι, praesentis significatione usurpato; et profecto multum habet illa lectio, quo se commendat, sensus enim erit: ecce adest etiam peropportune rex, ut

Soph. Ant. 622. ὅδε μὴν Αἴμων, sed obstat infinitivus μαθεῖν, qui verbo non praecedente minus apte explicari potest, et εἶμι praesentis significatione poetis vindicat Herm. dissert. de Danaïd. p. viii. allato nostro loco et Eum. 237., ubi πρόσειμι sane praesens est, quare vulg. retinui. — ἀρτίκολον Reg. L. M. 1. ἀρτίκωλον Guelph. Mosq. 2. — λόγου Barocc.

356. οὐκ ἀπαρτίζει vulg. sine sensu; nam Pauwii, Stanleii, Sallieri explanationes, quas Schütz. commemorat, aut verbis non insunt, aut ineptae sunt, et quod Schwenk. dicit, id. esse, quod ἀρτίπους ἐστί, id probarem, si οὐκ ἀπαρτίζει legeretur. οὐ καταρτίζει Guelph., quod recepit Blomf., hoc sensu, ut videtur: non sinit quiescere, sed καταρτίζειν est potius restituere, conciliare. οὐ καταργίζει ex Guelph. lectione conjecit Herm. obs. critt. p. 48. quae est sane mutatio facillima, probata ab Erf. ad Soph. Ant. 439. Add. et recepta a Schützio. Nec melius quidquam video.

357. ἰδὼν Colb. 2. — πολεμῶν Reg. L. suprascr. ἐναντίων eadem manu.

- ὥς τ' ἐν πύλαις ἕκαστος εἴληχεν πάλρον.
 Τυδεὺς μὲν ἤδη πρὸς πύλαισι Προϊτίσι
 360 βρέμει, πόρον δ' Ἴσμηνὸν οὐκ εἴα περᾶν
 ὁ μάντις· οὐ γὰρ σφάγια γίνεται καλὰ.
 Τυδεὺς δὲ μαργῶν, καὶ μάχης λελιμμένος, 365
 μεσημβριναῖς κλαγγαῖσιν ὡς θράκων βοᾷ·
 θένει δ' ὀνειδίζει μάντιν Ὀϊκλείδην σοφόν,
 365 σαίνειν μόρον τε καὶ μάχην ἀψυχίᾳ·
 τοιαῦτ' αὐτῶν, τρεῖς κατασκήνους λόφους
 σείει, κρᾶνους χαίτωμ', ὑπ' ἀσπίδος δὲ τῷ 370
 χαλκήλατοι κλάζουσι κῶδωνες φόβον·
 ἔχει δ' ὑπέρφρον σῆμ' ἐπ' ἀσπίδος τόδε,
 370 φλέγονθ' ὑπ' ἄστροις οὐρανὸν τετυγμένον·
 λαμπρὰ δὲ πανσέληνος ἐν μέσῳ σάκει,
 πρέσβιστον ἄστρον, νυκτὸς ὀφθαλμὸς, πρέπει. 375
 τοιαῦτ' ἀλύων ταῖς ὑπερκόμποις σάγαίς,
 βοᾷ παρ' ὄχθαις ποταμίαις, μάχης ἐρῶν,

358. πῶς τ' Rob.—εἴληχε M. 1. 2.
 Mosq. 1. 2. Guelph. Vienn. B. D.
 Ald. Rob. Turn.—πάλου Reg. K.
 Mosq. 1. πάλω Guelph. Mosq. 2. κλη-
 ρον Ven. 1. Vienn. B. D. Ald.

361. γίνεται Ald. Rob. Turn. Vict.
 γίνεται Glasg. et tell.

362. λιμένος Med. sed le cadem
 manu, μ alia suprascr. λελιμένος Reg.
 L. λελυμένος Guelph.

364. σθένει Barocc. Vienn. C. Ald.
 στένει Ven. ap. Burt. θένει Guelph.
 Seld. Mosq. 1. 2. Reg. F. Vienn. D.
 Rob., quod recepit Blomf., qui θένω
 prorsus damnat.—δ' om. Ald.—ὀνειδι-
 ζει Guelph. Mosq. 2. Vienn. A.

366. αὐτῶν Ald.—τρισκατασκήνους
 Guelph.

367. δὲ τοῦ Vienn. B. D. δ' ἔσω
 Med., quod recepit Blomf. sine causa.

368. χαλκήλατον Ven. ap. Burt. et
 codd. ap. Turn.—κῶδωνες ἡχοῦσιν
 Reg. G.—κῶδωνος Guelph. Vienn.
 A.

369. ὑπ' ἀσπίδος Rob.

371. λαμπρὰν Seld.

372. πρέσβυστον Ald. ἄστρον Reg.
 L. et suprascr. ω C.

373. Post τοιαῦτ' commate distinxit
 Brunck. male.—ὑπερκόμποις Blomf.,
 qui pro more suo ὑπερκόμποις prorsus
 e tragicis ejiciendum putat.

374. Corrupt hunc locum Brunck.,
 qui ita legit et interpungit:

βοᾷ παρ' ὄχθαις ποταμίαις· μάχης
 δ' ἐρῶν,

Ἴππος χαλινῶν ὥς κατασθμαίνων,
 μένει

inductus a cod. Reg. A., qui unus
 habet illud δ' post μάχης. Obsecuti
 tamen sunt Schütz. Glasg. Blomf.
 Schwenk., quorum primus praeterea
 μένει in βρέμει mutavit, propter se-
 quens μένων. Non intellexerunt enim,
 μένει non a verbo μένω, sed dativum
 voc. μένος esse, ut Eumen. 641. οὐ-
 δὲν ἀσθμαίνων μένει. et Ag. 243. χα-
 λινῶν μένει. Sic vulg., quam dedi,

- 375 ἵππος χαλινῶν ὥς κατασθμαίνων μένει,
 ὅστις βοὴν σάλπιγγος ὀρμαίνει μένων.
 τὴν ἀντιτάξεις τῷδε; τίς Προίτου πυλῶν, 380
 κλείθρων λυθέντων, προστατεῖν φερέγγυος;

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

- κόσμον μὲν ἀνδρὸς οὐτὶν' ἂν τρέσαιμ' ἐγὼ,
 380 οὐδ' ἔλκοποιὰ γίνεται τὰ σήματα·
 λόφοι δὲ κῶδαν τ' οὐ δάκνουσ' ἄνευ δορός.
 καὶ νύκτα ταύτην ἣν λέγεις ἐπ' ἀσπίδος 385
 ἄστροισι μαρμαίρουσαν οὐρανοῦ κυρεῖν,
 τάχ' ἂν γένοιτο μάντις ἢ νοία τινί.
 385 εἰ γὰρ θανόντι νύξ ἐπ' ὀφθαλμοῖς πέσοι,
 τῷ τοι φέροντι σῆμ' ὑπέρκομπον τόδε
 γένοιτ' ἂν ὀρθῶς ἐνδίκως τ' ἐπώνυμον, 390
 καὐτὸς καθ' αὐτοῦ τὴν ὕβριν μαντεύσεται.

sine ulla mutatione sensum multo meliorem fundit. cf. Herm. obs. crit. p. 50. et Comment. Æschyl. p. 6.

375. χαλινῶν δ' ὥς vulg. sed δ' recte omittunt Colb. 2. Rob.—κατασθμαίνει μένων Rob.

376. ὥς τις Ald. Turn. — βοὴ Reg. L.—ὀρμαίνει μένων Guelph. ὀρμαίνων μένει Regg. C. E. G. K. Ven. 1. M. 1. Mosq. 1. Seld. Vienn. D. codd. ap. Turn. ὀρμαίνει κλύων Blomf. ex emendatione a Tyrwhitto et Brunck. ad Aristoph. Ran. 1069. prolata, quam Buttlerus quoque probat, male.

377. ἀντίταξας Guelph.

378. κλείθρων Med.

380. γίνεται Ald. Rob. Turn. Vict. γίγνεται Glasg. et rell.

381. κῶδων οὐ Seld. Rob.—δάκνουσιν Rob. δάκεις Guelph.—αἶνευ M. 1.

384. ἡ ἀνοία Vienn. A. B. C. D. M. 2. Barocc. Guelph. Ven. 2. Ald. Rob. Turn. Vict. ἡ νοία rell. sed illud verum puto; tales enim contractiones voce, non litteris, exprimendæ sunt. Blomf., qui ἀνοία ultimam producere non posse contendit, ἐννοία dedit, ὑπονοία melius etiam ratus. ἀγνοία eadem de causa profert Schwenk.

Sed ἀνοία ultimam producit etiam Eur. Androm. 521. ubi accentus, qui vulg. in antepenultima ponitur, mutandus est, ut nostro loco feci, nec non ἀγνοία Soph. Philoct. 129. et Trach. 349. ubi Herm. accentum recte mutavit. [ἡ ὕνοια conjicit Tyrwhitt. Ibidem ad productionem postremæ syllabæ in ἀνοία afferre poteram etiam Soph. Terei fragm. vii. 2. *τερπνῶς γὰρ αἰεὶ πάντας ἡ νοία τρέφει*, et quæ disputat Meineck. ad Menandr. 333. 578. Ex Addend.]

385. πέση Colb. 2. Seld. Ven. 2. et suprascr. in M. 2. Comma, quod vulg. post τόδε versu seq. ponitur, melius Schütz. Blomf. post πέσοι posuerunt.

386. ἡπέρκοπον Ald. ὑπέρκοπον Guelph. Mosq. 2. et sic Blomf. ut supra.

387. ὀρθῶς γ' Barocc. Ald. Turn., unde Comment. Æsch. p. 24. ὀρθῶς τ' legendum esse conjeceram.—ἐκδίκως Guelph.—τ' om. Vienn. B. D.

388. τήνδ' ὕβριν Regg. C. G. Colb. 2. M. 1., quo non opus est, recepit tamen Blomf.—μαντεύεται Regg. F. N. μανθεύεται Colb. 1.—Hunc ver-

- ἐγὰρ δὲ Τυδεΐ κεδνὸν Ἄστακοῦ τόκον
 390 τὸνδ' ἀντιτάξω προστάτην πυλωμάτων,
 μάλ' εὐγενῇ τε, καὶ τὸν Αἰσχύνῃς θρόνον
 τιμῶντα, καὶ στυγοῦνθ' ὑπέρφρονας λόγους. 395
 αἰσχυρῶν γὰρ ἀργός, μὴ κακός δ' εἶναι φιλεῖ.
 σπαρτῶν δ' ἀπ' ἀνδρῶν, ὧν Ἄρης ἐφείσατο,
 395 ῥίζωμ' ἀνεῖται, κάρτα δ' ἔστ' ἐγχώριος,
 Μελάνιππος· ἔργον δ' ἐν κύβοις Ἄρης κρινεῖ·
 δίκη δ' ὁμαίων κάρτα νῦν προστέλλεται 400
 εἰργεῖν τεκούσῃ μητρὶ πολέμιον δόρυ.

ΧΟΡΟΣ.

- τὸν ἄμυν νῦν ἀντίπαλον εὐτυχεῖν στρ. α'.
 400 θεοὶ δοῖεν, ὡς δικαίως πόλεως
 πρόμαχος ὄρνυται· τρέμω δ' αἵματη-
 φόρους μόρους ὑπὲρ φίλων 405
 ὀλομένων ἰδέσθαι.

sum vulgo male explicant: et ipse adversus se contumeliam vaticinaturus esset, neque melius Schütz., cum quo facit Schwenk.: et ipse secundum suam ipsius insolentiam vaticinabitur. Sensus hic videtur: et ipse superbiam illam, i. e. superbum illud signum, vaticinium vel omen in se ipsum fecerit.

390. προστάτην Reg. K. Ar.

393. αἰσχυρῶν Ald.

394. ἐφύσατο Guelph. Mosq. 2., quod et Stephano in mentem venit, sed improbatum jam a Cantero Nov. Lect. 1. 6.

396. ἔργων Ald. ἔργου suprascr. in Colb. 2.

397. δίκη Regg. A. B. Vienn. A. B. C. D. Turn.—δ δαίμων Regg. A. B. M. 1. 2. Ven. 1. 2. Guelph. Vienn. A. B. C. D. codd. ap. Steph. Ald. Rob. Turn. et suprascr. in Ar. Ox. sed ὁμαίων Ar. Ox. Med. suprascr. in M. 2. var. lect. in Regg. A. B. C., codd. ap. Turn. et Vict., quod verum esse jam nominativus δίκη demonstrat, in quo plerique libri consentiunt, et receperunt Brunck.,

Glasg. cum obelo, Schütz. Schwenk. et bene explicatur glossa ap. Brunck.: τὸ τῆς συγγενέας δίκαιον στέλλει αὐτὸν εἰς μάχην. Deterius est, quod dedit Blomf.: δίκη δ' ὁμαίων κάρτα νῦν προστέλλεται, dubitans de activa verbi προστέλλεται significatione; est autem medium, h. l. aptissimum.

399. ἐμὸν Colb. 2.—νῦν libri omnes (præter Vienn. A., qui μὲν habet) quod ex Arnaldi emendatione metri causa in νῦν mutarunt edd. omnes, sed illud neque metro neque sensui officit.

400. δίκαιος Blomf. ex Porsoni emendatione, cujus causam non video.

401. αἵματιφόρους Ald. Rob. αἰμηφόρους Guelph. Vienn. A. αἵματηρὸς Vienn. C.

402. φίλων ἐμῶν codd. ap. Steph. Rob.—ὑπὲρ, quod interpretibus offensionis fuit, bene explicavit Herm. de ellipsis et pleon. p. 208. et ad Vig. 888., minus bene Erf. ad Œd. R. 164. ed. min.

403. ὀλλυμένων Reg. G. ὀλλομένων Vienn. A. C. ὀλλουμένων Guelph.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

- τοῦτ' αὖ μὲν οὕτως εὐτυχεῖν δοῖεν θεοί·
 405 Καππανεὺς δ' ἐπ' Ἠλέκτραισιν εἴληχεν πύλαις,
 γίγας ὃδ' ἄλλος τοῦ πάρος λελεγμένου
 μέϊζων, ὃ κόμπος δ' οὐ κατ' ἀνθρώπων φρονεῖ, 410
 πύργοις δ' ἀπειλεῖ δεῖν, ἃ μὴ κράνοι τύχη·
 θεοῦ τε γὰρ θέλοντος ἐκπέρσει πόλιν
 410 καὶ μὴ θέλοντος φησὶν, οὐδὲ τὴν Διὸς
 ἔριν πέδῳ σκήψασαν ἐκποδὼν σχέθειν.
 τὰς δ' ἀστραπὰς τε καὶ κεραυνίους βολὰς 415
 μεσημβρινοῖσι θάλπεσι προσεΐκασεν·
 ἔχει δὲ σῆμα, γυμνὸν ἄνδρα πυρφόρον,
 415 φλέγει δὲ λαμπὰς διὰ χερῶν ὠπλισμένη·
 χρυσοῖς δὲ φωνεῖ γράμμασι, ΠΡΗΣΩ ΠΟΛΙΝ.

404. θεοὶ δοῖεν vulg. sed δοῖεν θεοὶ
 in de Burtono scribitur, et sic Regg.
 A. B. M. 1. 2. Vienn. C. Seld.

405. Καππανεὺς M. 1. 2. εἴληχε
 M. 1. 2. Guelph. Vienn. A. B. C. D.
 Ald. Rob. Turn.

406. ἄλλον coniecit Markl. ad
 Suppl. 872., quod quum in Reg. A.
 et suprascr. in B. reperisset Brunck.,
 in textum recepit, quem sequuntur
 Glasg. et Blomf., quia scilicet corpore
 pusillo erat Tydeus! Sed non solum
 ineptias poetæ obtrudit hæc lectio,
 sed ne satis græca quidem videtur.
 Vulgatam retinet et bene explicat
 Schütz., quem sequitur Schwenk.

407. μέϊζων δ' ὁ Barocc.—κόμπος οὐ
 Barocc. Ald. Turn.

408. Ante δεῖν' et τύχη obelum po-
 suit Glasg., quare Blomf. in horum
 vocc. locum substituit ex v. 541.
 τοῖσδ' et θεός, eo argumento usus,
 quod illo etiam versu Rob. et codd.
 quidam δεῖν' exhibent; sed hoc ipsum
 sententiæ ejus adversatur, intelligi
 enim non potest, unde illud δεῖν'
 sumserint, nisi ex hoc versu.—κράνοι
 sine libris reposuit Brunck., quia v.
 541. duo ejus codd. sic legunt, eum-
 que sequuntur Glasg. Schütz. Schwenk.

Hoc quidem loco Med. Colb. 1. Reg.
 L. Rob. κράνοι exhibent, reliqui om-
 nes κράνοι, v. 541. autem omnes fere
 libri in κράνοι consentiunt. Blomf.
 utroque loco κράνοι reposuit, ego au-
 tem utroque loco codicum lectionem
 secutus sum, utrumque enim bene
 dici potest.

410. φησὶ, κοῦδὲ proponit Blomf.,
 sine causa.

411. ἐκ ποδῶν Ald. ἐμποδῶν Regg.
 H. K. L. Seld. M. 1. 2. [Ἰριν emendat
 Tyrwhitt., respiciens Hom. II. O. 58.,
 quod improbens Elmsleius vulgatam
 tamen sibi suspectam dicit propter
 omisum ἄν, præsertim quum Euripi-
 des loco hinc desumpto Phæa. 1190.
 ἐκόμπασε, μήδ' ἂν τὸ σεμνὸν πῶρ νιν
 εἰργασθῆν Διός, illud ἂν habeat. Sed
 hoc recte abesse posse alibi monitum
 est. Ex Addend.]

413. θάλπεσιν Med. Glasg. Blomf.
 Schwenk. θάλπαισι Rob.—προσεΐκασεν
 Brunck. Schwenk. Atticismi causa et
 sic Med.

414. δεινὸν. γρ. γυμνὸν Vienn. C.

415. φέγγει. γρ. φλέγει Vienn. C.
 —χειρῶν Guelph. Ald. Rob.

416. φωνεῖν Ald.—γράμμασιν Glasg.
 Blomf. Schwenk.—πρίσω Ald. Rob.

τοιῶδε φωτὶ πέμπε. . . τίς ξυστήσεται, 420
τίς ἄνδρα κομπάζοντα μὴ τρέσας μενεῖ;

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

καὶ τῶδε κέρδει κέρδος ἄλλο τίκτεται.

420 τῶν τοι ματαίων ἀνδράσι φρονημάτων
ἢ γλῶσσ' ἀλήθης γίνεται κατήγορος!

Καπανεὺς δ' ἀπειλεῖ δρᾶν παρεσκευασμένος, 425
θεοὺς ἀτίζων· κάπογυμνάζων στόμα,
χαρᾶ ματαία θνητὸς ἂν ἐς οὐρανὸν

425 πέμπει γεγωνᾶ Ζηνὶ κυμαίνοντ' ἔπη.
πέποιθα δ' αὐτῷ ξὺν δίκῃ τὸν πυρφόρον
ἤξειν κεραυνὸν, οὐδὲν ἐξεικασμένον 430
μεσημβρινοῖσι θάλπεσιν τοῖς ἡλίου.

ἀνῆρ δ' ἐπ' αὐτῷ, κεῖ στόμαργὸς ἐστ' ἄγαν,

430 αἶθων τέτακται λῆμα, Πολυφόντου βία,
φερέγγυον φρούρημα, προστατηρίας
Αρτεμίδος εὐνοίαισι, συν τ' ἄλλοις θεοῖς. 435
λέγ' ἄλλον ἄλλαις ἐν πύλαις εἰληχότα.

ΧΟΡΟΣ.

ὅλοιθ' ὅς πόλει μεγάλ' ἐπεύχεται, ἀντ. α'.

417. πεμπατὶς Rob. — Displicet aposiopesis, qua hic versus explicari debet, Blomfieldio, sed magis etiam displicet, quod ipsi in mentem venit πέμφ', ὅτις.—ξυμβήσεται Plut. Thes. c. 1.

418. κομπάσαντα Med. Ven. 2.

420. ἄνδρασιν M. 1. Glasg. Blomf. Schwenk.

421. γίγνεται Glasg. Schütz. Blomf. Schwenk.—διδάσκαλος pro κατήγορος Reg. G. Rob. var. lect. in Mosq. 1. et ap. Steph.

422. δρᾶν παρεσκευασμένους θεοὺς ἀτίζων legendum putat Schütz., refutatus jam a Buttlero et Schwenkio. Omnis difficultas tollitur, modo post ἀτίζων non commate, ut vulgo, sed colo interpungatur.

Theb.

425. γεγωνᾶ vulg. γεγῶνα Ald. Rob. γεγωνῶς Reg. G. γεγωνεῖ Mosq. 2. γεγωνᾶ elegantiori conjectura Brunck., quam omnes deinde receperunt, præter Schwenk., qui vulg. retinet, quamquam non satis validis argumentis eam defendens.

426. πυρπνόν suspicatur Blomf. sine causa.

427. ἐξηκασμένον Med. et sic Brunck. Schütz. Schwenk.

428. μεσημβρίνοισι Guelph. — θάλπεσι Guelph. Ald. Rob. Turn. Vict.

430. αἶθων Schol. A., quod recepit Blomf. male. — Πολυφόντα Ox. Ald. — βία Ald. Rob.

432. εὐνοίαισιν M. 1. — σὺν ἄλλοις Vienn. B. D.

434. ὅλοιθ' Ald. Rob.

- 435 κεραῖνου δέ μιν βέλος ἐπισχέθαι,
 πρὶν ἐμὸν ἐσθροεῖν δόμον, παλικῶν θ'
 ἐδωλίων ὑπερκόπων 440
 δορί ποτ' ἐκλαπάξαι.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

- καὶ μὴν τὸν ἐντεῦθεν λαχόντα πρὸς πύλαις
 440 λέξω· τρίτῳ γὰρ Ἐτεόκλῳ τρίτος πάλος
 ἐξ ὑπτίου πῆδησεν εὐχάλλου κρᾶνους,
 πύλαισι Νηϊτῆσι προσβαλεῖν λόχον. 445
 ἵππους δ' ἐν ἀμπυκτῆρσιν ἐμβριμωμένας
 δινεῖ, θελούσας πρὸς πύλαις πεπτακέναι.
 445 Φιμοὶ δὲ συρίζουσι βάρβαρον τρόπον,
 μυκτηροκόμοις πνεύμασι πληρούμενοι.
 ἐσχημάτισται δ' ἄσπις οὐ σμικρὸν τρόπον· 450
 ἀνὴρ δ' ὀπλίτης κλίμακος προσαμβάσεις

435. *vin* in vitis libris omnibus reposuit Brunck., qui auctore Valck. ad Hippolyt. 1253. *μιν* a tragicis non usurpari putat, eumque sequuntur Glasg. Schütz. Blomf. Schwenk. quod minime probaverim; notum est, quod formæ homericæ in tragicorum usum transierint. Legitur *μιν* etiam Eumen. 621., ubi Glasg. item *vin* dedit, Schütz. et Schwenk. vulg. retinuerunt, parum sibi constantes.

436. *ἐσθροεῖν* Blomf. ut solet.

437. *ὑπερκόπων* vulg. sed *ὑπερκόπων* Ven. ap. Burt., idque metri causa Brunck. et rell. omnes dederunt.

439. *πρὸς* deest Seld.

441. *πῆδησεν* adjecto apostropho, ne augmentum omissum videretur, scripserunt Brunck. et rell. male, augmenti enim omissionem in *ῥήματι ἀγγελικῷ* admitti posse censeo, et admitti debere docent illi loci, ubi per apostrophum excusari non potest.

442. *Νηϊτῆσι* vulg. contra metrum, quare Heathius *Νηϊταισι* coniecit, sed *Νηϊτῆσι*, in quod Abresch. et Brunck. conjectura inciderant, habent Reg. L. Mosq. I. Vienn. B. Ald. Rob. et sic

Glasg. Schütz. Schwenk. Sed Blomf. ut solet *Νηϊταισι* dedit.

443. *ἵππους γ'* Rob.—ἐπ' ἀμπυκτῆρσιν Schütz. male.

444. *πάλος* Ald. Rob. idque recepit Blomf., aliis locis allatis, ubi *πεσεῖν πρὸς τι* dicitur, sed hic propter perfectum *πεπτακέναι* dativus præferendus videtur, in quo reliqui libri consentiunt.

445. *βάρβαρον βρόμον* vel *τρόμον* suspicatur Schütz., quia statim sequitur *τρόπον*, sed de his repetitionibus, in quibus Schütz. semper fere offendit, jam sæpius monitum est.

446. *μυκτηροπόμοις* suspicantur Casaub. et Blomf. male.—*πνεύμασιν* Glasg. Blomf. Schwenk.

447. *μικρὸν* Reg. G. Guelph. M. I. Seld. Barocc. Ald. Turn.

448. *πρὸς ἀμβάσεις* vulg., sed junctim, monente Cantero Nov. Lect. III. 3., recte scripserunt Brunck. et rell.—Blomf. *στείχει* activo sensu, *admovent*, interpretatur, male intellecta nota Porsoni ad Orest. 1427. Idem censet Schwenk., allatis Eur. Phœn. 488. 1173. Bacch. 1164. qui loci nihil probant.

στείχει, πρὸς ἐχθρῶν πύργον, ἐκπέρσαι θέλων.
 450 βοᾷ δὲ χ' οὗτος γραμμάτων ἐν συλλαβαῖς,
 ὡς οὐδ' ἂν Ἀρης σφ' ἐκβάλαι πυργωμάτων
 καὶ τῷδε φωτὶ πέμπε τὸν φερέγγυον, 455
 πόλεως ἀπείργειν τῆσδε δούλειον ζυγόν.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

πέμποιμ' ἂν ἤδη τόνδε, σὺν τύχῃ δέ τῳ
 455 καὶ δὴ πέπεμπτ' οὐ κόμπον ἐν χερσὶν ἔχων,
 Μεγαρεὺς Κρέοντος σπέρμα τοῦ Σπαρτῶν γένους,
 ὃς οὔτι μάργων ἱππικῶν φρυγμάτων 460

449. Post ἐχθρῶν interpungit M. 1. —πύργων Guelph.

450. χ' om. Guelph.—ἐν om. Rob. —συλλαβαῖς Brunnck. et tell.

451. ἀφεκβάλαι Colb. 1. ἀφ' ἐκβά-
 λαι M. 1. σφ' ἐκβάλῃ M. 2. Colb. 2.
 Reg. L. Barocc. Vienn. C. σφ' ἐκβάλ-
 λη Vienn. B. D.

452. τῷδε τῷ φωτὶ M. 2. Guelph.
 Vienn. A. Ald.—πέμπει Ven. 1

453. δούλειον Blomf. ut supra.

454. σὺν τάχει Rob. et var. lect.
 ap. Steph.—δέ, τῷ Rob. Vict. δὲ τῷ
 Ald. Turn. sed δὲ τῷ recte Ven. ap.
 Burt., codd. ap. Steph. Brunnck. Glasg.
 Blomf. Schwenk. δέ τοι ex Burgess-ii
 emendatione Schütz., quæ non melior
 est, quam Butleri δ' ἴτω, cf. Erf. ad
 Soph. Œd. R. 80. ed. min. Pors.
 ad Eur. Suppl. 1145. ed. Gaisf. (p.
 195. ed. Lips.). Cum sequentibus
 hæc verba σὺν τύχῃ δέ τῳ jungit Herm.
 ad Vig. p. 829. quod minus placet.

455. καὶ δὴ πέμπετ' Regg. A. L.
 Colb. 1. 2. Mosq. 1. Ven. 1. 2. Ald.
 Rob. καὶ δὴ πέμπει Viteb. καὶ δὴ
 πέμπετ' Mosq. 2. καὶ πέμπεται δ'
 Turn. Vict. sed καὶ δὴ πέπεμπτ' Regg.
 B. H. Med. M. 1. 2. Ar. codd. ap.
 Steph., quod recte receperunt Brunnck.
 et tell. Aliter tamen sentit Blomf. in
 Appendice ed. sec. et in Mus. crit.
 Cantabr. II. p. 187. neque dubitat,
 quin legendum sit: καὶ δὴ πέμπεται,
 κόμπον, quæ est emendatio Erfurdii ad
 Aj. p. 514. dubitantis de elisione diph-
 thongi ατ, ad sensum inepta et sine causa

prolata. cf. Lobeck. ad Aj. p. 248.
 [Erfurdii emendationem, quæ mihi
 inepta et inutilis videbatur, atque
 etiamnum videtur, pulchram et ne-
 cessariam vocat Reisig. p. 241., et ita
 explicat: *missus est, ostentationem*
manibus gerens, i. e. non lingua, sed
factis se jactans. Sed primum quidem
 Eteoclium lingua se jactare minime
 dixerat Nuntius, ita ut oppositio illa
 ne adsit quidem, immo nulla adsit
 oppositio, nam et Eteoclus ostentationem
 manibus gerebat; de-
 inde secundum explicationem illam,
 ostentationem non in verbis qui-
 dem esse, sed inesse tamen ostentationem
 aliquam Megareo fatetur
 Eteocles, quæ non magna sane ejus
 commendatio foret. Vulgatam autem
 ut ineptam esse demonstrat Reisigius
 ita vertit: *das Prahlen nicht in den*
Händen tragend, quod male fecit, et
 contra verborum græcorum ordinem;
 debebat enim vertere: *nicht das Prah-*
len in den Händen tragend, isque sen-
 sus est unice verus. Quum enim
 Eteoclus dictus esset clypeum illum
 ostentationis plenum manibus gerere,
 huic opponitur Megareus, *non ostenta-*
tionem manibus gerens, sed veram
fortitudinem. Ex Addendis.]

456. τῶν σπαρτῶν Stanl. ex errore
 typ., quem pro vulg. lect. vendit
 Schützi negligetia. τοῦ om. Colb. 1.
 —γένος Colb. 1.

457. μάργον conjecit Schütz. et re-
 cepit Blomf. male.

βρόμον φοβηθεῖς ἐκ πυλῶν χωρήσεται·
 ἀλλ' ἢ θανὼν τροφεῖα πληρώσει χθονί,
 460 ἢ καὶ δὴ ἄνδρε, καὶ πόλισμ' ἐπ' ἀσπίδος
 ἐλὼν, λαφύροις δῶμα κοσμήσει πατρός.
 κόμπαζ' ἐπ' ἄλλω, μηδὲ μοι φθόνει λέγων. 465

ΧΟΡΟΣ.

ἐπεύχομαι τάδε μὲν εὐτυχεῖν, στρ. β'.
 ἰὼ πρόμαχ' ἐμῶν δόμων, τοῖσι δὲ δυστυχεῖν.
 465 ὥς δ' ὑπέραυχα βάζουσιν ἐπὶ πτόλει
 μαινομένα φρενὶ, τῶς νιν
 Ζεὺς νεμέτωρ ἐπίδοι κοταίνων. 470

ΑΓΓΕΛΟΣ.

τέταρτος ἄλλος, γείτονας πύλας ἔχων
 Οὔκας Ἀθάνας, ξὺν βοῇ παρίσταται,
 470 Ἰππομέδοντος σχῆμα, καὶ μέγας τύπος·
 ἄλω δὲ πολλήν, ἀσπίδος κύκλον λέγω,

459. χθονὸς Guelph.

460. ἄνδρας Guelph. Ox. Vienn.
 A. B. C. D.

462. ἐπ' ἄλλον M. 1. unde Blomf. suspicatur ἔπ' ἄλλον, male.—μηδὲ μοι φθόνει M. 1. Ald. μηδὲ φθόνει Rob. μηδ' ἐμοὶ Brunck. ut solet.—λίαν pro λέγων Reg. K. M. 1. ubi tamen additum γρ. λέγων.—λέγειν corrigit Elmsl. ad Eur. Heraclid. 1011. et ad Med. 62. male.

463. ἐπεύχομαι δὴ vulg. sed δὴ omittunt M. 2. Ald. Rob. idque prae-euntibus Seidl. de verss. dochm. p. 71. et Herm. El. metr. p. 239. metri causa ejeci.—τῷδε vulg. Glasg. Blomf. τάδε Reg. B. et suprascr. in A., Ven. 1. Barocc. Guelph. Ald. Turn. Vict. Brunck. Schütz. Schwenk., quod, quamquam non metri causa, ut putarunt Brunck. Schütz., propter sensum tamen est praefarendum.

464. ἰὼ extra versum positum putant Brunck. Schütz., prorsus omisit Blomf., sed respondet ei in antistrophico ἔχοντ', quod vulg. praecedente versu legitur.—προμ' ἐμῶν Mosq. 2. πρόμαχε τῶν ἐμῶν Regg. K. L. Colb.

1. M. 2. Ven. 2. Verba ἰὼ π. ἐ. δ. post δυστυχεῖν leguntur in Rob.

465. ὑπεραν χαβάζουσ' Ald. ὑπεραν-χα βάζουσ' rell. sed βάζουσιν Reg. A., unde recte receperunt Brunck. et rell.—πόλιω Rob. πόλει Vienn. A. B. C. D. Ald. Turn. Vict. sed πτόλει recte Med. Seld. Brunck. et rell.

466. μαινομένη vulg. sed μαινομένα Regg. A. B. L. M. 1. Brunck. et rell.

467. νεμέτω Mosq. 2.

468. πύλας ἄλλας γείτονας Vienn. B. D.

469. ὕγας Mosq. 2. οἴκας Thom. Mag. v. γείτων.—Ἀθήνας Barocc. Hesych. in v. Ὀγκας.—περίσταται Colb. 1. Guelph.

470. Ἰππομέδοντος Turn. μέγ' Ἰππομέδοντος ex conjectura Blomf., in quam Porsonum quoque incidisse testatur idem, sed v. Herm. El. metr. p. 44. 60.—κτύπος Reg. L. Mosq. 1. Rob. var. lect. ap. Turn., qui et πόνος commemorat.

471. ἔλλω Ald.—πολὴν Vienn. B. D. Rob.—Post ἀσπίδος distinguendum putat Salmas. ad Solin. p. 277. male.

- ἔφριζα δινήσαντος· οὐκ ἄλλως ἐρῶ. 475
 ὁ σηματουργὸς δ' οὐ τις εὐτελὲς ἄρ' ἦν,
 ὅστις τόδ' ἔργον ἄπασε πρὸς ἀσπίδι,
 475 Τυφῶν' ἱέντα πυρπνόον διὰ στόμα
 λιγνὺν μέλαιναν, αἰόλην πυρὸς κάσιν·
 ὄφειν δὲ πλεκτάναισι περὶδρομον κύτος 480
 προσηδάφισται κοιλογάστρος κύκλου.
 αὐτὸς δ' ἐπηλάλαξεν, ἔνθεος δ' Ἄρει
 480 βακχᾷ πρὸς ἀλκὴν, Θυιᾶς ὡς, φόβον βλέπων.
 τοιοῦδε φωτὸς πεῖραν εὖ φυλακτέον.
 φόβος γὰρ ἤδη πρὸς πύλαις κομπάζεται. 485

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

- πρῶτον μὲν Ὀγκα Παλλὰς, ἥτ' ἀγχίπτολις,
 πύλαισι γείτων ἀνδρὸς ἐχθαίρουσ' ὕβριν,
 485 εἶρξει νεοσσῶν ὡς δράκοντα δύσχιμον·
 Ὑπέρβιος δὲ κεδνὸς Οἶνοπος τόκος
 ἀνὴρ κατ' ἀνδρα τοῦτον ἡρέθη, θέλων 490

472. ἔφριξε Barocc. Ald. — λέγω
 pro ἐρῶ Guelph.

473. σηματουργὸς Vienn. A. B.
 C. D. — ἀρ' ἦν Ald. Rob. ἀνὴρ Regg.
 G. H. K. Colb. 2. Seld. M. 2. Ven. 2.

474. ἄπασεν Glasg. Blomf. Schwenk.

475. Τυφῶν ex Elmsleii conjectura
 Blomf. male. Τυφόνι ἔντα Guelph. —
 διὰ στόματος Rob.

477. πλεκτάναις M. 1. — περὶδρομος
 κύτους — κύκλος dedit sine ulla ne-
 cessitate Schütz., κύκλος enim est cly-
 peus ipse.

478. προσηδάφισται Ald. — κυλογά-
 στρος Rob.

479. ἐπηλάλαξεν Reg. G. Guelph.
 — ἔνθεον Guelph. — Ἄρην vulg. ἀρ' ἦν
 Ven. ap. Burt. Ἄριν Guelph. Ἄρειν
 Ald. Ἄρη Vienn. C. Ἄρει Regg. A.
 G. K. Seld. M. 1. 2. Vienn. A. Rob.
 Turn. et sic Brunck. et rell.

480. Κακχᾷ Reg. L. Βάκχα var.
 lect. ap. Turn. — θυιᾶς vulg., sed θυιᾶς
 metri causa reposuit Brunck., quod in

Seld., teste Blomf., legitur et proba-
 tur a Ruhnck. Ep. crit. p. 51., recep-
 tum a Schütz. Blomf. Schwenk. — φό-
 βου Guelph. φόνον auctore Cantero
 dedit Schütz. sine causa. v. Comment.
 Æschyl. p. 7.

482. φόβον Reg. B., quod recepe-
 runt Brunck. Schütz. Schwenk. nescio
 quomodo accusativum cum κομπάζεται
 construentes. Vulgatæ obelum ap-
 posuit Glasg., φόνος conjicit Blomf.,
 sed προσωποποιᾶ, quam vulg. dat,
 optime se habet.

483. πρῶτα Vienn. A. B. C. D.
 Barocc. M. 1. 2. Guelph. Ald. Rob.
 — ἥδ' ex Stanleii emendatione Blomf.
 male.

484. ἐχθαίρουνσ' Ald. ἐχθραίνουσ'
 Barocc. ἐχθραίνουσ' M. 1.

485. εἶρξει M. 1. Ven. 2. Ald.
 Turn. — δύσχιμον Ald. Rob. cf. Elmsl.
 ad Eur. Bacch. 15.

486. Ὑπέρβιος Guelph. — τέκος
 Viteb.

- ἔξιστορῆσαι μοῖραν, ἐν χρεῖα τύχης·
οὐτ' εἶδος, οὔτε θυμὸν, οὔθ' ὅπλων σχέσιν
490 μωμητὸς, Ἑρμῆς δ' εὐλόγως συνήγαγεν.
ἐχθρὸς γὰρ ἀνὴρ ἀνδρὶ τῷ ξυστήσεται. -
ξυνοίσετον δὲ πολεμίους ἐπ' ἀσπίδων 495
θεούς· ὁ μὲν γὰρ πυρπνόον Τυφῶν ἔχει,
Περβίω δὲ Ζεὺς πατὴρ ἐπ' ἀσπίδος
495 σταδαῖος ἦσται, διὰ χερὸς βέλους φλέγων·
κούπω τις εἶδε Ζῆνά που νικῶμενον.
τοιαῦδε μέντοι προσφίλεια δαιμόνων· 500
πρὸς τῶν κρατούντων δ' ἐσμέν, οἱ δ' ἡσσωμένων·

489. οὐδ' ὅπλων Reg. B. Colb. 1. M. 1. Guelph. Ald. Turn., quod sine causa vulgato præterulerunt Brunck. Schütz.

490. εὐλογος Ven. ap. Burt. — συνήγαγεν invitis libris Brunck. et rell.

491. Pro vulg. ἀνὴρ Schütz. dedit ἄνῃρ, Glasg. ἄνῃρ, Blomf. ἀνὴρ, Schwenk. ἀνῃρ, ego autem vulg. retinui, abest enim optimo jure h. l. articulus, et ne ea quidem excusatione eget omissionis ejus, quam præbere possit Heind. ad Phaed. 108., sed verba ἐχθρὸς ἀνὴρ appositionem efficiunt subjecti, quod in verbo latet. Primam autem syllabam vocabuli ἀνὴρ, ut in βήματι ἀγγελικῶ, produci puto. cf. Comment. Æsch. p. 68. — Post ἀνδρὶ commate distinxit Blomf., τῷ pro relativo habens, quia articulum demonstrativi significatione cum substantivo jungi negat, immemor locorum, quales sunt Choeph. 97. τῆς δ' ἔστε βουλῆς - μεταίτια. Soph. Œd. R. 1075. τῆς γὰρ πέφυκα μητρός. Ceterum ἀνὴρ ἀνδρὶ τῷ prorsus ita dictum est, ut 487. ἀνὴρ κατ' ἀνδρα τοῦτον. — ἀνδρὶ deest Guelph. — ξυνήσεται Colb. 1.

492. ξυνήσεται Guelph.

493. πυρπνόων Ald. — Τυφῶν Guelph. Τυφῶν Blomf. ut supra.

494. Ζεὺς deest Guelph. — ἐπ' ἀσπίδος Colb. 1.

495. σταδαῖος Rob. — χερὸς Reg. G. M. 1. Ald. Rob. — φέρον pro φλέγων Colb. 2. a secunda manu Regg. G. L. F. Rob. codd. ap. Steph. φέρον var. lect. ap. Turn. ἔχων M. 1. var. lect. in Vienn. C.

496. οἶδε M. 1. Rob. — Ζῆνά του νικῶμενον emendat Elmsl. in Quarterly Review xiv. p. 461. quo non egemus.

497. τοιαῦτα Colb. 1. — προσφίλια Guelph.

498. ἡσσημένων Schütz. sine causa. — Versus, qui sequuntur, corrupti Brunck., qui eos ita exhibet:

πρὸς τῶν κρατούντων δ' ἐσμέν, οἱ δ' ἡσσωμένων,
εἰ Ζεὺς γε Τυφῶ καρτερώτερος μάχη·
εἰκὸς δὲ πράξειν ἄνδρας ᾧδ' ἀντιστάτας.

non solum enim versuum 499. 500. ordinem ex Regg. A. B. invertit, sed etiam v. 500. γε ex conjectura pro τε dedit, (legitur tamen γε in Med. Seld. Ven. 1. Ven. ap. Burt. Turn.) in quibus obsecuti sunt illi Glasg. Schütz. Blomf. Sed aptissimum sensum præbet vulgata, in qua nihil mutari, nisi quod v. 502. pro vulg. γένοιτ' ἂν ex Reg. L. Colb. 2. M. 2. Ven. 2. γένοιτο reposui: a victoribus stantibus, illi a victis, (refertur hoc ad v. 496., quare non opus versum illum cum Brunckio addi) consentaneum autem est, eandem rationem his ad-

εἰκὸς δὲ πράξειν ἄνδρας ὧδ' ἀντιστάτας,
 500 εἰ Ζεὺς τε Τυφῶ καρτερώτερος μάχη,
 Ὑπερβίῳ τε, πρὸς λόγον τοῦ σήματος,
 σωτὴρ γένοιτο Ζεὺς ἐπ' ἀσπίδος τυχών. 505

ΧΟΡΟΣ.

πέποιθα δὴ τὸν Διὸς ἀντίτυπον ἀντ. β'.
 ἔχοντ' ἄφιλον ἐν σάκει τοῦ χθονίου δέματος
 505 δαίμονος ἔχθρὸν εἴκασμα βροτοῖς τε καὶ
 δαροβίοισι θεοῖσι,
 πρόσθε πυλᾶν κεφαλὰν ἰάψειν. 510

ΑΓΓΕΛΟΣ.

οὕτως γένοιτο. τὸν δὲ πέμπτον αὖ λέγω,
 πέμπταισι προσταχθέντα Βορῥέαις πύλαις,
 510 τύμβον κατ' αὐτὸν Διογενοῦς Ἀμφίονος.
 ὁμνυσι δ' αἰχμὴν, ἣν ἔχει, μᾶλλον θεοῷ

versariis intercedere, (ὧδε spectat ad praecedens κρατούντων et ἡσσωμένων, quare non debet versus ille interponi) *si et Jupiter Typhæo pugna fortior, et Hyperbio Jupiter sospitator sit.*

499. πράξιν Aid.—ἀντηρέτας Regg. K. L. Ven. 2. Mosq. 1., quod recepit Blomf.

500. καρτερώτατος Ox. Ald.

501. Ὑπερβίῳ γε Rob. Vict. Ὑπερβίῳ τοι—σωτὴρ γένοιτο suspicatur Blomf.

502. γένοιτ' ἂν vulg. vid. ad v. 498.—ὅπ' ἀσπίδος Rob.

503. δὴ, quod vulg. abest, ex Rob. metri causa recepi cum Seidlerō p. 71.—Blomf. hunc versum, ut antithetico suo ἐπεύχομαι δὴ τῷδε μὲν εὐτυχεῖν responderet, ita refinxit: πέποιθα τὸν ἔχοντ' ἀντίτυπον Διὸς, quo non opus esse ex nostra ratione patet.

504. ἔχοντα vulg., quod recte mutavit Brunck. et rell. Ceterum ἔχοντ' vulg. in fine versus praecedentis legitur, quod antithetici causa ad hunc versum mihi trahendum fuit.

505. δαίμοσιν vulg. Brunckii emen-

dationem δαίμονος, a Schol. A. confirmatam, cum reliquis recipere non dubitavi. Schwenk. tamen vulg. retinuit, quia discrimen sit inter δαίμονες et θεοί.—ἐχθρὸν Barocc.—βροτοῖσι τε καὶ cum rell. codd. Vienn. A. C. Aid. Turn. Vict. βροτοῖσι γε καὶ Vienn. B. D. βροτοῖσι καὶ Rob. βροτοῖς τε καὶ Brunck. cum rell. editoribus.

506. δαροβίοις Ar.

507. πρόσθεν vulg. πρόσθε Brunck. cum rell.—πυλῶν Ven. 1.—κεφαλὴν Guelph.

508. οὕτω Seld. Vienn. B. D. Rob.—γένειτ' ἂν Guelph. Vienn. A.

509. προσταχθέντα Ven. 2. προσταγέντα Rob. προσταθέντα Viteb.—Βορῥέαις Regg. A. B. Med. Barocc. M. 2. Colb. 1. Guelph. Viteb. Rob. Βορέαις M. 1. Vienn. A. B. C. D. Ald. Βορέαισι Turn. Βορέαισιν Vict. Βορῥέαις Reg. L. Brunck. Schütz. Schwenk. Βορῥάις Glasg. Blomf. Ego Βορῥέαις recepi, plurimorum librorum lectionem secutus, nam et illi, qui simplex ρ habent, eodem ducunt.

- σέβειν πεποιθώς, ὀμμάτων θ' ὑπέρτερον, 515
 ἥ μὴν λαπάξειν ἄστν Καδμείων βία
 Διός· τόδ' αὐδ' ἄ μητρὸς ἐξ ὀρεσκόου
 515 βλάστημα καλλίπρωρον, ἀνδρόπαις ἀνὴρ.
 στείχει δ' Ἴουλος ἄρτι διὰ παρηϊδων,
 ὥρας φουούσης, ταρφὺς ἀντέλλουσα θρίξ. 520
 ὁ δ' ὦμόν, οὔτι παρθένων ἐπάνυμον,
 φρόνημα, γοργὸν δ' ὄμμι' ἔχων, προσίσταται.
 520 οὐ μὴν ἀκόμπαστός γ' ἐφίσταται πύλαις·
 τὸ γὰρ πόλεως ὄνειδος ἐν χαλκηλάτῳ
 σάκει, κυκλωτῶ σάματος προβλήματι, 525
 Σφίγγ' ὠμόσιτον προσμεμηχανευμένην
 γόμφοις ἐνώμα, λαμπρὸν ἔκκρουστον δέμας,
 525 φέρει δ' ὑφ' αὐτῇ φῶτα Καδμείων ἕνα,
 ὡς πλεῖστ' ἐπ' ἀνδρὶ τῷδ' ἰάπτεσθαι βέλη.
 ἐλθὼν δ' εἴοικεν οὐ καπηλεύσειν μάχην, 530
 μακρῶς κελεύθου δ' οὐ καταισχυνεῖν πόρον,
 Παρθενοπαῖος Ἀργᾶς, ὁ δὲ τοιόσδ' ἀνὴρ,
 530 μέτοικος, Ἀργεῖ δ' ἐκτίνων καλὰς τροφὰς,
 πύργοις ἀπειλεῖ τοῖσδ' ἂ μὴ κραινοὶ θεός.

512. πεπιθὼς Guelph.—θ' om. Rob.

514. δορὸς pro Διὸς Reg. G. M. 2. Rob.—ματρὸς vulg. μητρὸς Barocc.

Brunck. et rell. — ὀρεσκόου Colb. 1.

515. καλλίπρωρον Guelph. Ald. ἀνδρόπαις M. 1.

516. παρηϊδων Vienn. C.

517. ἀντέλλουσα M. 1. ἀντέλλουσα Vienn. B.

518. ὅδ' Rob. Turn.—δ' οὔτι Colb. 2.—πάρθενον ὀμώνυμον M. 1.

519. γοργὸν τ' Colb. 2. καὶ γοργὸν δ' Ald.

520. οὐ μὴν δ' Viteb.—ἀκόμπαστός γε Ald. Rob. ἀκόλαστός γ' Colb. 1.—ἐφίσταται Colb. 1.

522. κήκλω τῷ Ald. κυκλώτου M. 2. Post κυκλωτῶ comma ponit Rob.—βλήματι Colb. 1.

523. προσμεμηχανημένην Med.

Regg. G. N. Seld. M. 1. 2. Mosq. 1. Rob., quod sine causa recepit Blomf. προσμεμηχανευμένη Ald.

524. γόμφοισι, νωμά Wakef. et Blomf. suspicantur, quo non opus est. γόμφοισι νωμά emendat Tyrwhitt.

525. ὑπ' αὐτὴν Guelph. ὑπ' αὐτῇ Vienn. B. D. Rob.

526. ἰάπτεται Vienn. C.

529. ὁ Παρθενοπαῖος Med., quod probant Pauw. Casaub. Tyrwhitt. et Wunderl. p. 24. παῖς Παρθενοπαῖος dedit Blomf. ex Eur. Suppl. 899. sed neutro opus est. vid. ad v. 470.

530. Ἀργεῖ τ' Colb. 1. Reg. N.—ἐκτείνων Guelph.

531. δεῖν' ἂ μὴ Rob. δεῖν' ἂν μὴ Regg. K. L. M. 2. Ven. 2.—κραίνοι

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

- εἰ γὰρ τύχοιεν, ὧν φρονοῦσι, πρὸς θεῶν, 535
αὐτοῖς ἐκείνοις ἀνοσίοις κομπάσμασιν,
ἢ τὰν πανάλλεις παγκάκως τ' ὀλοίατο.
535 ἔστιν δὲ καὶ τῷδ', ὃν λέγεις τὸν Ἀρκάδα,
Ἀνῆρ ἄκομπος, χεῖρ δ' ὄρᾳ τὸ δρᾶσιμον,
ἄκτωρ ἀδελφὸς τοῦ πάρος λελεγμένου 540
ὃς οὐκ ἔασει γλῶσσαν, ἐργμάτων ἄτερ,
ἔσω πυλῶν ῥέουσιν, ἀλδαίνειν κακά,
540 οὐδ' εἰσαμείψαι θηρὸς ἐχθίστου δάκου
εἰκῶ φέρονται πολεμίας ἐπ' ἀσπίδος·
ἔξωθεν εἴσω τῷ φέρονται μέμψεται, 545
πυκνοῦ κροτησμοῦ τυγχάνουσ' ὑπὸ πτόλιν.
θεῶν θελόντων δ' ἂν ἀληθεύσαιμ' ἐγώ.

vulg. κραίνει Colb. 2. Guelph. κρίνοι
Barocc. Rob. Blomf. vid. ad v.
408.

533. κομπάσμασιν Regg. A. B. M.
2. Brunck. Schütz. Schwenk. pro
vulg. κομπάμασι.

534. ἢ τ' ἂν vulg. Brunck. Glasg.
Schwenk., quod tuetur Wunderl. p.
169., ἢ τε ex Homero defendens. ἢ γ'
ἂν ex conjectura reposuit Schütz., quod
nihil est. ἢ τὰν bene dedit Blomf.,
hoc enim in apodosi post ei frequen-
tissimum est, ut Agam. 869. εἰ δ' ἦν
τεθνηκώς — τρισάματος τὰν Γηρῶν
κ. τ. λ. Eumen. 875. εἰ δὲ μὴ θέλεις
μένειν, οὐ τὰν δικαίως τῇδ' ἐπιβρέποις
πόλει. utroque loco vulg. τ' ἂν legitur.
Soph. Aj. 450. εἰ δέ τις θεῶν βλάπτει,
φύγοι τὰν χώ κακὸς τὸν κρείσσονα,
ubi vulg. γ' ἂν, in Mosq. a. τ' ἂν legi-
tur.—παγκάκως τ' Barocc. παγκακῶς
omisso τ' M. 2.

535. ἔστι δὲ M. 1. 2. Guelph. Ald.
Rob. Turn. ἔστιν omisso δὲ Ven. 2.

536. τὸν δρᾶσιμον Colb. 2.

538. γλῶτταν M. 1. γλῶσσα
Guelph.—ἄτερ Guelph. Ald. ἄνευ
M. 1.

539. ἔσω Colb. 2. Reg. K. Ven. 2.
Rob. ἔσω Blomf. ut solet.

Theb.

540. ἀδίκον pro ἐχθίστου Rob.—
δάκος Barocc.

541. εἰκῶ vulg. sed εἰκῶ Regg. A.
B. Turn. Brunck. et rell. recte.

542. ἢ ἔξωθεν ex conjectura dedit
Glasg., obsequentibus Schütz. et
Blomf., sed non opus est; ἔξωθεν op-
ponitur illi, quod præcessit ἔσω
πυλῶν: non intra mœnia admittetur,
sed extrinsecus queretur, omissa au-
tem est copula adversativa, quod
fieri solet ad augendam oppositionis
vim; idem probat lectio cod. Guelph.
ex interpretatione nata ἔξωθεν δ' εἴσω
et quod in M. 1. 2. Ox. Ar. legitur
φέρονται δὲ μέμψεται.

543. πικροῦ Colb. 1. Reg. L.
Guelph. — κροτισμοῦ vulg. Schwenk.
sed κροτησμοῦ Regg. A. B. M. 1. 2
Rob. Brunck. et rell.—πτόλιν M. 1.

544. θεῶν θελόντων δ' ἂν ἄλ. vulg.
θεῶν θελόντων ἂν ἄλ. Reg. A. Barocc.
Guelph. Vienn. A. B. D. Ald. utrum-
que adversus metrum; quare Brunck.
dedit θεῶν θελόντων δῆτ' ἂν ἄλλ.,
Schütz. et Schwenk. θεῶν θελόντων
κἂν ἄλ., quod habet Ven. ap. Burton.,
Blomf. θ. θ. τᾶδ' ἂν ἄλ. ex Arnaldi
emendatione, Wunderl. p. 170. pro-
ponit θεῶν θελόντων ταῦτ', vel ἄρ', vel

ΧΟΡΟΣ.

545 ἰκνεῖται λόγος διὰ στηθέων, στρ. γ'.
 τριχὸς δ' ὀρθίας πλόκαμος ἴσταται,
 μεγάλα μεγαληγόρων κλύων
 550 ἀνοσίων ἀνδρῶν. εἴθε γὰρ θεοὶ
 τούσδ' ὀλέσειαν ἐν γᾷ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

550 ἔκτον λέγοιμ' ἂν ἄνδρα σωφρονέστερον,
 ἀλκὴν τ' ἄριστον, μάντιν, Ἀμφιάρεω βίαν

τ' ἂν, quod in Reg. B. superscriptum est, et τὰν voluit etiam Elmsl. in Quarterly Review ix. p. 221. Facillima emendatione versus restitui potest sic: θεῶν θελόντων ἂν δ' ἄλ., unde etiam librorum lectiones facillime explicari possunt, offensi enim insolita particulae δέ collocatione alii eam ante ἂν posuerunt, alii prorsus omiserunt. Eadem ratione in Aldina transposita est Suppl. 999. τέρειν δ' ὕπαρα, et quarto loco reperitur Suppl. 201. τὸ μὴ μάταιον δ' ἐκ μετώπων. Pers. 716. πεζὺς ἢ ναύτης δὲ πείραν. Agam. 661. ἐν νυκτὶ δυσκύμαντα δ' ὠρώρει κακά. Omnibus his locis insolentioris collocationis causam in metri necessitate quaerendam esse patet, quae et nostro loco obtinet. Sed vulgatam religiose in textu retinui.

546. ὄρθιος Blomf. ex Wakefieldii conjectura, quae vim poeticam infringit.

547. Non respondent sibi hic versus et antistrophicus, ut vulg. leguntur, et in textu eos dedi, de qua re tamen editores omnes securi fuerunt. Primus sensit Seidl. de vers. dochm. p. 43., qui, strophico non mutato, antistrophicum ita legit: δορίπωνα κάκ' ἐκτρέποντες εἰς. Sed et γᾷς ab eo sine librorum auctoritate omissum est, et κλύων, quum ad Chorum referatur, feminino genere dici debet, in quo neminem editorum offendisse miror; nam Brunckii explicatio, κλύων positum esse pro κλυούσῃ μοι, nemini probari potest. De vitio monet Colb. 1., qui κλύονσ' habet, primusque animad-

vertit Wunderl. p. 21. Veram igitur puto emendationem Hermanni, qui El. metr. p. 279. hunc et antistrophicum versus ita refingit:

μεγάλα μεγαληγόρων κλυούσα.
 δορίπωνα κάκ' ἐκτρέποντες ἐς γᾷς.
 nisi quod accusativum κλύουσας praefero, tum ad hiatum vitandum, quem versus sequens a vocali incipiens efficeret, tum quia sequente ἀνοσίων facile poterat terminatio ἂν absorberi. Illo autem recepto, locus simillimus erit ei, qui legitur Choeph. 396. πέπαλται δ' αὐτὲ μοι φίλον κέαρ, τόνδε κλύουσας οἶκτον. cf. Herm. ad Vig. p. 876. 896. Seidl. ad Eur. Troad. 1075. Brunck. ad Prom. 217. Elmsl. ad Eur. Heraclid. 693. Add. (p. 116. ed. Lips.) Wytttenb. ad Plutarch. p. 161. E. Præterea postquam κλύουσας in κλύονσ' corruptum erat, facile fieri poterat, ut librarii, quum participium non intelligerent, et cum πλόκαμος construendum putarent, κλύων rescriberent.

548. εἴθε οἱ θεοὶ vulg. εἴθ' οἱ θεοὶ Vienn. A. εἰ θεοὶ θεοὶ Med. εἴθε γὰρ θεοὶ Regg. A. B. H. K. L. M. 1. Ven. 2. Mosq. 1. Seld. et sic Brunck. et relii. εἴθε δὴ suspicatur Schwenk.

549. ὀλέσειεν M. 2. ὀλέσειαν Reg. G.—γῇ Ald. Rob.

550. σωφρονέστατον Med. Seld. codd. ap. Steph. Brunck. Glasg. Blomf., sed σωφρονέστερον Mosq. 2. M. 1. Ven. 1. Guelph. Barocc. Ald. Rob. Turn. Vict. Schütz. Schwenk., quod et ego præferendum duxi.

551. μάντιν τ' Ald. Rob.

- Ομολοῖσιν δὲ πρὸς πύλαις τεταγμένος 555
κακοῖσι βάζει πολλὰ Τυδέως βίαν,
τὸν ἀνδροφόντην, τὸν πόλεως ταράκτορα,
555 μέγιστον Ἀργεὶ τῶν κακῶν διδάσκαλον,
Ἐρινύος κλητῆρα, πρόσπολον φόνου,
κακῶν τ' Ἀδράστῳ τῶνδε βουλευτῆριον 560
καὶ τὸν σὸν αὖθις πρόσμορον ἀδελφεὸν
ἔξυπτιάζων ὄνομα Πολυνείκους βίαν,
560 δῖς τ' ἐν τελευτῇ τοῦνομ' ἐνδατούμενος,
καλεῖ. λέγει δὲ τοῦτ' ἔπος διὰ στόμα
ἧ τοῖον ἔργον καὶ θεοῖσι προσφιλές, 565

552. Ὅμολοῖσι Vienn. A. B. C. D. M. 1. 2. Rob. Turn.—πύλαισι M. 2.—Hunc cum sequente versu omittunt Barocc. Ald.

553. βάζει Rob.

554. σπαράκτορα Reg. A.

556. Ἐρινύος Med. Blomf. — πρὸς πολλὸν M. 2.

557. κακῶν δ' Colb. 1. M. 2. Guelph. Ald. Turn.

558. αὐθι Schütz.—πρόσμορον ἀδελφεὸν vulg. sine sensu et metro, nec variant libri, nisi quod προσμόραν habet Med., πρὸς μόρον Ald. πρόσμορον var. lect. in Brunckii cod., et deinde ἀδελφὸν Rob. Varia tentarunt interpretes, quæ omnia, interdum satis inepta, afferre longum foret. Brunck. dedit ὁμόςμορον κακοῦρόθεν, Schütz. δόςμορον ἐς ἀδελφεὸν, Blomf. προσμολῶν ἀδελφεὸν, Buttler proponit προσμολόντ' ἀδελφεὸν, Burgess. in Append. ad Eur. Troad. p. 134. καὶ τὸν σὸν αὐτάδελφον εἰς ὁμόςμορον, Herm. obs. critt. p. 52. αὐθις εἰς ὁμόςμορον κάσιν, Henr. Voss. πρὸς μόριμον ἀδελφεὸν. In his tantis tenebris novare aliquid summæ incogitantiae foret, neque tot conjecturis novam addere juvat, dicam tamen quid sentiam. Vocabulum ἀδελφεός in tragicorum senariis non occurrit, nam quæ hujus formæ exempla collegit Seidl. ad Eur. El. 134., ea omnia e lyricis carminibus petita sunt; ἀδελφεὸν igitur emendationem metricam pro ἀδελφὸν, quod Rob. ha-

bet, hoc autem interpretamentum esse censeo genuini ὁμόςμορον, cujus pars remansit in corrupto illo πρόσμορον vel πρόσπορον, et quo refertur glossa in cod. Brunckii τὸν ἐκ τοῦ αὐτοῦ σπόρου, ἐκ τῆς αὐτῆς σπορᾶς γεννηθέντα. Jam quum glossema simul cum parte genuinæ lectionis in textum venisset, extrusum est vocabulum antecedens, quod metro officiebat. Sic igitur exhibendum hunc versum existimo: καὶ τὸν σὸν αὐθις πρὸς * ὁμόςμορον.

559. ἔμμα pro ὄνομα reposuit Schütz., probatum ab Herm. l. l., receptum a Blomf., quod quamquam per se bonum sensum præbet, recipere tamen nolui, quia, si quando reliqua clariora erunt, fieri potest, ut his quoque vocabulis: ἔξυπτιάζων ὄνομα lux affulgeat, nam nomen ejus alta voce in-
clamans, quod vult Buttlerus, vix significare possunt.

560. δῖς ἐν omisso τ' Blomf. — τελευτᾷ M. 1.—δυσεκτελέσθ' οἱ τοῦνομ' dedit Schütz. male, nam Amphiarum δὲ Πολυνείκης πολυνεικὲς exprobrantem exclamasse, id quidem satis perspicuum est, verba autem ἐν τελευτῇ, quæ ad præcedentia referuntur, propter illorum obscuritatem non satis intelligi possunt, nec tamen propterea mutanda sunt.

561. καλεῖ pro λέγει Vienn. B. — τοῦτ' ἔπος δ' Turn. τοῦπος Vienn. A. Ald.

562. ἧ τοῖον Colb. 1. 2. Reg. N.

- καλόν τ' ἀκοῦσαι, καὶ λέγειν μεθυστέροις,
 πόλιν πατρώαν καὶ θεοὺς τοὺς ἐγγενεῖς
 565 πορθεῖν, στράτευμ' ἐπακτὸν ἐμβεβληκότα.
 μητρός τε πηγὴν τίς κατασβέσει δίκη ;
 πατρίς τε γαῖα σῆς ὑπὸ σπουδῆς δορὶ 570
 ἀλούσα, πῶς σοι σύμμαχος γενήσεται ;
 ἔγωγε μὲν δὴ τήνδε πιανῶ χθόνα,
 570 μάντις κεκευθὼς πολεμίας ὑπὸ χθονός.
 μαχώμεθ', οὐκ ἄτιμον ἐλπίζω μόρον.
 τοιαῦθ' ὁ μάντις, ἀσπίδ' εὐκυκλον νέμων 575
 πάγχχαλκον, ἥῃδα. σῆμα δ' οὐκ ἐπὶν κύκλῳ.
 οὐ γὰρ δοκεῖν ἄριστος, ἀλλ' εἶναι θέλει,

ἢ θεῖον Rob., et sic Schütz. et Blomf., quod, per se bonum, ex uno libro non erat recipiendum, quum vulg. nihil habeat reprehensionis.

563. μεθ' ὑστέροις Guelph.

565. ἐπ' ἀκτὸν Guelph.—ἐμβεβληκότα Mosq. 2.

566. μητρός δὲ Brunck. Glasg. Schütz. Blomf. male, aperte enim sibi respondent μητρός τε et πατρίς τε. — πηγὰς Guelph. Vienn. A. In Turn. post πηγὴν colo distinguitur, ut hæc verba cum præcedentibus jungantur. — Hunc versum ita edidit et explicavit Schütz.: μητρός δὲ πηγὴ τίς κατασβέσει δίκην ; Matris vero cæsæ vindictam numquid aliquis restinguet ? sed nemo ita dixit μητρός δίκη, nemo δίκην σβεννύναι. Vulgatæ sensus hic est : Matris vero fontem quodnam jus exsiccat, i. e. quoniam jure exsiccatibus ? μήτηρ de patria dictum est, ut supra v. 16. Soph. Œd. Col. 1480. πηγὴν autem σβέννυσθαι dicitur Agam. 888. θάλαττα Agam. 958.

567. πατρίς δὲ Regg. A. B. K. Med. Colb. 1. M. 1. 2. quod recepit Blomf. non melius, quam versu præcedente. πατρός τε Guelph. Vienn. C. Ald. Turn.

568. πῶσσοι Ald. — ξύμμαχος Brunck. et rell.

569. δὴ om. Ald.

570. ἐπὶ χθονός Reg. K. Med. Colb. 2. M. 1. 2. Ven. 2. Guelph. Rob. Spurius hic versus Schützio videtur, assentiente Buttlero, tum quia χθόνα etiam versu præcedente occurrit, de quo jam sæpius sermo fuit, tum quia mortis genus, quod Amphiarao impendet, nimis clare exprimitur, sed ὑπὸ χθονός κεκευθὼς nihil aliud est quam sepultus, quod bene probavit Blomf.

572. τοιαῦθ' Colb. 2. M. 1. τοῖα δ' Reg. H.—εὐκυκλον var. lect. ap. Steph. et in ed. hujus fabulæ, quæ Paris. 1587. prodiit, Schützio probata.—νωμῶν Mosq. 1. νόμον suprascr. ω Reg. K. ἔχων Med. Colb. 1. Ald. Rob., et hoc et illud e glossemate natum, significat enim νέμων idem quod νωμῶν. v. Lobeck. ad Aj. 367.

574. δίκαιος pro ἄριστος, qui hunc versum laudant, Plato de Rep. II. p. 362. A. et Plutarch. Aristid. c. 3., et, qui eos excerpserunt, Suid. I. δίκαιος. Damasc. ap. Phot. p. 1032. Sed illos vocabulum in usum suum commutasse vel ex eo patet, quod Plutarchus ipse ἄριστος habet de aud. poet. p. 32. D. et Apophth. p. 186. B. Tamen illorum auctoritate commoti sunt Pors. et Blomf., ut δίκαιος in textum recipere.

- 575 βαθεῖαν ἄλοκα διὰ φρενὸς καρπούμενος,
 ἐξ ἧς τὰ κεδνὰ βλαστάνει βουλεύματα.
 τούτῳ σοφούς τε καὶ γαθοὺς ἀντηρέτας 580
 πέμπειν ἐπαινῶ. δεινὸς ὃς θεοὺς σέβει.

ΕΓΓΕΟΚΛΗΣ.

- φεῦ τοῦ ξυναλλάσσοντος ὄρνιθος βροτοῖς
 580 δίκαιον ἄνδρα τοῖσι δυσσεβεστέροις.
 ἐν παντὶ πράγει δ' ἔσθ' ὁμιλίᾳ κακῆς
 κάκιον οὐδὲν, καρπὸς οὐ κομιστέος. 585
 Ἀτῆς ἄρουρα θάνατον ἐκκαρπίζεται
 ἧ γὰρ ξυνεισβάς πλοῖον εὐσεβῆς ἀνῆρ
 585 ναύτησι θερμοῖς καὶ πανουργία τινὶ,
 ὄλωλεν ἀνδρῶν σὺν θεοπτύστῳ γένει.
 ἧ ξυμπολίταις ἀνδράσιν, δίκαιος ὢν, 590
 ἐχθροζένοις τε καὶ θεῶν ἀμνήμοσι,

575. ἄλοκα M. 1. αἰλοκα Guelph. Vienn. A. C. Plutarch. de capienda ex inim. ut. p. 88. B. Damasc. p. 1032.

1056. Suid. l. l. sed ἄλοκα etiam Plat. et Plutarch. locis ad versum præcedentem laudatis.

576. ἀφ' ἧς Glasg. ex Plutarch. Aristid. c. 3. et de aud. poet. p. 32. D. sed ἐξ ἧς reliqui loci laudati tuentur.

577. ἀντέρωτας Guelph.

578. ὃς om. Guelph.—θεὸν cod. Barocc. 68. ap. Blomf.

579. ξυναλλάσσοντος Ald.—βροτοὺς Barocc.

580. τοῖς M. 2.—δυσσεβεστάτοις Regg. G. K. L. Mosq. 1. M. 2. Rob., quod vulgata prætulit Schütz. sine causa.

582. οὐδὲν κακίον Reg. G.—καρπὸν οὐ κομιστέον dedit Schütz. et cum versu sequente conjunxit, ne hic scorsim et loci communis instar positus videatur, sed vid., quæ ad eum dicentur.

583. Hunc versum uncinis inclusit Glasg., eiecit Blomf., tanquam proverbiale, et a lectore quodam appic-

tum. Sed hujus proverbii nulla alibi est mentio, et versus, Æschylo dignissimus, propter sequentia necessarius est, nec quidquam offensionis habet, si cum his magis, quum cum præcedentibus jungitur; quare puncto versus præcedentis fine interpunxi.

584. εὐγενὴς suprascr. in Colb. l. 2.

585. ναῦτοισι Colb. 2. ναῦταισι Blomf. ut solet.—ἐν πανουργίᾳ τινὶ Regg. K. L. καὶ πανουργίᾳ τινὶ conjecit Stanl., καὶ πανουργίᾳ τίνων dedit Arnald. καὶ πανουργίαν τίνων dedit Schütz. male hæc omnia; vulg. bene se habet, re pro personis posita, ut sæpe. Exempla habet Blomf.

586. ξὺν invit. libris Brunck. et rell.—θεομίσῳ Guelph. Barocc. Ald.

587. ξυμπολίταις Regg. A. G. Seld. Ald. Rob. Brunck. Glasg. Blomf. ξὺν πολίταις Regg. B. H. K. L. Colb. 1. Turn. Vict. ξυμπολίτης ex conjectura dedit Schütz., offensus dativo ξυμπολίταις, quem Brunck. jam recte vidit a ταντοῦ pendere.—ἀνδράσι M. 1. 2. Guelph. Ald. Turn.

588. ἀμνήμοισιν M. 2.

- ταυτοῦ κυρήσας ἐκδίκως ἀγρεύματος,
 590 πληγείς θεοῦ μάστιγι παγκοίνῳ δάμῃ.
 οὗτος δ' ὁ μάντις, υἱὸν Ὀϊκλέους λέγω,
 σάφρων, δίκαιος, ἀγαθός, εὐσεβὴς ἀνὴρ, 595
 μέγας προφήτης, ἀνοσίοισι συμμιγείς
 θρασυστόμοισιν ἀνδράσι φρενῶν βία
 595 τείνουσι πομπήν, τὴν μακρὰν πόλιν μολεῖν,
 Διὸς θέλοντος, συγκαθελκυσθήσεται.
 δοκῶ μὲν οὖν σφε μὴδὲ προσβαλεῖν πύλαις, 600
 οὐχ ὥς ἄθυμος, οὐδὲ λήματος κᾶκη,
 ἀλλ' οἶδεν, ὥς σφε χρὴ τελευτῆσαι μάχῃ,
 600 εἰ καρπὸς ἔσται θεσφάτοισι Λοξίου.
 φιλεῖ δὲ σιγαῖν ἢ λέγειν τὰ καίρια.

589. τ' αὐτὸν Ald.—ἐκδίκως vulg. Brunck. Blomf. in quo sensum non video. ἐκδίκως Regg. A. B. Seld. codd. ap. Steph. Ald. Turn., et sic dare voluit Brunck., dedit Glasg., quod sensui aptissimum est. ἐν Δίκῃς ex conj. Schütz., qui propterea etiam ταῦτῳ—ἀγρεύματι reposuit, ἐκ Δίκῃς suspicatur Blomf.

590. παγκοίνως Colb. 2.—δάκη Vienn. D. δάμη Brunck. et rell. addito propter omissum augmentum apostropho, qui in omnibus libris recte abest. vid. ad v. 441.

591. οὗτος δ' Reg. A. Colb. 2. M. 2. et suprascr. in Reg. B.—Ὀϊκλέως Ar. Οἰκλεος M. 1. 2.

592. εὐσεβὴς ἀγαθός M. 1. ἀκαθὸς εὐγενὴς Rob. εὐγενὴς etiam Reg. G. M. 2. Guelph. Seld. et suprascr. in Colb. 1. M. 1.

594. θρασυστόμοισιν M. 1.—ἀνδράσιν Glasg. et rell.—βία φρενῶν Reg. C. Med. Seld. Colb. 1. 2. Guelph. Vienn. A. B. C. D. Ven. apud Burt.

595. τὴν deest Guelph.—πάλιν vulg. et editores omnes, sine sensu. De fuga interpretantur, quamquam non de fuga sed de morte vaticinatum erat oraculum; et de morte Amphiarai Eteoclem loqui etiam propter antecedentia exempla virorum justorum cum

injustis pereuntium necessarium est. Quare πόλιν recepi, quod præbent Regg. A. B. C. N. Seld. Barocc. M. 1. 2. codd. ap. Turn. Ald. Rob., idque, commate post πομπήν posito, ita explico: cum iis abripietur deorsum ad iter in longinquam urbem faciendum. μακρὰ πόλιν de Orco dictum est, cogitatione ita supplendum: non in nostram, sed in remotam illam inferorum urbem venient. Non inepta igitur, quod Brunckio videtur, est glossa in Regg. A. B. ἤγουν εἰς τὸν Αἴδην.

596. συγκαθελκυσθήσεται invitis libris Brunck. et rell.

597. μὴ δὲ Ald. Rob.—πύλας Seld.

598. ἄθυμον vulg. Brunck. Glasg. Schütz. ἄθυμος Regg. G. K. L. Colb. 1. M. 1. 2. Ven. 2. Barocc. Guelph. Vienn. A. B. D. Ald. Rob., quod recte recepit Blomf., male confers v. 239., nam illius loci alia est ratio. Hic mutata est constructio et sequens οἶδεν magis respicitur quam præcedentia. ἄθυμον autem ex correctione non intelligentium ortum esse liquet.—λήματος Guelph.

600. ἔστι Colb. 1. 2.—θεσφάτοις Vienn. B. D. θεσφάτοις τοῦ Reg. G. Seld. Rob.

601. λαλεῖν πρὶο λέγειν M. 2.

- ὅμως δ' ἐπ' αὐτῷ φῶτα, Λασθένους βίαν, 605
 ἐχθροῦ ξενον πυλαρὸν ἀντιτάξομεν,
 γέροντα τὸν νοῦν, σάρκα δ' ἡβῶσαν φέρει.
 605 ποδῶκες ὅμμα, χεῖρα δ' οὐ βραδύνεται
 παρ' ἀσπίδος γυμνωθέν ἀρπάσαι δόρυ.
 θεοῦ δὲ δῶρόν ἐστιν εὐτυχεῖν βροτούς. 610

ΧΟΡΟΣ.

- κλύοντες θεοὶ δικαίας λιτὰς ἀντ. γ'.
 ἡμετέρας, τελεῖθ' ὥς πόλις εὐτυχῇ,
 610 δορίπωνα κάκ' ἐκτρέποντες γᾶς πρὸς
 ἐπιμόλους· πύργων δ' ἔκτοθεν βαλὼν
 Ζεὺς σφε κάνοι κεραυνῷ. 615

ΑΓΓΕΛΟΣ.

τὸν ἔβδομον δὴ τόνδ' ἐφ' ἐβδόμαις πύλαις
 λέξω, τὸν αὐτοῦ σοῦ κασίγνητον, πόλει

603. ἐχθροῦ ξενον Seld.—ἀντιτάξομαι Rob.

604. τὸν deest Guelph.—φύσει pro φέρει Med. M. 2. Seld. Colb. 2. Rob. var. lect. in Regg. A. B., quod recepit Blomf., sed aut nulla, aut durissima est constructio, quamquam et ipse φύσει vix e glossemate irreperere potuisse fateor. Facilius ferrem, si quis φύει reponeret. cf. Lobeck. ad Aj. 1066.

606. ἀρπάσαι Ald. Rob.—δορί Reg. E.—παρ' ἀσπίδος a sinistro latere bene explicant Brunck. Schütz.

607. θεοῦ τε Guelph.

608. δικαίους λιτὰς Reg. H. Colb. 1. Guelph. Vienn. A. C. D. suprascr. in Vienn. B. δικαίους λόγους M. 2. Lips. 1. codd. ap. Steph. et ap. Turn. var. lect. in Vienn. B. C. Rob.

609. ἡμετέρους M. 2. suprascr. in Vienn. B. et var. lect. ap. Steph. et in Vienn. C. ἐμούς Rob.—τελοῖθ' Ar. εὐ τελεῖτε Rob., quos secutus Blomf. dedit: ἐμὰς εὐ τελοῖθ', quia strophicis hoc aptius respondeat. Sed nulla est mutandi causa.—Totum versum Rob. sic legit: ἐμούς εὐ τελεῖτε πόλιν εὐτυ-

χεῖν, quæ lectio correctori debetur, qui non recte se habere versum putavit, nisi si ad amussim strophico respondeat.

610. δορίπωνα Seld. M. 1. Vienn. B. D.—γᾶς τῶνδ' ἐπιμόλους Rob. γᾶς πρὸς ἐπιμόλους vulg. sed πρὸς omittunt Regg. A. C. E. G. K. L. Seld. M. 1. Ven. 2. Mosq. 1. Brunck. Schütz. Blomf. sed sensu perquam incommodo. Mihi placere Hermannii emendationem ἐς γᾶς ἐπιμόλους, ad strophicum monui.

611. δ' om. Barocc. Ald.—ἐκτοσθεν Reg. B. M. 1. Barocc. Ald. Rob. Turn., sed ἔκτοθεν, quod cum reliquis libris Brunck. et rell. dederunt, metrum postulat.

612. ὁ Ζεὺς Vienn. A. C.—κανεῖ Reg. G. κανεῖ M. 1. 2. κονοῖ Rob. καίνοι Med.

613. Pro τόνδ' Brunck. suspicatur νῦν, Blomf. dedit τόν τ', sed τόνδ' eadem ratione dictum est, ut v. 390. cf. Erf. ad Soph. CEd. R. 101. ed. min.—ἐβδόμοις Colb. 1. ἐμδόμοις Ox.

614. λέγω Reg. G.

- 615 οἶας γ' ἀρᾶται καὶ κατεύχεται τύχας·
 πύργοις ἐπεμβὰς ἀπικηρυχθεὶς χθονί,
 ἀλώσιμον παιᾶν' ἐπεξιακχάσας, 620
 σοὶ συμφέρεσθαι, καὶ κτανῶν θανεῖν πέλας,
 ἢ ζῶντ' ἀτιμασθῆρα τῶς σ' ἀνδρηλάτην
- 620 φυγῇ τὸν αὐτὸν τόνδε τίσασθαι τρόπον·
 τοιαῦτ' αὐτεῖ, καὶ θεοὺς γενεθλίους
 καλεῖ πατρῴας γῆς, ἐποπτῆρας λιτῶν 625
 τῶν ὧν γενεσθαι πάγχυ Πολυνείκους βία.
 ἔχει δὲ καινοπηγὲς εὐθετον σάκος,
- 625 διπλοῦν τε σῆμα προσμεμηχανευμένον.
 χρυσήλατον γὰρ ἄνδρα τευχιστὴν ἰδεῖν·
 ἄγει γυνή τις σωφρόνας ἡγουμένη. 630
 Δίκη δ' αἶψ' εἶναί φησιν, ὥς τὰ γράμματα
 λέγει, ΚΑΤΑΞΩ Δ' ΑΝΔΡΑ ΤΟΝΔΕ, ΚΑΙ
 ΠΟΛΙΝ

615. οἶας ἀρᾶται Reg. G. Vienn. A. C. Turn. οἶα γ' ἀρᾶται M. 1. Vienn. D. οἶα γὰρ ἀρᾶται Vienn. B. οἶα ἀρᾶται Ald.—πόδας pro τύχας Ald.

616. χθονὸς Reg. L.

617. ἐξιακχάσας Ald. Turn. Vict. ἐξιακχέυσας Rob.

618. συμφέρεσθαι Brunck. et rell. inuitis libris.—Argutiae sunt, quibus concludit Schütz. legendum esse κτανεῖν θανῶν.

619. ζῶν suspicatur Schütz. pessime.—τ' ὥς omisso σ' Rob. θ' ὥς σ' Guelph., quod recepit Blomf. sed vid. Erf. ad Soph. Œd. R. 80. ed. min. Elmsl. ad Eur. Med. 313.—ἀνδρηλάθη Ven. apud Burt. ἀνδρηλατῶν mavult Blomf. sine causa.

621. αἰτεῖ Rob. γενεθλίους θεοὺς Colb. 1.

622. γᾶς vulg. sed γῆς Med. M. 1. 2. suprascr. in Reg. B. Ald. Brunck. et rell. τε γᾶς Guelph.

623. βία Ald. Rob.

624. καινοπηγὲς Reg. L.—εὐκυκλον Ald. Turn. Vict. cum plerisque

codd. εὐθετον Regg. A. B. Seld. Rob. var. lect. in M. 2. et ap. Steph. quod receperunt Brunck. et rell. et praefendum sane est, praesertim quum facile intelligi possit, εὐκυκλον ex v. 471. et 572. irreperere potuisse, εὐθετον non item.

625. προσμεμηχανημένον Mosq. 1. Med. Seld. Regg. G. L. Colb. 1., quod recepit Blomf. ut v. 523. sed rarior forma praefenda est.

626. τευχιστὴν Reg. H. Barocc. M. 1. 2. Vienn. B. C. Ald. Rob. Turn. τευχιστὸν Viteb.

627. ἄγοι Ald.

628. φασίν Viteb. — γράμματα Guelph.

629. λέξει Med. M. 2.—κατάξω τ' ἄνδρα Reg. B., quod receperunt Brunck. Glæsg. Blomf. κατάξω γ' ἄνδρα ex conjectura Schütz., sed nullam video mutandi causam, quum inscriptionis initium ex praecedentibus ita supplendum sit: Δίκη εἰμὶ vel Δίκη μὲν εἰμὶ, κατάξω δ' ἄνδρα etc. Nam quod Schütz. putat, inscriptionem

630 ΕΞΕΙ, ΠΑΤΡΩΩΝ ΔΩΜΑΤΩΝ Τ' ΕΠΙ-
ΣΤΡΟΦΑΣ.

τοιαῦτ' ἐκείνων ἐστὶ τάξευρήματα.

σὺ δ' αὐτὸς ἤδη γνῶθι, τίνα πέμπειν δοκεῖς· 635

ὥς οὔ ποτ' ἀνδρὶ τῷδε κηρυκευμάτων

μέμψῃ, σὺ δ' αὐτὸς γνῶθι ναυκληρεῖν πόλιν.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

635 ᾧ θεομανές τε καὶ θεῶν μέγα στύγος,

ᾧ πανδάκρυτον ἄμδν Οἰδίου γένος·

ἄμροι, πατρὸς δὴ νῦν ἄρα τελεσφόροι. 640

ἀλλ' οὔτε κλαίειν, οὔτ' ὀδύρεσθαι πρέπει,

μὴ καὶ τεκνωθῇ δυσφορώτερος γόος.

640 ἐπώνυμω δὲ κάρτα, Πολυνείκη λέγω,

τάχ' εἰσόμεσθα τὰπίσημ' ὅπη τελεῖ·

εἴ νιν κατὰξει χρυσότευκτα γράμματα, 645

revera ex his senariis constituisse:
Δίκη κατάξω γ' ἄνδρα etc., ridiculum
est.

630. πατρώαν ἔξει M. 1. 2. ἔξει
πατρώαν Seld., quod receperunt
Glasg. et Blomf., et commate ante
δαμάτων posito cum praecedentibus
junxerunt. Sed non est, cur magis
hoc placeat quam vulgatum, nisi forte
propterea, quod ex vulg. lectione τε
tertio loco positum est, quod non recte
fieri posse putavit Pors. ad Toup.
emend. in Suid. p. 489. sed oblocutus
est jam Herm. ad Hecub. 77. et Rei-
sig. ad Soph. Œd. Col. 473.—τ' om.
Vienn. B. D.

631. εἰσὶ Viteb.

632. πέμπειν γνῶθι τίνα M. 1.—
δοκεῖ Med. Reg. H. Guelph. δοκεῖ σοι
Colb. 1. Ald.

633. τῶνδε Colb. 1. Viteb.

634. μέμψῃ Glasg. et rell. sine
libris.

636. πολυδάκρυτον Schol. A. B.—
ἐμδν Rob. ὠμδν Barocc. Ald. male,
receperunt tamen Schütz. Schwenk.

637. δὲ νῦν ἄρα Viteb. δὴ ἄρα νῦν
Vienn. A. C. Ald. Rob.

Theb.

638. κλάειν adversus librorum auc-
toritatem Brunck. et rell.—οὔτε δύρε-
σθαι Blomf. ex præcepto Porsoni, qui
ὀδύρομαι tragicis sine jure denegat.

639. τεκνωθῇ Ald.—δυσφορώτατος
Regg. K. L. Colb. 1. M. 2. Ven. 2.
Vienn. B. D.

640. Πολυνείκη et punctum post
λέγω vulg. Πολυνείκη Ald. Πολυνείκει
Reg. B. Brunck. Schütz. Blomf. Sed
versus a sequentibus disjunctus sensu
caret, (inepte vertit Schütz.: Jam
autem Polynici, vere ita nominato, hæc
dico) verba ἐπώνυμω δὲ κάρτα cum
versu sequente jungenda esse perspi-
cium est, dedi igitur Πολυνείκη λέγω,
eaque commatibus inclusi. Accusa-
tivus autem hoc sensu non minus
bene dicitur, quam dativus, v. Lobeck,
ad Aj. 570.

641. εἰσόμεθα Vienn. A. B. C. D.
Ald. οἰσόμεσθα M. 1. — τοῦπίσημ'
Regg. C. G. Med. M. 1. Ven. 1.
Guelph. Vienn. B. C. D. Seld. Ba-
rocc. Viteb. Ald. Rob. Tum., quod
recipere non dubitarem, si vocabuli
τὸ ἐπίσημα aliud exemplum reperire-
tur.—ὑποί Rob. Vict.

- ἐπ' ἀσπίδος φλύοντα σὺν φοίτῳ φρενῶν.
 εἰ δ' ἡ Διὸς παῖς παρθένος Δίκη παρῆν
 645 ἔργοις ἐκείνου καὶ φρεσὶν, τάχ' ἂν τοδ' ἦν·
 ἀλλ' οὔτε νιν φυγόντα μητρόθεν σκότον,
 οὔτ' ἐν τροφαῖσιν, οὔτ' ἐφηβήσαντά πω, 650
 οὔτ' ἐν γενείου συλλογῇ τριχώματος,
 Δίκη προσεῖπε καὶ κατηξιώσατο·
 650 οὔτ' ἐν πατρώας μὴν χθονὸς κακουχία
 οἷμαί νιν αὐτῷ νῦν παραστατεῖν πέλας.
 ἦ δῆτ' ἂν εἴη πανδίκως ψευδάνυμος 655
 Δίκη, ξυνοῦσα φωτὶ παντόλμῳ φρένας.
 τούτοις πεποιθὼς εἶμι, καὶ ξυστήσομαι
 655 αὐτός· τίς ἄλλος μᾶλλον ἐνδικώτερος;
 ἄρχοντί τ' ἄρχων, καὶ κασιγνήτῳ κάσις,
 ἐχθρὸς σὺν ἐχθρῷ στήσομαι. Φέρε' ὥς τάχος 660
 κνημίδα, αἰχμὴν, καὶ πετρῶν προβλήματα.

ΧΟΡΟΣ.

μὴ φίλτατ' ἀνδρῶν, Οἰδίπου τέκος, γένη

643. σὺν τύφῳ vulg. συμφοίτῳ Rob. συμφοίτῳ Med. M. 1. σὺν φοίτῳ Regg. A. B. C. E. F. H. K. L. Colb. 1. Seld. Barocc. Ven. 1. Guelph. Mosq. 1. 2. Schol., quod recte receperunt Brunck. et rell.

644. παρθένου δίκην Ald.

645. φρεσὶ M. 1. 2. Guelph. Ald. Rob. Turn.

646. φεύγοντα mavult Blomf. sine causa.

647. οὔτε φηβησαν τὰ Ald.

648. συλλογῇ Ald. Rob. Turn. Vict. συλλογῇ Brunck. et rell.

649. προσεῖδε ex Scholiastæ interpretatione legendum censuerunt Stanl., Martin. var. lectt. iv. 19. Markl. ad Eur. Suppl. 958. idque receperunt Brunck. Schütz. Blomf. Sed etiamsi multis poetarum locis hoc confirmari potest, non tamen ideo omnium librorum lectio relinquenda est, nam et προσεῖπεν curæ et honoris signum est, quod et Schwenk. recte vidit.

650. οὐδ' ἐν Regg. A. B. Barocc. M. 1., quod receperunt Brunck. Schütz. Blomf. Schwenk. sed nescio, quo jure vulgatæ præferendum sit.—κατουχία Schütz. errore typ.

651. νῦν συμπαραστατεῖν Ald. νῦν παραστατεῖν Regg. A. B. H. Med. Colb. 1. M. 1. Guelph. Barocc. Ven. 1. Mosq. 2. Rob., quod receperunt Brunck. et Blomf., quorum tamen hic in notis vulg. mavult, nec video, cur sit ab ea discedendum.

653. φρενὸς Guelph.

655. αὐτῷ Reg. L.

656. ἄρχοντι γὰρ Colb. 1.

657. ξὺν Brunck. et rell. invitis libris.

658. κνημίδας Ald. Rob.—αἰχμῆς Seld. Colb. 1. Reg. H. Schol. B., quod recepit Blomf., sed neque ocreæ apte possunt προβλήματα πετρῶν vocari, neque probabile est, eum solas ocreas postulasse. — πτερῶν M. 1. Guelph. Rob. Schol. B. et var. lect.

660 ὀργὴν ὁμοῖος τῷ κάκιστ' αὐδαμένα·
 ἀλλ' ἄνδρας Ἀργείοισι Καδμείους ἄλλις
 ἐς χεῖρας ἐλθεῖν· αἶμα γὰρ καθάρισον. 665
 ἀνδρεῖν δ' ὁμαίμοιν θάνατος ᾧδ' αὐτοκτόνος,
 οὐκ ἔστι γῆρας τοῦδε τοῦ μιάσματος.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

665 εἴπερ κακὸν φέρει τις αἰσχύνῃς ἄτερ,
 ἔστω· μόνον γὰρ κέρδος ἐν τεθνηκόσι·
 κακῶν δὲ καῖσχεῶν οὐ τιν' εὐκλειαν ἔρεις. 670

ΧΟΡΟΣ.

τί μέμονας τέκνον; μήτι σὲ θυμοπλη- στρ. α'.
 θὴς δορίμαργος ἄτα φερέτω· κακοῦ δ'

in Seld. M. 2. Vienn. D., quæ lectio non contemnenda est.

660. ὀρμην Colb. 1.—ὁμοίως Ald. —αὐδομένῳ Guelph.

663. ἀνδρεῖν Seld. — αὐτοκτόνος Barocc. αὐτόκτονος taciti ediderunt Schütz. Blomf. et sic scribit Lobeck. ad Aj. 841.—θάνατος ὡν αὐτοκτόνος conject Elmsl. ad Soph. Cœd. R. 60. male.

664. πέρας Colb. 1. M. 2. Ven. 1. 2. Guelph. Mosq. 2. Vienn. A. B. C. D. Ald.

665. Turbas inutiles in his versibus excitant interpretes. Schütz. v. 667. ante 666. ponendum putat, Buttler. v. 666. ante 665. ita ut ille Eteocli, hic Choro tribuatur, Blomf. comma ante αἰσχύνῃς posuit, et post v. 666. duos tres versus excidisse ex Schol. verbis colligit, quæ sententia neque Schol. verbis comprobatur, et propterea omnino rejicienda est, quod et in sequentibus terni semper Eteoclis versus Chori cantibus interpositi sunt. Mihi quidem hi versus nulla mutatione egere, sed hunc sensum pulcherrimum præbere videntur: Si quis malum aliquod (i. e. mortem) sine dedecore suscipit, esto; nullum enim est nisi in morte lucrum; malum autem cum dedecore junctum, omni gloria caret.

Hoc igitur dicit: Si fratri obviam iero, mortem gloriosam obibo, nec quidquam detrimenti capiam, quum mors lucro habenda sit; sin vero periculum fugio, cum morte, quam effugere non possum, simul ignominiam subibo. Ex his simul elucet, pro vulg. φέροι ex M. 1. 2. Ven. 2. Guelph. Ald. Rob. Turn. φέρεi recipiendum esse, quod et Blomf. dedit.

666. ἐν Vienn. A. B. C. D. Barocc. Schol. A., quod recepit Blomf., sine sensu.

667. καῖσχεῶς Rob.—οὔτιν' vulg. οὐ τιν' Brunck. et rell.

668. τί μέμονας Med. Seld. Reg. L. M. 2. Schol. B. Brunck. τί καὶ μέμονας Rob. τί μέμηνas Vienn. B. D. Vict. et, ut videtur, codd. plerique. τί μέμηνas Ald. Turn. καὶ μέμονas Glasg. Schütz. Blomf., quæ mutatio minime necessaria est, quum τί μέμονas et sensui et metro sufficiat. Sed si in quo libro illud τί abesset, malim μέμηνas, τέκνον; reliquæ enim lectiones ex emendatione metrica propter non intellectionem versus dochmiaci rationem natæ videntur.—τέκος Reg. H.—μή τις σὲ Vienn. A. B. C. Vict.

669. θυμοπλήθους Guelph. Rob.—δορίμαργος Reg. L. M. 1. 2. Vienn. B. D.—ἄτη M. 1. 2. Ald. Rob. Turn.

670 ἔκβαλ' ἔρωτος ἀρχάν.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

ἐπεὶ τὸ πρᾶγμα κάρτ' ἐπισπέρχει θεός,
ἴτω κατ' οὔρον κῦμα Κωκυτοῦ λαχόν
Φοίβῳ στυγηθὲν πᾶν τὸ Λαΐου γένος.

675

ΧΟΡΟΣ.

ἁμοδακῆς σ' ἄγαν ἵμερος ἐξοτρύ-

ἄντ. α'.

675 νει πικρόκαρπον ἀνδροκτασίαν τελεῖν
αἵματος οὐ θεμιστοῦ.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

φίλου γὰρ ἐχθρά μοι πατρὸς τέλει' ἀρὰ
ξηροῖς ἀκλαύστοις ὄμμασι προσιζάνει,
λέγουσα κέρδος πρότερον ὑστέρου μόρου.

680

ΧΟΡΟΣ.

680 ἀλλὰ σὺ μὴ ποτρύνου. κακὸς οὐ κεκλή-
ση, βίον εὖ κυρήσας· μελαναιγίς δ' οὐκ

στρ. β'.

670. ἀρχήν M. 2.

672. παρὰ Κωκυτοῦ Reg. L.—Inutilis est Blomfieldii conjectura: ἴτω κατ' οὔρον. κῦμα Κωκυτοῦ λαχεν Φοίβῳ κ. τ. λ.

673. πᾶν om. Ven. 1. — Λαΐον Colb. 1.

674. θυμὸς pro ἵμερος Rob. Brunck. male.—ἐποτρύνει M. 2. Rob. Brunck. non minus male, utrumque enim metrum pervertit.

675. πικρόκαρον Rob.

676. θεμιτοῦ vulg. θεμιστοῦ Med. idem jam metri causa emendaverat Pauw. et reposuerat Brunck. ex var. lect. Reg. B. ἀθεμιστοῦ, quem sequuntur Glasg. Schütz. Blomf.

677. γὰρ καὶ Rob.—αἰσχρὰ vulg. ἐχθρὰ Regg. A. E. F. K. L. et var. lect. in B., Colb. 1. M. 1. 2. Ven. 2. Mosq. 1. Seld. Vienn. B., quod propter oppositum φίλου recte receperunt omnes præter Glasg.—μοῦ Regg. K. L.—τελεία Regg. K. L. τελεῖ Barocc. Ald. Rob. τελεῖν Tum.—ἀρὰ τέλει Colb. 1. Blomf. in Appendice cum Hermanno de elisione τέλει' ἀρὰ du-

bitans, τελεῖν legendum putat. Eo revera illud τέλεια per se etiam incommodi aliquid habet, et oppositorum φίλου et ἐχθρὰ concinnitatem turbat.

678. ξηροῖς τ' Colb. 1.—ἀκλαύτοις Blomf. sine causa.—ὄμμασιν Glasg. Blomf.

679. μόρον Colb. 1. Guelph. Ald. Turn.—Schütz. ita edidit: λέγουσα προτέρου κέρδος. ὕστερον μόρου. Buttler. Blomf. Schwenk., qui vulg. retinent, ita explicant, ut dicat, mortem celerrimam seniori præferendam esse, qui sensus extricari non potest, nisi subaudito μείζον vel μάλλον, quod omitti non poterat. Si ad verbum veritas, sensus hic est: denuntians lucrum, quod prius erit morte posteriore, i. e. victoriam, quam sequetur mors, qui sensus, consulto obscurius expressus, aptissimus videtur.

680. μὴ ποτραίου Ald.—κακὸς δ' οὐ Vienn. B. C. D. δειλὸς οὐ Regg. G. K. L. Colb. 2. Ven. 2. Seld. Rob.—οὐκ ἐκλήσῃ Guelph. Rob.

681. κεκλήσει invitis libris Glasg.

εἴσι δόμον Ἑριννὺς, οὗτ' ἂν ἐκ χερῶν 685
θεοὶ θυσίαν δεχονται.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

θεοῖς μὲν ἤδη πῶς παρημελήμεθα,
685 χάρις δ' ἀφ' ἡμῶν ὀλομένων θαυμάζεται.
τί οὖν ἔτ' ἂν σαίνοιμεν ὀλέθριον μόρον;

ΧΟΡΟΣ.

νῦν ὅτε σοι παρέστακεν· ἐπεὶ δαίμων ἀντ. β'. 690
λήματος ἐν τροπαία χρονία μεταλ-
λακτὸς, ἴσως ἂν ἔλθοι θαλερωτέρῳ
690 πνεύματι· νῦν δ' ἔτι ζεῖ.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

ἐξέξεσεν γὰρ Οἰδίου κατεύγματα·

et rell.—^{προς} μελαναγίς Vienn. B. D.
— δ', quod ante οὐκ libri omnes
habent, omiserunt, praeunte Pauw. et
Arnald., Glasg. et rell. male, metro
enim non officit.

682. δόμον vulg. adversus metrum.
δόμων Reg. A., quod mavult Blomf.
et recepit Schwenk. nescio quomodo
genitivum explicantes. δόμους ex con-
jectura dedit Brunck., quem sequuntur
Glasg. Schütz. Blomf.—Ἑριννὺς Blomf.
—οὗτ' ἂν vulg. οὗτ' ἂν Ald. οὗθ' ἂν
Rob. ὕταν Seld. M. 1. 2., quod recepe-
runt Glasg. (ubi ἐν χερῶν ὕταν legitur)
Schütz. Blomf. Schwenk. Seidl. de
verss. dochm. p. 166., sed illud οὗτ'
ἂν tam exquisitum est, ut, quomodo
faciliorem lectionem extrudere po-
tuerit, intelligi nequeat. Malui igitur
vulgatam mendosam retinere, quam
lectiones improbables recipere. Mihi
quidem versus ita legendus videtur:
εἰς δόμον εἰς Ἑριννὺς, οὗτ' ἂν χερῶν.

683. δέχονται Rob.

684. παρημελήμεθα Ald.

685. ὀλομένων Guelph.—οὐ θαυμά-
ζεται Vienn. A.

686. τί γ' οὖν M. 1. τί νυν Blomf.
cadem de causa, qua v. 190. τί δ' οὖν,
et eodem vitio, quo v. 221. μή νυν
reposuit.—μόρον ὀλέθριον Guelph.

687. Schützius totam hunc stro-

pham, quam conjecturis non ornavit
sed oneravit, sic edidit:

νῦν τὰδε σοι παρέστακεν ἔπη θυμός·
λήμα δ' ἂν ἐν τροπαία χρονία μεταλ-
λακτὸν ἴσως ἀνέλθοι θαλερωτέρῳ
πνεύματι νῦν ἔτι ζεῖ.

quarum mutationum nulla opus est,
pleræque etiam sensum pervertunt.
Sic primo statim versui, quasi gram-
maticæ græcæ prorsus ignarus, hunc
sensum tribuit: Nunc quidem ista
verba tibi animi ferror suggerit. Non
minus facile carebimus iis, quæ suspi-
catur Blomf. ἐπεὶ δαμὲν λήμα τὸ σὸν
τροπαία χρονία μεταλλακτὸν κ. τ. λ.—
νῦν ὕτι Rob. De νῦν ὕτε vid. Herm.
ad Vig. p. 919.—παρέστηκεν Guelph.
Barocc. Ven. ap. Burt.

688. λήματος Colb. 2.—ἀντροπαία
vulg. ἀντροπαίου Mosq. 1. ἐν τροπαία
Ald. Turn., quod cum Blomf. recepi,
præferendum sane Heathii mutationi,
qui legi vult ἂν τροπαία—ἴσως ἀνέλ-
θοι, poscit enim ἴσως quasi suo jure
ἂν juxta se positum.—χρόνια Seld.
Barocc. Ald. Turn. Vict.

689. ἂν ἔλθῃ Colb. 2. Reg. L.

690. ζῇ Rob.

691. ἐξέξεσαν Reg. L. ἐξέξεσαν
Barocc. Guelph. Ald. Rob. Turn.—
κατεύματα Guelph.

ἄγαν δ' ἀληθεῖς ἐνυπνίων φαντασμάτων 695
ὄψεις, πατρώων χρημάτων δατήριοι.

ΧΟΡΟΣ.

πέιθου γυναιξί, καίπερ οὐ στέργων ὄμωσ.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

695 λέγοιτ' ἂν ὧν ἄνη τις· οὐ δὲ χρὴ μακράν.

ΧΟΡΟΣ.

μὴ "λθῃς ὁδοὺς σὺ τάσδ' ἐφ' ἐβδόμαις πύλαις.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

τεθηγμένον τοί μ' οὐκ ἀπαμβλυνεῖς λόγῳ. 700

ΧΟΡΟΣ.

νίκην γε μέντοι καὶ κακὴν τιμᾷ θεός.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

οὐκ ἄνδρ' ὀπλίτην τοῦτο χρὴ στέργειν ἔπος.

ΧΟΡΟΣ.

700 ἀλλ' αὐτάδελφον αἵμα δρέψασθαι θέλεις;

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

θεῶν διδόντων, οὐκ ἂν ἐκφύγοι κακά.

692. ἐνυπνίων φαντασμάτων vulg. et sic Glasg. Schütz. probante Pors. ad Eur. Orest. 401. ἐ. φαντασμάτων Ald. φαντασμάτων ἐνυπνίων M. 2. φασμάτων ἐνυπνίων Reg. A. Seld. M. 1. var. lect. in Reg. B. Rob., idque receperunt Brunck. et Blomf., qui φάσμα usitatus nostrum dicit; sed ob illud ipsum non præferendum est. Et φάντασμα satis tuentur loci a Porsono laudati.

693. δοτήριοι Med. δατήριον Ald.

694. πιθοῦ Blomf. secundum ea, quæ ad Prom. 282. monuerat, et sic Elmsl. ad Med. 1216.—γυναιξίν Med. —καίπερ μὴ Reg. L. Rob.

695. ἄνη τις Med. Seld. (teste Blomf.) codd. ap. Steph. et sic Brunck. Glasg. Schütz. Schwenk. ἄνυτις M. 1. 2. Barocc. Seld. (teste Buttl.) Ald. Rob. Turn. Vict. ἄνυτις Regg. G. H. Colb. 1. Guelph. Vienn. A. B. C. D. ἀνῆ τις Blomf. quod non

intelligo. ὄνησις conj. Buttl. Sed recepta lectio proba. videtur.—οὐδὲ vulg. οὐ δὲ Rob. et sic recte Schütz. Schwenk. Blomf.—μακρὰ Rob.

696. μ' ἔλθῃς Colb. 2. μήλθῃς Ald. μήλθῃς Rob. Turn. μὴ ἔλθῃς Blomf.—ἐφ' om. Colb. 2.

697. τεθειγμένον Guelph.—τί μ' M. 1.—Hunc et duos, qui sequuntur, versus inverso ordine poni et Eteocli tribui vult Schütz., inepte; in commentario tamen locum recte explicat.

698. δίκη var. lect. ap. Schol. A., quæ placet Blomf., male.—γε om. Guelph.—Interrogationem in fine versus habet M. 1. quod probat Buttl., male; non est *injuncta victoria* sed *turpis* i. e. ita reportata, ut Eteocles ipse a periculo abfuerit.

699. στέργειν γ' Guelph. στέγειν Ald.—τέπος Vienn. B. τοῦπος Vienn. C.

701. ἐκφύγῃ M. 2. Ald.

ΧΟΡΟΣ.

- πέφρικα τὰν ὠλεσίοικον
θεὸν, οὐ θεοῖς ὁμοίαν,
παναληθῆ, κακόμαντιν
705 πατρὸς εὐκταίαν Ἐριννὺν
τελέσαι τὰς περιθύμους
κατάρας βλαψίφρονος Οἰδιπόδα. 710
παιδολέτωρ ἔρις ἅδ' ὀτρύνει.
ξένος δὲ κλήρους ἐπινωμᾷ ἀντ. α'.
710 Χάλυβος Σκυθῶν ἄποικος,
κτεάνων χρηματοδαίτας
πικρὸς, ὠμόφρων σίδαρος, 715
χθόνα ναίειν διαπήλας,
ὅποσαν καὶ φθιμένοισι κατέχειν,

702. Strophæ quæ sequitur versus ita disposuit Gaisf. ad Hephæst. p. 294., ut choriambici evaserint, recte refutatus ab Herm. El. metr. p. 425. Sequitur tamen illum in plerisque Blomf.—τὴν Lips. 1.—ὠλεσίοικον Reg. L. Lips. 1. Vienn. A. B. C. D. Ald. Rob. ὠλεσίδομον var. lect. ap. Steph.

703. θεῶν Reg. G. Seld. Barocc. M. 1.—Post hunc versum legitur ἃ γὰρ νύκτωρ παρεκελεύσατο καὶ γέγονε in M. 1. 2. Colb. 1. Reg. G. Ven. 2. Guelph. Vienn. A. B. C. D. Turn. οὐ γὰρ ν. π. κ. γ. Ven. 1. Barocc. οὐ γὰρ νύκτωρ παρελεύσατο καὶ γέγονε Ald. ἃ γὰρ νύκτωρ παρεκελεύσατο καὶ γέγονε Rob. ἃ γὰρ νύκτωρ παρεκελεύσατο καὶ γέγονε Ar. Ox. Vict. quæ et sensu et metro spuria arguuntur, et omittuntur a reliquis codd. et edd. inde a Cantero.

705. εὐκτέαν Seld. — Ἐριννὺν Seld. Ald. Blomf.

706. ὑπερθύμους Regg. G. K.

707. τοῦ βλαψίφρονος M. 2.—Οἰδιπόδος Barocc. Ald. Οἰδιπόδα Turn.—Οἰδιπόδα βλαψίφρονος edidit Blomf. choriamborum suorum causa, mutato etiam antistrophico.

708. παιδολέτω Ald.—δ' ἔρις Vict.

Brunck. Glasg. Schütz. sed δ' abest M. 2. Barocc. Ald. Rob. Turn. et recte omisit Blomf.—τὰδ' Vict. sed ἅδ' Regg. A. B. Colb. 1. M. 2. Guelph. Lips. 2. Barocc. Ald. Rob. Turn. Brunck. et rell.

709. ξένους δὲ κλήρους Barocc. ξένους δὲ κλήροις Ald. ξένος δὲ κλήροις Colb. 1. Mosq. 2. Vienn. A. B. C. D. Turn. ξένος δὲ κλήρος Rob.—ἐπινωμῶν Reg. L. ἐπικωμᾷ Mosq. 2.

710. χάλυψ ὁ Σκυθῶν male et sine necessitate emendavit Stephanus, cf. Elmsl. ad Eur. Heraclid. 162.

711. χρηματοδέτας Guelph. χρηματοδότας Seld.

712. σίδηρος Guelph. Ald. Turn.

713. διατύλας Guelph.

714. ὀπόσσην Ald. Turn. ὀπόσοις Med.—ἐν ante καὶ legitur vulg. et receperunt Brunck. Glasg. Schütz., sed omittunt Med. Seld. Reg. K. Colb. 1. M. 2. et quemadmodum ex præcedente ὀπόσαν facile nasci poterat, ita neque metrum illud admittit, de quo mox dicturus sum, neque sensus, quem non ceperunt editores. Omnes enim aut εἴη aut πρέποι aut simile quid ad infinitivum κατέχειν. subaudiendum esse putant, quod quomodo

715 τῶν μεγάλων πεδίων ἀμοίρους.

ἐπειδὴν αὐτοὶ κτάνω-

στρ. β'.

σιν, αὐτοδαίητοι θάνωσι,

720

καὶ χθονία κόνις πῆ

μελαμπαγὲς αἶμα φοίνιον,

720 τίς ἂν καθαρμοὺς πόροι,

τίς ἂν σφε λούσειεν; ᾧ

725

πόνιοι δόμων νέοι παλαι-

οῖσι συμμιγείς κακοῖς.

παλαιγενῇ γὰρ λέγω

ἀντ. β'.

725 παραιβασίαν ὠκύποινον

fieri possit non video; imo locus ita est supplendus: *χθόνα ναίειν διαπήλας, ὅπόσαν καὶ φθιμένοισι κατέχειν διαπάλλει*. Quod quum non intelligerent, omnes etiam φθιμένους ex Brunckii conjectura receperunt; verum igitur ita ediderunt Brunck. Glasg. Schütz.:

ὅπόσαν ἂν καὶ φθιμένους κατέχειν, qui jam propterea strophico non bene respondet, quod *βλαψίφρονος* secundam syllabam producere deberet; Blomf. autem, qui in stropha *Οἰδιπόδα βλαψίφρονος* scripserat, dedit, quæ his responderent, καὶ φθιμένους ἂν κατέχειν. Sed φθιμένοισι, quod sensum postulare vidimus, habent libri omnes; et quod ad metrum attinet, strophico, qui ionicum a minore cum pæonico exitu habet $\cup - - | \cup \cup - \cup -$, ad amussim respondebit antitheticus, si legeris *ὅπόσαν καὶ φθινομένοις κατέχειν*, sed etiam sine mutatione responsio salva videtur, hanc enim formam $\cup - - | \cup \cup - \cup \cup -$ recte illi respondere puto, pro certo affirmare nequeo, quum pæonum ratio propter ratiorem usum nondum satis perspecta sit. Ceterum junctos cum ionicum a minore pæones habes etiam Choeph. 801.

τὸ δὲ καλῶς κτάμενον, ᾧ μέγα
ναίων

στόμιον, εὖ δὲς ἀνιδεῖν δόμον ἀνδρός.

716. ἐπεὶ δ' ἂν Guelph. Mosq. 2..

quod recepit Blomf. male. — *αὐτοὶ κτάνωσιν* Ven. 1. Barocc. Guelph. Ald. Turn. Vict. *αὐτοὶ κτάνωσι* Vienn. A. B. C. D. Viteb. Mosq. 2. *αὐτοκτόνως* var. lect. ap. Turn. Steph. et Rob. (nescio an codd. rell.) quod receperunt Brunck. et rell. omnes, propterea in antistropha mutare coacti. *Vulgatum retinui*, sed verum mihi videtur *αὐτοκτονῶσι*, quod in utramque partem facile corrumpi poterat, et legitur Soph. Ant. 56. Hoc recepto, nihil in antistropha mutandum est, sensus autem videtur egregius.

717. *αὐτοδαίητος* Reg. G.

718. Correctione indigere hic versus videtur Hermanno El. metr. p. 431., quia choriambus est pro diiambō, quem antistrophicus habet, sed de necessitate dubito.

719. *φόνιον* M. 1. Colb. 1. Vienn. A. B. C. D. Mosq. 1. 2. Viteb. codd. ap. Turn. *φόνον* Reg. G.

720. *καθαροῖς* Mosq. 1. ex rasura. *καθαρὸν* Guelph. Barocc. Vienn. C. Mosq. 2. *κάθαρμα* suprascr. on Med.

721. *λαίσειεν* Ald.

722. *παλαιοῖς* vulg. *παλαιοῖσι* Ven. 2. Seld. Mosq. 1. Glasg. et rell.

723. *ξυμμιγείς* vulg. *συμμιγείς* Reg. G. Guelph. Mosq. 1. 2. Glasg. et rell. — *κακοῖσι* Reg. G. M. 1. Ven. 2. Mosq. 1.

725. *παραιβασίαν* Reg. B. (et plerique, credo, alii codd.) Ald. Rol.

- αἰῶνα δ' ἐς τρίτον μένει.
 Απόλλανος εὖτε Λαῖος 730
 βία, τρεῖς εἰπόντος ἐν
 μεσομφάλοις Πυθικοῖς
 730 χρηστηρίοις, θνήσκοντα γέν-
 νας ἄτερ, σῴζειν πόλιν.
 κρατηθεῖς δ' ἐκ φίλων ἀβουλίαις, στρ. γ'. 735
 ἐγείνατο μὲν μόρον αὐτῶ,
 πατροκτόνον Οἰδιπόδαν,
 735 ὅστε μὴ πρὸς ἀγνὰν
 σπείρας ἄρουραν, ἴν' ἐτράφη,
 ρίζαν αἱματόεσσαν 740
 ἔτλα. παράνοια σύναγε
 νυμφίους φρενῶλεις·
 740 κακῶν δ' ὥσπερ θάλασσα κῦμ' ἄγει· ἀντ. γ'.
 τὸ μὲν πιτνόν, ἄλλο δ' αἰεῖρει

Turn. Vict. Brunck., quod unice verum est, et strophico recte respondet. παραβασίαν Seld. nescio an alii codd. Stanl. Glasg. Schwenk. Propter αὐτοκτόνος in strophico repositum Schütz. et Blomf. παραβασίαν legunt, quam conjecturam protulerunt Erf. ad Soph. Ant. 779, ed. maj. Herm. El. metr. p. 431., Porsono tribuit Blomf.

726. εἰς M. 1.—μὲν pro μένει Ald.

729. μεσομφάλοις Rob.

730. θνήσκοντα M. 2. Guelph. Viteb. Ald. Rob. Turn.

731. γένας Mosq. 1. 2.—ἄτερ Ald. Turn.—σῴσειν suspicatur Blomf. male. — Post πόλιν commate interpungunt Glasg. et rell., ut strophæ sequens in media periodo incipiat. Quod fieri vix potest, et ita displicuit Vossio in censura Æschyli Schütziani, ut v. 727. εἴτε in ἦλθε mutari voluerit, quod non intelligi. Sed aperta in præcedentibus est anacoluthia, quum Chorus loquendo ita se implicuerit, ut verbum omiserit. Patet hoc ex δ' in primo strophæ sequentis versu; quare post πόλιν plenius interpunxi.

Thcb.

732. δ' ejecerunt Glasg. Blomf. male.—ἐκφίλων Ald. Rob. Turn. Vict. — ἀβουλίᾳ Regg. G. K. L. Viteb. Ven. 2. var. lect. ap. Steph. ἀβουλίαις Vienn. A., idque suspicatur Blomf., male. Sensus bene explicat Erf. ad Soph. Antig. 1204. ed. min.

733. γείνατο vulg. adversante metro. ἐγείνατο Regg. G. K. Mosq. 1. Rob. Brunck. et rell. — αὐτῶ Seld. Mosq. 1. 2.

734. Οἰδιπόδα vulg. Οἰδιπόδαν suprascr. in Reg. B. recepit Brunck., quem reliqui secuti sunt.

735. ὅγε Mosq. 1. ὅς Reg. G. — μητρὸς vulg. sed μὴ πρὸς Regg. A. B. Seld. Barocc. M. 1. 2. Guelph. Mosq. 1. 2. Viteb. Ald. Rob. Brunck. et rell. μητρὸς Med. Reg. L.

736. ἐκτράφη M. 2.

738. ἔτλη Med. Mosq. 1. — πανάνοια Reg. G.—σύν γε Ald. συνάγαγε Regg. G. H. K. Colb. 2. M. 1. Seld. Mosq. 1. συνάγαγεν Colb. 1. δὲ συνάγαγε Rob. συνάγει Mosq. 2.

739. φρενῶλης suprascr. ei Med.

741. πίπτον Vienn. B. D. πίτνων I

- τρίχαλον, ὃ καὶ περὶ πρύ- 745
 μναν πόλεως καχλάζει.
 μεταξὺ δ' ἀλλὰ δι' ὀλίγου
 745 τείνει πύργος ἐν εὖρει.
 δέδοικα δὲ σὺν βασιλεῦσι
 μὴ πόλις δαμασθῇ. 750
 τέλειαι γὰρ παλαιφάτοι ἀραὶ, στρ. δ.
 βαρεῖαι καταλλαγαί,
 750 τὰ δ' ὀλοὰ τελλόμεν' οὐ παρέρχεται.
 πρόπρυμνα δ' ἐκβολὰν φέρει
 ἀνδρῶν ἀλφιστῶν 755

Brunck. Schütz. et Schwenk. quod barbarum recte vocat Herm. ad Herc. fur. 1371., argumentis prolatis in censura Heraclidarum Elmsleii in Classical Journal xxxviii. p. 251. sqq. ubi et noster locus tangitur.

742. τροχάλων Regg. E. G. Viteb. Vienn. D.—πρύμναν Colb. 1.

744. ἀλλὰν Mosq. 2. quod recepit Schütz., qui male sic explicat: *in medio vero brevi intervallo latitudine sua turris praesidium praebet.* δι' ὀλίγου cum ἀλλὰ jungendum esse, patet ex Eur. Phœn. 1114. δορὸς ἀλλή δι' ὀλίγου. Blomf., si quid mutandum sit, ἄλκαρ sibi placere dicit. — ὀλίγον Guelph.

745. ἐνέβρει Mosq. 1. 2.

746. δὲ om. Colb. 1.

747. μὴ καὶ πόλις M. 1. Regg. G. K.

748. Intolerabili hiatu laborat hic versus, quem vulgo iambicum haberi ex antistrophico apparet, nec tamen quisquam editorum in eo offendit, nisi quod Blomf. versum vocabulo παλαιφάτοι claudit, et ἀραὶ versus sequentis initio ponit. Sed non magis hoc verum videri potest, quam quod Lachmann, de chor. syst. p. 72. Aldinam lectionem παλαιφάτων commendat, hæc enim sensu caret et correctorem metricum redolet. Nihil in hoc versu mutandum videtur, qui ex antispasto et dochmio constat, ita ut vocalis lon-

ga sequente vocali corripiatur, quem hiatum in dochmiis solennem esse, recte docuit Seidler. p. 95., in eo errans, quod ad priorem tantum antispasti arsin eum pertinere putat, cui sententiæ hic ipse versus repugnat, indubitatum, ut mihi videtur, exemplum exhibens hiatum in alteram arsin cadentis. Jam vero apparet, in antistrophico cum Rob. τόσον pro vulgato τοσόν δ' legendum esse, hoc enim metrum non intellecto originem debere perspicuum est.—τέλεια Turn. Vict. Reg. B., quam correctionem metricam esse, ex Schol. A. patet. τέλειαι M. 1. et suprascr. in Med. Reliqui codd. et edd. τέλειαι recte.—παλαιφάτων Barocc. Ald.

750. τελλόμεν' Seld. Barocc. Colb. 1. Reg. E. τελόμεν Ald. πελόμεν' suprascr. in M. 2. τελλομένα Mosq. 1. τελούμεν' M. 1. Mosq. 2. Vienn. A. C. quod recepit Blomf., male, nam et mutare propterea in antistropha coactus fuit, et ineptum fuisset dicere, ea quæ perficiuntur non imperfecta præterire.—οὐ παρέχεται bis positum in Mosq. 2. ante et post τελούμεν'.

751. πρόπρυμναν Ald. Rob. πρόπρυμνον Turn. quod omisso δ' recepit Blomf. sine causa.—ἐκβολῶν var. lect. in Schol. A.

752. ἀλφιστῶν Guelph. ἀλφιστῶν Vienn. B. D. Reg. B. unde Brunck. ἀλφιστῶν dedit, quod receperunt re-

- ὄλβος ἄγαν παχυνθείς.
 τὴν ἀνδρῶν γὰρ τόσον ἐθαύμασαν ἀντ. δ'.
 755 θεοὶ καὶ ξυνέστιοι
 πόλεως πολύβοτος τ' αἰὼν βροτῶν,
 ὅσον τότε Οἰδίπουν τίον, 760
 ἀναρπαξάνδραν
 κῆρ ἀφελόντα χάρας ;
 760 ἐπεὶ δ' ἀρτίφρων στρ. ε'.
 ἐγένετο μέλειος ἀθλίων
 γάμων, ἐπ' ἄλγει δυσφορῶν 765
 μαινομένα καρδίᾳ
 δίδυμα κάκ' ἐτέλεσεν.
 765 πατροφόνῳ χερὶ τῶν
 κρεισσοτέκνων δ' ἀπ' ὀμμάτων ἐπλάγχθη.

liqui. Idem in Med. legitur, sed reliquis libris dissentientibus repudiavi.

753. ὄλβον Reg. G. — πανχυνθελς Colb. 1.

754. τῶσόνδ' vulg. τῶσονδέ γ' Seld. τῶσον Rob. quod propter antistrophicum recepi.

755. καὶ om. M. 2. δὲ καὶ Barocc. Ald.

756. πολύβοτος vulg. πολύβοστος Mosq. 2. πολύβοτος emendavit Heath., quod editores omnes receperunt præter Blomf., qui, quum in stropha τελούμεν' receperit, ita scribit: τῆς πόλεως, πολύβοτός τ', audacter et metro inconcinno. Omnem vim poeticam infringit Schützii emendatio, in textum ab eo recepta: πολύβοτοί γ' αἰὼν ὅσον τότε Οἰδίπουν βροτοί τιον.

757. ὅσον τότε Οἰδίπου Barocc.

758. ἀναρπαξάνδα Colb. 1. Ald. τὰν ἀρπαξάνδραν legendum putat Hermannus teste Seidl. de verss. doehm. p. 190. ἀναρπαξάνδρον Blomf. sed v. Lobeck. ad Aj. p. 243.

759. θῆρ' conj. Stanl. et Benti. male.

761. γένετο Guelfh.

763. μαινομένη Ald. μαινομένη M. 2. Rob. Turn. — καρδίᾳ Seld. Barocc. Ald. καρδίᾳ Med. Reg. L. M. 2. Vienn. A. B. D. Rob.

764. κάκ' ἐτέλεσε vulg. κακὰ τέλεσε Seld. κάκ' ἐτέλεσεν Med. et sic recte Glasg. et reliqui. Brunck. Heathio auctore dedit κακὰ γ' ἐτέλεσε, in notis autem mavult κάκ' ἀπετέλεσε. Neutro opus est.

765. χερὶ M. 1. 2.

766. κρεισσόνων τέκνων Regg. G. K. Guelfh. Seld. Rob. var. lect. ap. Steph. κρείσσων τέκνων Mosq. 2. κρείσσω τέκνων Regg. A. E. suprascr. in Reg. B. Barocc. Ald. κρεισσοτέκνων Mosq. 1. Reliqui κρεισσοτέκνων recte. — δ' ἀπ' ὀμμάτων Med. Seld. Regg. B. H. L. Colb. 1. Ald. Turn. Vict. ἀπ' ὀμμάτων Regg. G. K. Vienn. A. B. C. D. Rob. δ' ὀμμάτων Reg. A. Brunck. propter antistrophicum ; eadem de causa ὀμμάτων omisso δ' ἀπ' Glasg. Blomf. γ' ὀμμάτων Schütz. Non in hoc versu, sed in antistrophico aliquid mutandum videtur, præpositio enim et sensus et metri causa necessaria est. Nugatur etiam Schütz, in eo, quod κρεισσοτέκνα ὀμματα explicat oculos liberorum potentiorum, qui sunt oculi liberis potiores, nam de exorcæatione Œdipi hic sermonem esse, et eodem referri δίδυμα κακὰ non dubito. — ἐπλάγχθη Mosq. 1.

- τέκνοις δ' ἀραΐας
 ἐφῆκεν ἐπικότους τροφάς,
 αἱ αἰ, πικρογλώσσους ἀράς,
 770 καί σφε σιδαρονόμῳ
 διὰ χερὶ ποτὲ λαχεῖν
 κτήματα· νῦν δὲ τρέω,
 775 μὴ τελέσῃ καμψίπους Ἑριννύς.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

- θαρσεῖτε παῖδες μητέρων τεθραμμέναι.
 775 πόλις πέφευγεν ἥδε δούλειον ζυγόν·
 πέπτωκεν ἀνδρῶν ὀμβρίμων κομπάσματα·
 πόλις δ' ἐν εὐδίᾳ τε καὶ κλυδωνίῳ
 780 πολλαῖσι πληγαῖς ἄντλον οὐκ ἐδέξατο.
 στέγει δὲ πύργος, καὶ πύλας φερεγγυοῖς
 780 ἐφραζάμεσθα μονομάχοισι προστάταις·

767. Non respondet versus strophico, qui dochmius est, quod nullus editorum animadvertit præter Bothium. Is ἀραΐας dedit, sed facilius metrum restitui potest, τέκνοισι scribendo.

768. ἀφῆκεν Reg. G. Guelph. Mosq. 2. Turn. — ἐπικότους τροφάς libri omnes, nisi quod Ald. ἐπικότας et Reg. E. ἐπιτρόπους habet, et egregius est vulgatæ lectionis sensus: Œdipus, qui educationem victumque debebat filiis suis, dedit quidem, sed ἀραΐας, ἐπικότους τροφάς, quæ deinde explicantur apposito πικρογλώσσους ἀράς. Recesserunt tamen a vulg. editores omnes, nam ἐπικόςος τροφάς Heathio auctore dederunt Brunck. Glasg. Blomf., ἐπικότους τροφάς Schütz. Schwenk. et Wunderl. p. 119., quæ quum per se sensu commodo carent, tum cogunt ἀραΐας ἀράς coniungere, quod nescio quomodo explicandum sit.

769. πικρογλώσσου ἀράς Ald. ἐπι-κρογλώσσου ἀράς Barocc.

770. ἡ σφε Ven. 2. — σιδηρονόμῳ Mosq. 1. Turn.

771. διαχειρίᾳ libri omnes præter

M. 1., qui διαχειρίαν habet, utrumque sine sensu et metro. Elegantissima emendatione in Glasg. repositum est διὰ χερὶ ποτὲ λαχεῖν, quam recepit etiam Blomf. Violentior est Schützi mutatio χερὶ ποτὲ διαλαχεῖν.

773. Non respondet versus strophico; sed recentiores editores, qui strophicum mutarunt, hunc intactum reliquerunt. Varia tentarunt Pauw. Heath. Arnald. Buttler., γε, τὰ, γ' ἂ, τὰδε post τελέσῃ insertentes. Mihi legendum videtur μὴ τελέσειε, optativus enim huic loco aptissimus est.

775. δούλιον Viteb. et sic Blomf. ut semper.

776. πέπτωκε δ' Med. — ὀβρίμων Regg. A. B. Colb. 1. M. 1. 2. Barocc. Rob. quod receperunt Brunck. Glasg. Blomf.

777. πόλις τ' Colb. 1. — εὐδεία M. 1. — ἐν εὐδίᾳ στι vel ἐν εὐδίᾳ 'τι suspicatur Blomf.

779. στένει Rob. et Stanl. vitio typ. στέργει Colb. 1. M. 1. Mosq. 2. Vienn. B. D. — φερεγγυοῖς Rob.

780. ἐφραζάμεθα Mosq. 1. 2. Viteb. Vienn. A. B. C. D. Ald. Rob.

καλῶς ἔχει τὰ πλεῖστ' ἐν ἑξ πυλάμασι
τὰς δ' ἐβδόμας ὁ σεμνὸς ἐβδομαγέτας 785
ἄναξ Ἀπόλλων εἴλετ', Οἰδίπου γένει
κραίνων παλαιὰς Λαῖου δυσβουλίας.

ΧΟΡΟΣ.

785 τί δ' ἐστὶ πρῶτος νεόκοτον πόλει παρὸν;

ΑΓΓΕΛΟΣ.

[πόλις σέσωσται, βασιλείες δ' ὁμόσποροι]
ἄνδρες τεθνῶσιν ἐκ χειρῶν αὐτοκτόνων - - - 790

ΧΟΡΟΣ.

τίνες; τί δ' εἶπας; παραφρονῶ φόβῳ λόγου.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

φρονούσα νῦν ἄκουσον, Οἰδίπου γένος - - -

ΧΟΡΟΣ.

790 οἱ ἐγὼ τάλαινα, μάντις εἰμὶ τῶν κακῶν.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

οὐδ' ἀμφιλέκτως μὴν κατεσποδημένοι.

ΧΟΡΟΣ.

ἐπεῖθι κ' ἦλθον; βαρέα δ' οὖν ὅμως φράσον. 795

781. καλῶς δ' Colb. 1. 2. M. 1. Rob. et suprascr. in Med.—πλεῖστα ἐξ Viteb. Mosq. 1.

782. ἐβδομας et ἐβδομαγέτας Barocc.—ἐβδομαγέτης Mosq. 1. quod recepit Blomf., qui suspicatur ἐβδομαγέτης.

783. Οἰδῖπους Mosq. 1.—Post γένει comma in Ald. Rob.

785. πρῶτος vulg. πρῶτος Regg. A. B. Seld. M. 1. Colb. 2. Vienn. A. C. Rob., quod recte prætulerunt Brunck. et rell.—νεόκοτον Mosq. 2. Guelph. νεότοκον Reg. H. Colb. 1. suprascr. in M. 2.—πόλει καὶ πλέον Rob. πόλει πλέον Med. M. 1. Colb. 1. Mosq. 1. Viteb.

786. βασιλέως Med. Reg. H. βασιλεῖς Reg. G. Colb. 1. 2. M. 1. 2. Guelph. Mosq. 1. 2. Rob. βασιλεῖ Ald. Hunc versum recte uncinis incluserunt Glasg. Schütz. et eiecit Blomf., turbat enim et sensum et versuum singulorum alternationem, et

infra iisdem verbis recurrit. Ineptus est Butler., qui hunc versum retinendum, sequentem autem ejiciendum putat.

787. χειρῶν M. 1. Ald. Rob.—αὐτομάτων Med. sed suprascr. κτόνων.

788. τί δ' ἔπος Vienn. A.—λόγον Barocc. Ald.

789. Interrupti sermonis notam omittunt Glasg. Blomf. male.

790. οἱ ἐγὼ Ald. Rob. Turn. Vict. quod recte retinuit Blomf. οἱ γὰρ editores reliqui.

791. γε μὴν M. 1. νῦν Guelph. Mosq. 2. Viteb. Vienn. A. Rob.—κατεσποδημένοις Guelph.

792. κείλθον Rob. κείσθον Med. sed suprascr. ἤλθον.—βαρέα μὲν, ὅμως M. 1. 2. Rob. βαρέα μὲν, ἀλλ' ὅμως Regg. C. G. K. L. Ven. 2. βαρέα γ' οὖν, ὅμως Blomf. quod maxime displicet. Vulg. δ' οὖν nihil habet offensionis, modo comma, quod vulgo subjicitur, sustuleris.—φράσω Reg. E.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

οὕτως ἀδελφαῖς χερσὶν ἡναίροντ' ἄγαν.

ΧΟΡΟΣ.

οὕτως ὁ δαίμων κοινὸς ἦν ἀμφοῖν ἅμα.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

795 αὐτὸς δ' ἀναλοῖ δῆτα δύσποτμον γένος.

τοιαῦτα χαίρειν καὶ δακρύεσθαι πάρα

πόλιν μὲν εὖ πρέσσουσαν, οἱ δ' ἐπιστάται, 800

δισσῶ στρατηγῶ, διέλαχον σφυρηλάτῳ

Σκύθῃ σιδήρῳ κτημάτων παμπησίαν.

800 ἔξουσι δ' ἦν λάβωσιν ἐν ταφῇ χθονὸς,

πατρὸς κατ' εὐχὰς δυσπότμους φοροῦμενοι.

πόλις σέσωσται· βασιλείῳ δ' ὁμοσπόροι 805

πέπωκεν αἷμα γαῖ' ὑπ' ἀλλήλων φόνῳ.

ΧΟΡΟΣ.

ὦ μεγάλε Ζεῦ καὶ πολιοῦχοι

805 δαίμονες, οἳ δὴ Κάδμου πύργους

793. οὗτος Guelph. — ἡνῆροντ' Turn.

794. οὗτος Guelph. οὕτως Vienn. A. C. quod recepit Schütz., pessime.

795. ἐναλοῖ Guelph. ἐναλοῖ Mosq. 2.

796. Hic versus et seqq. usque ad φοροῦμενοι in cod. Viteb. Choro tribuuntur, quem sequitur Blomf. Neque mihi hoc displicet; unum enim versum Nuntio tribui necessarium fere videtur propter ordinem præcedentium, sequentia autem Chori personæ aptiora sunt quam Nuntii. — χαίρειν κατὰ καὶ Colb. 1. Mosq. 1. Viteb. — δακρύεσθαι Vienn. A. C. Viteb. Turn. Vict. δακρύεσθαι Med. Colb. 1. Mosq. 1. Vienn. B. D. δακρύεσθαι Regg. A. B. H. K. L. M. 2. Ven. 2. Seld. Ald. Rob. et sic recte Brunck. et rell.

799. χρημάτων M. 2. — παμπησίας Mosq. 1.

800. τάφῳ Regg. G. K. L. Ven. 2. Ald. Rob. — χθόνα suspicatur Brunck.,

quia genitivus χθονὸς nihil habeat, a quo regatur, idque recepit Blomf. sed ταφῇ χθονὸς jungendum et ad ἦν supplementum est παμπησίαν.

801. δυσποτμῶς M. 1.

802. βασιλείῳ Med. Barocc. Mosq. 1. Ald. — Hunc et sequentem versum ejici vult Buttler. propter frigidam tautologiam, quæ tollitur, si præcedentes versus Choro, hi duo Nuntio tribuuntur, de quo supra dictum est.

803. πέπωκεν Regg. K. L. Colb. 1. 2. M. 1. 2. Barocc. Mosq. 1. Viteb. Ald. πέπωκεται Rob. — γαῖ Barocc. Mosq. 1. γαῖ Colb. 2. M. 1. Viteb.

804. πολισοῦχοι vulg. adversante metro. πολισοῦχοι Guelph. Vienn. A. B. D. Ald., quod cur recipere noluerint editores, non video, omnes enim πολισοῦχοι dederunt. πολισοῦχοι θεοὶ habet Tzet., ad Hesiod. Op. 128.

- τούσδε ῥύεσθε·
 πότερον χαίρω, κἀπολολύξω 810
 πόλεως ἄσινεῖ σωτῆρι,
 ἢ τοὺς μογεροὺς καὶ δυσδαίμονας
 810 ἀτέκνους κλαύσω πολεμάρχους ;
 οἳ δῆτ' ὀρθῶς κατ' ἑπωνυμίαν 815
 καὶ πολυνεικεῖς
 ἄλλοντ' ἄσεβεῖ διανοία.
 ὦ μέλαινα καὶ τελεία στρ.
 815 γένεος Οἰδῖπου τ' ἄρᾶ,
 κακόν με καρδίαν τι περιπιτνεῖ κρύος·
 ἔτευξα τύμβῳ μέλος 820
 ὥς Θυὰς, αἵματοσταγεῖς
 νεκροὺς κλύουσα δυσμόρους

806. τούσδε ῥύεσθαι Mosq. 1. τούσδ' ῥύεσθε Mosq. 2. De syllaba brevi in fine versus vid. Seidl. de verss. dochm. p. 80., quare non necessarium puto, quod legi voluit Herm. de Metr. p. 293. τούσδε φυλάσσετε, quod suprascriptum est in Mosq. 2.

808. σωτηρία Regg. E. G. Colb. 1. Guelph. Viteb. Vienn. A. C. σωτηρία Mosq. 1.—Versus est paremicus ex itū spondaico, cuius generis exempla habent Gaisf. ad Hephæst. p. 288. Herm. El. metr. p. 378. Sed hic nostrum verum corruptum putat, et mihi quoque rarius aliquod vocabulum hic olim lectum fuisse videtur, cuius glossa erat σωτηρία, quod deinde versus causa in σωτῆρι corruptum est. Nam neque ad sensum satis commodum est σωτῆρι, neque syllaba brevis in fine versus eandem excusationem habet, quam v. 806.

810. πολεμάρχους vulg. πολεμάρχας Seld. Vienn. B. D. var. lect. in Reg. B., quod recipi voluit Brunck., recipit Schütz., et Schwenk. sine ulla necessitate. Blomf. recte adfert Choeph. 1065. πολέμαρχος ἀνήρ.

811. καὶ κατ' Ald. Rob. quo confirmatur emendatio Blomfieldii, qui

verbis transpositis dedit καὶ πολυνεικεῖς κατ' ἑπωνυμίαν, quam transpositionem sensus fere postulat.—ἑπωνυμίην vulg. ἑπωνυμίαν Reg. A. Guelph. Ald. Rob. Brunck. et rell.

815. γένος Colb. 1. Reg. G.—Οἰδίπου γ' M. 1. 2. Οἰδῖπου omisso τ' Rob.

816. κακόν μου M. 1. Colb. 2. Reg. G. Guelph. Mosq. 1. Vienn. A. Ald. Turn. Vict. κακόν μοι Colb. 1. Viteb.—καρδία Turn. Vict. καρδία Reg. G. Colb. 1. 2. Guelph. Seld. Barocc. Ald. Rob. Brunck. Glasg. Schütz., sed καρδίαν propter constructionem legendum esse, probavit Brunck. idque recipere voluisse Schützium ex ejus adnotatione apparet. Legitur autem καρδίαν in Med. M. 1. 2. Regg. H. L., quare cum Blomfieldio recepi.—περιπιτνεῖ Colb. 1. Guelph. περιπίπτει Regg. G. K. Seld.

817. μέλος τύμβῳ Seld.

818. ὥς omittunt Med. Barocc. Colb. 1. Guelph. Reg. E. Ald. Turn. et cum iis Blomf., recte, ni fallor. Θυὰς ὥς Reg. G.—θυὰς vulg. sed θυιάς Med. Brunck. et rell. ut supra v. 480.—αἵματοστυγεῖς Ald. Rob.

819. δυσμόρους vulg. δυσμῶρας

- 820 θανόντας· ἥ δύσορνος ἄ-
 δε ξυναυλία δορός.
 ἐξέπραξεν, οὐδ' ἀπέϊπε
 πατρώθεν εὐκταία φάτις·
 βουλαὶ δ' ἄπιστοι Λαΐου διήρκισαν.
- 825 μέριμνα δ' ἄμφι πτόλιν,
 καὶ θέσφατ' οὐκ ἀμβλύνεται.
 ἰὼ πολύστονοι τόδ' εἰς-
 γάσασθ' ἄπιστον· ἦλθε δ' αἰ-
 ακτὰ πῆματ' οὐ λόγῳ.
- 830 τάδ' αὐτόδηλα, προὔπτος ἀγγέλου λόγος· ἐπαδός.
 διπλαῖ μέριμναι, διδυμάνορα
 κάκ' αὐτοφόνα, δίμοιρα
 τέλεια τάδε πάθη. τί φῶ;
 τί δ' ἄλλο γ' ἢ πόνοι πόνων,
- 835 δόμων ἐφέστιοι.
 ἀλλὰ γόων ᾧ φίλαι κατ' οὔρον
 ἐρέσσειτ' ἄμφι κρατὶ πόμπιμον χερσῶν
 πίτυλον, ὅς αἰὲν δι' Ἀχέροντ' ἀμείβεται

Regg. A. B. Seld. Guelph. Mosq.
 2. Vienn. C. Brunck. Schütz.
 Schwenk. Blomf. δυσφόρους Reg. L.
 Colb. 1. Mosq. 1. Viteb. Ald. δυσφό-
 ρως Med. Barocc. Vienn. A. Sed
 vulgatum ut magis poeticum retinui.

820. θανόντα Rob.

821. ξυναυλία Ald. δουρὸς Guelph.

822. ἀπεῖπεν Med.

823. πατρώα Reg. K.

824. ἄπιστα Rob. ἀπίστοι supra-
 scr. in Vienn. D. quod recepit Schütz.
 male. v. Seidl, ad Eur. Iph. T. 1443.

825. μερίμναι M. 1. Ald.—πτόλιν
 Guelph. Barocc. Vienn. B. D. Ald.
 Rob.

826. καὶ omittunt Med. Colb. 1.
 Seld. Vienn. A. B. C. D. et cum iis
 Blomf., qui in strophico ὡς ejecerat.

828. εἰργάσασθε Ald. Turn. Vict.—
 ἡλθ' αἰακτὰ Guelph.

830. τρέπτος Seld.

831. διδυμ' ἀνορέα Barocc. Guelph.
 Mosq. 1. 2. Vienn. A. B. C. D. Ald.
 διδυμ' ἀνορέα Turn. Vict. διδυμανόρεα
 Seld. Rob. διδυμανόρια var. lect. in
 Turn. διδυμ' ἀνορα Colb. 2. M. 1. διδυ-
 μάνορα Reg. A. Brunck. et rell.

832. αὐτόφωνα Turn. Post hoc voc.
 punctum habet Rob.

833. τάδε om. Barocc. Ald. τὰ
 Vienn. B. C. D. Turn. Vict. τε Vienn.
 A. δὲ τὰ Colb. 2. τὰ δὲ Reg. K. M.
 1. 2. τάδε Reg. A. Ven. 2. Seld. Rob.
 Brunck. et rell.—παθεῖν Ven. 2.

834. πόνων om. Rob.

835. δομάτων Rob.

836. γόων vulg. γόων M. 1. Seld.
 Rob. et suprascr. in Reg. B. et sic
 Brunck. et rell.

837. κράτα Vienn. D.

838. πύτιλον Guelph.—αἰεὶ Vienn.
 A. B. Guelph. quod recepit Blomf.
 αἰεὶ Vienn. C. D.—In verbo ἀμείβεται,

τὰν ἄστονον, μελάγκροκον
 840 ναύστολον θεωρίδα,
 τὰν ἀστιβῆ Ἀπόλλωνι, τὰν ἀνάλιον,
 πάνδοκον, εἰς ἀφανῆ τε χέρσον.

ἀλλὰ γὰρ ἤκουσ' αἶδ' ἐπὶ πρᾶγος 845
 πικρὸν Ἀντιγόνη τ' ἢδ' Ἰσμήνη.
 845 θρῆνον ἀδελφοῖν οὐκ ἀμφιβόλως
 οἶμαι σφ' ἐρατῶν ἐκ βαθυκόλπων
 στηθέων ἥσειν ἄλγος ἐπάξιον.
 ἡμᾶς δὲ δίκη πρότερον φήμης 850
 τὸν δυσκέλαδόν θ' ὕμνον Ἑριννύος
 850 ἱαχεῖν, Ἀἶδ᾽ αὖ τ'

quod Schütz. sequitur explicat, offendit Wunderl. p. 181., qui Ἀχέροντα πέμπεται conjicit. Eadem de causa forsā Blomf. suspicatur ἀμείβει τὰν. Sed nihil mutandum est. Verbum paullo audacius sane adhibitum hunc habet sensum: intrat cymbam et cum ea per Acherontem in locum inferorum se confert.

839. ἄστολον var. lect. in Schol. B. idque probat Valck. ad Theocr. Adonias. p. 229. B. et recepit Schütz. Verba τὰν ἄστονον uncinis inclusit Blomf. ut spuria.—μελάγκαρον Ald. et var. lect. ap. Turn.

840. ναύστολον e glossemate natum putat Stanl. et ejecit Schütz. ut efficeret senarium, qualem obtrudere certe Æschylo non oportet: τὰν ἄστολον, μελάγκροκον θεωρίδα. Non melior est Blomfieldii versus: μελάγκροκον νεκροστόλον θεωρίδα. Reposuit enim νεκροστόλον ex Buttleri conjectura, quia Schol. A. explicat τὴν διάγουσαν τοὺς νεκροὺς, quod nihil probat. ἄστολον pro ναύστολον habet Rob. ναύστολῶν suspicatur Schwenk. Mihi quidem hoc loco nihil prorsus mutandum videtur, nec quidquam offensionis in vulgata video, omnium librorum consensus comprobata, nisi quod fortasse ναύστολον abundare videri possit, sed

Theb.

consulto imaginem pulcherrimam multis verbis illustrasse videtur, quemadmodum mox dixit τὰν ἀστιβῆ Ἀπόλλωνι, τὰν ἀνάλιον, quibus iterum offensus Blomf. postremum verbum ejecit.

841. ἀστιβῆ Ἀπόλλωνι Pauw. Glasg. Blomf. sed voce tantum hanc crasin efferendam esse docet librorum consensus.—ἀνάλιον ut glossema ejecit Blomf., de quo jam supra monitum est.

842. πάνδοκον Guelph.

843. ἀλλ' ἤκουσ' Colb. 1. 2.—ἐπὶ πρᾶγος αἶδ' M. 2.

844. θ' ἢδ' Colb. 1. Guelph. Ald. θ' ἢδ' Rob. θ' ἢδ' Turn.

845. ἀδελφοῖς M. 2. Post ἀδελφοῖν vulg. interpungitur, et sic Glasg. Blomf., sed post Ἰσμήνη recte interpungunt Brunck. Schütz.

846. καὶ pro ἐκ Colb. 2.

848. ὕμᾱς Reg. G.

849. θ' om. Rob. Vienn. A.—ὕμνον τ' Colb. 2.—Ἐριννύος Blomf.

850. ἡχεῖν emendat Elmsl. ad Eur. Heracl. 752. qui ἱαχεῖν secundam producere frustra demonstrare conatur, ipse suis exemplis refutatus. Ἀἶδ᾽ Ald. Rob. Turn. Brunck. Schütz. recte. Ἀἶδ᾽ Vict. Glasg. Αἶδῃ Blomf., qui in notis Αἶδου mavult.

K

ἐχθρὸν παιᾶν' ἐπιμέλπειν.

ἰὼ δυσαδελφόταται πασῶν, ὅπόσαι
σπρόφον ἐσθῆσιν περιβάλλονται,
κλαίω, στένομαι, καὶ δόλος οὐδεὶς

855

855 μὴ 'κ φρενὸς ὀρθῶς με λιγαίνειν.

HMIXORION α'.

ἰὼ ἰὼ δύσφρονες,
φίλων ἄπιστοι, καὶ κακῶν ἀτρεύμονες,
πατρώους δόμους ἐλόν-
τες μέλειοι σὺν ἀλκᾷ.

στρ. α'.

860

HMIXORION β'.

860 μέλειοι δῆθ', οἳ μελέους θανάτους
εὗροντο δόμων ἐπὶ λύμῃ.

HMIXORION α'.

ἰὼ ἰὼ δαμάτων
ἔρειψίτοιχοι, καὶ πικρὰς μοναρχίας
ἰδόντες, ἥδη διήλ-

ἀντιστρ. α'.

865

865 λαχθε σὺν σιδάρω.

851. ἐπιμάρπτειν var. lect. ap. Turn.

852. δυσαδελφωτάται Guelph.

853. ἐσθῆσι vulg. ἐσθῆτα M. 2. Rob. αἰσθῆσι Colb. 2. ἐσθῆσιν a Pauwio repositum receperunt omnes, recte.

854. κλάω Glasg. Blomf. inuitis libris.

855. μὴ ἐκ Ald. Blomf.—μ' ὀρθῶς M. 1. ὀρθῆς suspicatur Blomf.

856. Quæ hinc usque ad v. 1007. sequuntur, vulgo monostrophica leguntur, antistrophica esse primus vidit Hermannus, quem sequitur Schütz. Quod illi recte quidem fecerunt, ita tamen, ut nobis quam plurimis locis ab iis discedendum sit.

857. φίλον Ald.

858. δόμους πατρώους dederunt Schütz. et Blomf., quod sane propter metrum necessarium est, nisi forte in

antistrophico est vitium, quod putat Lachmannus.

859. ἀκμῇ suprascr. λκ Colb. 1. αἰχμᾷ Regg. E. G. Seld. Barocc. var. lect. ap. Turn. et Steph., quod receperunt Brunck. Schütz. Schwenk. Blomf., sed non video, cur præstet vulgatæ.

861. εὗραντο Ald. Rob.—λύμα M. 1. idque ex uno Reg. B. restituerunt Brunck. et Schütz.

862. ἰὼ semel Colb. 1.—δομάτων Rob. δόμων Barocc. Ven. 1. Guelph. Ald.

863. ἐρειψίτοιχοι M. 1. ἐριψίτοιχοι M. 2. Seld. Viteb. Ald. Rob.—ἐπὶ pro καὶ Colb. 1.—πικρὰς Rob.

864. ἥδη om. Turn. ἥδη Rob. τί δὲ metri causa dedit Lachm. de chor. syst. p. 78.

865. διηλλάχθαι Seld. — σὺν omit-

[οὐκ ἐπὶ φιλίᾳ,
ἀλλ' ἐπὶ φόβῳ διεκρίθητε.]

HMIXORION β'.

κάρτα δ' ἀληθῆ πατρὸς Οἰδιπόδα
πόντι' Ἐρινὺς ἐπέκρανεν.

HMIXORION α'.

870 δι' εὐανύμων τετυμμένοι.

στρ. β'. 870

HMIXORION β'.

τετυμμένοι δῆθ', ὁμο-
σπλάγχχων τὲ πλευρωμάτων.

HMIXORION α'.

* * * * *

tunt Regg. A. K. L. M. 2. Brunck., quem Schütz. sequitur, metrum non curans.—σιδήρῃ M. 2. Guelph. Rob.

866. Hunc et sequentem versum omittit Ar. et e cod. Farn. exulare jussit Triclinius, eosque tum propter sensus ineptiam tum propter metrum spurios esse et ex Scholiastæ explanatione natos recte judicarunt Stanl. Herm., omiserunt Schütz. Blomf., unicis inclusit Glasg. Ceterum οὐκ ἔρ' ἐπὶ vulg. legitur, ἔρ' omittit Reg. A., quem sequitur Brunck.

868. Hemichorii persona vulgo non præfigitur, quam recte addiderunt Schütz. Blomf. — κατεύγματα, quod vulg. post Οἰδιπόδα legitur, recte omittunt Regg. A. B. Colb. 1. M. 1. 2. Guelph. Seld. Barocc. Viteb. Mosq. 1. 2. Vienn. A. B. C. D. Ald. Turn. Brunck. et rell. sed sensum pervertit Schütz., qui propter illud omissum ἀληθῆς scripsit; neque ἀρὰν ad ἀληθῆ subaudiendum est, quod putat Brunck., sed est neutr. plur.

869. πόντι' Rob. — Ἐρινὺς Blomf. — ἐπέκρανε vulg. ἐπέκρανεν Ald. Rob. Schütz. Blomf.

870. Quæ sequuntur, Hermannō auctore Schütz. et Blomf. ita distribuerunt, ut v. 870. — 75. stropham, 876 — 881. antistropham, et 882 — 892. epodum efficerent. Sed versibus 870 — 881. stropham, 882 — 892. antistropham contineri recte vi-

dit Schwenk., qui tamen de restituenda responsione desperat, viderunt Lachm. de chor. syst. p. 79., Elmsl. in Museo crit. Cantabr. vii. p. 458. et ipsum Hermannum nunc sententiam mutasse intelligi potest ex ejus El. metr. p. 257. — Abest hic versus Seld.

871. δῆτα Med. M. 2. Seld. Guelph. δῆ τάθ' Rob.—ὁμοῦ Reg. L.

872. τε om. Reg. E. Guelph. — πλευρωμάτων vulg. quod retinent etiam Lachm. et Elmsl., qui in antistrophico legunt πέδον φίλανδρον μενεῖ. Sed ibi μενεῖ ad versum sequentem pertinere docet Hemichoriorum ratio ab illis neglecta. Quare, nisi in antistrophico versu aliquid deest, in nostro πλευρῶν legere velim. — Post hunc versum lacunæ signum posuerunt Lachm. et Elmsl., deesse enim versum, non solum antistrophicus docet, qui non habet cui respondeat, sed etiam Hemichoriorum ratio. Sed habeo, quomodo lacunam expleam, huc enim transponendum puto versum πεπλαγμένους ἐννέπω, quem infra metrum antistrophæ non fert, quique apte respondet antistrophico μενεῖ κτείανὰ τ' ἐπιγόνους. Facilior certe hæc est ratio, quam Lachmanni et Elmsleii, qui non solum hic lacunam ponunt inexplebilem, sed etiam infra mutare coacti sunt, ut habeant, quod versui illi respondeat.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ β'.

αἰ' αἰ' δαιμόνιοι,
αἰ' αἰ' δ' ἀντιφόνων

875 θανάτων ἀραί.

875

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ α'.

διανταίαν λέγεις πλαγάν.
δόμοισι καὶ σώμασι
πεπλαγμένους ἐννέπω.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ β'.

ἀναυδάτω μένει
880 ἀραίω τ' ἐκ πατρὸς
διχόφροσι πότμω.

880

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ α'.

διήκει δὲ καὶ πόλιν στόνος.

ἀντιστρ. β'.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ β'.

στένουσι πύργοι, στένει
πέδον φίλανδρον.

875. Non respondet versus antistrophico καὶ θανάτου τέλος, nec quidquam juvat lectio Ald. θανάτω, succurreret metro lectio Turn. θανόντων, quam recepit Blomf., nisi et ad sensum minus commoda esset, et necessarium videretur θανάτων, quia et in antistrophico idem vocabulum est, quod consulto quæsitum videtur. Hac quidem ratione melior, sed propter sensum respuenda est Lachmanni emendatio ἐκ θανάτων. Mihi in mentem venit αἰ' θανάτων ἀραί, hoc enim facile excidere potuit.

876. μοι ante λέγεις inseruit Schütz. propter eum, quem putavit, antistrophicum. — Hoc hemichorium ut antistrophico responderet, ita emendavit Lachm. Διανταίαν λέγεις πλαγάν δόμοις Σώμασιν πεπλαγμένους. Elmsl. καὶ retinuit, sed ἐννέπω et ipse ejecit. Sed versus πεπλαγμένους ἐννέπω hinc transposito, ut supra dixi, nihil mutandum est. — διανταίαν Guelph. δι' ἀνταίαν Ald. — πλαγὴν M. 2.

877. δώμασι Regg. K. L. Guelph.

878. πεπλαγμένους M. 2. Ald. πεπληγμένη Reg. G. πεπληγμένην M. 1.

879. ἀναύδω Blomf. propter suum antistrophicum.

880. ἀραί Guelph. — ἀραίον ἐκ τε πατρὸς dedit Lachm. metri causa, ut videtur, quod minime opus est; versus hic ut præcedens ex eorum genere est, quos tragicis usitatissimos, iam-bicos ischiorthogicos recte vocari posse dicit Herm. El. metr. p. 234.

882. Hemichoriorum distributionem in hac antistropha, quam epodum videri Schützio et Blomfieldio supra monitum est, omittunt omnes præter Rob., quem sequi propter stropham necessarium erat. — δὲ omisso καὶ Vienn. B. D. δ' ἐς Guelph. — πόλιν τε Reg. K. Ven. 2. — ὑπ' ἀνδρῶν στόνος Reg. K.

883. στένει δὲ πέδον Turn. Vict. sed δὲ omittunt Regg. A. B. Seld. Barocc. Colb. 1. Guelph. Ald. Rob. Brunck. et rell.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ α'.

885 μενεῖ κτέανά τ' ἐπιγόνους.

885

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ β'.

δι' ὧν αἰνομόροις,
 δι' ὧν νείκος ἔβα,
 καὶ θανάτου τέλος.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ α'.

ἔμοιράσαντο δ' ὄξυκάρ-
 890 διοι κτήμαθ', ὥστ' ἴσον λαχεῖν.

890

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ β'.

διαλλακτῆρι δ' οὐκ
 ἀμεμφία φίλοις,
 οὐδ' ἐπίχαρις Ἀρης.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ α'.

σιδαρόπλακτοι μὲν ᾧδ' ἔχουσι.

στρ. γ'.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ β'.

895 σιδαρόπλακτοι δὲ τοὺς μένουσι,
 τάχ' ἂν τις εἴποι, τίνες ;

895

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ α'.

τάφων πατρῶων λαχαί.

885. δ' ἐπιγόνους M. 2. δ' ἐπὶ γόνους Guelph.

888. μένος var. lect. pro τέλος in Mosq. I.

889. ἔμοίρασαν ποδ' Ald.

890. ὥς Vienn. B. D. Rob. Turn. Brunck. et rell. ἴσαν Ald. ἴσα Colb. 1. Schol. A. Verum videtur ἴσα, quod metrum poscit ; διοι autem monosyllabum est.

892. οὐ καμεμφία Ald. ἀμεμφία etiam Rob.

893. ἐπιχαρὴς Reg. G. Vienn. B. D.

894. In hac quoque stropha et antistropha Schütz. et Schwenk. hemichoriorum distributionem prorsus omiserunt, Brunck. et Blomf. ex parte. —σιδαρόπληκτοι Viteb. M. 2. Guelph. σιδαρόπληκτοι var. lect. ap. Steph.

σιδηρόπλακτοι Regg. G. L. M. 1. Turn. Vict. σιδηρόπλακτα Ald. — ἔχουσιν Med.—Hanc et duas sequentes personas Hemichorii non agnoscit Ar., duas sequentes non agnoscit Rob., quem sequuntur Brunck. et Blomf.

895. σιδηρόπλακτοι Ald. σιδηρόπλακτοι Turn. Vict. σιδηρόπληκτοι M. 2. Guelph. σιδαροπλάκτους dedit Schütz., quia nominativus non bene cum λάχη coeat. Sed prorsus necessarius est propter sequens τίνες, metaphora autem pulcherrima est.—Post hunc versum in Med. Reg. L. inseritur τετυμμένοι δῆθ' ὁμοῦ.

896. τάχα δ' ἂν Colb. 1. Ald. — εἴπη Viteb.

897. λάχη Schütz., mutationis causa non addita.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ β'.

δόμων μάλ' ἀχὼ ἐπ' αὐτοὺς
προπέμπει δαϊκτὴρ γόος, αὐ-

900 τόστονος, αὐτοπήμων,

δαϊόφρων, οὐ φιλογαθὴς, ἐτύμως

900

δακρυχέων ἐκ φρενός, ἃ,

κλαιομένας μου, μινύθει,

τοῖνδε δυοῖν ἀνάκτοι.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ α'.

905 πάρεστι δ' εἰπεῖν ἐπ' ἀθλίοισιν.

ἀντιστρ. γ'.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ β'.

ὡς ἐρξάτην πολλὰ μὲν πολίτας,

ξένων τε πάντων στίχας.

905

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ α'.

πολυφθόρους ἐν δαίδι.

898. Deest persona ΗΜΙΧ. in Barocc. Ald. Turn. — δεινὰν pro δόμων suspicatur Brunck. sine causa. — ἀχὼ μάλ' αὐτοὺς Guelph. μάλ' αὐτοὺς ἀχὼ Vienn. A. ἀχὼ ἐς αὐτοὺς Reg. K. Colb. 2. ἀχὼ εἰς αὐτοὺς Reg. C. ἀχὰ ἐς αὐτοὺς Med. ἀχὴν ἐς αὐτοὺς Seld. Rob. Hiatus versus laborat, ut vulgo legitur, quare Schütz. suspicatur ἀχὼ δ' ἐπ' αὐτοῖς, Blomf. dedit ἀχὼ π' αὐτοῖς, quod versus pessumdat. Verum videtur ἀχὴν, quod proposuit etiam Lachm. p. 79. ἀχὰν ἐς οὓς emendat Elmsl. ad Eur. Med. 147., antistrophici enim scriptura ei incerta videtur ad Med. 393.

899. πέμπει Colb. 2. — γόος τ' Rob.

901. δαῖφρων, quod vulgo legitur, metro non satisfacit. οὐ φιλόφρων dedit Schütz. δαῖδφρων, quod recepi, exhibent Blomf. Schwenk. Herm. El. metr. p. 425. Lachm. l. c. — δ' οὐ Med. Regg. C. E. L. Colb. 1. 2. Ven. 1. 2. Seld. Barocc. Guelph. τ' οὐ Rob. — φιλαγαθὴς vulg. male. φιλογαθὴς M. 2. Seld. Brunck. et rell. φιλομαθὴς Vienn. C. — ἐτύμως om. Rob.

902. δάκρυ χέων ἐκ Ald. δάκρυ

χέων δ' ἐκ Rob. δακρυχέων δ' ἐκ Reg. E. Colb. 1. M. 1. 2. Vienn. A. B. C. D. Viteb. δακρυχέω δ' ἐκ Reg. C. δάκρυα χέων ἐκ Guelph.

903. κλειομένας Reg. K. κλαομένας Glasg. Schütz. Blomf.

904. τοῖν δὲ Rob. — διοῖν Med. δυνεῖν Reg. B. Brunck. Glasg. Schütz.

905. πάρεστιν δ' vulg. πάρεστι δ' M. 1. Barocc. Ald. Turn. Brunck. et rell. πάρεστιν omisso δ' Seld. πάρα δ' Regg. G. K. M. 2. Ven. 2. — ἀθλίοισι M. 1.

906. πολίταις vulg. πολιήταις Vict. πολίτας M. 2. et sic recte Brunck. et rell.

907. ξένων τ' ἐς Reg. G. Ven. 1. Barocc. Guelph. Rob. ξένων δὲ Reg. B. quod recipi voluit Brunck., recepit Schütz., propter praecedens μὲν, sed τε optime se habet, μὲν autem non sequente δέ saepissime poni, notissimum est.

908. δαῖσι Reg. K. Vienn. B. D. δαῖω Guelph. Vienn. A. C. δαῖ Med. Regg. H. L. var. lect. ap. Steph., quod receperunt Schütz. Schwenk. Blomf. Lachm., sed vulgatum versus causa necessarium est.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ β'.

- δυσδαίμων σφιν ἄ τεκοῦσα
 910 πρὸ πασῶν γυναικῶν, ὅπόσαι
 τεκνογόνοι κέκληνται.
 παῖδα τὸν αὐτᾶς πόσιν αὐτᾶ θεμένα, 910
 τούσδ' ἔτεχ', οἱ δ' ᾧδ' ἔτελεύ-
 τασαν ὑπ' ἀλλαλοφόνους
 915 χερσὶν ὁμοσπόροιςιν.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ α'.

- ὁμόσποροι δῆτα καὶ πανάλεθροι, στρ. δ'.
 διατομαῖς οὐ φίλαις,
 ἔριδι μαινομένα, 915
 νείκεος ἐν τελευτᾷ.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ β'.

- 920 πέπαιται δ' ἔχθος, ἐν δὲ γαίᾳ
 ζῶα φονοῦτᾳ μέμικται

909. Hemichorii personam non agnoscunt Turn. Vict.—ἡ τεκοῦσα Med. Regg. H. L. Colb. 2. M. 2.

910. πρὸ om. Reg. G. quod probat Elmsl. ad Eur. Med. 393. προπασῶν Seld. et sic Glasg. Blomf. male.

911. παιδογόνοι Colb. 2.—κέκλυνται Ald.

912. αὐτᾶς Ald. Rob. αὐτῆς Viteb. —αὐτῇ M. 2. Guelph. Viteb. Rob. αὐτῇ Ald. αὐτὰ Turn.—θεμένη M. 2. Guelph. θεμένη Ald. Rob.

913. τοίους δ' Ven. 2.—οἷδ' Turn.

914. ἐτελεύτησαν vulg. ἐτετελεύτησαν Colb. 1. ἐτέλεσαν Rob. τέλεσαν Seld. teste Buttl. ἐτέλεσεν idem teste Blomf. ἐτελεύτησαν Regg. A. B. L. Med. Brunck. et rell.—ἀλληλοφόνους vulg. ἀλληλοφόνους Seld. M. 2. Rob. ἀλλαλοφόνουσι Guelph. ἀλλαλοφόνους Regg. A. B. Med. M. 1. Brunck. et rell.

916. Præfigitur huic versui vulg. Ismenæ nomen, cuius loco Hemichorii personam recte posuerunt Brunck. et rell.—δὴ καὶ Reg. A., quod recepit

Brunck. invito metro. — πανόλεθροι Ald. πανωλέθριοι Vienn. B. D. quod recepit Schütz. propter antistrophicum, sed ibi μέλει est bisyllabum.

917. ἀφίλαις pro οὐ φίλαις vult Lachm. p. 80. et Schwenk., quod jam proposuerat Henr. Voss., sed nulla mutatione opus est; versus hic ut sequens, constat antispasto et iambo. Neque magis necessarium est, quod suspicatur Blomf. διατομαῖσιν οὐ φίλαις et in antistrophe τῶν δισσοδῶτων ἀχέων.

920. Præfixi huic versui, monente antistrophe, hemichorii personam, quæ vulgo abest, sed per errorem hinc ad versum 923. migrasse videtur.

921. ζῶῃ M. 2. Viteb. ζῶα dedit Blomf., quod metrum non postulat; prima dochmii in strophico longa, in antistrophico brevis est; idem tamen habet Lachm. probatque Elmsl. ad Med. 946.—φονοῦτᾳ vulg. sed uno ρ recte scribunt Blomf. Schwenk. ἐτ Lachm. postulante metro.

- κάρτα δ' εἶσ' ὄμαιμοι.
 πικρὸς λυτῆς νεικέων 920
 ὁ πόντιος ξεῖνος ἐκ πυρὸς συθεῖς
 925 θηκτὸς σίδαρος· πικρὸς δὲ χρημάτων
 κακὸς δατητὰς Ἀρης ἀρὰν
 πατρὸς τιθεῖς ἀληθῆ. 925

HΜΙΧΟΡΙΟΝ Α'.

- ἔχουσι μοῖραν λαχόντες, ᾧ μέλεοι, ἀντιστρ. δ'.
 διοσδόταν ἀχέων
 930 ὑπὸ δὲ σώματι γᾶς
 πλοῦτος ἄβυσσος ἔσται.

HΜΙΧΟΡΙΟΝ Β'.

- ἰὰ πολλοῖς ἐπανθίσαντες 930
 πόνοισί γε δόμους· τελευτᾷ δ'
 αἰδ' ἐπηλάλαξαν

922. εἶσιν vulg. εἶσ' Regg. A. B. N. Med. M. 1. 2. Seld. Guelph. Mosq. 1. Rob. Brunck. et rell.

923. Chori personam præfigunt Ald. Turn. Vict., hemichorij Rob., quam prorsus omiserunt Schütz. Blomf., nos versui 920. apposuimus.

924. σισθελς Mosq. 1.

925. σίδηρος M. 2. Guelph.

926. διατητῆς Ald. δατητῆς M. 2. Turn. δατητῆς M. 1. δατητὰς Seld. teste Blomf. et Rob. δ' ἀητὰς Guelph. Mosq. 2. δακτὰς Seld. teste Butlerio.

927. Versus non respondet antistrophico. γε πατρὸς dedit Schütz. Lachm. πατρίαν auctore Burneio Blomf. Neutrum satis placet.—ἀλαθῆ Vienn. A. C.

928. Antigona persona vulg. præfigitur, Hemichorio tribuit Brunck. et rell.—ᾧ om. Med.

929. διοσδόταν Schütz. Lachm. metri causa, sed non opus est. Antispasto respondet diiambus et ἀχέων disyllabum est.

930. σώμασι Reg. K. σώματος Ald. Turn. σώματι Blomf. ex conjectura inutili, sensum vulgatæ enim jam recte explicarunt Schütz. et Heath.

932. Ismenæ hæc tribuunt Turn. Vict. Glasg., Hemichorio Rob. Brunck.—ἐπανθίσαντες vulg. adversus metrum. ἐπανθίσαντες corrigi Butlerius, quæ confusio est frequentissima, sed recte vidit Blomf., hoc activam vim habere, quare hoc recepto versu sequente δόμους dedit, quod librorum auctoritate non carere mox videbimus. Multo etiam aptius est ad sensum, fratres invocari, quam domum; quare utrumque recepi. ἐπανθίσαντες habet etiam Lachm.

933. πόνοισί γε δόμοι vulg. πόνοισι τε δόμοι Vienn. A. C. πόνοισί γε δόμοις Ald. Barocc. πόνοισι γενέαν πόνοισι δόμοι Reg. L. πόνοισι γενέαν πόνοισι γε δόμους Med. πόνοισί γε δόμους Vienn. B. D., quod cum Blomfieldio recepi, causis ad verum præcedentem prolatis. πόνοισι αἰδ' δόμοι ex Hermannii conjectura Schütz. metro pressumdato. πόνοισι γενέαν Lachm., quod et Hermannus vulgatæ præfert teste Seidlero de vers. dochm. p. 12.

934. τελευτῇ M. 2.—αἰδ' om. Regg. K. Seld. M. 1. 2. αἰδ' Reg. E.—ἀπηλάλαξαν Vienn. B. D.

- 935 ἀραὶ τὸν ὄζυν νόμον,
 τετραμμένον παντρώῳ Φυγᾷ γένους.
 ἔστακε δ' Ἄτας τρώπαιον ἐν πύλαις, 935
 ἐν αἷς ἐθείνοντο, καὶ δυοῖν
 κρατήσας ἔληξε δαίμων.

ANTIGONH.

- 940 α'. παισθεὶς ἔπαισας. προωδός.

ISMHNH.

- α'. σὺ δ' ἔθανες κατακτανών.

ANTIGONH.

- β'. δορί δ' ἔκανες.

ISMHNH.

- β'. δορί δ' ἔθανες.

ANTIGONH.

- γ'. μελεόπονος.

935. ἀρὰ Reg. E.

936. τετραμμένον Rob.—παντρώῳ Reg. C.—φυγῇ M. 2.—τοῦ γένους Rob.

937. ἔστακεν Med., addito δ' a secunda manu.—ἐν πύλαις om. Regg. C. K.

938. ἐθείναντο Viteb. quod recepit Blomf. ob sequens ἔληξε, sed hoc ad aliam rem refertur.

939. κρατήσας Colb. 1.—ἔληξ' δ δαίμων Regg. A. B. H. M. 1. 2. Guelph. Mosq. 2., quod receperunt Brunck. Blomf., recipere voluit Schütz., sed vulgatæ non est præferendum.

940. Quæ sequuntur, vulg. monostrophica leguntur, et sic habent Brunck. Blomf. Schwenk. Miras turbas excitavit Schütz., qui auctore Hermanno stropham et antistropham fecit, versibus audacissime transpositis et mutatis. Has Schützii lectiones in Addendis exhibebimus. Blomf. satis habuit, versus ita emendare, ut bini semper eodem metro decurrant; quod recte quidem fecit, sed in eo

Theb.

non erat acquiescendum. Recte enim vidit Lachm. de chor. syst. p. 94. sq., carmen, quod sequitur, artificiosissimum ex strophæ et antistrophæ constare, quas præcedit προωδός, sequitur ἐπωδός. Per totum autem carmen Ismenæ verba eodem metro decurrunt, quo præcedentia Antigona, id quod litteris additis significavi. — ἔπαισας Rob.

941. Non respondet hic versus præcedenti, et corruptum esse docent variae lectiones: ἔθανες κτανών Reg. K. Ven. 2. Vienn. A. ἔκτανες θανών Reg. G. ἔθανες κᾶκτανών Guelph. Neque latet corruptionis origo, voluit enim sciolus quidam senarium efficere: παισθεὶς ἔπαισας, σὺ δ' ἔθανες κατακτανών. Non displicet Lachmanni emendatio ἔθανες κατακτάς.

942. δορί τ' Guelph. hic et versu sequente. δορὶ δ' Ald.—ἔκανες auctore Hermanno Schütz. et auctore Burneio Blomf., et sic Lachm. recte, pro vulg. ἔκτανες.

944. μελεοπαθής. μελεόπονος. Guelph.

L

ΙΣΜΗΝΗ.

945 γ'. μελεοπαθής.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

δ'. ἴτω δάκρυα.

950

ΙΣΜΗΝΗ.

δ'. ἴτω γόος.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ε'. πρόκεισαι.

ΙΣΜΗΝΗ.

ε'. κατακτάς.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

950 Α. ἥε ἥε, μαίνεται γόοισι Φρήν.

στροφή.

ΙΣΜΗΝΗ.

Α. ἐντὸς δὲ καρδία στένει.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Β. ἰὼ ἰὼ πολυδάκρυτε σύ.

ΙΣΜΗΝΗ.

Β. σὺ δ' αὖτε καὶ πανάθλιε.

945

946. ἴτω γόος. ἴτω δάκρυα Regg. A. B. E. K. Seld. Colb. 1. M. 1. 2. Guelph. Viteb. Mosq. 1. 2., quod hiatus vitandi causa receperunt Bruck. Schütz. Blomf. ἴτω γόος. ἴτω δάκρυ. Lachm. Vulgatus ordo teneri potest, si legitur : ἴτω δάκρυ'. ἴτω γόος, qui apostrophus in diverbio vehementissimo tolerari posse videtur.

948. Vulg. προκίεσται κατακτάς, quæ Antigonaë tribuuntur. προκίεσθαι Guelph. Sed utrumque sensu caret, quare verum videtur πρόκεισαι κατακτάς, quod emendavit Herm. et inter Antigona et Ismenam distribuit Lachm.

950. Verba ἥε ἥε Ismenæ tribuunt Reg. K. Seld. Rob., quos sequitur Blomf. Sed quatuor, qui sibi respondent, versuum comparatio docet, illud ἥε metro repugnare, quare aut hic et in antistrophe ἥε ἥε in ἥ mutandum est, quod fecit Lachm., aut, si

illam exclamationem extra versum positam putamus, ἥ post eam inserendum est; reliqui enim versus duo sunt iambici dimetri.

951. ἐν δὲ auctore Burneio Blomf., ut versus præcedenti respondeat, quod alia ratione effici debere ad versum præcedentem monui. — δὲ om. Reg. K. — καρδία Ald. κρᾶδιά Turn.

952. Non respondet versus antistrophico, quare Lachm. dedit ἰὼ πόλει δακρυτὲ σύ, quod tamen incertum est. Blomf., qui et sequentem versum mutat, exhibet ἰὼ πανδάκρυτε σὺ, sed ita legere antistrophici non sinunt, qui sunt iambici dimetri. — Alterum ἰὼ om. Reg. E. M. 2. — πανδάκρυτε Med. Seld. Regg. H. L. Colb. 1. 2. M. 1. — σὺ om. Reg. E.

953. αὖ Reg. E. Guelph. quod recepit Blomf. propter versum præcedentem.

ANTIGONH.

Γ. πρὸς φίλου γ' ἔφθισο.

ΙΣΜΗΝΗ.

955 Γ. καὶ φίλον ἔκτανες.

ANTIGONH.

Δ. διπλᾷ λέγειν.

ΙΣΜΗΝΗ.

Δ. διπλᾷ δ' ὀρᾷν.

ANTIGONH.

Ε. ἀχέων τοίων τάδ' ἐγγύθεν.

ΙΣΜΗΝΗ.

Ε. πέλας αἶδ' ἀδελφαὶ ἀδελφεῶν.

960 ἰὼ Μοῖρα βαρυδότεира μογερά,

πότνιά τ' Οἰδίπου σκιά

μέλαινά τ' Ἐριννὺς, ἥ μεγασθενής τις εἶ.

940

954. Versus neque sequenti neque antistrophico respondet, sed illi exæquari potest, si omisso γ' legitur πρὸς φίλου ἔφθισο, et sic scripsit Blomf., de antistrophico autem infra videbimus. Lachm., hoc non mutato, sequentem ita dedit: καὶ φίλον γ' ἔκτανες, quod minus placet. — πρὸς φίλου τ' Vienn. B. D. Turn.

955. φίλος Reg. L.

958. γῶν pro ἀχέων Regg. G. K. Colb. 2. Seld. M. 1. Guelph. Rob. ἀχέω τάδ' var. lect. ap. Schol. B. — ποίων Guelph. — ἐγγύθι Colb. 1. — γῶν recepit Lachm., qui totum hunc locum valde corruptum satis audacter ita exhibet:

γῶν τοίων τάδ' ἐγγύθεν.

ἀχέων πέλας δ' αἶδ' — —

ἀδελφεί.

ἀδελφεῶν.

Mihi quidem in hoc versu nihil mutandum videtur; de sequente quid sentiam, mox dicendum erit.

959. πέλας δ' Med. Regg. A. B. F. Colb. 2. M. 1. Guelph. Seld. πέλαδ Rob. — Offendit in hoc versu, qui προίους ἀμετρος est, jam Brunck., qui

eum ita dedit: πέλας δ' ἀδελφῶν αἶδ' ἀδελφεί. Blomf. scripsit: αἶδ' ἀδελφαὶ πέλας ἀδελφῶν, quod nescio quomodo cum versus præcedentis metro conciliare velit. Corruptum esse versum, etiamsi metrum non doceret, vel ex eo intelligi posset, quod nulla ejus est ad præcedentia Antigona verba relatio, qualis per totum hoc diverbium omnibus Antigona et Ismenae dictis intercedit, quare ita legendum puto:

ἀχέων τοίων τάδ' ἐγγύθεν.

ἀδελφεῶν ἀδελφεί.

ut ἀδελφεῶν referatur ad ἀχέων, ἀδελφεί ad τάδε, et supplendum sit ἐγγύθεν, quod significaturus aliquis et explicaturus adscripsit πέλας αἶδ' ἀδελφαὶ ἀδελφεῶν.

960. ἰὼ bis Rob., quem sequitur Blomf.

962. μέλαινα Ἐριννὺς Glasg. Blomf. sine causa, v. Herm. El. metr. p. 122. In ed. Glasg. præterea comnia ante Ἐριννὺς positum, post hanc vocem deletum est, quo sensus pervertitur. — Ἐριννὺς Brunck. Schütz. Blomf. — τις om. Barocc. Ald.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

A. ἤε ἤε δυσθέατα πῆματα. ἀντιστρ.

ΙΣΜΗΝΗ.

A. ἐδείξατ' ἐκ φυγᾶς ἐμοί. 960

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

965 B. οὐδ' ἴκεθ' ὥς κατέκτανεν.

ΙΣΜΗΝΗ.

B. σωθεῖς δὲ πνεῦμ' ἀπάλεσεν.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Γ. ἀπάλεσε δῆτα.

ΙΣΜΗΝΗ.

Γ. καὶ τὰ τοῦδ' ἐνόσφισεν.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Δ. τάλαν γένος.

ΙΣΜΗΝΗ.

970 Δ. τάλανα παθόν.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

E. δύστονα κήδε' ὁμώνυμα. 965

963. ἤε semel Barocc. Ald. Rob., quo confirmatur id, quod ad v. 950. dictum est. — πῆματ' Med. M. 1. Guelph.

964. ἐδείξετε Guelph. δείξατ' Blomf. propter verum præcedentem, quem a voc. δυσθέατα incipit.—φυγῆς Guelph. φυγῶν Ven. 2. — ἐμοί om. Rob.

967. 68. ἀπάλεσεν Rob. Turn. Vict. — τόνδ' pro τὸ τοῦδ' Regg. C. F. G. Colb. 1. M. 1. 2. Ven. 1. Guelph. Seld. Barocc. Ald. Turn. — Corruptos esse hos versus, metrum antistrophicorum docet, idemque passi esse videntur, quod v. 940. sq., corrupti enim sunt, ut senarius efficeretur, decipi tamen se passus est etiam Blomf., non item Herm. El. metr. p. 123. Lachm., qui strophicos male mutavit, hos ita dedit:

ᾤλεσεν δῆτ' ἰῶν.

καὶ τὸ τοῦ νόσφισεν.

Mihi legendum videtur:

ᾤλεσε δὴ τόδε.

καὶ τόδ' ἐνόσφισεν.

ἐνόσφισεν pro vulg. ἐνόσφισε habent Ald. Rob.

969. ᾧ τάλαν Reg. G.

970. τάλανα καὶ πάθεν vulg. τάλαινα καὶ πάθεν Rob. τάλαιναν καὶ πάθον Ald. τάλανα καὶ παθόν Med. M. 1. 2. Regg. C. E. Seld. Barocc. Turn. var. lect. ap. Steph. τάλανα καὶ ἔπαθον Reg. K. Ven. 2. τάλανα καὶ πάθος Guelph. τάλανα καὶ πάθη Colb. 1. τάλανα πάθη var. lect. in Reg. B. τάλανα παθόν Reg. A. Brunck. Blomf. recte.

971. δύστονα καὶ κήδε' Reg. C. Turn. δύστηνα var. lect. ap. Steph., unde Blomf. dedit δύστονα καὶ κήδε' ὁμώνυμα, nescio quo metro; Lachm. δίποινα κήδε' ὁμόνομα, sed sufficit legere δύστηνα κήδε' ὁμώνυμα.

ΙΣΜΗΝΗ.

Ε. δίγυρα τριπάλτων πημάτων.

(ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ὀλοὰ λέγειν.

ΙΣΜΗΝΗ.

ὀλοὰ δ' ὄρᾱν.)

975 ἰὼ Μοῖρα βαρυδότεια μογερά

πότνια τ' Οἰδίπου σκιά

μέλαινά τ' Ἐρινύς, ἥ μεγασθενής τις εἶ.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

α'. σὺ τοῖνον οἶσθα διαπερῶν.

ἐπαδός.

ΙΣΜΗΝΗ.

α'. σὺ δ' οὐδὲν ὕστερον μαθών.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

980 β'. ἐπεὶ κατῆλθες ἐς πόλιν.

ΙΣΜΗΝΗ.

β'. δορός γε τῷδ' ἀντηρέτας.

970

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

γ'. ὀλοὰ λέγειν.

ΙΣΜΗΝΗ.

γ'. ὀλοὰ δ' ὄρᾱν.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

δ'. ἰὼ ἰὼ πόνος.

972. τριπάντων Reg. L.

973. 4. Non habent hi versus, quod in strophā ipsīs respondeat, quare Lachm. ibi scripsit ἀδελφεαί. ἀδελφεῶν. Sed malim hos versus ejicere, qui ex v. 982., ubi eadem aptius leguntur, huc irrepsisse videntur, quare uncinis inclusi.

975. sqq. ἰὼ om. Reg. L. Colb. 2. Seld.—βαρυδότεια Guelph.—πότνια δ' Barocc.—μέλαινα τ' Ald. De reliquis eadem, quæ ad stropham, monenda sunt.

979. ὕστερος Med. Regg. H. L. Seld. Colb. 1. M. 1. 2. Guelph. Ald.

Rob., quod recepit Lachm. forsitan recte.

981. τῷ γ' Cant. Stanl.

984. ἰὼ πόνος οὐφ' ἡμῖν Vict. ἰὼ πόνος οὐφ' ἡμῖν Colb. 1. ἰὼ πόνος οὐφ' ἡμῖν ἐξημμένος Reg. K. Guelph. M. 2. ἰὼ πόνος ὕφ' ἡμῖν ἐξημμένος Ven. 2. ἰὼ πόνος ἐφ' ἡμῖν ἐξημμένος Vienn. B. D. ἰὼ ἰὼ πόνος ὁ ἐφ' ἡμῖν ἐξημμένος Rob. sed glossemata illa omittunt Regg. A. B. Med. Ven. 1. Seld. Barocc. Ald. Turn. Brunck. et rell. — ἰὼ κακά, altero ἰὼ omisso, M. 2. Barocc. Ald. Turn. Sed patet ita legendum esse, ut dedi: ἰὼ ἰὼ πόνος.—ἰὼ ἰὼ κα-

ΙΣΜΗΝΗ.

985 δ'. *ἰὼ ἰὼ κακά.*

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

έ'. *δῶμασι καὶ χθονί.* 975

ΙΣΜΗΝΗ.

έ'. *πρὸ πάντων δ' ἐμοί.*

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ς'. *ἰὼ ἰὼ, καὶ πρόσω γ' ἐμοί.*

ΙΣΜΗΝΗ.

ς'. *ἰὼ ἰὼ, δυστόνων κακῶν.*

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

990 ζ'. *ἰὼ, ἄναξ Ἐτεόκλεις ἀρχηγέτα.*

ΙΣΜΗΝΗ.

ή'. *ἰὼ πάντων πολυπονώτατοι.*

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

θ'. *ἰὼ δαιμονῶντες ἐν ἄτρ.* 980

ΙΣΜΗΝΗ.

ζ'. *ἰὼ ἰὼ, ποῦ σφε θήσομεν χθονός;*

κά, ut sint dochmiaci. Blomf. neglecta abhinc versuum responsione, habet: *ἰὼ πόνος.—ἰὼ κακά δώμασιν.* Lachm. *ἰὼ πόνος.—ἰὼ κακά.*

986. 7. καὶ τῇ χθονὶ omisso δώμασι Rob.—καὶ χθονὶ oim. Reg. G.—δ' om. Guelph.—*ἰὼ καὶ χθονί, πρὸ πάντων δ' ἐμοί* Blomf. *δόμοις καὶ χθονί.—πρὸ πάντων δ' ἐμοί.* Lachm., qua mutatione non opus est, quum versus sint dochmiaci.

988. *ἰὼ alterum omi.* M. 1., utrumque Regg. G. K. L. Colb. 1. 2. M. 2. Seld. Guelph.—*καὶ τὸ πρόσω γ'* Regg. G. K. L. Colb. 1. 2. M. 2. Seld. Barocc. Ald. Turn. *τὸ πρόσω τ' Rob.* omisso καὶ.

989. *ἰὼ semel* Seld. Barocc. Guelph. Ald.—*δυστόμων* Regg. A. F. G. K. Colb. 2. M. 1. Seld. Ven. 2. Guelph. quod receperunt Brunck. Lachm. *δυστήνων* M. 2. Viteb. *δυστάνων* Mel. Barocc. Regg. B. E. Vienn. A. B. C. D. Ald. quod recepit Blomf., forsitan recte.—*πημάτων* pro *κακῶν* Reg. C.

M. 2. Vienn. B. C. D. var. lect. in Reg. B.—*Mihi quidem hic et præcedens versus ita legendi videntur:*

ἰὼ, καὶ τὸ πρόσω γ' ἐμοί.

ἰὼ, δυστάνων κακῶν.

990. Sex qui sequuntur versus non eo, quo superiores, ordine sibi respondent, sed eo, quem litteræ additæ indicant, quod neque Blomf. neque Lachm. viderunt.—*Ἐτεόκλεις ἀρχηγέτα* desunt in Med. Regg. B. C. H. L.—*ἀρχαγέτα* Blomf. et sic Vienn. A.

991. *πάντων πολυστονάτατοι* Vict. *πολυστονάτατοι* πάντων Rob. *πάντων πολυπονώτατε* Guelph. *πολυπονώτατοι* πάντων Viteb. *πάντων πολυλπονώτατοι* Brunck. *ἰὼ πολυπονώτατοι* Lachm. sed nihil mutandum est, versus dochmio et iambo constat, ut is cui respondet.

992. *ἰὼ bis* Rob. Blomf.—*δαιμονῶντος* Rob.—*ἐν* omittunt Regg. F. G. Colb. 2. Guelph. Seld. Blomf. male.—*ἔτη* M. 2.

993. *ἰὼ semel* M. 2. — *ποῖ* Reg. II.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ή'. ἰὰ ὅπου τιμιάτατον.

ΙΣΜΗΝΗ.

995 θ'. ἰὰ πῆμα πατρὶ πάρευνον.

ΚΗΡΥΞ.

- δοκοῦντα καὶ δόξαντ' ἀπαγγέλλειν με χρεὶ
 δήμου προβούλοις τῆσδε Καδμείας πόλεως. 985
 Ετεοκλέα μὲν τόνδ' ἐπ' εὐνοίᾳ χθονὸς
 θάπτειν ἔδοξε γῆς φίλαις κατασκαφαῖς.
 1000 εἶργων γὰρ ἐχθρὸς, θάνατον εἴλετ' ἐν πόλει.
 ἱερῶν πατρῶν δ' ὅσιος ὦν μομφῆς ἄτερ
 τέθνηκεν, οὐπὲρ τοῖς νέοις θνήσκειν καλόν. 990
 οὕτω μὲν ἀμφὶ τοῦδ' ἐπέσταλται λέγειν.
 τούτου δ' ἀδελφὸν τόνδε Πολυνείκους νεκρὸν
 1005 ἔξω βαλεῖν ἄθαπτον, ἀρπαγὴν κυσὶν,
 ὥς ὄντ' ἀναστατῆρα Καδμείων χθονὸς,
 εἰ μὴ θεῶν τις ἐμποδὼν ἔστη δορὶ 995
 τῷ τοῦδ'. ἄγος δὲ καὶ θανὼν κεκτῆσεται
 θεῶν πατρῶν, οὐς ἀτιμάσας ὄδῃ,
 1010 στράτευμ' ἐπακτὸν ἐμβαλὼν ἤρει πόλιν.

M. 1.—τήσομεν Ald. θήσομαι Ven. 2. θάψομαι M. 2.—χθονὶ Guelph. ἐν χθονὶ Seld.

994. ἰὼ bis Colb. 2. M. 1. Seld. Guelph. Reg. F. Rob. Blomf. adversus metrum.

995. ἰὼ ἰὼ vulg. ἰὼ semel Reg. F. M. 1. 2.—πάτριον Colb. 2.

996. δοκοῦντα καὶ μέλλοντ' Reg. A. unde Brunck. μέλλοντ' dedit. Etiam ed. Glasg. obelum ante δόξαντ' posuit, et Blomf. legendum suspicatur: ὑμῖν τὰ μὲν δόξαντ'. Sed nihil mutandum est.—ἀπαγγεῖλαι Vienn. B. D.

997. χθονὸς pro πόλεως M. 1. probante Blomfieldio, qui πόλεως sequente versu legi mavult.

998. εὐνοία Ald.

999. ταῖς φίλαις Vienn. B. D. γῆς φίλης suspicatur Blomf.

1000. συγῶν Regg. E. N. vat. lect. in Colb. 2. Ven. 1. Barocc. Viteb. Ald. Turn. Vict. Brunck. εἶργων Rob., et, ut videtur, reliqui libri, Glasg. et rell.—γὰρ om. Guelph.—εἴλ' ἐν πόλει Colb. 2. εἴλε πόλεως Reg. L.

1002. οὐπὲρ Ald. ὥσπερ suspicatur Blomf.

1003. οὕτως Blomf.—ἐντέταλται Vienn. C.

1006. ὥς ὅτ' Rob.—Καδμείας ex uno Reg. A. dedit Brunck., quem male sequuntur Glasg. Schütz. Blomf.

1008. ἄτος Mosq. 1.—κεκτῆσεται Reg. L.

1010. ἡροπόλιν Ald.

- οὕτω πετεινῶν τόνδ' ὑπ' οἰωνῶν δοκεῖ
 ταφέντ' ἀτίμως, τοῦπιτίμιον λαβεῖν. 1000
 καὶ μήθ' ὁμαρτεῖν τυμβοχόα χειρῶματα,
 μήτ' ὀξυμόλποις προσσέβειν οἰμώγμασιν,
 1015 ἄτιμον εἶναι δ' ἐκφορᾶς φίλων ὑπο·
 τοιαῦτ' ἔδοξε τῷδε Καδμείων τέλει.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

- ἐγὼ δὲ Καδμείων γε προστάταις λέγω, 1005
 ἦν μή τις ἄλλος τόνδε συνθάπτειν θέλη,
 ἐγὼ σφε θάψω, κἀνὰ κίνδυνον βαλῶ,
 1020 θάψας ἀδελφὸν τὸν ἐμὸν, οὐδ' αἰσχύνομαι
 ἔχουσ' ἀπίστον τήνδ' ἀναρχίαν πόλει.
 δεινὸν τὸ κοινὸν σπλάγχχον, οὔ πεφύκαμεν, 1010
 μητρὸς ταλαίνης, κἀπὸ δυστήνου πατρός.
 τοιγὰρ θέλουσ' ἄκοντι κοινῶναι κακῷ
 1025 ψυχῇ, θανόντι ζῶσα συγγόνῃ φρενί.

1011. οὕτως Blomf. τούτου Schütz. male.

1012. τοῦπιτίμια Colb. 1.

1013. τυμβόα Barocc. Ald. — De tribracho in sede quarta vid. Elmsl. ad Med. 492.

1014. προσέβειν Guelph. Ald.

1015. ἄτιμον δ' εἶναι Barocc. Ald. ἄτιμον δ' εἶναι Reg. L. ἄτιμον εἶναι δ' reliqui libri omnes, quæ male ita transposuit Brunck. εἶναι δ' ἄτιμον, sequuntur tamen Glasg. Schütz. Blomf. Schwenk. — ἐκφορὰν M. 1. et suprascr. in Colb. 2.

1016. τῷ γε Reg. F. quod recepit Blomf. Audacius etiam Schütz. dedit: ταῦτ' ἀμφὶ τοῦδ' ἔδοξε, sine causa. De τῷδε vid. ad v. 613.

1017. γε om. Barocc. Ald. Rob., unde Blomf. suspicatur, προστάταισι Καδμείων legendum esse.

1018. εἰ μή Ald. Turn.

1019. κἀνὰ ἀκίνδυνον βάλλω Ald. κἀν ἀκίνδυνον βαλῶ Vienn. B. D. κἀνακίνδυνον βαλῶ Vienn. A. C. κἀν ἀκίνδυνον βάλλω Mosq. 2. (βάλλω

etiam M. 1.) κἀν ἀκίνδυνον λάβω Mosq. 1. κἀν εἰς κίνδυνον βαλῶ Rob. Obelum apposuit Glasg. quare Blomf. ex conjectura dedit καμὲ κινδύνῃ βαλῶ, quia ἀναβάλλειν κίνδυνον nunquam pro ἀναβρίπτειν vel παραβάλλειν dici contendit. Mihi quoque vulgata dubia videtur, quamquam μάχας ἀναβάλλεσθαι eodem sensu dictum est apud Herod. v. 49.

1020. ἐμὸν δ' οὐκ αἰσχύνομεν Rob.

1021. πόλιν Guelph.

1022. δεινὸν γὰρ τὸ Regg. K. L. Ven. 2. Rob.

1023. κἀπὸ obelo notavit Glasg., καὶ τὸ emendavit Pauw., quod placet Blomfieldio, sed usitatissima est hæc præpositionis collocatio. v. Herm. ad Vig. p. 854. Ruhnk. epist. crit. p. 130.

1024. κοινῶν Reg. G., quod mavult Blomf. — κακῷ vulg. Glasg. Schwenk. κακῶν Regg. G. H. K. N. Colb. 2. M. 1. Ven. 2. Seld. Guelph. Rob. Brunck. Schütz. Blomf. recte.

1025. ψυχῇ Ald.

- τούτου δὲ σάρκας οὐδὲ κοιλογάστρορες
 λύκοι πάσσονται· μὴ δοκησάτω τινί. 1015
 τάφον γὰρ αὐτῷ καὶ κατασκαφὰς ἐγὰ,
 γυνή περ οὔσα, τῷδε μηχανήσομαι
 1030 κόλπῳ φέρουσα βυσσίνου πεπλώματος.
 καὐτὴ καλύψω· μηδέ τῳ δόξῃ πάλιν·
 θάρσει παρέσται μηχανὴ δραστήριος. 1020

ΚΗΡΥΞ.

αὐδῶ πόλιν σε μὴ βιάζεσθαι τόδε.

ANTIΓONH.

αὐδῶ σε μὴ περισσὰ κηρύσσειν ἐμοί.

ΚΗΡΥΞ.

- 1035 τραχύς γε μέντοι δῆμος ἐκφυγὼν κακά.

ANTIΓONH.

τράχυν', ἄθαπτος δ' οὗτος οὐ γενήσεται.

ΚΗΡΥΞ.

ἀλλ' ὃν πόλις στρυγεῖ, σὺ τιμήσεις τάφῳ; 1025

1026. τοῦτ' δὲ Reg. L. Vienn. B. D.—δὲ om. Guelph.—οὔτε Guelph.—οὔτι suspicatur Blomf. sed οὐδὲ referatur ad v. 1005. ἀρπαγὴν κυσίν.—κοιλογάστρορες Viteb.

1027. πάσσονται vulg. et Glasg. cum obelo. σπάσσονται Regg. A. B. E. F. G. Seld. Barocc. M. 1. 2. Viteb. Mosq. 1. 2. var. lect. ap. Turn. et Steph. et sic Brunck. Schütz. Blomf. Schwenk., probante Schaefero ad Schol. Apollon. Rhod. p. 280. sed præferendum vulgatæ non videtur.—De imperativo aoristi cum μὴ juncto vid. Elmsl. in Mus. crit. Cantabr. iv. p. 482. s.

1028. αὐτοῦ Guelph. αὐτὴ ex emendatione Pierconi Verisimil. 1. 3. p. 41. receperunt Glasg. Schütz. Blomf., quod minime necessarium videtur. Nam quod sequitur τῷδε, ea est repetitio tum per se, tum propter interjectum γυνὴ περ οὔσα facile toleranda, (nam τῷδε cum Brunckio ad κόλπῳ referre ridiculum est) αὐτὴ autem prorsus otiosum foret. [De αὐτῷ, sequente τῷδε, quorum alterutrum abunde.

dat, v. Herm. adnotationes ad Elmsleii Medeam p. 399. ed. Lips.—Ex Addend.]

1029. οὔσα om. Rob.

1030. κόλποις suprascr. in Guelph.

1031. καὐτῇ Rob.—μὴ δέτω Ald. Rob. μηδέ σοι Brunck. male.

1032. Vulgo post θάρσει comma ponitur, ut sit allocutio sui ipsius, sed comma deleverunt Glasg. Blomf., ut θάρσει sit substantivum, idque necessarium est, nam et allocutio illa hic minus apta est, et verba μηδέ τῳ δόξῃ πάλιν otiosam habent repetitionem eorum, quæ v. 1027. dicta sunt, nisi sequitur id, propter quod nemini contra videri debet.—σωτήριος M. 1.

1033. τᾶδε Med. M. 1. 2. Colb. 1. 2. Seld. Rob. Brunck.

1035. κανὰ Ald.

1036. τραχύνεσθ' Ald. et var. lect. ap. Turn. τραχύς Rob. τραχύς γ' ex Burgessii emendatione Blomf., qua non opus est. Recte sic adloquitur κήρυκα, qui personam populi agit.—δ' male omittunt Glasg. Schütz.

1037. σὺ κοσμήσεις M. 1. cum var.

M

ANTIGONH.

ἤδη τὰ τοῦδ' οὐ διατετίμηται θεοῖς ;

KHPYΞ.

οὐ, πρίν γε χάραν τήνδε κινδύνῳ βαλεῖν.

ANTIGONH.

1040 παθὼν κακῶς, κακοῖσιν ἀντημείβετο.

KHPYΞ.

ἀλλ' εἰς ἅπαντας ἀνθ' ἐνὸς τόδ' ἔργον ἦν.

ANTIGONH.

Εἰς περαίνει μῦθον ῥστάτη θεῶν.

1030

ἐγὼ δὲ θάψω τόνδε· μὴ μακρηγόρει.

KHPYΞ.

ἀλλ' αὐτόβουλος ἴσθ', ἀπεννέπω δ' ἐγώ.

ΧΟΡΟΣ.

1045 Φεῦ Φεῦ.

ὦ μεγάλαυχοι καὶ φθερσιγενεῖς

Κῆρες Ἑριννυες, αἵτ' Οἰδιπόδα

1035

γένος ὠλέσατε πρυμνόθεν οὕτως.

lect. τιμήσεις. σὺ τιμήσεις Guelph. Vienn. A. σὺ μὴ τιμήσης Vienn. D. μὴ σὺ τιμήσεις Vienn. B.

1038. οὐ διατετίμητος Seld. οὐ τετίμηται Viteb. οὐκ ἡτετίμηται Heathio auctore dederunt Brunck. Schütz. Peritiorem manum exspectat Blomf. Vulgatam Schwenk. explicat : *Nonne jam a Diis quam maxime honoratus est?* in quibus sensum non video. Locus mihi sic interpretandus videtur : *Num jam a Diis hic dehonestatus est?* ut οὐ διατετίμηται positum sit pro ἡτετίμηται. Quare interrogationis notam addidi, quæ vulgo abest. Huic deinde interrogationi aptissimum est, quod respondet præco.

1039. λαβεῖν Reg. L.

1040. ἀντημείβωτο M. 1. suprascr. vulg. ἀντιμείβετο Guelph. Ald. ἀνταμείβεται Reg. E.

1041. αὐθενδς Guelph.

1042. περαίνω Ald.—Hunc versum præconi adsignant Ald. Turn. Vict.

Blomf., Antigonæ ceteri. Blomf. tamen eum uncis inclusit, tanquam adscriptum a lectore diligente. Et revera ad sensum facillime desiderari potest, turbat autem diverbii singulis versibus decurrentis ordinem.

1043. θάψων Ald.

1044. ἦσθ' Reg. K. Colb. 2. M. 2. Seld. Vienn. A. C. D. Rob. ἴσθ' Vienn. B.—ἀπ' ἐννέπω Guelph.

1045. Hæc hemichorio vulgo tribuuntur, Chori personam habet Ar., quem recte sequitur Blomf.

1046. φερσιγενεῖς Rob. [Hemichorii, v. 1049. Chori, v. 1052. Hemichorii, et v. 1054. Antigonæ personam præfigendam censet Tyrwhitt.—*Ex Addend.*]

1047. Ἑρινύες Blomf.—αἶδ' M. 2.—Οἰδιπόδος Guelph.

1048. ἄγερος Guelph.—ὠλέσατε Lips. 2. ὠλέσσατε legit Elmsl. ad Med. 814. scilicet ne vocalis ante pr producatur.—πρέμνοθεν Blomf. ex

- τί πάθω; τί δὲ θρῶ; τί δὲ μήσωμαι;
 1050 πῶς τολμήσω μήτε σὲ κλάειν,
 μήτε προπέμπειν ἐπὶ τύμβον;
 ἀλλὰ φοβοῦμαι κάποτρέπομαι
 δεῖμα πολιτῶν.
 σύ γε μὴν πολλῶν πενθητήρων
 1055 τεύξῃ· κείνος δ' ὁ τάλας ἄγχοος
 μονόκλαυτον ἔχων θρῆνον ἀδελφῆς
 εἴσι. τίς οὖν ταῦτα πείθοιτο;
 1045

HMIXORION.

δράτω πόλις καὶ μὴ δράτω

emendatione Is. Vossii ad Hesych. vv. αὐτόπρεμος. πρύμναδε. quæ non est quod vulgate præferatur.

1049. Huic versui Antigonæ nomen præfigunt Rob. Vict. Glasg., Ismenæ Regg. A. B. Barocc. Ald. Turn. Brunck., neutrum satis apte. Rectius Choro hæc continent Schütz. Blomf. — μήσομαι Lips. 2. Guelph. Vienn. B. C. D.

1050. πῶς bis M. 1. Ven. 1. Ald. Rob.—μήτε omisso sè Reg. H. μήποτε σε Barocc. Reg. L. Ven. 1. Ald. μή σε Rob. μήποτε om. sè Turn.—κλάειν vulg. κλαύσειν Colb. 1. κλάειν Reg. A. Ald. Rob. Turn. Brunck. et rell.

1051. μήτε σε προπέμπειν vulg. μήποτε σε π. Barocc. Ald. Rob. Turn. μήποτε π. Reg. L. Ven. 1. 2. μήτε π. Regg. A. B. Guelph. Lips. 2. Brunck. et rell.—τύμβω vulg. et Glasg. τύμβων Rob. τύμβον Regg. A. K. L. et var. lect. in B. Seld. Lips. 2. Mosq. 2. Brunck. Schütz. Blomf. Schwenk. recte.

1052. καὶ ἀποτρέπομαι legendum putat Lobeck. ad Aj. p. 443., cui libri non favent.

1053. Hunc versum omittit Lips. 2.

1054. Hinc alterum hemichorium vulg. incipit, quod falsum esse vel ex eo patet, quod versus præcedens non est paræmiacus.—σύ γε μὲν M. 1. Lips. 2.—πενθητήρων Vienn. B. D.

1055. τεύξει Glasg. et rell. invitis libris.

1056. μονόκλαυτον Guelph. Vienn.

B. D.—θρῆνον ἔχων M. 2. Colb. 1. Lips. 2. Vienn. B. D. Ald. Rob.

1057. εἴσι. τίς οὖν ταῦτα πείθοιτο; vulg. εἴσι. τίς οὖν ταῦτα πείθοιτο; Barocc. Vienn. B. D. Ald. Rob. εἴσι. τίς οὖν τὰ πείθοιτο; Vienn. C. εἴσιν. τίς ἂν οὖν πείθοιτο; Reg. H. Med. Colb. 1. εἴσι. τίς ἂν οὖν τὰ πείθοιτο; Reg. L. Colb. 2. (ubi suprascr. ταῦτα πείθοιτο) M. 2. εἴσι. τίς ἂν οὖν τὰ πείθοιτο; Turn. εἴσι. τίς οὖν ἂν τὰ πείθοιτο; M. 1. εἴσι. τίς ἂν οὖν ταῦτα πείθοιτο; Lips. 2. εἴσιν. τίς ἂν οὖν ταῦτα πείθοιτο; Reg. A. et suprascr. in B. et sic Brunck. Schütz. Schwenk., quod vel propterea falsum est, quod paræmiacus hic necessarius est. εἴσι. τίς ἂν ταῦτα πείθοιτο; Glasg. et Blomf., particula οὖν sine librorum auctoritate omissa. Vulgata nihil offensionis habet, nisi quod ἂν abest, quod hic recte abesse posse puto, vid. Comment. Æschyl. p. xi. Si quis mordicus illud teneat, ei potius legendum erit: εἴεν. τίς ἂν οὖν τὰ πείθοιτο;

1058. δράτω πόλις vulg. metro claudicante. δράτω δὲ πόλις Turn. δράτω τε πόλις ex emendatione Canteri Brunck. et rell. sed malim, quod sensus postulare videtur, δράτω τι πόλις, jamque in idem incidisse video Elmsleium ad Eur. Med. 1224. qui quam facile TI ante Π excidere possit, exemplis probat. Nam quod illud τι interdum omitti contendit Doederl. Specim. p. 28., id hoc ipso loco maxime nititur.

τοὺς κλαίοντας Πολυνείκην.

- 1060 ἡμεῖς μὲν ἴμεν, καὶ συνθάψομεν
αἰδὲ πρόπομποι· καὶ γὰρ γενεᾶ
κοινὸν τόδ' ἄχος, καὶ πόλις ἄλλως 1050
ἄλλοτ' ἐπαινεῖ τὰ δίκαια.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

- ἡμεῖς δ' ἅμα τῷδ', ὥσπερ τε πόλις
1065 καὶ τὸ δίκαιον ξυνεπαινεῖ.
μετὰ γὰρ μάκαρας καὶ Διὸς ἰσχύϊν,
ὅδε Καδμείων ἤρυσσε πόλιν 1055
μὴ 'νατραπῆναι, μηδ' ἄλλοδαπῶν
κύματι φωτῶν
1070 κατακλυσθῆναι ταμάλιστα.

1059. κλάοντας sine libris Glasg. Blomf.—Πολυνεικῇ Reg. G.

1060. ἡμεῖς μὲν γ' Med. ἡμεῖς γὰρ Colb. 1. M. 2. Ven. 1. Seld. Barocc. Lips. 2. Guelph. Ald. Turn. ἡμεῖς μὲν γὰρ Colb. 2. M. 1. Rob.—ἴσμεν Guelph.—ξυνθάψομεν Brunck. et tell. invitis libris.

1061. μετὰ γὰρ Reg. L.

1062. ἄχος Lips. 2. Vienn. Rob. ἄκος vitium typ. in ed. Stanl. Glasg. Buttl.—γ' ἄλλος Colb. 1. Lips. 2. οὐκ ἄλλως Rob.

1064. ὥσπερ τις πόλις Seld. Barocc. ὥσπερ πόλις Guelph. Obelum apposuit

Glasg., ut videtur propter antepositum τε, quare Blomf. suspicatur ὥς ἢ τε πόλις, sed vid. quæ ad Prom. 42. monui.

1066. θεῶν pro Διὸς M. 2.

1067. Καδμεῖαν suspicatur Blomf. sine causa.

1068. μὴ ἀνατραπῆναι M. 1. 2. Med. Lips. Guelph. Seld. Barocc. Rob. et sic Blomf. μὴ ἀνατροπῆναι Ald.—ἄλλοδαπῶ Regg. H. L. Colb. 2. Vienn. B. D. ἄλλοδαπῶν Lips. 2.

1070. συγκατακλυσθῆναι Guelph.—τὰ μάλιστα Vienn. B. D. Ald.

Auctarium Variæ Lectionis In
Sept. Adv. Thebas.

2. πρῶτος Reg. E.
3. νομῶν Regg. C. E.—*ἄνω* Reg. E.
4. θεοῦ var. lect. in Reg. P.
οι
5. τύχη Reg. C.—*αὐ* Reg. E.
6. Ἐπεοκλῆς Reg. N.—*πόλιν* Reg. C.
7. φοίμοις Reg. E.
8. ἀλεξιτήριος Reg. E. N.
12. βλάστημον Regg. C. E. N. O.—
πολὴν cum var. lect. πολὺν et πολὺ
Reg. O.
13. ὥς τις Reg. E. ὥστε Reg. O. ex
correctione.
14. τε τ' Reg. E.
20. γένησθε Reg. E.
21. τὸ σὺν δ' Reg. E.
23. πόλεως Reg. P.
28. λέγειν Reg. C.
29. νυκτιγορεῖσθαι Reg. E.
30. τύλας cum var. lect. *πόλας* Reg. E.
32. πληροῦνται Reg. E.
36. καμπτήρας Reg. E.
39. ἐπέοκλες Reg. E.
45. ἄρην τ' Reg. C. ἄρῃν τ' Reg. E.
—*φιλέματον* Reg. E.
46. ὠρκομύτησαν Reg. O. — *πόλεις*
Reg. C. — *κατασφαγὰς* cum var.
lect. *κατασκαφὰς* Reg. O.
47. κάδμει Reg. C.
48. γῆν abest Reg. E. — *φυράσσειν*
Regg. C. N.
49. μνημεῖα Reg. E.
50. ἄρμα τ' ἀδράστου χερσὶν var. lect.
in Reg. O. χερσὶν Reg. C.
53. ἄρῃν Reg. N.
56. *πόλαις* Reg. C.—*ἄγη* Reg. E.
57. ἔκριτους Reg. E.
58. ἐξόδοις Reg. C.
64. χερσαῖον Reg. E. *χερσαίου* var.
lect. in Reg. O.
ὥς
65. τόνδε Reg. C.—*ἴσσις* Reg. N.
ὥς τις var. lect. in Reg. O.
66. ἡμερόσκοτον Reg. C.
67. *σαφηνεία* Reg. C.
68. σὺ τὰ Reg. E.
71. μοι τῇν Reg. E.
78. *θρεῦμα* Reg. E. *θρεῦμαι* var. lect.
in Reg. O.—*μεγάλα* τ' *ἄχη* Reg.
F. et var. lect. in Reg. O.
80. πολλὺς δ' ὧδε et πολλὺς δ' ὕγε var.
lect. in Reg. O.
82. σαφῆς δ' Reg. C.
83. ἐλαδάμνας Reg. C.
ὧσι
84. τε ὥτι χρίμπτεται Taur. τε ὥτι
σ
χρίμπτεται Reg. C. τε ὥτι cum var.
lect. τι pro τε Reg. O. τε χρίπτεται
Reg. E.
85. ὀρροκτίπου Taur. ὀροτύπου Reg. P.
86. ἰὼ ter Reg. O. ἰὼ ἰὼ ἰὼ θεοῖ, ἰὼ
θεῶ Taur. Reg. C.
87. ὀρώμενον Reg. C. ὀρρόμενον Taur.
Regg. E. et O. cum var. lect. ὀρώ-
μενον.—*ἀλλεύσατε* Reg. E.
89. εὐτρεπὴς Taur. Regg. F. P.
90. λείσεται Reg. C.
91. *θειανῶν* Reg. C. *θειανῶν* Reg. E.
utrumque pro varia lectione in
Reg. O.
94. *βρετέων* δ' Reg. C. *βρωτέων* δ'
Reg. E.
96. ἀκούτ' Reg. C.
99. *πάτταγος* Regg. E. et O. cum
var. lect. *πάταγος* δ' *οὐδενός*.—
πάταγος οὐχ Reg. C.
100. *παλαίχθον* Reg. N.
αν
101. τὰν τε Reg. C. τὰν τεὰν γῆν
Reg. F. τὰν τεὰν sine γῆν Reg. P.
102. τῇν πόλιν Reg. C.
103. ἔμποτ' εὐφιλίταν Reg. N.
104. *πολιαῦχοι* Reg. C. *πολινσοῦχοι*
Reg. E. *πολιάχοι* Reg. P.
105. Ἰθ' ἴτε Reg. C. et var. lect. in Taur.
106. ἴδε Reg. C.—*ἰκέσιον* Taur.
107. *δουλοσύνας* Reg. C.

108. πόλιν Reg. N.
δογμολόφων
109. δοχμολόχων Taur.
110. ὀρρόμενον Reg. C. ὀρρόμενον
cum var. lect. ὀρρόμενον Reg. O.
112. δαίω Reg. E.
113. δέ Reg. P.
114. ἀρκίων Regg. C. E.
115. διὰ δέ τοι Reg. P. var. lect. in
Taur. et Reg. O.
116. κιννύρονται Taur.—φόβον Taur.
Regg. C. E.
118. δорυссοσάγεις Reg. O.—πύλαος
Reg. E.—εὐδόμαις Reg. C.
121. ρυσίπτολις Reg. N.
123. ποσιδῶν Reg. N.
126. κήδεσε Reg. E. κήδενσαι Taur.
129. θυγατρός ante γεγόναμεν Reg. F.
—θεοκλήτοις Reg. F.
130. πελαζόμεθα Reg. P.
131. λύκι Reg. N.
132. ἀπυῶς Taur.
133. λατογένεια Taur. Reg. P.
134. ἐντυκάζου var. lect. in Reg. O.
138. ἔλαβον Reg. E. — χνόαν var.
lect. in Reg. O.
140. ἐπισημάνεται var. lect. in Reg. O.
141. καὶ πόλις ἄμμιν Taur. τί πόλις
ἄμμι Reg. P.—πᾶσχειν Reg. E.
142. ποῖ τέλος Taur.
144. ἄπολον Reg. C.
146. πολιεμόκρατον Reg. E.
147. μάχεσι Reg. C.
150. παναλεῖς Reg. E. παναρκεῖς var.
lect. in Reg. O.
154. ἑτεροφόνῳ Reg. N. ἑτεροφρώνῳ
Reg. C. ἑτεροφρόνῳ var. lect. in
Reg. O.
159. δείξασθ' Reg. E.—φιλοπόλιδες
Reg. P.
160. μέλλεσθ' Taur.—ἱρᾶν Reg. E.
162. πόλεων Reg. E.
163. μνηστῆρες cum var. lect. μνή-
στορες Reg. O.
164. ἐρωτῶν Reg. E.
166. θράσος Reg. C.
167. πολισούχων Reg. C.
169. ἐν εὐεστῇ φίλα Taur. ἐν εὐετῇ
var. lect. in Reg. O.
170. γυναικίῳ Reg. E.—φίλῳ Reg.
E. φύλῳ γένει Reg. C. φύλῳ var.
lect. in Reg. O.
172. πλείον Reg. E.
173. τὰς Taur.
174. διεῤῥοθήσαιτ' Reg. E. διερεθίσαιτ'
Taur.
176. ἐαντῶν var. lect. in Reg. O.
177. τοιαῦτ' ἐν Reg. E. τοιαῦτ' ἂν
Reg. N.
178. ἀκούσῃται Reg. E.
179. χ' ὅτι τῶν μεταιχμίων Taur.
181. δ' οὐτὶ δῆμον Reg. E. — οὔτι μὴ
Reg. O.
182. μύλλει Reg. N.
184. ἤκουσας, οὐκ Reg. C. — κοφῇ
Reg. E.
185. εἰσακούσασα Reg. N.
186. ὕττοβον, ὕττοφον Reg. C. ὕττο-
βον, ὕττοβον Regg. E. F. ὕττοβον
Reg. P.
187. ἐκλαξαν Reg. C.
190. ναύτας ἄρα μὴ πρόραν Reg. P.
ἄρ εἰς Reg. C. ἄρα μ' εἰς Reg. E.
ἄρα μὴ εἰς Reg. N.
191. πρήμνοθεν Reg. E. πρύμνοθεν^η
Reg. C.
192. ἐν κύματι Reg. P.
194. φόβῳ abest Taur.
195. νιφομενας Reg. C. — ὕλοας
Reg. E.
200. θεοὺς τοὺς τῆς Taur.—ἐκλιπεν
Reg. E.
201. λείποι Taur. Reg. P.
203. ἀστυδρομουμένην Reg. C.
205. δειλῶς Taur.
206. τῇσδ' Reg. E.
210. κ' ἀχαλεπῆς Reg. N.—ὀμματα-
των Reg. E.
211. κνημναμένην Reg. E.
212. τάδε σφάγια var. lect. in Reg. O.
213. ἔδειν Reg. C.
215. νεμόμεθ' Regg. C. E.—ἀδά-
μαντον Reg. P. var. lect. in
Reg. O.
216. ὕχλων Reg. E.
218. οὔτοι Reg. P.
219. ἀλλ' ὦ Reg. C.
220. εὐκηλος Regg. E. et O. cum var.
lect. ἔκηλος.
221. ἄεμα Reg. E. ἄμμιγα Reg. P.
222. κρόπολιν Reg. E.
223. πῖμιον Reg. C.
224. τετραμμένους var. lect. in Reg.
O. τετραμμένους Reg. C.
225. πύθοισθε Reg. E.
226. φθόνῳ Reg. N.
227. φρυμαγμάτων var. lect. in Reg. O.
228. ἄκουσ' ἄγαν Reg. C.
229. γῆθεν cum var. lect. δῆθεν
Reg. O.

232. σιγᾷ var. lect. in Reg. O.—πόλιν Reg. C.
 234. φορὸν Reg. E.
 236. δουλοῖς ἐμὲ Regg. C. E. καὶ σε καὶ καὶ καὶ πόλιν Reg. P.
 239. πόλιν Reg. E.
 242. εἰ δοίη Reg. P.
 248. συμμάχοις Reg. E.
 249. κάμακουσας^ε Reg. E. εὐμάτων Reg. C.
 250. παῖανισον Regg. C. E.
 255. διρσκ . . ἱμενοῦ Reg. E.
 256. ξεντυχόντων Reg. E.
 258. θεοῖσιν abest Taur.
 260. δορύπληχθ^ε Reg. C. δουρίπληκτα Reg. F. δορύπληχθ^ε Reg. N.—ἀγνοῖς νόμοις Reg. E.
 261. τοι ταῦτ^ε Reg. E.—ἐπεύχομαι Reg. C.
 262. καὶ ἀγρίοις Reg. C.
 264. εὐδόμω Reg. C.
 266. ἐπὶ τείχευς var. lect. in Reg. O.—μολεῖν Reg. E.
 270. μέριμνας Reg. E.
 272. τῶν Reg. E.
 273. δράκονθ^ε ὥστι Reg. N.—τέκνων δ^ε Reg. E.
 274. ὑπερδέδοικα Reg. C.
 276. πελῖας Reg. N. πάντρομος πελεια Reg. P.
 283. διογενὲς Reg. E.
 286. ἀμείψασθε Reg. E.
 288. βαθύχθονα Reg. C.
 290. εὐτραφέστατον Reg. P.
 291. ὕδων Reg. E. — ἵησιν var. lect. in Reg. O.
 301. στάθοιτε Reg. F.
 302. λυταῖς Reg. E.
 303. ὧδ^ε ὠγυγίαν Reg. P. et var. lect. in O.
 308. τὰς δέ κεν ἡχρειωμένους var. lect. in Reg. O.—ἄγεσθε Reg. E.
 309. ἐ ἐ Reg. P.
 311. περιεργημένων Reg. C. περιβήγγυμένων Reg. P. περιηγγυμένων Regg. E. et O. cum var. lect. περιήρηγγυμένων.
 313. ὀλυμμένους Reg. C.
 315. ἀρτιδρόποις var. lect. in Reg. O.—αὐμοδρόπων Reg. E. ὠμοτρόπων var. lect. in Reg. O.
 320 et 21. desunt in Reg. P.
 321. ἐ quater Reg. E. αἶ αἶ Taur.—πάσχει
 πράσσεις Reg. E. πράσσει Reg. C.
 323. καὶ abest Reg. P. — πυρφορεῖς Reg. E.
 324. δὲ abest Reg. O.—κρίνεται var. lect. in Reg. O. αἰνέται ἄταν Reg. E.
 325. ἐπιπνεῖ cum var. lect. πιπνεῖ Reg. O.
 328. πρὸ τί πτόλιν Taur. — ὀρκάνη cum var. lect. σαγήνη Reg. O.
 329. δορὺ Reg. E.—κλίνεται Reg. P.
 330. βληχαῖ Reg. C.
 331. τῶνδ^ε Reg. E.
 332. ἀντιστραφεῖς Reg. E.
 333. διαδρομῶν Taur.
 334. συμβαλεῖ Reg. E. ξυμβλεῖ Reg. F. ξυμβάλλει ex correct. cum var. lect. ξυμβαλεῖ Reg. O.
 336. ξύνομον Reg. C.
 337. λελημμένοι Regg. C. E.
 340. ἀγύνει Reg. E.
 342. πυργᾶς Reg. E.
 343. οὐτιδανοῖσιν Reg. N.
 345. δμῶιδεσι δὲ καινοπημόνεσι νέαις τλημόνεσιν Reg. O.
 349. ὁμιλεῖν var. lect. in Reg. O.
 352. φέρειν Taur.
 353. νόας Reg. E.
 354. καὶ νῦν var. lect. in Reg. O.—οἰδῖ Reg. E.
 356. σπονδῇ τε — οὐ καταρτίζει cum gl. εὐθετεῖ et var. lect. οὐκ ἀπαρτίζει ἡγῶν ἄρτιον ποιεῖ Taur.
 357. ἰδὼν var. lect. in Reg. O.
 358. εἰληχε cum var. lect. εἰληφε Reg. O.
 359. πύλαις Reg. E. — πρατίσιν Reg. P.
 364. σοφίς Reg. E.
 365. σαλεῖν Reg. C.
 367. κρόνους Reg. E.
 369. ἔχειν δ^ε ὑπέφρον Reg. C.
 370. φλέγονδ^ε Reg. E.
 372. ἄστρον Reg. P.
 376. βοῇ Reg. P. — ὀρμαίνων μένει^{ων} Reg. C. ὀρμείνων μένει Reg. E. ὀρμαίνων μένει Reg. F.
 380. τὰ abest Reg. E.
 382. ὑπ^ε Reg. E.
 384. ἡ ἄνοια Regg. C. E. N. et Taur. cum var. lect. ἄνοϊαν. κᾶνοια Reg. P.
 388. τήνδ^ε ὕβριν Reg. P.—μαντεύεται Reg. E.
 389. κενὸν Reg. E.
 391. μαλ^ε εὐ abest Reg. E. δμῶν
 397. ὀδαίμων Reg. E. οδαίμων Reg. C.

399. ἐμὸν var. lect. in Reg. O. ἀμὸν
μὲν Taur.
400. δικαίως προμ. ὄρν. πόλεως Taur.
401. αἵματοφόρους Reg. E. αἰμηφόρους
Taur.
403. ὀλλομένων Taur. ὀλλυμένων var.
lect. in Reg. O.
405. καμππανεύς Reg. E.—ιλέκτραι-
σιν Reg. E. ἡλέκτρησι Reg. N.
407. ὁ abest Reg. E.—κατ' abest
Reg. E.
409. τοῦ Reg. C.
410. τῆς Reg. E.
411. ἐμποδὼν cum var. lect. ἐκποδὼν
Reg. O.
415. χειρῶν Reg. E.
416. φρονεῖ Reg. E.
418. κομπάσαντα Reg. P.—τρέσεις
Reg. E.
422. παρασκευασμένος Reg. C.
428. θάλλεσι τοῦ Reg. N.
432. τ' abest Reg. E.
436. πρὶν γ' ἐμὸν Taur.
438. ἐκλαπάξαι abest Reg. E.
446. μυκτηροκόπαν Reg. E.
448. ὀπλήτης κλήμακος ἀμβάσεις
Reg. E.
449. πύργων ἐμπερσαι Reg. C. ἐκ-
πῆσαι var. lect. in Reg. O.
450. οὕτως Reg. E.
451. ἐκβάλλη Regg. C. E. F. P.
454. δέ τῳ Taur. Reg. O.
455. καὶ δὴ πεμπτ' οὐ Reg. C. καὶ δὴ
πέμπτ' οὐ κόμπου Reg. E.—χερσὶν
Reg. N.
459. θὰν Reg. E.
460. δύο ἄνδρε Reg. C. δύο ἄνδρε
Reg. N. δύο ἄνδραν Reg. E.—καὶ τὸ
Reg. C.
461. ἐλθὼν — πάλιν var. lect. in
Reg. O.
462. ἄλλον var. lect. in Reg. O.—
μηδὲν Reg. C.—λίαν pro λέγων
var. lect. in Reg. O.
463. τὰδε Regg. C. N.—ἐντυχεῖν σε
Reg. N.
465. βάθουσαν Reg. N.
466. μαινομαῖνη Reg. C.
468. πύλας ἄλλος γείτονας Reg. E.
469. σὺν Reg. P.
470. πόνοσ var. lect. in Reg. O.
471. πολλὸν bis Reg. E.
473. σηναντουργὸς Regg. E. N.—
γ' ἄρ Reg. E.
476. αἰόλα Reg. E.
477. πληκτάναι Reg. C.—κῦτος Taur.
478. προσηδάφησται Reg. N.
479. ἐπηλάλαξεν var. lect. in Reg. O.
—ἄρει Regg. C. E. ἄρην cum var.
lect. ἄρει Reg. O.
ἀλκὴν
480. βακχὰν Reg. E.—ἀρχὴν Reg. C.
481. αὐ Taur.
483. πρῶτα Regg. C. E. N.—ἐγχιπο-
λις var. lect. in Reg. O.
484. γέλτων πυλαῖσιν ἂ. ἐχθραίρουσ'
Reg. P.
488. χρεῖ Reg. C.
489. οὐδ' Taur.
490. ἐρῆς Reg. E.—εὐλογος Reg. C.
495. φέρων Reg. P. et var. lect. in
Reg. O. φλέγον cum gl. καίον Taur.
496. κᾶπω Taur.—οἶδε Reg. P.
498. τὸν Reg. C.
500. γε-καρτεράματος Reg. E.
502. γένοιτο Reg. P.
503. Δορὸς pro διὸς var. lect. in
Reg. O.
505. βροτοῖς γε καὶ Reg. C. βροτοῖσι
τε καὶ Taur. Reg. P.
506. ἀροβίοισι Reg. E.
508. γένοιτ' ἂν Taur.
509. βορέαις Taur. Reg. C. βορβραῖς
Reg. N.
512. σέβον Reg. E.—δ' ὑπέρτερον
Reg. P.
517. ἀντέλουσα Regg. C. N.
519. καὶ γοργὸν δ' Reg. E.
520. ἀκόμαστός γ' Reg. E. ἀκόλαστός
τ' Reg. N.
521. χαλκηράτῳ Reg. P.
523. προσμεμηχανημένην cum var. lect.
προσμεμηχανενομένην Reg. O.
529. ὁ παρθενοπαῖος Reg. F.
531. δεῖν ἂ μὴ Reg. P. et var. lect. in
Reg. O.
535. τόνδ' Reg. E.
538. δάσει Reg. C.—ἀρμάτων ἄνευ
var. lect. in Reg. O.
539. ἔξω var. lect. in Reg. O.
542. μέμψηται Reg. E.
543. πικροῦ var. lect. in Reg. O.—καρ-
τησμοῦ Reg. C. κρυτησμοῦ Reg. N.
544. θελόντων ἂν ἄλ. Taur. ἂν ἀνα-
λευθῆσαιμ' Reg. E.
548. εἴθε γὰρ θεοὶ Reg. E. εἴθ' οἱ θεοὶ
Taur.
550. σωφρονέστερον Reg. E. σωφρο-
ατον
νέστερον Regg. C. O.
551. ἀλκὴν δ' ἄρ. Taur.
553. πολλὰ abest Reg. E.

554. τακτορα Reg. E.
 556. πρόσπορον var. lect. in Reg. O.—
 φόνον Reg. E.
 557. κακῶν δ' Taur.
 560. τελευτήν - ἐνδατούμενον Reg. E.
 561. τοῦτος Taur.
 566. μητρός δὲ Reg. O.
 567. πατρός τε Reg. C. et var. lect.
 in Reg. O.—γνία Reg. E.
 570. πολεμία Reg. C. — ἐπὶ χθονὸς
 Taur. et var. lect. in Reg. O.
 572. ἔχων var. lect. in Reg. O.
 574. γὰρ abest Reg. E.
 575. αὐλακα Taur.
 581. ὁμιλίκας Reg. E.
 582. κάκλον Reg. E.
 584. πλείον Regg. C. E.
 586. θεοπύστω Reg. C. θεομίσω Reg.
 E. et var. lect. in Reg. O.
 587. ἔνν πολιταῖς Taur.
 589. ἐνδίκως cum var. lect. ἐκδίκως
 Reg. O.
 590. παγκοίνως var. lect. in Reg. O.
 592. εὐσεβὺς ἀγαθὸς Reg. P.—εὐγενὺς
 var. lect. in Reg. O.
 593. πρόφης Reg. C.
 594. βία φρενῶν Taur.
- α
595. πόλιν Taur. Reg. E. πόλιν Reg.
 C. — μολεῖν cum var. lect. ἐλεῖν
 Taur.
 596. συγκαθελκύσεται Reg. N.
 598. ἄθυμος Taur. Reg. E.—λήμματος
 Taur.
- αι
600. ἔστι Taur. ἐστὶ Reg. N.
 604. ἡβῶντα et φύσει var. lect. in
 Reg. O.
 607. δὲ abest Reg. E.
 608. δικαίους Reg. E.
 610. πρὸς omittunt Reg. P. et var.
 lect. in Reg. O.
 612. ὁ ζεύς Taur.—κράνοι Reg. C.
 κοινοὶ var. lect. in Reg. O.
 613. εὐδομον Reg. C.
 615. οἶα et οἶος var. lect. in Reg. O.
 — γ' omittunt Taur. Reg. C. et
 var. lect. in Reg. O.
 616. καπιγυρωθεῖς var. lect. in Reg. O.
 617. ἐπεξιακχῆσας Taur.
 619. θ' ὡς ἀνδρ. Taur.
 621. γενεθλίους θεοῖς Taur.
 624. καινοπηγαῖς Reg. E. καινοπληγῆς
 Reg. P.—εὐκυκλον Regg. P. et O.
 cum var. lect. εὐθετον.
 625. προμμεμηχανημένον Taur.
 626. τευχιστήν Reg. C. τεύχη Reg. E.
- β
630. τ' abest Reg. E.
 632. δοκεῖ cum var. lect. δοκεῖς Reg.
 O.
 635. θεομένους Reg. E. — καὶ abest
 Reg. E.
 636. ἐμὸν Reg. N.
 643. φρενὶ var. lect. in Reg. O.
 647. πω abest Reg. E.
 653. ξενοῦσα var. lect. in Reg. O.
 657. ἐχθροῖς - τάχως Reg. E.—ἐχθρῶ
 ξυστήσομαι Taur.
 660. ὀρμὴν var. lect. in Reg. O.
 663. ὁμαίνειν Reg. E.—αὐτοκτόνως
 Taur.
- γῆρας
664. πέρας Reg. C. πέρας Reg. E. et
 var. lect. in Reg. O.
 666. τεθνηκότι cum var. lect. τεθνηκόσι
 Reg. O.
 668. τί μέμονας Reg. P. τί μέμνης
 Taur.—τέκος cum var. lect. τέκνον
 Reg. O.—μή τις σὲ Taur. Reg. P.
 669. ἄτη Reg. C.
 674. ἐποτρύνει Reg. P.
 677. τελεί Taur. var. lect. in Reg. O.
 680. μὴ ἐποτρύνου Reg. C.—δειλὸς
 var. lect. in Reg. O.
 682. οὐτ' ἂν Taur.
 683. δέχονται Reg. C.
 685. οὐ θανμάζεται Taur.
 687. παρέστηκεν Reg. C.
 688. χρόνια var. lect. in Reg. O.
 691. ἐξέξεσαν Regg. C. E.
 694. καίπερ μὴ Reg. P.—στέργων νό-
 μους var. lect. in Reg. O.
 695. ἄνυσσις Taur. Reg. E. ἄνυτις
 Regg. C. F. ἄνυ τις Reg. P.—οὐδὲ
 Taur.—μακρὰ Reg. N. var. lect. in
 Reg. O.
 696. μὴ ὕθης Reg. E. μᾶλθης Reg. N.
 —ἐφ' abest Reg. N.
 699. τ' ἔπος Reg. E. τοῦπος Taur.
 702. ὀλεσλοικον. οὐ θεοῖς ὁμοίαν θεὸν
 Taur.
 703. ἃ γὰρ νύκτωρ παρεκελεύσατο καὶ
 γέγονε Taur. Reg. C. ἃ γὰρ νύκτωρ
 παρακελεύσατο καὶ γέγονε Reg. E.
 706. ὑπερθύμους Reg. F.
 708. παιδοδέλετωρ Reg. C.—ἐριννὺς
 var. lect. in Reg. O.—ἄδ' Reg. E.
 ἡδ' Reg. F.—ἡτρύνει Taur.
 709. κλήροις Taur. Regg. C. P.
 710. χάλιβος Reg. C.
 714. ὀπόσην Regg. C. F. ὅποσα καὶ
 φημένοισι Reg. E.
 716. αὐτοὶ κτάνωσιν Taur. Reg. E.
 719. φόνιον Taur. var. lect. in Reg. O.

720. καθαρὸν Taur. Reg. P.
 723. συμμιγείς Regg. C. P.
 726. μενεί Reg. P. a prima manu.
 732. καρτηθεὶς var. lect. in Reg. O.—
 ἀβουλία Reg. P. ἀβουλίᾱς Taur.
 733. μόνον Reg. C.
 735. μὴ πρὸς Reg. N.—ἀγνὰ Reg. E.
 736. ἐκτράφη cum var. lect. ἐτράφη
 Reg. O.
 740. συνάγαγε cum var. lect. συναγε
 Reg. O.
 741. πιτνὸν Taur. πιτνῶν cum var.
 lect. πιτνοὶ ἐ πίπτον Reg. O.
 742. τροχαλὸν var. lect. in Reg. O.
 744. ἀλκὰ Taur.
 745. πύργου var. lect. in Reg. O.—
 εὐνεί Reg. E. ἔρει var. lect. in Reg.
 O.
 750. τελλόμεν' Reg. N. τελούμεν'
 Taur. τελόμεν' cum var. lect. παλ-
 λόμενα, πελόμενα, τελλόμενα Reg.
 O.
 α
 751. πρόπρηνον Reg. C.—τε Reg.
 N.
 752. ἀλφιστῶν Reg. E. ἀλφιστῶν
 cum var. lect. ἀλφοιτῶν Taur.
 754. τασόνγ' var. lect. in Reg. O.
 757. τόντ' Reg. E.
 760. δ' ἔρ' ἔμφρων var. lect. in Reg. O.
 761. γένετο Taur.
 763. καρδία Reg. E.
 766. κρείσσω τέκνων Reg. E.
 κρεισσοτέκνων
 κρεισσῶ τέκνων Reg. C. κρεισσόνων
 τέκνων Reg. F. κρείσσων τέκνων
 Taur.—τ' ἀπ' Taur.
 767. τέκνοις τ' Taur.
 768. ἀφῆκεν ἐ. τροφᾶς var. lect. in
 Reg. O.—ἐπισκότους Taur.
 769. πικρονόμους var. lect. in Reg. O.
 770. σφαι Reg. C.—σφε δὴ σιδαρονό-
 μω διαχειρία Taur.
 771. ποτὲ κτήματα Reg. E.
 775. δόλιον Reg. E.
 776. ὀβρίμων Taur.
 777. κλυδονίου Reg. E.
 779. στέργει Regg. C. E. et var. lect.
 in Reg. O.—πύλαις Taur.—φερεγ-
 γούς var. lect. in Reg. O.
 780. ἐφφεξάμεθα μονομάχαισι Reg. E.
 782. εὐδόμας - εὐδομαγέτας Reg. C.
 783. ἄπολλον Reg. E.
 784. δυσβουλείας Reg. E.
 785. πῶγμα Reg. P. var. lect. in
 Reg. O.—νεότοκον var. lect. in
 Reg. O.—πλέον Reg. E. et var.
 lect. in Reg. O.
 785. βασιλεῖς Reg. F. et var. lect. in
 Reg. O.—όμοσπόρου var. lect. in
 Reg. O.
 792. βαρέα μὲν, ἀλλ' ὅμως Reg. F.
 var. lect. in Reg. O.
 793. ἀνήρηντ' var. lect. in Reg. O.
 794. κοίνας Reg. C.
 796. δακρύσεσθαι Reg. E. δακρύσασ-
 θαι Taur.
 797. πόλις μὲν εἰδ' πράσσουσα Taur.
 800. ἐν τάφῳ Reg. F. ἐν ταφῇ abest
 Reg. E.
 803. πέπτωκεν Taur.—γᾶν cum var.
 lect. γαῖ' Reg. O.
 804. καὶ abest Reg. E.—πολισουχον
 Reg. C.
 805. δὴ abest Taur.
 808. σωτηρία Taur.
 810. πολεμάρχας Reg. E.
 816. μου Taur. Regg. C. E. F. et var.
 lect. in Reg. O.—τι abest Taur.—
 περιπίπτει Reg. F. περιπνέῃ Taur.—
 κρόν Reg. E.
 817. μὲ τύμβῳ Reg. E.
 818. ὥς omittunt Taur. Regg. C.
 E. P.
 819. δυσφόρους μέρους Reg. C. δυσ-
 μ
 φόρους Regg. N. O. δυσφόρως Reg.
 P.
 822. ἀπεῖπεν Reg. P.
 823. πρόθεν Reg. C. πατρώα Reg. F.
 —In hoc versu desinit cod. Taur.
 825. πόλιν Reg. C.
 826. καὶ abest Regg. E. P.
 828. ἤλε - ἀλακτὰ Reg. E.
 831. διδυμανόρεα Reg. P.
 832. αὐτόφονον Reg. E.
 ο
 836. γόνων Reg. C. —κακούργων var.
 lect. in Reg. O.
 837. κρατεῖ Reg. C. κράτει Reg. E.
 839. τήν Reg. C.
 841. τήν Reg. C.
 843. οἴκουσ' Reg. E.
 844. ἀντιγόνην Reg. C.—θ' ἢδ' var.
 lect. in Reg. O.—ιεμήνη Reg. E.
 845. ἀδελφῶν Reg. C. var. lect. in
 Reg. O.
 846. ἐκ abest Reg. N.
 848. φήμη Reg. E.
 850. ἴσχειν Reg. E.
 851. ἐχρὸν Reg. E.—πιμέλπειν Reg.
 E. ἐπιμάπτειν var. lect. in Reg. O.
 854. κλεῶ Reg. E.
 856. ἰὼ semel Reg. F.
 857. φίλων τ' Reg. E.
 861. δόμων abest Reg. E.

863. ἐρρίψιτοιχοι Reg. P.
 865. διήλαχθε Reg. C.—σὺν abest
 Reg. N.—σιδήρω Reg. C.
 868. κατεύματα abest Regg. C. E.
 P.
 869. ἐπέκρανευ Reg. P.
 871. ὠμοσπλάγχων var. lect. in Reg.
 O.—ὠμοσπλ. et seqq. alteri hemi-
 chorio tribuuntur in Regg. N. P.
 877. δάμασι Regg. F. P.
 882. πολιστόνος Reg. E. πόλιν τε ὑπ'
 ἀνδρῶν στόνος Reg. F.
 883. στέργουσι Reg. E.
 884. φίλανδρος Reg. E.
 885. τέανα Reg. C.
 892. οὐ καμεμφία Reg. P.
 894. σιδηρόπληκτοι Reg. C.—ἐχουσιν
 Reg. P.—Post v. 903. positus est
 in Reg. E.
 895. σιδηρόπληκτοι Reg. C.—δὲ αὐ-
 τοὺς Reg. E.
 898. ἀχὴ εἰς Reg. C. ἀχῆεις var. lect.
 in Reg. O.
 901. φιλεγαθῆς Reg. E.
 902. δάκρυ χέων δ' ἐκ var. lect. in
 Reg. O.
 904. δὲ abest Reg. E.
 905. πάρα Reg. C. var. lect. in Reg.
 O.—δ' abest in Reg. E.
 906. πολίτες Reg. E.
 907. τ' ἐς Reg. C.—στίχας abest
 Reg. E.
 908. δαῖσι Reg. E. δαῖ cum var. lect.
 δαῖδι Reg. O.
 909. ἡ τεκούσα Reg. C.
 910. πρόπαρθεν Reg. E.
 911. κέκληται Reg. C.
 913. τοιούσδ' Reg. F.—ᾧδέ τ' Reg.
 N.
 914. ἐτελεύτησε Reg. E.
 916. δὴ καὶ δῆτα Reg. O.—πανωλέ-
 θριοι Reg. E. et var. lect. in Reg.
 O.
 921. ζῶν Reg. E.
 922. εἰσ' Regg. E. N.
 925. θηκτοί Reg. E.
 926. δατηγῆς Reg. C.—ἄρης ἄρης
 Reg. E.
 932. θανθήσαντες Reg. E.
 933. πόνοισί τε δόμοι Reg. P. δόμους
 Reg. E.—τελευταία var. lect. in
 Reg. O.
 934. αἰδ' abest Reg. F.
 937. ἅπαντας Reg. E.
 941. ἔκτανες Reg. C.
 945. μελεσπαθῆς Reg. E.
 948. προσκίεσται Reg. E.
 952. ἰὼ semel Regg. E. P.—πανδά-
 κροτε Reg. N. πανδάκροτε Regg. P.
 et O. cum var. lect. πολυδάκροτε.
 954. φίλου τ' Reg. C.—τεφθίσου
 Reg. E.
 956. διπλὰ—πάρεστι—διπλὰ Reg. N.
 958. γόων cum var. lect. ἀχέων Reg.
 F.—ἔγγυθι var. lect. in Reg. O.
 960. βαρυσδότειρα Reg. C.
 964. ἐκφυγὰς Reg. C.
 965. 'κτιθ' Reg. E.
 968. καὶ δι Reg. E.
 970. τάλαινα καὶ ἔπαθον Reg. F.
 τάλαινα καὶ πάθον Reg. E. τάλαινα
 καὶ παθὼν cum var. lect. τάλαινα πάθη
 et τάλαινα καὶ πάθον Reg. O.
 971. δύστονο καὶ Reg. C.
 972. τριπάντων Reg. P.
 975. 'ὦ abest Regg. E. P.
 978. νιν var. lect. in Reg. O.—ῆσθα
 Reg. E.
 983. abest Reg. F.
 984. ἰὼ semel Reg. E.—ἐφ' ἡμῖν ἐξη-
 μένος Reg. E. ὁ ἐφ' ἡμῖν ἐξημέμος
 Reg. F. absunt hæc Reg. C.
 986. σώμασιν Reg. P.
 988. ἰὼ semel Regg. C. P. et var.
 lect. in Reg. O.—τὸ πρόσω Regg.
 E. F. P. et var. lect. in Reg. O.
 989. δυστάνων Reg. P.
 990. πημάτων ἀναξ omisis reliquis
 Reg. C.—ἐτέοκλες Reg. F.
 991. ἰὼ ἰὼ Reg. F.
 992. ἰὼ ἰὼ Reg. F.—ἐν ἄτq abest
 Reg. E.
 ποῦ
 993. ἰὼ semel Regg. E. O.—ποῖ Reg.
 O.
 994. τιμωτάτων Reg. E.
 996. ἀπαγγεῖλαι Reg. E.
 1000. στυγῶν Reg. P. γύγων Reg.
 C. στυγῶν cum var. lect. εἰργων
 Reg. O.—εἶλε πόλεως Reg. P.
 1003. ἐπέσταται Reg. E. τῶδ' ἐντέ-
 ται var. lect. in Reg. O.
 1006. ἀναστήρα Reg. E.
 1008. τὸ τοῦ δ' Reg. O.—κεκλήσεται
 Reg. P.
 1012. τὰ φέρτ' Reg. E.
 1015. ἐκ φθορᾶς et ἐκφορὰν var. lect.
 in Reg. O.
 1016. δὲ abest Reg. E.
 1017. δὲ abest Reg. E.
 1020. δ' abest Reg. E.
 1024. κακῶν Reg. F.
 1026. τούτῳ Regg. E. P.
 1028. ταφῶν γὰρ αὐτῶν Reg. C.

1033. τάδε Regg. E. et O. cum var. *ρίων* Reg. E.
lect. τόδε.
1037. σὺ μὴ τιμήσης Reg. E.
1040. ἀντημείβου Reg. C.
1044. ἀλλ' abest Reg. E.—ἦσθ' Reg.
E.
1049. μήσομαι Reg. E.
1050. πῶς bis Reg. O.—μήποτε Reg.
C. et var. lect. in Reg. O.—κλαύ-
σειν cum var. lect. κλαίειν Reg. N.
κλαίειν Reg. O. cum var. lect.
κλάειν.
1051. σε abest Reg. E., deinde in
fine versus πολιτῶν δέϊμα.
1054. πενθετήρων Reg. C. πενθητη-
1057. τίς οὖν ἂν τὰ πίθοιτο Reg. P.
τίς οὖν ἂν τὰ πείθοιτο Reg. F. τίς
ἂν οὖν ταῦτα πίθοιτο Reg. C. τίς ἂν
οὖν ταῦτα πείθοιτο Reg. E.
1059. πολυνείκης Reg. E.
1060. ἡμεῖς γὰρ Reg. E.
1061. πόμπιμοι Reg. C. προπομπῇ et
πόμπιμοι var. lect. in Reg. O.
1062. ἄλγος Reg. N.
1064. ὥσπερ καὶ πόλις Reg. P.
1065. καὶ τε Reg. E.
1068. μὴ ἀνατραπήναι Regg. C. E.
—ἀλοδαπῶ Reg. E. ἀλλοδαπῇ Reg.
F.

ADDENDA.

Primum hujus tragœdiæ carmen ita constituit Seidler. de verss. dochm. p.
182. sqq.

Προφῶδός.

Θρεῦμαι

φοβερὰ μεγάλ' ἄχῃ.

στρ. α'.

Μεθεῖται στρατὸς στρατόπεδον λιπῶν,
ρεῖ πολλὸς ὕδρ' ἄλ' ὡς πρόδρομος ἱππότας.
αἰθερία κόνις με πείθει φανεῖσ'
ἄναυδος, σαφής, ἔτυμος ἄγγελος ἐλεδεμένας.
πεδί' ὀπλόκτυπ'· ὥσ' ἰ' ἐγχερμύπτεται
βοᾷ, ποτᾷται, βρέμει δ' ἄμαχέτου
δίκαν ὕδατος ὀρεοκτύπου.

ἀντ. α'.

ἰὼ ἰὼ ἰὼ, ἰὼ ἰὼ θεοί,
θεαί τ', ὀρόμενον κακὸν ἀλεύσατε.
βοᾷ ὑπὲρ τειχέων ὁ λεύκασπις ὕρ-
νυται λαὸς εὐτρεπὴς ἐπὶ πόλιν διώκων.
τίς ἄρα ῥύσεται; τίς ἄρ' ἐπαρκέσει
θεῶν ἢ θεαινᾶν; πότερα δῆτ' ἐγὼ
ποτιπέσω βρέτη δαιμόνων;

στρ. β'.

ἰὼ
μάκαρες εὐεδροί, ἀκμάζει βρετέων
ἔχεσθαι, τί μέλλομεν ἀγάστονοι;

στρ. γ'.

ἀκούετ' ἢ οὐκ ἀκούετ' ἀσπίδων κτύπον;
πέπλων καὶ στεφάνων πότ', εἰ μὴ νῦν, ἀμ-
φὶ λίταν' ἔχομεν;

ἀντ. γ'.

κτύπον δέδορκα· πάταγος οὐχ ἑνὸς δορός.
τί ῥέξεις; προδώσεις σὺν παλαίχθων Ἀ-
ρης, γὰρ τὰν τεάν;

ἀντ. β'.

ἰὼ,
ἰὼ χρυσοσπῆλῃς δαῖμον, ἐπιδ' ἐπι-
δε πόλιν, ἄν ποτ' εὐφιλήταν ἔθου.

στρ. δ'.

θεοὶ πολιτισσοῦχοι χθονὸς,
ἴτ' ἴτε πάντες,

ἴδετε παρθένων ἰκέσιον λόχον
δουλοσύνας ὑπερ.

ἀντ. δ'.

κῦμα γὰρ περὶ πτόλιν
δοχμολοφῶν ἀνδρῶν καχλάζει πνοαῖς
Ἄρεος ὀρόμενον.

στρ. ε'.

Ἄλλ' ὦ Ζεῦ πάτερ παντελὲς
πάντως ἔρῃσον δαΐων ἄλωσιν.
Ἄργεῖοι γὰρ πόλισμα Κᾶδμου
κυκλοῦνται· φόβος δ' ἄρῃτων ὕπλων·
διάδετοι δὲ δὴ γενύων ἱππέων
κινύρονται φόνον χαλινοί.
ἑπτὰ δ' ἀγήνορες πρέποντες στρατοῦ
δορυσίοις σάγαις, πύλαις ἐβδόμαις
προσίστανται, πάλω λαχύντες.

Μεσφδός.

σύ τ' ὦ Διογενὲς φιλόμαχον κράτος,
ῥυσίπολις γενοῦ, Παλλὰς, ὅ θ' ἵππιος
ποντομέδων ἄναξ,
ἰχθυβόλῳ μαχανᾷ Ποσειδῶν,
ἐπίλυσιν φόβων, ἐπίλυσιν δίδου.

ἀντ. ε'.

σύ τ' Ἄρης, (φεῦ, φεῦ,) Κᾶδμου ἐπώνυμον
πόλιν φύλαξον, κήδεσά τ' ἐναργῶς.
καὶ Κύπρις ἄτε γένους προμάτωρ,
ἄλευσον· σέθεν γὰρ ἐξ αἵματος
γεγόναμεν· λιταῖσί σε θεοκλύτοις
αὐτοῦσαι πελαζόμεσθα.
καὶ σὺ, Δύκει' ἄναξ, λυκίοις γενοῦ
στρατῶ δαΐφ στόνων· Δητῶϊς
τε κούρα, τόξον εὖ πυκάζου.

στρ. ζ'.

ἐ ἐ ἐ.

ὑτοβον ἄρμάτων ἀμφὶ πόλιν κλῖνω,
ὦ πότνι' Ἥρα.
ἔλακον ἀξόνων βριθομένων χνοαί.

στρ. η'.

Ἄρτεμι φίλα,
δορυτίνακτος δ' αἰθὴρ ἐπιμαίνεται.
τί πόλις ἔμμι πάσχει; τί γενήσεται;
ποῖ δὲ τέλος ἔτ' ἐπάγει θεός;

ἀντ. ζ'.

ἐ ἐ ἐ.

ἄκροβόλων δ' ἐπάλξεων λιθὰς ἔρχεται.
ὦ φίλ' Ἀπολλων,
κόνναβος ἐν πύλαις χαλκοδέτων σακέων.

ἀντ. η'.

ἐκ δὲ δίδθην
πολεμόκραντον ἀγνὸν τέλος ἐν μάχαις.
σύ τε μάκαιρ' ἄνασσ' Ὀγκα πρὸ πόλεως
ἐπτάπυλον ἔδος ἐπὶ ῥόου.

Ἀντίστροφος β'.

Ἀκροβόλων δ' ἐπάλξεων λιθὰς ἔρχεται.

Ω φίλ' Ἀπολλων.

Κόναβος ἐν πύλαις χαλκοδέτων σακέων,

Ἐκ (δὲ) Διόθεν (ἐξ) πολεμόκρατον ἄγνόν τέλος ἐν μάχαις.

Σὺ τε μάκαιρ' ἄνασσ' Ὅγκα πρὸ πόλεως

Ἐπτάπυλον ἔδος ἐπιβύου. (ἐξ.)

Postremam partem postremi hujus tragædiæ carminis Schützius, Hermannum secutus, hisce transpositionibus et mutationibus deformavit :

ANTIGONH.

στροφή. Ἰὼ Μοῖρα βαρυδότειρα μογερά,

Πότνια τ' Οἰδίπου σκιά,

Μέλαινα τ' Ἐρινύς, ἥ μεγασθενὴς τις εἶ.

Ἡέ, ἥέ, μαινεται γόοισι φρήν.

ΙΣΜΗΝΗ.

Ἐντὸς σὲ καρδία στένει.

ANTIGONH.

Ἰὼ, ἰὼ πολυδάκρυτε σύ.

ΙΣΜΗΝΗ.

Σὺ δ' αἶτε καὶ πανάθλιε.

ANTIGONH.

Παισθεὶς ἔπαισας.

ΙΣΜΗΝΗ.

Σὺ δ' ἔθανες κατακτανών.

ANTIGONH.

Δορὶ δ' ἔκτανες.

ΙΣΜΗΝΗ.

Δορὶ δ' ἔθανες.

ANTIGONH.

Πρὸς φίλου γ' ἔφθισο.

ΙΣΜΗΝΗ.

Καὶ φίλον ἔκτανες.

ANTIGONH.

Μελεόπονος.

ΙΣΜΗΝΗ.

Μελεοπαθής.

ANTIGONH.

Ἰτω γόος.

ΙΣΜΗΝΗ.

Ἰτω δάκρυα.

ANTIGONH.

Διπλᾷ λέγειν.

ΙΣΜΗΝΗ.

Διπλᾷ δ' ὀρᾶν.

ANTIGONH.

Ἀχέων τοίων τὰδ' ἐγγύθεν.

ΙΣΜΗΝΗ.

* * * * *

ANTIGONH.

Πέλας δ' αἶδ' ἀδελφαί.

ΙΣΜΗΝΗ.

Πέλας τῶνδ' ἀδελφῶν.

ANTIGONH.

Ὅλοα λέγειν.

ΙΣΜΗΝΗ.

Ὅλοα δ' ὄρᾱν.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

τιστρ. Ἴω Μοῖρα βαρυδότειρα μογερὰ,
Πότνια δ' Οἰδίπου σκιά,
Μέλαινά τ' Ἑρινύς, ἥ μεγασθενῆς τις εἶ.

ΙΣΜΗΝΗ.

Ἦέ ἡέ, δυσθέατα πῆματ' ἐ-
δείξατ' ἐκ φυγᾶς ἐμοί.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Οὐδ' ἴκεθ' ὥς κατέκτανε.

ΙΣΜΗΝΗ.

Σωθεις δὲ πνεῦμ' ἀπώλεσεν.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Ἀπώλεσε δῆτα.

ΙΣΜΗΝΗ.

Καὶ τὸ τοῦδ' ἐνόσφισε.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Τάλαν γένος.

ΙΣΜΗΝΗ.

Τάλανα παθόν.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Τάλανα σύστονα κήδε' ὁμώνυμα.

ΙΣΜΗΝΗ.

Διυγρα διπάλτων πημάτων.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Σὺ τοῖνον οἶσθα διαπερών.

ΙΣΜΗΝΗ.

Σὺ δ' οὐδὲν ὕστερον μαθών.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Ἐπεὶ κατῆλθες ἐς πόλιν.

ΙΣΜΗΝΗ.

Δορός γε τῷδ' ἀντηρέτας.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Πρόκεισαι φονευθείς.

ΙΣΜΗΝΗ.

Πρόκεισαι κατακτάς.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Ὅλοα λέγειν.

ΙΣΜΗΝΗ.

Ὅλοα δ' ὄρᾱν.

Quæ sequuntur, epodum fecit Schützius.

INDEX GRÆCUS.

- ἄν omissum 1057.
 ἀνὴρ prima longa 491.
 ἀνοία, ἀγνοία et similia 384. (cf. Herm. ad Soph. Philoct. 129.)
 ἀπό i. q. ἀνέυ, χωρίς 255.
 ἄρα μή 190.
 ἄρης 125.
 ἀχαιῆ, ἀχαιῖκός pro ἀχαιῖς, ἀχαιῖκός 28.
 δέ tertio quartove loco positum ideoque a librariis transpositum. 544. 1015.
 (Eadem de causa v. 140. legendum videtur δορυτίνακτος αἰθὴρ δ' ἐπιμαίνεται.)
 δοκεῖν habet præcepti et voluntatis significationem 632.
 δοκεῖν sequente acc. cum infin. 597.
 εἶμι præsentis significatione 355.
 εἴτε cum conj. 320.
 εὐτρεφῆς et εὐτραφῆς 290.
 Θ excidit ante O. 5.
 μητὴρ de patria dictum 566.
 μιν 435.
 νέμειν i. q. νωμῶν 572.
 ὅμως præcedente ei vel participio 694.
 ποῖ pro πῇ 142.
 σβεννύναι exsiccare 566.
 τᾶν in apodysi post εἰ 531.
 τε antepositum vocabulum, cui postponendum erat 187. 1064.
 τε tertio loco positum 630.
 τι sequente vocali 190. 686.
 ᾤδε et ὄδε permutata 80.

INDEX LATINUS.

- Accusativus absolutus 547
 Augmentum omissum 441.
 Constructio mutata 272.
 Epitheta ornantia a poetis copula non junguntur 78.
 Negatio cum verba ita juncta, ut unam notionem efficiant 1038.
 Præpositio ad duo substantiva pertinens et posteriori apposita 1023.
 Repetitio negligentior ejusdem vocabuli 257. 321. 445. 480.
 Synizesis vocalis i. 221. 270. 890.
 _____ v. 115.
 Trimetri a librariis invecti 941. 967.

LONDINI:

EXCUDIT T. DAVISON.

ÆSCHYLI

AGAMEMNON.

AD OPTIMORUM LIBRORUM FIDEM

RECENSUIT,

INTEGRAM LECTIONIS VARIETATEM NOTASQUE

ADJECIT

AUGUSTUS WELLAUER.

CANTABRIGIÆ

APUD W. P. GRANT.

VENEUNT LONDINI APUD R. PRIESTLEY.

1827.

LONDINI: EXCUDIT T. DAVISON.

Α Γ Α Μ Ε Μ Ν Ω Ν.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΦΥΛΑΞ.

ΧΟΡΟΣ.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ΤΑΛΘΥΒΙΟΣ ΚΗΡΥΞ.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

Προλογίζει δὲ ὁ φύλαξ, θεράπων Ἀγαμέμνονος.

---

¹Ορίσσης, Ἡλίκτρα, Τροφός adduntur in Turn., e Choephoris, quæ fabula Agamemnoni adhærebat. Deinde θεράπων Ἀγαμέμνονος ὁ προλογιζόμενος, οὐχὶ ὁ ὑπὸ Αἰγίσθου ταχθείς φύλαξ legitur in Ald. Turn.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ

THE TOT

ΑΙΣΧΥΛΟΥ ΤΡΑΓΩΔΙΑΣ

Η ΕΠΙΓΡΑΦΕΤΑΙ

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

Ἀγαμέμνων εἰς Ἴλιον ἀπὶ ἁν, τῇ Κλυταιμνήστρᾳ, εἰ
 πορθέσσι¹ τὸ Ἴλιον, ὑπέσχετο² τῆς αὐτῆς ἡμέρας ση-
 μαίνειν διὰ πυρσοῦ. ὅθεν σκοπὸν ἐκάθισεν ἐπὶ μισθῷ
 Κλυταιμνήστρᾳ, ἵνα τηροῖν τὸν πυρσόν. καὶ ὁ μὲν
 ἰδὼν ἀπήγγειλεν· αὐτὴ δὲ τὸν³ τῶν πρεσβυτῶν ὄχλον
 μεταπέμπεται, περὶ τοῦ πυρσοῦ ἐροῦσα· ἐξ ᾧ καὶ ὁ
 χορὸς συνίσταται· οἵτινες ἀκούσαντες παιανίζουσι.⁴
 μετ' οὐ πολὺ δὲ καὶ Ταλθύβιος παραγίνεται, καὶ τὰ
 κατὰ τὸν πλοῦν διηγεῖται. Ἀγαμέμνων δ' ἐπὶ ἀπήνης
 ἔρχεται· εἶπετο δ' αὐτῷ ἑτέρα ἀπήνη, ἔνθα ἦν τὰ λά-
 φυρα καὶ ἡ Κασάνδρα. αὐτὸς μὲν οὖν προεισέρχεται
 εἰς τὸν οἶκον σὺν τῇ Κλυταιμνήστρᾳ. Κασάνδρα δὲ
 προμαντεύεται, πρὶν εἰς τὰ βασίλεια εἰσελθεῖν, τὸν
 ἑαυτῆς καὶ τοῦ Ἀγαμέμνονος θάνατον, καὶ τὴν ἐξ Ὀρέ-
 στου μητροκτονίαν, καὶ εἰσπηδᾷ ὡς θανουμένη, ρίψασα
 τὰ στέμματα. τοῦτο δὲ τὸ μέρος τοῦ δράματος θαυ-
 μάζεται,⁵ ὡς ἐκπληξιν ἔχον καὶ οἶκτον ἱκανόν.⁶ ἰδίως

1. πορθέσσι Ald. Turn. πορθέσει Vict.
 et recentiores. πορθέσει Blomf.

2. ὑπέσχετο omittunt Ald. Rob.
 Turn., ἔφη post σημαίνειν inserentes.

3. τὸν omittunt Ald. Rob. Turn.

4. παιανιάζουσι Ald. Rob.

5. θαυμαστόν ἴστι Flor.

6. Sic Ald. Rob. Turn. In Viet. et

δὲ Αἰσχύλος τὸν Ἀγαμέμνονα ἐπὶ σκηνῆς ἵ ἀναιρεῖσθαι ποιεῖ· τὸν δὲ Κασάνδρας σιωπήσας θάνατον, νεκρὰν αὐτὴν ὑπέδειξε.⁸ πεποίηκε τε Αἰγίσθον καὶ Κλυταιμνήστραν, ἐκάτερον διΐσχυριζόμενον περὶ τῆς ἀναιρέσεως, ἐνὶ κεφαλαίῳ· τὴν μὲν, τῇ ἀναιρέσει Ἰφιγενείας· τὸν δὲ, ταῖς τοῦ πατρὸς Θυέστου⁹ ἐξ Ἀτρέως συμφοραῖς.

Ἐδιδάχθη τὸ δράμα ἐπὶ ἄρχοντος Φιλοκλέους, Ὀλυμπιάδι ὀγδοηκόστῃ,¹⁰ ἔτει δευτέρῳ. πρῶτος Αἰσχύλος Ἀγαμέμνονι, Χοηφόροις, Εὐμενίσι, Πρωτῇ σατυρικῷ.¹¹ ἐχορήγει Ξενοκλῆς Ἀφιδνεύς.

recentioribus male legitur ὡς καὶ ἔκ-
πληξιν καὶ οἶκτον ἱκανὸν ἐμποιεῖν.

7. ὑπὸ σκηνῆς recte conj. Stanl., nam
quod putat Blomf., Agamemnonem ita
a Clytemnestra caesum esse, ut a Choro
quidem non potuerit videri, sed a spec-
tatoribus, non credibile est.

8. ἀπείδειξε Flor.

9. Ὀρίστου Ald. Rob. Αἰγίστου
Flor.

10. εἰκοστῇ ὀγδῷ vulg., quod recte
correxuit Meurs. in Æschilo, p. 2.

11. πρῶτος σατυρικῷ Flor.

Α Γ Α Μ Ε Μ Ν Ω Ν.

ΦΥΛΑΞ.

Θεοὺς μὲν αἰτῶ τῶνδ' ἀπαλλαγὴν πόνων,
 Φρουρᾶς ἐτείας μῆκος, ἣν κοιμώμενος
 στέγαις Ἀτρειδῶν ἄγκαθεν, κυνὸς δίκην,
 ἄστρον κάτοιδα νυκτέρων ὁμήγυριν,
 5 καὶ τοὺς φέροντας χεῖμα καὶ θέρος βροτοῖς
 λαμπροὺς δυνάστας, ἐμπρέποντας αἰθέρι·
 ἀστέρας, ὅταν φθίνωσιν, ἀντὸλὰς τε τῶν·

2. μῆκος δ' ἦν Med. Guelph. Rob. μῆκος δ' ἦν Ald. μῆκος δ' ἦν var. lect. ap. Schol. μῆκος ἦν Turn. Sed illud δ' patet ab iis profectum esse, qui quum veram lectionem non intelligerent, ita legendum putabant: Φρουρᾶς ἐτείας μῆκος δ' ἦν κοιμώμενος, quod maxime comprobatur ed. Turn., in qua primi et tertii versus fine puncto distinguitur. Sed neque recentiores hunc locum melius intellexerunt; quum enim Stanl. et Valck. ad Herod. iv. 150. μῆκος coniecissent, hoc certatim receperunt Glasg. Schütz. Both. Blomf., male. Nam μῆκος otiosa prorsus et inutilis foret vocabuli ἀπαλλαγὴν epexegetis, quod nulla explicatione eget, μῆκος contra defesso et impatienter expectanti aptissimum est. Recte igitur vulgata de-

fensores nacta est Pauwium, Voss. cur. Æschyl. p. 13. et Orell. in *Philolog. Beiträge aus der Schweiz*, p. 193. Male autem Pauw. cum Schol. eam ita explicat: τῶν κατὰ τὸ μῆκος τῆς ἐτείας Φρουρᾶς, hoc enim græce non ita dici poterat. Sensus est aut: liberationem ab his laboribus vigiliæ annuæ, quod voluit Voss. aut: ab his laboribus, a vigiliis sc., quæ longitudine annua est, quod ipse in Comment. Æsch. p. 3. proposui.

3. ἄγκαθεν Guelph. Ald.

4. νυκτέρων Guelph. Ald. Rob.

5. βροτοῖς θέρος Ven. Flor. Farn.

θέρος βροτοῦς Guelph.

7. Hunc versum spurium iudicavit Valck. ad Eur. Phœn. 506, quem secuti Glasg. Schütz. et Blomf. eum

- καὶ νῦν φυλάσσω λαμπάδος τὸ σύμβολον,
 αὐγὴν πυρὸς φέρουσιν ἐκ Τροίας φάτιν,
 10 ἀλώσιμόν τε βάζειν· ὧδε γὰρ κρατεῖ
 γυναικὸς ἀνδρόβουλον ἐλπίζον κέαρ.
 εὖτ' ἂν δὲ νυκτίπλαγκτον ἐνδροσόν τ' ἔχω
 εὐνὴν ὀνείροις οὐκ ἐπισκοπουμένην
 ἐμὴν, φόβος γὰρ ἀνθ' ὕπνου παραστατεῖ,
 15 τὸ μὴ βεβαίως βλέφαρα συμβαλεῖν ὕπνῳ·
 ὅταν δ' αἰεῖδεν ἢ μινύρεσθαι δοκῶ,
 ὕπνου τόδ' ἀντίμολπον ἐντέμνων ἄκος,
 κλαίω τότ' οἴκου τοῦδε συμφορὰν στένων,
 οὐχ ὥς τὰ πρόσθ' ἄριστα διαπονυμένον.

uncis incluserunt, Both. omisit. Sed neque tautologiam vel repetitionem otiosam in eo video ullam, nec quidquam probat Achilles Tatius Isagog. in Arati Phæn. p. 81, qui tres versus antecedentes laudans, hunc non addidit; neque in τῶν recte offendit Blomf. (cf. Seidl. ad Eur. Iph. Taur. 764). Summo igitur jure eum tuentur Herm. de. verss. spur. ap. Æschyl. p. iv., Voss. cur. Æsch. p. 14. Humboldt. in versione et Orell. l. c.—ὧτ' ἂν Guelph. Ald. Rob.

10. ἀλώσιμον βάζειν, ut Sept. Th. 617. ἀλώσιμον παῖνα.—κρατεῖν γ. ἀ. ἐλπίζω Ald. Turn. Vict. Glasg., Schütz., quod explicant: sic enim spero fore, ut mulieris viriliter ferocientem animum vincam, male, non enim suo consilio hoc instituit custos, sed a Clytæmnestra jussus facit: neque cum sequentibus hoc cohæret. κρατεῖν—ἐλπίζει emendavit Heath. κρατεῖν—ἐλπίζον Both. Sed κρατεῖ—ἐλπίζον Guelph. κρατεῖ—ἐλπίζον Ven. Flor. Farn. Rob. et var. lect. ap. Steph., quod recte tuentur Abresch. Humboldt. Blomf. Orell. Sensus est: sic enim jubet mulieris animus viriliter ferociens et sperans. Ad κρατεῖν jubendi significatione adhibitum in Comment. Æsch. p. 5. contuli Eur. Hecub. 282. οὐ τοὺς κρατούντας χρεὶ κρατεῖν, ἀ μὴ χρεῖων.

12. εὖτ' ἂν γ. var. lect. in Flor. κοίτην δὲ conjecit Bentl. ταύτην δὲ mavult

Blomf., quī obelum apposuit, constructionem imperfectam esse ratus. Sed protasis, quæ ab εὖτ' ἂν incipit, interposita parenthesi continuatur, v. 16. vocabulo ὅταν, et apodosis sequitur v. 18. Quare Blomf. male post ὕπνῳ fortius interpunxit.

13. ἐπισκοπουμένην inutilis est Stanleii et Casauboni emendatio.

14. ἐμοὶ conjecerunt Stanl. et Bentl. virgula post ἐπισκοπουμένην posita, idque probavit Schütz. et recepit Blomf., sed causam non video.—In ὕπνος sæpius repetito offenderunt Schütz. et Both., sed hoc ex more Æschyli esse, jam sæpius monitum est.

16. ὧτ' ἂν Guelph. Ald. Rob.—De δὲ post parenthesin repetito v. Herm. ad Soph. El. 776.—Sensus est: quum canendum mihi esse puto, quod non intellexerunt editores; hanc enim δοκῶ interdum habet præcepti et voluntatis significationem, ut infra v. 1634. δοκεῖς τὰδ' ἔρδειν. Soph. Antig. 1089. καὶ ταῦτ' ἐπαινεῖς καὶ δοκεῖς παρεικάθην; Eur. Med. 1275. ἀρῆξαι φόνον δοκεῖ μοι τέκνους. Xenoph. Anab. i. 7. 4. αἰσχύνεσθαι μοι δοκῶ. Similiter νομίζω Xenoph. Œcon. xvii. 9. 11.

17. ὕπνον Ald.—ἐκτίμνων Ven. Flor.—De significatione vocabuli ἀντίμολπον v. Reisig. comment. crit. ad Soph. Œd. Col. 709.

- 20 νῦν δ' εὐτυχῆς γένοιτ' ἀπαλλαγὴ πόνων
 εὐαγγέλου φανέντος ὀρφναίου πυρός.
 ᾧ χαῖρε λαμπτῆρ νυκτὸς, ἡμερέσιον
 φάος πιφαύσκων, καὶ χορῶν κατὰστασιν
 πολλῶν ἐν Ἄργει, τῆςδε συμφορᾶς χάριν.
- 25 Ἴου ἰού.
 Ἀγαμέμνωνος γυναικὶ σημαίνω τορῶς,
 εὐνῆς ἐπαντείλασαν ὥς τάχος, δόμοις
 ὀλολυγμὸν εὐφημοῦντα τῇδε λαμπάδι
 ἐπορθιάζειν, εἴπερ Ἰλίου πόλις
- 30 ἐάλωκεν, ὥς ὁ φρυκτὸς ἀγγέλλων πρέπει
 αὐτὸς τ' ἔγωγε φροῖμιον χορεύσομαι.
 τὰ δεσποτῶν γὰρ εὖ πεσόντα θήσομαι,
 τρὶς ἕξ βαλούσης τῆςδὲ μοι φρυκτωρίας.
 γένοιτο δ' οὖν μολόντος εὐφιλῇ χεῖρα
- 35 ἀνακτος οἴκων τῇδε βαστάσαι χερί.

22. In Ald. et Turn. post λαμπτῆρ interpungitur, virgula post νυκτὸς sublata, quam interpunctionem defendi posse, monstravi in Comment. Æsch. p. 16. Confirmare eam videtur Schol., qui explicat: ἐκ νυκτὸς ἡμέραν ἡμῖν διδοῦς Pers. 301. λευκὸν ἡμέρ νυκτὸς ἐκ μιλαγχίμου. Agamemn. 508. φῶς ἐν εὐφρόνῃ φέρον.

23. νῦν φῶς Ven. Flor. Farn.—χωρῶν Guelph. Ald.

25. Exclamationem ante v. 22, transponi jubet Herm. ad versionem Humboldt., improbat Blomf., neque ego, quamvis speciosa est illa ratio, a libris discedere ausus sum, quum neque hoc loco inepta sit exclamatio, reputante custode, quanto gaudio Clytæmnestram hic nuntius affecturus sit. Fortasse arctius etiam cum versu sequente jungenda est, ut hac ipsa exclamatione experefacere Clytæmnestram velit, ad quod deinde σημαίνω refertur.—Hujus loci oblitus esse videtur Reisig. ad Soph. Œd. Col. 1485, quum hanc exclamationem lætitiæ nuntiam comœdiæ

propriam esse, non tragœdiæ, diceret. Rectius idem observavit, non ἰού, ἰού scribendum esse, ut nostro loco recentiores omnes dederunt, sed ἰού ἰού, quod ipse Aristoph. Nub. 1. dedit, et nostro loco edd. antiquæ exhibent.

26. Ἀγαμέμνων Ald.—σημανῶ vulg., sed σημαίνω Med. Guelph. Ald. Rob. Turn., quod recte revocavit Both. et Blomf.

27. εὐνῆν Guelph. Ald.

28. ὀλολυγμὸν εὐφημοῦντα Ald.

29. ἐπορθιάζειν Guelph. Ald. ἐπ' ὀρθιάζειν Rob.

30. ἀγγέλλων Ph. Flor. Ald.

32. Collapsam dominorum fortunam restituiam Schütz. εὖ θήσομαι jungens; male, repugnat enim ordo verborum; εὖ πεσόντα jungendum est, quod bene explicat Voss. cur. Æschyl. p. 15.—εὖ πεισὼν παθήσομαι Suid. s. v. τρὶς ἕξ.

33. βαλούσαι Suid. l. 1.—τῆς δὲ μοι φρυκτωρίας Ald.—τῆς ἡμῶς φρυκτωρίας Phot. et Suid. l. c.

34. De particulis δ' οὖν vid. Reisig. ad Soph. Œd. Col. p. clixv.

τὰ δ' ἄλλα σιγῶ, βοῦς ἐπὶ γλώσση μέγας
βέβηκεν· οἶκος δ' αὐτὸς, εἰ φθογγὴν λάβοι,
σαφέστατ' ἂν λέξειεν. ὥς ἐκὼν ἐγὼ
μαθοῦσιν αὐδῶ, κοῦ μαθοῦσι λήθομαι.

ΧΟΡΟΣ.

- 40 Δέκατον μὲν ἔτος τόδ' ἐπεὶ Πριάμου
μέγας ἀντίδικος,
Μενέλαος ἀναξ ἡδ' Ἀγαμέμνων,
διθρόνου Διόθεν καὶ δισκήπτρου
τιμῆς, ὄχυρόν ζευγος Ἀτρειδῶν,
45 στόλον Ἀργείων χιλιοναύταν
τῆςδ' ἀπὸ χώρας
ῆσαν, στρατιῶτιν ἄρωγαν,
μέγαν ἐκ θυμοῦ κλάζοντες Ἀρη,
τρόπον αἰγυπιῶν, οἷτ', ἐκπατίοις
50 ἄλγεσι παίδων, ὕπατοι λεχέων
στροφοδινοῦνται,
πτερύγων ἐρετμοῖσιν ἐρεσσόμενοι,

37. De βέβηκεν praesentis significatōe v. Erfurdt. ad Soph. Trach. 40.—φθόγγον Schütz. nihil monens et sine libris; cf. Eur. Hippol. 418. τέρεμνά τ' οἶκον μήποτε φθογγὴν ἀφῆ. De voce donibus et parietibus tributa, praeter ea, quae Abresch. e graecis scriptoribus congressit, cf. Spalding de or. Marcell. in Mus. antiq. stud. i. p. 29. sqq.

38. λέξει. ὥς Flor.

39. καὶ οὐ Guelph. Ald.

40. ἐπὶ Ald. Turn. Farn. ἐπεὶ est ex quo v. Seidl. ad Eur. Iph. T. 247.—Πριάμω Guelph. Ald. Rob. Turn., quod ut elegantius fere praefendum duco.

44. Ἀτρειδῶν Guelph. Farn. Rob. Vict. Glasg. Schütz. Ἀτρειδῶν Ald. Turn., quod recepit Blomf., quia Dorismos omnino ex anapaestis ejiciendos putavit, ego autem, quia in formis ad

dialecti diversitatem pertinentibus Aldinum exemplar fere secutus sum.

45. Ἀρδείων Rob.—Ἴλιον αὐτῶν var. lect. in Flor. et apud Schol. χιλιοναύτην Blomf. σὺν κώπῃ χιλιοναύτα, quod legitur Iph. Taur. 139., hinc forsitan sumsit Euripides.

47. στρατιώτην Ald. Rob.—ἄρωγὴν Blomf.

48. κλάζαντες Flor. Farn. var. lect. ap. Steph.

49. ἐκ πάγλοις suspicatur Blomf. male, nam nisi ἐκπατίοις additur, quam ob causam dolorem conceperint non intelligitur.

50. ἄλγεσι ποδῶν Ald. ἄλγεσι ποδῶν Turn. ἄλγεσι παίδων Vict. Stanl., rell. recte ἄλγεσι παίδων, nam ἄλγεσι ex corrupto ποδῶν metri causa natum est.—ὕπαλοι Ald.

52. ἐρεσσόμενοι Ald.

- δεμνιοτήρη
 πόνον ὀρταλίχων ὀλέσαντες·
 55 ὕπατος δ' αἰὼν ἢ τις Ἀπόλλων,
 ἢ Πὰν, ἢ Ζεὺς, οἰανόθροον
 γόον ὀξυβόαν
 τῶνδε μετοίκων, ὕστερόποινον
 πέμπει παραβᾶσιν Ἐρινύν.
 60 οὕτω δ' Ἀτρέως παῖδας ὁ κρείσσαν
 ἐπ' Ἀλεξάνδρῳ πέμπει ξένιος
 Ζεὺς, πολυάνορος ἀμφὶ γυναικὸς,
 πολλὰ παλαιάσματα καὶ γυιοβαρῆ,
 γόνατος κονίαισιν ἐρειδομένου,
 65 διακναιομένης τ' ἐν προτελείοις
 κάμακος, θήσων Δαναοῖσιν
 Τρῶσί θ' ὁμοίως. ἔστι δ' ὅπη νῦν
 ἔστι τελεῖται δ' ἐς τό πεπρωμένον·
 οὐθ' ὑποκλαίων, οὐθ' ὑπολείβων,
 70 οὔτε θακρύων, ἀπύρων ἱερῶν

53. δεμνιοτήρη Ald.

54. γόνον conjecit Musgr., non impro-
 bante Blomf., sed hoc multo minus
 poeticum foret.

55. δαῖων Ald.—τις Ἀπόλλων, ut v.
 1206. Σκύλλαν τινά.

58. Vulgo post μετοίκων virgula inter-
 pungitur, quam sensu postulante et auc-
 tore Pauwio Schütz. Both. Blomf. recte
 post ὀξυβόαν transposuerunt. μέτοικοι
 sunt pulli, qui nidis expulsi alias sedes
 habent, v. Reisig. ad Soph. Œd. Col.
 p. cxxv.

59. παρὰ βᾶσιν Ald.—Ἐρινύν Ald.
 Blomf., ut semper.

60. Ἀτρέως Turn.

63. ται pro καὶ Both. ignorans græ-
 cismum notissimum, de quo ad Sept.
 Theb. 321. sermo fuit.—γυιοβαρῆ Turn.

64. ἱεροποιέου Farn. cum glossa τι-
 πτοντος; idem, sed supraser. vulg. Flor.

65. πρωτελείοις. Flor.

66. Δαναοῖσιν Guelph. Ald. Rob.,
 quod pro vulg. Δαναοῖσι recepi. De
 Agamemnon.

sententia paræmiaco non finita v. Herm.

El. metr. p. 379. ad Eur. Hecub. 69.

67. ἐπὶ δ' ὅπη νῦν. ἐπὶ τελεῖται δ'
 ἔσθ' πεπρωμένον Ald. De dictione ἔστιν
 ὅπη ἔστι v. Herm. ad Vig. p. 709.
 Schæf. ad Soph. Œd. Col. 273. A-
 bresch. ad h. l. et Blomf. in glossario.

69. ὑποκλαίων Guelph. ὑποκλαίων Ald.
 ὑποκλαίων Turn., quod recepit Schütz.
 ὑποκλαίων conjecit Casaub. ὑποκλάζων
 Pw. ὑποκλαίων Both. Sed vulgata, quæ
 cum θακρύων bene jungi potest, cur
 non toleranda sit non video.—ἐπιλείβων
 Schütz. tacite et sine causa.

70. θακρύων Ald. δοκρύων Turn.—In
 vocabulis ἀπύρων ἱερῶν explicandis suda-
 runt interpretes, et seducti ab scholiasta,
 qui de sacrificiis Furiis sine igne offerri
 solitis (quod ne verum quidem esse in
 glossario demonstravit Blomf.) sermonem
 esse dicit, ὀργὰς ἀπύρων ἱερῶν putaverunt
 significare iram Dearum, quibus sine
 igne immolatur. Sed nihil aliud est nisi
 ira ob desideratam sacrificiorum flam-
 C

- ὄργας ἀτενεῖς παραβέλξει.
 ἡμεῖς δ' ἀτίται σαρκὶ παλαιᾷ
 τῆς τότε ἀρωγῆς ὑπολειφθέντες
 μίμνομεν, ἰσχύν
 75 ἰσόπαιδα νέμοντες ἐπὶ σκήπτροις.
 ὃ τε γὰρ νεαρὸς μυελὸς στέρων
 ἐντὸς ἀνάσσω
 ἰσὸπρεσβυς, Ἄρης δ' οὐκ ἐνὶ χώρᾳ,
 τὸ θ' ὑπέργηρων φυλλάδος ἥδη
 80 κατακαρφομένης, τρίποδος μὲν ὁδοῦς
 στείχει, παιδὸς δ' οὐδὲν ἀρείων,
 ὄναρ ἡμερόφαντον ἀλαίνει.
 σὺ δὲ, Τυνδάρεω
 Ὀυγατερ, βασιλῆα Κλυταιμνήστρα,

man, quem sensum etiam Humboldt. in versione recte expressit. Hoc igitur Chorus dicere vult, qui semel Deos læserit, eum nunquam iram eorum effugere posse, ideoque se, quamquam qui nunc sit rerum Trojanarum status nesciat, illud tamen certum habere, Trojam aliquando deletum iri.

72. ἀτίται Rob. Vict. Stanl. Glasg. Blomf. sine sensu, sed ἀτίται Guelph. ἀτίται Farn. ἀτίται Flor. Ald. Turn., quod recepit Schütz., sed male explicavit illæsi. Significat *inhonorati*, ut Eumen. 257. ὁ ματροφόνος ἀτίτας et jungendum est cum genitivis τῆς τότε ἀρωγῆς, qui consulto medii sunt positi inter ἀτίται et ὑπολειφθέντες.

73. ἀρωγῆς Ald.

75. ἰσόπαιδα Rob. Flor.

76. ὅτε libri omnes, quod correxit Stanleyus.

77. ἀνάσσω vulg. ἀνέσσω Schütz. ex emendatione Hermannii ad Aristoph. Nub. 994., repetita ad versionem Humboldtianam, quæ ut facilis est, ita unice vera videtur, infantium enim medulla nondum ἀνάσσει, sed ἀνέσσει.—ἀνάσσω Blomf.

78. ἐν γ' ὄργᾳ ex Heynii emendatione

Herm. l. c. non improbante Schützio. Sed vulgata significat: *suo loco non inest*, et recte Blomf. conferri jubet Ernest. ad Callim. II. Del. 192. et Valck. ad Theocr. Adon. p. 365. A.

79. τίβι περ γῆρας Med. τίβι περ γῆρας Guelph. τίβι περ γῆρας Ald. τίβι περ γῆρας Rob. τόβη περ γῆρας Turn. τόβη περ γῆρας Flor. τόβ' ὑπέργηρων Farn. τόβ' ὑπέργηρων Vict. τό θ' ὑπέργηρων Stanley. et rell. Sed mirum tamen, omnes fere libros meliores in terminatione *ως* consentire, quare, nisi omnes etiam *τι* vel *το* haberent, suspicerer ὃ θ' ὑπέργηρας, quod sequente ἀρείων confirmari videtur.—φυλλάδος Ald.

80. τρίποδος Flor. Farn.—Ad hanc dictionem cf. Seidl. ad Eur. Troad. 288.

81. ἀρείων Aldin. ἀρειον Schütz., qui ἀρήϊον metri causa suspicatur, quod recepit Both. Sed quamquam neutrum ὑπέργηρων præcessit, tamen ἀρείων ex constructione πρὸς τὸ σημαινόμενον recte stare posse, jam Blomf. vidit; construendum est enim cum nominativo γῆρων, qui ex præcedentibus cogitatione repetendus est.

82. ἡμερόφαντον Med. Guelph. Ald. Rob.

- 85 τί χρέος; τί νέον; τί δ' ἐπαισθομένη,
 τίνος ἀγγελίας
 πειθοῖ περίπεμπτα θυοσκινεῖς;
 πάντων δὲ θεῶν τῶν ἀστυνόμων,
 ὑπάτων, χθονίων,
 90 τῶν τ' οὐρανίων, τῶν τ' ἀγοραίων,
 βαμοὶ δώροισι φλέγονται·
 ἄλλη δ' ἄλλοθεν οὐρανομήκης
 λαμπὰς ἀνίσχει,
 Φαρμασσομένη χρίσματος ἀγνοῦ
 95 μαλακαῖς ἀδόλοισι παρηγορίαις,
 πελάνῳ μυχόθεν βασιλείῳ.
 τούτων λέξασ' ὅ, τι καὶ δυνατὸν
 καὶ θέμις αἰνεῖν,

85. Interrogationis signa post *χρέος* et *νέον* tolli vult Wunderl. obs. critt. Add. ad pag. 144., male.

87. *πυθοῖ* Flor. unde *πειθοῖ* suspicatur Blomf., quod vulgatæ tamen recte non præfert. — *θυοσκινεῖς* Turn., quod Bentlei. probavit et Blomf. recepit, sine causa. *θυοσκοεῖς* var. lect. in Farn. cum schol. ὡς ἀπὸ τοῦ *θυοσκός* ὁ διὰ *θυσιῶν* τὸ μέλλον κοῶν ἦτοι νοῶν. *θύος* γὰρ τὸ εὔμα.

90. Hunc versum spurium et præcedentis glossema putant Pauw. et Heath., quos secuti Glasg. et Schütz. eum uncis incluserunt, Both. omisit. Sed versum minime abundare, neque eadem continere, quæ versu præcedente dicta sunt, intellexerunt Herm. de verss. spur. p. ix. Humboldt. in versione, Orell. p. 194. et Blomf. Dei enim ἀστυνόμοι aut superi sunt aut inferi, aut cælestes aut forenses. Neque omnino abhorrent tragici ab ea verborum, quæ in his conspicua est. Sic Sept. Th. 253. τοῖς πολιισσούχοις θεοῖς, πεδιονόμοις τε ἀγορῶς ἐπισκόποις. Suppl. 977. θῆρες καὶ βροτοί, καὶ κνώδαλα πτεροῦντα καὶ πιδροστιβῆ. Soph. Antig. 844. οὔτε βροτοῖσιν οὔτ' ἐν νεκροῖσιν μέτιτοκος, οὐ ζῶσιν, οὐ θανόν-

σιν. (Ed. Col. 750. Eur. Hippolyt. 1272.

91. δώροισι Guelph. Flor. Ald. Rob.

94. *χρίματος* Med. Rob. *χρήματος* Ald.

95. Blomfield. se intelligere negat, quid sint unguenti ἀδολοι παρηγορίαι, ideoque hunc versum aut post v. 93. vel post v. 98. ponendum suspicatur. Sed satis bene hoc explicat Schütz.: *olci casti mollibus sincerisque fomentis*, et Humboldt.: *von des heiligen Oels süßschmeichelndem Duft*.

96. *μυχόθεν* Rob.

97. λέξ' ὅτι καὶ Ald. λέξ' ὅτι καὶ σοι Turn. λέξον θ' ὅ τι σοὶ Blomf. propter sequens τε; id tamen sæpius post participium ab Æschylo infertur, ut Choeph. 851. πῦρ καὶ φῶς ἐπ' ἐλευθερίᾳ δαίαν, ἀρχάς τε πολιισσόνους ἔξει. ibid. 550. ὡς ἂν δόλω κτείναντες ἀνδρα τίμιον δόλω τε καὶ ληφθῶσιν ἐν ταυτῷ βρόχῳ θανόντες, nam quod Blomf. ibi constructionem hujusmodi esse ὡς ληφθῶσιν δόλω τε καὶ ταυτῷ βρόχῳ, id falsum esse et ordo verborum arguit, et sequens θανόντες, quod ille dolose omisit. Conf. Herm. ad Aristoph. Nub. 120. et ad Viger. 772.

98. εἰπεῖν pro αἰνεῖν Farn. Vict.

παίων τε γενοῦ τῆςδε μερίμνης,
 100 ἢ νῦν τοτὲ μὲν κακόφρων τελέθει,
 τοτὲ δ' ἐκ θυσιῶν ἀγανὰ φαίνουσ'
 ἐλπὶς ἀμύνει φροντίδ' ἀπληστον
 τὴν θυμοβόρον φρένα λύπην.

100. νῦν ἔσθ' ὅτε μὲν κακόφρων Guelph. νῦν εἴθ' ὅτε κακόφρων Ald. (in Turn. vulgata est, falso ex ea ἔσθ' ὅτε τοτὲ μὲν laudat Buttler.) hinc jam in Comment. Aesch. p. 25. suspicatus eram, aliam latere lectionem ἢ νῦν ἔσθ' ὅτε κακόφρων τελέθει, quam tamen vulgatæ præferre non ausim, nisi aliæ accesserint auctoritates.

101. ἀγανὰ φαίνει Med. Guelph. Turn. ἄγαν ἀφαίνει Ald. ἀγανὰ φανείσ' Rob. ἀγανὰ φαίνουσ' Farn. Vict. Stanl. Glasg. Schütz., quod ita explicarunt, ut ἀγανὰ cum ἐλπίς construerent, φαίνουσα autem intransitive dictum putarent, hoc sensu: fausta spes ex sacris elucescens. Quod quum fieri non posse recte putarent Both. et Blomf., ille ἀγά' ἀμφαίνουσ' reposuit, hic ex Buttléri emendatione ἀγανὰ σαίνουσ' dedit. Sed vulgatam tuetur etiam Wunderlich. obss. critt. p. 100., qui tamen verbi φαίνειν usum ita explicat, ut suppletum sit φαίνουσα ἀγανὰ οὔσα, in quo verum vidit Wunderlichius, quamquam refragante Seidlerio ad Eur. Electr. 1231., sed probavit illius sententiam Herm. ad Soph. Antig. 467. Nam quemadmodum pro φαίνω ἐμὲ ποιῶντα dicendum est φαίνω ποιῶν (ut οἶσα δούς Soph. CEd. R. 1135.) ita non φαίνω ἐμὲ ἀγαθὸν ὄντα dicitur, sed φαίνω ἀγαθὸς ὢν, et omisso participio verbi εἰμί (ut εὐσημαν γὰρ οὐ με λανθάνει Aeschyl. Suppl. 695.) φαίνω ἀγαθός; hinc sensu intransitivo positum videtur, quamquam non est. Sic adjecto participio φαίνω et similia dicuntur Soph. Antig. 20. δηλοῖς γὰρ τι καλχαίνουσ' ἔπος. ibid. 242. δηλοῖς δ' ὥς τι σημεῖον νέον. Electr. 1350. πῶς οὕτω πάλαι ξυνών μ' ἔλθεες, οὐδ' ἔφαινες; Aj. 466. δηλώσω πατρὶ, μὴ τοι φύσιν γ' ἀσπλαγχνος ἐκ κείνου

γυῖός. ibid. 865. ὡ' νῆρ οὐδαμῶς δηλοῖ φανείς. Omisso autem participio verbi εἰμί, ut nostro loco Eur. Electr. 1230. ἀλλ' οἶδε δέμων ὑπὲρ ἀκροτάτων φαίνουσ' τινες δαίμονες. Soph. Antig. 467. δηλοῖ τὸ γέννημ' ὧν ἐξ ὧμοῦ πατρός. In hunc numerum Wunderl. non referre debebat nostri Prometh. 111. διδάσκαλος τέχνης πάσης βροτοῖς πέφηνει, et Eur. Bacch. 184. Διόνυσον, ὅς πέφηνεν ἀνθρώποις θέος, nam πέφηναι, ut solent ejusmodi perfecta, revera intransitivam vim habet, ut Sophocl. CEd. Col. 319. 1219. ed. Reis. El. 636. ed. Herm. Eur. Iph. Aul. 973. Troad. 615. Jon. 978.

102. ἀπληστον Med. (teste Blomf.) Guelph. Ald. Rob., unde Blomfield. suspicatur poetam scripsisse φροντίδα πλείστην.

103. τὴν θυμοβόρον λύπην φρένα Med. Phil. Guelph. Ald. Rob. τὴν θυμοβόρον λυτοφρένα Farn. τὴν θυμοβόρον φρένα λύπης Turn. τὴν θυμοβόρον λύπης φρένα Viet. Cant. Stanl. τὴν θυμοβόρον φρενὶ λύπην ex emendatione Pauwii Glasg. probante Buttlero. τῆς θυμοβόρου φρενὶ λύπης Herm. ad Aristoph. Nub. 180. τὴν θυμοβόρον φρένα λύπην ex Heathii emendatione Schütz. et Blomf. τὴν θυμοβόρον λιπέχρον Both. τῆς θυμοβόρου φρένα λύπης Herm. ad versionem Humboldt. τῆς θυμοβόρου φρενολύπης vir doctus in Annal. Heidelberg. pag. 1219. Mihi quidem, variis librorum lectionibus inter se comparatis, certissimum videtur, latere vocabulum aliquod novo modo compositum, quod corruptas illas lectiones pepererit. Vero simillimum igitur videtur, legendum esse τὴν θυμοβόρον φρενολύπην, interim recepi eam lectionem, quæ a libris minus quam reliquæ discedit, et sensum satis commodum præbet.

κύριός εἰμι θροεῖν ὄδιον κράτος αἴσιον ἀνδρῶν

στρ.

105 ἐκτελέων. ἔτι γὰρ θεόθεν καταπνέει

πειθᾷ μολπᾶν,

ἀλκὰν σύμφυτος αἰὼν,

ὅπως Ἀχαιῶν

δίθρονον κράτος, Ἑλλάδος ἥβας

110 ζύμφρονα ταγάν,

πέμπει σὺν δορὶ καὶ χερὶ πρέκτορι

θούριος ὄρνις Τευκρίδ' ἐπ' αἰῶν,

οἰωνῶν βασιλεὺς βασιλεῦσι νε-

ῶν ὁ κελαινὸς, ὃ, τ' ἐξόπιν ἀργίας

115

104. In Aristoph. Ran. 1276., ubi Æschylus hunc versum recitat., ὅστις pro ὄδιον legitur, quam lectionem Asclepiadi deberi, tradit Schol. ad eum locum.

105. ἐκτελέων ex emendatione Stanley, Casauboni et Heathii dederunt Schütz. Both. Blomf. probante Orell. p. 195., sed mutationis necessitatem non video; probum enim sensum præbet librorum omnium lectio ἐκτελέων, videretur excellentium. — καταπνέει Guelph. καταπνέει Fl. Farn. καταπνέει Rob. Turn. Vict. Glasg.

107. Vulgata editoribus sensu carere visa est, quare Heath. conjecit ἀλκὰν σύμφυτον, αἰὼν, Schütz. dedit ἀλκᾷ ζύμφυτος αἰέν. Both. ἀλκὰν ζύμφυτον αἰέν. Blomf. πειθᾷ μολπᾶν, ἀλκὰν ζύμφυτον, αἰὼν. Sed vulgatam recte explicasse videtur Voss. cur. crit. p. 15. sq.: quamvis scncx sim, adhuc tamen divinitus immissa cantum inspirat fiducia; adhuc atas vires (ad cavendum) subministrat.

109. ἥβαν libri omnes et schol., item lect. vulg. in Aristoph. Ran. 1311., ad quem locum schol. ἀκμήν legisse videtur, sed ἥβας ex emendatione Stanley et Casauboni Glasg. Schütz. Blomf. idque sensu postulante recepi, quia idem præbent Aristophanis codd. Rav. et Borg. duoque Brunckii, in quorum altero glossa ἀκμῆς adjecta est. Both.

ἀκμῆς dedit, Blomf. ἀκμήν veram lectionem putat, uterque male.—Ἑλλάδος est adjectivum, v. interpp. ad Greg. Cor. p. 108. ed. Schæf.

110. τὰν γῶν Med. Ald. Rob. τὰν γῶν Guelph. ταγᾶν Turn. ταγᾶν Farn. Flor. Vict. Stanl. Glasg. Schütz. Both. ταγῶν Blomf., quia ταγῶν primam corrumpere putat; sed ταγῶν ferri non potest ad δίθρονον κράτος relatum, neque intelligi potest, cur Æschylus, qui ταγῶς prima longa usurpavit, non eodem modo ταγή dicere potuerit, nihil enim probant, quæ affert Blomfield., Aristoph. Lys. 105. Æschyl. Eum. 296.

111. πέμπει Rob. Vict.—ξὺν Vict. et recentiores omnes, sed σὺν Guelph. Ald. Rob. Turn. et Aristoph. l. l., quare hoc recepi.—δορὶ δίκας πρέκτορι Guelph. Farn. Turn. Vict. δορὶ δίκας πλάκτορι Ald., sed δορὶ καὶ χερὶ πρέκτορι Aristoph. Ran. 1316., quod recte receperunt Glasg. Schütz. Both. Blomf. δίκας, quod metro adversatur, ex glossa irrepsisse ostendit schol. explicatio πῶ δίκην εἰσπραξομένῳ.

113. νέων Ald.

114. ἀργίας Guelph. Ald. ἀργίας reli. omnes.—Schütz., cui metrum hujus versus laborare videbatur, antistrophico quoque mutato tacite dedit ὃ τι τοῦξόπιν ἀργός, sed nihil mutandum est, ἀργίας enim per synizesin bisyllabum est, cf. Commentar. Æschyl. p. 26

- 115 φανέντες ἱκταρ
μελάθρων, χερὸς ἐκ δορυπάλτου,
παμπρέπτοις ἐν ἔδραισιν,
βοσκόμενοι λαγίναν ἐρικύμονα φέσματι γένναν,
βλαβέντα λιοσθίων δρόμων. 120
- 120 αἴλινον, αἴλινον εἶπεν, τὸ δ' εὖ νικάτω.
κεδνὸς δὲ στρατόμαντις ἰδὼν δύο λήμασι δισσοῦς
ὄντ.
Ἀτρεΐδης μαχίμους, ἐδάη λαγοδαίτας
πομπούς τ' ἀρχάς·
οὕτω δ' εἶπε τεράζων· 125

sqh. De qua re male dubitans Blomf. ἀργῶς scripsit, quod nihil est.

115. οἱ φανέντες Flor.

116. δορυπάλτου Turn. Vict. et recentiores, sed δορυπάλκτου Guelph. δορυπάλκτον Ald. δορυπάλκτου Med. Flor. Farn. Rob., quod recte prætulit Blomf. — χερὸς ἐκ δορυπάλτου est parte dextra.

117. παμπρέπτοις vulg. παμπρέπτοις in Flor. παμπρέπτεσιν Farn. παμπρέπτοις ex emendatione Abreschii Glasg. Schütz. Both. Blomf. omnino recte, postulante metro.—ἔδραις Farn. ἔδραισιν Guelph. Ald. Rob., quod pro vulg. ἔδραισι recepi.

118. βοσκομένην Farn.—ἰὸ' ἱκύματα Ald. ἱρικύματα Med. Phil. Guelph. Rob. Turn. ἱρικύμονα Farn. Vict. ex emendatione, ut videtur, Triclinii et Stephani, sed vera et a schol. confirmata, quare recentiores recte receperunt; falsa enim terminatio vocis ἱρικύματα ex sequente φέσματα natum videtur.—φέρβοντο Farn. Vict. ex emendatione, ut videtur, pro φέβρατι, quod teste Buttlero ex confusione litterarum β et μ in Med. legitur; sed secundum Blomf. Med. et Phil. exhibent φέσματα, veram autem lectionem φέσματι habent Guelph. Ald. Rob. Turn.

119. βλαβέντα ex constructione περὶ τὸ σημαίνοντων, quod jam vidit Schol., refertur ad λαγίναν γένναν, quasi præcessisset λαγῶν, cf. Seidl. ad Eur. Iph. T. 1072.

120. αἴλινον semel Flor.—τὸ δ' ἐὺ νικάτω Ald.

121. δύο Ald. Rob.—λήμασι Flor.—πιστοὺς emendat Lobeck. ad Soph. Aj. 151., probante Schütz., sed ita loci sensus pervertitur, δισσοὺς enim est dissidentes; cf. Herm. ad Soph. Electr. 635., quare non melius fecit Blomf., qui Canteri emendationem δισσοῖς in textum recepit.

122. Ἀτρεΐδης auctore Monkio Blomf. recte pro vulgat. Ἀτρεΐδης, ad amussim enim hic versus strophico respondet; sic Τηρεΐας Suppl. 58. cf. Elmsl. ad Eur. Med. 806.—Blomfield. male comma ante μαχίμους posuit.—λαγοδαίτας Med. Phil. Ald. Rob. Turn. λαγαδαίτας Farn. Vict.

123. ἀρχαῖς Med. Guelph. Ald. Rob. Turn. ἀρχοὺς Farn. Vict. quod male recepit Glasg. ἀρχαῖς de Atridis dictum est, ut v. 110. ταγῶν et Eur. Phœn. 987. λίξι γὰρ ἀρχαῖς καὶ στρατηλάταις ταῖς. Sensus autem est: quum Atridas dissidentes vidcret, agnovit leporis epulatores et expeditionis duces i. e. intellexit, hos illis significari. Quod quum non intelligeret Schütz., male emendavit: πομπαῖς δ' ἀρχαῖς οὕτως ἔστι.

124. οὕτω δ' ὄν εἶπε Flor. Schützi prava emendatio ad versum præcedentem allata est.

- 125 χρόνῳ μὲν ἄγρει
 Πριάμου πόλιν ἄδε κέλευθος,
 πάντα δὲ πύργων
 κτήνη πρόσθε τὰ δημοπληθῇ
 μοῖρ' ἀλαπάξει πρὸς τὸ βίαιον. 130
- 130 οἷον μήτις ἄγα θεόθεν κνεφά-
 ση προτυπὲν στόμιον μέγα Τροίας
 στρατωθέν. Οἶκῳ
 γὰρ ἐπίφθονος Ἀρτεμις ἀγνὰ,
 πτανοῖσιν κυσὶ πατρὸς, 135

125. αἰρεῖ emend. Elmsl. ad Eur. Med. 888., quem sequitur Blomf., sed quamquam exempla ab eo allata αἰρεῖ etiam dici potuisse ostendunt, non tamen ἄγρει, in quo libri omnes consentiunt, non potuisse dici convincunt. De praesente pro futuro posito vid. quæ ad Choeph. 543. monebuntur.

128. πρόσθετα. Pauw. Heath. male. — δημοπληθῇ Ald.

129. μοῖρα λαπάξει Farn., idque ex emendatione proposuit Elmsl. ad Eur. Med. 888. et recepit Blomf., sed quamquam λαπάζειν noster usurpavit Sept. Th. 47. et 513., hoc tamen loco homericam formam consulto prætulisse videtur.

130. εἶν Ald. Rob. Vict. εἶον Farn. Turn. Schol., quod quamquam alibi hac significatione (μόνον, tantum) non legitur, recte tamen receperunt Glasg. et Schütz., sensus enim postulat. — ἄγα, quod in libris omnibus legitur (ἄτα Ald.) repugnante metro retinuerunt Glasg. et Schütz. ἄα emendavit Burneijs probante Elmsleio ad Eur. Med. 240., sed sensui multo aptius et librorum lectioni similis est ἄγα, quod Hermannus proposuit ad calcem versionis Humboldt. et in Elem. metr. p. 704., idque cum Blomf. recepi.

131. κνεφάσει Farn. — προτυπὲς Guelph. Ald. Turn. προτυφθῖν Farn. προτυπείσα dedit Schütz., quod ad ἄτα referatur et significet calamitatem erumpentem. Sed προτυπὲν στόμιον μέγα

Τροίας est: Græcorum exercitus ejusque duces (servitutis frenum Trojæ imposituri), qui jam antea violati sunt, i. e. qui jam ante discessum Deorum invidiam sibi contraxerunt, peccato ab Agamemnone in Dianam commissio, quod tamen nusquam disertis verbis exprimitur, sed sub imagine leporis ab aquilis lacerati latet.

132. στρατωθέν Med. Phil. Guelph. Flor. Farn. Ald. Rob. στρατιυθέν Turn. Vict. et recentiores, sed recte illam plurimorum et optimorum librorum lectionem revocavit Blomfield., nam στρατιυθέν nihil prorsus est, et passiva vox non esse potest, nisi verbi activi στρατός. — οἶκῳ ex conjectura dedit Schütz., quod recepit Both., οἶκοι legere videtur Humboldt., qui vertit: *Hcim den gestügelten Hunden des Vaters bleibt Groll Artemis tragend.* Sed nulla mutatione opus videtur, si locus ita explicatur: *domui enim et genti Agamemnonis infesta est Diana propter alatos patris canes*, i. e. propter scelus ab Agamemnone commissum. Dativum causæ significandæ sæpe inservire demonstrarunt Markl. ad Eur. Suppl. 304. Brunck. ad Soph. Antig. 1219. Heind. ad Plat. Gorg. p. 146. — εἶπι, φθόνος Ald.

134. πτανοῖς Flor. Farn. πτανοῖσι Ald. Rob. Turn. Vict. Schütz. invito metro. πτανοῖσιν Med. — κυσὶν Med. Rob.

- 135 αὐτότοκον πρὸ λόχου μογεράν πτάκα θυομένοισιν·
 στυγεί δὲ δεῖπνον αἰετῶν.
 αἶλινον, αἶλινον εἶπε, τὸ δ' εὔ νικάτω.
 τόσσον περ' εὐφρων ἅ καλὰ ἐπαρδ. 140
 δρόσοισι λεπτοῖς μαλερῶν λεόντων,
 140 πάντων τ' ἀγρονόμων φιλομάστοις
 ὠνῶν ὀβρικάλοισι, τερπνὰ
 τούτων αἰτεῖ ζύμβολα κρᾶναι,

135. πτάκων καθυομένοισιν Ald. πτάκα θυομένοισιν Farn. Turn. Vict. πτάκα θυομένοισιν Rob., unde recte πτάκα Glasg. et rell.

136. αἰετῶν Glasg. Blomf. sine libris.

137. αἶλινον semel Flor.—τὸ δ' εἰνικάτω Ald.

138. τόσσων Guelph. Ald. Rob. τόσσον Med. Turn. Vict. τόσσον Flor. Farn. et sic Schütz. Blomf. δὲ, ὅνπερ emendavit Feder. comment. in Agam. carmen epodicum primum p. 23., sed librorum lectionem τόσσον revocare non dubitavi, quum τόσσον legatur Soph. Aj. 184., ὅσσον Eur. Suppl. 59. ὕσσα Eur. Troad. 785. Soph., Philoct. 508. neque μίσσος et ὕσσομαι tragicis denegaverim, cf. Erfurdt. ad Soph. Antig. 1208. ed. min. Meinek. quæst. Menandr. p. 31. Sensus autem est: *Diana, quamquam tantopere* (ut versibus præcedentibus dictum erat) *ferarum factibus favet, tamen faustum exitum nos expectare jubet.*—εὐφρων καλὰ Ald. εὐφρων καλαδρόσοισιν Turn. εὐφρων καλὰ Med. Guelph. Rob. εὐφρων ἅ καλὰ Farn. Vict., ex emendatione, ut videtur, quam receperunt recentiores omnes, recte, ni fallor, favet enim et sensus et metrum, Blomf. tamen ψακάλοισι reponendum suspicatur, vix recte. ἅ καλὰ notum est Dianæ epitheton, vid. Feder. p. 9.

139. δρόσοισιν Med. Phileph. Guelph. Ald. Rob. Turn. Vict. δρόσοις Farn. et sic male, plurimorum librorum lectione posthabita, Schütz. et Blomf. metri, ut videtur, causa, de quo propter corruptam vocem sequentem judicare non poterant; v autem ἰφελκυστικόν, quod propter vocem sequentem, quæ vulgo male a vo-

cali incipit, additum est, omisi.—αἶλ-πτοῖς Med. Phil. Guelph. Ald. Rob. Turn. αἶπτοῖς Flor. αἶπτοῖσι Farn. Vict. et sic legit Schol. idque receperunt recentiores omnes, sed in eo explicando multum frustra sudarunt; nam quas Schol. dat explicationes: τοῖς ἐπισθαι τοῖς γυνῆσι μὴ δυναμένοις et τοῖς μὴ δυναμένοις πτῆναι, earum neutra ulla analogia nititur. Hinc αἶπτοῖσι emendavit Pauw., ἀπτησὶ Heath. ἀλπτοῖς οὐκ οὐκονδὺν exclusis Blomf. Sed locus eodem modo mihi sanandus videtur, quo Suppl. 90. restitui, nam ΑΕΠΤΟΙΣ nihil est nisi ΑΕΠΤΟΙΣ, altera autem lectio

αἶλπτοῖς ex hac correctione αἶπτοῖσι nata est. Hæc emendatio, (qua succurritur etiam librorum lectioni δρόσοισιν pro δρόσοις, quæ metrum pessumdaret, si αἶπτοῖς verum esset) tam certa mihi videtur, ut eam receperim; in genere enim masculino vix quisquam, puto, hærebit.—ὄντων libri omnes, præter Rob., ubi ὄλων (sic, sine spiritu) legitur, et Flor. Farn., in quibus vocabulum omittitur. λεόντων emendavit Stanl. ex Etymol. M. p. 377. καὶ λίσχυλος ἐν Ἀγαμέμνονι τοὺς σκύμους τῶν λεόντων δρόσους ἐπέκλησε, procul dubio recte, et receperunt Glasg. Schütz. Both. et dubitanter Blomf.

141. ὀβρικάλοισι Guelph. Ald. ὀβρικάλοισι Flor. Farn.—τερπνὰ δὲ τούτων dedit Blomfield., qui post ὀβρικάλοισιν punctum posuit et versum finivit, sensum pervertens. Idem δὲ inseruit Lachm. de chor. syst. p. 56.

142. αἰετῶ Schütz. probante Buttlero, sed nulla mutatione opus esse videtur: *Diana postulat, ut tantquam faustum omen interpretetur avium op-*

- δεξιὰ μὲν, κατὰ μορφα δὲ φάσματα στρουθῶν. 145
 ἰήϊον δὲ καλέω Παιῶνα,
 145 μὴ τινὰς ἀντιπνούς Δαναοῖς χρονίας ἐχενήδας 150
 ἀπλοῖας τεύξῃ,
 σπευδομένα θυσίαν ἐτέραν, ἄνομόν τιν', ἄδαιτον,
 νεικέων τέκτονα σύμφυτον, οὐ δεισήνορα. μῖμνει
 γὰρ φοβερὰ παλίνορτος 155
 150 οἰκονόμος δολία, μνάμων μῆνις τεκνόποινος.
 τοιάδε Κάλχας ξὺν μεγάλοις ἀγαθοῖς ἀπέ-
 κλαγξε

partitionem. Si quid mutandum esset, præferrem αἰνί, quod legisse videtur Humboldt.—κράναι Med. (teste Blomf.) et Ald. Rob., quod receperunt Glasg. Schütz. φάναι Vict. Schol., sed κράναι Med. (teste Buttlero) Guelph. Flor. Farn. Turn. quod sensu postulante cum Blomf. recepi.

143. κατὰ μορφα Rob.—φάσματα τῶν στρουθῶν Flor. Farn. Vocabulum στρουθῶν omisit Blomf. jubente Porsono Adversar. p. 138. ed. Lips., qui illud ex II. B. 311. interpolatum putat, et versum in φάσματα finiens numerum corruptit. Mihi quidem hac una de causa in illo vocabulo offendendum videtur, quod metro dactylico officit, quod neminem editorum ante Blomf. animadvertisse miror. Sed utrum in alius vocabuli locum ex glossemate irrepperit, an excusari possit exemplis illis, quæ attulit Herm. El. metr. p. 47., viderint acutiores. φάσμα στρουθῶν dedit Lachm. p. 56.

144. ἴον Ald. Turn., ἴκιον Rob.—καλῶ Blomf. auctore Burneio, sed v. Lobeck. ad Soph. Aj. 427.

145. ἀντὶ πνούς δειναοῖς Ald.—ἐχενήδας vulg., quod cum Blomf. metri causa contraxi.—ἐχενήδας χρονίας Farn.

146. ἀπλοῖας Ald. Rob. ἀπλοῖδας Flor. Farn.

147. σπαυδομένα Guelph. σπευδομένα Ald. Turn.—θυσίαν ἐτέραν est sacrificium infustum, de qua voc. ἕτερος vi cf. Valck. Diatrib. p. 112. Feder. com. Agamemnon.

ment. p. 49. Loquitur autem de Iphigeniæ immolatione.

148. τίκτωνα Rob.—οὐδ' εἰσήνορα Ald.—τέκτονι σύμφυτον οὐ δεισήνορα dedit Schütz. contra metrum et sensum, qui hic est: sacrificium infustum, quod efficit iurgia inter cognatos (Agamemnonem et Clytæmnestram), virum (Agamemnonem) non timentia. Adjectiva enim σύμφυτον et δεισήνορα per hypallagen transposita sunt, quum deberent cum νεικέων jungi, ut supra 49. ἐκπατοῖς ἄλλοις παῖδων, Choeph. 183. ἐξ ὁμμάτων δὲ δίψοι πίπτουσι μοι σταγόνες. Eur. Herc. fur. 447. γεραίς ὄσων σπηγᾶς. cf. Blomf. glossar. ad h. l.—μῆτιν vel simile quid post δεισήνορα excidisse putat Lachm. p. 56., qui μῖμνει ad versum sequentem trahit, et ἄ post γὰρ inserit; hæc omnia sine causa.

149. γὰρ deest in Flor. Farn.—παλινόρτος Med. (teste Blomfield.) παλινόρτος Med. (teste Buttlero) Guelph. Flor. Farn. Ald. Rob. παλινόρτος Turn. Vict. et recentiores omnes, sed revocavi eam formam, quam libri optimi et plurimi tuerentur, cf. Etymol. M. p. 648. παλινόρτον suspicatur Schütz., probante Voss. cur. Æschyl. p. 16., quod ad Agamemnonem referatur; sed non de sola Clytæmnestræ ira sermo esse videtur, sed respici simul ad priores Pelopidarum cædes, ut sensus sit: manet semper denovo resurgens ira liberorum ultrix.

150. μνάμων Ald. Turn.

151. ἀπέκλαγξεν Med. Guelph. Ald.

- μόρσιμ' ἀπ' ὀρνίθων ὀδίων οἴκοις βασιλείοις· 160
 τοῖς δ' ὀμόφωνον
 αἴλινον, αἴλινον εἶπε, τὸ δ' εὖ νικάτω.
 155 Ζεὺς, ὅστις ποτ' ἐστίν, εἰ τόδ' αὖ- στρ. α.
 τῷ φίλον κεκλημένω, 165
 τοῦτό νιν προσηνέπω.
 οὐκ ἔχω προσηνέειν,
 πάντ' ἐπισταθμώμενος,
 160 πλὴν Διὸς, εἰ τὸ μάταν ἀπὸ φροντίδος ἄχθος 170
 χρὴ βαλεῖν ἐτητύμῳς.
 οὐδ' ὅστις πάροιθεν ἦν μέγας, ἀντ. α.
 παμμάχῳ θράσει βρύων,
 οὐδὲν ἂν λείξει πρὶν ὦν,
 165 ὅς δ' ἔπειτ' ἔφω, τρια- 175

152. οἶκος Flor.

153. ὀμόφρων Ald. ὀμόφρων ὦν Turn.

155. εἶπὸ δ' Rob.—τῷδε idem est accusativus, qui v. 157. τοῦτο, cf. Herm. ad Vig. pag. 737. ad Eur. Hecub. p. 121.—De metro v. Herm. El. metr. p. 661. De tota hac Jovem invocandi ratione cf. Victor. var. lect. xiii. 2. Heind. ad Plat. Cratyl. 38. et quos laudat Blomfield., Eur. Melanipp. fr. 1. Bacch. 220. Danaë fr. 1. et Troad. 884.

157. τοῦτον Guelph. Ald.

158. οὐκ ἔχει τις εἰκάσαι Schütz. propter vocabula πλὴν Διός, quæ non intellexit.

160. Δία Ald. Turn.—τῷδε μάταν vulg. contra metrum et sine sensu. εἴγε μάταν Farn.—Schütz. dedit εἰ τὸδ' ἐμᾶς, et ex hac emendatione atque illa, quæ ad v. 158. allata est, locum ita vertit: Nemo enim possit decernere, etiamsi omnia perpendat, præter Jovem, utrum hoc meæ curæ pondus vere oporteat abjicere. εἰ τὸ μάταν dedit Glasg. idemque proponit Herm. ad vers. Humboldt., quod metro quidem succurrit, sed qui sensus insit non video, neque intelligo, quæ ad illud explicandum profert Orell. p. 196. πλὴν adverbialiter capiunt, et genitivum Διός a προσηνέειν pendere

faciunt Humboldt. et Salzmann. observ. in Agam. p. 5., quod vix probandum. Blomf., qui item τὸ μάταν edidit, locum satis inepte ita explicat: non enim alium titulum comparando assequi possum, omnibus percipiens, præterquam hunc Jovis, si revera inutile conjecturæ onus excutere licet; sed ματᾶν legere malit. Mihi quidem non dubium videtur, quin illud τῷδε μάταν corruptum sit, sed medelam non habeo; hoc tamen certum videtur, comma, quod vulgo post ἐπισταθμώμενος ponitur, delendum esse, ut hæc jungantur πάντ' ἐπισταθμώμενος πλὴν Διός, deinde ἀπὸ φροντίδος ἄχθος βαλεῖν dictum esse pro φροντίδος ἄχθος ἀποβαλεῖν.

161. ἐτητύμῳς Guelph. Ald.

164. οὐδὲν λείξει Guelph. Flor. Ald. Rob. Turn. Glasg. οὐδὲν τι πλείξει Farn. Vict., quæ quum metrum respueret, οὐδὲν ἂν λείξει emendarunt Schütz., Both., Herm. ad Humboldt., et Blomf., cujus sensum explicat Herm. ad Vig. 756. Recepti et ego, quamquam an non verum sit dubito. οὐδὲν ἂν δειξάι (δειξάι) suspicatur Blomf. Vulgarem hanc optativi formam tragicis non inusitatam esse, demonstravit Erf. ad Soph. Antig. 410. ed min.

165. ἐπεὶ τ' Ald.

- κτῆρος οἴχεται τυχάν.
 Ζῆνα δέ τις προφρόνως ἐπινίκια κλάζων,
 τεύξεται φρενῶν τὸ πᾶν
 τὸν φρονεῖν βροτοὺς ὁδῶ- στρ. β'. 180
 170 σαντα, τῷ πάθει μάθος
 θέντα κυρίως ἔχειν.
 στάζει δ' ἐν θ' ὕπνῳ πρὸ καρδίας
 μνησιπήμων πόνος· καὶ παρ' ἄ-
 κοντας ἦλθε σωφρονεῖν. 185
 175 δαιμόνων δέ που χάρις, βιαίως
 σέλμα σεμνὸν ἡμένων.
 καὶ τόθ' ἡγεμὼν ὁ πρέσ- αντ. β'.
 βυς νεῶν Ἀχαιῶν,
 μάντιν οὔτινα ψέγων, 190
 180 ἐμπαίοις τύχαισι συμπνέων,
 εὔτ' ἀπλοῖα κεναγγεῖ βαρύ-
 νοντ' Ἀχαιῆς λεῶς,
 Χαλκίδος πέραν ἔχων παλιρρό-
 θοις ἐν Αὐλίδος τόποις, 195

168. φρονῶν Rob.

169. φρονεῖ Ald.—βροτοῖς Rob.

170. τῷ πάθει μάθος Med. Farn.
 Ald. Rob. Turn. τῷ πάθει μαθὼν Vict.
 os
 τῷ πάθει μάθοις Guelph. τῷ πάθει
 η

μάθοι Flor. τὸν πάθει μάθος correxe-
 runt Glasg. Blomf. τὸν πάθει μάθος
 Schütz. Sed librorum omnium lectio
 τῷ retinenda est, participium enim θέντα
 pendet a participio ὁδῶσαντα: qui sapere
 mortales docet, efficiens, ut ex malo
 prudentiam capiant. Sic infra v. 582.
 εὐφημοῦντες—κοιμῶντες φλόγα, qui accla-
 mabant exstinguentes flammam.

172. ἐνθ' Ald. Rob.—πρὸς καρδίας
 Turn.174. De articulo ad σωφρονεῖν omisso
 v. Herm. ad Vig. p. 703.175. βιαίως Rob. βίαιος Turn., quod
 recepit Blomfield, qui tamen suspicatur

βιαιῶν—ἡμένων. Schütz. βίαια dedit, quod
 prorsus sensu caret, sed nihil mutandum
 est: Deorum hac est gratia, potenter
 sublimi transtro insidentium. Simi-
 liter Soph. Aj. 244. τοὺν εἰρεσίας ζυγὸν
 ἱζόμενον.

177. τοδ Schütz. typosetæ errore.

178. ἀχαιῶν Flor. Farn. Ald. Rob.
 Schütz., sed recepi reliquorum librorum
 lectionem ἀχαιῶν, cf. Seidl. ad Eur.
 Troad. 674. Herm. de emend. gr. p.
 37. Lobeck. ad Phrynich. p. 39 sqq.

179. οὔτινα ψέγων vel οὔτιν' ἔψεγεν
 legi vult Blomf., quod nimis longe absit
 apodosis, sed ita sensus perverteretur.180. ἐμπαίοις Ald.—τύχαισι Ald. τί-
 χαισι Turn. τύχαις Flor.—συμπνέει Farn.181. ἀπλοῖα Ald. ἀπλοῖα Farn.—
 κεναγγεῖ Ald. Turn.182. ἀχαιῆς Farn. Ald. Rob. Turn.
 Schütz. vid. v. 178.

184. τόποις Ald.

- 185 πνοαὶ δ' ἀπὸ Στρυμόνος μολοῦσαι στρ. γ'.
κακόσχολοι, νήστιδες, δύσσημοι
βροτῶν ἄλαι,
νεῶν τε καὶ πεισμάτων ἀφειδεῖς,
παλιμμήκη χρόνον τιθεῖσαι 200
- 190 τρίβω, κατέξαινον ἄνθος Ἀργείων.
ἐπεὶ δὲ καὶ πικροῦ
χείματος ἄλλο μῆχαρ
βριθύτερον πρόμοισι
μάντις ἐκλαγξεν, προφέρειαν 205
- 195 Ἄρτεμιν, ὥστε χθόνα βάκ-
τροις ἐπικρούσαντας Ἀτρεί-
δας δάκρυ μὴ κατασχεῖν.
ἄναξ δ' ὁ πρέσβυς τόδ' εἶπε Φωνῶν ἄντ. γ'.
βαρεῖα μὲν κῆρ τὸ μὴ πιθέσθαι 210
- 200 βαρεῖα δ', εἰ
τέκνον δαΐζω, δόμων ἀγαλμα,
μιαίνων παρθενوسفάγοισιν
ρέεθροισ πατρώους χέρας βαμοῦ πέλας.
τί τῶνδ' ἄνευ κακῶν; 215
- 205 πῶς λιπόναντες γένωμαι,

188. ναῶν καὶ libri omnes. νεῶν τε καὶ metri causa Glasg. Schütz. Blomf., qua mutatione non opus foret, si in antistrophico δαΐζω bisyllabe legi posset; ejus rei quum exemplum non exstet, a me quoque emendatio illa recepta est.

παλίμμη

189. πολυμήκη Flor.

190. τρίβῳ suspicatur Blomf., ejus nulla est necessitas.—Ἀργεος Schütz. metri causa, sed nihil mutandum est.

191. ἐπειδὴ καὶ Rob.

192. ἄλλο τι Schütz. propter antistrophicum, ad quem vid.

193. πρόμοισιν Rob. Blomf.

194. ἐκλαγξεν Glasg. Blomf. pro vulg. ἐκλαγξες.

195. ὅς τε Ald. ὥς τε Turn.—μάκτραις Rob.

198. Φωνῶν Ald. De εἶπε Φωνῶν v. Lobeck. ad Soph. Aj. 756.

199. πείθεσθαι vulg. πιθέσθαι Turn., quod recte receperunt Pauw. Glasg. Schütz. Both. Blomf.

202. παρθενوسفάγοις Flor. παρθενοσφάγοισι Vict. Glasg. Schütz., sed παρθενοσφάγοισιν Med. Guelph. Ald. Rob. Turn. Blomf.

203. ρέεθροισ in vitis libris omnibus Glasg. Schütz. Blomf. metri causa, sed nihil mutandum esse docuit Herm. El. metr. pag. 233.—πατρώοις Guelph. Ald.—πέλας βαμοῦ Blomfield. propter strophicum, ad quem v.

204. ἄνευ κακῶν pro adjectivo positum est, ut Soph. Antig. 4. ἄτης ἄτερ.

205. τί τῶς Ald. Turn. τίς παῶς Rob. Vict. Perspicuum est, vitium

- ξυμμαχίας ἀμαρτάν;
 παυσανέμου γὰρ θυσίας
 παρθενίου θ' αἵματος ὀρ-
 γᾷ περιόργως ἐπιθυ- 220
 210 μείν θέμις. εὖ γὰρ εἴη.
 ἐπεὶ δ' ἀνάγκας ἔδω λέπαδνον,
 φρενὸς πνέων δυσσεβῆ τροπαίαν
 ἀναγνον, ἀνίερον, τόθεν
 τὸ παντότολμον φρονεῖν μετέγνω. 225

librario deberi, cujus oculi in versus
 præcedentis initium aberraverant. —
 λειπόνους τε Guelph. Ald. Rob. Turn.
 λειπόνους τε Vict. λειπόνους δὲ Schütz.,
 qui propterea strophicum mutavit, sed
 τε ex vocabuli sequentis syllaba prima
 natum est. Veram lectionem πώς
 λειπόνους γίνωμαι habent Farn. Glasg.
 Blomf.

209. ὀργαὶ Rob. ὀργᾷ Ald. Turn.
 αὐδῶ Farn., quam lectionem etiam Schol.
 habet. Variis modis hunc locum ten-
 tarunt interpretes; ἐπιθυμῶ "Ἀρετῆς
 correxerunt Pears. Casaubon. Stanl.
 et Ruhnk. ad Tim. pag. 194. et, ut re-
 liquos prætermittam, ὀργᾷ in ἀρχᾷ mu-
 tavit Schütz.; ὀργᾷ pro verbo habuisse
 videtur Humboldt. Sed vero simillima
 est ratio Vossii cur. Æsch. p. 10. a
 Blomfield. quoque probata, qui ὀργᾷ περι-
 ὀργως dictum putat, ut πικρῶς ὑπερπικρον
 Prom. 946.

210. γὰρ εὖ εἴη Flor. Farn.

211. Hæc stropa vulgo usque ad
 v. 223. continuatur, quo sequentia tur-
 bata sunt. Veram horum versuum dis-
 positionem primus vidit Hermannus,
 quem sequitur Humboldt. et Elmsl. in
 Censura Edinensi t. xvii. p. 221., quem
 sequitur Blomf. Utriusque ratio paucis
 quibusdam versibus, qui aliter distributi
 sunt, exceptis, eadem est.

212. δυσσεβῆ Flor.

213. ἀνιέρων θ' ὅθεν Turn. — Locī
 qui sequitur difficilis est explicatio;
 vulgo enim post βροτοῖς interpungitur,
 quare Schützius (nam Pauwium, Arnal-
 dum, Heathium prætermittere licet)

verba τόθεν—πρωτοπτήμων in parenthesi
 dicta, et apodosin a vocabulo ἔλλα inci-
 pere putat, hoc sensu: postquam vero
 rex necessitatis jugum subiit, tum sanc-
 mutationem animi spirans impiam
 (unde ille ad quidlibet audendum prom-
 ptos fieri solere mortales scro intellexit,
 etc.) ausus est, inauditam fingens verbi
 μεταγινώσκειν significationem. Bothius
 eadem parenthesi posita βροτοῖς emenda-
 vit: unde ad quidlibet audendum prom-
 ptus fieri mutatis mentibus mortalis
 solet, quod minus displicet, et Orellio
 quoque in mentem venit. Novam viam
 inierunt Hermann. ad Humboldt. et
 Blomf., qui ante βροτοῖς interpunxerunt,
 ut a τόθεν incipiat apodosis; male ta-
 men Blomf. τὸ παντότολμον subjectum
 fecit: exinde audacia sapientiam exiit,
 melius ex Hermanni sententia: exinde
 mutato consilio decrevit audacissimum
 facinus suscipere. Quæ ratio etsi ita
 probabilis mihi videtur, ut in textu eam
 secutus sim, tribus tamen incommodis
 laborat; primum enim vocabuli τόθεν
 vis demonstrativa, quamquam analogia
 non caret (ut τό pro τούτο et similia
 sexcenties apud tragicos), exemplis ta-
 men destituta est, deinde tautologia in
 his esse videtur: φρενὸς πνέων τροπαίαν
 —τόθεν μετέγνω, postremo libri omnes
 in βροτοῖς consentiunt; quare adhuc du-
 būs hæreo.

214. τὸ πάντολμον Turn. Vict., sed
 τόπαν τότολμον Ald. τὸ παντότολμον
 Rob. τὸ παντότολμον Farn. et var. lect.
 ap. Steph. et sic poscente metro recen-
 tiores omnes.

- 215 βροτοὺς θρασύνει γὰρ αἰσχρομήτης
τάλαινα παρακοπὰ πρωτοπήμαν.
ἔτλα δ' οὖν θυτῆς γενέσθαι θυγατρὸς
γυναικοποιῶν πολέμων ἄρωγάν, 230
καὶ προτέλεια ναῶν·
- 220 λιτὰς δὲ καὶ κληδόνας πατρώους ἀντ. δ'.
παρ' οὐδὲν αἰῶνα παρθένειόν τ'
ἔθεντο φιλόμαχοι βραβῆς. 235
φράσεν δ' ἄόζοις πατῆρ μετ' εὐχάν,
δικαν χιμαίρας ὕπερθε βαμοῦ
- 225 πέπλοισι περιπετῇ, παντὶ θυμῷ
προνωπῇ λαβεῖν ἄεϋδην, στόματός 240
τε καλλιπρώρου φυλακὰν κατασχεῖν
φθόγγον ἀραῖον οἴκοις,
βία χαλινῶν τ' ἀναύδῳ μένει. στρ. ε'.
230 κρόκου βαφὰς δ' ἐς πέδον χέουσα, 245

215. βροτοῖς libri omnes. βροτοὺς Schütz. Herm. Blomf.

216. De metro hujus versus v. Herm. El. metr. p. 254.

218. γυναικοποιῶν πολέμων ἄρωγόν Turn.—Accusativum ἄρωγόν explicat Herm. de ellipsis. et pleon. p. 173. in Mus. ant. stud. vol. i. et Matthiae Miscell. phil. vol. ii. p. 7.

219. προτέλεια Guelph. Ald. Turn.—καὶ ναῶν προτέλεια metri causa Schütz., quippe qui strophas male distribuit, ut supra dictum est.

220. καὶ metri causa omisit Schütz., qui hunc versum ad stropham pertinere putabat.

221. αἰῶνα παρθένιον vulg. αἰῶνά τε παρθένιον Stanl. et Schütz. metri ignari. αἰῶνα παρθένιον Flor. Farn., quod postulat metrum. τ' in fine recte addidit auctore Elmsleio Blomf. et sensus et metri causa.

222. δὴ post ἔθεντο auctore Heathio inseruit Schütz. metri sui causa.—βραβεῖς Flor. Farn., quod recepit Blomf., quia altera scriptura non sit ævi Æschylei, male.

223. φράσε Flor. Turn. δ' ἐν ὅσοις Farn.—Hinc Glasg. Schütz. antistropham quartam incipiunt.

224. χιμαίρας Guelph. Ald. Rob.—ὕπερθε Vict.

225. περιπετῇ Ald.—παντὶ σθένει Schütz., veræ versuum distributionis ignarus.

226. προνωπῇ Rob.—βαλεῖν Farn.—ἄεϋδην Flor.

227. καλλιπρώρον Guelph. Ald.—φυλακαγκατασχεῖν Ald. φύλακ' ἀγκατασχεῖν Turn. φυλακῇ suspicatur Blomf., sed nihil mutandum est, φθόγγον ἀραῖον est accusativus, quem vocant, absolutus usitatissimus.—Schütz. metri imperitus hæc ita deformavit : στόματος δι' φύλακας τοῦ καλλιπρώρου φθόγγον κατασχεῖν ἀραῖον οἴκοις.

229. ἀναύδων Flor.—ἀναύδῳ τε μένει Schütz. metri sui causa.

230. δ' omittit Farn.—χέουσ' Vict. et recentiores, sed χέουσα Guelph. Ald. Rob. Turn., quod metrum requirit.

- ἔβαλλ' ἕκαστον θυτῆρων
 ἀπ' ὀμματος βέλει φιλοίκτω,
 πρέπουσά θ' ὡς ἐν γραφαῖς, προσεννέπειν
 θέλουσ' ἐπεὶ πολλάκις
- 235 πατὴρὸς κατ' ἀνδρῶνας εὐτραπέζους 250
 ἔμελψεν. ἀγνὰ δ' ἀταύρωτος αὐδᾶ πατρὸς
 φίλου τρίτοςπονδον εὐποτμον
 αἰῶνα φίλως ἐτίμα.
 τὰ δ' ἐνθεν, οὐτ' εἶδον, οὐτ' ἐννέπω ἄντ. έ.
- 240 τέχνηαι δὲ Κάλχαντος οὐκ ἄκραντοι. 255
 δίκαι δὲ τοῖς μὲν παθοῦσι
 μαθεῖν ἐπιρρέπει τὸ μέλλον.

231. ἔβαλλ' vulg. ἔβαν Ald. ἔβαλλ' Rob. Turn., quod cum Blomf. metri causa recepi. — ἕκαστον ἔβαλει transposuit Schütz.

233. πρέπουσσαι Ald. — δ' Schütz. tacite et sine libris. — προσεννέπειν Schütz. metri sui gratia.

236. ἔμελψεν Guelph. Ald. Rob. Turn. Turn. ἔμελψεν Vict. Glasg. Schütz. Blomf. hoc sensu: *quum saepe in patris canaculis cecinisset et patris felicitatem celebrasset, cuius nexum non video.* Herm. ad Humboldt. ἔμελψεν in ἔμιχθεν mutandum putat, et hunc sensum exprimit: *colloqui voluit, ut antea, quum saepe in patris adibus convenissent, qui verbis non inest.* Sequentibus autem versibus idem putat Iphigeniae animam ad mortem paratum, qua patris gloriam in bello Trojano parandam adjuvet, significari et "Αἰδᾶ forsitan pro αὐδᾶ legendum, quod admodum dubium est. Vir doctus in Annal. Heidelb. p. 1222. ita legit: *πρέπουσά θ', ὡς ὅτ' ἐν γραφαῖς προσεννέπειν ἔμελψεν, ἵπαι κατ' ἀνδρῶνας εὐτραπέζους ἀδμῆς πατρὸς τρίτοςπονδον φίλοις αἰὼν ὅπι πολλ' ἐτίμα.* Alius vir doctus in Ephem. Hall. 1822. p. 310. ἵπαι in ὅπα (*quemadmodum*) mutari vult. Sed vitium in corrupto ἔμελψεν latet, quod donec codicibus sanatum erit, emendandi labor frustra impenditur. — ἀγνᾶ Schütz., qui ab hoc vocabulo stropham quintam incipit, et Blomf. sine causa. — αὐδᾶ Turn.

237. τρίτοςπονδον Stanl. Schütz., quod metro adversatur. *τρίτοςπονδον* Rob. — εὐπόταμον Flor. εὐποτον Farn. εὐποτμόν τ' auctore Elmsleio Blomf., quod sermo poeticeus respuit, neque metrum postulat.

239. οὐκ οἶδα γ' οὐτ' ἐννέπω Schütz. perperam.

240. ἄκραντοι Ald. ἄχραντοι Turn.

241. δίκαι δὲ Ald. Turn. — Hunc locum variis modis explicarunt interpretes. Schütz.: *justitia autem iis, qui mala perpassi sunt, seram ex damno sapientiam appendit.* Matthiae Miscell. phil. vol. ii. p. 4.: *justitia ingruit in homines, ita ut futuro tempore, damnum ex injuste factis nacti, cognoscant, mala facinora non impunita manere.* Wunderlich. obs. critt. p. 60. *justitia hominibus mala patientibus, h. c. mala patiendo id, ut sortem futuram cognoscant, appendit.* Blomfield. autem, qui post ἐπιρρέπει interpungit, hunc sensum invenire videtur: *justitia illis, qui mala perpassa sunt, hoc tribuit, ut inde discant.* Mihi nexus sententiarum hic videtur: *Quae exinde (post abreptam Iphigeniam) facta sunt, et quae inde evasura sint, neque vidi, neque dico; timeo autem, ne ex Calchantis vaticinio mala eveniant. Justitia illis, qui mala passi sunt, futura adducit, ut cognoscant, sed ea praescire nolo; hoc enim idem est ac antea queri.*

- τὸ δὲ προκλύειν ἐπεὶ γένοιτ' ἂν ἥλυσις, προ-
 χαίρετω
 ἴσον δὲ τῷ προστένειν. 260
- 245 τορὸν γὰρ ἥξει σύννορθρον αὐγαῖς.
 πέλοιτο δ' οὖν τὰπὶ τούτοισιν εὐπραξίς, ὥς
 θέλει τόδ' ἄγχιστον ἀπίας
 γαίας μονόφρουρον ἔρκος.
 ἦκα σεβίζων σὸν, Κλυταιμνήστρα, κρέατος. 265
- 250 δίκη γάρ ἐστι φωτὸς ἀρχηγοῦ τίειν
 γυναικ' ἐξηρωθέντος ἄρσενος θρόνου.
 σὺ δ' εἴτε κεδνὸν, εἴτε μὴ, πεπυσμένη,
 εὐαγγέλοισιν ἐλπίσιν θυηπολεῖς,
 κλύοιμ' ἂν εὖφρων· οὐδὲ σιγάσῃ φθόνος. 270

243. ἐπιγίνειτ' Med. Rob. ἐπὶ γένοιτ' Guelph. ἐπιγίνει τ' Ald. ἐπεὶ γένοιτ' Turn. Vict. Glasg.—ἂν ἡ λύσις Med. Vict. ἂν ἡλύσις Turn. ἂν ἡλύσις Guelph. ἀνηλύσις Ald. ἀνκλύσις Rob. ἂν κλύσις Flor. Farn. ἂν ἡλύσις Glasg.—Schütz. metri imperitus dedit: τὸ δὲ προκλύειν, ἐπεὶ οὕτω γένοιτ' ἂν ἡ λύσις, προχαίρετω. ἴσον δὲ τὸ προστενάζειν. Sed glossema aliquid huic versui inesse, metrum strophici docet; hinc Herm. ad Humboldt. legendum putat: τὸ προκλύειν δ' ἡλυσιν προχαίρετω. ἴσον δὲ τῷ προστένειν. Blomf.: τὸ μίλλον δ', ἐπεὶ οὐ γένοιτ' ἂν λύσις, προχαίρετω. ἴσον δὲ τῷ προστένειν. Lachm. de chor. syst. p. 57.: τὸ δὲ προκλύειν προστένειν ἐπεὶ γένοιτ' ἂν εἰ κλύσις, προχαίρετω. Hermanniana ratio reliquis probabilior est, certum autem auxilium a codicibus est expectandum.—Ab hoc versu Schütz. antistropham quintam incipit.

245. σύννορθρον Med. Rob. σὺν ὄρθρον Guelph. Ald. Turn. σύννορθρον Vict. Glasg. Hermann. Blomf. ξύναρθρον Schütz. Sed injuria recentiores omnes illam optimorum librorum lectionem prorsus neglexerunt, quam si cum Victoriana comparaveris, patet σύννορθρον legendum esse, quod vel propter sequens vocabulum necessarium esse mox vi-

debimus.—αὐγαῖς Med. Farn. Vict. Glasg. αὐταῖς Guelph. Ald. Rob. Turn. Blomf., qui sic explicat, ut ad τέχνας Κάλχαντος referatur, sed hæc nimis longe remotæ sunt. ἄταις emendavit Schütz. αὐτῇ sc. δίκῃ Elmsl., sed facillima est emendatio Hermanni ad Humb. αὐγαῖς. Hoc tamen de diei radiis quisnam intelligere potest, nisi accesserit aliquid, quod de his sermonem esse significet? hinc unice verum mihi videtur σύννορθρον αὐγαῖς simul cum matutinis dici radiis.

246. πέλοι Rob.—τούτοις Vict. et recentiores, sed τούτοισιν Med. Guelph. Ald. Rob. Turn., quod metrum poscit.

249. Per totam hanc scenam Chori partes in Ald. Turn. Vict. Ἀγγέλοις in Rob. Φύλακι tribuuntur. Chori personam recte reposuit Stanl., quem sequuntur recentiores.

250. ἐπιφωτὸς Ald. ἐστὶν φωτὸς Schütz.

251. ἀρσένου Guelph. Ald. Turn.

252. εὐ δ' Ald. εὐ δ' Turn. pro σὺ δ'. —εἴ τι κεδνὸν Marg. Ask. probante Buttlero et Blomf. sine causa.

253. εὐαγγελλοῖσιν Ald.

254. Clytæmnestræ hunc versum tribuunt Flor. Farn. Turn.—οὐ δὲ Blomf. sine causa.—σιγᾶντι Flor. Farn.

ΚΑΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

- 255 εὐάγγελος μὲν, ὥσπερ ἡ παροιμία,
 ἕως γένοιτο μητρὸς εὐφρόνης πάρα.
 πεύση δὲ χάρμα μεῖζον ἐλπίδος κλύειν.
 Πριάμου γὰρ ἤρῃκασιν Ἀργεῖοι πόλιν.

ΧΟΡΟΣ.

πῶς φής; πέφευγε τοῦτος ἐξ ἀπιστίας. 275

ΚΑΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

- 260 Τροίαν Ἀχαιῶν οὐσαν ἥ τορῶς λέγω;

ΧΟΡΟΣ.

χαρά μ' ὑφέρει, δάκρυον ἐκκαλουμένη.

ΚΑΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

εἴ γὰρ φρονούντος ὄμμα σοῦ κατηγορεῖ.

ΧΟΡΟΣ.

τί γὰρ τὸ πιστόν ἐστι τῶνδ' εἰ σοὶ τέκμαρ;

ΚΑΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ἔστιν· τί δ' οὐχί; μὴ δολώσαντος θεοῦ. 280

ΧΟΡΟΣ.

- 265 πότερα δ' ὀνείρων φάσματ' ἐπιθεῖς σέβεις;

ΚΑΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

οὐ δόξαν ἀν' λάβοιμι βριζούσης φρενός.

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ' ἥ σ' ἐπιάνεν τις ἄπτερος φάτις;

255. Hunc versum Nuntio tribuunt Flor. Farn., φύλακι continuat Rob.

257. πεύσει Glasg. Schütz. Blomf. *invitis libris.—Huic versui Nuntii personam præfigunt Ald. Turn. Vict., deinde v. 259. personam Clytæmnestræ, et sic per totum hoc diverbium Chori loco Clytæmnestra, et hujus loco Ἀγγελος positus est.

259. τοῦπος Flor. τὸ ὅπος Farn.—ἐξαπιστίας Ald.

260. ἥτορ ὡς Ald.

262. φρονούσης Farn. Vict.

263. Schütziūm, qui post γὰρ in Λαγαιμνηον.

terrogationis notam poni vult, bene refutavit Döderl. in Act. phil. Monac. i. 1, p. 39., quem sequitur Blomf.—ἔστιν Guelph. Ald. Rob. Turn.

264. ἔπιν Ald. ἔστι Turn.—τάδ' οὐχί Turn.

265. ἐπιθεῖς, Ald. ἐπιθεῖ Blomf. secundum ea, quæ ad Prom. 341. disputavit, rejecto tamen ἐπιθεῖς, quod ibi conjecerat.

267. ἀλλ' ἥσ' Ald.—ἄπτερος Turn.—ἄπτερος levis explicat sine causa Wernick. ad Tryphiod. p. 132.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

παιδὸς νέας ὥς, κάστ' ἐρωμήσω φρένας.

ΧΟΡΟΣ.

ποίου χρόνου δὲ καὶ πεπόρθηται πόλις ; 285

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

270 τῆς νῦν τεκούσης φῶς τόδ' εὐφρόνης, λέγω.

ΧΟΡΟΣ.

καὶ τίς τόδ' ἐξίκοιτ' ἂν ἀγγέλων τάχος ;

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

"Ηφαιστος Ἰδης λαμπρὸν ἐκπέμπων σέλας.
φρυκτὸς δὲ φρυκτὸν δευρὺς ἀπ' ἀγγάρου πυρὸς
ἐπέμπεν. Ἰδῆ μὲν, πρὸς Ἑρμαῖον λέπας 290

275 Λήμανο· μέγαν δὲ πανὸν ἐκ νήσου τρίτον

"Αθων αἵπος Ζηνὸς ἐξεδέξατο,
ὑπερτελής τε, πόντον ὥστε νωτίσαι,
ἰσχύς πορευτοῦ λαμπάδος πρὸς ἡδονὴν
πεύκη, τὸ χρυσοφεγγές, ὥς τις ἥλιος, 295

280 σέλας παραγγείλασα Μακίστου σκοπαῖς·

268. ὥς Ald. Rob.

271. καὶ πῶς τόδ' Farn.—ἐξ ἰκοιτ' Ald.—ἀγγελῶν Pauw. Glasg. male.

273. ἀγγέλου libri omnes, sed ἀγγάρον ex h. l. laudant Suid. s. v. "Αγγαρος. Etym. M. p. 7. cf. Bekker. Anecd. t. i. p. 325. et Eustath. ad Odys. T. pag. 1854. Hoc ut recipiatur suaserunt Canter. et Wessel. ad Diod. Sic. xix. 57., receperunt Glasg. Schütz. Blomf.

275. πανὸν libri omnes, sed πανὸν Glasg. Both. Blomf., suadente Casaubono et Stanleio, ex Athenæo xv. p. 701. E. Ἀισχύλος ἐν Ἀγαμέμνονι μέμνεται τοῦ πανοῦ, quod neque ego recipere dubitavi.

276. "Αθων Blomf. secundum Eustath. ad Il. B. p. 358. forsitan recte.

277. ὑπερτελεστέωντων Med. Guelph. (ὑπερτελεσσε Med. teste Blomf.) ὑπερτελής τε πόνταν Ald. ὑπερτελής τε, πόντον Turn. ὑπερβ' Ἑλλης τε πόντον Rob. ὑπερβ' Ἑλλης τε πόντον Vict. Stanl. ὑπερβ' Ἑλλης γε πόντον auctore Heathio Schütz., metrum jugulans ; sed optimo-

rum librorum lectionem cum ea interpunctione, quam præbet Turn., recte receperunt Glasg. et Blomf. De ὑπερτελής vid. Musgr. ad Soph. Trach. 36. et ad Eur. Jon. 1549., de νωτίζειν Pors. ad Eur. Phœn. 663. In omisso ἐγένετο non ita offendendum est, ut ὑπερτελεῖ cum Blomf. emendandum sit.

278. ἰσχύς, quod cum ὥστε νωτίσαι jungatur, dedit Blomf., quia alius nominativus sequitur πεύκη. Hunc eadem de causa Schütz., qui ἰσχύς retinet, in πεύκης mutavit ; sed neutrum mutandum est ; πεύκη explicationis causa per appositionem subijcitur.—πρὸς ἐκδοχὴν emendavit Schütz., probante Buttlero, sed πρὸς ἡδονὴν de læto nuntio, quem allatura est, accipiendum est, recteque Blomf. confert Prom. 492. Eur. Med. 771. Iph. A. 1022.

280. παραγγείλας ἀμακίστου Guelph. Ald.—σκοπαῖς Med. Guelph. var. lect. ap. Stephan. σκοπᾶς Flor. Farn. Ald. Rob. σκοποῖς emendavit Blomf. propter sequens ἐ, ut videtur, sed id ipsum ferri

- ὁ δ' οὔτι μέλλων, οὐδ' ἀφρασμόνως ὕπνω
 νικώμενος, παρῆκεν ἀγγέλου μέρος·
 ἐκὰς δὲ φρυκτοῦ φῶς ἐπ' Εὐρίπου ῥοὰς
 Μεσαπίου φύλαξι σημαίνει μολόν. 300
- 285 οἱ δ' ἀντέλαμψαν καὶ παρήγγειλαν πρόσω,
 Γραιάς ἐρείκης θαμὸν ἄφαντες πυρί.
 σθένουσα λαμπὰς δ' οὐδέπω μαυρουμένη,
 ὑπερβοροῦσα πεδίον Ἀσωποῦ, δίκην
 Φαίδρᾶς σελήνης, πρὸς Κιθαιρῶνος λέπας, 305
- 290 ἤγειρεν ἄλλην ἐκδοχὴν πομποῦ πυρός.
 φάος δὲ τηλέπομπον οὐκ ἠναίνετο
 φρουρὰ, πλέον καίουσα τῶν εἰρημένων·
 λίμνην δ' ὑπὲρ Γοργῶπιν ἔσκηψεν φάος·
 ὄρος τ' ἐπ' Αἰγίπλαγκτον ἐξιχνούμενον, 310
- 295 ὥτρυνε θεσμόν μὴ χαρίζεσθαι πυρός.
 πέμπουσι δ' ἀνδαίοντες ἀφθόνῳ μένει
 φλογὸς μέγαν πώγωνα, καὶ Σαρωνικοῦ

non posset, si pluralis σκοποί praeres-
 sisset.

281. Heathius Macistum virum esse
 putat, ad quem ὁ δ' οὔτι μέλλων referatur;
 sed de monte sermonem esse necessarium
 est, quare Schütz. legendum putat οἱ δ'
 οὔτ' ἐμέλλων—νικώμενοι παρῆκαν, quod
 referatur ad σκοπούς, qui latent in σκοπαῖς.
 Sed intelligi non potest, cur non eodem
 jure singularis σκοπός in σκοπαῖς latere
 possit.—ἀφρασμόνως Rob. ἀφράσμων ὡς
 Turn. ἀφραδμόνως Schütz. Blomf., quod
 sine libris non receperim.

284. Μεσαπίου vulg. Μεταπίου Ald.
 Μεσαπίου Rob., quod non recipere debe-
 bat Blomfield. una Strabonis auctoritate,
 nam in Steph. Byzant. item uno σ et
 vulgo et in cod. Vratisl. scribitur.—
 φύλαξι Rob.—μολόν Turn. Vict. Stanl.
 Glasg., sed μολόν recte Ald. Rob.
 Schütz. Blomf.

285. οἱ τ' Flor. οἱ δ' Farn. ἀντ' ἔλαμ-
 ψαν Ald.

286. γραιάς Turn.

287. λαμπὰ δ' Ald. λαμπάδ' Guelph.

288. παιδίον ὥποῦ Guelph. Ald. πεδίον
 ὥποῦ Rob. πεδίον Ὠρωποῦ Turn. pro-
 bante Casaubono, sed παιδίον Ἀσωποῦ
 Med. πεδίον Ἀσωποῦ Farn. Vict.

289. Post λέπας Blomf. recte comma
 posuit, quod vulgo abest.

290. Hic versus cum sequente locum
 mutat in Guelph.

291. ἠνεαίτο Rob.

292. φρουρὰ Ald.

294. ἐπ' Rob.

295. μὴ χαρίζεσθαι vulg. δὴ χαρίζε-
 σθαι Farn. μοι χαρίζεσθαι Casaub.
 Stanl. Both. νῦν χαρίζεσθαι Voss. Pear-
 son., quod placet Blomfieldio. μὴ χατίζε-
 σθαι Heath., quod receperunt Glasg.
 Schütz. Blomf. Num forte verbum est
 Æschyleum μηχαρίζεσθαι, a μῆχαρ de-
 rivatum, ut θεναρίζω a θέναρ? hæc certe
 facillima foret emendatio et sensui ap-
 tissima, nam de reliquis dubito.

296. μέρει Rob.

297. πώγωνα Guelph.

- πορῶμοῦ κάτοπτον πρῶν ὑπερβάλλειν πρόσω
φλέγουσαν· εἴτ' ἔσκηψεν, εἴτ' ἀφίκετο 315
- 300 ἀραχναῖον αἵπος, ἀστυγείτονας σκοπᾶς·
κάπειτ' Ἀτρείδων ἐς τόδε σκήπτει στέγος
φᾶος τόδ' οὐκ ἄπαπτον Ἰδαίου πυρός.
τοιοῖδ' ἔτοιμοι λαμπαδηφόρων νόμοι,
ἄλλος παρ' ἄλλου διαδοχαῖς πληρούμενοι· 320
- 305 νικᾷ δ' ὁ πρῶτος καὶ τελευταῖος δραμῶν.
τέκμαρ τοιοῦτον ζύμβολόν τε σοὶ λέγω,
ἀνδρὸς παραγγείλαντος ἐκ Τροίας ἐμοί.
- ΧΟΡΟΣ.
- θεοῖς μὲν αὖθις, ὧ γύναι, προσεύξομαι.
λόγους δ' ἀκοῦσαι τούτῳ καποθαυμάσαι 325
- 310 διηνεκῶς θέλοιμ' ἄν, ὥς λέγοις πάλιν.

298. κατοπτρον πρῶν ὑπερβάλλειν Guelph. Rob. Vict. κάτο πτρανοῦ περβάλλειν. Aldin. κάτοπτρον οὐχ ὑπερβάλλειν Turn. κάτοπτρον recte correxerit Canter. — Schütz. dedit: ὑπερβάλλει πρόσω φλέγουσαν· κατ' ἔσκηψεν, sed construendum est: φλογὸς πάγωνα—φλέγουσαν, (ex constructione πρὸς τὸ σημαίνονμεν ad φλόγα relatum), ὥστε ὑπερβάλλειν, ut neque de versu, qui intercederit, cum Blomf. cogitandum sit.

299. ἔς τ' ἀφίκετο Stanlei. Heath. Glasg. Schütz. ἔστ' ἀφίκετο Blomf., sed vetat significatio vocabuli σκήπτω, quod v. 293. et 301. ita usurpatum est, ut idem fere sit, quod ἀφικέσθαι; quare vulg. retinenda est; εἴτω cum vi quadam repetitum videtur, ad exprimendam lætitiā, quod nuntius jam ad eam pervenerit stationem, quæ Attridarum ædibus proxima erat.

300. ἀστυγείτονα Guelph. Ald. ἀστὺ γίτονας Rob.

301. ἐπὶ γὰρ Aldin. ἐς τόγος Guelph. Rob. Turn.—Inde ab hoc versu lacuna est in Med. Guelph. Ald. Rob. Turn., usque ad v. 1062. Robortellus primus lacunæ signum apposuit, et multa decesse monuit. Lacunam supplevit Vict. ex codice suo.

303. τοιοῖδ' ἔτοιμοι Vict. Cant. τοιοῖδ' ἔτοιμοι Farn. et sic emendarunt Stanl. et Heath. Vocabulorum ἔτυμος et ἔτοιμος confusio frequentissima et ἔτοιμοι h. l. sensui accommodatissimum est. Multo deterior est longiusque a vulg. lectione recedens Schützii emendatio τοιοῖδε τοί μοι, quam tamen receperunt Glasg. Both. et Blomf.

306. τοιοῦτον Flor. Farn., quod cum Blomf. pro vulgato τοιοῦτο recepi, non tamen propterea Prom. 803. τοιοῦτο μὲν σοι τοῦτο φροῦνιον λέγω emendatione egere ratus, ubi Elmsl. in Censura Edinensi t. xvii. p. 239. τοιοῦτον ἔν σοι, Blomf. τοιόνδε μὲν σοι reponendum putat, nam et altera forma, ubi metrum postulabat, tragicos usos esse, certum habeo.

308. Hunc versum Ἀγγέλω, cui præcedentia tribuuntur, continuat Vict., deinde versui 309. Clytæmnestræ personam prægit, v. 311. Nuntii, 312. Clytæmnestrae.

310. διανεκῶς Blomf. ex præcepto Mæridis p. 129., male.—ὅς λέγεις, πάλιν emendavit Both., ὥς λέγεις, πάλιν dedit Blomf., qui etiam εἰ λέγοις πάλιν proponit; sed vulg. retinenda est. Schütz. eam ita explicat: itaque iterum dicas, sed videtur potius locutio ex dua-

ΚΑΤΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

- Τρωίαν Ἀχαιοὶ τῇδ' ἔχουσ' ἐν ἡμέρᾳ.
οἶμαι βοὴν ἄμικτον ἐν πόλει πρέπειν.
ὄξος τ' ἄλειφά τ' ἐκχέας ταυτῶ κῦτει,
διχοστατοῦντ' ἂν οὐ φίλως προσενnéποις. 330
- 315 καὶ τῶν ἀλόντων καὶ κρατησάντων δίχα
φθογγὰς ἀκούειν ἐστὶ συμφορᾶς διπλῆς.
οἱ μὲν γὰρ ἀμφὶ σάμασιν πεπτακότες
ἀνδρῶν κασιγνήτων τε καὶ φυταλμίων,
παῖδες γερόντων, οὐκέτ' ἐξ ἐλευθέρου 335
- 320 ὄξους ἀποιμώζουσι φιλτάτων μόρον.
τοὺς δ' αὖτε νυκτίπλαγκτος ἐκ μάχης πόνος
νῆστις πρὸς ἀρίστοισιν, ᾧ ἔχει πόλις,
τάσσει, πρὸς οὐδὲν ἐν μέρει τεκμήριον
ἀλλ' ὥς ἕκαστος ἔσπασεν τύχης πάλον, 340
- 325 ἐν αἰχμαλώτοις Τρωϊκοῖς οἰκήμασιν
ναίουσιν ἥδη, τῶν ὑπαιθρίων πάγων
δρόσαν τ' ἀπαλλαγέντες· ὥς δυσδαίμονες

rum constructionum confusione nata esse, nam et hoc dicere vult Chorus: λόγους ἀκούσαι θέλω μ' ἂν, ὡς λέγεις, et λέγεις πάλιν utinam iterum dicas, hæc igitur ita coniungit, ut dicat: narrationem hanc perpetuo audire velim, quemadmodum iterum velim narres.

313. ἄλειφάτ' Pears. Schütz. probante Buttlero, nec improbante Blomf., sed formam rariorem non sine librorum auctoritate eiecerim. — ἐκχέας Farn. Vict. ἐγγέας Cant. et recentiores omnes, sed mutationis necessitatem non video, cum sensus hic sit: accutum et oleum si ex duobus effuderis in unum vas.

314. οὐ φίλως Farn. Vict. Cant. οὐ φίλω ex emend. Stanlei Glasg. Schütz. Both. Blomfield., quod commatibus incluserunt; sed quum διχοστατοῦντε præcesserit, languida hæc et otiosa foret repetitio; contra recte et Æschyleo more dictum est οὐ φίλως διχοστατοῦντ' ἂν.

318. Post φυταλμίων Heathio auctore comma sustulerunt Schützius et Blomf.,

ut cum γερόντων conjungatur, male; tollitur enim imaginis varietas, si γέροντες parentes vocantur; dicuntur autem fratres super fratribus jacuisse, filii super parentibus, parentes super filiis, infantes super senibus. cf. Reisig. ad Cæd. Col. p. xlix.

322. νήστις Farn. Hoc voluit Pears., atque sic vertunt Stanl. et Schütz.: jejunos, sed νῆστις πόνος recte jungitur, ut Prom. 573. νῆστιν ψάμμον. ib. 602. νήστισιν αἰκίαις. Agam. 185. πνοαὶ νήσπιδες. 988. νῆστιν νόσον. 1605. νήσπιδες δύναι.

326. νέουσιν Vict. Cant. ναίουσιν Flor. Farn., quod jam ex conjectura reposuit Stanl. et receperunt omnes. — τῶν δ' ὑπ'. Schütz., quia hæc cum sequentibus jungit.

327. ὥς δυσδαίμονες vulgat., quod Schütz. ita explicat: dormiunt per totam noctem, ut pauperes, i. e. ut illi, quibus nihil est quod custodiant. ὥς δ' εὐδαίμονες emendavit Stanl., quod recepit

- ἀφύλακτον εὐδήσουσι πᾶσαν εὐφρόνην.
 εἰ δ' εὐσεβοῦσι τοὺς πολιτισσοῦχους θεοὺς 345
 330 τοὺς τῆς ἀλούσης γῆς, θεῶν θ' ἰδρυμάτα,
 οὐκ ἂν γ' ἐλόντες αὖθις αὖ θάνοιεν ἄν.
 ἔρως δὲ μή τις πρότερον ἐμπίπτῃ στρατῷ
 ποθεῖν ἢ μὴ χρεῖ, κέρδεσιν νικωμένους.
 δεῖ γὰρ πρὸς οἴκους νοστήμου σωτηρίας 350
 335 κάμψαι διαύλου θάτερον κῶλον πάλιν·
 θεοῖς δ' ἂν ἀμπλάκητος εἰ μόλοι στρατὸς,
 ἐγρηγορὸς τὸ πῆμα τῶν ὀλωλότων
 γένοιτ' ἂν, εἰ πρόσπαια μὴ τύχοι κακά.
 τοιαῦτά τοι γυναικὸς ἐξ ἔμοῦ κλύοις· 355
 340 τὸ δ' εὖ κρατοίη, μὴ διχορρόπως ἰδεῖν.
 πολλῶν γὰρ ἐσθλῶν τὴν ὄνησιν εἰλόμην.

Blomf. ὡς δὲ δαίμονες Herm. ad Humboldt. ὡς δ' ὁμαίμονες Orell. p. 198. Ego quidem interea dum melius quid inventum erit, accentum tantum in ὡς mutavi, ut sensus sit: sic dormient infelices.

329. εὐσεβοῦσι ex emendatione Valek. ad Eur. Phoen. 1331. Glasg. et Blomf. Sed illa Valckenarii et Porsoni ad Eurip. Phoen. 1340. nimis cupide a Blomf. arrepta est, quum librorum lectio, ut h. l., saepius adversetur, cf. Musgr. ad Eur. Phoen. 1331. et Herm. ad Soph. Antig. 727. ed. sec.

331. αὖθις ἀνθαλοῖν ἂν emendavit Stanl., quod receperunt Glasg. Schütz. Both. Blomf., nisi quod illi ἀνθάλοισιν, hic ἀνθαλῶνεν dedit. Sed Stanleii emendatio, quamvis speciosa, necessaria tamen non est; nam verborum ἱλεῖν et θανεῖν significatio h. l. non nimis premissa est, sed ita adhibita videntur, ut alterum sit pro vincere, alterum pro vinci. Sensus igitur est: si Deos precolunt, non victores deinde rursus ipsi vincentur.

332. ἐμπίπτῃ Flor. ἐμπίπτει Farn.

333. πορθεῖν Flor. Farn. Blomf. minus apte.—κέρδεσι Flor.

336. θεοῖς δ' ἀναμπλάκητος Vict.,

quam lectionem retinuit Blomf., nisi quod ἀναμπλάκητος scripsit, hoc sensu satis inepto, qui ne inest quidem ita verbis græcis: quin etiam si nullis erroribus actus redierit exercitus, Dīs tamen ira ob eos, qui interierunt, reviviscat, etiamsi nihil novi acciderit. Schütz. dedit θεοῖσι δ' ἀμπλάκητος, Glasg. θεοῖς δ' ἂν, ἀπλάκητος. Sed comma illud delendum est: si vero Dīs obnoxius redeat exercitus, etc. De εἰ ἂν vid. quæ ad v. 904. monebuntur.

337. ἐγρηγορον vulg. incititia, ut videtur, librariorum illatum pro genuina lectione ἐγρηγορὸς, quam restituerunt Glasgov. et Blomf. cf. Lobeck. ad Phrynich. p. 119.

339. τοιαῦτά σοι Farn. τοιαῦτα τῶν Blomf. male; sensus est: hæc a me accipiat is velim, senex, quamquam mulier sum.

341. Schütz. hunc versum ita explicat: multorum enim donorum fructum percepit, quod displicet. Alii emendationes tentarunt; πολλῶν γ' ἂν voluit Heathius; τῇ δ' ὄνησιν proposuit Herm. ad Humboldt., sed sensum huius mutationis neque Humboldt. assecutus est, neque, qui eam in textum recepit, Blomfield.: vertit enim: nactus sum

ΧΟΡΟΣ.

- γύναι, κατ' ἄνδρα σάφρον' εὐφρόνως λέγεις.
 ἐγὰρ δ' ἀκούσας πιστά σου τεκμήρια,
 θεοὺς προσεπιεῖν εὔ παρασκευάζομαι. 360
- 345 χάρις γὰρ οὐκ ἄτιμος εἰργασται πόνων.
 ὦ Ζεῦ βασιλεῦ, καὶ νύξ φιλία,
 μεγάλων κόσμων κτεάτειρα,
 ἥτ' ἐπὶ Τροίας πύργοις ἔβαλες
 στεγανὸν δίκτυον, ὥς μήτε μέγαν, 365
 350 μήτ' οὖν νεαρῶν τιν' ὑπερτελέσαι
 μέγα δουλείας
 γάγγαμον, ἄτης παναλώτου.
 δία τοι ξένιον μέγαν αἰδοῦμαι
 τὸν τάδε πράξαντ' ἐπ' Ἀλεξάνδρῳ 370
- 355 τείνοντα πάλαι τόξον, ὅπως ἂν
 μήτε πρὸ καιροῦ, μήθ' ὑπὲρ ἄστρον
 βέλος ἡλίθιον σκῆψαιεν.

hoc tempore multorum bonorum frui-
 tionem. Hermannus ipse in Museo
 Ant. stud. vol. i. p. 144. ita explicare
 videtur: hanc enim utilitatem multis
 bonis pratulerim, et sic Orell. p. 198.
 Sed hoc sensu ἂν abesse non poterat.
 Mihi quidem γὰρ ad praecedens μὴ
 διχορρόπως ἰδεῖν referendum videtur, ut
 sensus hic sit: Vincat id, quod bonum
 est, sine ambiguitate; multorum enim
 bonorum fructum, hoc dicens, mihi de-
 legi. Ita neque τῶν mutandum est.

347. τῶν μεγάλων Farn.—Hiatus,
 qui est in fine hujus versus, ex allo-
 cutione excusationem habere posse vi-
 detur, cf. Herm. El. metr. p. 373.
 Magis etiam excusaretur, si verum esset,
 quod observavit Reisig. conjectan. in
 Aristoph. i. p. 269., systema hoc anti-
 strophicum esse. Videtur enim illi versi-
 bus 346, 347. proodus contineri, v. 348
 —352. strophæ, 353—357. antistrophæ.
 Sed obstat ejus sententiæ v. 351., qui
 dipodia brevior est; eam paullo audacius
 ita supplendum putat, ut δικαιωτάτας
 addat.

352. πανάλων conj. Stanl. male.

354. Vulgo post Ἀλεξάνδρῳ inter-
 pungitur, sed male πράξαντ' ἐπ' Ἀλε-
 ξάνδρῳ jungitur; recte igitur Humboldt.,
 quem sequitur Blomf., post πράξαντ'
 distinxit.

355. τείνοντα Blomfield. sine causa.

356. Inutiles difficultates movet
 Blomf. de vocabulis ὑπὲρ ἄστρον, quæ
 sensu carere putat; significant: *altius*,
quam ut telum Alexandrum ferire
possit.

357. Versum propter spondaicum
 exitum obelo notavit Glasg., correxitque
 Pors. apud Kidd. ad Dawes. Misc. p.
 621. σκῆψη βέλος ἡλιθίων, quod quam-
 quam improbat Blomf., tamen propterea
 quoque corruptum hunc versum putat,
 quia ὥς ἂν cum optativo jungi non posse
 putat, nisi quando significant *quo ma-
 jore modo*. Sed ipse adfert Soph. Œd.
 Col. 425. Herod. i. 99. bis, quibus locis
 nihil mutandum est. Addere poterat
 tum alios multos, tum Hymn. Hom. in
 Cer. 272. ὥς ἂν ἔπειτα—ἰλάσκεισθε,
 quem frustra tentat Schæf. Melet. crit.

- διὸς πλαγὰν ἔχουσιν εἰπεῖν, στρ. α.
 πάρεστι τοῦτό γ' ἐξιχνεύσαι. 375
 360 ἔπραξεν, ὡς ἔκρανεν. οὐκ ἔφα τις
 θεοὺς βροτῶν ἀξιοῦσθαι μέλειν,
 ὅσοις ἀθίκτων χάρις
 πατοῖθ'· ὁ δ' οὐκ εὔσεβής. 380
 πέφανται δ' ἐγγόνους
 365 ἀτολμήτων Ἄρη
 πνεόντων μεῖζον ἢ δικαίως,
 φλεόντων δαμάτων ὑπέρφευ
 ὑπὲρ τὸ βέλτιστον. ἔστω δ' ἀπή- 385
 μαντον, ὥστε καπαρκεῖν
 370 εὔπραπίδων λαχόντα.
 οὐ γάρ ἐστιν ἐπαλξίς
 Πλούτου πρὸς κόρον ἀνδρῶ

p. 109. De exitu spondaico v. Herm. El. metr. p. 378.

358. ἔχουσ' Vict., quod metri causa in ἔχουσιν mutavit Stanl. et obsecuti sunt recentiores omnes.—Post ἔχουσιν interpunxit Blomf., quod probarem, nisi deinde emendare debuisset εἰπεῖν πάρεστι τοῦτο ἐξιχνεύσαι.

359. τοῦτ' ἐξιχνεύσαι Flor.

360. ὡς ἔπραξεν, ὡς ἔκρανεν vulg., quod quum metro non conveniret, ὡς ἔπραξ emendarunt Stanl. et Schütz. Sed neque duplex ὡς sensui aptum est, quare recte alterum ejecisse videtur Hermann. ad Humboldt., quem sequitur Blomf.

361. μελείν τινὸς habet etiam Soph. Aj. 674. El. 334.

364. ἐγγόνους Vict. ἐγόνους Farn. Schol.—Hunc locum variis modis corrigere et explicare tentarunt viri docti. Scholiaste explicatio hæc est: οἱ θεοί, φησί, πέφανται, καὶ φανεροὺς ποιῶσι τοὺς ἐγόνους τῶν ἀσιβῶν τῶν πνεόντων Ἄρη μεῖζον ἢ δικαίως κατὰ τῶν δαμάτων τῶν ἀτολμήτων, ἵγουν ὑπὲρ τὸ δίκαιον μαχομένων τοῖς ἱεροῖς οἰκίαις τῶν θεῶν, quæ fru-

stra in Æschyli verbis quæsieris. Heathius emendavit: ὁ δ' οὐκ εὔσεβής πέφανται γ' ἐγγονος ἀτολμήτων, Ἄρη πνεόντων μεῖζον ἢ δικαίως, φλεόντων δαμάτων ὑπέρφευ ὑπὲρ τὸ βέλτιστον. Schütz. cum Stanleio ἐγγόνους et ἀτόλμητον legit, locumque sic vertit: manifestati sunt dii posteris Priami reliquorumque Trojanorum bellum, quod suscipere nefus erat, ultra id quod justum erat, spirantium, adibus nimirum nimia felicitate ac divitiarum copia affluentibus. ἐγγόνους et ἀτόλμητον Hermannus quoque legit ad Humboldt., qui præterea ὑπὲρ τὸ βέλτιστον proponit. Blomfield. in textu vulg. exhibet, ita autem legendum suspicatur: πέφανται δ' ἐκγονος ἀτολμήτων Ἄρη πνεόντων μεῖζον ἢ δικαίως. φλεόντων δαμάτων ὑπέρφευ, ὑπὲρ τὸ βέλτιστόν ἐστ', οὐδ' ἀπήμαντον, ὥστε καπαρκεῖν εὔπραπίδων λαχόντα. Nihil horum mihi placet, neque meliorem explicationem ipse habeo.

367. φλεόντων conjecit Stephanus.

368. ἢ σου τὸ βέλτιστόν ἐστιν τἀπήμαντον suspicatur Schütz.

369. ὥστ' ἀπαρκεῖν Flor.

- λακτίσαντι μέγαν δίκας 390
 βαρὺν, εἰς ἀφάνειαν.
 375 βιᾶται δ' ἅ τάλαινα πειθῶ, ἀντ. ἅ.
 προβουλόπαις ἄφερτος ἄτας.
 ἄκος δὲ παμμάταιον. οὐκ ἐκρύφθη,
 πρέπει δὲ, φῶς αἰνολαμπές, σίνος· 395
 κακοῦ δὲ χαλκοῦ τρόπον,
 380 τρίβω τε καὶ προσβολαῖς
 μελαμπαγῆς πέλει
 δικαιωθείς, ἐπεὶ 400
 διώκει παῖς ποτανὸν ὄρνιν,
 πόλει πρόστριμμ' ἄφερτον ἐνθείς.
 385 λιτᾶν δ' ἀκούει μὲν οὕτις θεῶν·
 τὸν δ' ἐπίστροφον τῶνδε
 φῶτ' ἄδικον καθαιρεῖ. 405
 οἶος καὶ Πάρις, ἐλθὼν
 ἐς δόμον τὸν Ἀτρειδᾶν,
 390 ἥσυχυνε ξενίαν τράπε-
 ζαν κλοπαῖσι γυναικίος.

373. ἐλακτίσαντι Farn. — μεγάλη Farn. Vict. μέγαν recentiores ex emendatione Canteri.

376. Blomf. post. ἄφερτος commate distinguit, ut et Vict. Glasg., ut πειθῶ ἄτας jungatur, et cum Schol. explicat: fuit vero suadela urget, quæ posteris intolerabili modo consulit, sed multo melius Schütz.: urget infæusta fiducia intolerabilis noxa filia consiliatrix, προβουλόπαις enim nihil aliud est quam πρόβουλος παῖς, ut αἰνόπατρις Choeph. 313. ἀμβροτόπαλος Eur. Troad. 553., et, quæ ibi laudat Seidlerus, αἰνολέοντα Theocr. xxv. 168. αἰνογινάντων Nonn. iv. p. 87. αἰνόλυκον Anthol. H. Steph. p. 250. αἰνοτύραννος ibid. p. 401. χαινοπολίτης Aristoph. Acharn. 635. μονόλυκος Arat. Dios. 392.

377. Post παμμάταιον recte interpunxit Schütz., quem sequitur Blomf., quum vulgo jungeretur ἄκος δὲ παμμάταιον οὐκ ἐκρύφθη.

Agamemnon.

378. φῶς scripsit Schütz., ut de vero sermo sit, quo sensus pervertitur. Præterea vulg. post φῶς comma ponitur, ut αἰνολαμπές σίνος jungatur, sed perspicuum est, sensum hunc esse: non latet noxa, sed conspicua est, ut lux horrendum splendens.

380. τε deest in Flor.—προσβολαῖς vulg., quod in προσβολαῖς et sensus et metri causa recte mutavit Stanl.

383. πτανὸν vulg., quod metri causa in ποτανὸν recte mutarunt Schütz. Glasg. Blomfield. Aliter metro succurritur in Farn., ubi πτανὸν τιν' legitur.

384. εἰς Flor.

386. τούτων Blomfield. sine causa.

387. φῶτα δίκας suspicatur Blomf., sed nominativus εἰός ex præcedentibus supplendus est.

389. οἶκον προδόμον Farn. τῶν Ἀτρειδᾶν Vict., quod recte mutavit Canterus.

391. κλοπαῖς Vict. Canter., quod recte mutavit Stanl.

- λιπούσα δ' ἀστοῖσιν ἀσπίστορας στρ. β'. 410
 κλόνους λογχίμους τε καὶ ναυβάτας ὀπλισμοὺς,
 ἄγουσά τ' ἀντίφερον Ἰλίῳ φθορὰν,
 395 βέβακεν ρίμφα διὰ πυλᾶν, 415
 ἄτλητα τλᾶσα· πολὺ δ' ἔστενον
 τόδ' ἐννέποντες δόμων προῤῥηται.
 ἰῶ, ἰῶ δᾶμα, δᾶμα καὶ πρόμοι,
 ἰῶ λέχος καὶ στίβοι φιλόνορες.
 400 πάρεστι σιγαῶς, ἄτιμος, 420
 ἀλοῖδορος,
 ἄδιστος, ἀφεμένων, ἰδεῖν.
 πόθῳ δ' ὑπερποντίας
 φάσμα δοξεῖ δόμων ἀνάσσειν.
 405 εὐμόρφων δὲ κολοσσῶν
 ἔχθεται χάρις ἀνδρεί. 425
 ὁμμάτων δ' ἐν ἀχηνίαις

393. De bacchio dochmios sequente vid. Herm. El. metr. p. 256., nam Seidlerum de verss. dochm. p. 30. versus male distribuisse, facile intelligitur.

394. Ἰλίου Blomf. nihil monens, male.

395. βέβακε Glasg. Blomfield. invito metro.

396. πολὺ δ' ἔστενον vulg. adversus metrum. πολὺ δ' ἀνίστενον Flor. πολὺ δ' ἐπίστενον Both. Nisi πολὺ cum Arnaldo et Heathio scribere volueris, legendum erit πολλὰ, quod conjecit Pauw., probavit Herm. ad Humboldt., et recepit Blomf. In textu nihil mutare volui.

397. τό δ' Farn. τὰδ Buttler. et Blomf., cujus mutationis necessitatem non video.—δόμων ex emendatione Stanleii et Musgravii ad Soph. Aj. 755. Blomf., sed neque hoc necessarium.

398. ἰῶ δᾶμα καὶ Flor.

400. Exhibui vulgatam loci desperati lectionem, quem variis conjecturis sanare tentarunt viri docti. Schütz. legendum suspicatur: πάρεστι σὺ γ' ἄτιμος, ἀλλ' ἀλοῖδορος, ἀλγίστος ἀφεμένων ἰδῶν. Both. πάρεστι σοὶ γ' ἄτιμος, ἀλοῖδορος, ἄδιστος, ἀφεμένων ἰδεῖν. Orell.

ad calcem Isocratis p. 370. πάρεστι σιγαῶς ἄτιμος, ἀλοῖδορος, ἄπιστος ἀφεμένων ἰδεῖν. Herm. ad Humboldt. πάρεστι σιγαῶς, ἄτιμος, ἀλοῖδορος, ἄλυστος ἀφεμένων, ἰδεῖν. Quae emendatio, quamvis ingeniosa et facilis, duabus tamen difficultatibus laborat, primum quod Menelaus, de quo nondum sermo fuit, non potest subintelligi, deinde quod ἀφίμενοι non sunt: qui aufugerunt. Locus codicum auxilium exspectat.

403. ὑπὲρ ποντίας Vict. Canter., una voce Farn. Stanl. et recentiores.

404. Duplex sensus his inesse potest; aut enim significant, quod voluerunt Schütz. Orell. Blomf.: *præ desiderio Menelaus umbra aut spectrum esse videbitur*, aut, ut Heath. Casaubon. Humboldt.: *desiderio transmarinae, i. e. desideranti Menelao imago ejus aëthris imperare videbitur*, quem sensum sequentia confirmare videntur.

405. εὐμόρφων γὰρ vulg. invito metro et sensu. εὐμόρφων δὲ Flor., quod recte recepit Blomf., frequentissime enim δὲ et γὰρ confundi, notum est.

406. τὰνδρῶν vulg. contra metrum. ἀνδρῶν Flor. Pauw. et recentiores.

- ἔρρει πᾶς Ἀφροδίτα.
ὀνειρόφαντοι δὲ πενήμονες ἀντ. β'.
- 410 πάρεσιν δόξα φέρουσai χάριν ματαίαν. 430
μάταν γάρ, εὖτ' ἂν ἐσθλά τις δοκῶν ὄρᾶν,
παρὰλλάξασα διὰ χερῶν
βέβακεν ὄψις οὐ μεθύστερον
πτεροῖς ὀπαδοῖς ὕπνου κελεύθοις. 435
- 415 τὰ μὲν κατ' οἴκους ἐφ' ἐστίας ἄχρη,
τάδ' ἐστὶ, καὶ τῶνδ' ὑπερβατώτερα.
τὸ πᾶν δ' ἀφ' Ἑλλάδος αἶας
συνορμένοις
πένθεια τλησικάρδιος
- 420 δόμων ἐκάστου πρέπει. 440
πολλὰ γοῦν θιγγάνει πρὸς ἥπαρ·
οὓς μὲν γάρ τις ἐπεμψεν
οἶδεν· ἀντὶ δὲ φωτῶν
τεύχη καὶ σποδὸς εἰς ἐκά-
- 425 στου δόμους ἀφικνεῖται. 445
ὁ χρυσαιμοιβὸς δ' Ἄρης σαρμάτων, στρ. γ'.

410. *πάρεσι* vulg., quod metrum jugulat, et sic Blomfield. *πάρεσιν* recte Heath. Schütz. Glasg. Sed Herm. El. metr. p. 256. et ad Humboldt. præterea δόκαι metri causa reponendum putat, quod non necessarium est; quam sæpe enim hic spondæus iambo respondeat, docet Seidl. de verss. dochm. p. 30.

411. Sensum hujus loci non recte explicant Heath. Schütz. Blomf., qui ad *μάταν* subaudiunt *ἐστὶ*, et *εὖτ' ἂν* βέβακεν jungunt: frustra enim est, si, cum quis bona quadam per somnium sibi videre videtur, visum illud e manibus clapsum paullo post discedit. At *εὖτ' ἂν* cum indicativo βέβακεν construi non potest, sed jungendum est cum participio *δοκῶν* pro *δοκῇ* posito, de qua constructione v. Lobeck. ad Soph. Aj. 882. Herm. ad Soph. Aj. 179. Seidl. ad Eur. Electr. 533. Reisigii autem

emendationem, qui Comment. crit. ad Sophocl. Œd. Col. p. 375. proponit: *εὖ τὰ γ' ἐσθλά τις δοκῶν ὄρᾶν* vix ququam probare poterit, quum non uno incommodo laboret, neque Salzmanni emendationem (Observ. p. 8.) *εὖτ' ἂν ἐσθλά τις δοκοῦνθ' ὄρᾶν*.

412. *χερῶν* Flor.

415. *ἐφ' ἐστίας* conjecit Stanl., quod probant Schütz. et Blomf.; hic tamen vocabulum illud prorsus omittit et in strophā iā δῶμα καὶ πρόμοι legere mavult, sed in vulgata nullam video difficultatem.

422. *τις* metri causa inseruit Glasg., recte, ut videtur.

423. *ἀντὶ φωτῶν* δὲ Schütz., male.

425. *εἰς ἐκάστου τοὺς δόμους εἰς-αφικνεῖται* vulg. *τοὺς* omittit Flor.—Locum recte emendavit Glasg., sequente Blomf.

- καὶ ταλαντοῦχος ἐν μάχῃ δορὸς,
 πυρωθέν ἐξ Ἰλίου
 φίλοισι πέμπει βαρὺ
 430 ψῆγμα δυσδάκρυτον ἀν- 450
 τήνορος σποδοῦ γεμί-
 ζων λέβητας εὐθέτου.
 στένουσι δ' εὖ λέγοντες ἄν-
 δρα τὸν μὲν, ὡς μάχης ἴδρις·
 435 τὸν δ', ἐν φοναῖς καλῶς πεσόντ' ἀλ- 455
 λοτρίας διαὶ γυναικός.
 τάδε σίγα τις βαῦζει.
 φθονερὸν δ' ὑπ' ἄλγος ἔρπει
 προδίοις Ἀτρεΐδαις.
 440 οἱ δ' αὐτοῦ περὶ τείχος 460
 θήκας Ἰλιάδος γᾶς
 εὐμορφοὶ κατέχουσιν· ἐχ-
 θρὰ δ' ἔχοντας ἐκρυψεν.
 βαρεῖα δ' ἀστῶν φάτις ξὺν νότῳ· ἀντ. γ'.
 445 δημοκράντου δ' ἀρᾶς τίνει χρέος. 465
 μένει δ' ἀκούσαί τί μου

427. Hunc versum recte explicat Orell. p. 199. ita, ut ἐν μάχῃ δορὸς jungatur: qui lioram tenet in hastarum pugna.

429. βραχὺ, quod proposuit Schütz., probat Buttler. et recepit Blomf., sed vulg. recte se habet: cineres graviter affligentes.

432. γιμίζων τοὺς λέβητας εὐθέτου vulg. γιμίζοντας λέβητας εὐθέτους Schütz. γιμίζων λέβητας εὐθέτους Herm. ad Humboldt. γιμίζων λέβητας εὐθέτους Blomf. Et γιμίζων quidem retinui, non video enim, quid in eo sit offensionis; articulum autem et ego omisi, quia et sensus et metri causa bene abest, neque legitur in Flor.; de εὐθέτους autem dubius sum, nam quamquam εὐθέτου defendi sane potest, εὐθέτους tamen magis placet, et facile propter articulum potuit

mutari, ne vitioso ordine legeretur τοὺς λέβητας εὐθέτους.

434. ἄνδρας Stanl. Schütz., sed apte Voss. cur. Æschyl. p. 18. confert Aristoph. Av. 842. κήρυκα πείμψον τὸν μὲν εἰς θεοὺς ἄνω, ἔτερον δ' ἄνωθεν.

436. διὰ vulg. invito metro, quare διαὶ recte Herm. de metr. p. 348. Voss. cur. Æsch. p. 18., Burnei. et Blomf.

439. προδίοισιν vulg. προδίαις Farn. et sic, metro poscente, Pauw. Heath. Glasg. Blomfield.

442. εὐμόρφως Farn. εὐμόρφους Blomf. sine causa; recte explicatur a Schützio.

443. ἐχθρῶν Farn.—ἐλόντας vult Pauw. ἔχθοντας Orell. ad Isoer. p. 371., sed vulg. recte explicant Schütz. et Blomf.: cos, qui sepulcra habent.

445. δημοκράτου vulg., quod sensu

- μέριμνα νυκτῆρεφές.
 τῶν πολυκτόνων γὰρ οὐκ
 ἄσκοποι θεοί. κελαι-
- 450 ναὶ δ' Ἐρινύες χρόνῳ 470
 τυχηρὸν ὄντ' ἄνευ δίκας
 παλιντυχεῖ τριβᾶ βίου
 τιθεῖσ' ἀμαυρὸν, ἐν δ' αἴστοις
 τελέθοντος οὔτις ἀλκή.
- 455 τὸ δ' ὑπερκότως κλύειν εὖ, 475
 βαρὺ· βάλλεται γὰρ ὅσοις
 διόθεν κεραυνός.
 κρίνω δ' ἀφθονον ὄλβον.
 μήτ' εἶην πτολιπόρῃς,
- 460 μήτ' οὖν αὐτὸς ἀλούς ὑπ' ἄλ- 480
 λων βίον κατίδοιμι.
 πυρὸς δ' ὑπ' εὐαγγέλου
 πόλιν δίκηει θαὰ
 βάξις· εἰ δ' ἐτητύμῳς,
- 465 τίς οἶδεν, ἥ τοι θεῖόν ἐστι μὴ ψύθος ; 485
 τίς ὦδ' ἐπαιδνός, ἥ φρενῶν κεκομμένους,

metroque postulante in δημοκράντου mutavit Glasg., obsequente Blomf.

449. ἀπόσκοποι Flor.

450. δ' οὖν Ἐρινύες vulgat., sed. οὖν, quod abest in Flor., cum Blomfieldio omisi, v. ad strophicum.—χρόνῳ est *tempore*, tandem v. Wunderl. obss. critt. p. 57.

452. παλιντυχῇ vulg. παλιντυχῇ Farn. παλιντυχεῖ emendavit Scalig., quod cum Glasg. Schütz. Both. Blomf. recipere non dubitavi, suadente sensu.

455. ὑπερκότως Pears. Grot., quod recepit Blomf.; sed vulg. recte se habet; ὑπερκότως idem est, quod ζὺν κότῳ v. 444., et sensus hujus versus idem, qui illo exprimitur: *cum magna populi invidia laudari grave est.*

459. μὴδ' εἶην Flor.—πτολίπορῃς

Blomf. propter πτολιπόρῃς, quod legitur v. 763., sed quis neget, Æschylo utraque forma uti licuisse?

463. τὴν πόλιν Farn. Vict., sed articulum recte omittunt cum Flor. Glasg. Blomfield.—θαὰ δίκηει βάξις Schütz. male.

464. ἐτήτυμος Blomfield. sine causa.

465. Vulgatum ἥτοι sensu caret, quare Stanl. emendavit ἥ ψύθος, Schütz. ἥτοι δειός ἐστι, μὴ ψύθος; Both. ἐπιτήδειόν ἐστιν ἥ ψύθος. Sed disjungendum videtur in ἥ τοι, quo sæpe utuntur tragici, ut infra v. 648. 823. Choeph. 490. Soph. Trach. 149. Antig. 1167. Eur. Orest. 1507. Jon. 431. Jam interrogationis signo, quod vulgo post οἶδεν ponitur, in fine versus collocato, sensus hic erit: *an vero recte fama illa obti-*

Φλογὸς παραγγέλμασιν
 νέοις πυρωθέντα καρδίαν, ἔπειτ'
 ἀλλαγᾷ λόγου καμεῖν;

- 470 γυναικὸς αἰχμᾷ πρέπει, 490
 πρὸ τοῦ φανέντος χάριν ξυναινέσαι.
 πιθανὸς ἄγαν ὁ θῆλυς ὄρος ἐπινέμεται
 ταχύπορος. ἀλλὰ ταχύμορον 495
 γυναικοκῆρυκτον ὄλλυται κλέος.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

- 475 τάχ' εἰσόμεσθα λαμπάδων φαισφόρων
 φρυκτωριῶν τε καὶ πυρὸς παρὰλλαγᾶς,
 εἴτ' οὖν ἀληθεῖς, εἴτ', ὄνειράτων δίκην,
 τερπνὸν τόδ' ἔλθον φᾶς ἐφῆλωσε φρένας. 500
 κῆρυκ' ἀπ' ἀκτῆς τόνδ' ὄρῳ κατὰσκιον
 480 κλάδοις ἐλαίας· μαρτυρεῖ δέ μοι κάσις

neat, an non mendacium sit divinitus
missum, quis est qui sciat?—*ἦ, τοι*
Flor.

467. *παραγγέλμασι* vulg.—*ν* recte
 addiderunt Glasg. Blomfield.

469. *λόγους* Vict. sine sensu, sed
λόγου Farn. et sic recte ex conjectura
 Schütz. Glasg. Both.

470. Vulgo post *καμεῖν* non inter-
 pungitur, post *αἰχμᾷ* autem commate
 distinguitur, quod recte jam mutavit
 Schütz. Præterea ἐν *γυναικὸς* Vict.,
 sed ἐν, quod ex vocabulo præcedente
 ortum est, recte omisit Glasg., obse-
 quente Blomf. Hic tamen errat, quum
γυναικὸς αἰχμῇ indolem *femineam* esse
 dicit, quod h. l. non magis significare
 potest, quam Choeph. 621., quem locum
 documento affert ille; utroque loco de
 mulieris imperio sermo est.

475. Hæc non Clytæmnestræ, sed
 Chorago tribuenda puto; nam præter-
 quam, quod Clytæmnestra per totam
 hanc scenam non loquitur, ad quem illud
σοι v. 482. referendum sit, nisi ad
 Clytæmnestram, non video. Præterea
 solet Chorus procul advenientes primus

conspicere propter eum, quem in theatro
 occupabat locum; in textu autem nihil
 novare ausus sum.—*εἰσόμεσθα* Flor.

478. *ἐφῆλωσε* Glasg. Blomf.

480. Offendit hoc loco Schützius, qui
 non intelligere se dicit, quomodo pulvis
 testari possit, nuntium hæc vel illa di-
 cturum esse, quare v. 481. post *τάδε*
 puncto distinguit, ut *τάδε* ad præcedentia
 referatur, deinde *ὅς οὐτ' ἀναυδός*. Sed
 ut taceam, relativum *ὅς* neminem ad
Κῆρυκα, referre posse, ineptissimum est
 etiam *τάδε*, ad præcedentia relatum;
 nam venire nuntium, id non pulveris
 testimonio eget, quum ipsa jam eum se
 videre dicat; sequitur tamen Schützium
 Bothius. Aliter locum explicant Voss.
 cur. Æschyl. p. 19. et Buttler., qui
 Clytæmnestram ex pulvere nuntii ce-
 leritatem intelligere, ideoque bona omi-
 nari putant; si enim minus fausta at-
 tulisset, lento gradu eum processurum,
 neque pulverem moturum fuisse. Sed
 hæc explicatio quam artificiosa sit lon-
 geque repetita quisque videt. Blomf.
 denique non pulverem, quem accurrens
 moveat, sed quo tectus sit nuntius, dici
 putat, indeque colligere Clytæmnestram,

- πηλοῦ ξύνουρος διψία κόνις τάδε,
 ἄς οὔτ' ἀναυδος, οὔτε σοι δαίαν φλόγα
 ὕλης ὀρείας, σημανεῖ καπνῷ πυρός. 505
 ἀλλ' ἢ τὸ χαίρειν μάλλον ἐκβάξει λέγων· ---
 485 τὸν ἀντίον δὲ τοῖσδ' ἀποστέρῃ λόγον·
 εὔ γάρ πρὸς εὔ φανεῖσι προσθήκη πέλοι.

ΧΟΡΟΣ.

- ὅστις τάδ' ἄλλως τῇδ' ἐπευχεται πόλει,
 αὐτὸς φρενῶν καρποῖτο τὴν ἄμαρτίαν. 510

ΚΗΡΤΞ.

- ἰὼ πατρῶον οὔδας Ἀργείας χθονός·
 490 δεκάτῃ σε φέγγει τῷδ' ἀφικόμην ἔτους,
 πολλῶν ῥαγισῶν ἐλπίδων, μιᾶς τυχάν.
 οὐ γάρ ποτ' ἤχουν τῇδ' ἐν Ἀργείᾳ χθονὶ
 θανῶν μεθέξειν φιλτάτου τάφου μέρος. 515
 νῦν χαῖρε μὲν χθών, χαῖρε δ' ἡλίου φάος,
 495 ὕπατός τε χώρας Ζεὺς, ὁ Πύθιός τ' ἀναξ,
 τόξοις ἰάπτων μηκέτ' εἰς ἡμᾶς βέλη·
 ἄλλης παρὰ Σκάμανδρον ἦλθες ἀνάρσιος·
 νῦν δ' αὖτε σωτὴρ ἴσθι κἀπαγάνιος, 520
 ἀναξ Ἀπολλων. τοὺς τ' ἀγωνίους θεοὺς
 500 πάντα προσαυδῶ, τὸν τ' ἐμὸν τιμάορον
 Ἑρμῆν, φίλον κήρυκα, κηρύκων σέβας,
 ἥρας τε τοὺς πέμψαντας, εὐμενεῖς πάλιν
 στρατὸν δέχεσθαι τὸν λελειμμένον δορός. 525

eum recta ab exercitu profectum esse; præne ridicule. Mihi quidem sensus simplicissimus hic videtur, ut κόνις opponatur καπνῷ, et hoc dicat Clyt.: ex pulvere, quem cecitat, intelligo, cum non uno loco stare, ut ignem accendat, sed accurrere, ut verbis nos certiores faciat.

484. Post hunc versum aposiopeseos signum recte posuerunt Glasg. Schütz. Blomf. cf. Herm. ad Vig. p. 870.

489. Persona præconis non præfixa est in Vict.

497. Ut anapæstus removeatur, Both. ἄρσιος legit, Buttl. vocabula transponi vult, aut παρὰ Σκάμανδρον ἦλθες ἄλλης ἀνάρσιος, aut ἦλθες παρὰ Σκάμανδρον ἄλλης ἀνάρσιος. Blomf. ἦσθ' ἀνάρσιος dedit, quod Margo Askeviana præbet; sed nisi forte ἀνάρσιος alius vocabuli glossema est, anapæstum retinere malim, quam in reliquis aliquid mutare.

498. καὶ παγάνιος Flor.—καὶ ἀπαγάνιος esse, non καὶ ἐπαγάνιος, quod putat Schütz., docet Schol., qui ἀπό-

- ἰὼ μέλαθρα βασιλέων, φίλαι στέγαι,
 505 σεμνοὶ τε θᾶκοι, δαίμονές τ' ἀντήλιοι,
 εἴ που πάλαι, φαιδροῖσι τοῖσιδ' ὄμμασι
 δέξασθε κόσμῳ βασιλέα πολλῶ χρόνῳ.
 ἥκει γὰρ ὑμῖν φῶς ἐν εὐφρόνῃ φέρων 530
 καὶ τοῖςδ' ἅπασιν κοινὸν Ἀγαμέμνων ἀνάξ.
- 510 ἀλλ' εὖ νιν ἀσπάσασθε, καὶ γὰρ οὖν πρέπει,
 Τροίαν κατασκάψαντα τοῦ δικηφόρου
 Διὸς μακέλλῃ, τῇ κατείργασται πέδον.
 βωμοὶ δ' αἵστοι καὶ θεῶν ἰδρύματα, 535
 καὶ σπέρμα πάσης ἐξαπόλλυται χθονός.
- 515 τοιόνδε Τροία περιβαλὼν Ζευκτῆριον
 ἀνάξ Ἀτρεΐδης πρέσβυς εὐδαίμων ἀνῆρ
 ἥκει, τίεσθαι δ' ἀξιώτατος βροτῶν
 τῶν νῦν· Πάρις γὰρ οὔτε συντελὴς πόλις 540
 ἐξεύχεται τὸ θράγμα τοῦ πάθους πλέον.
- 520 ὀφλὼν γὰρ ἀρπαγῆς τε καὶ κλοπῆς δίκην,
 τοῦ ῥυσίου θ' ἤμαρτε, καὶ πανάλεθρον
 αὐτόχθονον πατρῶον ἔθρισεν δόμον.
 διπλᾶ δ' ἔτισαν Πριαμίδαί θάμάρτια. 545

ΧΟΡΟΣ.

κῆρυξ Ἀχαιῶν χαῖρε τῶν ἀπὸ στρατοῦ.

μαχος explicat, recte probante Blomfieldio, qui bene vertit *certamine liberans*.

506. ἡ πᾶν vulg., recte mutatum a Stanleio, quem sequuntur recentiores.— τοῖσιν ὄμμασι Farn. φαιδροῖσι τοῖσι δόμασι vel φαιδροῖς ἰδόντες ὄμμασι conj. Stanl., sed neutrum necessarium est.

507. δέξασθε Farn.

508. ἡμῖν Flor.

513. Similis versus legitur Pers. 816. βωμοὶ δ' αἵστοι δαιμόνων θ' ἰδρύματα, non tamen propterea ejiciendus est, quod putat Salzmann. obs. in Agam. p. 10.

518. Πάρις οὔτε πόλις dictum est pro ὅπτε Πάρις οὔτε πόλις, quam constructionem explicant Elmsl. ad Qd.

R. 817. Herm. in Classical Journ. xxxviii. p. 277. Markl. ad Iph. T. 1368. Schweigh. ad Herod. v. 92.

520. ὀφλῶν vulg., quod in ὀφλῶν recte mutavit Blomf.

522. αὐτόχθονον obelo notavit Glasg., nec alibi hæc forma exstat, quare non improbabilis est Blomfieldii emendatio αὐτόχθον' ὄν.

524. Quæ per totam hanc stichomythiam Chorus loquitur, vulgo Clytæmnestræ adsignantur. Ab Heathio recte Choro vindicata esse docet totius colloquii indoles, Clytæmnestra minime digna, præ ceteris v. 535 sq. v. 566. 569 sq. Merito igitur recentiores eum sequuntur.

ΚΗΡΤΞ.

525 χαίρω· τεθνᾶναι δ' οὐκ ἔτ' ἀντερῶ θεοῖς.

ΧΟΡΟΣ.

ἔρως πατρώας τῆςδε γῆς σ' ἐγύμνασεν ;

ΚΗΡΤΞ.

ὥς τ' ἐνδακρύειν γ' ὄμμασιν χαρᾶς ὕπο.

ΧΟΡΟΣ.

τερπνῆς ἄρ' ἦτε τῆςδ' ἐπήβολοι νόσου ; 550

ΚΗΡΤΞ.

πῶς δὴ διδασχθεῖς τοῦδε δεσπόσῳ λόγου ;

ΧΟΡΟΣ.

530 τῶν ἀντερώντων ἰμέρῳ πεπληγμένος.

ΚΗΡΤΞ.

ποθεῖν ποθοῦντα τήνδε γῆν στρατὸν λέγεις ;

ΧΟΡΟΣ.

ὡς πόλλ' ἀμαυρᾶς ἐκ φρενός μ' ἀναστένειν.

ΚΗΡΤΞ.

πόθεν τὸ δύσφρον τοῦτ' ἐπῆν στόγος στρατῷ ; 555

ΧΟΡΟΣ.

πάλαι τὸ σιγαῖν φάρμακον βλάβης ἔχω.

ΚΗΡΤΞ.

535 καὶ πῶς ἀπόντων κοιράνων ἔτρεις τινάς ;

ΧΟΡΟΣ.

ὥς νῦν τὸ σὸν δὴ, καὶ θανεῖν πολλὴ χάρις.

525. οὐκ ἀντερῶ Flor.

528. ἄρ' ἴσσε Flor.—Interrogationem deleri jubet Heath., quem sequitur Blomf. male.

529. πῶς δὴ ; διδασχθεῖς—λόγου. Sic interpungi vult Schütz., quem sequitur Blomfield. sine causa.

530. πεπληγμένοι emend. Tyrwhitt. Schütz. Blomf. sine causa ; rediv Chorus ad singularem, quo v. 526. usus erat.

531. Interrogationem, quæ vulgo abest, recte apposuerunt Heath. et Blomf.

532. μ' vulgo abest, quod Marg. Agamemnon.

Ask. præbet, et inseruerunt Glasg. Schütz. Blomf.

533. In στρατῷ offenderunt editores ; στρυγόστρατον voluit Pauw., στόγος στρατοῦ Casaub. Stanl. θυμῷ στόγος dedit Schütz. Sed στρατὸς est *populus*, ut Soph. El. 739.

535. τυράννων vulg. κοιράνων emendavit Canter. et sic Farn. τύραννος et κοιράνος confusa sunt Eurip. Iph. T. 1050. edit. Seidl. et κοιρανοῦντα in τυραννοῦντα corruptum vidimus Prom. 960.

536. ὦν νῦν τὸν σὸν δὴ Vict. ὥς νῦν τὸ σὸν ἐν Stanl. Glasg. Schütz. Blomf. recte.

ΚΗΡΤΞ.

- εὖ γὰρ πέπρακται. ταῦτα δ' ἐν πολλῷ χρόνῳ
τὰ μὲν τις ἂν λέξειεν εὐπετῶς ἔχειν, 560
τὰ δ' αὖτε καπρίμομφα. τίς δὲ πλὴν θεῶν
540 ἅπαντ' ἀπήμων τὸν δι' αἰῶνος χρόνον ;
μόχθους γὰρ εἰ λέγοιμι καὶ δυσαυλίας,
σπαρνὰς παρήξεις καὶ κακοστρώτους, — τί δ' οὐ
στένοντες, οὐ λαχόντες, ἡματος μέρος ; 565
τὰ δ' αὖτε χέρσῳ καὶ προσην, πλεόν στύγος.
545 εὐναὶ γὰρ ἦσαν δῆϊον πρὸς τείχεσιν.
ἐξ οὐρανοῦ γὰρ κατὰ γῆς λειμωναῖαι
δρόσοι κατεψέκαζον, ἔμπεδον σίνος
ἐσθημάτων, τιθέντες ἐνθηρον τρίχα. 570
χειμῶνα δ' εἰ λέγοι τις οἰωνοτόνον,
550 οἶον παρῆχ' ἄφερτον Ἰδαία χιῶν,
ἢ θάλλπος, εὔτε πόντος ἐν μεσημβριναῖς

537. Schütz. post ταῦτα interpunctit, male.

538. εὖ λέξειεν vulg. ἂν λέξειεν Stanlei. Glasg. Schütz. Blomf. bene, quum εὖ abundet.

542. κακοστρώτους Vict.

543. οὐ κλαίοντες conj. Stanl. οὐ λάκοντες Heath. οὐ καμόντες Pauw. οὐ λαχόντες Schütz., quod significet τί δ' οὐ σπένόμεν, οὐ ἐλάχομεν, ἡματος μέρος ; idque probat Hermann. ad Vig. p. 770. Sed neque hæc mutatio necessaria videtur ; sensus hic est : *qua parte dici non suspitavimus, quum illa nobis non acciderint ?* i. e. nulla parte diei illa nobis non acciderunt.

546. Pro γὰρ Casaub. δ' αὖ voluit, Pears. et Heath. δι, quod receperunt Schütz. et Blomf., sed nihil mutandum est, nonnunquam enim γὰρ ita iteratur, ut particula repetita duo membra non inter se, sed cum primaria sententia connectantur. Simillimus est locus infra v. 761. δίχα δ' ἄλλαν μονόφρων εἰμί. τὸ δυσσεβὲς γὰρ ἔργον — σίμπει, οἶκον γὰρ εὐθὺδικῶν καλλίσταις πότμος αἰεῖ. Suppl. 477. βωμοῖς ἐπ' ἄλλους δαμόνων ἐγγω-

ρίων τίς, ὡς ἴδωσι — μηδ' ἀπορήσῃ λόγος ἰμοῦ. κατ' ἀρχῆς γὰρ φιλαίτιος λείως. καὶ γὰρ τάχ' ἂν τις οἶκτος — ἐχθήρειεν. Eurip. Suppl. 842. εἰπέ γ' ὡς σαφέστερος νύεισιν ἀστῶν τῶνδ'. ἐπιστήμων γὰρ εἴ. εἶδον γὰρ αὐτῶν κρείσσον', ἢ λέξει λόγῳ, πολυμήματα. Cf. Herm. ad Vig. p. 846. Poppo obs. critt. in Thuc. p. 54. sq. Alia ratio est particulae γὰρ ita repetita, ut posterius membrum non primariæ sententiæ, sed membri prioris causam contineat, ut Prom. 333. Choeph. 742. 983. Soph. Aj. 550. Eurip. Heraclid. 476. Phœn. 959. Iph. Aul. 1402. 1423. Markl. — λειμωνίας ex Schützii emendatione Bothius, Blomfield., quaerit enim ille, quomodo δρόσοι λειμωναῖαι possint a cælo stillasse dici. Sed talia in poeta premere ineptum est ; eodem enim jure quaerere poterat, quomodo rores possint a terra καταψέκαζεν, quod verbum ad solum ἐξ οὐρανοῦ aptum est.

548. De τιθέντες participio masculino ad δρόσοι relato, v. Wernsdorf. ad Himer. Ecl. xiii. 23. Musgr. ad Eur. Iph. T. 844. Valck. diatr. p. 175.

- κοίταις ἀκύμων νηέμοις εὐδοί πεσών.—
 τί ταῦτα πενθεῖν δεῖ; παροίχεται πόνος· 575
 παροίχεται δέ, τοῖσι μὲν τεθνηκόσιν,
 555 τὸ μήποτ' αὖθις μηδ' ἀναστῆναι μέλειν.
 τί τοὺς ἀναλωθέντας ἐν ψήφῳ λέγειν,
 τὸν ζῶντα δ' ἀλγεῖν χρεὶ τύχης παλιγκότου;
 καὶ πολλὰ χαίρειν ξυμφοραῖς καταξιῶ. 580
 ἡμῖν δὲ τοῖς λοιποῖσιν Ἀργείων στρατοῦ
 560 νικᾷ τὸ κέρδος, πῆμα δ' οὐκ ἀντιρρέπει.
 ὥς κομπάσαι τῷδ' εἰκὸς ἡλίου φάει,
 ὑπὲρ θαλάσσης καὶ χθονὸς ποταμμένοις·
 Τροίαν ἐλόντες δήποτ' Ἀργείων στόλος, 585
 θεοῖς λάφυρα ταῦτα τοῖς καθ' Ἑλλάδα,
 565 δόμοις ἐπασσάλευσαν ἀρχαῖον γάνος.
 τοιαῦτα χρεὶ κλύοντας, εὐλογεῖν πόλιν,
 καὶ τοὺς στρατηγούς· καὶ χάρις τιμήσεται
 διὸς τόδ' ἐκπράξασα. πάντ' ἔχεις λόγον. 590

ΧΟΡΟΣ.

- νικώμενος λόγοισιν οὐκ ἀναίνομαι.
 570 αἰεὶ γὰρ ἤβᾳ τοῖς γέρουσιν εὖ μαθεῖν.
 δόμοις δὲ ταῦτα καὶ Κλυταιμνήστρα μέλειν
 εἰκὸς μάλιστα, ζῆν δὲ πλουτίζειν ἐμέ.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

- ἀνωλόλυξα μὲν πάλαι χαρᾶς ὕπο, 595

562. In ποταμμένοις male offenderunt nonnulli, qui ποταμένους vel ποτώμενοι reponi voluerunt; sed non plene, ut vulg., post hoc vocabulum interpungendum est, sequentia enim sunt verba ipsa quibus se jactarunt hospites.

564. εὖ vult Valcken. ad Phœn. 88., sed neque hoc necessarium, neque cum Blomf. de schemate colophonio cogitandum est, sed δόμοις pro ἐν δόμοις dictum est, de cuius præpositionis omissione, v. Comm. Æsch. p. 60 sq.—

Similiter Eur. Rhes. 180. θεοῖσιν αὐτὰ πασσάλευε πρὸς δόμοις.

565. ἀρχαῖοις Blomf. ex emend. Porsoni, male.

573. ἀνωλόλυξαι cod. Vict. (Flor.) Farn. ἀνωλόλυξα μὲν Vict. ex emendatione Stephani, recte. ἀνηλάλαξα Auctor Christi patientis v. 70., sed ὀλόλυγμα propriam esse mulieribus lætitiæ significationem docuit Elmsl. ad Eur. Heraclid. 782. cf. Seidler. ad Eur. El. 686.

- ὅτ' ἦλθ' ὁ πρῶτος νύχιος ἄγγελος πυρὸς,
 575 φράζων ἄλωσιν Ἰλίου τ' ἀνάστασιν.
 καὶ τίς μ' ἐνίπτων εἶπε, Φρυκτῶρων διὰ
 πεισθεῖσα, Τροίαν νῦν πεπορθῆσθαι δοκεῖς;
 ἥ κάρτα πρὸς γυναικὸς, αἰρεσθαι κέαρ. 600
 λόγοις τοιούτοις πλαγκτὸς οὔσ' ἐφαινόμην.
 580 ὅμως δ' ἔθουν· καὶ γυναικεῖα νόμῳ
 ὀλολυγμὸν ἄλλος ἄλλοθεν κατὰ πτόλιν
 ἔλασκον, εὐφημοῦντες ἐν θεῶν ἔδραις
 θυηφάγον κοιμῶντες εὐώδη φλόγα. 605
 καὶ νῦν τὰ μάσσω μὲν τί δεῖ σ' ἐμοὶ λέγειν;
 585 ἀνακτος αὐτοῦ πάντα πεύσομαι λόγον.
 ὅπως δ' ἄριστα τὸν ἐμὸν αἰδοῖον πόσιν
 σπεύσω πάλιν μολόντα δέξασθαι. τί γὰρ
 γυναικὶ τούτου φέγγος ἥδιον δρακεῖν, 610
 ἀπὸ στρατείας ἄνδρα σάσαντος θεοῦ,
 590 πύλας ἀνοῖξαι; ταῦτ' ἀπάγγελιλον πόσει,
 ἥκειν ὅπως τάχιστα ἐράσμιον πόλει·

576. ἐνίπτων Flor.

579. λόγοις τοιούτοις secundum ejusmodi sermones, v. Hermann. ad Soph. Ant. 627.—Auctor Christi patientis, hunc versum laudans, addit: πεισθεῖσα τῷ φέροντι θέσκελον φάτιν, quem versum quum ab Æschylo profectum et hic inserendum esse suspicatur Herm. de verbis spuris p. xi., probare mihi sententiam suam non potest.

582. ἐνθεῶν Vict., quod recte in ἐν θεῶν mutandum esse vidit Stanl. ἔδραις ἐν θεῶν dedit Glasg., nescio qua de causa.

583. In κοιμῶντες offenderunt interpretes; καίοντες emendavit Casaubon. κοιμῶντες Legrand. κοιμῶντες vel κοιμῶντες Pauw. κοιμῶντες recepit Schütz., qui post εὐφημοῦντες commate interpunxit et θεῶν θ' ἔδραις dedit. Sed recte Buttlerus vidit, κοιμῶντες a participio εὐφημοῦντες pendere (vid. v. 170), ut sermo sit de acclamationibus in fine sacrificii fieri solitis: acclamabant ex-

stinguentes flammam. Quare non, ut in Vict. post ἔδραις interpungendum est, sed cum Stanleio post ἔλασκον.

590. Vulgo post ἥδιον et ἄνδρα commate interpungitur, quare Pauw. Glasg. Schütz. πύλας τ' ἀνοῖξαι dederunt, ut sit: quid dulcius, quam virum reducem videre, eique portas aperire? Buttlerus vulgatam ita defendendam putat, ut δρακεῖν ἀνοῖξαι jungatur: quid dulcius, quam videre virum reducem portas aperientem? sed hic sensus participium ἀνοῖξαντα postulat. Blomf. alteram Pauwii rationem secutus, recte post δρακεῖν interpungit, sed ἄνδρα in ἀνδρὶ mutat: quid visu jucundius est, quam virum reduci portas aperire? Sed neque hac mutatione opus est, nam commate post ἄνδρα deleta, sensus hic est: quid visu jucundius est, quam, quum Dii virum sospitem reddiderint, portas ei aperire? Ad vindicandam particulæ ἥ omissionem Blomfield. recte confert Eur. Alcest. 900. τί γὰρ ἀνδρὶ κακὸν

- γυναῖκα πιστὴν δ' ἐν δόμοις εὖροι μολὼν
 οἶαν περ οὖν ἔλειπε, δαμάτων κύναι 615
 ἐσθλὴν ἐκείνῳ, πολέμιαν τοῖς δύσφροσιν,
 595 καὶ τὰλλ' ὁμοίαν πάντα, σημαντήριον
 οὐδὲν διαφθείρασαν ἐν μήκει χρόνου.
 οὐδ' οἶδα τέρψιν, οὐδ' ἐπίφογον φάτιν
 ἄλλου πρὸς ἀνδρὸς μαῖλλον ἢ χαλκοῦ βαφάς. 620

ΚΗΡΤΞ.

- τοιόςδ' ὁ κόμπος τῆς ἀληθείας γέμων
 600 οὐκ αἰσχρὸς ὥς γυναικὶ γενναίᾳ λακεῖν.

ΧΟΡΟΣ.

- αὐτὴ μὲν οὕτως εἶπε μανθάνοντί σοι
 τοροῖσιν ἐρμηνεύσιν εὐπρεπῶς λόγον.
 σὺ δ' εἶπε, κήρυξ· Μενέλεων δὲ πεύθομαι, 625
 εἰ νόστιμός γε καὶ σεσσωσμένος πάλιν
 605 ἥξει ξὺν ὑμῖν, τῆςδε γῆς φίλον κρᾶτος.

ΚΗΡΤΞ.

οὐκ ἔσθ' ὅπως λέξαιμι τὰ ψευδῇ καλὰ
 εἰς τὸν πολὺν φίλοισι καρποῦσθαι χρόνον.

μεῖζον, ἀμαρτεῖν πιστῆς ἀλόχου; in quo
 loco non offendisset Schæfer. ad Lamb.
 Bos. p. 477., si nostri memor fuisset.

592. ἔνδον εὐρήσει voluit Schütz., quod
 placet Buttlero, sed εὖροι est utinam in-
 veniat, i. e. utinam celeriter veniat, ut
 inveniat.

597. οὐκ οἶδα Blomf. Schützium se-
 cutus, sine causa.

598. χαλκός voluit Pauw. καλχῆς
 Tyrwhitt. Vulgat. Schütz. explicat vul-
 nera ferro inflicta. Buttlerus: aris tin-
 cturam, quod proverbialiter significetur
 aliquid, quod fieri non possit, probante
 Blomf., sed hujus proverbii non alibi
 mentio fit. Sunt omnino χαλκοῦ βαφαί
 vulnera ferro inflicta, quæ sanguine sau-
 cium tingunt.

602. τοροῖσι θ' ἐρμηνεύσιν vult Schütz.,
 quod significet: hæc igitur ista pro-
 locuta est, tum tibi discenti, h. c. non-
 dum cum satis intelligenti, tum nobis,

claris interpretibus, convenienter, satis
 inepte. Blomf. λόγον in λόγοις mutavit
 propter Scholiastæ explicationem ἀκρι-
 βέσι λόγοις, hæc autem ad verba τοροῖσιν
 ἐρμηνεύσιν refertur. Sensus videtur:
 hæc sic tibi, si intelligis, verbis sen-
 tentiam ipsius clare interpretantibus
 artificiose rem suam explicavit.

606. Schütz. ante ὅπως comma poni
 vult, ut sit: haud licetbit amicis diu-
 turnum inde lætitiæ fructum capere,
 postquam ficta iis bona narraverò, pes-
 sime non una de causa, refutatusque a
 Voss. cur. Æschyl. p. 20. οὐκ ἔσθ' ὅπως
 λέξαιμι jungendum est, ut iis locis, quæ
 collegit Monk. ad Eur. Alcest. 117.
 Male etiam Glasg. et Blomf. comma,
 quod in Vict. post ψευδῇ positum est,
 sustulerunt; illo enim retento, evadit
 sensus ille, quem poscunt sequentia
 Chori verba: Non possum mendacia
 dicere, quæ pulchra quidem forent

ΧΟΡΟΣ.

πῶς δῆτ' ἂν εἰπὼν κεδνὰ τάληθῃ τύχοις ; 630
σχισθέντα δ' οὐκ εὐκρυπτα γίγνεται τάδε.

ΚΗΡΤΞ.

610 ἀνὴρ ἄφαντος ἐξ Ἀχαιῶν στρατοῦ,
αὐτός τε καὶ τὸ πλοῖον. οὐ ψευδῇ λέγω.

ΧΟΡΟΣ.

πότερον ἀναχθεῖς ἐμφανῶς ἐξ Ἰλίου,
ἢ χεῖμα, κοινὸν ἄχθος, ἤρπασε στρατοῦ ; 635

ΚΗΡΤΞ.

ἔκρυσας, ὥστε τοξότης ἄκρος, σκοποῦ
615 μακρὸν δὲ πῆμα ξυντόμως ἐφημίσω.

ΧΟΡΟΣ.

πότερα γὰρ αὐτοῦ ζῶντος, ἢ τεθνηκότος
φάτις πρὸς ἄλλων ναυτίλων ἐκλήζετο ;

ΚΗΡΤΞ.

οὐκ οἶδεν οὐδεὶς, ὥστ' ἀπαγγεῖλαι τορῶς, 640
πλὴν τοῦ τρέφοντος Ἡλίου χθονὸς φύσιν.

ΧΟΡΟΣ.

620 πῶς γὰρ λέγεις χειμῶνα ναυτικῷ στρατῷ
ἐλθεῖν, τελευτῆσαί τε δαιμόνων κότῃ ;

ΚΗΡΤΞ.

εὐφημον ἤμαρ οὐ πρέπει κακαγγέλω
γλώσση μιαίνειν. χωρὶς ἢ τιμὴ θεῶν. 645

ὅταν δ' ἀπευκτὰ πῆματ' ἀγγελος πόλει

625 στυγνῷ προσώπῳ πτωσίμου στρατοῦ φέρῃ,

amicis, ita ut diu iis fruerentur. His bene conveniunt Chori verba, ab interpretibus non intellecta: *quomodo igitur fieri poterit, ut, bona narrans, vera dicas?* i. e. quum mendacia pulchra fore dixeris, vera non possunt bona esse, ideoque te mala nuntiaturum esse intelligo. Ad τύχοις participium εἰπὼν repetendum est.

608. In Vict. et Cant. Chori partes per hanc scenam male Clytæmnestræ

assignantur.—*καλήθῃ* Schütz. sensu non perspecto, quem supra exposui.—*τύχης* vulg., quod recte in *τύχοις* mutarunt Glasg. Schütz. Blomf.

610. Ἀχαιῶν Flor. Farn. Schütz. vid. v. 178.

616. πότερα δ' ἄρ' voluit Stanl., sed sic statim v. 620. πῶς γάρ. Pers. 244. πότερα γάρ.

625. πῆματα φέρειν pro ἀγγελίαν πημάτων φέρειν v. Herm. ad Eur. He-

- πόλει μὲν ἔλκος ἐν τὸ δῆμιον τυχεῖν,
πολλοὺς δὲ πολλῶν ἐξαγισθέντας δόμων
ἄνδρας διπλῇ μάστιγι, τὴν Ἄρης φιλεῖ, 650
δίλογχον ἄτην, φοινίαν ξυνωρίδα,
- 630 τοιῶνδ' ἐμέντοι πημάτων σεσαγμένον,
πρέπει λέγειν παιᾶνα τόνδ' Ἑριννύων.
σωτηρίων δὲ πραγμάτων εὐάγγελον
ἦκοντα πρὸς χαίρουσαν εὐεστοῖ πόλιν, 655
πᾶς κεδνὰ τοῖς κακοῖσι συμμίζω, λέγων
- 635 χεῖμαйн' Ἀχαιῶν οὐκ ἀμήνιτον θεοῖς;
ξυνώμοσαν γὰρ, ὄντες ἔχθιστοι τοπρῖν,
πῦρ καὶ θάλασσα, καὶ τὰ πίστ' ἐδειξάτην,
φθείροντε τὸν δύστηνον Ἀργείων στρατόν. 660
ἐν νυκτὶ δυσκύμαντα δ' ὠράρει κακά.
- 640 ναῦς γὰρ πρὸς ἀλλήλησι Θρηίκαι πνοαῖ

cub. 162. Erfurdt. ad Soph. Aj. 780. ed maj.

626. *τυχὸν* malit Blomf., male, pendet enim ab ὅταν ἀγγέλλῃ, quod in praecedentibus latet.

629. Post hunc versum in Vict. Cant. Stanl. Glasg. male punctum ponitur; commate recte distinxerunt Pauw. Schütz. Blomf., hinc enim apodosis incipit.

630. *σεσαγμένον* vulg. *σεσαγμένον* reposuit Schütz., quod probant Glasg. Both. Voss. cur. Æsch. p. 20. Humboldt. Blomf. et necessarium videtur, quum *σάπτειν* sit *oncrare*; constructio quoque sic melius procedit.

631. τῶν Ἑριννύων Stanlei. Schütz. abundante articulo, sed neque ad ἀγγελον referri potest τόνδε, quod voluerunt Pauw. Abresch. Blomf., sed jungendum est, quod verborum ordo postulat, παιᾶνα τένδε, ita enim vocatur ipsa illa malorum renuntiatio.

632. εὐάγγελος ἦκαν τε Casaub. Stanl. Schütz. Both. pessime. Male autem Blomf., qui vulg. retinet, post πόλιν puncto distinguit, ut construat: ἦκοντα δὲ πρὸς χαίρουσαν πόλιν χρὴ λέγειν παιᾶνα εὐάγγελον πραγμάτων σωτηρίων.

Sed jucunda inest orationis inversio; quum enim in universum dicere coepisset de nuntio bono, mox in ejus locum se ipsum substituit, et ab iis, quæ generatim dicenda erant, ad specialia transit, dicendum enim erat: εὐάγγελον δὲ ἦκοντα οὐ πρέπει συμμίζειν κ. τ. λ. Hoc jam recte viderunt Abresch. et Voss., cur. Æschyl. p. 21., qui apte confert Soph. Philoct. 298.: οἰκουμένη γὰρ οὐν στήγη πρὸς μέγα πάντ' ἐκπορίζε πλὴν τὸ μὴ νοσεῖν ἐμὲ.

636. Post ἔχθιστοι Vict. Cant. male comma habent.

639. ὠράρει Schütz., causa non allata. Recte Blomf. confert Hom. Il. 2. 497. et Soph. (Ed. Col. 1614., ubi recte Reisigius ὠράρει restituit.

640. ἀλλήλαισι Farn.—*θηρῖκαι* Vict. Cant., quod recentiores in *θηρῖκαι* mutarunt, sed et diæresis syllabæ primæ in *θήματι* ἀγγελικῶν ferri potest, neque synzesis in postremis syllabis, quam deinde metrum poscit, inaudita est, cf. Comment. Æschyl. p. 28. Sed illud revocare non ausus sum, quamquam formam eandem præbent libri Eurip. Alcest. 1024. Eur. Hecub. 7. 36., nam libris in hac re non multum tribui posse fateor.

- ἤρεικον· αἱ δὲ, κερυτοπούμεναι βία
 χειμῶνι τυφῶ σὺν ζάλῃ τ' ὀμβροκτύπῳ,
 ἄχοντ' ἄφαντοι, ποιμένος κακοῦ στρόβῳ. 665
 ἐπεὶ δ' ἀνῆλθε λαμπρὸν ἡλίου φάος,
 645 ὄρῳμεν ἀνθοῦν πέλαγος Αἰγαῖον νεκροῖς
 ἀνδρῶν Ἀχαιῶν, ναυτικῶν τ' ἐρειπίων.
 ἡμᾶς γε μὲν δὴ, ναῦν τ' ἀκῆρατον σκάφος,
 ἢ τοί τις ἐξέκλεψεν, ἢ ἔξητήσατο 670
 θεός τις, οὐκ ἄνθρωπος, οἶακος θιγῶν.
 650 τύχη δὲ σωτῆρς ναῦν θέλουσ' ἐφέζετο·
 ὡς μῆτ' ἐν ὄρμῳ κύματος ζάλην ἔχειν,
 μῆτ' ἐξοκεῖλαι πρὸς κραταίλειων χθόνα.
 ἔπειτα δ' ἄδην πόντιον πεφευγότες, 675
 λευκὸν κατ' ἡμαρ, οὐ πεποιθότες τύχῃ,
 655 ἐβουκολοῦμεν φροντίσιν νέον πάθος,
 στρατοῦ καμόντος καὶ κακῶς σποδομένου.
 καὶ νῦν ἐκείνων εἴ τις ἐστὶν ἐμπνέων,
 λέγουσιν ἡμᾶς ὡς ὀλωλότας. τί μῆ;
 680 ἡμεῖς τ' ἐκείνουσ ταῦτ' ἔχειν δοξάζομεν.

641. ἤρειπον Farn.—κερυτοπούμεναι vulg. κερυτοπούμεναι Glasg. Schütz. Both. Blomf. ex emendatione Porsoni præf. ad Hecub. p. viii.

642. χειμῶνι, τυφῶ vulg. χειμῶνι τυφῶ legendum putat Schütz. et sic dedit Blomf. χειμωνοτυφῶ Both. Sed comma tantum post χειμῶνι tollendum esse, ut χειμῶν τυφῶ idem sit, quod τυφῶ μένος Suppl. 555., recte vidit Voss. cur. Æschyl. p. 22.—ξὺν Glasg. male.

643. κακῶ στρόβῳ voluit Stanl., sed ποιμὴν κακός est procella.

646. ναυτικοῖς τ' ἐρειπίοις Schütz., sed quum ἀνθεῖν cum utroque casu jungi posset, structura variata est, quod recte viderunt Matthiæ Miscell. phil. ii. p. 6. et Voss. cur. Æschyl. p. 22. Exemplum habet Lobeck. ad Soph. Aj. p. 331. cf. quæ ad Choeph. 215. monebuntur.

648. ἢ ἔξητήσατο Schütz. ἢ ἔξητήσατο suspicatur Hermann. apud Lobeck. ad Phrynich. p. 718. Sed nihil mutandum est: *Deus aliquis aut dolo aut precibus effecit, ut servaremur.*—De duplici τις v. Elmslei. ad Aristoph. Acharn. 569. ad Sophocl. Œd. R. 1100.

650. ναῦν στελοῦσ' Canter. Glasg. Humboldt. Elmslei. ad Œd. R. 81. σωτὴν ναῦν θέλουσ' Pauw. νιν θέλουσ' Both. ναυστολοῦσ' Casaubon. Stanlei. Blomf. Sed nullam video mutandi necessitatem, θέλουσα est *lubens, propitia*, ut Choeph. 19. γινοῦ σύμμαχος βέλων ἐμοί. Suppl. 136. θέλουσα δ' αὖ θέλουσαν ἀγνά μ' ἐπιδίτω Διὸς κόρα.

651. ἀνορμον Both. ἀνόρμους Buttler. sine causa.

659. ἡμεῖς δ' Schütz. Both. male.—ταῦτ' Stanl. Pauw. Schütz. Both. Blomf. male, hoc enim foret τὰ αὐτὰ ἔχειν, ἢ ἡμεῖς ἔχομεν.

- 660 γένοιτο δ' ὡς ἄριστα. Μενέλεων γὰρ οὖν
 πρῶτόν τε καὶ μάλιστα προσδόκα μολεῖν.
 εἰ δ' οὖν τις ἀκτὶς ἡλίου νιν ἰστορεῖ
 καὶ ζῶντα καὶ βλέποντα, μηχαναῖς Διὸς, 685
 οὔπω θέλοντος ἐξαναλῶσαι γένος,
 665 ἐλπίς τις αὐτὸν πρὸς δόμους ἤξειν πάλιν.
 τοσαῦτ' ἀκούσας, ἴσθι τὰληθῆ κλύων.

ΧΟΡΟΣ.

- τίς ποτ' ὀνόμαζεν ᾧδ' στρ. α.
 ἐς τὸ πᾶν ἐτητύμως, — 690
 μή τις, ὄντιν' οὐχ ὀρῶμεν, προνοί-
 670 αῖσι τοῦ πεπρωμένου
 γλῶσσαν ἐν τύχῃ νέμων; —
 τὰν δορίγαμβρον ἀμφινεικῆ ὀ' 695
 Ἑλέναν; ἐπεὶ προπόντως
 Ἑλένας, ἔλανδρος, ἐλέπτολις,
 675 ἐκ τῶν ἀβροτίμων
 προκαλυμμάτων ἐπλευσε
 Ζεφύρου γίγαντος αὔρα,
 πολύανδροί τε φερέσπιδες, κυναγοὶ 700
 κατ' ἵχνος πλάταν ἄφαντον
 680 κελσάντων Σιμόεντος ἀκ-

660. δ' ἄρ' οὖν Stanl. Blomf. male. Causam addit, cur fausta cupienda et expectanda sint.

662. εἰ γὰρ Blomfield. sine causa.

Εἰν

666. κλύων Flor. κλύειν Farn.

668. In fine hujus versus interrogacionis signum perperam habet Vict.

670. προνοίαις vulgat., quod metri causa in προνοίαισι mutandum esse, recte vidit Pauw., quem sequuntur recentiores.

674. ἐλένας Blomf. et Elmsl. ad Eur. Bacch. 508., quod fere necessarium videtur.—Multa similia lusus etymologici exempla ex tragicis collegit Elmsl. l. c.

Agamemnoni.

675. ἀβροπήνων emendavit Salmas. Exerc. ad Solin. p. 78., quod receperunt Glasg. et Blomf., hic firmavit etiam allato Lycophr. 863. μήδ' ἀβροπήνους ἀμφιβάλλεσθαι πίπλους. Sed quamvis elegans est mutatio, vulgata, quum sensu non careat, non deserenda videtur.

677. Post αὔρα vulg. puncto distinguitur, quod propter sequentium sensum recte sustulit Pauw. Glasg. Blomf.

679. πλάταν vulg. πλάτας Cant. πλατῶν ex emendatione Heathii receperunt Schüz. Blomfield., sed non opus est; accusativus πλάταν a κελσάντων pendet, quod mox videbimus.

680. In κελσάντων offenderunt inter-

- τὰς ἐπ' ἀεξιφύλλουξ,
 δι' ἔριν αἰματόεσσαν. 705
 Ἰλίου δὲ κῆδος ὀρ-
 θάνυμον τελεσσίφρων
 685 μῆνις ἤλασε, τραπέζας ἀτί-
 μωσιν ὑστέρῳ χρόνῳ
 καὶ ξυνεστίου Διὸς 710
 πρassoμένα τὸ νυμφότιμον
 μέλας ἐκφάτως τίνοντας
 690 ὑμέναιον, ὃς τότε' ἐπέρρεπεν
 γαμβροῖσιν αἰεδεῖν.
 μεταμανθάνουσα δ' ὕμνον 715
 Πριάμου πόλις γεραῖα,
 πολύθρηνον μέγα που στένει, κικλήσκου-

pretes, quia genitivus non habere videbatur unde penderet, et verbum finitum deesse videbatur; quare κίλσαν τοῦ Casaub. Both. ἐκίλσαν οὖν Schütz. κίλσαν ναῦν Orell. ad Isocr. p. 371. Inepte Salzmann. observ. p. 15. κελσάντων pro tertia imperativi habet et vertit: *Appellere oportuit*. Sed, puncto post αὔρα deletō, ἐπλευσαν e præcedentibus supplendum esse, recte viderunt Pauw. et Heath., quos sequuntur Glasg. et Blomfield., qui tamen κίλσαντες dederunt, qua mutatione non opus est. Construas κατ' ἥχος κελσάντων πλάταν: *navigarunt, vestigium secuti eorum (Paridis et Helenæ), qui navem, non amplius conspiciendam, appulerant ad Simoentis ripas.*

681. ἀεξιφύλλους vulg. metro sensuque repugnante; quare ἐπ' αὐξιφύλλους Pears. Stanl., quod recepit Blomf., sed nescio, quomodo hoc vocabulis ἀμφιπολιτῶν respondere velit. ἀεξιφύλλους Pauw. Heath. Abresch. Schütz. Herm., quod recepi.

684. τελεσσίφρων vulg., quod metri causa recte mutavit Arnaldus, quem sequuntur recentiores.

685. ἤλασε Vict. ἤλασε, quod metrum poscit, Farn. et sic ex Stanleii emendatione Schütz. ἤλασεν Glasg. Blomf., huic tamen placet Wakefieldii

conjectura ἐπλάσεν, quod a πλάσσειν derivetur, inepte.

686. ἀτίμωξ ἢ Vict., quod egregia conjectura in ἀτίμωσιν mutavit Canterus, quem recte sequuntur recentiores.

689. τίνοντας Schütz., quod probat Buttler. et recepit Blomf. Referunt genitivum ad Διὸς, ut sit: *strenua Græcorum ira persequitur dchonestationem Jovis hospitalis, qui nuptiale illud canticum supra modum punit.* Sed notum est πρᾶσσειν cum duplici accusativo junctum, unde sensus hic esse videtur: *ira Deorum omnia perficiens contumelia, qua mensam Jovemque hospitalem affecerunt, pœnas exigit ab iis, qui carmen nuptiale celebraverant.* Sic locum recte explicarunt Heath., Voss. cur. Æschyl. p. 23. et Humboldt.

690. ἐπέρρεπει Farn. ἐπέρρεπει Glasg. Blomf.

692. μεταμανθάνουσα non est postea discens, non magis quam v. 214. μεταγινώσκειν postea cognoscere, ut putat Schütz., sed μεταμανθάνειν est aliquid dediscere, ita ut aliud quid ejus loco discas, quam vim verbis a μετὰ compositis inesse constat.

694. πολυθρέμω ex Bothii emendatione Schütz., propter vocabulum mox

- 695 σα Πάρην τὸν αἰνόλεκτρον,
παμπρόσθη πολύθρηνον αἰ- 720
ᾶν' ἄμφι πολιτᾶν
μέλεον αἶμ' ἀνατλάσα.
ἔθρεψεν δὲ λέοντα στρ. β'.
- 700 σίνιν δόμοις ἀγάλακτον
οὔτως ἀνῆρ φιλόμαστον, 725
ἐν βίτου προτελείοις
ἄμερον, εὐφιλόπαιδα,
καὶ γεγραοῖς ἐπίχαρτον.
- 705 πολέα δ' ἔσκ' ἐν ἀγκάλαις,
νεοτρόφου τέκνου δίκαν, 730
Φαιδρωπὸς ποτὶ χεῖρα, σαί-
νων τε γαστρὸς ἀνάγκαις.
χρονισθεὶς δ' ἀπέδειξεν ἀντ. β'.
- 710 ἔθος τὸ πρόσθε τοκήων.
χάριν τροφᾶς γὰρ ἀμείβων, 735

repetitum, in qua re eum semper offendisse vidimus.

696. *παμπρόσθη* vocabulum nihili est, quare *παμπενθῆ* emendarunt Casaubon. et Stanl. *παμπρόσθη* Pauw. et Abresch. *παμπήδην* Schütz. *πάμπροσθεν* Both. *πάμπροσθ* h. Blomfield. Sed huic vitio vix sine libris mederi licet.

697. *πολίταν* Farn. *πολιτᾶν* vel *πολητᾶν* metri causa legendum puto. Humboldt. *ἀμφί τε πολιτᾶν* legisse videtur, vertit enim: *conquerens propter civium vitam et effusum sanguinem*. Sed vocabuli *ἀνατλάσα* significatio postulat accusativum αἰῶνα, hoc sensu: *urbs quia miseram vitam agit propter civium cadem*. In Glasg. vocabula μέλεον αἶμα male commatibus inclusi sunt.

701. οὔτως vulg. metro et sensu ad-
"ως
versante. οὔτως Flor. οὔτως Farn. et sic ex emendatione Both. Schütz. Buttl. Herm. Blomf.

705. ἔσχ' vulg., quapropter *Φαιδρωπὸν*

et *σαίνοντα* conjecit Stanl. ἔσχι Heath. et Schütz. explicant *hesit*, quod esse non potest. ἔσκ' rectissime emendarunt Casaub. et Pears., quæ forma quum et Pers. 661. legitur, cum Blomf. eam recepi.

710. 11. Hi versus quum vulgo ita legerentur:

ἔθος τὸ πρὸς τοκήων.
χάριν γὰρ τροφᾶς ἀμείβων
strophicis non responderunt, quare Blomf. dedit

ἔθος τὸ πρὸς τοκήων. χάριν
γὰρ τροφῶσιν ἀμείβων.
et *τοκήων* quidem, atque *τροφῶσιν* ex Farn. recepit. Sed multa facilius mihi videtur ea mutatio, quam in textu exhibui. Nam *πρόσθε* sensus etiam poscit, ut sit: *antiquam parentum indolem*, γὰρ autem transposuerunt jam Pears. Heath. Schütz., idque non minus quam δι' sæpe a librariis loco motum esse, si post secundum tertiumve vocabulum positum erat, satis notum est; sic mox v. 736. cf. Schæf. melet. crit.

- μηλοφόνοισιν ἄγαισιν
 δαῖτ' ἀκέλευστος ἔτευξεν·
 αἵματι δ' οἶκος ἐφύρθη·
 715 ἄμαχον ἄλγος οἰκέταις
 μέγα σίνος πολυκτόνον. 740
 ἐκ θεοῦ δ' ἱερεὺς τις ἄ-
 τας δόμοις προσεβρέφθη.
 παραυτὰ δ' ἐλθεῖν ἐς Ἰλίου πόλιν
 720 λέγοιμ' ἄν, φρόνημα μὲν νηνέμου γαλάνας, 745
 ἀκασκαῖον δ' ἄγαλμα πλούτου,
 μαλθακὸν ὀμμάτων βέλος,
 δηξίθυμον ἔρωτος ἄνθος.
 παρακλίνουσ' ἐπέκραναν·
 725 δὲ γάμου πικρὰς τελευτὰς, 750
 δύσεδρος καὶ δυσόμιλος,
 συμφένα Περιμίδαισιν,
 πομπᾷ Διὸς ξενίου,

p. 76. Reisig. conject. in Aristoph. I. p. 147. Hic autem recte vocabulo *προφᾶς* postponitur, quia in eo sonus inest, cf. Stallb. ad Plat. Phileb. p. 90.

712. ἄταισιν vulg. ἄταις Flor. Metri causa Pauw. et Schütz. scripserunt *μηλοφόνους ἄταισιν*, Buttler. ἄταις *μηλοφόνους*, sed melius Herm. El. metr. p. 326. *μηλοφόνους ἄγαισιν*, quod cum Blomf. recepi.

715. ἄμαχον δ' Vict., sed δ' recte eiecerunt Pauw. Glasg. Schütz. Blomf.

716. πολυκτόνον vulg., quod correxerunt Both. Blomf.

718. *προσετρέφθη* Vict. contra metrum. *προσεβρέφθη* Glasg. Schütz. Blomf.

719. *παρ' αὐτὰ* Heath. Blomf., sine causa, neque *statim* vertendum est, sed *similiter*. — δ' οὖν *ἐλθεῖν* vulg., ut in anti-str. ἐν τοῖς βροτοῖς, ex qua lectione non solum versus sunt miserrimi, sed in antistrophico etiam male abundat articu-

lus. Recte igitur οὖν et τοῖς ejici jubet Hermann. ad Humboldt., quem cum Blomf. eo magis secutus sum, quod utrumque vocabulum abest in Flor. — ἦλθεν voluerunt Pauw. Stanl., λέγοιτ' ἄν Casaub. Pears., quia v. 724. male interpungebatur.

721. δ' inseruerunt Glasg. Blomf., metro sensuque postulante, quod ante A. facile excidere potuit.

724. Post *παρακλίνουσ'* vulg. interpungitur, quod tantas turbas excitavit, ut alii de emendatione cogitarent (vid. ad v. 719.), Blomf. de enallage casuum. Sed *παρακλίνουσ'* ad sequentia trahendum esse, viderunt Stanl. Abresch. Heath. Schütz. Humboldt. Significat: *deflectens ab indole priore, et ad pejus conversa*. *παρακλίνουσ'* Flor.

725. *πικρῶ* Flor., sed *πικρὰς τελευτὰς γάμων* habet etiam Eurip. Med. 1385., ubi v. Elmsl.

727. *Περιμίδαισι* vulg., quod recte mutavit Pauw.

νυμφόκλαυτος Ἑριννύς.

730 παλαίφατος δ' ἐν βροτοῖς γέρων λόγος ἀντ. γ'. 755
τέτυκται, μέγαν τελεσθέντα φωτὸς ὄλβον
τεκνοῦσθαι, μηδ' ἄπαιδα θνήσκειν·
ἐκ δ' ἀγαθῆς τύχας γένει
βλαστάνειν ἀκόρεστον οἰζύν. 760

735 δίχα δ' ἄλλων μονόφρων εἰ-
μί. τὸ δυσσεβὲς γὰρ ἔργον
μετὰ μὲν πλείονα τίπτει,
σφετέρᾳ δ' εἰκότα γέννα.
οἴκων γὰρ εὐθυδίκων 765

740 καλλίπαις πότμος αἰεί.
φιλεῖ δὲ τίπτειν ὕβρις στρ. δ'.
μὲν παλαιὰ νεά-
ζουσιν ἐν κακοῖς βροτῶν ὕβριν,
τότ' ἢ τόθ', ὅταν τὸ κύριον μόλῃ,

745 νεαρὰ φάους κότον 770
δαίμονά τε τὸν ἄμαχον, ἀπόλεμον, ἀνίερον,
θρᾶσος μελαίνας μελάθροισιν ἄτας,

729. Ἑριννύς Flor. Blomf., ut assolet.

730. ἐν τοῖς βροτοῖς vulg. de articulo
omisso vid. ad v. 719.

731. Post ὄλβον male commate di-
stinguunt Stanl. Glasg.

734. οἰζύν vulg., quod recte Pauwio
auctore disyllabum fecerunt recentiores.

736. τὸ γὰρ δυσσεβὲς vulg., quod me-
tro monente transposuerunt Pauw.
Heath. Schütz. Blomf. vid. quæ ad
v. 710. monita sunt.

739. δ' αἰ Stanlei. Glasg. Schütz.
Blomf., γὰρ ferri non posse existimantes,
sed vid. quæ ad v. 546. monuimus. cf.
Herm. ad Vig. p. 846.

740. αἰ Glasg. Blomf.

741. Quæ sequitur strophæ et anti-
strophæ pluribus vitis scatet, quam quæ
conjectura sanari possint, quare manum
ubique abstinui.

744. ὅταν metro adversatur, quare
ἄσποτον emendavit Pauw., quod rece-

perunt Schütz. et Blomfield. εὔτ' ἂν
proposuit Herm. ad Humboldt., qui in
antistrophæ igitur τὰ χερσόπασσ' ἰσθλὰ
legere videtur. Sed nihil mutare ausus
sum.

745. Vulgatam corruptam variis mo-
dis tentarunt interpretes: νεαρὰ φάους
σκότον Casaubon. νεαρὰ φύει κότον
Heath. νεαρὸν φάει σκότον Schütz. νίας
ραφῆς σκότου Seidler. de vers. dochm.
p. 57. νεοῖ ἀφῇ σκότον Herm. ap. Seid-
ler. l. c. νεαροφαῖ σκότον Herm. ad Hum-
boldt., quod ad librorum lectionem pro-
xime accedit.

746. Blomf. τε ejici vult, et præterea
ἀπόλεμον cum Stanleio et Abreschio;
ἄμαχον omittit Farn.; sed neutrum
abesse posse docet metrum antistrophici.
τὸν autem recte in τὰν mutasse videtur
Herm. ad Humb., ut habeat deinde
εἰδομέναν, quo referatur, neque muta-
tione egeat.

εἰδομέναν τοκεῦσιν.

δίκη δὲ λάμπει μὲν ἐν

ἀντ. δ'. 775

750 δυσκάπνοις δάμασιν,

τὸν δ' ἐναΐσιμον τίει βίον.

τὰ χρυσόπαστα δ' ἐσθλὰ σὺν πίνῳ χερῶν

παλιντρόποισιν ὅμ-

μασιν λιποῦσ', ὅσια προσέβα, δύναμιν οὐ σέβου-

755 σα πλούτου παράσημον αἶνω·

781

πᾶν δ' ἐπὶ τέρμα νωμᾶ.

ἄγε δὴ, βασιλεῦ, Τροίας πολίπορθ',

Ἀτρείως γένεθλον,

πῶς σε προσείπω; πῶς σε σεβίζω,

785

760 μῆθ' ὑπερέβας, μῆθ' ὑποκάμψας

καιρὸν χάριτος;

πολλοὶ δὲ βροτῶν τὸ δοκεῖν εἶναι

προτίουσι, δίκην παραβάντες.

τῷ δυσπραγοῦντι δ' ἐπιστενάχειν

790

765 πᾶς τις ἔτοιμος· δῆγμα δὲ λύπης

οὐδὲν ἐφ' ἧπαρ προσικνεῖται·

748. εἰδομένης Casaub. Pears. Heath. Schütz. εἰδόμενον Pauw., sed nihil mutandum est, si ad τὸν δαίμονα refertur.

750. δάμασιν pro vulg. δάμασι Pauw. Glasg. Blomf. δυσκάπνοισι δάμοις Schütz., qui versus aliter distribuit, male.

752. χρυσόπαστ' ἐσθλὰ Farn.—ἐσθλὰ conjectit Stanl., quod recepit Schütz., et omnino ἐσθλὰ corruptum videtur.

753. παλιντρόποις vulg., quod in παλιντρόποιον metri causa mutandum. Schütz. eadem de causa cum Pauw. et Heath. dedit λιποῦσ' ὅμμασιν, male.

754. ὅμμασιν item metrum postulat pro vulg. ὅμμασι. — προσέβα τοῦ παλιν scribendum putavit Canter., sed nihil post τοῦ excidisse docet metrum; igitur ipsum illud τοῦ ex errore natum omisi; προσέβα autem in

προσεβάλε mutari vult Hermannus, quod veri non est dissimile.

757. πολλίπορθ' reposuit Blomf., quod sine libris non licet.

759. σεβίζω Flor.

762. τὸ δοκεῖν εἶναι recte explicat Herm. ad Vig. p. 703.

763. παραβαίνοντες Farn.

764. δυσπραγοῦντι ex Grotii emendatione Heath. Schütz. Lobeck. ad Aj. 427., metri causa ut putabant, sed hoc ipso metrum corrumpitur, δυσπραγοῦντι enim secundam longam habet, quod jam vidit Erf. ad Soph. Aj. 418. ed. maj.

765. δῆγμα Vict., sed δῆγμα ex Stob. p. 499. emendavit Stephanus, et sic legitur in Farn.

766. ἐφ' ἧπαρ, ut v. 421. πολλὰ γοῦν

- καὶ ξυγχαίρουσιν ὁμοιοπρεπεῖς
 ἀγέλαστα πρόσωπα βιαζόμενοι.
 ὅστις δ' ἀγαθὸς προβατογνῶμων, 795
 770 οὐκ ἔστι λαβεῖν ὄμματα φωτὸς,
 τὰ δοκοῦντ' εὐφρονος ἐκ διανοίας
 ὑδαρεῖ σαίνειν φιλότῃτι.
 σὺ δέ μοι τότε μὲν στέλλων στρατιὰν
 Ἑλένης ἔνεκ', οὐ γάρ σ' ἐπικεύσω, 800
 775 κάρτ' ἀπομούσως ἦσθα γεγραμμένος·
 οὐδ' εὖ πραπίδων οἶακα νέμων,
 θράσος ἀκούσιον
 ἀνδράσι θνήσκουσι κομίζων.
 νῦν δ' οὐκ ἀπ' ἄκρας φρενὸς, οὐδ' ἀφίλως 805
 780 εὐφραν τις πόνος εὖ τελέσσασι.
 γνώσῃ δὲ χρόνῳ διαπευθόμενος
 τόν τε δικαίως καὶ τὸν ἀκαίρως
 πόλιν οἰκουροῦντα πολιτῶν.

ἐγγάνει πρὸς ἡπαρ. — προσεφικνύται
 Farn. ; in parœmiaco offendisse videtur
 Triclinius, ut v. 763.

767. καὶ νυκτὶ δὲ χαίρουσιν Stob. l.
 c., unde Hermann. ad Humboldt. le-
 gendum censet νυκτὶ δὲ χαίρουσιν: et
 lætantur, dum nocti similes sunt, vultu
 ad severitatem risu carentem composito.
 Sed sensus hic non magis aptus est,
 quam comparatio cum nocte. Multo
 melius ex vulgata lectione: quemad-
 modum cum aliis gemunt, quamquam
 dolorem ipsi sentiunt nullum, ita lætari
 etiam cum aliis videntur (ξυγχαίρουσιν
 est dativus, quod Schützius non vidit),
 vultum, minime ad risum compositum,
 ridere cogentes.

768. ἀγέλας τὰ Stob.—De hiatu in
 fine versus v. Herm. El. metr. p. 373.

770. Post φωτὸς in Vict. Cant. plene
 distinguitur.

774. οὐ γὰρ ἐπικεύσω vulgat. metro
 labante, quare οὐ γὰρ ἐπικεύσω Pauw.
 Both. Blomf., sed melius videtur οὐ γὰρ
 σ' ἐπικεύσω, quod proponit Buttler. Vul-

gatam male tuetur Doederl. spec. Soph.
 p. 20. locis aut corruptis aut minime
 aptis.

775. ἀπομούσως τ'—οὐτ' εὖ rescribi
 vult Elmsl. ad Eur. Med. 102. sine
 causa, et recte improbante Herm. in
 Classical Journal, xlii. p. 339.

776. νομῶν scribi voluit Stanl. οἶακα
 mediam longam habere oblitus; neque
 causa est, cum νέμειν ita interdum pro
 νομῶν ponatur, vid. Lobeck. ad Soph.
 Aj. 367.

777. ἐκούσιον vulg., sed ἀκούσιον, quod
 metrum sensusque postulant, recte re-
 posuerunt Canter. Casaub. Pauw. Glasg.
 Schütz.

780. πόνον ex emendatione Bothii
 Schütz. Blomfield., sed Schützius ipse
 in notis vulgatam bene explicat: nunc
 vero feliciter defunctis non leviter nec
 sine benevolentia gratus est exhaustus
 militia labor. τις autem, quod abest in
 Flor., quodque omittunt Humboldt. et
 Blomf., mihi quoque ejiciendum videtur.
 781. γνώσει Glasg. Schütz. Blomf.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

- πρῶτον μὲν Ἄργος καὶ θεοὺς ἐγχωρείους 810
 785 δίκη προσειπεῖν, τοὺς ἐμοὶ μεταίτιους
 νόστου, δικαίων θ' ὧν ἐπραξάμην πόλιν
 Πριάμου. δίκας γὰρ οὐκ ἀπὸ γλώσσης θεοὶ
 κλύοντες, ἀνδροβλήτας Ἰλίου φθορὰς
 ἐς αἵματηρὸν τεῦχος οὐ διχορρόπως 815
 790 ψήφους ἔθεντο· τῷ δ' ἐναντίῳ κῦτει
 ἐλπίς προσήει χεῖρὸς οὐ πληρουμένῳ.
 καπνῷ δ' ἀλοῦσα νῦν ἔτ' εὖσημος πόλις.
 ἄτης θύελλαι ζῶσι· συνθήσκουσα δὲ
 σποδὸς προπέμπει πύονας πλούτου πνοάς. 820
 795 τούτων θεοῖσι χρεὶ πολύμνηστον χάριν
 τίνειν· ἐπείπερ καὶ πάγας ὑπερκότους
 ἐπραξάμεσθα, καὶ γυναῖκὸς οὐνεκα
 πόλιν διημάθουνεν Ἀργεῖον δάκος,
 ἵππου νεοσσὸς, ἀσπιδηστρόφος λεῶς, 825
 800 πῆδημ' ὀρούσας ἀμφὶ Πλειάδων δύσιν·

788. ἀνδροβλήτας in Glasg. 2. obelo notatum est, quare Blomf. ἀνδροκμήτας reposuit; sed quamquam hoc vocabulum Æschylo usitatum est, non est cur illo non potuerit uti.

790. φθορὰς ἐψήφους ἔθεντο dictum est pro φθορὰς ἐψηφίσαντο, cf. Herm. ad Vig. 899. Pors. ad Eur. Phœn. 300. Seidler. ad Iph. Taur. 1061. Herm. ap. Seidl. ad Eur. Troad. 123. et in *Classical Journal*, xlv. p. 422. sq.

791. Hunc locum non intellexerunt editores. χεῖλος conjecerunt Stanl. et Casaubon. πληρουμένη dedit Schütz. προσίει χεῖρας Both., quod probant Voss. cur. Æschyl. p. 24. et Blomf. Sed nihil mutandum est: ad alterum autem vasculum spes tantum accessit manus (calculum absolventem injecturæ), quod igitur non implebatur, vel, ita ut non impletur.

793. Ζῶσι florent, vigent. v. Musgr. ad Soph. Cœd. R. 485. Erf. ad Cœd. R. 45.

796. χάρπαγας conj. Tyrwhitt. et Orell. ad Isocr. p. 371. ὑπερκότους præeunte Heathio Blomfield.; neutro opus est, πάγας ὑπερκοτοὶ sunt insidia gravi ira structa.

797. ἐπραξάμεθα Vict., quod correxit Stanl.

798. Ἀργεῖον sine causa obelo notavit Glasg. 2.

799. Schützcius aut νέστητος ἵππος ἀσπιδηστρόφου πλείως scribendum, vel totum versum ejiciendum putat. Utrumque quam sit non necessarium, nemo non videt. Recte vidit Heathius hoc versu appositionem contineri vocabulorum Ἀργεῖον δάκος, quibus non equus ille Trojanus, sed Argivi ipsi designantur.—De forma ἀσπιδηστρόφους dubitans Blomf. ἀσπιδηφόρος mavult, sed non possunt librarii compositum insolentius in locum notissimi sufficisse. Attamen et ego cum Lobeckio ad Phryn. p. 683. de ἀσπιδηστρόφους dubito, quia, quod recte animadvertit Blomf., non solebant in

- ὑπερθορῶν δὲ πύργον ὠμηστῆς λέων,
 ἄδην ἔλειξεν αἵματος τυραννικοῦ.
 θεοῖς μὲν ἐξέτεινα φροῖμιον τόδε·
 τὰ δ' ἐς τὸ σὸν φρόνημα, μέμνημαι κλύων, 830
 805 καὶ φημί ταῦτά καὶ συνήγορόν μ' ἔχεις.
 παύροις γὰρ ἀνδρῶν ἐστὶ συγγενὲς τόδε,
 φίλον τὸν εὐτυχοῦντ' ἄνευ φθόνου σέβειν.
 δύσφρων γὰρ ἴος καρδίαν προσήμενος,
 ἄχθος διπλοῖζει τῷ πεπαμένῳ νόσον· 835
 810 τοῖς τ' αὐτὸς αὐτοῦ πῆμασιν βαρύνεται,
 καὶ τὸν θυραῖον ὄλβον εἰσορῶν, στένει·
 εἰδὼς λέγοιμ' ἂν· εὖ γὰρ ἐξεπίσταμαι,
 ὁμιλίας κάτοπτρον, εἶδωλον σκιᾶς
 δοκοῦντας εἶναι κάρτα πρεσμενεῖς ἐμοί. 840
 815 μόνος δ' Ὀδυσσεὺς, ὅς περ οὐχ ἐκὼν ἔπλει,
 ζευχθεὶς ἔτοιμος ἦν ἐμοὶ σειραφόρος·

his compositionibus η adhibere, nisi ubi syllaba brevis vitanda erat, quare ἀσπιδοσπρόφος verum videtur, quod praebet Farn., facile enim ex noto ἀσπιδόσπρος librarii η recipere poterant.

801. ὑπερθορῶν Farn.

804. εἰς Blomf.—φρόνημ' ὃ μέμνημαι legendum putat Schütz., ineptissime, quum vulgat. nihil offensionis habeat, si ita explicatur: quod vero ad tuum erga me animum attinet, memini me audire, etc.

805. ταῦτα vulg., quod Casaubono auctore correxerunt recentiores.—ζυνήγορον Glasg. Schütz. Blomf.

807. φθόνων Flor. ψόρον Stob. p. 223.

808. καρδία Casaub. Pears. Grot. in Excerpt. Blomf., sed accusativum satis tumentur loci, quos collegit Lobeck. ad Soph. Aj. p. 249. Reisig. ad CEd. Col. 1162.

809. πεπαμένῳ vulg., quod correxerunt Glasg. Blomf.

810. αὐτοῦ Elmsl. ad Heracl. 814., sed vid. ad Choeph. 109.

812. Colon post λέγοιμ' ἂν sustulerunt recentiores, ut εἰδὼς ad sequentia tra-
 Agamemnon.

hatur, praeterea ὁμιλίας κάτοπτρον variis modis explicarunt. Schützius: expertus enim dico, quod in eorum consuetudinem tanquam in speculum inspexi, eos, qui mihi maxime benevoli videbantur, nil nisi umbrā quandam imaginem esse. Humboldt., qui post ὁμιλίας comma ponere, et hoc vocabulum pro accusativo habere videtur, hunc sensum expressit: expertus dico (probe enim novi familiaris meos) imaginem tantum et umbram fuisse, etc. Orell. p. 202. κάτοπτρον nominativum esse vult: ego, qui speculum fui amicorum meorum. Sed malim cum Blomf. ὁμιλίας κάτοπτρον explicare imaginem et speciem familiaritatis, et sic retenta antiqua interpretatione sensus commodissimus hic erit: expertus loqui possum; probe enim scio, speciem tantum familiaritatis umbrāque imaginem fuisse eos, qui maxime benevoli videbantur.

816. σειραφόρος vulg. σειράφορος Farn. idque ex Polluce vii. 24., ubi σειράφορος ex Aeschilo laudatur, restitui jubent Lobeck. ad Phryn. p. 645. et Blomf. Legitur eadem forma Eur. Iph. Aul.
 1

- εἴτ' οὖν θανόντος, εἴτε καὶ ζῶντος πέρι
λέγω. τὰ δ' ἄλλα, πρὸς πόλιν τε καὶ θεοὺς,
κοινοὺς ἀγῶνας θέντες ἐν πανηγύρει, 845
- 820 βουλευσόμεσθα. καὶ τὸ μὲν καλῶς ἔχον,
ὅπως χρονίζον εὖ μενεῖ, βουλευτέον.
ὅτῳ δὲ καὶ δεῖ φαρμάκων παιωνίων,
ἢ τοι κέαντες, ἢ τεμόντες εὐφρόνως,
πειρασόμεσθα πῆρ' ἀποστρέψαι νόσου. 850
- 825 νῦν δ' ἐς μέλαθρα καὶ δόμους ἐφεστίους
ἐλθὼν, θεοῖσι πρῶτα δεξιῶσομαι,
οἵπερ πρόσω πέμψαντες, ἤγαγον πάλιν.
νίκη δ' ἐπείπερ ἔσπετ', ἐμπέδως μένοι.

ΚΑΤΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

- ἄνδρες πολῖται, πρέσβος Ἀργείων τόδε, 855
- 830 οὐκ αἰσχυνοῦμαι τοὺς φιλόνορας τρόπους
λέξαι πρὸς ὑμᾶς· ἐν χρόνῳ δ' ἀποφθίνει
τὸ τάρεβος ἀνθρώποισιν. οὐκ ἄλλων πάρα
μαθοῦς', ἐμαυτῆς δύσφορον λέξω βίον,
τοσόνδ', ὅσονπερ οὗτος ἦν ὑπ' Ἰλῖω. 860
- 835 τὸ μὲν γυναῖκα πρῶτον ἄρσενος δίχα
ῥῆσθαι δόμοις ἔρημον, ἔκπαγλον κακὸν,
πολλὰς κλύουσαν κληδόνας παλιγκότους·
καὶ τὸν μὲν ἤκειν, τὸν δ' ἐπειςφέρειν κακοῦ
κάκιον ἄλλο πῆμα, λάσκοντας δόμοις. 865
- 840 καὶ τραυμάτων μὲν εἰ τόσων ἐτύγχανεν

225. et Aristoph. Nub. 1300. His auctoritatibus fultus, formam, quae analogia caret, eieci.

818. In Glasg. post θεοὺς non interpungitur, quod minus placet.

822. De δεῖ cum dativo vid. Elmsl. ad Eur. Med. 552.

824. πῆματος πρέψαι νόσον vulg., sed νόσος πῆματος nihil est, contra πῆμα νόσου dixit Soph. Philoct. 765. νοσούντων πῆματα Eur. Suppl. 238. πῆμα ἄτης Soph. Aj. 363., palmaria igitur est Porsoni

emendatio in Advers. p. 138. ed. Lips. πῆμ' ἀποστρέψαι νόσου, quam non potui non recipere cum Blomf.

833. Post βίον plene distinguitur in Glasg., et commate post Ἰλῖω, haud recte.

834. ἐπ' Ἰλῖω Farn.

837. ἡδονὰς vulg. κληδόνας ex conj. Stanleii recentiores omnes, quod verum esse docet v. 848.

838. Hunc versum recte explicat Schütz.: alium venire, mala nuntian-

- ἀνὴρ ὅδ', ὥς πρὸς οἶκον ὠχετεύετο
 φάτις, τέτρωται δικτύου πλέω λέγειν.
 εἰ δ' ἦν τεθνηκώς, ὥς ἐπλήθυνον λόγοι,
 τρισώματός τ' ἂν Γερυῶν ὁ δεύτερος. 870
- 845 πολλὴν ἄνωθεν, τὴν κάτω γὰρ οὐ λέγω
 χθονός, τρίμοιρον χλαῖναν ἐξήνχει λαβὼν,
 ἅπαξ ἐκαστῶ κατθανὼν μορφώματι.
 τοιῶνδ' ἕκατι κληθόνων παλιγκότων,
 πολλὰς ἄνωθεν ἀρτάνας ἐμῆς δέξης 875
- 850 ἔλυσαν ἄλλοι πρὸς βίαν λελημμένης.
 ἐκ τῶνδ' εἰ παῖς ἐνθάδ' οὐ παραστατεῖ,

tem, alium peiora afferre, nam λάσκον-
 τας δόμοις ad utrumque refertur.

841. ὠχετεύετο vulg., quod correx-
 it Heath.

842. Facile emendari possit τέτρωτ'
 ἄν, sed abstinendum est; nondum enim
 scit Clytæmnestra, an non revera per-
 multis vulneribus tectus sit. conf.
 Poppo prolegg. ad Thucyd. vol. i. p. 152.

843. ἐπλήθυνον Glasg. Blomf.

844. τ' ἂν vulg., quod sensu caret.
 γ' ἂν Abresch. Heath. Schütz., sed τ' ἂν
 legendum esse perspicuum est, quod in
 apodosi post εἰ saepius invenitur, ut
 Eum. 891. Soph. Aj. 451.

845 sq. Vexavit hic locus interpretes.
 Schütz. τὸν κάτω legit, et verba τὸν
 κάτω γὰρ οὐ λέγω χθονός τρίμοιρον paren-
 thesi includit, aut v. 845. ejiciendum
 putat, neutrum profecto recte. Blomf.
 post λέγω interpungit, et χθονός χλαῖναν
 interpretatur cum Bothio et Voss. cur.
 Æschyl. p. 24. de sepulchro, corporis
 mortui indumento. Quod ut per se
 bonum sit, ferri non potest propter se-
 quens μορφώματι, quod revera de plu-
 ribus corporibus viventibus sermonem
 esse indicat, neque hoc sensu com-
 paratio cum Geryone satis apta foret.
 Jam si, ut vulgo, post χθονός inter-
 pungitur, χλαῖνα debet corpus signifi-
 ficare, quod an alibi sic simpliciter dic-
 tum reperiatur, nescio; si χθονός χλαῖνα
 conjungitur, corpus vocatur involucrium
 terreum, id quod recentioribus poetis

usitatus sane est, quam Græcis. Utut
 sit, sensus hic esse debet: Si vero tot
 mortes obisset, quot multiplicabant
 rumores, posset, tanquam alter Geryon
 tricorpor, sapius sibi triplex in terra
 (nam quod sub terra est Geryonis cor-
 pus, non dico) corpus contigisse glo-
 riari. Nam πολλὴν τρίμοιρον χλαῖναν
 significat corpus triplex, quod non semel,
 sed saepius ei contigit, nam saepius quam
 ter mortuus esse dictus est; sic mox v.

849. πολλὰς ἀρτάνας ἔλυσαν saepe la-
 queum solverunt. Sept. Theb. 6. Ἐρσο-
 κλέης ἂν πολλὸς ὕμνοιτο. Quod vero ad-
 dit, se non de tricorpore umbra Geryonis
 loqui, quæ apud inferos sit, id non otio-
 sum est, sed ad invidiam removendam
 et ad sustentandam eam, quam præ se
 fert, amoris speciem, comparatum. Quum
 enim Agamemnonem cum Geryone com-
 parat, fieri possit, ut aliquis de Geryone
 apud inferos habitante cogitet eumque cum
 Agamemnone mortuo conferat, quare sub-
 jicit: longe absit, ut de Agamemnone
 mortuo loquar. Sic enim οὐ λέγω adhibetur,
 si quis significare vult, se abominari quod
 mali ominis esse possit, ut Eum. 869. Soph. Electr.
 1467.

850. εἰλημμένης Stanlei., sed alterius
 formæ exempla habet Elmsl. ad Eur.
 Bacch. 1100. λελημμένη suspicatur
 Schütz. male. Melius foret λελημμένης,
 quod conjicit Blomf., sed neque hoc ne-
 cessarium.

- ἑμῶν τε καὶ σῶν κύριος πιστευμάτων,
 ὥς χρῆν, Ὀρέστης· μηδὲ θαυμάσης τόδε.
 τρέφει γὰρ αὐτὸν εὐμενὴς δορυξενός 880
- 855 Σπρόφιος ὁ Φωκεὺς, ἀμφίλεκτα πῆματα
 ἑμοὶ προφωγῶν, τὸν θ' ὑπ' Ἰλίου σέθεν
 κίνδυνον, εἴ τε δημόθρους ἀναρχία
 βουλὴν καταρρίψειεν, ὥστε σύγγονον
 βροτοῖσι, τὸν πεσόντα λακτίσαι πλέον. 885
- 860 τοιάδε μέντοι σκῆψις οὐ δόλον φέρει.
 ἑμοιγε μὲν δὴ κλαυμάτων ἐπίσσυτοι
 πηγαὶ κατεσβήκασιν, οὐδ' ἐνὶ σταγάν.
 ἐν ὀψικοίοις δ' ὄμμασιν βλάβας ἔχα,
 τὰς ἀμφί σοι κλαίουσα λαμπτηρουχίας 890
- 865 ἀτημελήτους αἰέν. ἐν δ' ὀνείρασιν
 λεπταῖς ὑπαὶ κῶνωπος ἐξηγειρόμην
 ῥιπαῖσι θαῦσοντος, ἀμφί σοι πάθῃ
 ὀρῶσα πλείω τοῦ ξυνεύδοντος χρόνου.
 νῦν ταῦτα πάντα τλᾶσ' ἀπενθήτῃ φρενί, 895
- 870 λέγοιμ' ἂν ἄνδρα τόνδε, τῶν σταθμῶν κύνα,
 σωτῆρα ναὸς πρότονον, ὑψηλῆς στέγης
 στύλον ποδῆρη, μονογενὲς τέκνον πατρὶ,

853. μὴ δὲ Blomfield. contra sensum.

856. τὸν δ' Canter. Stanlei., sed τὸν
 δ recte Vict. et recentiores.

857. Post κίνδυνον male in Vict. plene
 distinguitur.

858. βόλον voluit Canter. καταρ-
 ξάφειν A Bresch., neutro opus est. Sed
 male Blomfield. explicat: si consilium
 iniret, cum, qui cecidit, magis concul-
 candi, quemadmodum mos est homini-
 bus. Nam quomodo βουλὴν καταρ-
 ξίστειν possit esse consilium inire, non
 video. Sub βουλῇ illi intelligi videntur,
 qui absente Agamemnone imperium ten-
 ent, iique sunt πεισύντες, si Agamem-
 non mortuus est. Infinitivum autem
 λακτίσαι a σύγγονον pendere, perspicuum
 est.—ξύγγονον Schütz.

θ τ

862. κατεσβηκασιν Flor.

863. ὄμμασι Glasg. Blomf.—κλαβάς
 Flor.

865. λαμπτηρουχίαι ἀτημέλητοι non
 sunt: signa per incuriam non exhibita,
 quod cum Heathio putat Blomf., sed
 signa, quæ negligebantur, i. e. non in-
 cendebantur, quia incendendi causa non-
 dum aderat; non igitur de incuria cu-
 stodium queritur, sed de longa mariti ab-
 sentia, quæ prohibuerit, quominus faces
 incenderentur.—ὀνείρασι Glasg. Blomf.

871. In Vict. Cant. post ναὸς comma
 ponitur, quod post πρότονον ponendum
 esse vidit Canterus, quem sequuntur
 Glasg. Schütz. Blomf.

872. στόλον Flor.

- καὶ γῆν φανείσαν ναυτίλοις παρ' ἑλπίδα,
 κάλλιστον ἤμαρ εἰσιδεῖν ἐκ χείματος, 900
 875 ὁδοιπόρῳ διψῶντι πηγαῖον ῥέος.
 τερπνὸν δὲ τάναγκαῖον ἐκφυγεῖν ἅπαν.
 τοιοῖςδὲ τοί νιν ἀξιῶ προσφθέγμασιν,
 φθόνος δ' ἀπέσται· πολλὰ γὰρ τὰ πρὶν κακὰ
 ἠνειχόμεσθα· νῶν δ' ἐμοὶ φίλον κἄρα, 905
 880 ἐκβαῖν ἀπῆνης τῆςδε, μὴ χαμαὶ τιθεῖς
 τὸν σὸν πόδ', ὦ νᾶξ, Ἰλίου πορθήτορα.
 ὀμῶμαι, τί μέλλεθ', αἷς ἐπέσταλται τέλος
 πέδον κελεύθου στρωννύναι πετάσμασιν;
 εὐθὺς γενέσθω πορφυρόστρωτος πόρος 910
 885 ἐς δᾶμ' ἀέλπτον ὥς ἂν ἡγῇται δίκη.
 τὰ δ' ἄλλα φροντὶς οὐχ ὕπνω νικωμένη
 θήσει δικαίως ξὺν θεοῖς εἰμαρμένα.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

- Λήδας γένεθλον, δαμάταν ἐμῶν φύλαξ,
 ἀπουσία μὲν εἴπας εἰκότως ἐμῇ· 915
 890 μακρὰν γὰρ ἐξέτεινας· ἀλλ' ἐναίσίμως
 αἰνεῖν, παρ' ἄλλων χρὴ τόδ' ἔρχεσθαι γέρας.
 καὶ τᾶλλα μὴ γυναικὸς ἐν τρόποις ἐμὲ
 ἄβρυνε, μηδὲ βαρβάρου φωτὸς δίκην,

873. In καὶ offendit Blomf., qui aut γῆν ἐκφανείσαν aut γαῖαν φανείσαν legendum aut verum ejiciendum putat. Sed videtur illud καὶ negligentiae cuidam poeticæ tribuendum esse.

876. Hunc versum post sequentem collocavit Schütz., ejiciendum putat Blomf., sed recte locum suum tenet, causam enim continet, quare istis gaudii et amoris nominibus Agamemnonem cumlaverit.

877. τοιοῖςδε τοῖνυν ἀξιῶ vulgat. τοίοις σε τοῖνυν ἀξιῶ Casaubon. Stanl. τοιοῖςδε τοῖνυν σ' ἀξιῶ Pauw., sed recte τοιοῖςδε τοί νιν Schütz., quod receperunt Glasg. Blomf., ita enim de Agamemnone locuta erat, ut tertia persona uteretur.—

ἀξιῶ honoro, vid. Elmsl. ad Eur. Heraclid. 918.

881. ἀναξ. vulg., quod metro postulante correxerunt Pauw. et Heath.— πορθήτορος emendavit Valcken. ad Eurip. Phœn. v. 854., sed poetico more ad pedem transfertur, quod de Agamemnone dicendum erat.

883. στρωννύναι vult Elmsl. ad Eur. Med. 1209., male.

885. εἰς Blomf.—Post ἄελπτον comma poni vult Voss. cur. Æsch. p. 24., quo sensus pessumdat.

887. ξὺν Schütz.

893. βαρβάρου Flor.

- χαμαιπετὲς βόαμα προσχάνης ἐμοί, 920
 895 μῆδ' εἵμασι στρώσας' ἐπίφθονον πόρον
 τίθει· θεοὺς τοι τοῖςδε τιμαλφεῖν χρεῶν·
 ἐν ποικίλοις δὲ θνητὸν ὄντα κάλλεσιν
 βαίνειν, ἐμοὶ μὲν οὐδαμῶς ἄνευ φόβου.
 λέγω κατ' ἄνδρα, μὴ θεὸν, σέβειν ἐμέ. 925
 900 χωρὶς ποδοψήστρων τε καὶ τῶν ποικίλων
 κληδῶν αὐτεῖ· καὶ τὸ μὴ κακῶς φρονεῖν,
 θεοῦ μέγιστον δῶρον. ὀλβίσαι δὲ χρεὶ
 βίον τελευτήσαντ' ἐν εὐεστοῖ φίλῃ.
 εἰ πάντα δ' ὥς πρᾶσσοιμ' ἂν, εὐθαρσῆς ἐγώ. 930

ΚΑΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

- 905 καὶ μὴν τόδ' εἰπὲ μὴ παρὰ γνώμην ἐμοί.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

γνώμην μὲν ἴσθι μὴ διαφθεροῦντ' ἐμέ.

ΚΑΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ἤϊξω θεοῖς δείσας ἂν ὧδ' ἔρδειν τάδε;

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

εἴπέρ τις, εἰδώς γ' εὔ τόδ' ἐξεῖπον τέλος.

ΚΑΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

τί δ' ἂν δοκεῖ σοι Πρίαμος εἰ τὰδ' ἤνυσεν; 935

894. βόημα Flor. Farn.

897. γὰρ pro δι Etymol. M. p. 426.

900. ποδοψήστρων δ' ἐμὴ τῶν Schütz., sed τὰ ποικίλα absolute est dictum de variegatis tapetibus, ut mox v. 910. cf. Theocrit. xv. 78. Aristophan. Plut. 1199. Phot. s. v. ποικίλον, quos laudat Blomf.

904. In εἰ ἂν offendit Blomf., qui ex Farn. receipt ἄνευ θάρσους; sed ita supra v. 336. θεοῖς δ' ἂν ἀμυγλάκητος εἰ μὲν σπράτος. Eur. Androm. 771. εἴ τι γὰρ ἂν πάσχοι τις ἀμήχανον, ἀλλὰ οὐ σπάνις εὐγενέταις. Phæn. 736. εἰ νυκτὸς αὐτοῖς προσβάλοιμ' ἂν ἐκ λόχου conf. Herm. ad Viger. p. 830. Sensus igitur erit: si omnia sic perficere possim, bono animo ero. In quo non video, quomodo nimiam parumque decoram Agamemnonis

fiduciam invenire potuerit Reisig. de vi et usu ἂν particulae, p. 107., qui propterea legi jubet: εἰ πάντα δ' ὥς πρᾶσσοιμ' ἂν εὐθαρσῆς ἐγώ, durior optativi εἶην elliptici admissa.

906. διαφθεροῦσ' ἐμοὶ conjecit Pors. Advers. p. 138. edit. Lips., probante Blomfield., sed γνώμην διαφθερεῖν est sententiam in pejus mulare, ut Eur. Med. 1051. χεῖρα δ' οὐ διαφθεροῦ. Hecub. 602. φύσιν διεφθεῖρε. Hippol. 389. ταῦτ' οὖν ἐπειδὴ τυγχάνω φρονούσ' ἐγώ, οὐκ ἴσθ' ὁποῖον φαρμάκον διαφθερεῖν ἔμελλον.

907. εὐξω Blomf.—Idem in ἤϊξω ἂν offendens, interrogationem sustulit, ut sit: Vovisses hac ita facere, si aliquid metuisses, inepte. Ἄν non ad ἤϊξω, sed ad infinitivum ἔρδειν trahendum est.

909. δοκεῖ hoc et sequente versu Vict.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

910 ἐν ποικίλοις ἂν κάρτα μοι βῆναι δοκεῖ.

ΚΑΤΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

μή νυν τὸν ἀνθρώπειον αἰδεσθεῖς ψόγον - - -

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

φήμη γε μέντοι δημόθρους μέγα σθένει.

ΚΑΤΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ὁ δ' ἀφθόνητός γ' οὐκ ἐπίζηλος πέλει.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

οὔτοι γυναικός ἐστιν ἱμείρειν μάχης.

940

ΚΑΤΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

915 τοῖς δ' ὀλβίοις γε καὶ τὸ νικᾶσθαι πρέπει.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ἦ καὶ σὺ νίκην τήνδε δῆριος τίεις ;

ΚΑΤΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

πιθοῦ κράτος μέντοι πάρες γ' ἐκὼν ἐμοί.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ἀλλ' εἰ δοκεῖ σοι ταῦθ', ὑπαί τις ἀρβύλας

λύοι τάχος προόδουλον ἔμβασιν ποδός,

945

920 σὺν ταῖς δέ μ' ἔμβαίνοινθ' ἀλουργέσιν, θεῶν

Cant., quod correxerunt Schütz. Glasg. Blomf. Corruptum est a librariis, qui putabant ἂν δοκῇ jungendum esse, neque intelligebant, ἂν hoc versu ad omis- sum ποιῆσαι, sequente ad βῆναι perti- nere; sæpe in hac re peccarunt librarii, ut Plat. Alcib. i. p. 105. A. 126. B. Alcib. ii. p. 138. C. ubi vid. Buttmann. cf. Bökh. ad Plat. Minoem. p. 142. Schæfer. melet. crit. p. 60.

911. αἰδεσθῆς Farn. αἰδεσθῆς Casau- bon. Pears. Pauw. Blomfield., sed ora- tio est interrupta.

913. Interrogationis notam in fine versus habet Vict.

916. τῆςδε Stanlei. Both.—δῆριος pro adjectivo habent Pauw. et Humboldt. δῆριως Bothius. τήνδ' ἀδῆριτος Buttl. Omnino nemo hunc versum satis apte explicavit, præcipue collocationem voca- bulorum καὶ σὺ et voc. τήνδε omnes

neglexerunt; nam quod Blomf. dicit: tunc adeo victoria appctens es, ut vel huiusmodi victoriam contentionis plu- rimi facias, id verbis non inest. Nisi quid vitii latet, non alius sensus esse potest, nisi hic: num tu quoque ejus- modi victoriam amas? i. e. ut vinci te patiaris, nam τήνδε ad nihil referri po- test, nisi ad τὸ νικᾶσθαι. Genitivus δῆριος, nisi quis Ienicam formam improbat, ni- hil offensionis habet, v. Lobeck. ad Soph. Aj. 1152.

917. μὲν τοι Blomfield. sine causa.

919. προόδουλος ex emendatione a Stanleio commemorata Blomf., male; poetice ἀρβύλαι vocantur προόδουλος ἔμ- βασις ποδός.—Punctum, quod in fine versus vulgo ponitur, recte sustulerunt Humboldt. et Blomf.

920. ζῶν Glasg. καὶ Flor.—τοῖς δὲ vulgat. ταῖςδε Heath, Schütz. Blomf.

- μή τις πρόσθεν ὄμματος βάλοι φθόνος.
πολλὴ γὰρ αἰδῶς σωματοφθορεῖν ποσὶν
φθείροντα πλοῦτον ἀργυρηνήτους θ' ὑφάς.
τούτων μὲν οὕτως· τὴν ξένην δὲ πρηνειῶς 950
925 τήνδ' ἐκόμενιζε· τὸν κρατοῦντα μαλθακῶς,
θεὸς πρόσθεν εὐμενῶς προσδέρκεται.
ἐκὼν γὰρ οὐδεὶς δουλίῳ χρῆται ζυγῷ.
αὐτὴ δὲ πολλῶν χρημάτων ἐξαίρετον
ἄνθος, στρατοῦ δάρεμ', ἐμοὶ ξυνέσπετο. 955
930 ἐπεὶ δ' ἀκούειν σοῦ κατέττραμμαι τάδε,
εἴμ' ἐς δόμων μέλαθρα, πορφύρας πατῶν.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

- ἔστιν θάλασσα, — τίς δέ νιν κατασβέσει; —
τρέφουσα πολλῆς πορφύρας ἰσάργυρον
κηκίδα παγκαίνιστον, εἰμάτων βαφάς. 960
935 οἶκος δ' ὑπάρχει τῶνδε σὺν θεοῖς, ἄναξ,
ἔχειν· πένεσθαι δ' οὐκ ἐπίσταται δόμος.
πολλῶν πατησμον δ' εἰμάτων ἂν εὐξάμην,
δόμοισι πρῶνεχθέντος ἐν χρηστηρίοις,

921. βάλλη Blomf., quod a nemine repositum esse miratur; sed nullam video mutandi causam, nam quamquam Eur. El. 900. legitur μή μέ τις βάλλη φθόνῳ, non ideo nostro loco idem est reponendum; ibi enim alius est sententiarum nexus.—De hac dictione φθόνος με βάλλει cf. Markl. ad Eurip. Iph. T. 1200.

922. σωματοφθορεῖν ita explicare conatur Voss. cur. Aeschyl. p. 24., ut σῶμα de tota familia accipiendum dicat, quod vix probandum est. σωματοφθορεῖν Casaubon. Stanlei. Glasg. 2. Buttl. δωματοφθορεῖν Schütz. Humboldt. Blomf. Vulgata vix sana, correctio autem incerta est, Schützio tamen magis assentior.—πόσιν Vict. Canter.

924. τοῦτ' οὖν, vel ταῦτ' οὖν scribendum putat Schütz., et fatendum est, genitivum τούτων, quem Pauw. omisso

περί explicat, habere aliquid offensionis. —οὕτω Flor. Farn. Glasg.

928. αὕτη Both. Blomf., quod non displicet.

930. καβίσταμαι var. lect. ap. Schol. κατίσταμαι Farn.

931. δόμους Flor.

933. εἰς ἀργυρον vulg. ἰσάργυρον egregia est emendatio Salmassii Exerc. Plin. p. 418. E., recepta a Glasg. Schütz. Blomf.

935. Vulgo post ἄναξ punctum ponitur, quod post ἔχειν recte collocarunt Glasg. Blomf., sed iidem οἴκοις dederunt, Blomfield. etiam οἶκον — τὰδε malit, sed nulla mutatione opus est, si ad ἔχειν, ut saepe, ὥστε suppletur.

937. διμάτων vulg., quod correxit Canterus.

939. μηχανωμένης vulg., corruptum

- ψυχῆς κομίστρα τῆςδε μηχανωμένη. 915
 940 ρίζης γὰρ οὔσης, φυλλὰς ἔκτε' ἐς δόμους,
 σκιὰν ὑπερτείνασα σειρίου κυνός.
 καὶ σοῦ μολόντος δωματῖτιν ἐστίαν,
 θάλλπος μὲν ἐν χειμῶνι σημαίνει μολών·
 ὅταν δὲ τεύχη Ζεὺς γ' ἀπ' ὄμφακος πικρᾶς 970
 945 οἶνον, τότ' ἤδη ψῦχος ἐν δόμοις πέλει,
 ἀνδρὸς τελείου δᾶμ' ἐπιστρωφωμένου.
 Ζεῦ, Ζεῦ τέλειε, τὰς ἐμὰς εὐχὰς τέλει·
 μέλοι δέ τοι σοὶ τῶνπερ ἂν μέλλῃς τελεῖν.

ΧΟΡΟΣ.

- τίπτε μοι τόδ' ἐμπέδως στρ. α. 975
 950 δεῖγμα προστατήριον
 καρδίας τερασκόπου ποτᾶται,
 μαντιπολεῖ δ' ἀκέλευστος ἄμισθος αἰοιδά·
 οὐδ', ἀποπτύσας δίκαν
 δυσκρίτων ὀνειράτων, 980
 955 θάρσος εὐπιθὲς ἵζει

propter vicina ψυχῆς τῆςδε; correxit Stanl., quem sequuntur Glasg. Schütz. Blomfield.

940. εἰς Blomfield.

941. ὑπερτείνασα Flor. ὑπερτείνουσα Casaub. Stanl. Blomf. male, quum præcesserit aoristus ἔκτετο.

943. δόμοις pro μολών Schütz. μολόν Blomf. θεμαίνει μολόν Voss. cur. Æsch. p. 25. Sed nihil mutandum, sensus enim est: quum tu domum redīs, rediens (i. e. ipso tuo reditu) astivum fervorem adfers. Qui sensus quum exprimendum et μολών repetendum esset, non poterant non poni genitivi, quamquam ad subjectum referuntur. Igitur hoc non eget quidem h. l. negligentiae excusatione, quæ in aliis locis observari potest, quos collegit Matthiæ Gr. gr. p. 818. Walch. emend. Liv. p. 74. Poppo Prolegg. in Thucyd. i. p. 119.

944. Ζεὺς τ' Farn. Vict., sed τ' deleverunt Pauw. Heath. Glasg. 1. Schütz. Blomf. Ζεὺς γ' Glasg. 2., idque recepi, Agamemnon.

intelligi enim non potest, quomodo illud τ' irrepserit.

946. ἐπιστρωφωμένου Flor. ἐπιστρωφωμένου Farn.

948. μέλλῃ Flor.—δέ τί σοι vulg. δέσσοι Flor. δέ σοί τι Pauw. Schütz. δέ τοι σοὶ Farn. Glasg. Blomf., quod verum puto.

950. δῆγμα conjecit Stephanus. δείμα Casaub. Stanl., quod receperunt Schütz. Humboldt. Blomf., sed vulgatum δῆγμα recte tuentur Pauw. et Voss. cur. Æschyl. p. 27. Significat ostentum illud, quod semper oculis observatur, et cum hoc bene convenit καρδία τερασκόπος, animus, qui ex ostento illo mala auguratur.

953. ἀποπτύσαν Casaub. Pauw. Glasg. Blomf., sed ἀποπτύσας est nominativus absolutus, quem jam sæpe observavimus, pro ἀποπτύσαντος ἑμῶν.

955. ἵζει vulg. ἥζει Schütz. ἵζει Casaub. Abresch. Glasg. Blomf., quod probo.

- φρενὸς φίλον θρόνον; χρόνος δ' ἐπεὶ
 πρυμνησίων ξυνεμβόλοις
 ψαμμίας ἀκάτας παρή-
 βησεν, εὖθ' ὑπ' Ἴλιον 985
- 960 ὦστο ναυβάτας στρατός.
 πεύθομαι δ' ἀπ' ὀρμιάτων ἀντ. ἀ.
 νόστον, αὐτόμαρτυς ὦν.
 τὸν δ' ἄνευ λύρας ὅμως ὑμνοῦδεῖ
 θεῖον Ἑριννός αὐτοδίδακτος ἔσθθεν 990
- 965 θυμὸς, οὐ τὸ πᾶν ἔχων
 ἐλπίδος φίλον θράσος.
 σπλάγχχνα δ' οὔτι ματάζει
 πρὸς ἐνδίοις φρεσὶν τελεσφόροις
 δίναις κυκλούμενον κέαρ. 995
- 970 εὐχομαι δ' ἀπ' ἐμᾶς τι

956. ἐπὶ Farn., quod ex conjectura reponi voluerunt Stanl. et Herm. ad Humboldt., qui præterea ξυνεμβολαῖς et παρήβησεν scribendum censet, et verbum hoc activo sensu accipere videtur. Reliquis non mutatis pro παρήβησεν Pauw. παρέβησεν scripsit, Schütz. et Both. ex Heathii conjectura παρέβην. Sed plura h. l. corrupta, nam ξυνεμβόλοις nihil est, quare Schneiderus in Lex. ξυνεμβολαῖς scribi jussit, quod recepit Both., qui præterea ψαμμίαις dedit; ξὺν ἐμβολαῖς conjecit Casaubon. ξὺν ἐμβόλοις Stanl. Abresch. Pauw. Deinde ἀκάτας, cujus loco Flor. ἀκάτα habet, non alibi exstat, et quamquam cum Both. et Blomf. in ἀκάτους mutaveris, non video, quid sint ψαμμίαι ἀκάτοι. Adjectivum ψαμμίας videtur ἀκάτας poscere, idque suspicatus est Tyrwhitt. Totum locum ita legendum putat Blomf.: χρόνος δ' ἐπεὶ πρυμνησίων ξυνεμβολαῖ ψαμμίαις ἀκάταις παρήβησαν. Mihi quidem, si quid conjectura assequi licet in loco corrupto, de quo eo difficilior est judicium, quod et antistrophicus v. 970. corruptus est, minore mutatione ita legi posse videtur: χρόνος δ' ἐπεὶ πρυμνησίων ξὺν ἐμβολαῖς ψαμμίας ἀκάτας παρήβησεν, diu est, ex

quo simul cum funibus littori arcuosa inhaerentibus consenuit exercitus, ut ab ἐμβολαῖς duplex genitivus pendeat.

961. ἀπ' ἐμμάτων meis oculis, ut Soph. Œd. Col. 15. Eur. Med. 211.

963. τὸν δ' vulgo. τὸν δ' Schütz. Glasg. Blomf.—ὅπως Farn. Vict. Cant. ὅμως ex vera Stanleii emendatione recentiores.

964. Ἑριννός Vict. Cant. Ἑριννός, quod metrum et sensus postulat, Glasg. Schütz. Blomf.

967. οὔτοι vulg. οὔτι metro exigente Casaubon. Abresch. Schütz. Glasg. Blomf.

968. ἐνδίοις δὲ φρεσὶν scribi vult Schütz., ne copula absit, sed κέαρ κυκλούμενον sunt nominativi absoluti pro genitivis.

970. Vulgatam, quam exhibui, corruptam esse, perspicuum est. τι in τοι mutari vult Pears., in τιν' Pauw. Heath. Schütz., in τὰδ Stanl. Pors. Advers. p. 138. ed. Lips. In Flor. legitur εὐχομαι δ' ἐξ ἐμᾶς ἐλπίδος, unde Blomf. dedit εὐχομαι τὰδ ἐξ ἐμᾶς ἐλπίδος, sed certi aliquid eo minus constitui potest, quum et strophicus corruptus sit.

ἐλπίδος ψύθη πεσεῖν,
 ἐς τὸ μὴ τελεσφόρον.
 μάλα γάρ τοι τᾶς
 πολλᾶς ὑγιείας

στρ. β'.

975 ἀκόρεστον τέρμα. νόσος γὰρ * *
 γείτων ὁμότοιχος ἐρεῖδει,
 καὶ πότμος εὐθυπορῶν
 ἀνδρὸς ἔπαισεν * * *
 * * * ἄφαντον ἔρμα.

1000

980 καὶ τὸ μὲν πρὸ χρημάτων
 κτησίῳ ὄκνος βαλὼν,
 σφενδόνας ἀπ' εὐμέτρου,
 οὐκ ἔδω πρόπας δόμος
 πημονᾶς γέμων ἄγαν,

1010

985 οὐδ' ἐπόντισε σκάφος.
 πολλά τοι δόσις ἐκ Διὸς ἀμφιλαφής τε καὶ
 ἐξ ἀλόκων ἐπετειῶν
 νῆστιν ὤλεσεν νόσον.

1015

971. ψύθη Vict. ψυδῆ Pauw. ψύθη Steph., quod recte receperunt Glasg. Schütz. Blomf.

973. Strophæ initium in vulgata lectione, quam exhibuimus, corruptum est. μάλα γέ τοι δὴ τᾶς Farn. τοι in τὸ mutarunt Schütz. Buttler. Blomf., sed neque sic versus antistrophico respondet, quem propterea violentius mutare coacti sunt. μάλα γὰρ οὖν τὰ πολλὰ τᾶς ὑγιείας suspicatur Lachmann. de chor. syst. p. 60., sed facilius foret μάλα γέ τοι τὸ τᾶς, ut γὰρ ex γε natum, τὸ a præcedente τοι absorptum sit.

974. ὑγιείας penultimam corripere recte observat Lachm.

975. ἀχάρεστον legendum putat Schütz., quod receperunt Both. et Humboldt., sed damnavi vulgata non potest, quum sensus propter incertam versus præcedentis lectionem non perspicuus sit.—Deesse aliquid in fine versus,

docet antistrophici metrum: νόσος μαγερεῖα conjecit Lachm., νόσος γὰρ αἰεὶ Blomf., qui ita etiam metro succurri posse dicit, ut omittatur πάλιν v. 992., quod abest in Farn. Res incerta est.

978. Lacunam hic esse, docent antistrophici. Schützius, qui in antistrophæ verba ἐπ' εὐλαβεία omisit, ante ἀνδρὸς unum vocabulum, fortasse πολλᾶκις, excidisse putat, et ἔπαισ' scripsit.

980. καὶ πρὸ μὲν τὸν χρημάτων κτησίῳ ὄκνον βαλὼν emendavit Schütz., quod probant Buttler. et Humboldt., neque displicet, nam etiamsi cum Casaubon. et Blomf. ὄκνος βαλὼν pro genitivis absolutis ὄκνου βαλόντος positum accipitur, tamen quomodo illud τὸ μὲν πρὸ χρημάτων explicandum sit, non video.

983. γόμος suspicatur Blomf. male.

985. οὐ δ' Glasg. male.

987. καὶ ἀλόκων Flor.

- τὸ δ' ἐπὶ γὰν πεσόνθ' ἀντ. β'.
- 990 ἄπαξ θανάσιμον
προπάρειθ' ἀνδρὸς μέλαν αἶμα τίς ἂν
πάλιν ἀγκαλέσαιτ' ἐπαείδων;
οὐδὲ τὸν ὀρθοδαῆ 1020
τῶν φθιμένων ἀνάγειν
- 995 Ζεὺς ἂν αὖτ' ἔπαυσεν ἐπ' ἀβλαβείᾳ.
εἰ δὲ μὴ τεταγμένα
μοῖρα μοῖραν ἐκ θεῶν
εἴργε μὴ πλέον φέρειν, 1025
προφθάσασα καρδίᾳ
- 1000 γλῶσσαν ἂν τὰδ' ἐξέχει.
νῦν δ' ὑπὸ σκότῳ βρέμει
θυμαλγῆς τε, καὶ οὐδὲν ἐπελπομένα ποτὲ 1030
καίριον ἐκπολυπεύσειν,
ζωπυρουμένας φρενός.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

- 1005 εἴσω κομίζου καὶ σύ· Κασάνδραν λέγω·

989. πεσόνθ' sensu caret, quare πεσόνθ' ἄπαξ Casaub. Pears. πεσόνθ' ἄπαξ Pauw. Blomfield., quod nescio quomodo strophico respondere velit. Schütz. propter strophicum a se mutatum violenta transpositione ita dedit: τὸ πεσόνθ' ἄπαξ ἐπὶ γὰν προπάρειθ' ἀνδρὸς θανάσιμον, nec tamen responsionem video. Mihi quidem certissimum videtur vocabula πεσόνθ' ἄπαξ ita transponenda esse:

τὸ δ' ἐπὶ γὰν ἄπαξ
πεσόνθ' θανάσιμον

hinc illud θ, quod ex sequente vocabulo male adhæsit vocī πεσόνθ'.

991. τίς τ' ἀγκαλέσαιτ' omisso πάλιν Farn.

993. οὐ δὲ τὸν ὀρθοδαῆ τοὺς φθιμένους ἀνάγειν Ζεὺς αὖτ' ἔπαυσεν; Schütz. omisit enim verba ἐπ' εὐλαβείᾳ γε, quæ vulg. post ἔπαυσεν leguntur, cum Cantero et Casaubono, eadem uncis inclusit Glasg. Sed ex Scholiastæ verbis: τὸ

Ἀσκήσιον γὰρ ἐπεραύνασεν ἀναστήσαντα τὸν Ἰσπόλυτον, ὥστε μὴ βλαβῆναι, intellexit Herm. ad Humboldt. scribendum esse Ζεὺς ἂν αὖτ' ἔπαυσεν ἐπ' ἀβλαβείᾳ, quod cum Blomf. recepi, succurrunt enim et codd., nam Flor. omittit γε, in Farn. autem legitur ἐπ' ἀβλαβείᾳ γε. Illud ἂν autem, quod sensu postulante post Ζεὺς insertum est, facile propter sequens αὖτε excidere potuit. Sensus hic est: neque, si Dii vellent mortuos reviviscere, Jupiter cum, qui rem bene perspectam habet (Æsculapium), prohibuisset, quominus mortuorum aliquem ad integritatem reduceret. Ad τῶν φθιμένων enim τινὰ supplendum est, de qua ellipsi v. Erfurdt. ad Soph. Ant. 1036. ed. min. Neque opus est cum Blomf. verba ἐπ' ἀβλαβείᾳ post ἀνάγειν collocare.

1002. Verba θυμαλγῆς τε καὶ οὐδὲν omittit Farn.

1005. ἀμνίτοις ex Aurati emenda-

- ἐπεὶ σ' ἔθηκε Ζεὺς ἀμηνίτως δόμοις
κοινωνὸν εἶναι χερνίβαν, πολλῶν μέτα 1035
δούλων, σταθεῖσαν κτησίῳ βαμοῦ πέλας.
ἔκβαιν' ἀπήνης τῆςδε· μηδ' ὑπερφρονεῖ.
1010 καὶ παῖδα γάρ τοι φασὶν Ἀλκμήνης ποτὲ
πραθέντα τλῆναι, καὶ ζυγῶν θιγεῖν βία.
εἰ δ' οὖν ἀνάγκη τῆςδ' ἐπιρρέποι τύχης, 1040
ἀρχαιοπλούτων δεσποτῶν πολλὴ χάρις.
οἱ δ' οὔ ποτ' ἐλπίσαντες ἤμησαν καλῶς,
1015 ὦμοί τε δούλοις πάντα, καὶ παρὰ στάθμην,
ἔχεις παρ' ἡμῶν οἰάπερ νορίζεται.

ΧΟΡΟΣ.

- σοί τοι λέγουσα παύεται σαφῆ λόγον. 1045
ἐντὸς δ' ἂν οὔσα μορσίμων ἀγρευμάτων,
πεῖθοί ἂν εἰ πείθοι· ἀπειθοίης δ' ἴσως.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

- 1020 ἀλλ' εἴπερ ἐστὶ μὴ, χελιδόνος δίκην,
ἀγνῶτα φωνὴν βάρβαρον κεκτημένη,
ἔσω φρενῶν λέγουσα πείθω νιν λόγῳ. 1050

ΧΟΡΟΣ.

ἔπου. τὰ λῶστα τῶν παρεστώτων λέγει.

tione Schütz. sine causa, sed adverbium neque significat cum benevolentia erga nos, quod voluit Wunderl. obss. critt. p. 152., neque absque nostra ira, absque dominorum savitia, quod putavit Buttler., sed sine ira erga te, quod se. ἀρχαιοπλούτοις ædibus te tradidit.

1011. Post πραθέντα vulgo commate interpungitur, quod recte sustulerunt Schütz. Glasg. Blomf. τλῆναι cum participio jungendum est, cujus constructionis exempla habet Wunderl. obss. critt. p. 152. sq.—θίγειν vulg., quod in θιγεῖν recte mutarunt Glasg. Blomf.—τλῆναι δουλείας μάζης βίον habet Flor.

1014. οἱ vulg., quod ex Stanleii voluntate correxerunt Schütz. Blomf.

1016. ἔχεις volunt Casaubon. Stanl. Pauw. Buttler., sed præsens præstat.

1019. πείθοι ἂν εἰ πείθοιο, ut infra v. 1365. χαίρουτ' ἂν εἰ χαίρουτ', ἐγὼ δ' ἀπειχόμεαι. Ad ἀπειθοίης autem non opus est ἂν ex præcedentibus repeti, quod vult Blomf., quum ἴσως vicem ejus sustineat, ut Suppl. 707. ἴσως γὰρ ἢ κήρυξ τις ἢ πρέσβυς μόλοι. Eurip. Iph. T. 1025. τὰ δ' ἄλλ' ἴσως ἅπαντα συμβαίνει καλῶς.

1021. Schütz. legendum putat βάρβαρον φρενῶν ἔσω κεκτημένη, λέγουσα πείθω νιν λόγῳ. Buttlerus post λέγουσα comma poni vult, ut ad Cassandram referatur. Sed ἔσω φρενῶν λέγουσα est ita loquens, ut intelligat.

1022. εἶσω Blomf.—πεῖθε legi jubet Elmsl. in Edinburgh Review, 1811. N. xxxvii. p. 81. male.

πείθου, λιποῦσα τόνδ' ἀμαξήρη θρόνον.

ΚΑΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

1025 οὔτοι θυραίαν τήνδ' ἐμοὶ σχολὴ πάρα
 τρίβειν· τὰ μὲν γὰρ ἐστίας μεσομφάλου
 ἔστηκεν ἥδη μῆλα πρὸς σφαγὰς πυρὸς, 1055
 ὡς οὔ ποτ' ἐλπίσασι τήνδ' ἔξιν χάριν.
 σὺ δ' εἴτι δράσεις τῶνδε, μὴ σχολὴν τίθει.

1030 εἰ δ' ἀξυνήμων οὔσα μὴ δέχει λόγον,
 σὺ δ' ἀντὶ φωνῆς φράζε καρβάνῳ χερσί.

ΧΟΡΟΣ.

ἐρμηνέως ἔοικεν ἡ ξένη τοροῦ 1060
 δεῖσθαι· τρόπος δὲ θηρὸς ὡς νειαιρέτου.

ΚΑΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ἥ μαίνεται γέ καὶ κακῶν κλύει φρενῶν,
 1035 ἥ τις λιποῦσα μὲν πόλιν νειαίρετον
 ἥκει· χαλινὸν δ' οὐκ ἐπίσταται φέρειν,
 πρὶν αἱματηρὸν ἐξαφρίζεσθαι μένος. 1065
 οὐ μὲν πλέω ρίψας ἀτιμωθήσομαι.

ΧΟΡΟΣ.

ἐγὼ δ', ἐποικτεῖρω γὰρ, οὐ θυμώσομαι.
 1040 ἴθ', ὦ τάλαινα, τόνδ' ἐρημώσας ὄχον,
 εἴπουσ' ἀνάγκη τῇδε καίνισον ζυγόν.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

ὁτοτοτοτοῖ ποποῖ δᾶ. στρ. ἀ. 1070

1024. πιβοῦ Blomf. ut solet.

1025. θυραίων Vict. Glasg. Schütz. perperam, nisi forte θυραίων legendum est, ut Soph. El. 305. Eur. Alc. 821. Omnino autem θυραίων cum τήνδε jungendum, et ad Cassandram referendum est, non ad Clytæmnestram, quod putat Blomf.

1037. Hoc versu desinit lacuna in Med. Guelph. Ald. Rob. Turn.—ἔξ ἀφρίζεσθαι Ald.

1038. εἴψας Turn.—ἀτιμωθήσομαι Farn. Vict. Stanl. Schütz. ἀτιμωστέ-

σομαι Rob. ἀτιμωθήσομαι Guelph. Aldin. Turn., quod cum Glasgov. et Blomf. prætulit.

1039. ἐπιποῖρω Guelph. Ald.

1040. ἴθ' Vict. Cant. Stanl., sed ἴθ' Med. Guelph. Ald. Rob. Turn. et recentiores.—ἐρημώσας Ald.

1041. ἔκουσ' Ald. Turn. Vict. εἴκουσ' Rob. ex Sophiani emendatione et sic recentiores recte.—ἀνάγκη τῇδε Ald. ἀνάγκη, τῇ δε Turn.—καὶ ἴσον Guelph. καὶ νίσον Ald.

1042. et 1046. ὁτοτοτοῖ Flor. ὁτοτοτοῖ

ὦ 'πολλον, ὦ 'πολλον.

ΧΟΡΟΣ.

τί ταῦτ' ἀνωτότυξας ἀμφὶ Λοξίου;

1045 οὐ γὰρ τοιοῦτος, ὥστε θρηνηταῷ τυχεῖν.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

ὁτοτοτοτοῖ ποποῖ δᾶ.

ἀντιστρ. ἀ.

ὦ 'πολλον, ὦ 'πολλον.

1075

ΧΟΡΟΣ.

ἡ δ' αὖτε δυσφημοῦσα τὸν θεὸν καλεῖ
οὐδὲν προσήκοντ' ἐν γόοις παρυστατεῖν.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

1050 Ἄπολλον, Ἄπολλον,

ἀγνιᾶτ' ἀπόλλων ἐμός.

ἀπάλεσας γὰρ οὐ μόλις τὸ δεύτερον.

1080

ΧΟΡΟΣ.

χρήσειν ἔοικεν ἀμφὶ τῶν αὐτῆς κακῶν.
μένει τὸ θεῖον δουλίᾳ περ ἐν φρενί.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

1055 Ἄπολλον, Ἄπολλον,

ἀντ. β'.

ἀγνιᾶτ' ἀπόλλων ἐμός.

Farn. et sic Blomf.—πομοποῖ δᾶ Flor.
Farn.—ὁτοτοῖ, ὁτοτοῖ vult Blomfield.
sine causa. Idem πόποι dedit, sed ποποῖ
non est Deorum invocatio, sed inter-
jectio dolorem exprimens.

1043. et 1047. Ἄπολλον, Ἄπολλον
Farn. Vict. Stanl. Glasg. Schütz., sed
ἀπολλων ὦπολλων Guelph. Ald. Rob.
Turn. ὦ 'πολλον ὦ 'πολλον Med., quod
recepit. ὦ 'πολλον ὦ 'πολλον Blomf.

1044. ἀνωτότυξας legendum suspi-
catur Steph., et sic legitur apud Schol.
ad Eurip. Phœn. 1026., sed ἀνωτότυξας
refertur ad Cassandræ exclamationem
ὁτοτοτοῖ.

1049. προσήκοντ' ἐγγυγίοις Ald.

1051. ἀγνιῦ τ' Turn. Vict. Stanl.
Glasg. Schütz., sed quid illud τε sibi
velit, nemo dixerit. ἀγνιᾶ τ' Med.
ἀγνιᾶτ' Flor. ἀγνιᾶτ' Farn. ἀγνιᾶ τ'

Aldin. ἀγνιᾶτα Rob., unde recte ἀγνιᾶτ'
Herm. El. metr. p. 265. et Blomf.
Ἄπόλλων ἀγνιᾶτης commemoratur a
Steph. Byz. s. v. Ἀγνιᾶ.

1052. ἀπώλεσας Ald.—Similem in
vocalibus Ἀπόλλων et ἀπολλύναι lusum
habet Euripides Phœtonte laudatus ab
Elmsl. ad Eur. Bacch. 508.—De οὐ
μόλις v. Herm. ad Vig. p. 788.

1053. χράειν Guelph. Aldin. κλάειν
Turn.—αὐτῆς Aldin. Rob.

1054. παρ' ἐν Med. Aldin. Turn.
παρὲν Vict. παρὲν Farn. Rob., sic con-
jecit Stanl. et dederunt Pauw. Glasg.
Sed recte Schütz. emendasse videtur
περ ἐν, quod recepit Blomf.

1056. ἀγνιῦ τ' vulg. ἀγνιᾶ τ' Med.
Ald. ἀγνιᾶ τ' Rob. ex emendatione
Sophiani, in cod. enim invenit ἀγνιᾶτ'.
Vid. ad v. 1051.

ἃ ποῖ ποτ' ἡγαγές με; πρὸς ποίαν στέγην; 1085

ΧΟΡΟΣ.

πρὸς τὴν Ἀτρειδῶν· εἰ σὺ μὴ τόδ' ἔννοεῖς,
ἐγὼ λέγω σοι· καὶ τὰδ' οὐκ ἔρεῖς ψύθη.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

1060 ἃ, ἃ.

μισόθρον μὲν οὖν, πολλὰ συνίστορα στρ. γ'.
αὐτοφόνα κακὰ, κάρταναν,
ἄνδρες σφαγεῖον καὶ πέδον ῥαντήριον. 1090

ΧΟΡΟΣ.

ῥοικεν εὗρις ἢ ξένη κυνὸς δίκην

1065 εἶναι, ματεύειν δ' ὧν ἀνευρήσει φόνον.

1057. ἃ Rob.—ποῖ ποῖ vel ποῖ δὴ pro ἃ ποῖ legi vult Elmsl. in Museo crit. Cantabr. vi. p. 306. sine causa.

1058. εἰ σὺ. τὸ, μὴδ' ἔννοεῖς Flor. εἴ. τόπερ μὴ δ' ἔννοεῖς Farn.

1059. σοι pro σοι Rob.—κᾶτα δ' οὐκ Flor.

1060. Interjectiones ἃ ἃ, quæ in Farn. Vict. absunt, omiserunt recentiores, sed leguntur in Med. Ald. Rob. Turn., indeque restitui. εὔ εὐ Guelph. ex frequente litterarum α et ευ confusione. ἃ, ἃ Blomf.

1061. ξυνίστορα vulg., quod in συνίστορα metri causa mutarunt Pauw. Glasg. Blomf., et sic Flor.

1062. Versus hic antithetico non respondet, quare αὐτοφόνά τε κακὰ scribi voluerunt Pauw. et Herm., καὶ κάρταναν Lachm. de chor. syst. p. 105., in antistrophico τὰ βρέφη Blomf., quorum quum unumquodque verum esse possit, neque alterum magis sit verisimile, nihil mutare malui.—αὐτοφόνα vulg. αὐτοφόνα Rob. Flor., quod recte recepit Blomf.—κάρταναν vulg. κάρταναν ex emendatione Stanleii et Casauboni Schütz. Blomf., accusativum enim poscit adjectivum συνίστορα, cf. Erf. ad Soph. Ant. 783. ed. min., sed facilius mutatio est κάρταναν, quum notum sit, quam sæpe ν et ι in codd. confundantur, cf. Seidl. ad Eur. Troad. 206., neque sensus pluralem postulat. Dispicit

ratio Lachmanni, qui, puncto post οὖν posito, συνίστορα, ut reliqua omnia, pro nominativis habet.

1063. σφάγιον Ald. Rob. Vict., sed σφαγεῖον Turn., quod metri causa recentiores recte receperunt.—πέδον Pears. Schütz. Humboldt., quod propter copulam καὶ ferri non potest, quamquam fatendum est, adjectiva in ηριος semper fere activam vim habere; nam quæ contra afferri posse videantur, λυτήριον λύπημα Soph. Trach. 551. ἰκίτην σωτήριον Soph. Œd. Col. 477. κληδόνες σωτήριοι Choeph. 498. πλοῦτον λυτήριον Choeph. 806., ea omnia, si accuratius adspexeris, activa esse invenies. Tantum σπέρμα σωτήριον Choeph. 234. et σωτήρια πρᾶγματα Agam. 632. possunt quodammodo passiva vi prædita videri.

1064. εὔρις Vict. Stanl. Schütz. εὔριν Blomf. εὔριν etiam Med., sed deletο ν superscriptum est ε antiqua manu. εὔρις Guelph. Ald. Rob. Turn., unde propter majorem librorum auctoritatem et quia forma est rarior, cum Glasg. εὔρις scripsi.

1065. μαντεύει Med. Guelph. Ald. Rob. ματεύει Vict. Stanl. Glasg. Schütz., sed ματεύειν rectissime Turn., retento ν, quod et meliores libri habent, sed loco suo motum, idque cum Blomfield. revocavi.—ὧν ἂν εὐρήσει Med. ὧν ἂν εὐρήσῃ Guelph. Rob. ὧν ἂν εὐρήσῃ Ald. ὧν ἂν ἀνευρήσει Turn. ὧν ἀνευρήσει

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

μαρτυροῖσι γὰρ τοῖςδ' ἐπιπείθομαι ἀντ. γ'.
 κλαιόμενα τάδε βρέφη σφαγὰς,
 ὅπτάς τε σάρκας πρὸς πατρὸς βεβρωμένας. 1095

ΧΟΡΟΣ.

ἤμεν κλέος σοῦ μαντικὸν πεπυσμένοι,
 1070 ἤμεν, προφήτας δ' οὔτινας μαστεύομεν.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

ἰὼ ποποῖ, τί ποτε μῆδεται; στρ. δ'.
 τί τόδε νέον ἄχος μέγα
 μέγ' ἐν δόμοισι τοῖςδε μῆδεται κακὸν 1100
 ἄφερτον φίλοισιν, δυσίατον· ἀλλὰ δ'
 1075 ἐκὰς ἀποστατεῖ;

ΧΟΡΟΣ.

τούτων αἰδῆς εἰμι τῶν μαντευμάτων.
 ἐκεῖνα δ' ἔγνων· πᾶσα γὰρ πόλις βοᾷ.

Vict. Stanlei. Schütz., sed ὡν ἀνευρήσι
 unice verum esse collatæ inter se me-
 liorum librorum lectiones facile docent,
 idque cum Glasg. Blomf. dedi.

1066. Antistrophæ etiam α, ᾠ, π, τ, ε-
 misit Blomf., sed quum h. l. in libris
 non exstet, omisi, neque ad respon-
 sionem necessarium videtur, cum ejus-
 modi exclamations extra versum poni
 soleant.—μαρτυροῖς γὰρ vulg. μαρτυροῖς
 μὲν γὰρ Flor. μαρτυροῖς γὰρ οὖν Abresch.,
 sed μαρτυροῖσι γὰρ recte Pauw., quem
 sequuntur Glasg. Blomf.—τοῖςδε πεί-
 θομαι Flor. Ald. Rob. τοῖςδε πείθομαι
 Turn. Vict. Stanl. Schütz. repugnante
 metro. τοῖσι δ' ἐπιπείθομαι Glasg. l.,
 sed τοῖςδ' ἐπιπείθομαι recte Abresch.
 Glasg. 2. Blomf.

1067. Accusativi, qui sequuntur,
 sunt absoluti, pro genitivis, v. Elmsl.
 ad Eur. Heracl. 693.—τὰ βρέφη Ven.
 Flor., quod metri causa recepit Blom-
 field. vid. quæ ad v. 1062. monita sunt.
 —Comma, quod vulgo post βρέφη poni-
 tur, recte sustulit Schütz., σφαγὰς enim
 a Κλαιόμενα pendet.—σφαγὰς τε Rob.

1069. s. ἡ μὲν—ἡ μὲν Guelph. Farn.
 Ald. ἡμεν—ἡμεν Rob. ἡμεν—ἡ μὲν
 Aganctmon.

Turn. ἡμεν—ἡμεν Vict. ἡ μὲν—ἡμεν
 Glasg. Blomf. ἡμεν—ἡμεν Schütz.
 Humboldt., sed non est cur tantum a
 libris discatur, quum ἡμεν—ἡμεν bo-
 num sensum præbeat.

1070. ματεύομεν Schütz. contra li-
 brorum omnium auctoritatem sine causa.

1071. ἰὼ hic et in antistrophico bis
 posuit Blomf., sine causa.—πόποι Blomf.
 ex Rob. Ven. Farn., ut v. 1042.—
 Post ποποῖ Rob. Chori personam ponit.
 —μῆδεται Ald.

1072. ἄχος vulg. ἔχος Casaub.
 Pears. ἄγος Both. Schütz. ἄχος Flor.
 Farn. Seidl. de verss. dochm. p. 161.
 Blomf. recte. Θ ex sequente O natum
 est.

1074. φίλοισι vulg., quod metri causa
 in φίλοισιν mutandum esse viderunt Pauw.
 Glasg. Blomf. et sic Farn.—ἀλλὰν Vict.
 Canter. ἀλλὰ vel ἀλλὰς conj. Tyrwhitt.,
 sed ἀλλὰ habent Med. Ald. Rob. Turn.,
 et hinc Schütz. Glasg. Blomf.

1077. βοᾷ πόλις Farn. Vict. Cant.
 Stanl. Schütz., sed πόλις βοᾷ Med.
 Guelph. Ald. Rob. Turn., et hinc recte
 Glasg. Blomf.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

ἰὼ τάλαινα, τόδε γὰρ τελεῖς, ἀντ. δ'. 1105
τὸν ὁμοδῆμνιον πόσιν

- 1080 λουτροῖσι φαιδρύνασα; πῶς φράσω τέλος;
τάχος γὰρ τόδ' ἔσται. προτείνει δὲ χεῖρ' ἐκ
χειρὸς ὀρεγομένα.

ΧΟΡΟΣ.

οὐπὼ ξυνῆκα· νῦν γὰρ ἐξ αἰνιγμάτων 1110
ἐπαργέμοισι θεσφάτοις ἀρηχανῶ.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

- 1085 ἔ, ἔ, παπαῖ, παπαῖ, τί τόδε φαίνεται; στρ. έ.
ἧ δίκτυόν τί γ' Ἄιδου;
ἀλλ' ἄρκυς ἡ ξύνευνος, ἡ ξυναιτία
φόνου. στάσις δ' ἀκόρετος γένει 1115
κατολολυξάτω θύματος λευσίμου.

ΧΟΡΟΣ.

- 1090 ποίαν Ἐριννὸν τήνδε δάμασιν κέλη
ἐπορθιάζειν; οὐ με φαιδρύνει λόγος.

1080. φαιδρύνασ' Rob.

1081. προτείν δὲ χεῖρ' Aldin. Turn.
προτείνει δὲ χεῖρ * ἐκ Rob. (asterisco
forsitan ex errore typ. pro apostropho
posito) προτείνει δὲ χεῖρ' Glasgov. Schütz.
προτείνει γὰρ χεῖρ Ven. προτείνει δὲ χεῖρ
Vict. Blomf. Herm. ad Humboldt.
Lachm. p. 103. propter versum se-
quentem.

1082. χειρὸς Glasg. 2. Blomf. metri
causa, quod non necessarium est.—χει-
ρὸς ὀρεγομένα Flor. Farn., quæ aperte
metrica est Triclinii correctio, quum
χειρὸς ὀρεγομένα strophico recte respon-
dere ignoraret. Sed ex scholiastæ
verbis διαδίσχονται δὲ ἀλλήλους τοῖς ὀρε-
γμασιν τῶν χειρῶν Ἀγισθὸς καὶ Κλυταί-
μνηστρα Hermann. ad Humboldt. con-
jecit ὀρίγματα legendum esse, quem
sequuntur Blomfield, et Lachm. Dif-
ficilis sane est optio inter has lectiones
προτείνει δὲ χεῖρ' ἐκ χειρὸς ὀρεγομένα et
προτείνει δὲ χεῖρ ἐκ χειρὸς ὀρίγματα. Hæc
quidem elegantior videtur et doctior,

prætereaque versum strophico ad amu-
sim exæquat; sed quum illa optimis
libris nitatur, neque aut sensus aut
metri causa offensionem habeat, de-
serere eam non ausus sum. Præterea
aptius videtur, de Clytæmnestra sola
sermonem esse, quum Ægisthi nullam
adhuc mentionem injecerit Cassandra.

1083. θὴν γὰρ vult Schütz. male.

1084. ἐπ' ἀργέμοισι Med. Farn.
Turn. var. lect. ap. Stephan.—ἀμνη-
μονῶ Ven.

1036. αἶδου Ald. Rob. Turn. Schütz.
invito metro.

1087. ἀκόρετος vulg., quod in ἀκό-
ρετος mutandum esse metrum docet, et
sic Hermann. Blomf.

1088. θύματι Ald. θύματι Turn.

1090. ἔρινν Med. Rob. ἔρινν Guelph.
Blomf. ἔρινν Ald. ἔρινν Turn. Vict.—
δάμασι Rob. Turn.—κέλη Rob. κέλη
Vict. κάλη Ald. καλεῖ Turn. κέλει
Glasg. Schütz. Blomfield. sine libris.

1091. ἐπορθιάζων Turn.

ἐπὶ δὲ καρδίαν ἔδραμε κροκοβαφῆς
σταγὼν, ἅτε καὶ δορία πτώσιμος 1120
ξυνανύτει βίου δύντος αὐγαῖς.

1095 ταχεῖα δ' ἅτα πέλει.

ΚΛΕΣΑΝΔΡΑ.

ἂ, ἂ· ἰδοὺ, ἰδοὺ· ἅπεχε τῆς βοῦς ἄντ. έ.
τὸν ταῦρον· ἐν πέπλοισιν 1125
μελάγκερων λαβοῦσα μηχανήματα
τύπτει· πιτνεῖ δ' ἐν ἐνύδρῳ τεύχει.

1100 δολοφόνου λέβητος τύχαν σοὶ λέγω.

ΧΟΡΟΣ.

οὐ κομπάσαιμ' ἂν θεσφάτων γνώμων ἄκρος
εἶναι, κακῶ δὲ τῷ προσεικάζω τάδε. 1130
ἀπὸ δὲ θεσφάτων τίς ἀγαθὰ φάτις
βροτοῖς στέλλεται; κακῶν γὰρ διαί

1092. ἐπὶ Guelph. Ald.—ἔδραμαι Turn.

1093. καὶ δορία Ald. Turn. καὶ διρία Rob. καὶ δορία Vict. Variæ sunt virorum doctorum conjecturæ: ἅτε καὶ δορὶ πτώσιμος Casaubon. Stanl. Schütz. Blomf. ἅτε καὶ δορῆ πτώσιμος Pears. ἅτε κἀνορία πτώσιμος Pauw. ἅτε γῶ δορὶ πτώσιμος Herm. ad Humboldt., sed ut dativus duplex incommodus est, ita intelligi non potest, unde illud α ante πτώσιμος irrepserit. Locus sine libris sanari non posse videtur, quare vulg. retinui.

1094. ξυναντεῖ Aldin. Rob. Turn. ξυναντεῖ Vict. Stanlei. Schütz. Herm. ad Humboldt. ξυνανύτει Glasg. Blomf. Quum propter præcedentis versus obscuritatem sensus non perspicuus sit, de lectionis veritate judicari non potest.—αὐγὰς Pauw. Heath. Schütz.

1096. βοῆς Farn.

1097. πίπλοισι Guelph. Ald. Turn. Glasg.

1098. μελαγκέρωνι Guelph. Ald. μελαγκέρων Rob. μελαγκέρων var. lect. ap. Schol. et sic Casaub. Schütz. Humb., quod si verum esset, neque κικρυμμένῳ explicandum esset cum

Schol., neque cum Schütz. de bipenni corneo manubrio instructa accipiendum, sed ad vaccam referendum esset, nigris cornibus præditam. Ea autem minus apte μηχανήματα vocarentur, et ob id ipsum præfero vulgatum μελαγκέρων, ad taurum referendum.

1099. πίπτι Guelph. Aldin. πίπτει Turn.—δ' ἐνύδρῳ vulg. δ' ἐν ὑδρῶ Ald., sed δ' ἐν ἐνύδρῳ metri causa recte Schütz. Blomf. Sed Blomf. etiam κύττει pro τεύχει dedit, quod non necessarium est.

1100. δὲ ante λέβητος habent Vict. Cant. Stanl. Schütz., sed recte abest in Med. Guelph. Flor. Farn. Ald. Rob. Turn. Glasg. Blomf.—χέβητος Ald.

1101. οὐκ ὀμπάσαι μ' ἂν ἐν σφάτων Ald.

1102. κακῶ δέτω Ald.

1103. ἀποδίδες φάτων Ald.—τίς vulg., sed τίς scribendum, et post στέλλεται, ubi vulg. puncto distinguitur, interrogationis notam ponendam esse, viderunt Heath. Pauw. Schütz. Blomf.

1104. βροτοῖσι Farn. Vict. Stanl. Schütz., sed βροτοῖς, quod metrum postulat, Med. Guelph. Ald. Rob. Turn. Glasg. Blomf.—κακῶν γὰρ δὴ αἱ Farn. Vict. Glasg. l. hinc κακῶν δὴ γὰρ αἱ

1105 πολυεπιῖς τέχραι θεσπιωδὸν
φóβον φέρουσιν μαθεῖν.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

ἰῶ, ἰῶ, ταλαίνας κακόποτμοι τύχαι. στρ. 5'. 1135
τὸ γὰρ ἐμὸν θροῶ πάθος ἐπεγχεάσα.
ποῖ δὴ με δεῦρο τὴν τάλαιναν ἤγαγες;

1110 οὐδέν ποτ' εἰ μὴ ξυνθανομένην. τί γὰρ;

ΧΟΡΟΣ.

Φρενομανῆς τις εἴ θεοφόρητος, ἀμ-

1140

φί δ' αὐτῆς θροεῖς

νόμον ἄνομον, οἷά τις ξουθὰ

ἄκόρετος βοᾷς, φεῦ, ταλαίνας φρεσὶν

Herm. Schütz. Lobeck. ad Aj. p. 339., sed κακῶν γὰρ διὰ Med. Guelph. Ald. Rob. Turn. Glasg. 2., ex quo cum altera illa lectione collato perspicuum est κακῶν γὰρ διαί scribendum esse, et sic Herm. ad Humboldt. et Blomf.

1105. πολυεπιῖς Vict. Canter. Stanl. Glasg. Schütz. Humboldt. πολυεπιῖς Med. Ven. Flor. Farn. Ald. Rob. Turn., quod quin vel sine hac optimorum librorum auctoritate præferendum fuerit, nemo dubitare potest, et prætulunt Herm. ad Humboldt. et Blomf.—Vocabula θεσπιωδὸν φέβον omittit Rob. ἐσπιωδῶν emendarunt Casaub. Pears. Heath. Schütz. ἐσπιωδοὶ Hermann. ad Humboldt., quod, si quid mutandum est, alteri emendationi præferendum est, sed vulgata sana videtur.

1106. φέρουσι vulg., sed φέρουσιν exigente metro Pauw. Glasg. Blomf., et sic Farn.

1107. ἰῶ semel auctore Buttlero Blomf., sine causa, versus compositus est ex dochmio hypercatalecto et dochmio.

1108. θροῶ Ald. θροῦ Turn.—ἐπαγχεάσα Vict. Stanl. Schütz. ἐπεγχεάσα Guelph. Ald. Rob. Turn. Glasg. Blomf., qui tamen corruptum putat. ἐπ' ἄχαια sã emendavit Seidl. de vers. dochm. p. 14. Hermannus autem ad Humboldt. sanum putat, antistrophicum autem ita legit περιβάλλοντο οἱ πτεροφόρον δέμας γὰρ, in quo, ut γὰρ quinto loco positum taceam,

cujus sane exempla exstant, offendit tamen hiatus in περιβάλλοντο οἱ, et ipsum illud ἐπεγχεάσα quem sensum habeat non video, quare mihi quoque corruptum videtur.

1110. οὐδέν ποτ' εἰ μὴ Med. Guelph. Rob. οὐδέν ποτ' εἰμὶ Ald. Turn. οὐδέποτ' εἰ μὴ Vict. οὐ δήποτ' εἰ μὴ Farn. De vera lectione nemo dubitare potest.—Interrogationi τί γὰρ Chori personam præfigit Rob.

1111. τις ἥ Guelph. Ald. Turn.

1112. αὐτῆς Turn. Blomfield. αὐτῆς Ald.

1113. ἄνομόν γε Vict. ἄνομόν γ' Farn. et sic Pauw. Schütz., sed γε, quod aperte tanquam fulcrum additum est versui, qui antistrophico corrupto non videbatur respondere, recte omittunt Med. Guelph. Ald. Rob. Turn. Glasg. Blomf.

1114. ἄκορετος vulg. metro invito, ἄκορετος recte Ald. Glasg. Blomfield.—βοῦς Rob. βοᾷς Turn.—βοᾷς φιλοῖν τοῖσι φρεσὶν Farn., hinc βοᾷς φιλοῖν τοῖσι ταλαίνας φρεσὶν Vict., sed pro φιλοῖν τοῖσι, quod aperte ex glossemate natum est, φεῦ legitur in Med. Guelph. Aldin. Rob. Turn., quod metro postulante receperunt Glasg. Schütz. Blomfield. In iisdem ταλαίνας legitur, cujus loco ταλαίνας habet Vict., quod receperunt Glasg. Schütz. Blomf. Incommodum sane foret, ταλαίνας cum βοῦς jungere.

1115 Ἴτυν Ἴτυν στένουσ' ἀμφιθαλῇ κακοῖς
ἀηδὼν βίον.

1145

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

ἰῶ, ἰῶ, λιγείας μόρον ἀηδόνας· ἀντ. 5'.
περιβάλλοντο γὰρ οἱ πτεροφόρον δέμας
θεοῖ, γλυκύν τ' αἰῶνα κλαυμάτων ἄτερ·

1120 ἔμοι δὲ μίμνει σχισμὸς ἀμφήκει δορί.

1150

ΧΟΡΟΣ.

πόθεν ἐπισσύτους θεοφόρους τ' ἔχεις
ματαίους δῦας,
τὰ δ' ἐπίφοβα δυσφάτω κλαγγᾷ
μελοτυπεῖς, ὁμοῦ τ' ὀρθίοις ἐν νόμοις ;

1125 πόθεν ὄρους ἔχεις θεσπεσίας ὁδοῦ
κακορρήμονας ;

1155

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

ἰῶ γάμοι, γάμοι στρ. 7'.
Πάριδος ὀλέθριοι φίλων.
ἰῶ Σκαμάνδρου πάτριον ποτόν.

1130 τότε μὲν ἀμφὶ σὰς αἰῶνας τάλαιν'

1115. Ἴτυν Ἴτην στένουσ' ἀμφὶ θαλῇ
Ald.

1116. ἀηδὼν Rob.

1117. ἰῶ semel Blomf., ut in strophicō.—ἀηδόνας μόρον vulgat., quod transponi jubet metrum, et sic auctore Hermannō Blomf.

1118. περιβάλλοντο Med. περιβάλλοντο Ald. περιβάλλοντο Rob. περιβάλλοντο Turn. Vict. Glasg. περιβαλόντες Ven. Flor. Farn. παρὲβαλον Schütz. περίβαλον Blomf., quod verum puto, sed in textu nihil mutare ausus sum, quia antithetici lectio incerta est. Hermannī ratio ad strophicum allata est.—πτεροφόρον Rob.

1119. αἰῶνα Guelph. Ven. Farn. Ald. Rob. Vict. Schol. var. lect. ap. Turn. αἰῶνα Turn. var. lect. ap. Schol. Stanl. Pauw. Glasg. Schütz. Blomf. recte.—καμάτων Guelph. Ald.

1120. ἀμφίκη Ald.

1122. δοί pro δῦας Ald. δ' οἱ Turn.

1123. ἐπὶ φόβῳ Ald. Rob. Turn. ἐπιφόβῳ Vict. Stanl. Glasg. Schütz.,

utrumque sine sensu. ἐπίφοβα Flor. Farn. ἐπίφοβα Aurat. Blomf., quod metrum quoque postulat.

1124. μελοτυπεῖς Flor. μελοτυπεῖς Farn.—ινόμενος Ald. Rob.

1125. ἔρουσ' Guelph.—ἔχη Flor.—θεσπίας Vict. var. lect. ap. Turn. Cant. Stanl. θεσπετίας Ald. θεσπισίας Med. Rob. Turn.

1126. Inde ab hoc versu lacuna est in cod. Med. usque ad Choeph. v. 10.

1127. γάμοι γάμον Ald. γάμοι semel Rob.

1130. τάλαινα Vict. Canter. Stanl., sed τάλαιν' Guelph. Ald. Rob. Turn. et recentiores.

ἡνυτόμαν τροφαῖς·

1160

νῦν δ' ἄμφι Κωκυτόν τε κᾶχερουσίους
ὄχθους ἔοικα θεσπιωδέσειν τάχα.

ΧΟΡΟΣ.

τί τόδε τορὸν ἄγαν ἔπος ἐφημίσω,

1135 νεογνὸς ἀνθρώπων μάθοι.

πέπληγμαι δ' ὑπαὶ δήγματι φοινίῳ,
δυσαλγεῖ τύχα μινυρὰ θρεομένας,
θραύματ' ἔμοι κλύειν.

1165

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

ἰὼ πόνοι, πόνοι

ἀντ. ζ'.

1140 πόλεος ὀλομένας τοπᾶν.

ἰὼ πρόπυργοι θυσίαι πατρὸς

1131. Hunc versum in Guelph. Al-
din. Turn. statim sequitur Choeph. v.
10. et Agamemnonis inscriptio usque ad
Choephororum finem continuatur. In
Rob. eadem est lacuna, sed monuit edi-
tor, multa deesse et sequentia ex Choe-
phoris esse.

1133. κᾶχερουσίας ὄχθας ex emen-
datione Casauboni Blomf., quia ὄχθος
sit tumulus, ὄχθα ripa; sed utrumque
vocabulum proprie idem significat: col-
lem ad ripam sitam, ut Pers. 465.,
deinde autem loquendi consuetudo ita
tulit, ut altera forma magis ripæ, altera
tumuli significationem indueret, ita ta-
men, ut altera alterius vim interdum
haberet, sic Ἰσμήνιον πρὸς ὄχθον ad ripam
Ismenī Eur. Suppl. 655.

1134. In fine hujus versus interro-
gationis signum posuit Blomfield., quia
τί non possit pro ὅ τι poni, sed ὅτι
ἐφημίσω est quod dixisti, τί ἐφημίσω quid
dixeris.

1135. νεογνὸς ἄν ἀνθρώπων μάθοι
Schütz., sed ἄν in ejusmodi dictione
recte abesse, jam sæpius monitum est;
at eadem de causa Blomf. νεογνὸς ἄν μά-
θοι omisso ἀνθρώπων, quo factum est, ut
in antistrophe turbas moveret.

1136. ὑπὸ Ven. Flor. ἤπαρ conjecit
Canter., quod probat Valck. ad Hip-

polyt. 1070., sed non necessarium est.
Schütz. metri causa post ὑπαὶ aliquid
excidisse putat, sed de metro ad anti-
strophicum videbimus.—δείρασι conj.
Stanl. male.

1137. δυσαλγεῖ τύχα Farn. Vict.,
quod jam Cant. correxit. δυσαλγεῖς τύχας
Schütz. sine causa.—μινυρὰ κακὰ θρεομέ-
ναις vulg., quo metrum pessumdat,ur,
quare Seidler. de verss. dochm. p. 43. et
172. in antistrophico θανατηφόρα scriben-
dum putat, sed rectius viderunt Schütz.,
Herm. El. metr. p. 279. et ad Hum-
boldt. atque Blomf., κακὰ ejiciendum
esse, quod interpretamentum est. θρεο-
μένας autem, quod volunt Hermann. et
Seidl., non video cur sit necessarium.

1138. τραύματ' ex conj. Canteri.
Pauw. Schütz. θαύματ' Tyrwhitt. Schnei-
der. in Lexic. et Blomf., sed θαύματα,
quæ animum frangunt, verum est.—
κλύων Schütz., a quo genitivus θρεομένας
pendeat, pessime; ille est genitivus ab-
solutus, ad quem σοῦ supplendum, ut v.
1251., κλύειν autem a θαύματα pendet.

1140. πόλεως ὀλουμένας Vict. Stanl.
Schütz. πόλεος ὀλωμένας Ven. Flor.
πόλεως ὀλουμένας Glasg. 1. πόλεως ὀλο-
μένας Casaub., sed recte πόλεως ὀλωμένας
Glasg. 2. Blomf.

- πολυκανεῖς βοτῶν ποιονόμων· ἄκος δ' 1170
οὐδὲν ἐπῆρκεσαν,
τὸ μὴ πόλιν μὲν ὥσπερ οὔν ἔχει παθεῖν.
1145 ἐγὼ δὲ θερμόνους τάχ' ἐν πέδῳ βαλῶ.

ΧΟΡΟΣ.

- ἐπόμενα προτέροισι τάδ' ἐφηράισω.
καὶ τίς σε κακοφρονῶν τίθη- 1175
σι δαίμων ὑπερβαρὲς ἐμπιτνῶν,
μελίζειν πάθη γοεῖα θανατοφόρα;
1150 τέρμα δ' ἀμηχανῶ.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

- καὶ μὴν ὁ χρησμὸς οὐκέτ' ἐκ καλυμμάτων
ἔσται δεδορκῶς, νεογάμου νύμφης δίκην· 1180
λαμπρὸς δ' εἴοικεν ἡλίου πρὸς ἀντολὰς,
πνέων ἐσῆζειν, ὥστε κύματος δίκην
1155 κλύζειν πρὸς αὐγὰς τοῦδε πήματος πολὺ

1143. ἐπῆρκεσιν Blomf. male, nec melius, quod idem proponit, ἄκος δ' οὐδὲν ἐπῆρκεσαν.

1144. μὴ οὐ scribi jussit Hermann. de Ellipsis et Pleonasm. p. 222., quod recepit Blomf. Sed ipse jam recte mutavit sententiam ad Viger. p. 800., et simplex μὴ positum esse putat, quia non de re futura, sed de praeiterita et certa sermo est, ut Soph. Trach. 225. ὄρῳ, φίλαι γυναῖκες, οὐδέ μ' ὁμματος φρουρεῖα παρῆλθε, τόνδε μὴ λεύσειν στόλον.—ἔχειν Vict., quod correxit Stanl.

1145. ἐμπέδῳ vulg., quod in ἐν πέδῳ recte mutarunt Casaub. Heath. Blomf. Sed neque sic versus sanus esse videbatur, quare θερμόν ὡς τάχ' emendavit Canter. θερμόν ῥοῦν Musgr. θερμονάς Lachm. de chor. syst. p. 106. θερμόν οὗς etiam emendare aliquem memini. θερμόνους τάχ' ἐμπέσω βόλῳ Both. Schütz. τάδ' pro τάχ' vult Blomf. Nihil mutandum, sed ἑκαυτὴν ad βαλῶ suppletum videtur.

1146. προτέροις vulg., quod metri causa recte correxerunt Pauw. Schütz. Glasg. Blomf.

1147. καὶ κακοφρονεῖν vulgat., sed καί, ut facile ex vocabulo sequente nasci potuit, ita metro adversatur, quare ejiciendum esse recte judicavit Hermann. ad Humboldt., quem sequitur Blomfield., et abest in Ven. Flor. κακοφρονῶν ex emendatione Schützii Humboldt. Blomf. recte.

1148. Blomf., quia v. 1135. dedit νεογνὸς ἂν μάθοι, hoc versu scribendum putat τίθησι δαίμων καὶ βαρὺς ἐμπίτνων. Debebat saltem τίθησιν scribere, sed nihil mutandum esse, nostra versuum distributio docet, quae Hermannum sequitur.

1149. θανατηφόρα Pauw. Glasg. 2. Seidl. de verss. dochm. p. 43. et 172. Lobeck. ad Phrynich. p. 651., sed vid. quae ad v. 1137. monita sunt.

1152. νύμφας Vict., quod correxerunt Glasg. Blomf.

1154. ἐσῆζειν vel ἐσαιζειν cum Bothio vult Blomf. sine causa.

1155. κλύειν vulgat. κλύζειν Aurat. Schütz. Glasg. Blomfield. recte, sed πρὸς ἀπτάς, quod idem vult Aurat., probantque Buttlr. et Blomf. non magis

- μεῖζον· φρενώσω δ' οὐκέτ' ἐξ αἰνιγμάτων.
 καὶ μαρτυρεῖτε συνδρόμῳ ἵχνος κακῶν 1185
 ῥινηλατούσῃ τῶν πάλαι πεπραγμένων.
 τὴν γὰρ στέγην τήνδ' οὐποτ' ἐκλείπει χορὸς
 1160 σύμφθογγος, οὐκ εὐφωτος· οὐ γὰρ εὖ λέγει.
 καὶ μὴν πεπωκώς γ', ὥς θρασύνεσθαι πλέον,
 βρότειον αἷμα κῶμος ἐν δόμοις μένει, 1190
 δῦσεμπτos ἔξω, συγγόνων Ἑρινύων.
 ὕμνοισι δ' ὕμνον δάμασι προσήμεναι
 1165 πρῶταρχον ἄτην· ἐν μέρει δ' ἀπέπτυσαν
 εὐνὰς ἀδελφοῦ, τῷ πατοῦντι δυσμενεῖς.
 ἤμαρτον, ἢ θηρῶ τι τοξότης τις ᾗς; 1195
 ἢ ψευδόμαντῖς εἰμι θυροκόπος φλέδων;
 ἐκμαρτύρησον προὔμοσας τό μ' εἰδέναι
 1170 λόγῳ παλαιὰς τῶνδ' ἁμαρτίας δόμων.

ΧΟΡΟΣ.

- καὶ πῶς ἂν ὄρκος, πῆγμα γενναίως παγὲν,
 παιώνιον γένοιτο; θαυμάζω δέ σου, 1200
 πόντου πέραν τραφεῖσαν ἀλλόθρου πόνιν

est necessarium, quam πρὸς αὐτάς, quod suspiciatur Blomf.

1157. *ξυνδρόμῳ* Glasg. Schütz.

1158. *ῥινηλατούσης* Vict. Canter. *ῥινηλατούσῃ* Aurat. Casaubon. Stanl. Glasg. Schütz. Blomfield., quod recepi, quia idem in Farn. et *ῥινηλατούση* in Flor. legitur; nam possit sane etiam genitivus defendi, ut sit absolutus sub-audito *ἐμοῦ*, ut v. 1137.

1160. *ξύμφθογγος* Schütz. Glasg. Blomf.

1162. Schütz. *κῶμος* scripsit et post *δῦσεμπτos* commate interpunxit; male. Verba *δῦσεμπτos* ἔξω commatibus includenda sunt, ut *κῶμος* Ἑρινύων jungatur. Sic Herm. ad Humb. et Blomf. — *συγγόνων* Schütz. Glasg. Blomf. — Ἑρινύων Blomfield.

1164. *δάμασι* Glasg. Blomf.

1165. *πρῶταρχος* Flor.

1166. Post *ἀδελφοῦ* recte interpunxit

Pauw., ut *ἀπέπτυσαν εὐνὰς* jungatur; quominus enim cum Heath. et Blomf. construatur *δυσμενεῖς τῷ πατοῦντι εὐνὰς ἀδελφοῦ*, prohibet ordo verborum.

1167. *θηρῶ* Ven. Flor. Farn. Vict. *θηρῶ* Canter. et recentiores.

1169. καὶ *μαρτύρησον* Farn.

1171. *ὄρκος πῆγμα* vulg. *ὄρκον πῆγμα* Aurat. Cant. Stanl. Casaubon. Schütz. Blomf., qui inepte suspiciatur legendum esse *ὄρκους ἔφημα*. Verum esse *πῆγμα*, docet *παγὲν*, *ὄρκος* autem non mutandum est, et omnis difficultas tollitur commate ante *πῆγμα* posito, quod cum Glasg. fecit Humboldt, *παγέντας ὄρκους* habet Eur. Iph. Aul. 395.

1172. *παιώνιος* Farn. Casaub.

1173. Vulgo post *πόνιν* commate interpungitur; hinc locus ita obscurus fuit, ut Abresch. et Both. *ἀλλοθρούπολιν* reponerent, Schütz. post *ἀλλόθρου* commate plures versus excidisse putaret. Sed

κυρεῖν λέγουσαν, ὥς περ εἰ παρεστᾶταις.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

1175 μάντις μ' Ἀπόλλων τῷδ' ἐπέστησεν τέλει.

ΧΟΡΟΣ.

μῶν καὶ θεός περ ἱμέρῳ πεπληγμένος; 1205

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

προτοῦ μὲν αἰδῶς ἦν ἐμοὶ λέγειν τάδε.

ΧΟΡΟΣ.

ἀβρύνεται γὰρ πᾶς τις εὖ πράσσω πλέον.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

ἀλλ' ἦν παλαιστής, κάρτ' ἐμοὶ πνέων χάριν.

ΧΟΡΟΣ.

1180 ἦ καὶ τέκνων εἰς ἔργον ἤλθετον νόμῳ;

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

ζυναίνεσασα Λοξίαν ἐψευσάμην.

ΧΟΡΟΣ.

ἦδη τέχναισιν ἐνθέοις ἤρημένη; 1210

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

ἦδη πολίταις πάντ' ἐθέσπιζον πάθῃ.

ΧΟΡΟΣ.

πῶς δῆτ' ἄνατος ἦσθα Λοξίου κότῳ;

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

1185 ἔπειθον οὐδέν' οὐδέν, ὥς τάδ' ἤμπλακον.

comma post πόλιν delendum esse, recte vidit Herm. ad Humboldt., ut accusativus πόλιν a λέγουσαν pendeat.

1175 sqq. Hæc vulgo sic leguntur: ΚΑ. μάντις μ' Ἀπόλλων τῷδ' ἐπέστησεν τέλει. προτοῦ μὲν αἰδῶς ἦν ἐμοὶ λέγειν τάδε. ΧΟ. μῶν καὶ θεός περ ἱμέρῳ πεπληγμένος; ἀβρύνεται κ. τ. λ., quæ quum male coherere sentiret Schützius, versum qui ab ἀβρύνεται incipit, Cassandrae tribuit, et deinde unum versum, qui Chori interrogationem contineret, excidisse putat. Aliter, nec tamen melius, hunc locum constituit Orell. ad Isocr. p. 373. Verum versuum ordinem, quem in textu exhibui, restituit Herm. ad Humb., quem sequitur Blomf.

Agamemnon.

1178. βαρύνεται Farn.

1180. ἤλθετόν γ' ὁμοῦ voluit Buttlr. ἤλθετήν autem Elmsl. ad Aristoph. Acharn. 733. et ad Eur. Med. 1041., hinc ἤλθετήν ὁμοῦ Blomf., quod non displicet, sed νόμῳ ex more non est spernendum.

1184. ἄνατος vulg. ἄνατος conj. Canter. et Dawes. Misc. Crit. p. 236., probabit Schæfer. melet. crit. p. 137. (ubi male Λοξία scripsit) et receperunt Schütz. Glasg. Blomf., qui male κότῳ legendum proponit.

1185. οὐδὲν οὐδὲν Vict. Cant. Stanl., sed οὐδὲν' οὐδὲν scribendum esse vidit Cant., quem sequuntur recentiores.— ἤμπλακον Glasg. Blomf.

ΧΟΡΟΣ.

ἡμῖν γε μὲν δὴ πιστὰ θεσπίζειν δοκεῖς.

ΚΛΣΑΝΔΡΑ.

ιοῦ, ioῦ, ὦ ὦ κακὰ.

1215

ὑπ' αὖ με δεινὸς ὀρθομαντείας πόνος
στροβεῖ, ταράσσαν φροιμίους ἐφημίους.

1190 ὀράτε τοὺςδε τοὺς δόμοις ἐφημένους
νέους, ὀνείρων προσφερεῖς μορφώμασιν;
παῖδες θανόντες ὥσπερ εἰ πρὸς τῶν φίλων,
χειρὰς κρεῶν πλήθοντες οἰκείας βορᾶς,
σὺν ἐντέροις τε σπλάγχν', ἐποίκτιστον γέμος,

1220

1195 πρέπουσ' ἔχοντες, ὧν πατὴρ ἐγεύσατο.
ἐκ τῶνδε ποινὰς φημι βουλεύειν τινὰ
λέοντ' ἀναλκιν ἐν λέχει στροφώμενον
οἰκουρὸν, οἴμοι, τῷ μολόντι δεσπότη
ἐμῷ. φέρειν γὰρ χρὴ τὸ δούλιον ζυγόν.

1225

1200 νεῶν τ' ἐπαρχος Ἰλίου τ' ἀναστάτης
οὐκ οἶδεν οἶα γλῶσσα μισητῆς κυνὸς
λέξασα, κἀκτείνασα φαιδρόνους, δίκην
ἄτης λαθραίου, τεύξεται κακῇ τύχῃ.
τοιαῦτα τολμᾷ· θῆλυς ἄρσενος φονεύς

1230

1189. φροιμίους ἐφημίους vulg. φροιμίους
οἱ

ἐφημένους Ven. φροιμίους ἐφημένους Farn.
Hinc patet librarium, oculo in finem ver-
sus sequentis aberrante, inde ἐφημένους
sumsisse pro eo vocabulo, quod scriben-
dum erat; ita jam Buttlerus judicavit.
Frustra igitur varias conjecturas tenta-
runt viri docti: ἐκφημίους Casaub. ἐφυμνίους
Jacob., quod recepit Blomf. ἐφμημίους
Stanl. et Spanh. ad Callim. hymn. in
Del. 89. ὑφηνίους Musgr. φροιμίων ἐφμη-
μίους Schütz. φροιμίους ἐφ' ἡμέροις Both.
φροιμίους φμημίους Blomf.

1191. μορφώμασι Glasg. Blomfield.
—Interrogationis loco punctum posuit
Schütz. male.

1194. ζῆν Glasg. Schütz.

1196. ποινὰς φημι Farn. Blomfield.

1199. δούλειον Farn.

1200. νεῶν δ' Schütz. inepte.—ἄπαρ-
χος Farn. Vict. ἐπαρχος Cant. et recen-
tiores.

1202. λείξασα conj. Tyrwhitt. Both.,
quod non displicet.—καὶ κτείνασα Vict.
κἀκτείνασα ex emendatione Canteri re-
centiores.

1204. τοιαῦτα Ven. Flor.—Post θῆλυς
vulgo interpungitur, sed θῆλυς ἄρσενος
sibi opponi et coniungenda esse perspi-
cium est, quod primus vidit Tyrwhitt,
qui ita interpungit: τοιαῦτα τολμᾷ θῆλυς
ἄρσενος φονεύς. Hoc egregium sane sen-
sum præbet, sed quid deinde ἐστὶν signi-
ficet? Elmsl. ad Eur. Heraclid. 387.,
qui eodem modo interpungit, ἐστὶν in
εἶεν mutat, quod non displicet. Sed si
ἐστὶν retinendum est, post τολμᾷ inter-

1205 ἔστιν. τί νιν καλοῦσα δυσφιλὲς δάκος,
 τύχοιμ' ἄν; ἀμφίσβαιναν, ἢ Σκύλλαν τινὰ
 οἰκοῦσαν ἐν πέτραισι, ναυτίλων βλάβην, 1235
 θύουσαν, Ἄιδου μητέρ', ἄσπονδόν τ' ἄρην
 φίλοις πνέουσαν; ὥς δ' ἐπωλολύζατο

1210 ἡ παντότολμος, ὥς περ ἐν μάχῃς τροπῇ.
 δοκεῖ δὲ χαίρειν νοστήμῳ σωτηρίᾳ.
 καὶ τῶνδ' ὅμοιον εἴ τι μὴ πείθω· τί γάρ; 1240
 τὸ μέλλον ἥξει. καὶ σύ μ' ἐν τάχει παρῶν
 ἄγαν γ' ἀληθόμαντιν, οἰκτείρας, ἐρεῖς.

ΧΟΡΟΣ.

1215 τὴν μὲν Θυέστου δαῖτα παιδείῳ κρεῶν
 ξυνῆκα καὶ πέφρικα· καὶ φόβος μ' ἔχει,
 κλύοντ' ἀληθῶς οὐδὲν ἐξηκασμένα. 1245
 τὰ δ' ἄλλ' ἀκούσας, ἐκ δρόμου πεσὼν τρέχω.

pungi oportet, idque cum Blomfield. feci, quamquam hæc disjunctio non satis placet.

1205. Post τί interrogationis notam ponit Pauw., male; locutionem illustrat Hermann. ad Soph. El. 756.

1208. Comma post θύουσαν habet Vict.—In Ἄιδου μητέρα neminem offendisse miror, quod mihi quidem vitiatum videtur. Silentio prætereundi sunt Potter. ad Lycophr. 1188. et Schütz., qui vertunt *Orci matri sacrificantem*, ignorantes scilicet, i dativi non elidi. Sed quod vertunt *matrem infernalem*, id an ne uno quidem exemplo confirmari possit, dubito; nam quæ Bothius affert ἄδου μολπας, ἄδου μαγείρας, βάκχα νεκρῶν, ea aliena sunt, et si revera illo genitivo abominanda, dira, exprimeretur, non *μητὴρ*, sed *δάμαρ* vocanda erat. Deinde hoc versu non nova convicia contineri debent, sed causa, ob quam nominibus illis digna sit, id quod ex particula *τι* elucet. Ita hic sensus mihi quaerendus videtur: *amphibaptanincan Scyllam eam nomen* —, quippe quæ Orco immolat et amicis bellum infert. Nisi igitur insolentius aliquod compositum in Ἀΐδου μητέρ' latet, Ἀΐδου νερεῖρ

vel simile quid legendum est.—ἄρην vulg., sed neque ἄσπονδος ἀρὰ dici potest, neque ἄρην σπνείν. Certissima igitur est emendatio Lobeckii ad Soph. Aj. p. 341. ἄρην reponentis, ab ipso aptissimis exemplis stabilita. In eandem incidit et Butlerus, et recepit Blomf.

1212. Post πείθω Schütz. et Humboldt. aposiopeseos signum ponunt, cui et ὅμοιον et sequens τί γάρ; repugnat. Sensus est: *et horum si tibi quid non persuadeo, perinde est, ut infra v. 1376. σὺ δ' αἰνεῖν εἴτε με ψέγειν θέλεις ὅμοιον.* Ad sensum similiter Herod. vii. 80. ἢν δὲ αὐτοῖσι μὴ πιστὰ γένηται, ὅμοιον ἡμῖν ἔσται. cf. Markl. ad Eur. Suppl. 1069. —τί γάρ affirmandi significatione illustrat Heind. ad Plat. Sophist. 38.

1214. σὺ μὲν τάχει Vict. σὺ μ' ἐν τάχει Aurat. Casaubon. Stanl. Schütz. Glasg. Blomfield., hic tamen mavult καὶ σὺ γ', ἐν τάχει παρῶν, ἄγαν μ' ἀληθόμαντιν et in textu ἄγαν ἀληθ. dedit, sine causa. ἄγαν γ' legitur mox 1227.

1215. παιδίων vulg., quod in παιδίων recte mutarunt Schütz. Glasg. Blomf.

1217. ἐξηκασμένα Farn. Stanl. Blomf. male.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

Ἀγαμέμνονός σέ φημ' ἐπόψεσθαι μόρον.

ΧΟΡΟΣ.

1220 εὐφημον, ὦ τάλαινα, κοίμησον στόμα.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

ἀλλ' οὔτι Παιῶν τῷδ' ἐπιστατεῖ λόγῳ.

ΧΟΡΟΣ.

οὐκ, εἴπερ ἔσται γ'· ἀλλὰ μὴ γένοιτό πως. 1250

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

σὺ μὲν κατεύχῃ, τοῖς δ' ἀποκτείνειν μέλει.

ΧΟΡΟΣ.

τίνος πρὸς ἀνδρὸς τοῦτ' ἄχος πορσύνεται;

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

1225 ἥ κάρτ' ἄρ' ἐν παρεσκόπεις χρησμῶν ἐμῶν.

ΧΟΡΟΣ.

τοῦ γὰρ τελοῦντος οὐ ζυγῆκα μηχανήν.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

καὶ μὴν ἄγαν γ' Ἑλλήν' ἐπίσταμαι φάτιν. 1255

1220. εὐφημον minime κατ' ἀντίφρασιν pro εὐφρονη positum est, quod putarunt Wakef. ad Soph. Trach. 786. Schütz. et Humboldt., sed sensus est κοίμησον στόμα, ὥστε εὐφημον γενέσθαι, de quo adjectivorum usu v. Lobeck. ad Soph. Aj. p. 299. Seidler. ad Eur. El. 442. Hermann. ad Vig. p. 897. ad Eur. Suppl. 1030. ad Soph. Electr. 135. ad Soph. Trach. 106.—κοίμησον Farn. Casaubon. Pears. male.

1221. οὔτοι Vict. Cant. Stanl. οὔτι ex emend. Canteri recentiores, et sic Flor. Farn.

1222. εἴπερ ἔσται γ' ex conj. Schütz. Glasg. Blomf., sed vulgata lectio necessaria est; εἰ παρίσται λόγος est: si id, quod dicis, præsens aderit, i. e. si factum crit, quod simpliciter ἔσται non exprimitur.

1223. κατεύχῃ Schütz. Glasg. Blomf.

1224. τίνος Vict. Cant. Glasg. Blomf. τίνος Flor. Casaubon. Stanl. Schütz., quod omnino necessarium est.—ἄχος

ex emendatione Aurati Cantero probata Schütz. et Blomfield., sed ἄχος recte dicitur de eo, quod dolorem excitat, i. e. de malo, vid. quæ ad Choeph. 579. monentur.

1225. In vulgata, quam exhibui, ἄν sensum pervertit, quare ἥ κάρτ' ἄρ' ἄν Canter. Stanl. Pauw. ἥ κάρτ' ἄγαν vel ἥ κάρτα γαῶν Heath. ἥ κάρτα γὰρ Abresch. Schütz. Porsonus autem, qui præterea in eo quoque offendit, quod pedes tertius et quartus unam vocem efficiunt, in præf. ad Hecub. p. xxx. ed. Lips. emendavit ἥ κάρτα χρησμῶν ἄρ' ἐμῶν παρεσκόπεις, quod receptum Blomfield. Sed mutatio hæc violentior est, quam quæ probari possit, et Porsoni regulam satis redarguerunt Lobeck. ad Aj. 1017. Herm. ad Hecub. 721. et El. metr. p. 112. Hermannus ἥ κάρτ' ἄγαν probat, quod mihi quoque placet.—

παρεσκόπης Flor. παρεσκόπης Farn.

1227. ἐμὴν pro Ἑλλήν' reponi vult Elmsl. in Quarterly Review xiv. p. 463.

ΧΟΡΟΣ.

καὶ γὰρ τὰ πυθόκραντα· δυεμαθῇ δ' ὅμως.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

παπαῖ, οἷον τὸ πῦρ· ἐπέρχεται δέ μοι.

1230 ὁτοτοῖ, Λύκει' Ἀπολλων· οἱ ἐγὼ, ἐγὼ.

αὕτη δίπους λέαινα συγκοιμαμένη

λύκῳ, λέοντος εὐγενοῦς ἀπουσία,

1260

πτενεῖ με τὴν τάλαιναν· ὥς δὲ φάρμακον

τεύχουσα, καμοῦ μισθὸν ἐνθήσειν κότῳ,

1235 ἐπεύχεται, θήγουσα φωτὶ φάσγανον,

ἐμῆς ἀγωγῆς ἀντιτίσασθαι φόνον.

τί δῆτ' ἐμαυτῆς καταγέλωτ' ἔχω τάδε,

1265

καὶ σκῆπτρα, καὶ μαντεῖα περὶ δέξῃ στέφῃ;

qui "Ελλην nunquam feminino genere adhiberi contendit; cujus sententiæ neque rationem ullam adferre potuit, et tres ejus gratia locos præter nostrum mutare debuit, Eur. Iph. Taur. 341. "Ελληνος ἐκ γῆς. 495. πατρίδος "Ελληνος Heracl. 131. στόλῃν "Ελληνα. Corrigere etiam debuit Philemonem, ex quo Antiatticista Sangerm. p. 97. laudat "Ελλην γυνή et Eustath. ad Il. p. 1077. "Ελλην ἀληθῶς αὔσα et Phot. Bibl. p. 211. "Ελληνα θρησκείαν τιμῶση. Xenoph. Cyneq. ii. 4. "Ελληνα φωνήν.—ἐπίστασαι ex emend. Marklandi ad Eur. Iph. T. 341. receperunt Glæsg., Elmsl. l. c. et Blomf., sed ita sensus pervertitur; si enim ἐπίστασαι legitur, versu sequente ad verba καὶ γὰρ τὰ πυθόκραντα suppleandum erit ἐπίσταμαι, quod ineptum est. Immo subaudiendum est ἐπίσταται "Ελληνα φάτιν, i. e. Græce loquuntur. Quum enim Cassandra dixisset: attamen Græcam linguam satis novi, ut intelligere potueris, quæ dixi, respondet Chorus: enimvero et oracula Græce loquuntur, nec tamen facilia sunt intellectu.

1228. δυεμαθῇ vulg., quod correxit Canterus, quem sequuntur recentiores.

1229. παπαῖ, οἷόν μοι πῦρ ἐπέρχεται τῷδε scribendum putat Herm. præf. ad

Hecub. p. lv., qui versum etiam sequentem mutandum censet, ut respondeat versui 1187., sed profecto ipse jam mutavit sententiam. Sed abest vulgo interpunctio post πῦρ, quam propter sequens δι' necessariam esse vidit Blomf. Quod quum non intelligerent Casaubon. Pearson. Stanl. δέμας pro δέ μοι scribi voluerunt.

1230. De ultima syllaba prioris ἐγὼ in hiatus producta vid. Seidl. de vers. dochm. p. 91.

1231. δίπλους Flor.

1234. ἐνθήσει κότῳ vulgat., quod quum intelligi non posset, ποτῶ conjecterunt Casaub. Stanl., ut Jacobi, Musgravii, Scaligeri emendationes silentio præteream. Sed necessaria est emendatio Hermanni ad Humb. ἐνθήσειν reponentis, quod et in Farn. legitur. Ita sensus hic erit: quasi toxicum parans gloriatur, se mei quoque mercedem inveteratæ erga Agamemnonem iræ admixturam esse, gladium marito acuens, ut pro me adducta morte cum puniatur. Blomfield., ut vulgatam tueretur, et asyndeton inter ἐνθήσει et ἐπεύχεται silentio transiit, et ἀντιτίσασθαι in ἀντιτίσασθαι mutare debuit. ἀντιτίσασθαι cum θήγουσα jungendum est, subaudito ὥστε.

σὲ μὲν πρὸ μοίρας τῆς ἐμῆς διαφθερῶ.

- 1240 ἴτ' ἐς φθόρον πεσόντ' ἀγαθὰ δ' ἀμείψομαι·
ἄλλην τιν' ἄτην ἀντ' ἐμοῦ πλουτίζετε.
ἰδοὺ δ' Ἀπόλλων αὐτὸς ἐκδύων ἐμὲ

1270

χρηστηρίαν ἐσθῆτ', ἐπόπτευσας δέ με
κὰν τοῖςδε κόσμοις καταγελωμένην μέγα

- 1245 φίλων ὕπ', ἐχθρῶν οὐ διχορρόπως, μάτην.
καλουμένη δὲ φοιτὰς, ὡς ἀγύρτρια,

πτωχὸς, τάλαινα, λιμόθνης ἠνεσχόμην.
καὶ νῦν ὁ μάντις μάντιν ἐκπράξας ἐμὲ,
ἀπήγαγ' ἐς τοιάςδε θανασίμους τύχας.

1275

- 1250 βωμοῦ πατρός δ' ἄντ' ἐπίζηνον μένει,
θερμῷ κοπίσης φοινίῳ προσφάγματι.

1239. σὸ μὲν Casaub. Pears. Schütz., sed nulla mutatione opus est; sceptrum primum alloquitur, deinde coronas.

1240. ἀγαθὰ δ' sensu caret. ἀγαθῶν δ' Pauw. ἰγὰ δ' Heath. πεσόντα γ' ὦδ' Jacob., quod recepit Blomf., qui tamen ante πεσόντα interpungi mavult. ἀγαθὰ δ' Schütz. Optimum foret, si anapæstus tolerari posset, ἀγαθ' ὦδ', quæ nulla fere mutatio est: bona, quæ mihi præstitistis, ita remunerabor, i. e. par pari referam.

1241. Vulgatum ἄτην sensu caret, quare ἄτης conj. Stanl. ἄτη γ' Heath. ἄτης Glasg. quod improbat Elmsl. ad Med. 466. ἄταις Schütz. Blomfield., quod nimis longe a librorum lectione recedit, quam ut probari possit. Placet ἄλλην τιν', ἄλλην, quod ad Marg. Ask. invenit Buttlerus.

1243. Post ἰσθῆτ' vulgo puncto distinguitur; propterea ἰποπτεύσας Heath. Schütz. Glasg. 2. Buttlr. et sic Farn.; sed hæc Apollinis allocutio ferri non potest, et propter præcedentia, et propter v. 1248. Recte jam Pauwius vidit, post ἰσθῆτ' comma ponendum esse, ut jungatur Ἀπόλλων ἐκδύων, ἰποπτεύσας δέ.

1244. καταγελωμένη μετὰ φίλων, ὕπ' ἐχθρῶν vulg., neque sensu apto, neque μετὰ recte in fine senarii collocato; μέγα scribendum vidit Herm. ad Hum-

boldt., quem sequi non dubitavi. Deinde vero etiam post ὕπ' comma ponendum est, quod ille neglexit. Comma, quod vulgo post ἐχθρῶν ponitur, tollendum esse vidit Blomf. Sensus enim hic est: qui vidit me hoc ornatu irrisam inepte ab amicis, qui haud ambigue inimici erant.

1246. καλωμένη Heath. Schütz. καλουμένη Tyrwhitt. Musgr. Buttlr. Sed neque hæ mutationes necessariae sunt, neque ἠνεσχόμην καλουμένη jungendum est, quod putat Blomf., tum enim illud fit, in quo offendit Heath., ut καλουμένη πτωχὸς, καλουμένη λιμόθνης jungendum sit, sed constructio hæc est: καλουμένη δὲ φοιτὰς, ἠνεσχόμην πτωχὸς, τάλαινα, λιμόθνης οὔσα.

1250. ἀντεπίζηνον vulg., quod in ἄντ' ἐπίζηνον recte mutavit Auratus, quem sequuntur Schütz. Glasg. Blomf.

1251. θερμῷ κοπίσιν Aurat. θερμῷ κοπίσιν Abresch. Glasg. Blomf. θερμὸν κοπίσης Schütz., sed nihil mutandum est, κοπίσης est genitivus absolutus, omisso ἐμοῦ, ut v. 1137.—προσφάγματι Casaub. Schütz., quod non est necessarium. Sic πρόσφαγμα Eur. Iph. T. 441. ed. Seidl. Hecub. 41. ubi vid. Herm.

- οὐ μὲν ἄτιμοί γ' ἐκ θεῶν τεθνήζομεν. 1280
 ἥξει γὰρ ἡμῶν ἄλλος αὖ τιμᾶορος,
 μητροκτόνον φίτουμα, ποινάτωρ πατρός·
 1255 φυγὰς δ' ἀλήτης τῆςδε γῆς ἀπόξενος
 κάτεισιν, ἄτας τάςδε θριγκώσων φίλοις·
 ὁμώμοται γὰρ ὄρκος ἐκ θεῶν μέγας,
 ἄξιν νιν ὑπτίασμα κειμένου πατρός. 1285
 τί δ' ἦτ' ἐγὼ κάτοικος ᾧδ' ἀναστένω ;
 1260 ἐπεὶ τὸ πρῶτον εἶδον Ἰλίου πόλιν
 πράξασαν ὥς ἐπραξεν· οἱ δ' εἶχον πόλιν,
 οὕτως ἀπαλλάσσουσιν ἐν θεῶν κρίσει, 1290
 ἰούσα πράξω, τλήσομαι τὸ κατθανεῖν.
 Ἄιδου πύλας δὲ τάςδ' ἐγὼ προσενέπω·
 1265 ἐπεύχομαι δὲ καιρίας πληγῆς τυχεῖν,
 ὥς ἀσφάδαστος, αἱμάτων εὐθνησίμων
 ἀπορρύεντων, ὅμμα συμβάλα τόδε. 1295
- ΧΟΡΟΣ.
- ᾧ πολλὰ μὲν τάλαινα, πολλὰ δ' αὖ σοφῇ
 γύναι· μακρὰν ἔτεινας. εἰ δ' ἐτητύμως
 1270 μόρον τὸν αὐτῆς οἶσθα, πῶς, θεηλάτου
 βοὸς δίκην, πρὸς βωμὸν εὐτόλμως πατεῖς ;
- ΚΑΣΑΝΔΡΑ.
- οὐκ ἔστ' ἄλυξις, οὐ, ξένοι, χρόνῳ πλέων. 1300

1257. Hic versus vulgo post v. 1263. legitur, ubi quum parum aptum eum esse vidisset Schütz., post v. 1258. collocavit, sed in veram sedem eum revocavit Herm. de verss. spur. p. vii. s. et ad Humboldt, quem sequitur Blomf. Hic autem recte eum poni, maxime perspicitur ex sequente ἄξιν, quod sensu caret, nisi hic versus præcedit.

1258. ἄξει Stanl. Schütz. Glasg., quia, versu præcedente omisso, nexus deerat.

1259. In fine hujus versus recte Schütz. interrogationis signum posuit, quod vulgo male v. 1262. post κρίσει legitur.

1262. ἐκ θεῶν Flor.

1263. ἰούσα καὶ γὰρ Heath. Schütz. Humboldt. ἰούσα πόρσω Orell. p. 205., sed πράξω eodem sensu dictum est, quo v. 1261. et ad eum forsitan respicitur.

1264. τὰς λέγω vulgo, ex confusione litterarum Λ et Δ. τὰςδ' ἐγὼ recte Cant., quem sequuntur recentiores.

1266. ἐνθνησίμων Schütz. inepte.

1268. πολλὰ δὲ σοφῇ Ven. Flor.

1269. μακρὰν ἔκτεινας Ven.

1270. αὐτῆς Blomf.

1272. ᾧ ξένοι Casaub. Stanl. Schütz. Blomf., sed repetitum οὐ aptissimum est. — χρόνῳ πλέων vulg. χρόνῳ πλείων Jacob. et sic Farn. χρόνῳ πλείων Pauw. χρόνου

ΧΟΡΟΣ.

ὁ δ' ὕστατός γε τοῦ χρόνου πρεσβεύεται.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

ἤκει τόδ' ἡμαρ· σμικρὰ κερδανῶ φυγῇ.

ΧΟΡΟΣ.

1275 ἀλλ' ἴσθι τλήμων οὗς' ἀπ' εὐτόλμου φρενός.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

ἀλλ' εὐκλεῶς τοι κατθανεῖν χάρις βροτῶ.

ΧΟΡΟΣ.

οὐδεὶς ἀκούει ταῦτα τῶν εὐδαιμόνων. 1305

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

ἰὼ, πάτερ, σοῦ τῶν τε γενναίων τέκνων.

ΧΟΡΟΣ.

τί δ' ἐστὶ χρεῖμα, τίς σ' ἀποστρέφει φόβος;

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

1280 φεῦ, φεῦ.

ΧΟΡΟΣ.

τί τοῦτ' ἐφευξας; εἴ τι μὴ φρενῶν στύγος.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

φόνον δόμοι πνέουσιν αἵματοσταγῇ. 1310

ΧΟΡΟΣ.

καὶ πῶς; τόδ' ὅξει θυμάτων ἐφροστίων.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

ὅμοιος ἀτμός, ὥσπερ ἐκ τάφου, πρέπει.

ΧΟΡΟΣ.

1285 οὐ Σύριον ἀγλαΐσμα δάμασιν λέγεις.

πλείων Schütz. Blomf. χρόνον πλείω Orell. ad Isocr. p. 375. χρόνον πλείω id. in Philol. Beitr. p. 206. Sed nihil horum aptum est; certissimum videtur et facillimum, in quod et Pears. incidit χρόνον πλείων: non est mihi tempore, i. e. retardando, majus effugium, i. e. retardare quidem mortem possum, sed non effugere; confirmatur hoc sequente Chori et Cassandreae sermone v. 1273 et 1274.

1273. τῷ χρόνῳ suspicatur Schütz. sine causa,

1276. 7. Hi versus vulgo inverso ordine leguntur, quos auctore Heathio recte transposuerunt Schütz. Humboldt. Blomf. Frustra dubitat Buttlerus et δυσ-δαιμόνων legendum putat.

1282. φόβον vulg. φόβον Farn. φόνον ex conj. Canteri recentiores recte.

1283. Vulgo interrogationis signum post πῶς abest, quod necessarium esse viderunt Pauw. et Blomf.

ΚΛΕΣΑΝΔΡΑ.

ἀλλ' εἴμι κὰν δόμοισι κωκύσουσ' ἐμὴν
Ἀγαμέμνονός τε μοῖραν. ἀρκεῖτω βίος. 1315
ἰὼ, ξένοι.

- οὔτοι δυσοίζω, θάμνον ὡς ὄρνις, φόβῳ
1290 ἄλλως. θανούσῃ μαρτυρεῖτέ μοι τόδε,
ὅταν γυνὴ γυναικὸς ἀντ' ἐμοῦ θάνῃ,
ἀνὴρ τε δυσδάμαρτος ἀντ' ἀνδρὸς πέσῃ. 1320
ἐπιξενούμαι ταῦτα δ' ὡς θανουμένη.

ΧΟΡΟΣ.

ὦ τλῆμον, οἰκτείρω σε θεσφάτου μόρου.

ΚΛΕΣΑΝΔΡΑ.

- 1295 ἅπαζ' ἔτ' εἰπεῖν ῥῆσιν ἢ θρῆνον θέλω
ἐμὸν τὸν αὐτῆς. ἡλίω δ' ἐπεύχομαι
πρὸς ὕστατον φῶς, τοῖς ἐμοῖς τιμαόροις, 1325
ἐχθροῖς φονεῦσι τοῖς ἐμοῖς τίνειν ὁμοῦ·
δούλης θανούσης εὐμαροῦς χειρῶματος.
1300 ἰὼ βρότεια πρᾶγματ'· εὐτυχοῦντα μὲν

1289. Comma ante θάμνον primus recte posuit Schütz., quem sequuntur Glasg. Blomf.

1290. Vulgo: φόβῳ. ἀλλ' ὡς θανούσῃ, quod vertunt: sed ut moritura mihi testamini, quod neque verbis inest, neque sequentibus accommodatum est μαθούσῃ conj. Schütz. ἀλλ' ὡς θανούσῃ voluit Orell. ad Isocr. p. 375. ὡς θανούσῃ μαρτυρεῖτε id. in Philol. Beitr. p. 206. Id., quod in textu dedi, Hermanno debetur ad Humboldt., et receptum est a Blomf.

1295. ἔστ' εἰπεῖν Ven.—ῥύσιον θρῆνον emendavit Herm. ad Humboldt., quod vix probandum est; illud tamen persuasum habeo in ῥῆσιν ἢ adjectivum aliquod latere, tam languida enim est vulgata, ut ferri nequeat, quamquam reliquorum editorum nemo offendit.

1296. αὐτῆς vulg. αὐτῆς Farn. et Agamemnon.

Blomf. auctore Elmsl. recte, propter antecedens ἐμὸν.

1297. 8. Vulgata, quam in textu exhibui, sensu caret. τοῖς τ' ἐμοῖς τιμαόροις Pauw. Abresch. Humboldt. τοῖς ἐμοῦ τιμαόροις Blomf. ἐχθροῦς φονεῖς τ' ἐμοῦς δίκην τίνειν ἐμοῦ Schütz. miserum scenarium Æschylo obtrudens. ὁμοῦ pro ὁμοῦ Stanl. Buttler. ἐμοῦ Herm. ad Humboldt. Sed horum nihil est, quod bonum sensum præbeat, plerique enim τίνειν vertunt ulcisci, pœnas exigere, quod non significat. Nullam video huius loci salutem nisi hanc: τοῖς ἐμοῖς τιμαόροις ἐχθροῦς φονεῦσι τοὺς ἐμοὺς τίνειν ἐμοῦ δούλης θανούσης, precor, ut ultoribus meis inimici mei tanquam interfectoriis, i. e. morte sua, pœnas solvant mortis meæ. Accusativi ἐχθροὺς τοὺς ἐμοὺς facile potuerunt in dativos mutari, quum dativi et antecederent et subsequerentur.

σικία τις ἂν τρέψειεν· εἰ δὲ δυστυχῇ,
βολαῖς ὑγρώσσω σπόγγος ἄλσεσε γραφὴν. 1330
καὶ ταῦτ' ἐκείνων μᾶλλον οἰκτεῖρω πολύ.

ΧΟΡΟΣ.

τὸ μὲν εὖ πράττειν ἀκόρεστον ἔφω
1305 πᾶσι βροτοῖσιν· δακτυλοδεικτῶν δ'
οὔτις ἀπειπὼν εἵργει μελάθρων,
μηκέτ' ἐσέλθης τάδε, φωνῶν. 1335
καὶ τῷδε πόλιν μὲν ἐλεῖν ἔδοσαν
μάκαρες Πριάμου·

1310 θεοτίμητος δ' οἴκαδ' ἰκάνει.
νῦν δ' εἰ προτέρων αἰῆμ' ἀποτίσει,
καὶ τοῖσι θανούσι θανῶν, ἄλλων 1340
ποινας θανάτων ἄγαν ἐπικρανεῖ.
τίς ἂν εὕξαιτο βροτῶν, ἄσινεῖ

1315 δαίμονι φύναι, τὰδ' ἀκούων;

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ᾧμοι, πέπληγμαι καιρίαν πληγὴν ἔσω.

1301. ἀντρέψειεν vulg. ἀντρέψει ἂν Schütz. perperam. ἂν τρέψειεν Glasg. Blomf.—δυστυχῇ Glasg. 2. δυστυχῇ Blomf. male. Ad vulg. ἐστὶ subaudiendum est.

1302. ἄλσεεν Glasg. Blomf.

1304. πράσσειν Glasg. Blomf.

1305. βροτοῖς vulg. βροτοῖσιν ex correctione Pauwii recte recentiores.—δακτυλοδεικτον Casaub. Schütz. Blomf., quod sensum pervertit: ab audibus, quamvis divitiibus, nemo fortunam accedentem arceat, canque intrare velat.

1307. μηκέτι δ' εἰσέλθης vulg. μηκέτ' ἐσέλθης metro postulante Herm. ad Humb. Blomf. Sensum hujus versus, ante quem vulgo puncto distinguitur, non ceperunt editores, qui aut Cassandrae moneri putant, ne in aedes intret, aut in universum præcipi, ne quis talia loquens intret. Verum sensum, comate post μελάθρων et post τάδε posito, aperuit Herm. ad Humboldt., quem

sequitur Blomf., minus bene tamen ante τὰδε distinguens.

1313. Vulgata, quam exhibui, neque sensui neque metro satisfacit. θανάτων ἂν ἐπικρανεῖ emend. Jacob. ἄτα ἐπικρανεῖ Pauw. αὐτὸς ἐπικρανεῖ Heath. ἐπικραίνει omisso ἄγαν Herm. ad Humboldt., et ἄγαν abest a Ven. Flor., mirum tamen, quomodo irrepserit. ἄταν τε κρανεῖ H. Voss. Blomf. Codicum auxilium exspecto.

1314. In hoc quoque versu metrum laborat. τίς ἂν οὐκ εὕξαιτο Cant. Blomf. sensu vix apto. τίς ἂν εὕξαιτ' ἄρα Pauw. ἄρ' post βροτῶν inserit Heath. ἄρ' post ἂν H. Voss. βρότος ἂν Both. Buttl. τίς, τίς ἂν Musgr. τίς ἂν οὐν Pors. ad Aristoph. Eccl. 363. Sed horum nihil certum est.

1316. ᾧμοι Blomf., sed v. Reisig. ad Œd. Col. p. cxvii.—Post πέπληγμαι colo interpungit Blomf., et deinde pro ἔσω scribit ἔχω, quod parum placet.

ΧΟΡΕΥΤΗΣ α'.

σίγα· τίς πληγὴν αὐτῇ καιρίως οὐτασμένος; 1345

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ἄ μοι μάλ' αὖθις, δευτέραν πεπληγμένος.

ΧΟΡΕΥΤΗΣ β'.

τοῦργον εἰργάσθαι δοκεῖ μοι βασιλέως οἰμώ-
γματι.

ΧΟΡΕΥΤΗΣ γ'.

1320 ἀλλὰ κοινωσάμεθ' ἄν πως ἀσφαλῆ βουλευματα.

ΧΟΡΕΥΤΗΣ δ'.

ἐγὼ μὲν ὑμῖν τὴν ἐμὴν γνώμην λέγω,
πρὸς δ᾽ ἅμα δεῦρ' ἀστοῖσι κηρύσσειν βοήν. 1350

ΧΟΡΕΥΤΗΣ ε'.

ἐμοὶ δ' ὅπως τάχιστα γ' ἐμπεισεῖν δοκεῖ,
καὶ πρᾶγμ' ἐλέγχειν ξὺν νεορρύτῳ ξίφει.

ΧΟΡΕΥΤΗΣ ς'.

1325 καὶ γὰρ τοιοῦτου γνώματος κοινωνὸς ὢν
ψηφίζομαί τι δεῶν. τὸ μὴ μέλλειν δ' ἀκμή.

ΧΟΡΕΥΤΗΣ ζ'.

ὄρᾱν πάρεστι· φροimiάζονται γὰρ ᾧς 1355
τυραννίδος σημεία πράσσοντες πόλει.

ΧΟΡΕΥΤΗΣ η'.

χρσνίζομεν γάρ. οἱ δὲ τῆς μελλοῦς κλέος

1317. Quæ sequuntur, vulgo inter semichoria distribuuntur; singulis autem Chori personis tribuenda esse, sensus eorum, quæ dicunt, clarissime demonstrat, idque primus vidit Hermannus dissert. de choro Eumenidum p. ix. s., quem sequitur Blomf.—σίγα Vict. σίγα Stanl. Glasg. 1. Vict., veram lectionem revocarunt Glasg. 2. Blomf.

1318. Comma, quod vulgo post ἄ μοι ponitur, recte post μάλ' αὖθις posuit Blomf. conferens Choeph. 863. Soph. El. 1416. Eur. Hecub. 1027. Orest. 1017. Aristoph. Plut. 936.

1319. οἰμώμασιν Farn.

1320. κοινωσάμεθ' Schütz. κοινωσαί-

μεθ' Glasg. Blomf., qui etiam interrogationis signum male addidit.

1324. νεορρύτων suspicatur Blomf., sed non de gladio Clytæmnestræ recente cæde cruentato sermo est, quod et Schütz. putat, sed de stricto Chorentarum gladio.

1327. ᾧς vulg., quod non ita in finē senarii poni poterat. ᾧς etiam sensus postulat.

1329. μελλοῦς κλέος vulg., quod vario modo emendarunt viri docti, sed Trypho περὶ πρόπων in Museo crit. Vratislav. p. 10. hæc habet: κατὰ παρονομασίαν, ᾧς χρυσῶ ἀπὸ τοῦ χρυσοῦ οὕτως ὀνόμασται καὶ παρ' Ἀισχύλῳ μελ-

1330 πῆδον πατοῦντες, οὐ καθεύδουσιν χερί.

ΧΟΡΕΥΤΗΣ θ'.

οὐκ οἶδα βουλῆς ἧς τινος τυχὼν λέγω.

τοῦ δρῶντός ἐστι καὶ τὸ βουλευῆσαι πέρι. 1360

ΧΟΡΕΥΤΗΣ ι'.

κἀγὼ τοιοῦτός εἰμ', ἐπεὶ δυσμηχανῶ

λόγοισι τὸν θανόντ' ἀνιστάναι πάλιν.

ΧΟΡΕΥΤΗΣ ια'.

1335 ἦ καὶ βίον κτείνοντες ὧδ' ὑπείξομεν

δόμων καταισχυντῆρσι τοῖςδ' ἡγουμένοις ;

ΧΟΡΕΥΤΗΣ ιβ'.

ἀλλ' οὐκ ἀνεκτὸν, ἀλλὰ κατθανεῖν κρατεῖ. 1365

πεπαιτέρα γὰρ μοῖρα τῆς τυραννίδος.

ΧΟΡΕΥΤΗΣ ιγ'.

ἦ γὰρ τεκμηρίοισιν ἐξ οἰμωγμάτων

1340 μαντευσόμεσθα τὰνδρὸς ὡς ὀλωλότος ;

ΧΟΡΕΥΤΗΣ ιδ'.

σάφ' εἰδότας χρὴ τῶνδε μυθοῦσθαι πέρι.

τὸ γὰρ τοπάζειν τοῦ σάφ' εἰδέναι δίχα. 1370

ΧΟΡΑΓΟΣ.

ταύτην ἐπαινεῖν πάντοθεν πληθύνομαι,

τρανῶς Ἀτρεΐδην εἰδέναι κυροῦνθ' ὅπως.

ΚΑΤΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

1345 πολλῶν πάροιθεν καιρίως εἰρημένων,

τὰναντί' εἰπεῖν οὐκ ἐπαισχυνθήσομαι.

λῶ. Χρονίζομεν ὧδε. τῆς μελλοῦς χάριν.
Hinc Herm. ad Humboldt. τῆς μελλοῦς κλέος, quod recepit Blomf.

1330. πεδοῖ Herm. ad Humboldt., sed πῆδον eodem sensu Choeph. 633.

1331. σύγχω λέγων Schütz. inepte.

1332. πέρα Schütz. Humboldt., cui nexus sententiarum non favet. καὶ τὸ βουλευῆσαι παρὰ Buttlr., sed Blomf. recte vidit, construendum esse ἐστὶ καὶ τὸ βουλευῆσαι περὶ τοῦ δρῶντος, i. e. quum

eandem jam non prohibere possimus, de eo quid facit, i. e. de interfectoris consilium inire licet. Confirmatur hæc explicatio iis, quæ sequuntur.

1335. κτείνοντες Farn. Vict., quod correxit Canterus.

1337. κράτει Vict. Glasg. κρατεῖ ex Casaub. emendatione Schütz. Blomf.

1343. πληθύνομαι Glasg. male.

1345. πάροιθε Glasg. Blomf. sine causa.

- πῶς γάρ τις ἐχθροῖς ἐχθρὰ πορσύνων, φίλοις 1375
 δοκοῦσιν εἶναι, πημονὴν ἀρκύστατον
 φράζειεν, ὕψος κρεῖσσον ἐκπηδήματος ;
 1350 ἔμοι δ' ἀγὼν ὃδ' οὐκ ἀφρόντιστος πάλαι
 νείκης παλαιᾶς ἦλθε, σὺν χρόνῳ γε μὴν·
 ἔστηκα δ' ἐνθ' ἔπαις, ἐπ' ἐξειργασμένοις. 1380
 οὕτω δ' ἐπραξα, καὶ τὰδ' οὐκ ἀρηήσομαι
 ὥς μήτε φεύγειν μήτ' ἀμύνεσθαι μόρον.
 1355 ἄπειρον ἀμφίβληστρον, ὥσπερ ἰχθύων,
 περιστιχίζω, πλοῦτον εἵματος κακόν.
 παῖα δέ νιν δίς· κὰν δυοῖν οἰμώγμασιν. 1385
 μεθῆκεν αὐτοῦ κῶλα· καὶ πεπτακότι
 τρίτην ἐπενδίδωμι, τοῦ κατὰ χθονὸς
 1360 Ἄιδου νεκρῶν σωτῆρος εὐκταίαν χάριν.
 οὕτω τὸν αὐτοῦ θυμὸν ὀρμαίνει πεσών·
 κακφυσιῶν ὀξείαν αἵματος σφαγὴν, 1390
 βάλλει μ' ἐρεμνῇ ψακάδι φοινίας δρόσου,
 χαίρουσαν οὐδὲν ἦσσαν, ἢ Διὸς νότῳ

1347. *ὥς γάρ τις* Schütz. interrogatione sublata, male.—πορσύνων conjecti in Comment. Æsch. p. xii., quod etiamnum probabile videtur.

1348. *πημονῆς ἀρκύστατον* Aurat. Stanl. Schütz., sed ἀρκύστατον adjectivum est, ut Eur. Or. 1422. *πημονῆς ἀρκύστατ' ἄν* Elmsl. ad Eur. Med. p. 152. ed. Lips., quod recepit Blomf., ne ἄν absit; eadem de causa φράζει' ἄν Schütz., sed ἄν recte abesse docuit Herm. ad Soph. Aj. 904. cf. Comment. Æsch. p. xii.

1349. φράσειεν legi vult Lobeck. ad Soph. Aj. p. 443. nescio quo sensu.

1351. *νείκης* Vict. Glasg. Blomf., quod sensu caret, *δίξης* Pauw., sed *νείκης* Heath. Schütz. Humboldt., quod certissimum videtur. Idem vocabulum Eumen. 906. legitur ex emendatione Hermann ad Soph. Aj. 955.

1352. *ἔπεισεν* vulgo, metro laborante. *ἔπεισεν* Casaub. Heath. Pauw. Humboldt. *ἔπαισ'* Schütz. Blomf., quod

recepti, quia et sensum commodissimum præbet, et legitur in Ven. Farn. *Tranquilla sto, ubi cum cecidi*, i. e. non fugio, neque me fecisse nego, idque quia jam diu res cogitata et præparata est. Itaque minime cum Abresch. et Blomf. de versu transponendo cogitandum est.

1354. *ἀμύνεσθαι* Ven. Flor. Farn.

1356. *περιστιχίζω* vulg. contra metrum. *περιστιχίζω* ex emendatione Canteri Schütz. Glasg. Blomf.—καλὸν Casaub.

1357. *οἰμώγμασι* Glasg. Blomf.

1358. *αὐτοῦ* vulg., quod in αὐτοῦ mutandum fuit, quid enim velit Blomf. ita explicans: *κῶλα αὐτοῦ μεθῆκεν αὐτὸν*, non video.

1361. *αὐτοῦ* vulg., quod in αὐτοῦ mutandum esse viderunt Schütz. Buttlero. et Blomf.

1364. *γᾶν, εἰ σπορητὸς* vulg. sine sensu. *γαῖα σπορητὸς* Casaub. *γᾶν εὐσπορητον* Schütz. probante Buttlero, sed accusativus male se habet. ἢ *διπλότῳ*

- 1365 γανᾶ σπορητὸς κάλυκος ἐν λοχεύμασιν.
 ὡς ᾧδ' ἐχόντων, πρέσβος Ἀργείων τόδε,
 χαίροιτ' ἄν, εἰ χαίροιτ', ἐγὼ δ' ἐπεύχομαι. 1395
 εἰ δ' ἦν πρεπόντων ὥστ' ἐπισπένδειν νεκρῷ,
 τὰδ' ἄν δικάϊως ἦν, ὑπερδίκως μὲν οὖν.
- 1370 τοσῶνδε κρατῆρ' ἐν δόμοις κακῶν ὅδε
 πλήσας ἀραίων, αὐτὸς ἐκπίνει μολῶν.

ΧΟΡΟΣ.

θαυμάζομέν σου γλῶσσαν, ὡς θρασύστομος, 1400
 ἥτις τοιόνδ' ἐπ' ἀνδρὶ κομπάζεις λόγον.

ΚΑΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

- πειρᾶσθέ μου γυναικὸς ὡς ἀφράσμονος,
 1375 ἐγὼ δ' ἀτρέστῳ καρδίᾳ πρὸς εἰδότας
 λέγω· σὺ δ' αἰνεῖν, εἴτε με ψέγειν θέλεις,
 ὅμοιον. οὗτός ἐστιν Ἀγαμέμνων, ἐμὸς 1405
 πόσις, νεκρὸς δὲ, τῆςδε δεξιᾶς χερὸς
 ἔργον δικάϊας τέκτονος. τὰδ' ᾧδ' ἔχει.

ΧΟΡΟΣ.

- 1380 τί κακὸν, ᾧ γύναι, στρ.
 χθονοτρεφὲς ἔδανόν ἢ ποτὸν
 πασαμμένα, ρυτᾶς ἐξ ἁλὸς ὀρόμενον 1410

γάνει σπορητὸς ex Porsoni emendatione Blomf., sed verbum finitum desideratur. Hoc elegantissima emendatione restituit Herm. ad Humboldt., γανᾶ reponens, quod recipere non dubitavi.

1368. πρεπόντων vix ulla ratione defendi potest, nam quod Wolf. ad Demosth. Leptin. p. 217. pro πρέπον positum esse putat, id sane fieri posset, si scriptum esset εἰ δ' ἦν τῶν πρεπόντων. Aut πρεπόντως legendum est cum Stanleio aut περίποντ' οὖν.

1369. τᾶδ' ἄν conj. Tyrwhitt., quod non displicet, nec tamen omnino necessarium est: τὰδὲ loci significationem habet, ut sæpe. Ad δικάϊως ἦν supplendum videtur πρέποντα.—Post ἦν vulgo ineptissime puncto distinguuntur, ut ὑπερδίκως μὲν οὖν ad sequentia trahatur, sed

in fine demum versus plene interpungendum esse, viderunt Tyrwhitt. et Herm. ad Humboldt.

1370. τοσῶνδε malit Blomf., quod tamen non necessarium est.

1374. μου deest in Ven.—ἀφράδμονος Blomf.

1376. De priorē εἴτε omisso v. Herm. ad Vig. p. 834. Heind. ad Plat. Sophist. 21. ad Hor. sat. ii. 5. 10.

1378. Vulgo νεκρὸς δὲ τῆςδε δεξιᾶς χερὸς junguntur, colo post χερὸς posito; rectam interpunctionem viderunt Abresch. Humboldt. Blomf.

1379. δικάϊως Farn.

1381. De metro hujus versus v. Herm. El. metr. p. 280.

1382. ῥυτᾶς vulg. invito metro, ῥυτᾶς Stanl. Herm. ad Humboldt. Blomf.—

τόδ' ἐπέθου θύος δημοθρόους τ' ἀράς;
ἀπέδικες, ἀπέταμες· ἀπόπολις δ' ἔση,
1385 μῖσος ὄβριμον ἀστοις.

ΚΑΤΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

νῦν μὲν δικάζεις ἐκ πόλεως φυγὴν ἐμοί,
καὶ μῖσος ἀστῶν, δημόθρους τ' ἔχειν ἀράς,
οὐδὲν τόδ' ἀνδρὶ τῷδ' ἐναντίον φέων, 1415
ὃς οὐ προτιμῶν, ὥσπερ εἰ βοτοῦ μόνον,
1390 μῆλων φλεόντων εὐπόκοις νομεύμασιν,
ἔθυσεν αὐτοῦ παῖδα, φιλτάτην ἐμοί
ᾧδ' ἵν', ἐπαθὸν Θρηκίων ἀημάτων.
οὐ τοῦτον ἐκ γῆς τῆςδε χρεῖν σ' ἀνδρὲς λατεῖν, 1420
μιασμάτων ἄποιν' ; ἐπήκοος δ' ἐμῶν
1395 ἔργων, δικαστὴς τραχὺς εἶ. λέγω δέ σοι,
τοιαῦτ' ἀπειλεῖν ὡς παρεσκευασμένη

ὀρώμενον Vict. sensu et metro repug-
nante. ὀρώμενον scribendum esse vidit
Canter., quod non opus est in ὀρμενον
mutare cum Abresch. Glasg. Schütz.
Blomf.

1383. ἐπέθου Farn.

1384. ἀπέταμες Flor. ἀπίτεμες Farn.
— ἀπολις vulg. ἀπόπολις metri causa et
ego olim emendavi, et emendasse video
Seidlerum de verss. dochm. p. 172. et
Hermannum ad Humboldt., quos se-
quitur Blomf. — ἔσει Schütz. Glasg.
Blomf.

1388. οὐδὲν τότ' Is. Voss. Orell. ad
Isocr. p. 375. Blomf. male. οὐδὲν τόδε
est nihil ejusmodi.

1390. μῆλεις φλεόντων εὐπόκοις νομε-
μάτων Schütz. sine causa, neque melius
μῆλων φλεόντων ad βοτοῦ apponi putant
Buttl. et Blomf., sed recte Heath.:
quum oves abundarent in gregibus vel-
leribus bene instructis, i. e. quum ovem
immolare posset.

1392. τε λημάτων vulg. ἀημάτων
bene divinavit Canterus, quod receper-
unt recentiores. τε versus causa in-
sertum est, cum ΑΗΜΑΤΩΝ in ΑΗΜ-
ΜΑΤΩΝ corruptum esset.

1393. τῆςδε χρεῖν vulg. τῆςδ' ἔχρη
Schütz. τῆςδε χρεῖν recte Glasg. Blomf.

1394. βιασμάτων Ven.

1396. λέγω δέ σοι τοιαῦτ' ἀπειλεῖν,
ὡς παρεσκευασμένης ἐκ τῶν ὁμοίων χειρὶ
νικήσαντ' ἐμοῦ ἄρχειν vulg. sine sensu.
παρασκευασμένος legit Auratus. παρα-
σκευασμένος Casaub. λέγω δέ σοι τοιαῦτ'
ἀπειλεῖν ὡς παρεσκευασμένη ἐκ τῶν ὁμοίων
χρεῖν σε νικήσαντ' ἐμοῦ ἄρχειν. Buttl.
λέγω δέ σοι τοιαῦτ' ἀπειλεῖν ὡς πα-
ρεσκευασμένη σ' ἐκ τῶν ὁμοίων χειρὶ νική-
σαντ' ἐμοῦ ἄρχειν Schütz. Humboldt.
hoc sensu: dico autem tibi, te talia
mihi minari, ut quae paratu sim et ex-
spectem, te, si similiter manu viceris,
mihi imperaturum. Sed ut reliqua
taceam, hoc sensu ad ἀπειλεῖν non omitti
poterant pronomina σί et μοί, deinde
nescio, quis unquam dixerit παρασκευά-
σμαι σί ἄρχειν exspecto te imperaturum
esse. λέγω δέ σοι τοιαῦτ' — ἀπειλεῖν ὡς
παρασκευασμένης ἐκ τῶν ὁμοίων — χειρὶ
νικήσαντ' ἐμοῦ ἄρχειν dedit Blomf., in
quibus non solum λέγω δέ σοι τοιαῦτα
dispicet, sed παρεσκευασμένης etiam so-
læcismus est, quum debeat nominativus
esse; nam exempla a Blomf. allata nihil
aliud probant nisi ὡς cum genitivus ab-

ἐκ τῶν ὁμοίων, χειρὶ νικήσαντ' ἐμοῦ
ἄρχειν· ἐὰν δὲ τοῦμπαλιν κραινὴ θεὸς,
γνώσῃ διδαχθεῖς ὁψὲ γοῦν τὸ σαφρονεῖν.

1425

ΧΟΡΟΣ.

1400 μεγαλόμητις εἶ, ἀντ.

περίφρονα δ' ἔλακες. ὥσπερ οὖν
φονολιβεῖ· τύχα φρὴν ἐπιμαίνεται.

λίπος ἐπ' ὁμμάταν αἵματος εὐπρέπειαν
τίετον. ἔτι σὲ χρὴ στερομένην φίλων

1430

1405 τύμμα τύμματι τίσαι.

ΚΑΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

καὶ τήνδ' ἀκούεις ὀρκίων ἐμῶν θέμιν·
μὰ τὴν τέλειον τῆς ἐμῆς παιδὸς Δίκη,
ἄτην, Ἐρινύν θ', αἴσι τόνδ' ἔσφαξ' ἐγὼ,
οὐ μοι φόβου μέλαθρον ἐλπίς ἐμπατεῖν,

1435

1410 ἕως ἂν αἰθὴ πῦρ ἐφ' ἐστίας ἐμῆς
Αἰγισθος, ὥς τὸ πρόσθεν εὔφρονῶν ἐμοί.
οὗτος γὰρ ἡμῖν ἀσπίς οὐ μικρὰ θράσους.
κεῖται γυναικὸς τῆςδε λυμαντήριος,
χρυσήϊδων μείλιγμα τῶν ὑπ' Ἰλῶ.

1440

solutis dici, quod tam notum est, ut exemplis non egeat. Id quod in textu dedi, optime mihi convenire videtur feroci Clytæmnestræ animo, sensus enim hic est: jubeo autem te, nam et ego ad similes minas parata sum, victoria vi reportata mihi imperare: sin minus, et si contraria Diî perfecerint, damno edoctus sero sapere disces.

1399. γνώσει Glasg. Schütz. Blomf.

1402. ψυχῇ suspicatur Cant. male, neque recte de vulgatæ lectionis veritate dubitat Schütz.

1403. λίπος Vict., sed rectius λίπος Glasg., ut Soph. Ant. 1009 λίβος Casaub. Pears. Schütz. Blomf. sine causa, —εὐπρέπειαν τίετον Vict. εὐ πρέπει ἀσίετον Farn. ἐμπρέπει ἀσίετον emend. Canter., quod recepit Blomf. οὐ πρέπει ἀσίετον Schütz. ἐμπρέπειν ἀσίετον Herm.

ad Humboldt. Sed res mihi valde incerta videtur, nam si ἀσίετον recipitur, etiam σί metri causa ejiciendum est, quare nihil mutare malui. εὐ πρέπει. ἔτι σ' ἔτι σε χρὴ Lachm. de chor. syst. p. 87.

1405. τύμμα τύμμα vulg., quod correxit Stanl. Syllaba τι a sequente τίσαι absorpta est. —τίσαι Vict. Glasg. Schütz., sed τίσαι recte Blomf.

1406. ἀκούσεις Stanl. Both. Blomf. male et solæce.

1409. De infinitivo præsentis post ἐλπίς v. Elmsl. ad Eur. Med. 750. et Herm. in *Classical Journal* xliv. p. 413. —ἐμπατεῖ Flor. Farn.

1410. ἐμᾶς Vict. Cant. Stanl. ἐμᾶς Casaub. ἐμῆς Glasg. Schütz. Blomf.

1413. γυναικὸς τῆςδε non cum Schütz. ad Cassandram, sed cum Hum-

- 1415 ἡ τ' αἰχμάλωτος ἦδε καὶ τερασκόπος,
καὶ κοινόλεκτρος τοῦδε, θεσφατηλόγος
πιστὴ ξύνεunos, ναυτίλων δὲ σελμάτων
ἱστοτρίβης. ἄτιμα δ' οὐκ ἐπραξάτην.
ὁ μὲν γὰρ οὕτως· ἡ δὲ τοι, κύκνου δίκην, 1445
- 1420 τὸν ὕστατον μέλψασα θανάσιμον γόον,
κεῖται φιλήτωρ τοῦδ', ἐμοὶ δ' ἐπήγαγεν
εὐνῆς παροψώνημα τῆς ἐμῆς χλιδῆς.

ΧΟΡΟΣ.

- φεῦ, τίς ἂν ἐν ταχει, μὴ περιώδυνος, στρ. α.
μηδὲ δεμνιοτήρης, 1450
- 1425 μόλοι τὸν αἰεὶ φέρουσ' ἐν ἡμῖν
μοῖρ' ἀτέλευτον ὕπνον, δαμέντος
φύλακος εὐμενεστάτου, καὶ
πολλὰ τλάντος γυναικὸς διαί·
πρὸς γυναικὸς δ' ἀπέφθισεν βίον. 1455

boldt. ad Clytaemnestram referendum est.

1418. ἱστοτρίβης Pauw. Schütz. Glasg. Humboldt., idemque recipi vult Blomf., sed societatis notio ex præcedente ξύνεunos repetenda videtur, ut sit et in lecto fidelis ei socia et in navi.

1421. φιλήτωρ Flor.

1422. εὐνῆς Casaub. Pears. Orell. p. 208. εὐνῆ Pauw. Schütz. εὐνῆ H. Voss. χλιδῆ legendum putat Blomf., sed nihil mutandum est, παροψώνημα habet duplicem genitivum, ut Soph. Aj. 54., ubi vid. Herm. παροψώνημα εὐνῆς est gaudium, quod ex ejus morte seu sepulcro (sic εὐνῆ Soph. El. 429.) capitur, παροψώνημα χλιδῆς gaudium, quod ad priores delicias accedit.

1423. In strophis quæ sequuntur distribuendis eam rationem secutus sum, quam proposuit Hermannus El. doct. metr. p. 737., quamque secutus est Humboldt. Vulgo enim tres tantum strophæ et antistrophæ, eæ, quæ nobis sunt α. ε. θ., indicantur. Cum Hermannus in plerisque consentit Blomfield., nisi quod cum Buttlero post v. 1443. nullam lacunam ponit, neque eas, quas Agamemnoni.

nos antistrophas β'. γ'. vocavimus, antistrophas esse putat. Quo fit, ut post ἀντ. α. lacunam ponat, quæ ἀντ. β'. γ'. contineat; deinde quæ nobis sunt ἀντ. β'. γ', eas strophas fecit, et iisdem verbis ut antistrophas repetiit post ἀντ. θ'. Hinc ei ordo stropharum hic est:

α. β'. γ'. δ. α. β'. γ'. δ.

ε. ζ'. ζ'. η. ε. ζ'. ζ'. η.

θ. ι. κ'. λ'. θ. ι. κ'. λ'.

Qua ratione quanto sit simplicior et præstantior Hermanniana, non est quod multis exponatur. Ex hac systema ita est comparatum:

α. β'. γ'. δ. α. δ.

ε. ζ'. ζ'. η. ε. ζ'. ζ'. η.

θ. β'. γ'. ι. θ. ι.

τις ἂν Stanl. Schütz., sed τίς ἂν est utinam aliquis, ut πῶς ἂν utinam aliquo modo v. Schæf. ad Soph. Œd. Col. 1100. — περιώδυνα Erfurdt. ad Soph. Ant. 134. ed. maj. metro non perspecto.

1425. αἰ Glasg.

1427. καὶ in sequentem versum rejiciunt Buttler. Blomf., sed v. Herm. El. metr. p. 257.

1429. βίον abesse vult Buttler., sed

1430 *ἰὰ, ἰὰ παράνους Ἑλένα* στρ. β'.

μία τὰς πολλὰς, τὰς πάνυ πολλὰς

ψυχὰς ὀλέσασ' ὑπὸ Τροίᾳ.

νῦν δὲ τελείαν * * *

* * * * *

1435 * * * * *

* * * * *

* * * * *

* *πολύμναστον ἐπὴνθίσω αἶμ' ἀνιπτον.* στρ. γ'.

1460

ἥτις ἦν τότε ἐν δόμοις

1440 *ἕρις ἐρίδματος ἀνδρὸς οἴζυς.*

ΚΑΤΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

μηδὲν θανάτου μοῖραν ἐπεύχου

στρ. δ'.

τοῖςδε βαρυνθείς·

μηδ' εἰς Ἑλένην κότον ἐκτρέψης,

1465

ὡς ἀνδρολέτειρ', ὡς μία πολλῶν

1445 *ἀνδρῶν ψυχὰς Δαναῶν ὀλέσασ',*

ἀξύστατον ἄλγος ἔπραξεν.

ΧΟΡΟΣ.

δαῖμον, ὃς ἐμπιτνεῖς δάμασι καὶ διφύι— ἀντ. α'.

multo melius in antistrophico lacunæ signum ponunt Schütz. Glasg. Herm. Blomf.

1430. *ἰὰ* semel vulg. Alterum *ἰὰ* metro jubente inserui.—*παρὰνόμενος* vulg. *παράνομος* ex conj. Canteri Schütz., sed *παράνους* scribendum esse, quod et sensus et metrum postulat, vidit Herm. ad Humboldt., idque cum Blomf. recipere non dubitavi.

1433. Lacunam post *τελείαν* esse, quod et sensus docet, et antistropham a v. 1519. incipere, vidit jam Seidl. de verss. dochm. p. 408., quocum. consentit Hermannus.

1438. *δὲ αἶμ'* vulg., sed ΔΙ, quod ex sequente ΑΙ natum est, sensu metroque postulante, ejicere non dubitavi: *ornastí, texisti te nobili sanguine, non exstinguendo.* Hæc quum vulgo juncta

cum verbis *νῦν δὲ τελείαν* legerentur, sensum aut nullum viderunt interpretes, aut conjecturis inferre conati sunt. ἀπὴνθίσω Stanl. Casaub. Pauw. Schütz. *τελείαν πολύμναστον ἔπὴν ἀπὴνθίσω* suspicatur Blomf.

1439. 40. Hi versus antistrophicis non respondent, et corruptos esse perspicuum est; sed emendatio eorum difficilis est, quia propter lacunam nexus eorum cum præcedentibus et sensus perspicui nequit, quare abstineo. ἢ τις Schütz. probante Buttlero.—*ἐριδμαντός* suspicatur Blomf.—*οἴζυς* vulg., quod correxerunt Glasg. Blomf.

1443. *ἐκτρέψης* Flor.

1445. *ὀλέσασα* Vict. *ὄλεσαν* Flor.

1446. *ἔπραξε* Glasg. 2.

1447. *ἐμπίπτεις* Vict. metro invito. *ἐμπίτνεις* ex conj. Canteri Glasg. Blomf.

- οἰσι Τανταλίδαισιν, 1470
 κράτος τ' ἰσόψυχον ἐν γυναικῶν
 1450 καρδιοδηκτον ἔμοι κρατύνεις.
 ἐπὶ δὲ σώματος, δίκαν μοι
 κόρακος ἐχθροῦ, σταθεῖς ἐκνύμωσ
 ὕμνον ὕμνεῖν ἐπεύχεται * * 1475

ΚΑΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

- νῦν δ' ὄρθωσας στόματος γνώμην, ἀντ. δ'.
 1455 τὸν τριπάχχιον
 δαίμονα γέννας τῆςδε κικλήσκων.
 ἐκ τοῦ γὰρ ἔρως αἱματολοιχὸς
 νείρει τρέφεται πρὶν καταλῆξαι 1480
 τὸ παλαιὸν ἄχος, νέος ἰχώρ.

ΧΟΡΟΣ.

- 1460 ἦ μέγαν οἴκοις τοῖςδε στρ. ε'.
 δαίμονα καὶ βαρύνμηνιν, αἰνεῖς.

rectius ἐμπιπτεῖς Herm.—διφυεῖσι vulg.
 invito metro. διφυίοις correxīt Herm.
 El. metr. 704. et ad Humboldt.

1448. Τανταλίδεσιν Flor.

1449. κράτος ἰσόψυχον vulg. contra
 metrum. κράτος γ' Pauw. Heath. κρά-
 τος δ' Pears. Both. κράτος τ' Herm. ad
 Humboldt., quod cum Blomf. recepi,
 quia et sensus ei favet, et T' anti I fa-
 cillime excidere potuit.

1450. καρδία δηκτον vulg. egregiam
 Abreschii emendationem καρδιοδηκτον,
 quam metrum postulat, recte receperunt
 Schütz. Glasg. 2. Herm. Blomf.

1452. σταθεῖς vulg. σταθεῖς recte
 Schütz. Glasg. 2. Blomf.—ἐκνύμωσ Ven.
 Flor.

1453. Vocis bisyllabæ defectum recte
 indicant Glasg. 1. Schütz. Blomf.;
 φόνῃ supplet Schütz. δόμοις Buttl.
 Blomf.

1454. Clytæmnestræ personam non
 apponit Vict.

1455. τριπαχχίον a τῆχης derivatum
 neque metro convenit, et ridiculum est
 de Deo dictum; τριπαχχον, quod Pauw.

et Buttl. legi volunt, eadem sensus dif-
 ficultate laborat. Blomf. aut τριπαχχίον
 a παχὺς derivandum putat, quod ana-
 logia non sinit, aut τριπάλαιον legendum,
 quod nimis a ductu litterarum recedit.
 Itaque ampliandum censeo.

1456. γέννης Flor.

1458. νείρει vulg. νείρη Casaub.
 Stanl. Schütz. Blomf., sed debbat esse
 νείρη, neque sensum ex eo video aptum,
 quare nihil muto. νείκει Scalig. ἤρει
 Is. Voss.—Propter præcedens αἱμα-
 τόλοιχος facile aliquis καταλῆξαι suspi-
 cari possit.

1459. ἄγος Casaub. Stanl. male.

1460. Versus syllaba una longior est
 antistrophico, quare Herm. ad Hum-
 boldt. τοῖςδ' αἶμονα conjecit, quod quum
 propterea vituperat Blomf., quod sint
 tria epitheta sine substantivo, errat, per-
 tinent enim ad αἶνον; sed displicet καὶ,
 quo tertium epitheton duobus prioribus
 non copulatis adnectitur, displicet, quod
 δαίμονα sic removeretur, quo aptissime
 respicitur ad præcedentia Clytæmne-

- φεῦ, φεῦ κακὸν αἶνον ἀτη-
 ρᾶς τύχας ἀπορέστου· 1485
 ἰὼ, ἰὼ διὰ Διὸς
- 1465 παναιτίου πανεργέτα.
 τί γὰρ βροτοῖς ἄνευ Διὸς τελεῖται;
 τί τῶνδ' οὐ θεόκραντόν ἐστιν;
 ἰὼ, ἰὼ, στρ. 5'. 1490
 βασιλεῦ, βασιλεῦ, πῶς σε θαυμάσω;
- 1470 φρενὸς ἐκ φιλίας τί ποτ' εἶπω;
 κεῖσαι δ' ἀράχνης ἐν ὑφασματι τῷδ'
 ἄσεβεϊ θανάτῳ βίον ἐκπνέων,
 ὦ μοί μοι κοίταν τάνδ' ἀνελεύθερον, στρ. 7'. 1495
 δολίῳ μόρῳ δαμνέεις
- 1475 ἐκ χειρὸς ἀμφιτόμῳ βελέμνῳ.
 ΚΑΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.
 αὐχεῖς εἶναι τόδε τοῦργον ἐμόν. στρ. 9.
 μηδ' ἐπιλεχθῆς
 * * * * *
 * * *
- 1480 Ἀγαμεμνονίαν εἶναι μ' ἄλοχον. 1500
 φανταζόμενος δὲ γυναικὶ νεκροῦ
 τοῦδ', ὁ παλαιὸς δριμύς ἀλάστωρ

stræ verba, quare antistrophicus potius mutandus videtur.

1465. πανεργέταν Flor.

1468. ἰὼ semel Ven. Flor.

1470. τί ποτ' ἄρ' εἶπω Farn., catalexeos vitandæ causa, — ut mox v. 1472. ἐκπνέων.

1472. εἰσεβεῖ Flor. — ἐκπνέων bisyllabum est v. Herm. ad Soph. Antig. 1132.

1473. κοίτας τᾶσδ' ἀνελεύθερας suspicatur Buttlr. κοίτῃν τᾶνδ' ἀνελεύθερων Blomf., sed repetendum est e præcedentibus κείσαι, ex notissimo Græcismo κοίταν κείσαι. — ἀνελεύθερα Farn.

1476. Deesse in hac strophæ versus duos, antistrophæ docet; sed Herman-

nus primos versus excidisse putat, deinde autem μὴ δ' ἐπιλεχθῆς legere videtur, idque cum sequentibus jungit, vertit enim Humboldt.: at ne simul dicas, me Agamemnonis uxorem esse. Sed hoc non potest passivum ἐπιλεχθῆς significare, præterea Vict. ἐπιλεχθῆς * habet, quare post hoc potius vocabulum, sensu etiam monente, lacunæ signum posui.

1477. ἐπιλεχθῆς Vict. Cant. ἐπιλεχθῆς Pauw. Schütz. Glasg. Blomf. ἐπιλεχθεῖς Scalig., sed hoc incertum est propter sequentem lacunam. Male Blomf. cum Buttlero hic unum tantum versum excidisse putat, et dipodiam unam v. 1484. post τόνδ' ἀπέτισεν, vulgatam versuum distributionem in antistrophæ secutus, quam

Ἀτρεΐως χαλεποῦ θοιναιτῆρος,
τόνδ' ἀπέτισεν,

1485 τέλεον νεαροῖς ἐπιθύσας.

1505

ΧΟΡΟΣ.

ὥς μὲν ἀναίτιος εἶ
τοῦδ' ἐκ φόνου, τις ὁ μαρτυρήσων;
πῶ, πῶ; πατρώθεν δὲ συλλή-
πτωρ γένοιτ' ἂν ἀλάστωρ.

ἀντ. ε'.

1490 βιάζεται δ' ὁμοσπόροις
ἐπιρροαῖσιν αἰμάτων
μέλας Ἄρης· ὅποι δὲ καὶ προβαίνων
πάχνη κουροβόρῳ παρέξει.
ἰὼ ἰῶ,

1510

ἀντ. ς'.

1495 βασιλεῦ, βασιλεῦ, πῶς σε θακρῶσω;
φρενὸς ἐκ φιλίας τί ποτ' εἴπω;
κεῖσαι δ' ἀράχνης ἐν ὑφάσματι τῷδ'
ἄσεβεῖ θανάτῳ βίον ἐκπνέων.
ᾧ μοί μοι κοίταν τάνδ' ἀνελεύθερον.

1515

ἀντ. ζ'.

1500 δολίῳ μῶρῳ θαμνίς
ἐκ χειρὸς ἀμφιτόμῳ βελέμνῳ.

1520

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

οὔτ' ἀνελεύθερον οἶμαι θάνατον

ἀντ. η'.

ad strophæ normam cum Hermanno immutavi.

1485. νεαροῖς conj. Stanl., et sic Farn., sed opponitur Agamemnon *adultus im-
puberibus* Thyestæ filiis.

1486. Versus syllaba brevior est, quare ἥσθα Pauw. εἰσὺ Schütz. Blomf. Fortasse ἐσσί legendum est, ut Eur. Hel. 1246., cujus loco usitatam formam posuerunt scribæ.

1488. πῶς πῶς ad marg. Ask. invenit Buttler., quod recepit Blomf., sed quum πῶ Sicula vox sit, qualibus usum esse Æschylum constet, nihil mutaverim.

1492. μέλεος Both. Blomf.—προσβαί-

ων Vict. Ven. Flor. Omnino locus non sanus videtur, sed inutiles sunt virorum doctorum conjecturæ, quas afferre non operæ pretium est.

1493. πάχνη vulg. πάχνην κουροβόρῳ Casaub. πάχνην κουροβόρῳ Pauw. Both., sed nihil nisi πάχνη mutandum est, cujus loco πάχνη et sensus et metrum postulat, idque reposuerunt Herm. ad Humboldt. et Blomf.—προσέξει Aurat. Cant. παρήξει Orell. p. 208.

1502. οὐκ Schütz. Buttler. Blomf., sed adnectit hæc Clytemnestra iis, quæ supra dixerat.—Hunc et sequentem versum a sciolo quodam insertos putat Seidler. de verss. dochm. p. 408., quod

τῷδε γενέσθαι.

οὐδὲ γὰρ οὗτος δολίαν ἄτην

1505 οἴκοισιν ἔθηκε;

1525

ἀλλ' ἐμὸν ἐκ τοῦδ' ἔρνος ἀεθέν,

τὴν πολυκλαύτην Ἴφιγένειαν ἀν-

ἄξια δράσας, ἄξια πάσχων,

μηδὲν ἐν Αἰδου μεγαλαυχεῖτω,

1510 ξιφοδηλήτῳ

θανάτῳ τίσας ἅπερ ἤρξεν.

1530

ΧΟΡΟΣ.

ἀμμηχανῶ, φροντίδων στρεβθεῖς,

στρ. θ'.

εὐπάλαμον μέριμναν,

ὅπα τράπωμαι, πιτνόντος οἴκου.

1515 δέδοικα δ' ὄμβρου κτύπον δομοσφαλῇ

τὸν αἵματηρόν· ψεκὰς δὲ λήγει.

1535

δίκην δ' ἐπ' ἄλλο πρᾶγμα θηγάνει βλάβης,

si verum esset, in stropha nulla lacuna foret; sed ibi sensus quoque de lacuna admonet, et hi versus nescio quare jejuni vocandi sint. Cf. Herm. de verss. spur. p. ix.

1505. Interrogationis notam, quæ vulgo abest, sensu postulante rectissime inseruerunt Schütz. Humboldt. Non obsequitur Blomf., qui ex Dobræi emendatione δούλειον pro δολίαν scripsit, quod minime probari potest.

1507. πολύκλαυτον σ' vulg. Copulam otiosam versus detrimento tollunt Stanl. Schütz., sed πολυκλαύτην rectissime Pors. ad Eur. Med. 822. et Blomf., improbante quidem Elmsleio, qui in Mus. crit. Cantabr. vi. p. 296., in *Edinburgh Review*, xxxvii. p. 94. et ad Eur. Med. 807. τὴν πολυκλαυτον ἀνάξια δράσας legi jubet omisso nomine Ἴφιγένειαν, sed ille satis refutatus est ab Hermannō in *Classical Journal*, xlv. p. 419. Sed Hermannus ipse ad Humboldt. ita legendum suspicatur: ἔρνος ἀεθέν τῆς πολυκλαύτης Ἴφιγενίας, ἄξια δράσας, ἄξια πάσχων, additque i. e. ἄξια ἄξιων

δραμάτων πάσχων, in quibus et ἔρνος Ἴφιγενίας et artificiosa illa explicatio ferri vix possunt. Mihi quidem nihil mutandum videtur: postquam filiam meam ex illo conceptam Iphigeniam indigne tractavit, digna passus, ne gloriatur. Vocabulum autem ἀνάξια in duos versus disjungi potuit, quia compositum est.

1512. φροντίδες Ven. Flor.

1513. εὐπάλαμον vulg. εὐπάλαμον recte Glasg. Blomf.—Comma post μέριμναν male delent Stanl. Schütz. Humboldt. Blomf. ἀμμηχανῶ μέριμναν jungendum est.

1514. ὅποι vult Elmsl. ad Heraclid. 595., sed vid. quæ ad Choeph. 403. monebuntur.—πιτνόντος vulg. πιτνόντος Blomfield., quod necessarium est. v. ad Choeph. 35.

1517. δίκη vulg. δίκα^η Farn. δίκην Aurat. cui recte assentiuntur Canter. Schütz. Herm. Blomf.—λήγει vulg. θηγάνει emend. Herm. ad Humboldt. recepit Blomf.

πρὸς ἄλλαις θηγάναισι μοῖρα.

HMIXOPION.

ἰὰ, γᾶ, γᾶ, εἴθ' ἐμ' ἐδέξω, ἀντ. β'.

1520 πρὶν τόνδ' ἐπιθεῖν ἀργυροτόχου 1540

δροίτας κατέχοντα χαμεύναν.

τίς ὁ θάψων νιν; τίς ὁ θρηνήσων;

ἦ σὺ τόδ' ἐρξῆς τλήσῃ, κτείνασ'

ἄνδρα τὸν αὐτῆς, ἀποκακῦσαι 1545

1525 ψυχὴν, ἄχαριν χάριν ἀντ' ἔργων

μεγάλων ἀδίκως ἐπικραῖναι;

HMIXOPION.

τίς δ' ἐπιτύμβιος αἶνος ἐπ' ἀνδρὶ θείῳ ἀντ. γ'.

σὺν δάκρυσιν ἰάπτων 1550

ἀληθείᾳ φρενῶν πονήσει;

ΚΑΤΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

1530 οὐ σε προσήκει τὸ μέλημα λέγειν στρ. ι.

τοῦτο· πρὸς ἡμῶν

κάππεσε, κάτθανε, καὶ καταθάψομεν

οὐχ ὑπὸ κλαυθμῶν τῶν ἐξ οἴκων, 1555

* * * * *

1535 * * * * *

ἀλλ' Ἰφιγένειά νιν ἀσπασίως

1518. θηγάναις vulg. θηγάναισι Pauw. Abresch. Heath. Glasg. Blomf., metri causa.

1519. εἴθε μ' Farn.

1520. ἐπιθεῖν Farn.

1521. νῦν post δροίτας vulgo legitur, sensus non minus quam metri causa otiosum, quare uncis inclusit Glasg., eiecerunt Humboldt. Blomf. et omittitur in Ven. Flor.

1523. τὰδ' Blomf. male. — τλήσῃ Glasg. Schütz. Blomf.

1524. αὐτῆς Farn. Blomfield. male. — ἀποκακῶσαι vulg. accentum ex Farn. correxit Blomfield.

1526. ἐπικράναι vulg. accentum correxit Blomf.

1527. ἐπιτύμβιον αἶνον ex Stanleii conjectura Schütz. Blomfield., vim poeticam infringentes; αἶνος ipse πονεῖν dicitur.

1528. ζῶν Glasgov. Schütz. Blomf. — δακρύοισιν vulg. δάκρυσιν Glasg. Schütz. δακρύοις Farn. Buttler. Blomf., sed illud probabilius est, quemadmodum χερσὶν et χερσὶν saepe confusa vidimus. Metrum litem dirimeret, nisi strophicus corruptus esset.

1530. οὕτε Farn.

1532. Verba κάππεσε, κάτθανε delenda putat Pors. Advers. p. 139., male.

1536. Ἰφιγένειαν ἦν vulgat., quod bene correxit Stanleius, quem sequuntur recentiores.

θυγάτηρ, ὡς χεῖρ,
πατέρ' ἀντιάσασα πρὸς ἀκύπορον
πρόσθμευμ' ἀχέων

1540 περὶ χεῖρε βαλοῦσα φιλήσει.

1560

ΧΟΡΟΣ.

ὄνειδος ἥκει τόδ' ἀντ' ὀνειδους.

ἀντ. θ'.

δύσμαχα δ' ἔστι κρῖναι.

φέρει φέροντ', ἐκτίνει δ' ὁ καίνων.

μῖμνει δέ, μῖμνοντος ἐν χρόνῳ Διὸς,

1545 παθεῖν τὸν ἔρξαντα. θέσμιον γὰρ

1565

τίς ἂν γονὰν ἀραῖον ἐκβάλοι δόμων;

κεκόλληται γένος προσάψαι.

ΚΑΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

εἰς τόνδ' ἐνέβης ξὺν ἀληθείᾳ

ἀντ. ι.

χρησμόν. ἐγὼ δ' οὔν

1550 ἐθέλω δαίμονι τῷ Πλεισθενίδῃ

1570

ὄρκους θεμένη, τάδε μὲν στέργειν,

δύσπλητά περ ὄνθ'. ὃ δὲ λοιπὸν, ἰόντ'

ἐκ τῶνδε δόμων, ἄλλην γενεάν

τρίβειν θανάτοις αὐθένταισι.

1555 κτεάνων τε μέρος

1575

1540. χεῖρα vulg. χεῖρε, quod sensus potulat, Glasg. Blomfield.—φιλήσει vulg. corruptum, ut videtur, propter falsum ἵνα v. 1536.; correxit Abresch.

1541. Sensus hujus versus recte explicat Wunderl. obss. critt. p. 48.

1544. Quum μῖμνοντος ἐν χρόνῳ Διὸς sensu careat, durissima autem sit constructio, quam Blomf. proponit: μῖμνει δέ, μῖμνοντος Διὸς, ἐν χρόνῳ παθεῖν τὸν ἔρξαντα, non displicet Schützii conjectura ἐν χρόνῳ, quæ vocabula sæpe confunduntur.

1546. ἀραῖον egregia est emendatio Hermanni pro vulg. ἔζον, quod frustra explicare vel emendare conati sunt interpretes.

1547. προσάψαι vulgat. sine sensu. Variæ sunt interpretum conjecturæ, quas adferre nolo. Reliquis præstant Hermanni πρὸς ἄψην et Blomfieldii πρὸς ἄτα, sed nihil mutare ausim.

1548. ἐνέβη—χρησμόν vulg. sine sensu. ἐνέβη—χρησμός Pears. Schütz. ἐνέβης—χρησμόν Cant. Heath. Herm. recte; loquitur de iis, quæ postremo vaticinatus erat Chorus, Orestem ultorem obscure innuens.

1551. θεμένα vulg. θεμένη Flor. Blomf.

1552. δύσπλητα Flor.—ὃ δὲ vulg. sine sensu. ὃ δὲ λοιπὸν quod vero reliquum est, Is. Voss. Stanl. Pauw. Glasg. Schütz. Blomf.

1554. Hunc versum omittit Farn.

βαιὸν ἐχούσῃ πᾶν ἀπόχρη μοι, δ' ἄλληλοφόνους
μανίας μελάβρων ἀφελούσῃ.

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

- ᾧ φέγγος εὖφρον ἡμέρας δικηφόρου.
1560 φαίην ἂν ἤδη νῦν βροτῶν τιμαόρους
θεοὺς ἄνωθεν γῆς ἐποπτεύειν ἄχῃ, 1580
ιδῶν ὕφαντοῖς ἐν πέπλοις Ἑρινύων
τὸν ἄνδρα τόνδε κείμενον φίλως ἐμοί,
χερὸς πατρώας ἐκτίνοντα μηχανάς.
1565 Ἀτρεὺς γὰρ ἄρχων τῆςδε γῆς, τούτου πατὴρ,
πατέρα Θυέστην τὸν ἐμὸν, ὡς τορῶς φράσαι, 1585
αὐτοῦ τ' ἀδελφὸν, ἀμφίλεκτος ὦν κράτει,
ἠνδρηλάτησεν ἐκ πόλεως τε καὶ δόμαν.
καὶ προστρόπαιος ἐστίας μολὼν πάλιν
1570 τλήμων Θυέστης, μοῖραν εὔρετ' ἀσφαλῆ,
τὸ μὴ θανὼν πατρῶον αἰμάξαι πέδον 1590
αὐτοῦ. ξένια δὲ τοῦδε δύσθεος πατὴρ

1556. ἀποχρῆ scribi vult Elmsl. in Mus. crit. Cantabr. vi. p. 285. male.— μοι δ' ἄλληλοφόνους vulgo, sine sensu, μοί γ' ἄλλ. Pauw. Heath. Schütz. μοι, ἄλληλοφόνους Canter. Glasg. 2. Blomf., quod sensus non fert. Mihi quidem pro μοι olim aliud vocabulum in consonam desinens lectum fuisse videtur, quo in μοι corrupto, δ' illud metri causa insertum est. Fortasse legendum est πᾶν ἀπόχρη, μόνον ἄλληλοφόνους, quod probabilius certe est violentissima mutatione Erfurdii ad Soph. Philoct. 475.: πᾶν ἀρκεῖ μοι μανίας μελάβρων ἄλληλοφόνους ἀφελούσῃ.

1561. ἄγῃ Aurat. Canter. Casaubon. Glasg. 2. Schütz. Blomfield. sine causa. γῆς ἄχῃ sunt dolores et mala mortaliū.

1562. Ἑρινύων Blomf.

1564. χερὸς Farn. Blomf.—ἐκτίνοντα Stanl. Schütz. Blomf. sine causa.

1567. αὐτοῦ vulg. male.— αὐτοῦ δ' Ἀγαμέμνων.

ἀδελφὸν scribi vult Elmsl. ad Med. 940. Vix recte, nam quum δὲ in ejusmodi dictionibus alicui describendo inservire soleat, hic vix ei locus esse potest; Thyestes enim Choro satis notus est. Quare pro τε, quod sane ferri non potest, γε scribi velim, argumentum enim indicari debet, cur tam turpe Atrei facinus fuerit; quemadmodum duobus aliis locis, nostro similibus, quibus item δὲ reponit Elmsleius, Eur. Med. 940. πατὴρ νέαν γυναικα, δισπότην γ' ἐμὴν et Eur. Androm. 25. Ἀχιλλεῖος παῖδ', δισπότην γ' ἐμῶν.

1572. αὐτοῦ admodum languet, quod quum sentiret Schütz. et præterea nescio quomodo offenderet in vocabulis προθύμως μᾶλλον ἢ φίλως et in nomine Atrei iterum allato, hunc versum ita legit: ξένια δὲ τοῦδε δύσθεος πατὴρ πατρὶ, sequentem ejecit, quod nemo probare potest. Non melius Blomf. illud αὐτοῦ in αὐτὸς mutavit, cujus vim non video. Verum

- Ἀπρεὺς, προθύμως μᾶλλον ἢ φίλως, πατρὶ
 τῷ μῶ, κρεουργὸν ἤμαρ εὐθύμως ἄγειν
 1575 δοκῶν, παρέσχε δαῖτα παιδείων κρεῶν.
 τὰ μὲν ποδῆρη καὶ χερῶν ἄκρους κτένας
 ἔθρυπτ' ἄνωθεν ἀνδρακάς καθήμενος. 1595
 ἄσημα δ' αὐτῶν αὐτίκ' ἀγνοῖα λαβὼν,
 ἔσθαι βορὰν ἄστων, ὥς ὄρᾳς, γένει.
 1580 κα' πεῖτ' ἐπιγνοὺς ἔργον οὐ καταίσιον,
 ἄμωξεν, ἀμπίπτει δ' ἄπο σφαγῆς ἐμῶν,
 μόρον δ' ἄφερτον Πελοπίδαις ἐπεύχεται, 1600
 λάκτισμα δείπνου ξυνδίκως τιθεὶς ἄρᾳ,
 οὕτως ὀλέσθαι πᾶν τὸ Πλεισθένους γένος.
 1585 ἐκ τῶνδ' εἰ σοὶ πεσόντα τόνδ' ἰδεῖν πάρα.
 καγὰ δίκαιος τοῦδε τοῦ φόνου ῥαφεύς.
 τρίτον γὰρ ὄντα μ' ἐπὶ δέκ' ἀθλίῳ πατρὶ 1605
 συνεξελαύνει τυτθὸν ὄντ' ἐν σπαργάνοις.
 τραφέντα δ' αὖθις ἡ δίκη κατήγαγεν.
 1590 καὶ τοῦδε τάνδρ' ἡψάμεν θυραῖος ἄν,
 πᾶσαν συνάψας μηχανὴν θυεβουλίας.

vidisse Hermannus videtur, qui post πείδον interpungit, et deinde ἀστοξένια δὲ τοῦδε legit; quam saepe ἀσπός et αὐτός confundantur, notum est.

1575. παιδίων vulg. παιδείων Scalig. Abresch. Schütz. Glasg. Blomf., et sic Flor. Farn.

1577. Vulgata, quam exhibui, sensu caret. ἔθρυπτ' ἄνωθεν ἀνδρακάς καθήμενος Tyrwhitt. ἔθρυπτ' ἄνω θείας ἀνδρακάς καθήμενος Casaub. Pears. Stanl., idque recepit Schütz., nisi quod ἄνωθεν retinuit. Ita etiam Blomf. legendum putat, sed ἀνωθεν pro ἄνωθεν suspicatur. Hermann. ad Humboldt. aliquid ante hunc versum excidisse iudicat, deinde legit ἔθρυπτ' ἄνωθεν. Et lacunam quidem hic esse, certissimum videtur, quod vel ex eo perspicui potest, quod in sequentibus aliud est subjectum: sed ob ipsam hanc lacunam illud ἔθρυπτ' ad-

modum incertum est. Codicum auxilium expectandum est.

1578. Propter subjectum subito neque nomine addito mutatum varias emendationes tentarunt interpretes, sed latet in iis, quæ excidisse supra monuimus.

1581. ἄμωξεν ἄν, πίπτει δ' ἄπο σφαγῆς ἐμῶν Vict. sine sensu ἀμπίπτει δ' ὑποσφαγῆς ἐμῶν conj. Canter. ἀμπίπτει δ' ἄπο σφαγῆς ἐμῶν Stanl., quod recte receperunt Glasg. Schütz. Blomfield., sed ἄπο etiam retinendum est, ut jungatur ἀπεμῶν σφαγῆς, genitivo partem, ut solet, significante.

1583. σθεὶς ἐρᾷ Ven.

1584. ὀλέσθην vulg. ὀλέσθαι Glasg. Schütz. Blomf. recte.

1588. ξυνεξελαύνει Glasg. Schütz. Blomfield. συν. edd. vett.

1591. ξυνάψας Glasg. Schütz. Blomf. συν edd. vett.

οὕτω καλὸν δὴ καὶ τὸ κατθανεῖν ἐμοί,
ἰδόντα τοῦτον τῆς δίκης ἐν ἔρεσιν. 1610

ΧΟΡΟΣ.

1595 Αἴγισθ', ὑβρίζειν ἐν κακοῖσιν οὐ σέβω.
* * * * *

σὺ δ' ἄνδρα τόνδ' ἔφης ἐκὼν κατακτανεῖν,
μόνος δ' ἐποικτον τόνδε βουλευσάει φόνον,
οὐ φημ' ἀλύξειν ἐν δίκη τὸ σὸν κᾶρα 1615
δημορρίφεῖς, σάφ' ἴσθι, λευσίμους ἀράς.

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

1600 σὺ ταῦτα φωνεῖς νερτέρᾳ προσήμενος
κᾶπη, κρατούντων τῶν ἐπὶ ζυγῷ δορός;
γνώσῃ, γέρον ἂν, ὥς διδάσκεισθαι βαρὺ
τῷ τηλικούτῳ, σωφρονεῖν εἰρημένον. 1620

1593. ἰδόντι Farn., idque voluit Pauw., sed vid. quæ de hac constructione monebuntur ad Choeph. 405.

1594. ἐν θανούσιν suspicatur Abresch. ἐν κακοῖσιν Porson. ἐν κακοῖσιν in Glasg. 2. obelo notatum est, sed nihil habet offensionis. Simillimus est locus Soph. Aj. 1097. οὐδ' αὖ τοιαύτην γλώσσαν ἐν κακοῖς φιλῶ.—Post hunc versum excidisse unum, rectissime vidit Herm.,

quem sequitur Humboldt. Docet hoc primum asyndeton, quod est in sequentibus, quodque ad mutationes impulit editores; videtur autem in versu, qui excidit, conjunctio aliqua, ἴσθι vel εἰ fuisse. Deinde autem sex versus a Choro proferri postulat responsio quædam, quam mihi deprehendisse videor in numero versuum a Choro et Ægistho prolatorum, ita enim sese excipiunt:

Chor.	Æg.	Chor.	Æg.	Chor.	Æg.	Chor.
vi.	viii.	iii.	v.	iii.	viii.	vi.

1596. τόνδε φῆς ex emendatione Pauwii Glasg. Blomf., ut tollatur quodammodo asyndeton, cujus aliam causam supra attulimus.

1597. ἱκαντὸν ex emendatione Casauboni Blomfield., quia ἐπιικτος non alibi exstat, sed hanc nullam esse mutandi causam quum vocabulum analogiæ non repugnet aptumque huic loco sensum habeat, quisque intelligit. In lexicis male deest.—In fine versus Glasg. Schütz. punctum habent, interrogationis signum Both. Blomfield., sed colo interpungendum est, ut in Vict., aut comate, incipit enim hinc apodosis.

1600. Clytæmnestræ hæc tribuenda

putat Blomf. ineptissime. vid. ad v. 1608.

1602. γνώσει Glasg. Schütz. Blomf. γνώση edd. vett.

1603. Hermann. ad Vig. pag. 702. et ad Humboldt. legendum dicit: ὥς διδάσκεισθαι βαρὺ τὸ τηλικούτῳ σωφρονεῖν εἰρημένον, idque Humboldt. vertit: senex sapere discas, intelligens effatum illud, senes non facile doceri, quod non video, quomodo verbis insit. Articulus certe ab εἰρημένον sejunctus ferri non potest. σωφρονεῖν κερχεμένον reponi vult Elmsl. ad Eur. Heracl. 801. Add. εἰρημένον Buttl. Schütz. qui vulgatam retinet, ita explicat: profecto vos ut senes

- δεσμὸς δὲ καὶ τὸ γῆρας αἶ τε νήστιδες
 1605 δῦαι διδάσκειν ἐξοχάταται φρενῶν
 ἱατρομάντις. οὐχ ὄρεᾶς ὄρων τάδε;
 πρὸς κέντρα μὴ λάκτιζε, μὴ πταίσας μογῆς.

ΧΟΡΟΣ.

- γύναι, σὺ τοὺς ἥκοντας ἐν μάχης νέον 1625
 οἰκουρὸς, εὐνὴν ἀνδρὸς αἰσχύνουσ' ἅμα
 1610 ἀνδρὶ στρατηγῷ τόνδ' ἐβούλευσας μόρον;

ΛΙΓΙΣΘΟΣ.

- καὶ ταῦτα τᾶπη κλαυμάτων ἀρχηγενῆ.
 Ὁρφεῖ δὲ γλῶσσαν τὴν ἐναντίαν ἔχεις.
 ὁ μὲν γὰρ ἤγε πάντ' ἀπὸ φθογγῆς χαρᾶ, 1630
 σὺ δ' ἐξορίνας ἡπίοις ὑλάγμασιν
 1615 ἄζη· κρατηθεὶς δ' ἡμερώτερος φανεῖ.

ΧΟΡΟΣ.

ὥς δὴ σύ μοι τύραννος Ἀργείων ἔση,

sentietis, quam vere dicatur, homini ejus aetatis difficillimum esse sapere discere, sed neque hoc verbis inest. Recte Blomf. vidit, veram explicationem dare glossam in Farn. προσταγὴν αὐτῷ. Senex discas, quam difficile sit discere homini ejus aetatis, quum sapere jussus est.

1604. δεσμὸν Ven. Flor. Constructio hæc est: *Senectutem quoque vincula et jejuniū optime docent.*

1606. Male Schütz.: *hæc cum videas, nonne vides scil. quid tibi prosit?* Immo: *num hæc non vides, quum videas, i. e. quum non cæcus sis?*

1607. πήσας vulgat. πταίσας Schol. MS. Gotting. ad Pindar. Pyth. ii. fin. laudatus a Porsono Advers. p. 139. edit. Lips., qui inde πταίσας conjicit. Sic etiam Elmsl. ad Eur. Bacch. 794. Buttl. et Blomf. recte.

1608. Interpretes omnes Chorum hæc Clytæmnestræ dicere putarunt: sed Clytæmnestra non est in scena, et perspicuum est, Chorum acerbè Ægisthum γύναι alloqui, cui deinde pulcherrime

opponitur ἀνδρὸς et ἀνδρὶ.—τὸνδ' ἥκοντας ex emendatione Stanl. Heath. Glasg. Schütz. Blomf. male; accusativi ab οἰκουρὸς pendent: *domi expectans eos, qui ex pugna redissent τῷδ' voluit Tyrwh., quod cum ἅμα jungatur, cum reliquis ratus, Chorum Clytæmnestram alloqui; ἅμα autem cum participio αἰσχύνουσα jungendum est* (cf. Stallbaum. ad Plat. Phileb. c. 106.), male igitur fecerunt Stanl. Pauw. Buttl., qui ante ἅμα comma posuerunt.

1610. τῷδ' Flor. hinc τῷδ' Blomf. pessime.

1614. ἡπίους Pauw. Heath. Blomf., quod opponatur Orpheo, fera corda mansuefaciente, sed nihil ejusmodi continetur versu præcedente, cui opponatur ἡπίοις Jacob. Legrand. Schütz., quod fere verum puto, nisi aliud quid latet, nam vulgata ferri non potest.

1615. ἄζει Glasg. Schütz. Blomf. ἄζη edd. vett.

1616. De ὥς δὴ v. Seidler. ad Iph. T. 1304.—ἔσει Glasg. Schütz. Blomf. ἔση edd. vett.

ὅς οὐκ, ἐπειδὴ τῷδ' ἐβούλευσας μῶρον,
δρᾶσαι τόδ' ἔργον οὐκ ἔτλης αὐτοκτόνως; 1635

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

τὸ γὰρ δολῶσαι πρὸς γυναικὸς ἦν σαφῶς·
1620 ἐγὼ δ' ὑποπτος ἐχθρὸς ἦ παλαιγενής.
* * * * *

ἐκ τῶν δὲ τοῦδε χρημάτων πειράσομαι
ἄρχειν πολιτῶν· τὸν δὲ μὴ πειθάνορα 1640
ζεύξω βαρεῖαις οὔτι μὴ σειραφόρον
1625 κριθῶντα πᾶλλον· ἀλλ' ὁ δυσφιλὴς σκότῳ
λιμὸς ξύνοικος μαλθακὸν σφ' ἐπόψεται.

ΧΟΡΟΣ.

τί δὴ τὸν ἄνδρα τόνδ' ἀπὸ ψυχῆς κακῆς
οὐκ αὐτὸς ἠνέριζες; ἀλλὰ νιν γυνή
χώρας μῖασμα καὶ θεῶν ἐγχωρεῖν 1645

1617. De duplici negatione ὅς οὐκ—
οὐκ ἔτλης vid. Erfurdt. et Hermann. ad
Sophocl. Ant. 5. Reisig. ad Œd. Col.
p. 239.

1620. ἦν voluerunt Canter. Stanl.
Pauw. ἥ dedit Schütz. ὡν Both. probante
Buttlero, sed vid. quæ ad Choeph. 516.
monebuntur.—Post παλαιγενής com-
mate interpungunt Vict. Canter., quod
recentiores in punctum mutarunt; sed
confirmatur eo lacuna, quam hic cum
Humb. posui. Versum enim unum
excidisse et nexus sententiarum docet,
et versuum numerus, de quo ad v. 1594.
sermo fuit.

1622. ἐκ τῶνδε, τῶνδε Vict. Cant.,
quod correxerunt Jacob. Pears. et re-
centiores.

1624. Ad βαρεῖαις subaudiunt σείραις
Abresch. et Dorvill. ad Charit. p. 323.
ἀνάγκαις, ἄταις vel πημοναῖς Elmsl. ad
Heracl. 886. πληγαῖς Pauw., quod vero
similius est, si cogitamus, Ægisthum
hæc dicentem simul manum movisse,
tanquam ferientem.—ὥστε μὴ Stanlei.
Heath. οὔτι μοι Pauw. Glasg. 2. Blomf.,
sed nihil mutandum est; dicendum erat:

ζεύξω βαρεῖαις, καὶ οὔτι μὴ σειραφόρος ἦ,
quæ arctius junxit dicens ζεύξω οὔτι μὴ
σειραφόρον ὄντα.—σειραφόρον vulg., sed
σειραφόρον Flor. Farn. Pollux. vii. 24.,
quod cum Blomf. recepi; vid. quæ ad
v. 816. monita sunt.

1625. κριθῶντα Schütz. ex Polluce,
cui formæ et analogia et metrum re-
pugnat.—δυσφιλὴς σκότῳ vulg. δυσφιλεῖ
σκότῳ ex Stanleii conjectura Glasg.
Schütz. δυσφιλὴς σκότῳ Pears. Blomf.,
quod mutationis facilitate sese commen-
dat, quamquam alterius lectionis sensus
præstare videtur.

1627. τί δὴ; Schütz. male.

1628. ἀλλὰ σὺν, γυνή vulgat. ἀλλὰ
σφ' ἢ γυνή conj. Canter. ἀλλὰ σὴ γυνή
Stanl. ἀλλὰ νῦν γυνή Pauw. ἀλλὰ νιν
γυνή Heath. Schütz. Blomf. Possit
quodammodo vulgata defendi hoc sensu:
quidni virum interfecisti ipse solus (id
αὐτός sæpe significat v. Elmsl. ad Ari-
stophan. Acharn. 509. Heindorf. ad
Plat. Parmen. p. 220.), sed tecum mu-
lier ista? Sed Ægisthus ne adfuisse
quidem cædi videtur.

1630 ἔκτειν'. Ὀρέστης ἄρα που βλέπει φάος,
ὅπως κατελθὼν δεῦρο πρευμανεῖ τύχη,
ἀμφοῖν γένηται τοῖνδε παγκρατῆς φονεύς;

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

ἀλλ' ἐπεὶ δοκεῖς τάδ' ἔρδειν καὶ λέγειν, γνώσῃ
τάχα.

ΧΟΡΟΣ.

εἶα δὴ φίλοι λοχῶνται, τοῦτον οὐχ ἐκὰς τόδε. 1630

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

1635 * * * * *

ΧΟΡΟΣ.

εἶα δὴ, ξίφος πρόκωπον πᾶς τις εὐτρεπιζέτω.

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

ἀλλὰ καγὼ μὴν πρόκωπος οὐκ ἀναίνομαι θανεῖν.

ΧΟΡΟΣ.

δεχομένοις λέγεις θανεῖν σε· τὴν τύχην δ' ἐρού-
μεθα.

ΚΑΤΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

μηδαμῶς, ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν, ἄλλα δρᾶσμεν
κακά.

1640 ἀλλὰ καὶ τάδ' ἐξαμῆσαι πολλὰ δύστηνον θέρος·

1655

1630. βλέπει φάος; Schütz. male.

1633. δοκεῖ conj. Aurat. Stanl. et recepit Blomf., sed δοκεῖς τάδ' ἔρδειν καὶ λέγειν est: statuis hac faciendā et dicendā esse, δοκεῖς voluntatis significationem habet, ut supra v. 16., ad quem vid. quae monita sunt.—γνώσῃ Glasg. Schütz. Blomf. γνώσῃ edd. vett.

1634. Hunc et sequentem versum Ægistho continuari, deinde versum 1637. Choro, 1638. Ægistho tribui vult Stanleius, probante Schützio et obsequente Bothio; sed aperte repugnat sensus, neque versuum responsio tres versus Ægistho tribui patitur. Recte vidit Hermannus, unum versum Ægistho

tribuendum excidisse, quem sequitur Blomf.

1637. ἀλλὰ μὴν καγὼ Glasg. 2. Blomf. sine causa.

1638. De infinitivo aoristi post λέγεις vid. Hermann. ad Soph. Aj. 1061.—ἐρούμεθα conjecit Stephanus, αἰρούμεθα Canter. Pauw. Abresch. Tyrwhitt, ad cujus emendationem Elmsl. monet κατα- νῆν pro θανεῖν legendum esse. ἐρούμεθα ex emend. Schützii Blomf. ἐρούμεθα quidem certo corruptum est, sed de emendatione ambigo.

1640. δύστηνον ὁ ἔρος vulg. δυστήνων ἔρος Casaub. Stanl., sed egregia est Schützii emendatio δύστηνον ἔρος, ex

πημονῆς δ' ἄλλις γ' ὑπάρχει· μηδὲν αἵματώμεθα.
 στείχετ' ἤδη δ', οἱ γέροντες, πρὸς δόμους πεπερω-
 μένους,
 πρὶν παθεῖν. ἔρξαντα καιρὸν χρῆν τάδ' ὥς ἐπρά-
 ξαμεν.
 εἰ δέ τοι μόχθων γένοιτο τῶνδ' ἄλλις γ', ἐχοίμεθ'
 ἂν,

1645 δαίμονος χολῇ βαρεῖα δυστυχῶς πεπληγμένοι.

1660

ᾧδ' ἔχει λόγος γυναικὸς, εἴτις ἀξιοῖ μαθεῖν.

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

ἀλλὰ τοὺςδε μοι ματαίαν γλῶσσαν ᾧδ' ἀπανθί-
 σαι,

κακβαλεῖν ἔπη τοιαῦτα δαίμονος πειρωμένους,
 σῶφρονος γνώμης δ' ἀμαρτεῖν, τὸν κρατοῦντα * * *

frequente litterarum O et Θ confusione. Jure eam receperunt Glasg. Blomf., atulitque Pors. locum simillimum ex Euripidis Inone ap. Stob. xciii. ἔπειτ' ἀμᾶσθε τῶνδε δύστηνον θείος. Blomf. adjecit Eur. Bacch. 1314. ἐξήμῃσα κάλ-
 λιστον θείος.

1641. ὑπαρχει vulg. ὑπάρχει recte Glasg. Blomf.—ἡματώμεθα Vict. Cant. αἵματώμεθα Jacob. Glasg. Schütz. Blomf. sensu apto, quare non opus est majore mutatione quamvis probabili, quam proponit Herm. ad Humboldt. ὑπάρχει μηδὲν ἡματωμένοις.

1642. στείχετε δ' οἱ γέροντες πρὸς δόμους πεπρωμένους τούτους vulg., metro violato. τούτους in fine abjecerunt omnes, recte; initium varie emendarunt: στεί-
 χετ' ἐνθεὺς, ᾧ γέροντες Heath. ἀλλὰ στείχετ', οἱ γέροντες Schütz., repugnante metro; στείχετ' εὐθὺς γέροντες Both. στείχετ', οἱ γέροντες οἷδε H. Voss. στεί-
 χεθ', οἱ γέροντες ἤδη Glasg. Blomf., qui monet propius ad librorum lectionem accedere στείχετ' ἤδη δ', οἱ γέροντες, quod recepi, quamquam verum non puto; videtur mihi inter στείχετ' et γέροντες adjectivum excidisse, cujus ε δ' οἱ reliquiae sunt.—δόμους, πεπρωμένους

πρὶν παθεῖν Heath., quod recepit Blomf. vix recte.

1643. Vulgata, quam exhibui, sensu caret. πρὶν παθεῖν. στέρξαντας αἰνῶν conj. Heath. πρὶν παθεῖν. εἰζαντε καιρῷ Le-
 grand. Schütz. πρὶν παθεῖν ἔρξαντ' ἀκαιρα. χρῆν τάδ' Hermann. ad Humboldt., quod placeret, si additus esset articulus τὸν ἔρξαντα; ita autem vix ferri potest. πρὶν παθεῖν ἔρξαντας, αἰρεῖν Blomf. Sed ve-
 ram lectionem conjectura vix assequi licet.

1644. εἰ δέ τις μόχθων δέοιτο, τοῦδ' ἄλλις γ' ἔχοιμεν ἂν Schütz. εἰ δέ τοι μόχθων γένοιτο, τῶνδ' ἄλλις Both. Blomf. εἰ δέ μὴ μόχθων γένοιτο τῶνδ' ἄλλις legisse videtur Humboldt. Sensum mihi ad-
 juvisse videor, virgula, quæ vulgo post γένοιτο ponitur, post ἄλλις γ' collocata.

1645. χηλῇ Flor. Farn.

1647. τοῖςδ' ἐμοὶ Stanleio auctore Blomf. sine causa.—ἀκοντίσαι Wake-
 field.

1648. δαίμονας vulg. δαίμονος emend. Casaubon. Pearson. recentiores.

1649. ἀμαρτήτων κρατοῦντα vulg. ἀμαρτεῖν, τὸν κρατοῦντα * * Casaub. Heath. Schütz. Glasg. Blomf. ἀμαρτῇ τὸν ad marg. Ask. legitur; forsitan recte.—Ad lacunam explendam λαοδρεῖν

ΧΟΡΟΣ.

1650 οὐκ ἂν Ἀργείων τόδ' εἴη, φῶτα προσαίνειν κακόν.

1665

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

ἀλλ' ἐγὼ σ' ἐν ὑστέραισιν ἡμέραις μέτειμ' ἔτι.

ΧΟΡΟΣ.

οὐκ, ἐὰν δαίμων Ὀρέστην δεῦρ' ἀπευθύνη μολεῖν.

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

οἷδ' ἐγὼ φεύγοντας ἀνδρας ἐλπίδας σιτουμένους.

ΧΟΡΟΣ.

πράσσε, πιαίνου, μαιίνων τὴν δίκην· ἐπεὶ πάρα.

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

1655 ἴσθι μοι δώσαν, ἄποινα τῆςδε μωρίας χάριν. 1670

ΧΟΡΟΣ.

κόμπασον θαρρῶν, ἀλέκτωρ ὥστε θηλείας πέλας.

ΚΑΤΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

μὴ προτιμήσης ματαίων τῶνδ' ὑλαγμάτων· ἐγὼ
καὶ σὺ θήσομεν κρατοῦντε τῶνδε δωμάτων καλῶς.

additur in marg. Ask., δ' ὑβρίσαι a Blomf. τῶν κρατοῦντι δὲσφορον Pauw. Schütz., sed plures versus excidisse videntur.

1650. προσαίνειν Vict.

1651. Clytæmnestræ tribuitur hic versus in Flor.

1656. θαρσῶν Glasg. Blomf.—ἄσπερ vulg. contra metrum. ὥστε Stanl. et recentiores.

1657. sq. ἐγὼ et καλῶς vulgo desunt, quas voces ex Schol. suppleverunt Canter. Heath. et recentiores.

INDEX GRÆCUS.

- Αἰχμή imperium 470.
 ἄν omisum 1348.
 ἄν omisum propter ἴσως 1019.
 ἀπό i. q. ἀνέυ, χωρίς, ἀπ' ὁμμάτων 961.
 ἀτίτης inhonoratus 72.
 Ἀχαιῖς Ἀχαιῖός pro Ἀχαιῖς Ἀχαιικός 178. 182. 610.
 γάρ in interrogatione 616.
 γάρ iteratum 546.
 γάρ tertio quartove loco positum, ideoque a librariis transpositum 710.
 γάρ et δι confusa 405.
 δι post parenthesin infertur 16.
 διαφθείρειν in pejus mutare 906.
 δοκεῖν habet præcepti et voluntatis significationem 16.
 ἔζομαι cum accusativo 175.
 εἰ ἄν 904.
 ἑλλήν femininum 1227.
 ἔποικτος lexicis addendum 1597.
 ἔσκον 705.
 ἔτερος infaustus 147.
 εὐσεβεῖν et εὐ σέβειν 329.
 ἦ omisum post comparativum 590.
 ἦ τοι 465.
 ἐρίων lubens propitius 650.
 ἐρηΐκιος 640.
 κοίρανος et τύραννος permutata 535.
 κρατεῖν jubere 10.
 μή οὐ 1144.
 μεηχαρίζεσθαι lexicis addendum 295.
 νέμειν i. q. νωμᾶν 776.
 νῆστις 322.
 οὐτε semel positum, omisa priore negatione 518.
 ὄχθος et ὄχθη 1133.
 τὰ ποιίλα 900.
 πολύς pro πολλάκις 845.
 προβουλόπαις i. q. παῖς προβουλος 376.
 πρόσφαγμα 1251.
 σωτήριος passiva vi 1063.
 τε post participium abundans 97.
 τις appellativo additum 55.
 τοιούτο et τοιούτον 306.
 τόσπον 138.
 τύραννος et κοίρανος confusa 535.
 φαίνω cum nominativo adjectivi vel participii 101.
 ὥς ἄν cum optativo 357.

INDEX LATINUS.

- Adjectivum indicat id quod verbo effici debet 1220.
 Adjectivorum hypallage 148.
 Constructio ejusdem verbi variata 646.
 Diaeresis vocalium 122.
 Genitivi absoluti omisso pronominis genitivo 1138. 1251.
 Genitivi absoluti ad subjectum pertinentes 943.
 Participium pro verbo finito præcedente conjunctione 411.
 Participium a participio pendens 170.
 Præsens pro futuro 125.
 Repetitio negligentior ejusdem vocabuli 14. 694.
 Synizesis vocalis i 114.
 Transitus a dictione universali ad specialem 632.
 Verba a *μίσω* composita 692.
 Verba sedendi cum accusativo 175. 808.
 Verbositas quædam tragicorum 90.

LONDINI:

EXCUDIT T. DAVISON.

ÆSCHYLI
PROMETHEUS VINCTUS.

AD OPTIMORUM LIBRORUM FIDEM
RECENSUIT,
INTEGRAM LECTIONIS VARIETATEM NOTASQUE

ADJECIT
AUGUSTUS WELLAUER.

CANTABRIGIÆ :
APUD W. P. GRANT.
VENEUNT LONDINI APUD R. PRIESTLEY.
1827.

LONDINI: EXCUDIT T. DAVISON.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ ΔΕΣΜΩΤΗΣ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΒΙΑ.

ΗΦΑΙΣΤΟΣ.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ΧΟΡΟΣ ΩΚΕΑΝΙΔΩΝ ΝΥΜΦΩΝ.

ΩΚΕΑΝΟΣ.

ΙΩ Η ΙΝΑΧΟΥ.

ΕΡΜΗΣ.

In Ald. Turn. adduntur ΓΗ et ΗΡΑΚΛΗΣ, in Rob. hic solus.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ

ΤΗΣ ΤΟΥ ΑΙΣΧΥΛΟΥ ΤΡΑΓΩΔΙΑΣ

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ ΔΕΣΜΩΤΟΥ.

Προμηθέως ἐν Σκυθίᾳ δεδεμένου διὰ τὸ κεκλοφέναι τὸ πῦρ, πυνθάνεται Ἰὼ πλανωμένη, ὅτι κατ' Αἴγυπτον γενομένη, ἐκ τῆς ἐπαφίσεως τοῦ Διὸς τέξεται τὸν Ἑπαφόν. Ἑρμῆς δὲ παράγεται ἀπειλῶν αὐτῷ κεραινωθήσεσθαι, ἐὰν μὴ εἴπῃ τὰ μέλλοντα ἔσεσθαι τῷ Διὶ. προέλεγε γὰρ ὁ Προμηθεύς, ὡς ἐξωσθήσεται ὁ Ζεὺς τῆς ἀρχῆς ὑπὸ τινος οἰκείου υἱοῦ. τέλος δὲ, βροντῆς γενομένης, ἀφανὴς ὁ Προμηθεὺς γίνεται.

Κεῖται δὲ ἡ μυθοποιΐα ἐν παρεκβάσει παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Κόλχοις,¹ παρὰ δὲ Εὐριπίδῃ ὅλως οὐ κεῖται. ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται ἐν Σκυθίᾳ ἐπὶ τὸ Καυκάσιον ὄρος· ὁ δὲ χορὸς συνέστηκεν ἐξ Ὀκεανίδων νυμφῶν. τὸ δὲ κεφάλαιον αὐτοῦ ἐστὶ Προμηθέως δέσις.

Ἰστέον δὲ, ὅτι οὐ κατὰ τὸν κοινὸν λόγον ἐν Καυκάσῳ φησὶ δεδέσθαι τὸν Προμηθεά, ἀλλὰ πρὸς τοῖς Εὐρωπαϊοῖς μέρεσι² τοῦ Ὀκεανοῦ, ὡς ἀπὸ τῶν πρὸς τὴν Ἰὼ λεγομένων ἔξῃ³ συμβαλεῖν.

1. Κολχίσι Blomf. ex Brunckii emendatione.

2. τέρασσι Ald.
3. ἔστι.

Α Λ Λ Ω Σ.

Προμηθέως ἐκ Διὸς κεκλοφότος τὸ πῦρ καὶ δεδωκότος ἀνθρώποις, δι' οὗ τέχνας πάσας ἄνθρωποι εὗροντο, ὀργισθεὶς ὁ Ζεὺς, παραδίδωσιν αὐτὸν Κράτει καὶ Βίᾳ, τοῖς αὐτοῦ ὑπηρέταις, καὶ Ἑφαιστῷ, ὡς ἂν ἀγαγόντες πρὸς τὸ Καυκάσιον ὄρος, δεσμοῖς σιδηροῖς αὐτὸν ἐκεῖ προσηλώσαιεν. οὗ γενομένου, παραγίνονται¹ πᾶσαι αἱ Ὀκεαναῖαι² νύμφαι πρὸς παραμυθίαν αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς ὁ Ὀκεανὸς, ὃς δὴ καὶ λέγει τῷ Προμηθεῖ, ἵνα ἀπελθὼν πρὸς τὸν Δία δεήσῃσι καὶ λιταῖς πείσῃ αὐτὸν ἐκλῦσαι τοῦ δεσμοῦ Προμηθέα. καὶ Προμηθεὺς οὐκ ἔα, τὸ τοῦ Διὸς εἰδὼς ἄκαμπτον καὶ θρασύ. καὶ ἀναχωρήσαντος τοῦ Ὀκεανοῦ παραγίνεται³ Ἰὼ πλανωμένη, ἡ τοῦ Ἰνάχου, καὶ μανθάνει παρ' αὐτοῦ, ἃ τε πέπονθε καὶ ἃ πείσεται, καὶ ὅτι τις τῶν αὐτῆς ἀπογόνων λύσει αὐτὸν, ὃς ἦν ὁ Διὸς Ἑρακλῆς, καὶ ὅτι ἐκ τῆς ἐπαφήσεως τοῦ Διὸς τέξει τὸν Ἑπαφόν. θρασυστομοῦντι δὲ Προμηθεῖ κατὰ Διὸς, ὡς ἐκπεσεῖται τῆς ἀρχῆς ὑφ' οὗ τέξεται παιδὸς, καὶ ἄλλα βλάσφημα λέγοντι, παραγίνεται Ἑρμῆς, Διὸς πέμψαντος, ἀπειλῶν αὐτῷ κεραιὸν, εἰ μὴ τὰ μέλλοντα συμβῆσθαι τῷ Διὶ εἴπῃ· καὶ μὴ βουλόμενον³ βροντὴ καταρράγεισα αὐτὸν ἀφανίζει.

Ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται ἐν Σκυθίᾳ ἐπὶ τὸ Καυκάσιον ὄρος, ἡ δὲ ἐπιγραφὴ τούτου, ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ ΔΕΣΜΩΤΗΣ.

1. Sic Reg. L. παραγίνονται Ald.
παραγίνοντο Rob.

2. Ὀκεανῆαι Rob.

3. βουλομένου mavult Blomf.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ ΔΕΣΜΩΤΗΣ.

ΚΡΑΤΟΣ.

Χθονὸς μὲν εἰς τηλουρὸν ἤκομεν πέδον,
Σκύθην ἐς οἶμον, ἄβατον εἰς ἐρημίαν.

1. ἐς habent Suid. et Schol. ad Aristoph. Ran. 827. qui hunc versum cum sequentibus laudant.

2. ἄβατόν τ' Med. Rob. ἄβατον ceteri omnes et præterea Synes. Ep. p. 35. Schol. Aristoph. l. l.; obelo notat Porsonus. ἄβροτον Blomf. ex Phavorin. s. v. ἀβρότη νύξ, Schol. Venet. ad Il. Ξ. 78. Eustath. p. 968, 45. ed. Rom. et Suidæ Ms. C. C. C. Oxon. v. ἐριβρεμέτας. Proba est vulg., quam tueri videtur etiam Soph. (Ed. T. 712. ἄβατον εἰς ὕρος. [Reisigius in censura, quæ in præfatione indicata est, p. 225. lectionem ἄβροτον præferendam censeat, quia rariora vocabula amet Æschylus, quia magna sit hujus lectionis auctoritas, et quia hoc vocabulum unice aptum sit poetæ consilio, ut Prometheus, hominum amicus, ab hominibus sejunctus ostendatur. Sed horum nihil est, quod aliquam probandi vim habeat. Nam rariora vocabula apud Æschylum præferenda esse, id quidem verum est, sed hæc ratio iis tantum locis adhiberi potest, ubi codices in duobus vocabulis, *idem significantibus*, variant, quorum alterum usitatus, alterum rarius est; nostro autem loco, quum variis lectionibus ἄβατον et ἄβροτον diversa vis insit, ista raritatis ratio nihil prorsus momenti habet. Auctoritatem deinde si spectamus, vulgata lectio profecto multo majorem habet, quum in codicibus et editionibus antiquis omnibus nec non apud Synesium et Aristophanis scholiastam

exstet, altera autem lectio ne in uno quidem codice compareat, nec nisi grammaticorum quorundam testimonio nitatur. Tum neque illud, quod tertio loco attulit Reisigius, ullam vim habet. Nam quos argumento adfert versus p. 21. 22., eam, quam vult, vim habere non possunt, quia non oppositum est id, quod ad illam sententiam exprimendam opponi debuisset, et quia a Vulcano, Promethei amico, proferuntur, qui his verbis eam designat conditionem, quæ alii cuivis homini non minus quam Prometheo tristissima foret. Probaret aliquid φιλανθρώπων v. 11., si v. 6. præcessisset πέτρας ἀπανθρώποις vel simile quid, quod profecto posuisset poeta, si id voluisset, quod putat Reisigius. Omnium minime autem hæc sententia primis tragædiæ versibus contineri potest, quum de Prometheo omnino nondum sermo fuerit, sed illi nihil nisi naturam loci describunt, ita ut et ἄβροτον, si hæc vera esset lectio, illo loco nihil nisi epitheton ornans foret. Sed, quod maximum est, ne unus quidem exstat locus, quo ἄβροτος idem significet quod ἀπάνθρωπος, (cf. Buttman. Lexilog. i. p. 134. sq.), ita ut ἄβροτος non rarum vocabulum vocandum sit, sed nusquam obvium. Hujus significationis exempla afferre debebat Reisigius, priusquam de lectione præferenda judicaret. —*Ex Addend.*]—Priorem versus partem citat Eustath. ad Dionys. v. 69.

- Ηφαιστε, σοὶ δὲ χρὴ μέλειν ἐπιστολάς,
 ἅς σοι πατὴρ ἐφέϊτο, τόνδε πρὸς πέτραις
 5 ὑψηλοκρήμνοις τὸν λεωγρὸν ὀχμάσαι,
 ἀδαμαντίνων δεσμῶν ἐν ἀρρήκτοις πέδαις.
 τὸ σὸν γὰρ ἄνθος, παντέχνου πυρὸς σέλας,
 ὀνητοῖσι κλέφας ᾧπασεν· τοιᾶσδ' ἐτοί
 ἀμαρτίας σφὲ δεῖ θεοῖς δοῦναι δίκην,
 10 ὥς ἂν διδαχθῇ τὴν Διὸς τυραννίδα
 στέργειν, φιλανθρώπου δὲ παύεσθαι τρόπου.

ΗΦΑΙΣΤΟΣ.

- Κράτος, Βία τε, σφῶν μὲν ἐντολὴ Διὸς
 ἔχει τέλος δὴ, κούδεν ἐμποδὼν ἔτι·
 ἐγὰρ δ' ἄτολμός εἰμι συγγενῇ θεὸν
 15 δῆσαι βία φάραγγι πρὸς δυσχειμέρῳ.
 πάντως δ' ἀνάγκη τῶνδ' ἐμοὶ τόλμαν σχέθειν·

3. Post Ἡφαιστε Ald. Rob. Turn. puncto distinguunt. Stephanus primus vocativum cum sequentibus conjunxit.—μέλλειν Ar. Vienn. C. Ald.—ἐπιστολάς Ar. Vienn. A. C. Ven. 2. Ald. Schol. ad. h. l. et Thom. Mag. v. ἐπετειλάμην, cujus tamen verba corrupta sunt. Vulgatam tuentur etiam Eustath. ad Il. A. p. 29, 15. Hesych. v. ἐπιστολαί et Schol. Aristoph. cum Suida supra laudatus.

4. τὸν δὲ Ald. Rob., ut saepe.

6. ἀδαμαντίνους πέδῃσιν ἀρρήκτοις πέτραις Ar. Vienn. B. ἐν post πέδῃσιν addit Reg. A. M. 2.; idem in Reg. B. superscriptum est. ἀδαμαντίναις πέδῃσιν ἐν ἀρρήκτοις πέτραις Med. ἀδαμαντίναις πέδαισιν Reg. G. πέδῃσιν supra scripto ai Reg. L. M. 1. ἀδαμαντίνης πέδῃσιν ἐν ἀ. π. Ven. 1. ἀδαμαντίναις πέδῃσιν ἀ. π. Ven. 2. πέτραις

in Guelph. erasum est. ἀδαμαντίναις πέδῃσιν ἀρρήκτοις λέγω Vienn. C. Farn. ex emendatione Triclinii. ἀδαμαντίναις πέδῃσιν ἐν ἀρρήκτοις πέτραις Ald. Turn. Garb. Vict., idem Vict., nisi quod πέδαις habet. Sed Schol. Aristoph.

jam saepius laudatus habet ἀδαμαντίνων δεσμῶν ἐν ἀρρήκτοις πέτραις, idque Canterus primus recepit, omnibus post eum editoribus recte sequentibus præter Brunckium, qui Stanleii emendationem ἀδαμαντίνων δεσμοῖσιν ἀρρήκτοις πέδῃσιν injuria prætulit.

7. αὐτὸς Marg. Ald.—σέβας conject Wakef.

8. ᾧπασε Colb. 2. M. 1. 2. Ar. Ald. Turn.—τοιᾶς δὲ τοι Ald. τοιᾶσδ' sine τοι Rob. τοίας δὲ Colb. 2.

12. σφῶϊ Vienn. A. C. σφῶν Vienn. B. Ald. Rob. Turn. Vict. Cant. Sed σφῶν metrum postulat, idque inde a Brunckio legitur.

13. ἐπὶ Reg. O. in Fachs. Sylloge p. 68.

14. θεῶν Colb. 1.

15. δέισαι Ald.—πρὸς τῇ δυσχειμέρῳ Rob. idem τῇ superscriptum est in Med.

16. Deest hic versus Lips. 2.—τῶνδ' ἐμοὶ Brunck. Schütz. sine causa.—τόλμα Ox. [σχεθεῖν scribi vult Elmsl. in Edinburgh Rev. 1810. xxxiii. p. 227.—Ex Addend.]

ἐξωριάζειν γὰρ πατρὸς λόγους βαρύ,
τῆς ὀρθοβούλου Θέμιδος αἰπυμῆτα παῖ,
ἄκοντά σ' ἄκων δυσλύτοις χαλκεύμασι

20 προσπασσαλεύσω τῷδ' ἀπανθρώπῳ πάγῳ,
ἴν' οὔτε φωνήν, οὔτε του μορφήν βροτῶν
ὄψει, σταθευτὸς δ' ἡλίου φοίβῃ φλογί,
χρoιας ἀμείψεις ἄνθος· ἀσμένῳ δέ σοι
ἡ ποικιλεῖμων νύξ ἀποκερῦψαι φάος·

25 πάχυνν θ' ἐῶν ἥλιος σκεδᾷ πάλιν·
αἰεὶ δὲ τοῦ παρόντος ἀχθηδὼν κακοῦ
τρύσει σ'· ὁ λαφῆσων γὰρ οὐ πέφυκέ πω.
τοιαυτ' ἀπήνερω τοῦ φιλανθρώπου τρόπου.
θεὸς θεῶν γὰρ οὐχ ὑποπτῆσσαν χόλον,

30 βροτοῖσι τιμὰς ἅπασας πέτρα δίκης.
ἀνθ' ὧν ἀτερπῇ τήνδε φρουρήσεις πέτρων,
ὀρθοστάδην, αὔπνος, οὐ κάμπτων γόνυ·
πολλοὺς δ' ὀδυρμούς καὶ γόους ἀνωφελεῖς
φθέγγῃ· Διὸς γὰρ δυσπαραίτητοι φρένες·

35 ἅπας δὲ τραχὺς, ὅστις ἂν νέον κρατῇ.

17. ἐξωριάζειν obelo notatum est in Pors. 2. quare Blomfield. ἐυωριάζειν reposuit, Hesychio et Photio in h. v. testibus adhibitis, qui tamen nihil probant.

19. ἄκοντ' ἄκων σε Colb. 1. Ald. Rob.

20. προσπατταλεύσω Colb. 2. Reg. G. Ox. Rob.—τῷ δ' Rob.—τόπῳ pro πάγῳ Med. Rob., et laudat e cod. Stephanus. In margine codicis ap. Morell. est ὄρει, in marg. Vienn. C. ὄρει et τόπῳ.

21. Pro του Barth. Advers. vii. 11. πον conjicit.—βροτῶν μορφήν Rob. μορφήν θεῶν Regg. C. G. H. L. N. Colb. 1. 2. Ven. 1. 2. Ph. Vienn. B. et C. in marg. In Colb. 2. βροτῶν superscriptum est.—Initio versus οὔτε του φωνήν Ven. 2.

22. στατευτὸς Ald.

25. ἥλιον Ald.

26. αἰεὶ Guelph. — τὰρόντος Rob.

27. λοφῆσων. Rob. — Citat Thom. Mag. v. λαφᾶ.—πέφυκε που Reg. O.

28. ἀπύρῳ Ald. ἐπηύρῳ Med. et e cod. affert Stephanus, sed ἀπηύρῳ etiam Eustath. ad Il. H. p. 675, 49. [ἐπηύρου Elmsl. ibid. male. Ad ἀπηύρῳ, cujus loco ἐπηύρου conjecit Elmsleius, conferri possunt, quæ monuit Buttmann. Lexilog. i. p. 84.—Ex Ad-dend.]—φιλανθρώπου Turn.

29. Distinguunt Ox. Ar. Vienn. A. B. C. post θεός, puncto post τρόπου sublato.—ὑποπτύσων Turn.

30. πέραν Ar.

31. ἀνθῶν M. 1. 2.

32. κάμπτων Ven. 2.

33. Deest δ' Ox.—ἀνωφελεῖς Ven. 2.

34. φθέγγῃ Ald. φθέγγῃ Rob. Turn. Vict.

35. τρηχὺς superscr. a Reg. O. — αἰ M. 1. — νέου Ald. νέος Garb. et

ΚΡΑΤΟΣ.

εἶεν· τί μέλλεις καὶ κατοικτίζῃ μάτην;
τί τὸν θεοῖς ἔχθιστον οὐ στυγεῖς θεὸν,
ὅστις τὸ σὸν θνητοῖσι προὔδωκεν γέρας;

ΗΦΑΙΣΤΟΣ.

τὸ συγγενές τοι δεινὸν, ἢ θ' ὁμιλία.

ΚΡΑΤΟΣ.

40 σύμφημ', ἀνηκουστὲν δὲ τῶν πατρὸς λόγων
οἶόν τε πᾶς; οὐ τοῦτο δειμαίνεις πλέον;

ΗΦΑΙΣΤΟΣ.

αἰεὶ τε δὴ νηλὴς σὺ, καὶ ὕρασους πλέως.

ΚΡΑΤΟΣ.

ἄκος γὰρ οὐδὲν τόνδε θρηνεῖσθαι· σὺ δὲ
τὰ μηδὲν ὠφελοῦντα μὴ πόνει μάτην.

ΗΦΑΙΣΤΟΣ.

45 ὦ πολλὰ μισηθεῖσα χειρωναξία.

citat Stephan., νέως Ms. marg. ap. Morell. — κρατεῖ Schütz. contra omnium codd. et edd. (Ald. Rob. Turn. Vict. Cant.) auctoritatem et contra leges grammaticas.

36. κατοικτίζῃ Ald. Rob. Turn. Vict. cujus loco Glasg. Schütz. Blomf. κατοικτίζει dederunt, ut ubique. κατοικτίζεις Lips. 2.

37. προὔδωκε Med. Guelph.

39. συγγενές Ald. Rob. Turn. Vict. cujus loco Glasg. Schütz. Blomf. συγγενές dederunt, ut ubique. — τοι deest Ox. Ar. συγγενές τι Reg. L. συγγενές τε Reg. O.

40. σύμφημ' Vienn. A. B. C. Turn. σύμφημ' Rob. σύμφημ' Ald.

41. οἶόν τε; πᾶς οὐ Vienn. A. B. C. οἶόν τε; πᾶς; in quibusdam libris reperit Stephanus.

42. αἰεὶ τε Vienn. A. Ald. Turn. Vict. Cant. αἰεὶ τι Vienn. B. M. 1. 2. Regg. C. D. H. αἰεὶ τοι Guelph. Lips.

1. Colb. 1. Ven. 1. αἰεὶ τει Rob. αἰεὶ γε Vienn. C. et sic correxit Brunckius, quem omnes editores secuti sunt. Sed vulg. αἰεὶ τε defendi posse videtur,

codem enim modo τε collocatum est Sept. Th. 1051. ὥσπερ τε πόλις καὶ τὸ δίκαιον συνετανεῖ. Choeph. 128. ἐποικτεῖρην τ' ἐμὲ, φίλον τ' Ὀρέστην. cf. Comment. Æschyl. p. 41. sq. Meinel. curæ crit. p. 10. Elmsl. ad Eurip. Heraclid. v. 622. [αἶ, αἶ, τί δὴ νηλὴς idem, quod minime probandum est. Vulgatum τι tuetur Reisig. cens. p. 226., eique hunc sensum tribuit, ut sit: aliquatenus vel aliqua in re; sed quanquam undecim, quæ numeravit, testimoniis accedit etiam Reg. E., non tamen admittendum est; quantopere enim, hoc addito, minuat et frangatur opprobrii acerbitas, quod a poetæ consilio prorsus alienum est, nemo non videt. Quo consilio autem exemplis probet, δὴ τι conjungi, quod et per se certum est, neque cum hoc loco quidquam commune habet, non intellego.—Ex Addend.]—θάρσους Rob.—πλέως Guelph.

43. τῶνδε Med. sed eraso ω et inserto ο.

44. πόνει Ald.

45. χειρωναξία Guelph.

ΚΡΑΤΟΣ.

τί νιν στυγεῖς ; πόνων γὰρ, ὡς ἀπλῶ λόγῳ,
τῶν νῦν παρόντων οὐδὲν αἰτία τέχνη.

ΗΦΑΙΣΤΟΣ.

ἔμπαρς τίς αὐτὴν ἄλλος ὠφέλεν λαχεῖν.

ΚΡΑΤΟΣ.

ἅπαντ' ἐπράχθη πλήν θεοῖσι κοιρανεῖν.
50 ἐλεύθερος γὰρ οὔτις ἐστὶ πλήν Διός.

ΗΦΑΙΣΤΟΣ.

ἔγνωκα, τοῖσδε κοῦδὲν ἀντειπεῖν ἔχω.

ΚΡΑΤΟΣ.

οὐκοῦν ἐπέιξῃ δεσμὰ τῷδε περιβαλεῖν,
ὡς μή σ' ἐλινύοντα προσδερχθῇ πατήρ ;

ΗΦΑΙΣΤΟΣ.

καὶ δὴ πρόχειρα ψάλλια δέρεσθαι πάρα.

ΚΡΑΤΟΣ.

55 λαβάν νιν, ἀμφὶ χερσὶν ἐγκρατεῖ σθένει

48. ὠφέλε Ar. Ald. Turn. ὠφείλε Guelph. Lips. 2. ὠφέλε λαχεῖν ἄλλος Rob.

49. ἅπαντ' Ald. Obelo notat Pors. Emendant Stanl. ἅπαντ' ἐπαχθῇ, Pauw. ἅπαντα πραχθῇ, Heath. ἅπαντ' ἐπράχθη 'ν, Abresch. ἅπαντ' ἐπρώθη, Both. ἅπαντ' ἄπρακτ', ἣν πληθύνουσι κοίρανοι. Omnia futilia; vulgatam satis tumentur, quæ profert Abresch. Animadv. in Æsch. r. 2. [Vituperat me Reisig. cens. p. 227., quod Abreschii explicationem ad vulgatam tuendam sufficere dixi, idque recte facit, jam enim et ipse intelligo, me in illa acquiescere non debuiss, quum haud aptum præbeat sensum. Nec tamen omnia dixi futilia esse, quæ unquam ad locum emendandum inveniri possint, sed quæ adhuc prolata sint; ideoque vellem communicasset nobiscum certam loci emendationem, quam habere se proficitur, cujusque audientæ admodum cupidus sum.—Ex Addend.]

Prom.

51. Pors. obelo notat, Bothius interpungit: ἔγνωκα τοῖσδε κοῦδὲν—Blomfield, edidit ex conjectura καὶ τοῖσδ' οὐδὲν—Reisig. comment. crit. (p. 381.) de-Soph. Œd. Col. emendat τοῖσδ' ἔτ' οὐδὲν—. Possit etiam legi: κοῦδὲν τοῖσδ' ἔτ', sed mutare vulgatam non ausus sum. [ἔγνωκα τοῖσδ' οὐδὲν Reisig. p. 228., quod reliquis conjecturis ad hunc versum prolatis non est præferendum.—Ex Addend.]—ἀντιποῦν' ἔχω Ald.

52. οὐκοῦν Ar.—ἐπέιξῃ Ald. Rob. Turn. Vict.—τῷδε δεσμὰ Vienn. A. B. M. 1. 2.—περιβάλλειν M. 2.

53. ἐλινύοντα Regg. A. B. Guelph. Brunck. Schütz. Blomfield.—Interrogationis signum in fine versus primus posuit Stephanus.

54. ψάλλια Vienn. A. B. C. M. 1. 2. Ald. Rob. Vict. ψέλλια Guelph. Ar. Turn. Garbit. ψέλλια Colb. 2.—δέρχεσθαι Ald.

55. Stanl. conj. βαλάν νιν, Pauw. λαβάν, νιν, ἀμφὶ χερσὶν ἐγκρατεῖ σθέ-

B

ῥαιστῆρι θεῖνε, πασσάλευε πρὸς πέτραις.

ΗΦΑΙΣΤΟΣ.

περαίνεται δὴ κοῦ ματᾶ τοῦργον τόδε.

ΚΡΑΤΟΣ.

ἄρασσε μᾶλλον, σφίγγε, μηδαμῇ χάλα.

δεινὸς γὰρ εὐρεῖν κάξ ἀμηχάνων πόρους.

ΗΦΑΙΣΤΟΣ.

60 ἄραρεν ἥδέ γ' ὠλένη δυσεκλύτως.

ΚΡΑΤΟΣ.

καὶ τήνδε νῦν πόρπασον ἀσφαλῶς, ἵνα
μάθῃ σοφιστῆς ὦν Διὸς νωθέστερος.

ΗΦΑΙΣΤΟΣ.

πλὴν τοῦδ' ἂν οὐδεὶς ἐνδίκως μέμφαιτό μοι.

νει ῥαιστῆρι θείνων, πασσάλευε πρὸς πέτραις, Wakef. ἐγκράτει, σθένον, in epte omnes.

56. πασσάλευ' ἐρῶμένως in quibusdam libris reperit Steph. [Non-ferri posse censet Reisig. p. 227. imperativus θείνε, πασσάλευε, et quia generalior notio speciale sequatur (liceat barbare loqui) et quia nulla particula juncti sint. Sed θείνε et πασσάλευε ad eandem notionem referuntur, imperat enim, ut Prometheus brachia malleo adigat eaque saxo adfigat; et quid sit quod θείνε, πασσάλευε dici posse neget, quum mox ἄρασσε, σφίγγε, χάλα recte dici putet, non video. Si enim tres tantum imperativos ita sine copula poni posse putat, sunt hic quoque tres, quum λαβών imperativi vicibus fungatur. Omnium autem infelicissima est ratio, qua priorem imperativum removere conatur, θείναι recipi jubens ex Reg. E. et uno Faehsii codice (ignorat enim, hunc unum eundemque librum esse). Primum enim ipse suo se gladio jugulat; quum enim p. 223. monuisset, Aldinam multis scatere vitiis (quod minime ignoraveram), omnes illas Aldinæ lectiones nihili faciendas judicat, quæ propter similes vocales commutatas etc. ali-

quam erroris speciem habeant. In illo autem codice Reg. E., quam sæpissime ai et ε inter se confunduntur (quemadmodum, ut in Prometheo consistam, v. 85. δαιμόναις pro δαίμονες, v. 94. διακνεόμενος pro διακναιόμενος, v. 490. συναιδῖραι pro συνεδῖραι, v. 539. διακνεόμενον pro διακναιόμενον, v. 573. πλανᾶται pro πλανᾶ τε, v. 796. νέουσι pro ναίουσι), ita ut illius lectionis plane nulla sit auctoritas. Sed ipsum illud θείναι, etiamsi in plurimis libris exstaret, quis est qui ferendum putet? et quid deinde vocabulis ἀμφὶ χερσίν fiet?—Ex Addend.]

57. μάτα Ald. ματᾶτ' οὐργον Rob.

58. ἄρασσε μᾶλα Rob.

59. τρώπον Ar. M. 1. τρώπων Guelph. Reliqui libri omnes πόρον habent, idemque Synes. epist. 147. p. 288. A. sed πόρους Marcellin. vit. Thucyd. p. 2. Schol. ad Aristoph. Eq. v. 756. Dionys. Hal. Ant. Rom. vii. 36. indeque receperunt Glaßg. Schütz. Blomf.

60. ἄρηρεν Joann. Diacon. in Hesiod. Scut. p. 211. — δυσκολύτως Schol. Barocc. ad Soph. El. 147.

62. μάθοι Guelph.—νωθέστερος Διὸς Rob.

63. πλὴν τοῦ τ' Rob.

ΚΡΑΤΟΣ.

ἀδαμαντίνου νῦν σφηνὸς αὐθάδη γνάθον
65 στέρων διαμπὰξ πασσάλειν ἐρρώμενας.

ΗΦΑΙΣΤΟΣ.

αἰ' αἰ' Προμηθεῦ, σῶν ὑπερστένω πόνων.

ΚΡΑΤΟΣ.

σὺ δ' αὖ κατοκνεῖς, τῶν Διὸς τ' ἐχθρῶν ὑπερ-
στένεις ; ὅπως μὴ σαυτὸν οἰκτιεῖς ποτέ.

ΗΦΑΙΣΤΟΣ.

ὄρῳς θέαμα δυσθέατον ὄμμασιν.

ΚΡΑΤΟΣ.

70 ὄρῳ κυροῦντα τόνδε τῶν ἐπαζίων.
ἀλλ' ἀμφὶ πλευραῖς μασχαλιστῆρας βάλε.

ΗΦΑΙΣΤΟΣ.

δρᾶν ταῦτ' ἀνάγκη, μῆδεν ἐγκέλειν ἄγαν.

ΚΡΑΤΟΣ.

ἦ μὴν κελεύσω, κάπιθωῦζω γε πρὸς.
χάρει κάτω, σκέλη δὲ κίρκωσον βία.

ΗΦΑΙΣΤΟΣ.

75 καὶ δὴ πέπρακται τοῦργον οὐ μακρῷ πόνῳ.

ΚΡΑΤΟΣ.

ἐρρώμενας νῦν θεῖνε διατόρους πέδας,

64. αὐθάδει γνάθῳ Στέρνον Garb.

66. Schütz. divisim ὑπερ στένω, in-
vitis libris omnibus, qui una voce scri-
bunt, neque id contra usum linguæ.
cf. Markl. ad Eur. Suppl. 988. Brunck.
ad Soph. Aj. 224.67. σὺ δ' ὄν Vienn. B. C. Colb. 1.
2. Rob. et reperit in codd. Steph.—
κατ' ὀκνεῖς Ald.—ὑπερ-στένεις Vienn.
A. B. Ald. Turn. Vict. Cant., divisim
Rob., editores recentiores omnes et
Pors. ad Eur. Hecub. 725.68. Post στένεις Ald. Rob. puncti
signum habent, Turn. comma, Steph.
interrogationis notam posuit.—σκόπει
post πότε additur in Guelph. Lips. 2.69. Post ὄμμασιν Steph. interroga-
tionis notam in cod. invenit.

71. βάλλε Rob.

72. ἐγκέλειν' ἐτι Vienn. C., sed in
marg. γρ. ἄγαν.73. ἦ μὲν Schol. B.—σε πρὸς Regg.
F. K. Rob. δὲ πρὸς Reg. N. Colb. 1.
Guelph. γέ σε πρὸς Ven. 2. Deest
πρὸς Lips. 2.74. κάτω δὲ σκέλη Rob.—κρίκωσον
Vienn. A. B. Regg. A. B. C. D. E. F.
Ph. Colb. 2. Ar. Guelph. M. 1. 2.
Lips. 2. Rob. Schol. B.75. χρόνῳ pro πόνῳ Regg. E. F. G.
Rob. et in cod. reperit Steph., quod
placet Buttlero et Blomfieldio.76. πόδας Lips. 2. Rob.—διατόρους
male a Schützio passiva vi acceptum
esse monet Voss Cur. Æschyl. p. 5.

ὥς οὐπιτιμητῆς γε τῶν ἔργων βαρύνε.

ΗΦΑΙΣΤΟΣ.

ὅμοια μορφεῇ γλῶσσά σου γηρύεται.

ΚΡΑΤΟΣ.

σὺ μαλθακίζου, τὴν δ' ἑμὴν αὐθαδίαν
80 ὀργῆς τε τραχύτητα μὴ 'πίπλησέ μοι.

ΗΦΑΙΣΤΟΣ.

στείχωμεν, ὥς κῶλοισιν ἀμφίβληστρ' ἔχει.

ΚΡΑΤΟΣ.

ἐνταῦθα νῦν ὕβριζε, καὶ θεῶν γέρα
συλῶν, ἐφημέροισι προστίθει. τί σοι
οἰοί τε θνητοὶ τῶνδ' ἀπαντλῆσαι πόνων;
85 ψευδανύμως σε δαίμονες Προμηθέα
καλοῦσιν· αὐτὸν γάρ σε δεῖ προμηθέως,
ὅτῳ τρέπω τῆσδ' ἐκκυλισθήσῃ τέχνης.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ὦ δῖος αἰθὴρ καὶ ταχύπτεροι πνοαί,
ποταμῶν τε πηγαί, ποντίων τε κυμάτων
90 ἀνῆριθμον γέλασμα, παμμήτορ τε γῆ,

77. οὐπιτιμητῆς Ald.

78. ὅ μοι ἀμορφεῇ γ. σ. γυρύεται Ald.
—γαρύεται Reg. L. Ven. 1. Guelph.

79. 80. μαλ ακίζου, αὐθαδείαν et
θρασύτητα Eumath. de Ism. Amor. p.
225.—θρασύτητα habent etiam Vienn.
A. C. Lips. 2. M. 1. 2. Reg. O. et
Ms. marg. ap. Morell. βαρύτητα
Guelph.—πίπλησε Colb. 2. subscripto
μ et σ, ut sit 'πίπλησσε.

83. Punctum post σοι Ar.

84. ἀπαλλάξαι Vienn. B. Reg. G.
Ph.

85. δαίμονες Ald.

86. δεῖν Guelph. [προμηθείας vult
Elmsl. 1. c. p. 228. et ad Eurip.
Bacch. 508., sine causa.—Ex Addend.]

87. πρόπω Rob.—ἐκκυλισθήσῃ Ald.
Rob. Turn. Vict.—τέχνης Vienn. A.
B. C. Colb. 1. Regg. H. K. L. Ar.
Lips. 2. M. 2. Ven. 1. 2. Guelph.
codd. quidam Stephani, Ald. Turn.

Editores tamen omnes reliquorum li-
brorum lectionem τύχης in textum
receperunt, nec quisquam, quod qui-
dem sciam, alterius patrociniū sus-
cepit præter Wunderl. obs. critt. in
Æsch. p. 112. Non dubitavi lectionem
tot librorum auctoritate firmatam et
poetæ ingenio non minus quam totius
loci sensui aptissimam reponere.

88. διὸς Vienn. A. B. C. Ald. Rob.
Turn. Reg. O.

89. ποντίων κυμάτων omisso τε
Guelph.—ρευμάτων Reg. O.

90. γέλασμα suprascripto κίνημα
Guelph. Pauw. emendavit γ' ἔλασμα,
Toup. ad Hesych. p. 557. κάχλασμα,
quod in textum recepit Schütz, recte
improbatur a Blomfieldio et Voss.
Cur. crit. p. 5. s. [ἀγέλασμα coniecit
Tyrwhitt, recte improbane Elmsleio,
qui ejus emendationes edidit.—Ex
Addend.]

- καὶ τὸν πανόπτην κύκλον ἡλίου καλῶ
 ἴδεσθέ μ', οἷα πρὸς θεῶν πάσχω θεός.
 δέρχθηθ', οἷαις αἰκίαισιν
 διακναιόμενος τὸν μυριετῇ
 95 χρόνον ἀθλεύσω. τοιόνδ' ὁ νέος
 ταγὸς μακάρων ἐξεῦρ' ἐπ' ἐμοὶ
 δεσμὸν ἀεικῆ.
 αἰ' αἰ' τὸ παρὸν, τό τ' ἐπερχόμενον
 πῆμα στενάχω. πῇ ποτε μόχθων
 100 χρὴ τέρματα τῶνδ' ἐπιτεῖλαι.
 καίτοι τί φημι; πάντα προὔξεπίσταμαι
 σκεθρῶς τὰ μέλλοντ', οὐδὲ μοι ποταίνιον
 πῆμ' οὐδὲν ἥξει. τὴν πεπραμένην δὲ χρὴ
 αἶσαν φέρειν ὥς ῥᾶστα, γιγνώσκονθ', ὅτι
 105 τὸ τῆς ἀνάγκης ἔστ' ἀδήριτον σθένος.
 ἀλλ' οὔτε σιγᾶν, οὔτε μὴ σιγᾶν τύχας
 οἶόντε μοι τάσδ' ἐστί. ὀνητοῖς γὰρ γέρας

91. πάνοπτον conjecit Stanleius, sed vulg. recte tuentur editores reliqui et Ruhnk. ad hymn. Cer. 62.—ἡλίου κύκλον Guelph. Gud.

93. αἰκίαισι vulg., sed αἰκίαισιν propter metrum inde a Brunckio omnes praeter Bothium, qui οἷαισιν ἐν αἰκίαις dedit. ἀνίαισι Guelph. Lips. 2. Rob. Reg. ap. Fähs. p. 69.

95. ἀθλεύσω Vienn. A. C. Ar. Reg. L. Ven. 2. Guelph. M. 1. 2. Rob.

97. θεσμὸν conjicit Aug. Matthiae obs. critt. c. 1.—ἀεικεῖν Ar. ἀουκῆ Ald.

98. φεῦ φεῦ Vienn. B. Ar. Med. Colb. 1. M. 2. Regg. E. G. affertur praeterea a Steph., et in Vienn. C. superscriptum est vulgatae: et sic Glasg. Blomf., sed non minor est vulgatae auctoritas. [φεῦ φεῦ praefert Reisig. p. 228., quia αἰ' αἰ' mollior sit lamentatio, quam quae Prometheo sit digna, eademque de causa v. 136., ubi libri omnes in αἰ' consentiunt, φεῦ φεῦ

reponi jubet; de quo dubito.—Ex Addend.]

99. ποῖ Colb. 1. 2. Reg. L. M. 2. Ven. 2. Ar. Ox. Guelph. Rob. πεῖ Ald.

100. τέρμα Vienn. A. B. Ar. Ox. Colb. 1. 2. Regg. G. L. M. 2. Guelph. Lips. 2. Ven. 1. Reg. ap. Fähs. p. 69. Ald. Rob. et affertur a Stephano.—ἐπιτεῖλαι Ald. ἔτι τεῖλαι Colb. 2. [χρὴ τέρμα τοιῶνδ' ἐπιτεῖλαι conjicit Elmsl. p. 229., ut plurimorum librorum lectio τέρμα servetur, sed τοιῶνδε non est aptum.—Ex Addend.]

102. τορῶς Vienn. B. Ph. Reg. G.—μέλλοντα Guelph. Ald. Rob. Turn. Vict.—οὐδ' ἐμοὶ Brunck. Schütz., ut semper fere. οὐδὲν μοι Colb. 2.

104. ῥᾶστα Ald. Rob.—γινώσκονθ' Ald. Rob. γινώσκοντ' Turn. sed editores inde a Brunckio omnes hic, ut ubique, γιν. Ceterum Rob. ita interpungit: αἶσαν φέρειν, ὥς ῥᾶστα γινώσκονθ', ὅτι.

107. οἶόντ' ἐμοὶ Brunck.—γέρας Reg. G. M. 2.

- πορῶν, ἀνάγκαις ταῖσδ' ὑπέζευγμαι τάλας·
 ναυθηκοπλήρωτον δὲ θηρῶμαι πυρὸς
 110 πηγὴν κλοπαίαν, ἣ διδάσκαλος τέχνης
 πάσης βροτοῖς πέφηνε, καὶ μέγας πόρος.
 τοιάσδε ποινὰς ἀμπλακημάτων τίνω,
 ὑπαίθριος δεσμοῖσι πασσαλευτὸς ἄν.
 ᾧ ᾧ, ἕα ἕα.
 115 τίς ἀχῶ, τίς ὁδμὰ προσέπτα μ' ἀφεγγῆς,
 θεόσυτος, ἢ βρότειος, ἢ κεκραμμένη
 ἵκετο τερμόνιον ἐπὶ πάγον
 πόνων ἐμῶν θεωρὸς, ἢ τί δὴ θέλων;
 ὁρᾶτε δεσμώτην με δύσποτμον θεόν,
 120 τὸν Διὸς ἐχθρὸν, τὸν πᾶσι θεοῖς
 δι' ἀπεχθείας ἐλθόνθ', ὁπόσοι

108. ἐπέζευγμαι Regg. A. B. C. G. Colb. 2. Lips. 2. Ven. 1. ἐνέζευγμαι Med. Guelph. Regg. D. N., codd. ap. Steph., quod placet Blomfieldio.

109. θηράσας conj. Canterus.

110. παγὴν Reg. ap. Fähs. p. 69. Lips. 2. suprascr. η.

111. πᾶσι Regg. E. F. Ald. Rob. et codd. ap. Steph.—βροτοῖσι Ven. 2. Ox.—πέφυκε Ald. Rob. Turn. Vict. sed πέφηνε Ar. Ox. M. 1. 2. Med. Lips. 2. Guelph. Regg. A. B. G. H. K. Colb. 2., et sic inde a Brunckio omnes.

112. τοιῶνδε quatuor Vienn. et sic contra librorum auctoritatem emendavit Stanl., quem sequuntur Brunck. et Schütz.; sed vulgatam recte tuentur Blomf., Wunderl. p. 112. et Herm. ad Soph. Aj. v. 448., uterque allato simillimo loco Choeph. 40., ubi eandem conjecturam in textum intulit Schützius.—ἀμπλακημάτων libris invitis post Glasg. edd. omnes.

113. πασσαλευμένος Vienn. B. D. Med. Ar. Regg. E. K. Ald. πασσαλευόμενος M. 2. πεπασσαλευμένος

Rob. πασσαλευτὸς omisso ἄν Vienn. A. C. Ox. Colb. 1. 2. M. 1. 2. Reg. G. Lips. 2. Ven. 1. πασσαλευτὸς ἄν Turn. Vict. et omnes deinceps.

115. Nugas, quas de his versibus protulerunt Arnald. et Pauw., non operæ pretium est afferre; patet hunc versum bacchiacum esse. v. Herm. El. metr. p. 293.—προσέπτατο Reg. O. προσέπτα τ' ἀφ' ἐγγῆς Colb. 1. προσέπτ' ἀφ. Reg. G.

116. θεόσυτος Vienn. quatuor, Regg. G. L. M. 1. 2. Ald. Rob. Turn. Vict. Cant. θεόσυτος conj. Barth. Advers. vii. 11. et sic editores omnes. cf. v. 279. 599. 603. κεκραμμένη Ar. Ald. Rob.

117. ἵκοιτο Reg. L.—tis post τερμόνιον metri et sententiæ causa addendum putaverunt Pauw. Brunck. Schütz. refutati a Wunderlich. p. 113. Doehmius est cum pæone quarto. v. Herm. El. metr. p. 269., tis autem supplendum, ut sæpe.

119. θεῶν Colb. 1. idemque suprascriptum in Lips. 2.

120. θεοῖσι Ald. Rob.

τὴν Διὸς αὐλὴν εἰσοιχνεῦσιν,
διὰ τὴν λίαν φιλότητα βροτῶν.

φεῦ φεῦ, τί ποτ' αὖ κινάθισμα κλύω

- 125 πέλας οἰωνῶν; αἰθὴρ δ' ἐλαφραῖς
πτερύγων ῥιπαῖς ὑποσυρίζει.
παῖν μοι φοβερόν τὸ προσέρπον.

ΧΟΡΟΣ.

μηδὲν φοβηθῆς· φιλία γὰρ ἦδε τάξις, στρ. α'.
πτερύγων θοαῖς ἀμίλλαις

- 130 προσέβα τόνδε πάγον, πατρώας

μόγισ παρειποῦσα φρένας.

κραιπνοφόροι δέ μ' ἐπεμψαν αὔραι·

κτύπου γὰρ ἀχὼ χάλυβος διήξεν ἄντρων

μυχόν, ἐκ δ' ἐπληξέ μου τὰν θεμερῶπιν αἰδᾷ·

- 135 σύλην δ' ἀπέδilos ὄχω πτερωτῶ.

122. εἰσοιχνεῦσι Vienn. C. Ar. Lips. 2. M. 2. Colb. 1. 2. Rob. Reliqui libri omnes εἰσοιχνεῦσι, cui editores recentiores in fine metri causa addiderunt. Blomfield. εἰσοιχνοῦσιν, ut formam ionicam scilicet expelleret.

123. φιλότητα τῶν βροτῶν Vienn. A. Ar. Ox. Colb. 2. Ven. 1. Ald. Rob. φιλότητα τῶν omisso βροτῶν Lips. 2.

124. αἶ αἶ Vienn. B. D. Reg. G.—ἀν pro αὖ Ph. Colb. 1.—κινάθισμα Ald. κινάτισμα M. 2.

126. Wunderlich, p. 114. post ὑποσυρίζει demum interrogationis notam ponendam esse censet, quod non placet.

128. Versus sequentes ita disposuit Blomfield, ut exeant in φιλία—πτερύγων—προσέβα—πατρώας—φρένας—αὔραι—χάλυβος—ἐκ δ'—μου—σύ—πτερωτῶ, quo facto effecit quidem id, quod ex Porsoni praecepto voluit, ut omnes fere versus eodem metro decurrant; sed multum de numerorum venustate detraxit, et scholiastae auctoritatem neglexit, qui diserte hos versus Anacreonticos esse tradit. cf. Herm. Elem. metr. p. 492. s.

129. θεαῖς Ald.

131. μόγισ deest Reg. L. μόλις Rob. et Guelph. Lips. 2. sed in utroque suprascr. γ.

132. δ' ἐπεμψαν Colb. 1. δ' ἐμ' Brunck.

133. κτύπον Ald.—διήξ' Vienn. B. D. διήκεν M. 1. διήξ' ἀντέων Reg. G.—ἀντρων deest Turn.

134. μυχόν, quod in omnibus libris legitur, omiserunt Brunck. et Schütz., (reliquorum enim nugas prae-termitto) eiecerunt simul in antistrophico δη; metrum scilicet, cum sanare vellent, corruerunt. cf. Comment. Aeschyl. p. 11.—ἐν δ' ἐπληξε Reg. O.—θεμερῶπιν Vict. (conjectura assecutus est Bendl. epist. ad Mill. p. 76.) et edd. recentiores omnes. θεμερῶπιν Turn. θερμῶπιν Colb. 1. θερμερῶπην Reg. K. θερμερῶπιν Vienn. quatuor, Ald. Rob. et cod. ap. Turn., idque ex emendatione metrica natum videtur, hoc enim si verum est, in antistrophico non opus est ἀθέσμως mutare.

135. ἀπέδillos Ald. ἀπέδηλος Colb. 2.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

- αἰ' αἰ,
 τῆς πολυτέκνου Τηθύος ἔκγονα,
 τοῦ περὶ πᾶσάν θ' εἰλισσομένου
 χθόν' ἀκοιμήτῳ ῥεύματι παῖδες
 140 πατρός Ὠκεανοῦ· δέρχθητ', εἰσίδεσθ'
 ἐμ', οἷω δεσμῶ προσπορπατὸς,
 τῇσδε φάραγγος σκοπέλοις ἐν ἄκροις
 φρουρὰν ἄζηλον ὀχίῳ.

ΧΟΡΟΣ.

- λεύσω, Προμηθεῦ· φοβερὰ δ' ἐμοῖσιν ὅσοις ἀντ. α'.
 145 ὁμίχλη προσῆξε πλήρης
 δακρύων, σὸν δέμας εἰσιδούσῃ

136. αἰ bis Vienn. A. B. C. D. Regg. A. G. Ven. 2. Colb. 1. 2. M. 2. Guelph. Lips. 2. Ald. Rob. Turn., ter Vict. Stanl., sexies M. 1. quater Reg. B. Heath, Brunck. et sequentes omnes, ut sit basis anapestica. Retinui vulg., ut sit exclamatio extra versum, ut v. 879.

137. πολυτέκνου Ald.

138. τ' εἰλισσομένου Ald. Rob.

140. εἰσίδεσθ' μ' Vienn. quatuor, Reg. K. Ven. 1. 2. M. 1. Ald. Rob. εἰσίδεσθ' μ' Med. Reg. G. εἰσίδεσθ' με Colb. 2. M. 2. Ar. Ox. εἰσίδεσθ' μου Guelph. Lips. 2. Turn. εἰσίδεσθ', Οἷω, omisso ἐμ', Brunck. idque edd. post eum omnes præter Blomfield., qui, ut pronomem servaret, conjecit δέρχθητέ μ', ἴδεσθ'. Recepi omnium fere librorum lectionem, ut οἷω primam brevem habeat, quod in hoc et similibus vocabulis sæpe fieri animadvertit jam Valck. ad Eur. Phœn. 512. Idem in eodem vocabulo apud nostrum fit Pers. 530. Agam. 1257.

141. προσπατὸς Ox. προσπατὸς Guelph. πρὸς πατρός Med. [Reisigius p. 228., revocatum a me ἐμ' improbus, ita potius versum constituendum fuisse monet: πατρός Ὠκεανοῦ | δερχ-

θητ' εἰσίδεσθ' μ' οἷω δεσμῶ, versum igitur cæsura carentem inferri jubet, quem tamen ipse alia de causa improbat, quia nimirum repugnat regulæ, quam ipse comminiscitur, in anapæstis non posse vocalem longam in medio vocabulo corripi, nisi si eo vocabulo pes integer aut integra anacrusis contineatur, cujus regulæ gratia multi sane loci emendandi erunt. Censet igitur pronomem a glossatore quodam insertum esse, quod non magis hoc loco mihi factum videtur, quam v. 1095. ἐσορᾷς μ' ὡς ἐκδικα πάσχω. et v. 92. ἴδεσθ' μ' οἷα πρὸς θεῶν πάσχω θεός. — Ex Addend.]

142. σκοπέλων Lips. 2. ἄκραις Ald.

144. λείσω Vienn. D. Ald.

145. ὁμίχλα Ar. Ven. 2. et Blomfield., qui doricæ formas in canticis reponere solet.—προσῆξε sine i subscripto Ald. Rob. Turn. — δακρύων πλήρης Vienn. A. δακρύων πλήρης Vienn. C.

146. δακρύων σὸν δέμας bis positum Ald.—εἰσιδοῦσι e codd. laudat Schol. et sic Vienn. B. D. εἰσιδοῦσιν Vienn. C. εἰσιδοῦσι suprascr. η Colb. 2. M. 1. εἰσιδοῦσα Med. εἰσιδοῦσα Turn. Reg. N. et sic Blomfield.

πέτραις προσαναιόμενον
ταῖς ἀδαμαντοδέτοις λύμαις
νέοι γὰρ οἰακονόμοι κρατοῦσ' Ὀλύμπου
150 νεοχμοῖς δὲ δὴ νόμοις Ζεὺς ἀθέτως κρατύνει,
τὰ πρὶν δὲ πελάγια νῦν αἰστοῖ.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

εἰ γάρ μ' ὑπὸ γῆν, νέρθεν τ' Αἴδου
τοῦ νεκροδέγμονος εἰς ἀπέραντον
Τάρταρον ἦκεν, δεσμοῖς ἀλύτοις
155 ἀγρίως πελάσας, ὥς μήποτε θεὸς,
μήτε τίς ἄλλος τοῖσδ' ἐπεγῆθει.

147. πέτρα ex Regg. A. Brunck. et Schütz. et sic Regg. O. D. K. Ven. 1. 2. M. 1. 2. et Vienn. B. D. in marg. πέτρα Colb. 2. Ar. πέτρης Ph. Reliqui omnes codd. et edd. πέτραις.

148. ταῖσδ' Vict. et edd. sequentes omnes, sed ταῖς Colb. 1. 2. Reg. L. M. 1. Ven. 2. Ar. Guelph. Lips. 2. Ald. Rob. Turn., quod recte tuetur Wunderl. obs. crit. p. 115., quam sæpe enim articulus pronomini vim apud Æschylum habeat, notissimum est. [Improbatur Reisig. p. 229. ταῖς pro ταῖσδ' a me receptum, et profecto nunc mihi quoque ipsi, quamquam idem ταῖς etiam in Regg. C. D. E. legitur, ταῖσδ' magis placet, præsertim cum Δ propter sequens A facillime excidere potuerit.—Ex Addend.]—ἀδαμαντοδέτοις M. 1. Ald. Rob. καμαντοδέτοις Ven. 2. Guelph. Lips. 2.

149. οἰκονόμοι κρατοῦσ' Ald.

150. δὴ, quod præter Turn. et Ox. in omnibus libris est et metri causa abesse nequit, ejecerunt Brunck. Schütz., ἀθέτως autem, quod pro vulg. ἀθέσμως nunc metri causa in omnibus edd. legitur, conjecit Benth. epist. ad Mill. p. 66. Vid. de utroque ad v. 134. νεοχμοῖς δὲ νόμοις Ox. νεοχμοῖς δὴ νόμοις Lips. 2.

151. πρὶν γὰρ Guelph.

152. ἔρθεν Guelph. νέρθεν θ' αἴδου Turn. νέρθεν θ' Αἴδου Blomf. tacite dedit contra librorum auctoritatem.

153. κεκροδέγμονος Ald.

Prom.

154. ἦκε Guelph. Lips. 2. Ald. Rob. Turn. [Reisig. p. 229. etiamnum tuetur emendationem a se olim propositam δεσμοῖς ἀλύτως ἀγρίως πελάσας, sed neque nunc video, qua ratione hæc præstet vulgatæ lectioni, præsertim cum ἀλύτοις in libris omnibus, ἀγρίως in tribus tantum legatur. Præterea δεσμοῖς ἀγρίως recte dici posse non opus erat exemplo ex v. 175. petito comprobari, sed ut ἀλύτως πελάσας dici posse putem non adducor exemplo a Reisigio allato v. 60. ἄραρεν—ὠλένη δυσεκλύτως, nam quamquam hoc loco adverbium recte est cum verbo intransitivo ἄραρεν junctum, non sequitur, idem cum πελάσας jungi posse. Postremo displicet locus, quo adverbium positum est.—Ex Addend.]

155. ἀγρίως codd. ap. Stephanum, Med. Regg. G. N. Colb. 1., in quo tamen ω suprascriptum; ἀγρίως reliqui omnes codd. et edd. sed Glasg. obelo notavit, et Blomf. ἀγρίως recepit, notatus propterea a Reisigio comment. ad Soph. Ed. Col. p. 341., qui δεσμοῖς ἀλύτως ἀγρίως conjicit, non aptius sane.—μήτε vulg., sed μήποτε codd. ap. Stephanum, Colb. 2. Regg. G. H. K. M. 1. Ox. Lips. 2. Ven. 1. 2. Guelph. Ald. Rob., qua auctoritate fretus recepi. cf. Comment. Æschyl. p. 19.

156. ἐπιγεγῆθη Vienn. A. C. Rob. ἐπιγεγῆθει codd. ap. Steph., Reg.

C

νῦν δ' αἰθέριον κίνυγμ' ὁ τάλας
ἐχθροῖς ἐπὶ χάρτα πέπονθα.

ΧΟΡΟΣ.

τίς ᾧδε τλησικάρδιος

στρ. β'.

160 θεῶν, ὅτ' αὖ τὰδ' ἐπιχαρῆ·

τίς οὐ ξυνασχαλᾷ κακοῖς

τεοῖσι, δίχα γε Διός; ὁ δ' ἐπικότως αἰεὶ

θέμενος ἄγναμpton νόον,

δάμνεται οὐρανίαν γένναν·

L. ἐπεγεγήθει Regg. D. E. Ven. 2. ἐπιγήθη Guelph. Ph. ἐγεγήθει Blomf. Elmsleium secutus, sine causa. [Elmsleius in *Edinburgh Review* 1810. Nr. xxxiii. p. 229., quia μήτε τις ἄλλος ad neminem nisi ad homines referri possit, hominibus autem, quorum maximus benefactor esset Prometheus, nulla causa fuerit, quare ex ejus malis gaudium perciperent, μηδὲς ἄλλος legi vult. Reisig. p. 229. et 229., ult. etiam progressus, verba μήτε τις ἄλλος prorsus ejici vult, fultus auctoritate Scholiastæ, qui monet καλῶς οὐκ ἐπήνεγκε μήτε τις ἄνθρωπος; hinc enim conjicit, glossatorem aliquem adscripsisse μήτε τις ἄνθρωπος, quod deinde in μήτε τις ἄλλος mutatum sit. Sed ipsa illa Scholiastæ verba clarissime demonstrant, cum vocabula μήτε τις ἄλλος legisse, laudat enim poetam, quod non disertis verbis dixerit μήτε τις ἄνθρωπος, quippe quod minus aptum fuisset (in hoc enim caderet id quod monuit Elmsleius), sed magis indefinite μήτε τις ἄλλος. Et hac ratione defendenda etiam est librorum lectio, tam solennis enim hæc est oppositio μήτε θεὸς μήτε τις ἄλλος, ut verba non nimis premenda sint, nec querendum sit, quis sit ille ἄλλος. Præterea θεὸς ita nude positum, si nihil sequeretur, quod ei opponeretur, vix ferri posset; sic enim poeta profecto θεὸς τις vel θεῶν τις dixisset.—*Ex Addend.*]

157. κίνυγμ' codd. ap. Steph., et Turn., qui tamen e cod. κίνυγμ' laudat. [κίνυγμα τάλας reponit Elmsl.

p. 229., quia quatuor codd. Vauvillerii κίνυγμα ὁ τάλας habeant; sed articulus hic non bene abesset.—*Ex Addend.*]

158. ἐχθροῖσιν Rob. — ἐπὶ χάρτα Colb. 1. Lips. 2. Regg. L. O. Ven. 1. 2. Ox. Ald. Rob. ἐπιχάρματα Regg. E. K., ἐπὶ χάρτα autem inde a Turn. et Vict. edd. omnes.

161. ξυνασχαλᾷ Lips. 1. ξυνασκαλᾷ Ald. Rob. συνασχαλᾷ Blomf.

162. τοῖσι Lips. 1.—δίχα γ' ἐνὸς cum glossa ἦγουν Διός Reg. O., quod Fähsio elegantissimum videtur, sed metro adversatur. idem Colb. 1. Reg. N.—ὁ δ' ἐπὶ κότον Reg. O. cum gl. γρ. ὅδ' αἰεὶ ἐπικότως. suprascr. ἐπὶ σκότον. ὠπκότος Colb. 1.—ἐπὶ κότοις Both.—αἰεὶ ἐπικότως M. 2. αἰεὶ etiam Ar. M. 1.

163. Non respondet antistrophico, quare Arnaldus emendavit θέμενος τὸν ἄγναμpton νόον, Morell. θέμενος τὸν ἄγναμpton νόον, Buttler. θέμενος μάλ' ἄγναμpton νόον, Pauw. et Herm. τιθέμενος ἄ. ν., quod recepit Schütz.; Both. et Blomf. antistrophicum mutarunt, ad quem vid. [Pauwii emendationem τιθέμενος, quæ metrum restituit, propterea probandam esse monent Elmsl. in *Edinb. Rev.* p. 229. et Reisig. p. 229., quia participium præsentis vel propter antecedens αἰεὶ præferendum sit, quod recte monere videntur.—*Ex Addend.*]—ἄγναμpton M. 1. Ar. ἄκαμpton Reg. O.

164. δαμνέται Colb. 2. — οὐνίαν Lips. 1. 2. Guelph.

165 οὐδὲ λήξει, πρὶν ἂν ἡ κορέση κέαρ, ἢ παλάμη τινὶ
τὴν δυσάλωτον ἔλῃ τις ἀρχήν.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ἦ μὴν ἔτ' ἐμοῦ, καίπερ κρατεραῖς
ἐν γυιοπέδαις αἰκίζομένου,
χρεῖαν ἔξει μακάρων πρύτανις,
170 δειῖξαι τὸ νέον βούλευμ', ὅφ' ὅτου
σκῆπτρον τιμὰς τ' ἀποσυλᾶται.
καί μ' οὔτι μελιγλώσσοις πειθοῦς
ἐπαιοιδᾶσιν θέλξει, στερεάς τ'
οὔποτ' ἀπειλὰς πτήξας, τόδ' ἐγὼ
175 καταμηνύσω, πρὶν ἂν ἐξ ἀγρίων
δεσμῶν χαλάσῃ, ποινὰς τε τίνειν
τῇσδ' αἰκίας ἐθελήσῃ.

ΧΟΡΟΣ.

σὺ μὲν θρασύς τε καὶ πικραῖς ἀντ. β'.
δύαισιν οὐδὲν ἐπιχαλᾷς,
180 ἄγαν δ' ἐλευθεροστομεῖς.
ἐμὰς δὲ φρένας ἠρέθισε διάτορος φόβος·
δέδια γὰρ ἀμφὶ σαῖς τύχαις,

165. λήξει Lips. 1.—κορέση τὸ κέαρ Vienn. A. Lips. 1. Guelph.—παλάμη Vienn. A. C. Rob., quod recepi propter sequentia, vulg. παλάμα.

166. τὴν et ἀρχήν Colb. 2. M. 2. Ald. Rob., vulg. τὰν et ἀρχὰν.—ἔλοι Vienn. B. C.

167. ἀπ' ἐμοῦ Med.

168. γυιοπέδαις γ' M. 2. γυιοπέδοις Lips. 1.

170. βούλευμ' μ' Reg. O.—ὅφ' ὅτου Reg. L.

171. σκῆπτρόν τε τιμὰς τ' Lips. 1. τιμὰς Rob.

172. καίτοι μ' οὐ Vienn. A. Turn. Vict. et reliquæ edd. usque ad Glasg. contra metrum. καί τοι μ' οὔτι Vienn. C. Ald. καί μ' οὔτοι Med. Colb. 1. Reg. L. codd. ap. Steph. Rob. καί μ' οὔτι Ox. Vienn. B. D. M. 1. 2. Ph.

Colb. 2. Ven. 1. 2. Lips. 2. Reg. O. ed. Glasg. Schütz. καί μ' οὔτε ex emend. Porsoni Blomf. et sic scribit Herm. El. metr. p. 374. sed librorum auctoritatem sequi malui.—μελιγλώσσης Reg. G. Lips. 1. 2.

173. ἐπ' αἰοιδᾶσι Ald. Lips. 2. ἐπαιοιδᾶσι Turn. Vict. ἐπαιοιδᾶς Rob.—στερβάς τ' Vienn. C.

176. ποινὰς τε μοι τίνειν Vienn. B. D. M. 1. Ven. 1. 2. Ar. Ald. Rob. Vict. τ' ἐμοὶ τίνειν Vienn. A. C. M. 2. Lips. 1. 2. Guelph.

177. αἰτίας Rob. αἰκίας καὶ μαστίξεως Colb. 1. Reg. N.

179. ὑποχαλᾷς Vienn. A. Lips. 1.

181. ἐρέθισε Turn., quod fere verum videtur propter versum strophicum.

182. δέδια δ' ἀμφὶ, ut strophico respondet, ex Porsoni emendatione re-

πᾶ ποτε τῶνδε πόνων χρή σε
 τέρμα κέλσαντ' ἐσιδεῖν. ἀκίχητα γὰρ ἦθεα, καὶ
 κέαρ

185 ἀπαράμυθον ἔχει Κρόνου παῖς.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

οἶδ', ὅτι τραχὺς καὶ παρ' ἑαυτῷ
 τὸ δίκαιον ἔχων Ζεὺς. ἀλλ' ἔμπας [οἶω]
 μαλακογνώμων
 ἔσται ποθ', ὅταν ταύτῃ ραισθῇ.

190 τὴν δ' ἀτέραμνον στορέσας ὀργήν,
 εἰς ἀρβυλὸν ἐμοὶ καὶ φιλότῃτα
 σπεύδων σπεύδοντι ποθ' ἤξει.

ΧΟΡΟΣ.

πάντ' ἐκκάλυψον καὶ γέγων' ἡμῖν λόγον,
 ποίῳ λαβὼν σε Ζεὺς ἐπ' αἰτιάματι,

195 οὕτως ἀτίμως καὶ πικρῶς αἰκίζεσθαι
 δίδαξον ἡμᾶς, εἴ τι μὴ βλάβῃτε λόγῳ.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ἀλγεῖνὰ μὲν μοι καὶ λέγειν ἔστιν τάδε,

posuit Blomf., δέδι' αὖ ἀμφὶ eadem de causa Both., quæ facilius certe mutatio est; possit etiam δέδι' ἀρ' ἀμφὶ legi, sed vulg. hic ut in strophæ retinui, quia certè nihil proferri potest.—*sæs týxas* Ven. 1. Ox., et suprascr. in Regg. A. B.

183. ὅπη Colb. 2. Ven. 1. 2. Ox. Ar. Ald. ὅποι Vienn. A. B. D. Regg. G. L. Rob. ὅπα Vienn. C. Colb. 1. M. 1. 2. Reg. H. Lips. 1. 2. Guelph.—*χρή σε τῶνδε πόνων* Vienn. B. D. Lips. 1. 2. Guelph. *τῶν πόνων χρή σε* Vienn. A.

184. τέρμ' ἀκέλσαντ' Ald. κέλσαντα Ven. 2.—ἐπιδεῖν Reg. ap. Spanh. et Reg. L. εἰσιδεῖν Colb. 2. Lips. 2.

185. οὐ παράμυθον Vienn. A. Ox. Med. Regg. C. L. Ven. 1. Lips. 1. Guelph. Turn.—ὁ Κρόνου Vienn. A.

186. ὡς θρασὺς Colb. 1. θρασὺς τε καὶ Ven. 1. 2. Ald. θραχὺς τε καὶ Lips. 2. Rob. θρακὺς καὶ Turn. θρασὺς

καὶ Colb. 2. Reg. K. Ph. τραχὺς τε καὶ Vict. Cant.

187. οἶω, quod in omnibus libris legitur, metri causa inde a Brunckio ab omnibus edd. ejectum est. Ad versum sequentem trahendum, ibique excidisse aliquid puto, quod dimetrum expleat.

189. τόθ' Vienn. B. Reg. G.—ὅτ' ἂν Rob.—ταυτὶ Reg. K.—ῥαιχθῇ Reg. G. ῥεγχθῇ Vienn. B. D. ῥεχθῇ Vienn. A. C. (ubi tamen in marg. est vera lectio) Ph. Ar. Reg. K. et pro varia lectione Regg. A. B. cum glossa ἤγουν ὅταν πραχθῶσι τὰ πράγματα οὕτως ὡς λέγω.

190. στορέσας τ' Rob.

191. ἀριθμὸν M. 1. 2. Lips. 1. 2. Guelph. Ald. Rob.

[192. τόθ' ἤξει emendat Pors. Advers. p. 132. ed. Lips. sine causa.—*Ex Addend.*]

196. βλάβῃτε Ald. Rob. Turn. Vict.

197. ἐστὶ Ven. 1. 2. Ald. Turn.

- ἄλγος δὲ σιγαῖν, πανταχῇ δὲ δύσποτμα.
 ἐπεὶ τάχιστ' ἤρξαντο δαίμονες χόλου,
 200 στάσις τ' ἐν ἀλλήλοισιν ὠροθύνετο,
 οἱ μὲν θέλοντες ἐκβαλεῖν ἔδρης Κρόνον,
 ὡς Ζεὺς ἀνάσσει δῆθεν, οἱ δὲ τοῦ Ἰμπαλιν
 σπεύδοντες, ὡς Ζεὺς μήποτ' ἄρξειεν θεῶν
 ἐνταῦθ' ἐγὼ τὰ λῶστα βουλευῶν, πειθεῖν
 205 Τιταῖνας, Οὐρανοῦ τε καὶ Χθονὸς τέκνα,
 οὐκ ἠδυνήθην· αἰμύλας δὲ μηχανὰς
 ἀτιμάσαντες καρτεροῖς φρονήμασιν,
 ὦντ' ἀμοχθεὶ πρὸς βίαν τὴν δεσπόσειν·
 ἐμοὶ δὲ μήτης οὐχ ἅπαξ μόνον Θέμις,
 210 καὶ Γαῖα, πολλῶν ὀνομάτων μορφή μῖα,
 τὸ μέλλον ἢ κραίνοιτο προὔτεθεσπικει,
 ὡς οὐ κατ' ἰσχύον, οὐδὲ πρὸς τὸ καρτερεῖν
 χρεΐη, δόλῳ δὲ τοὺς ὑπερέχοντας κρατεῖν.

198. πανταχοῦ Ph. — δύσποτμος Regg. F. K.

201. ἔδρας vulg., sed ἔδρης Colb. 2. Ar. Guelph. Lips. 2. Regg. A. B. Vienn. A. B. C. D. Ald., quod Brunck. et Schütz. recte receperunt.

202. ἀνάσσει vulg., sed ἀνάσσει Ven. 2. M. 1. 2. Ar. Lips. 2. Vienn. A. B. C. D. Ald. Coniunctivum necessario recipiendum esse duxi, non offendens in sequente optativo (quem patet illius mutandi ansam dedisse), quia ἀνάσσει refertur ad rem in posterum duraturam, ἄρξειεν autem ad consilium, quod exitum statim habiturum est. Simillimus est locus Homeri Od. xiiii. 76. quem tractat Herm. de emend. rat. gr. gr. p. 213. cf. Herod. ix. 51. ἐς τοῦτον δὴ τὸν ὥρον ἐβουλεύσαντο μεταστῆναι, ἵνα καὶ ὕδατι ἐχῶσι χρᾶσθαι ἀφθόῳ, καὶ οἱ ἱππέες σφέας μὴ σινώατο. Thucyd. viii. 87. οἱ μὲν, ἵνα διατρίβῃ—οἱ δὲ, ἵνα—ἐκχρηματίσαιντο.

203. ἄρξεις Lips. 2. Ven. 2. Guelph. Ald. Turn.

204. ἐντεῦθεν Vienn. C. Regg. C. H. Lips. 2. ἐντεῦθ' Vienn. D. Reg. E.

—τάριστα Regg. C. H. Colb. 1. Guelph.

205. Pro χθονὸς Ar. γῆς.

206. αἰμύλους varia lectio in Regg. A. B. K. Colb. 2.—δέ μου μηχαν. Rob.

208. ἀμοχθὶ Med. et Spanhem. e cod. reg. et recepit Blomfield., causas in glossario fusius exponens, quas tamen mihi quidem non probavit.

209. ἐμὴ Reg. C. M. 2. Colb. 1. 2. Ph.

210. ἀλλὰ καὶ γαῖα Ald. Ven. 1.—Spurium hunc versum iudicat Schütz., quod Terra Promethei mater vocetur, id quod minime fit, ut recte vidit Bothius. [Ante hunc versum Reisingius p. 232. excidisse putat versum unum, quo narretur Themis vaticinandi facultatem a Gæa accepisse, quod non omnino improbabile est. — Ex Ad-dend.]

213. χρῆ ἢ Vienn. A. B. C. D. M. 2. Reg. A. G. Ven. 1. 2. Ald. Turn. Vict., iidemque omitunt δὲ post δόλῳ, χρῆ, ἢ δόλῳ τε Reg. B. χρῆν ἢ δόλου τοὺς M. 1. χρῆ δόλῳ τε τοὺς Reg. H. Guelph. Lips. 2. χρεῖ ἢ, δόλῳ δὲ cod.

τοιαῦτ' ἐμοῦ λόγοισιν ἐξηγουμένον,
 215 οὐκ ἤξιωσαν οὐδὲ προσβλέψαι τὸ πᾶν.
 κρᾶτιστα δὴ μοι τῶν παρεστώτων τότε
 ἐφαίνεται εἶναι προσλαβόντι μητέρα,

ap. Steph. χρῆν ἢ Rob. Cant. χρῆν conjecit Dawes. miscell. crit. p. 332. idque omnes inde a Brunckio receperunt, recte, ut videtur.—*ὑπερέχοντας* Vienn. A. B. C. D. Ven. 1. 2. M. 2. Colb. 2. Regg. A. B. K. cod. ap. Steph. Ald. Rob. et sic Brunck. Schütz. nec video, quid insit offensionis. *ὑπερέχοντας* Turn. Vict. *ὑπερέσχοντας* Colb. 1. Regg. G. L. *ὑπερσχόντας* Pors. Blomf. [Plurimorum librorum lectionem *ὑπερέχοντας*, quam tuentur etiam Regg. D. E. F. N., ferri non posse contendit Reisigius et propter ictum, qui in postremam vocabuli *ὑπερ* syllabam cadat, quod in tribracho apud Æschylum et Sophoclem nunquam fiat, et quia apud neutrum eorum ionicus a minore, uno vocabulo comprehensus, pedem sextum antecedere soleat, qualis h. l. *ὑπερέχοντας*. Quæ observationes quatenus veræ sint, inquirere nunc propter temporis angustias non licet, sed non ex omni parte veras esse mihi persuasum est. Facilius tamen ferrem, si quid melius in locum ejus, quod damnat, substitueret Reisigius; sed maxime mirum est, quod comminiscitur, *πελωρίους* legendum esse, cujus rei nullum aliud habet argumentum, quam quod Schol. *ὑπερέχοντας* explicat *τοὺς μεγάλους*, eoque vocabulo Lexicographi *πελώριος* explicare solent. Qui si *πελώριος* solerent per *ὑπερέχων* explicare, id aliquam certe ad locum nostrum emendandum vim habere posset, sed ita quid probetur non video. Præterea quomodo Titanes ita nude possint *οἱ πελώριοι* vocari, aut qualis hic sit sensus: *qui magni sunt, eos non vi sed dolo victoriam quævere oportet*, non intelligo. Monet enim Reisigius, accusativum illum non objectum, quod vulgo putatur, sed subjectum esse, id quod recte monere videtur, sic enim sensus evadit aptissimus, sed hoc sensu neque *τοὺς πελω-*

ρίους neque *τοὺς ὑπερέχοντας* ferri potest, sed participium futuri desideratur, hic enim sensus esse debet: *qui superiores esse volunt, illi non vi, sed dolo victoriam debent reportare*. Tale quid voluisse videntur, qui *ὑπερέχοντας* dederunt, quod in Turn. et Vict. legitur, idque profecto optimum foret, si metrum pateretur. Fingamus id ex glossemate natum, versumque olim ita lectum esse: *χρῆν, δόλω δὲ τοὺς κρατήσοντας κρατεῖν*, et sensus optimus erit. Omnino sine codicibus vix restituere hunc versum licebit. — *Ex Addend.*

214. *τοιαῦτα* Turn. — *ἐξισουμένου* Rob.

[215. *τοπᾶν* scribi jubet Reisig. ad Soph. Œd. Col. p. cc.—*Ex Addend.*]

216. *κρᾶτιστον* Rob. et suprascr. in Lips. 2. — *δὲ μοι* Ven. 1. 2. Ald. *δέ με* Vienn. B. D. Reg. G. *δὴ με* Vienn. A.

217. *προσλαβόντα* Colb. 1. M. 1. 2. Reg. N. et suprascr. in Reg. A., unde recepit Brunck., quem sequuntur Pors. Schütz. Blomf. sine causa, nam non solum minor est hujus lectionis auctoritas, sed errant etiam in eo, quod verba *προσλαβόντι μητέρα* ad sequentia trahunt, quæ cum præcedentibus conjungi sensus postulat; loquitur enim de matre ad consilium vocata. [*προσλαβόντι* probat etiam Herm. in censura Medæ Elmsleii p. 393. sq. ed. Lips., quamquam non vidit hoc participium cum *ἐφαίνετο* jungendum esse. Meam loci explicationem; ex qua *προσλαβόντι* ad præcedentia trahendum judicaveram, improbat Reisig. cens. p. 234., quia de matre in consilium vocata sermo jam supra fuerit, et id potius dicendum sit, Jovem quoque ipsum Themidis consilio adjutum esse. Sed de matre a Prometheo in consilium vocata supra ne verbum quidem; nihil nisi vaticinium Themidis legitur, et ne id quidem ad

- ἐκόνθ' ἐκόντι Ζηνὶ συμπαραστατεῖν.
 ἐμαῖς δὲ βουλαῖς Ταρτάρου μελαμβαθῆς
 220 κευθμὸν καλύπτει τὸν παλαιγενῆ Κρόνον
 αὐτοῖσι συμμάχοισι. τοιάδ' ἐξ ἐμοῦ
 ὁ τῶν θεῶν τύραννος ὠφελημένος,
 κακαῖσι ποيناῖς ταῖσδ' ἐξ ἐμείψατο.
 ἔνεστι γὰρ πως τοῦτο τῇ τυραννίδι
 225 νόσημα, τοῖς φίλοισι μὴ πεποιθέναι.
 ὃ δ' οὖν ἐρωτᾷτ', αἰτίαν καθ' ἣντινα
 αἰκίζεταί με, τοῦτο δὴ σαφηνιῶ.
 ὅπως τάχιστα τὸν πατρῷον ἐς θρόνον
 καθέζετ', εὐθὺς δαίμοσιν νέμει γέρεα
 230 ἄλλοισιν ἄλλα, καὶ διεστοιχίζετο
 ἀρχήν· βροτῶν δὲ τῶν ταλαιπῶρων λόγον
 οὐκ ἔσχεν οὐδέν· ἄλλ' αἰστώσας γένος

Prometheum refertur, sed ad futurum certaminis eventum et (secundum Reisigii ipsius explicationem) ad eam rationem, qua victoriam sibi Titanes comparare possint, ita ut consilium Titanibus potius datum quam Prometheo vocari possit. Deinde vero Prometheus, quid sibi ipsi in hoc certamine faciendum sit reputans, de hac re matrem consuluisse aptissime dicitur; quæ quid ei suaserit, ex iis, quæ sequuntur, intelligitur, ut nimirum sponte Jovi succurrat. Contra si προσλαβόντι cum sequentibus jungimus, frustra exspectamus narraturum esse poetam, quidnam Themis, a Prometheo socia assumpta, Jovem adjuverit; narratur enim nihil nisi quod Prometheus fecit.—*Ex Addend.*

218. ἐκὼν θ' M. 1. et superscriptum τε.

219. ἐμαῖς τε Colb. 2. Reg. G. V. 1. 2. — μελεμβαφῆς Vienn. A. B. C. D. Colb. 1. Lips. 1. Guelph. Rob. μελαμβαφῆς Reg. K. et suprascr. in Reg. B. μελεμβαθῆς Ven. 1. 2. M. 1. μελαμβαθῆς Reg. B. Turn. Vict. μελεμβαθῆς Ox. M. 2. Ald. μελαμβαθῆς

Ar. Regg. L. A. et sic edd. inde a Bruncchio omnes; recte; cf. Valck. ad Phæn. 1017.

223. κακῇσι M. 1. — τιμαῖς Guelph. Mosq. 1. — ἀντημείψατο Ar. M. 2., quod recepit Blomfield., vix recte usitatus vocabulum reponens pro rariore. [ἐξημείψατο præferendum esse judicat etiam Reisig. ad Soph. Œd. Col. p. xxxi.—*Ex Addend.*]

224. ἔστι M. 1.

225. πεπονθέναι Turn.

226. ἐρωτᾷτε μ' αἰτίαν Regg. H. K. M. 1. 2. Ven. 1. 2. Ald. ἐρωτᾷτ' ἐμ' αἰτίαν Vienn. A. C. Lips. 2. Rob.

229. καθίξεται Vienn. C. sed καθέζετ' reliqui omnes. Bruncch., ne augmentum absit, reposuit ἐκαθέζετ', refutatus ab Herm. præf. ad Eur. Hec. p. lviij. Pors. præf. ad eand. p. xix. Wunderl. obss. critt. p. 115. s. — δαίμοσι Vienn. A. B. C. D. Ar. Ald. Rob. Turn. — νέμει propter temporis mutationem in ἐνεμεν mutant Morell. et Heath., in νέμεν Stanl. male.

231. ταλαιπῶρων Ald. Rob. Turn.

232. οὐδένα Ald. Rob. οὐδέν Turn.

- τὸ πᾶν, ἔχρηζεν ἄλλο φιτῦσαι νέον.
καὶ τοῖσιν οὐδεὶς ἀντέβαινε πλὴν ἐμοῦ.
235 ἐγὼ δ' ἐτόλμῃσ' ἐξευσάμην βροτοὺς
τοῦ μὴ διαρραίσθέντας εἰς "Αἶδου μολεῖν.
τῷ τοι τοιαῖσδε πημοναῖσι κάμπτομαι,
πάσχειν μὲν ἀλγειναῖσιν, οἰκτραῖσιν δ' ἰδεῖν
θνητοὺς δ' ἐν οἴκῳ προθέμενος, τούτου τυχεῖν
240 οὐκ ἤξιόθην αὐτὸς, ἀλλ' ἀνηλεῶς
ᾧδ' ἐρρύθμισμαι, Ζηνὶ δυσκλεῆς θέα.

ΧΟΡΟΣ.

σιδηρόφρων τε καὶ πέτρας εἰργασμένος,
ὅστις, Προμηθεῦ, σοῖσιν οὐ συνασχαλᾷ

233. φιτῆσαι M. 2. φητῆσαι Guelph. Lips. 2. Colb. 2. Vienn. A. C. Ald. φντεῦσαι M. 1. Colb. 1. Vienn. B. D. Rob.

234. τοισὶδ' Blomf. ex conjectura Elmsleii, sine causa.

235. ἐγὼ δὲ τολμῆς Colb. 2. Turn. Vict. Cant. quod probat Wunderl. obs. critt. p. 26. improbat Schaf. ad Dionys. de comp. p. 156. ἐγὼ δ' ὁ τολμῆς Ar. M. 1. 2. Ven. 2. ἐγὼ δ' ὁ τόλμης cum glossa ὁ τολμηρὸς Vienn. B. D. ἐγὼ δὲ τόλμης Vienn. A. C. Regg. A. B. Ald. Rob., idemque e codd. laudant Turn. et Steph. ἐγὼ δὲ τόλμης suprascr. η Reg. II. ἐγὼ δὲ τόλμῃσ' Med. et conj. Steph. ἐγὼ δ' ἐτόλμῃσ' e Schol. verbis conjecit Valk. ad Phœniss. 856. idemque habet Reg. F. et receperunt Brunck. ceterique editores, quibus et ego ad-sentio. — ἐξευσάμην Regg. A. B. G. H. K. Ven. 1. 2. Ox. Ald. Turn. Cant. Brunck. et reliqui. ἐξευσάμην Ar. ἐξευσάμην Ms. Reg. ap. Spanh. Rob. Vict. et suprascr. in Reg. H., idque præfert Reisig. ad Soph. Œd. Col. p. 377. propter augmentum in altera lectione omisum; in eo potius offendendum erat, quod non ἐξεῤῥυ-σάμην positum est, videtur enim ab ἐκρύομαι derivandum. [Reisigius, quem erroris accusaveram, quod ἐξευ-

σάμην pro ἐξευρυσάμην, positum puta-bat, id jam intelligere videtur, de ἐξεῤῥομαι non esse cogitandum; sed ἐξευσάμην etiamnum tuetur, quod præferebat etiam Erfurd. ad. Soph. Aj. 526. ed. maj. Sed ἐξευρυσάμην, quod tuetur jam et Regg. E. F., de-fendi posse docent exempla apud Herm. ad Soph. Œd. R. 72.—Ex Addend.]

236. τὸ μὴ Med. Ph. Reg. ap. Spanh. Rob. et recepit Schütz., reliqui libri habent τοῦ μὴ, quod recte tuetur Herm. obs. critt. p. 5. et ad Vig. p. 898.

237. τοι omisum Rob. ταῖς su-prascr. τοι Med.

238. αἰγειναῖσιν Rob. — οἰκτραῖσι Ald. Rob. Turn.

240. ἀλλὰ νηλεῶς ex Elmsleii con-jectura Blomf., quæ elegans est, sed non necessaria mutatio. [Elmsleii emendationem ἀλλὰ νηλεῶς necessa-riam judicat Reisig. cens. p. 235., quia ἀνηλεῆς a poetarum usu plane se-junctum sit.—Ex Addend.]

241. Comma post Ζηνὶ habent Ar. Reg. D.

243. ξυνασχαλᾷ contra librorum omnium auctoritatem Brunck. et reliqui omnes, perverso illo Atticismos sectandi studio ducti.

μόχθοις· ἐγὼ γὰρ οὐτ' ἂν εἰσιδεῖν τάδε
245 ἔχρηζον, εἰσιδοῦσά τ' ἡλγύνθην κέαρ.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

καὶ μὴν φίλοις ἐλεεινὸς εἰσορᾶν ἐγώ.

ΧΟΡΟΣ.

μή που τι προὔβης τῶνδε καὶ περαιτέρω ;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

θνητοὺς ἔπαυσα μὴ προδέρκεσθαι μόρον.

ΧΟΡΟΣ.

τὸ ποῖον εὖρῶν τῆσδε φάρμακον νόσου ;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

250 τυφλὰς ἐν αὐτοῖς ἐλπίδας κατάρκισα.

ΧΟΡΟΣ.

μέγ' ὠφέλημα τοῦτ' ἐδωρήσω βροτοῖς.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

πρὸς τοῖσδε μέντοι πῦρ ἐγὼ σφιν ὠπασα.

ΧΟΡΟΣ.

καὶ νῦν φλογωπὸν πῦρ ἔχουσ' ἐφήμεροι ;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ἂφ' οὗγε πολλὰς ἐκμαθήσονται τέχνας.

ΧΟΡΟΣ.

255 τοιοῖσδε δὴ σε Ζεὺς ἐπ' αἰτιάμασιν
αἰκίζεταί τε, κούδαμῃ χαλᾷ κακῶν ;
οὐδ' ἔστιν ἄθλου τέρμα σοι προκείμενον ;

245. ἡλγύνθη Ald. Rob. Turn. Vict. et, ut videtur, Reg. B. ἡλγήθην Colb. 2. M. 1. idem Reg. A. suprascr. ἡλγύνθη. ἡλγύνθη. ἡλγύνθη Ven. 2. Ar. M. 2. et edd. recentiores omnes.

246. εἰσορᾶν ἐλεεινὸς Vienn. A. — ἐλεεινὸς contra librorum omnium consensum ex auctoritate Porsoni præf. ad Hec. p. viii. receperunt Schütz. Blomf., Atticismi iterum studiosi.

247. οὐ μὴν τοι προὔβης Colb. 1.

248. θνητοὺς τ' ἔπαυσα Vict. Prom.

Brunck. θνητοὺς γ' ἔπαυσα Vienn. B. D. Lips. 2. Glasg. Schütz. Blomf. θνητοὺς ἔπαυσα Ald. Rob. Turn., quod verum puto, probatque Herm. obs. critt. p. 5. otiosum est enim et τε et γε. — προσδέρκεσθαι Ven. 2.

253. φλογωπὸν Ald.

256. αἰκίζεταί οmisso τε Ar. Lips. 2. αἰκίζεταί σε Colb. 2. — κούδαμῶς Lips. 2.

257. οὐδέν ἔστιν Rob. — ἄθλων Guelph. — τέρμα ποι Vienn. A.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

οὐκ ἄλλο γ' οὐδὲν, πλὴν ὅταν κείνῳ δοκῇ.

ΧΟΡΟΣ.

δόξει δὲ πῶς ; τίς ἐλπίς ; οὐχ ὀρᾷς, ὅτι
 260 ἡμαρτες ; ὡς δ' ἡμαρτες, οὐτ' ἐμοὶ λέγειν
 καθ' ἡδονήν, σοί τ' ἄλγος. ἀλλὰ ταῦτα μὲν
 μεθῶμεν, ἄθλων δ' ἐκλυσιν ζήτει τινά.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ἐλαφρὸν, ὅστις πημάτων ἕξω πόδα
 ἔχει, παραινεῖν νουθετεῖν τε τοὺς κακῶς
 265 πρᾶσσοντας. ἐγὼ δὲ ταῦθ' ἅπαντ' ἠπιστάμην.
 ἐκὼν ἐκὼν ἡμαρτον, οὐκ ἀρνήσομαι
 θνητοῖς δ' ἀρῆγων, αὐτὸς εὐρύομην πόρους.
 οὐ μὴν τι ποιναῖς γ' ὥρομην τοίαισί με
 κατισχανεῖσθαι πρὸς πέτραις πεδαρσίοις,
 270 τυχόντ' ἐρήμου τοῦδ' ἀγείτονος πάγου.
 καί μοι τὰ μὲν παρόντα μὴ δύρεσθ' ἄχην,

258. ἐκείνῳ Colb. 2. Ar. Ald. — δοκεῖ Rob.

262. ἄθλων Ald. ἄθλου Regg. A. B. G. K. M. Colb. 2. M. 1. 2. Guelph. Lips. 2. Ven. 2. Ar. Med. Ph. Schol. B. Brunck. Blomf. ἄθλων reliqui codd. et Rob. Turn. Glasg. Schütz. Illud ex v. 257. ortum videtur, ἄθλων autem quomodo per errorem irrepere potuerit, intelligi non potest.

263. ἐλαφρὸς Garb.

264. νουθετεῖν Ald. — τοὺς κακῶς πρᾶσσοντας codd. et edd. omnes; propter anapæstum in secunda sede v. 265., quem corruptis exemplis tuetur Brunck., Stanl. et Heath. emendant τὸν κακῶς πρᾶσσοντ', quod receperunt Schütz. et Blomf. Propter librorum consensum emendationem incertam recipere non sum ausus.

265. [Anapæstī vitandī causa ἐγὼ in εὐ mutari vult Elmsl. p. 230., quæ facilius sane mutatio est, quam Stanleii, sed tamen vix probanda.—Ex Addend.] ἐπιστάμην Lips. 2.

267. δ' omittit Rob. — ἡρόομην M. 2.

268. οὐ μὲν τοι Vienn. B. D. Ald. οὐ μὲν τι Turn. et codd. ap. Steph. οὐ μὴν τοι Ven. 1. Guelph. Lips. 2. οὐ μὴν γε Ar. Ven. 2. M. 2. Vienn. A. — ποιναῖς ὥρομην omisso γ' Lips. 2. Vienn. A. Ald. Rob. Turn. [τοιαισίδε et 270. τυχῶν scribendum putat Elmsl. p. 231. sine causa.—Ex Addend.]

269. Deest hic versus in Colb. 2. — κατισχανεῖσθαι Ald. Rob. Turn. Vict. κατισχανεῖσθαι Reg. D., idem conjecit Stanl. et recepit Glasg. Blomf., quamquam Pors. ad Orest. 292. alteram formam præfert. [κατισχανεῖσθαι conjecit Tyrwhitt, probante Elmsleio.—Ex Addend.]

271. Deest hic versus in Colb. 2.— καὶ μὴν supraser. oi M. 1. καίτοι Rob. et marg. Ms. ap. Morell.—μὴ δδύρεσθ' Colb. 1. μὴ δδύρεσθ' Ald. Rob. Turn. Vict. μὴ δδύρεσθ' Med. idem conjecit Pors. ad Hecub. 734. et receperunt Schütz. Blomf. recte.

πειδοῖ δὲ βᾶσαι τὰς προσερχούσας τύχας
 ἀκούσας, ὡς μάθητε διὰ τέλους τὸ πᾶν.
 πείθεσθέ μοι, πείθεσθε, συμπονήσατε
 275 τῷ νῦν μογοῦντι. ταῦτά τοι πλανωμένη
 πρὸς ἄλλοτ' ἄλλον πημονὴ προσιζάνει.

ΧΟΡΟΣ.

οὐκ ἀκούσαις ἐπεθώυζας
 τοῦτο, Προμηθεῦ.
 καὶ νῦν ἐλαφρῶ ποδὶ κραιπνόστυτον
 280 θῶκον προλιποῦς, αἰθέρα θ' ἄγνόν
 πόρον οἰωνῶν, ὀκρυόεσση
 χθονὶ τῇδε πελῶ· τοὺς σοὺς δὲ πόνους
 κρήζω διαπαντὸς ἀκούσαι.

ΩΚΕΑΝΟΣ.

ἦκω δολιχῆς τέρμα κελεύθου
 285 διαμειψάμενος πρὸς σε, Προμηθεῦ,
 τὸν πτερυγικῇ τόνδ' οἰωνὸν
 γνώμη στομίῳν ἄτερ εὐθύνων·

272. [πεδῶ vult. Elml. 1. c. male.—
Ex Addend.] βλάβας pro τύχας Schol.
 probante Scaligero.

273. μάθοιτε Colb. 2. M. 1. 2. Ar.
 Ven. 2.

274. πείθεσθ' ἐμοὶ Brunck. ex more.—
 μοι post alterum πείθεσθε repetunt Colb.
 1. Viteb.—πύθεσθε Schol. B. πίθεσθε
 ex monitu Elmsleii Blomf. sine causa.

275. ταῦτά μοι Vienn A. B. C. D.
 ταῦτά τοι Regg. D. F. N. Turn. codd.
 ap. Steph. Schol. Brunck.—Adjeci co-
 ronidem, quæ in edd. abest.

276. πρὸς ἄλλον ἄλλη marg. Ms. ap.
 Morell. πρὸς ἄλλοτ' ἄλλο Vienn. B.
 D. πρὸς ἄλλοτ' ἄλλη Vienn. A.

277. ἐθώυζας Colb. 2.

278. τοῦτ' ὧ Vienn. B.

279. κραιπνόστυτον libri omnes præ-
 ter Reg. G. qui κραιπνόστυτον dat,
 quod metri causa scribendum esse jam
 monuit Bentl. Diss. de Phalar. p. 140.
 et sic inde a Brunckio omnes. vid. ad
 v. 116.

280. θῶκον Regg. A. B. C. G. H.
 M. Med. M. 1. 2. Guelph. Vienn. C.
 Lips. 1. Ar. Brunck. et reliqui omnes,
 qui idem reponunt v. 833. ubi omnes
 libri in θῶκον consentiunt, quod nostro
 loco exhibent Vienn. A. B. D. Ald.
 Rob. Turn. Vict.—αἰθέρ' ἄγνόν Ar.
 Vienn. B. Ald. Rob.

281. ὀκρυόεσση Regg. A. B. Vienn.
 B. D. Ald. Rob. Turn. Vict. ὀκρυόεσση
 Reg. N. Lips. 1. M. 2., quod Brunck.
 ex conjectura reposuit, et reliqui re-
 ceperunt. Nescio cur illam vocem, tot
 librorum auctoritate et grammatico-
 rum testimoniis firmatam, ubique ex-
 stirpare velint editores.

283. ἀκούσειν Ven. 2. Rob.

284. τέρμα, quod Schütz. male in-
 tellexit, cum ἦκω iungendum esse, pro-
 bavit Wunderl. obs. critt. p. 185. s.

285. πρὸς σὲ desunt in Lips. 1. πρὸ
 σὲ Turn.

287. εὐθύνων ἄτερ Lips. 1. Vienn. A.

- ταῖς σαῖς δὲ τύχαις, ἴσθι, συναλγῶ.
 τό, τε γάρ με, δοκῶ, ξυγγενὲς οὕτως
 290) ἔσαναγκάζει, χωρὶς τε γένους
 οὐκ ἔστιν ὅτῳ μείζονα μοῖραν
 νείμαιμ', ἢ σοί.
 γνώσῃ δὲ τὰδ' ὥς ἔτυμ', οὐδὲ μάτην
 χαριτογλωσσεῖν ἐνι μοι. φέρε γὰρ
 295) σήμαιν', ὅ, τι χρή σοι συμπράττειν
 οὐ γὰρ ποτ' ἐρεῖς, ὥς Ὡκεανοῦ
 φίλος ἐστὶ βεβαιότερός σοι.
- ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.
- ἔα, τί χρῆμα; καὶ σὺ δὴ πόνων ἐμῶν
 ἤκεις ἐπόπτῃς; πῶς ἐτόλμησας, λιπῶν
 300) ἐπάνυμόν τε ρεῦμα καὶ πετρηρεφῆ
 αὐτόκτιτ' ἄντρα, τὴν σιδηρομήτορα
 ἐλθεῖν ἐς αἶαν; ἥ θεωρήσων τύχας
 ἐμὰς ἀφῖξαι, καὶ συνασχαλῶν κακοῖς;

288. συναλγῶ omnes præter Med. Colb. 1., qui συναλγῶ exhibent, quod metri causa legendum esse jam Stanleius vidit, habentque post eum omnes.

292. νέμοι μ' Ald. νέμοιμ' M. 1. 2. Colb. 2. Lips. 2. Ven. 2. Ar. Med. Rob. γε νέμοιμ' Turn. Garb.

293. γνώσῃ codd. et edd. omnes, et cum iis Brunck, quem tamen in notis pœnitet, reliqui pro more γνώσει, quod præbet Athen. iv. p. 165. D., ubi totus versus ita legitur: γνώσει τὰδ' ὥς ἔτυμά γ' οὐδὲ γὰρ μάτην.—δὲ deest Ven. 2. Viteb.—ἐτήτυμα Ox. Colb. 1. 2. Lips. 1. 2. Guelph. Ven. 2. ἐτήτυμ' Ar. Regg. G. H. Ald. ἐτήτυμον δὲ Reg. L.—κοῦδὲ Lips. 1. οὐ Viteb. Reg. H.

294. σε χαριτογλωσσεῖν Guelph. Regg. H. L. Ven. 1. 2. codd. ap. Steph. Ald. σοὶ χαριτογλωσσεῖν M. 2. Lips. 2. Regg. G. K. σοὶ τὸ χ. Rob. χ. σοὶ Regg. D. E. F. M. 1. χ. σ' Reg. N.—χαριτογλωττειν Regg. G. L.

295. εἴτι χρή Rob.—συμπράττειν codd. et edd. omnes, quod inde a Brunckio in ξυμπράσσειν male mutatum est. Hoc loco jam propter præcedens σοὶ illud retinendum erat, in quo consentientem habeo Reisigium ad Soph. Œd. Col. p. 341.

296. ποτε φῆς Colb. 2. Reg. H. ποτε φῆς Regg. E. H. Ox. Barocc. Vienn. B. D. Ald. ποτ' ἔφης Lips. 2. ποτε φήσεις Ar.

297. φίλος ἄλλος Reg. G. φίλος ἕτερος Rob.

298. δὴ deest Lips. 2. Ald. Rob.

301. αὐτόκτιστ' Colb. 1. Vienn. A. C. Ald. Rob. αὐτότικτ' Vienn. B. D.

302. θεωρὸς τύχας ἐμὰς Ald. θεωρὸς ἄν Vienn. C.

303. ἀφίξω Colb.—συνασχαλῶν M. 2. Lips. 2. Guelph. Ald. Rob. Turn. συναλγῶν Ven. 2., sed ξυνασχαλῶν omnes inde a Vict. v. Comment. Æschyl. p. v.

δέρκου θέαμα, τόνδε τὸν Διὸς φίλον,
 305 τὸν συγκαταστήσαντα τὴν τυραννίδα,
 οἷαίς ὑπ' αὐτοῦ πημοναῖσι κάμπτομαι.

ΩΚΕΑΝΟΣ.

ὄρῳ, Προμηθεῦ, καὶ παραινέσαι γέ σοι
 θέλω τὰ λῶστα, καίπερ ὄντι ποικίλῳ.
 γίνωσκε σαυτὸν, καὶ μεθάρμοσαι τρόπους
 310 νέους· νέος γὰρ καὶ τύραννος ἐν θεοῖς.
 εἰ δ' ὥδε τραχεῖς καὶ τεθηγμένους λόγους
 ρίψεις, τάχ' ἂν σου καὶ μακρὰν ἀνωτέρω
 θακῶν κλύει Ζεὺς, ὥστε σοι τὸν νῦν χόλον
 παρόντα μόχθων παιδιὰν εἶναι δοκεῖν.
 315 ἀλλ' ὦ ταλαίπαρ', ὅς ἔχεις ὀργὰς ἄφες,
 ζήτηι δὲ τῶνδε πημάτων ἀπαλλαγὰς.
 ἀρχαῖ' ἴσως σοι φαίνομαι λέγειν τάδε·
 τοιαῦτα μέντοι τῆς ἄγαν ὑψηλόρου
 γλώσσης, Προμηθεῦ, τὰπίχειρα γίνεται.
 320 σὺ δ' οὐδέπω ταπεινὸς, οὐδ' εἵκεις κακῶς,
 πρὸς τοῖς παροῦσι δ' ἄλλα προσλαβεῖν θέλεις.
 οὐκ οὖν, ἔμοιγε χρώμενος διδασκάλα,
 πρὸς κέντρα κῶλον ἐκτενεῖς, ὄρῳ ὅτι
 τραχὺς μόναρχος οὐδ' ὑπεύθυνος κρατεῖ.
 325 καὶ νῦν ἐγὼ μὲν εἶμι, καὶ πειράσομαι,

305. συγκαταστήσαντα contra libros omnes Brunck. Glasg. Blomf.

309. γίνωσκε libri omnes, præter Vienn. D. γίγνωσκε Glasg. Schütz. Blomf.—μεθάρμοσον Viteb. idem vulgata lectioni suprascr. in Colb. 2. M. 2. μετάρμοσον marg. Ms. Morell. μεθάρμοξε Rob.

310. νέος καὶ γὰρ Colb. 1.

311. τραχεῖς τε καὶ Lips. 2.

312. ἀνωτέρω Guelph. Vienn. A. et D. in marg. Rob.

313. θακῶν Ald. Rob. Turn.—κλύει Colb. 1. 2. Lips. 2. Ald. κλύει Guelph. Viteb.

314. μόχθων Regg. G. K. Guelph. Vienn. B. D.

316. τῶν πημάτων Lips. 2. Ald. abest τῶνδε Colb. 1.

317. σοι deest Lips. 2.—φαίνομεν Ven. 2.—λέγων Ar. Seld. et suprascr. in M. 2.

319. τὰ ἴχειρα vulg., quod correxit Brunck.—γίνεται Ald. Rob. Vict.

320. κακῶν Viteb., quod præfert Schütz., refutatus a Wunderl. obs. critt. p. 155.

321. προσβαλεῖν Reg. G.

325. καὶ μὴν Lips. 2.

ἐὰν δύνωμαι, τῶνδ' ἐ' ἐκλύσαι πόνων.
 σὺ δ' ἡσύχαζε, μηδ' ἄγαν λαβροστόμει.
 ἢ οὐκ οἶσθ' ἀκριβῶς, ὦν περισσόφρων, ὅτι
 γλώσση ματαία ζημία προστρέβεται ;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

- 330 Ζηλῶ σ' ὅθ' οὐνεκ' ἐκτὸς αἰτίας κυρεῖς,
 πάντων μετασχὼν καὶ τετολμηκὸς ἐμοί.
 καὶ νῦν ἔασον, μηδὲ σοι μελησάτω.
 πάντως γὰρ οὐ πείσεις νιν· οὐ γὰρ εὐπιθής.
 πάπτεινε δ' αὐτὸς μή τι πημανθῆς ὁδῶ.

ΩΚΕΑΝΟΣ.

- 335 πολλῶ γ' ἀμείνων τοὺς πέλας φρενοῦν ἔφυς,
 ἢ σαυτόν· ἔργῳ κοῦ λόγῳ τεκμαιρομαι.
 ὁρμώμενον δὲ μηδαμῶς ἀντισπάσης.
 αὐχῶ γὰρ, αὐχῶ τήνδε δωρεὰν ἐμοί
 δώσειν Δί', ὥστε τῶνδ' ἐ' ἐκλύσαι πόνων.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

- 340 τὰ μὲν σ' ἐπαινῶ, κοῦδαμῆ λήξω ποτέ
 προθυμίας γὰρ οὐδὲν ἐλλείπεις. ἀτὰρ

326. [ἵν' ἂν δύνωμαι legi jubet Reising. ad Soph. Œd. Col. p. ccxiii., quia jam deliberandum non amplius putet Oceanus, sed paratus sit ad proficiscendum. Sed quænam, quæso, deliberandi significatio verbis ἐὰν δύνωμαι inest? et quis unquam ἵνα qua via, qua ratione significare audivit?—*Ex Addend.*]—ἐκλύσειν Colb. 2.

327. λαυροστόμει Vienn. A. C. D. Regg. H. K. Ald. λευροστόμει M. 2. πολυλόγει Vienn. B.

328. περισόφρων Vienn. C. περισώφρων Vienn. A. Ald. Rob. περισσώφρων M. 1.

329. προσγίνεται Ven. 1. 2. Ar. Ox. M. 1. 2. Lips. 2. codd. ap. Steph. Ald. Rob. Turn., sed alteram lectionem προστρέβεται, quam etiam Vict. Stob. p. 218. et Mich. Apostol. xi. 36. præbent, omnes inde a Brunckio editores ut magis Æschyleam recte receperunt.

330. ζημίας Rob.

332. μηδὲ Ald. μηδὲν Vienn. A. C. D. Colb. 2. M. 1. 2. Lips. 2. Ven. 2. codd. ap. Steph. Rob.

333. πείθεις Med. — εὐπειθής M. 2. Lips. 2. Viteb. Ald. Rob.

335. ἔχεις pro ἔφυς Ph.

337. μηδαμῶς μ' ἀντισπάσης M. 1. 2. quod recepit Blomif., quamquam minime desideratur.

339. δώσειν γε Reg. K. — τῶνδε deest M. 2. Lips. 2.—ἐκλύσειν Vienn. B.

340. κοῦδὲ μὴ Reg. B. Med. Ven. 1.—ἐπαινῶν οὐδαμῆ conjecit Valck. ad l'han. 1723. et recepit Brunck., bene refutatus a Schützio, qui ἐπαινῶν ad λήξω supplendum esse recte vidit. cf. Herm. ad Soph. Aj. 1358.

341. προμηθείας Guelph. προμηθείας Regg. C. D.

- μηδὲν πόνει· μάτην γὰρ, οὐδὲν ὠφελῶν
 ἔμοι, πονήσεις, εἴ τι καὶ πονεῖν θέλεις.
 ἀλλ' ἡσύχαζε, σαυτὸν ἐκποδὼν ἔχων.
 345 ἐγὼ γὰρ οὐκ εἰ δυστυχῶ, τοῦδ' εἵνεκα
 θέλοισ' ἂν ὥς πλείστοισι πημονὰς τυχεῖν.
 οὐ δῆτ', ἐπεὶ με καὶ κασιγνήτου τύχαι
 τείρουσ' Ἀτλαντος, ὃς πρὸς ἐσπέρους τόπους
 ἔσθηκε κίων οὐρανοῦ τε καὶ χθονὸς
 350 ὥμοις ἐρείδων, ἄχθος οὐκ εὐάγκαλον.
 τὸν γηγενῆ τε Κιλικίαν οἰκήτορα
 ἄντρων ἰδὼν ᾤκτειρα, δάϊον τέρας
 ἑκατοντακάρηνον πρὸς βίαν χειρούμενον

343. θέλοισ Reg. B. Viteb. M. 1., quod receperunt Brunck. et Schütz. inepte.

344. ἡσύχαζε Rob.

345. εἵνεκα codd. et edd. omnes, sed οὐνεκα præunte Dawes. misc. crit. p. 195. recentiores omnes, Atticismi scilicet causa. Idem recurrit Suppl. 191. Eurip. Androm. 409. Herc. fur. 210. Simile est ἐξεκείνωσε Pers. 758. et quod sæpe apud tragicos legitur ξείνος. v. Valck. ad Phœn. 285.

346. οὐ θέλοισ' ἂν Colb. 1.—πημοναῖς Ald.

347—372. vulgo Oceano tribuuntur, sed Prometheo continuandos esse acute vidit Elmsleius, quem secutus est Blomf., assentiente Lachm. de mensura trag. p. 20. Perspicua res videtur, totius enim orationis argumentum et vaticinium v. 367. sqq. Oceani personæ minus, quam Promethei conveniunt. [Quæ hinc leguntur Prometheo continuata esse, improbat Reisig. p. 239., sed causarum, quas attuli, nullam refutavit, suæ autem sententiæ hoc unum protulit argumentum, sui ipsius opprobrium dicturum fuisse Prometheus, si ea dixisset, quæ v. 360. continentur; quod me non intelligere fateor. Itaque etiamnum certissimum habeo, hæc Prometheo tribuenda esse.—χ' αἰ est emendatio Por-

soni in Adversar. p. 132. ed. Lips. Ex Addend.]—χ' αἰ Glasg. Blomf. sine causa; abest articulus non minus bene, quam v. 25. 169. 395. 801. 833. 873.

348. ὃς ἐς Med. Rob. — Conjecturam Spanhemii ad Callim. hymn. in Del. 174. ἐσπέρου Abreschius, et Valckenarii ad Eur. Hippol. 277. ἐσπέροις τόποις Brunckius bene refutavit.

349. ἔσθηκε κίων οὐρανοῦ τε καὶ χθονὸς, ὥμοις ἐρείδων ἄχθος ο. ε. Rob. sensu egregio. Idem conjectura assecutus est l'ent. observ. misc. III. 24. qui tamen male post κίων comma ponit. Sed reliqui libri omnes in vulg. consentiunt, et κίονα Eustath. quoque præbet ad Od. A. p. 18., itaque abstinui.

350. ὥμοιαν Reg. D. ὥμοις Rob. quod receperunt Glasg. Schütz. Blomf. Sed ὥμοις reliqui omnes et Plutarch. de facie in orbe lunæ c. 6. T. XIII. p. 37. Hutt., idque restitui.

351. Κιλικίαν M. 1. Reg. H.

353. ἑκατοντακάρηνον libri omnes et Brunck. ἑκατογκάρηνον anapesti vitandi causa conjecit Pauw. et receperunt Glasg. Schütz. ἑκατογκάρηνον Blomf., Atticismi scilicet causa. Vulgatam retineo, in qua anapestus forsitan ex ipso poetæ consilio excusationem habet. [Reisig. p. 234. ἑκατοντα-

- Τυφῶνα θοῦρον, πᾶσιν ὃς ἀντέστη θεοῖς,
 355 σμερδναῖσι γαμφηλῆσι συρίζων φόνον·
 ἐξ ὀρμάτων δ' ἥστραπτε γοργωπὸν σέλας·
 ὡς τὴν Διὸς τυραννίδ' ἐκπέρσων βία·
 ἀλλ' ἦλθεν αὐτῷ Ζηνὸς ἀγρυπνον βέλος,
 καταιβάτης κεραινὸς ἐκπνέων φλόγα,
 360 ὃς αὐτὸν ἐξέπληξε τῶν ὑψηγόρων
 κομπασμάτων. φρένας γὰρ εἰς αὐτὰς τυπεῖς
 ἐφεψαλῶθη καῖζεβροντήθη σθένος.
 καὶ νῦν ἀχρεῖον καὶ παρήγορον δέμας
 κεῖται στενωποῦ πλησίον θαλασσίου
 365 ἰπούμενος ρίζησιν Αἰτναίαις ὑπο·

κάρηνον ferri posse negat, meque reprehendit, quod poetæ consilium, quo formam illam excusari posse dixeram, non aperuerim. Sed illud ita in propatulo est, ut pluribus verbis opus non esse crediderim; nimirum in re immani vocabulo etiam sesquipedali et majus quoddam sonante uti voluit poeta. Ceterum reputandum est, hoc non ad emendationem aliquam commendandam excogitari, sed ad tuendam librorum omnium lectionem. Ad quam rem hoc quoque forsitan aliquam vim habet, quod eadem forma utitur Pindarus in loco simillimo, qui singula fere nostri verba refert, Pyth. i. 15. (30.)

Ὅς τ' ἐν αἰνῇ Ταρτάρῳ κεῖται, θεῶν πολέμιος,

Τυφῶς ἑκατοντακάρανος· τὸν ποτε Κιλίκιον θρέψεν πολυνυμνον ἄντρον. Quod vero hoc exemplo utitur Reisi- gius ad meam senarii tragici imperitiam probandam, qui ignoraverim scilicet, anapæstum tragicos vitasse, id sane ridiculum est.—*Ex Addend.*]

354. ὃς πᾶσιν Rob. Id quod dedimus, in reliquis omnibus libris legitur et ediderunt Brunck. Glasg., sed propter anapæstum varia tentarunt viri docti: πᾶσ' ὃς Stanl. ὃς πᾶσ' Schütz. μόνος ὃς Buttler. ὅστις ex Gaisfordii conjectura, Porsono probata, Blomf., uterque πᾶσιν ejecto,

Τυφῶν ἅπασιν ὅστις Elmsl. ad Aristoph. Acharn. 1095. ed. Lips. Τυφῶνα θῆρ', ὃς πᾶσιν Burges. πᾶσιν ὃς προῦστη Lobeck. ad Soph. Aj. p. 344. ad- sentiente Reisig. ad Soph. Ed. Col. p. 253. πᾶσιν ὃς ἀνέστη Wunderl. obs. critt. p. 27. θοῦρον. Πᾶσιν ἀντέστη vir doctus in ephemer. Jen. 1813. p. 212. quæ quum omnia incerta sint, vulgatam intactam reliqui. [ὅστις ἀντέστη emendavit Pors. Advers. p. 132.—*Ex Addend.*]

355. δειναῖσι pro σμερδναῖσι Rob. et Tzetz. ad Lycophr. 177. ubi tamen cod. σμερδναῖσι habet. δειναῖσι Eudocia in Villosis. Anecd. p. 406.—γαμφηλῆσι Colb. 1. M. 1. 2. Regg. B. G. Lips. 2. Ald. Turn. Eustath. ad Il. E. p. 440. Brunck. Schütz. cf. Valck. ad Hippol. 1432. γαμφηλαῖσι vulg. et Glasg. Blomf. Atticismi causa.—φόβον Med. Reg. D. Rob. Schol.

356. ἥστραπτεται Lips. 2. Guelph.

358. ἄγριον βέλος Lips. 1. Guelph.

Vienn. A. ἄγριον σέλας codd. ap. Steph.

362. καῖζεβροντήθη Reg. N. κ' ἐζεβροντήθη Colb. 1.

363. παράωρον M. 1. 2. Viteb. Vienn. B. D. codd. ap. Steph., idem suprascr. ἡ Colb. 1., παρήγορον suprascr. ἄω Colb. 2. παρήγορον Ven. 2. Vienn. A. C. Rob. πανάωρον Ox. cod. ap. Turn. Ald.

365. ἰνούμενος codd. et edd. om-

- κορυφαῖς δ' ἐν ἄκραις ἥμενος μυδροαυτῶν
 Ηφαιστος, ἔνθεν ἐκραγῆσονται ποτε
 ποταμοὶ πυρὸς δάπτοντες ἀγρίαις γνάθοις
 τῆς καλλικάρπου Σικελίας λευρὰς γύας·
 370 τοιόνδε Τυφῶς ἐξαναζέσει χόλον
 θερμοῖς ἀπλήστου βέλεσι πυρπνόου ζάλης,
 καίπερ κεραυνῶ Τηνὸς ἠνθρακωμένος.
 σὺ δ' οὐκ ἄπειρος, οὐδ' ἐμοῦ διδασκάλου
 χρεῖζεις· σεαυτὸν σῶζ' ὅπως ἐπίστασαι·
 375 ἐγὼ δὲ τὴν παροῦσαν ἀντλήσω τύχην,
 ἔστ' ἂν Διὸς φρόνημα λαφύσῃ χόλου.

ΩΚΕΑΝΟΣ.

οὐκουν, Προμηθεῦ, τοῦτο γινώσκεις, ὅτι
 ὀργῆς νοσοῦσης εἰσὶν ἰατροὶ λόγοι ;

nes, Schol. ad Aristoph. Vesp. 139., idque dedit Brunck., quem tamen pœnitet ad Aristoph. Lysistr. 291. Equ. 924. ἰποόμενος conj. Steph. et Hemsterh. ad Aristoph. Plut. 814. quibus Wunderl. obs. critt. p. 117. auctoritatem addit Eustathii, qui ad Il. A. p. 16. nostrum locum respicit. Obsecuti sunt Glasg. Schütz. Blomf. —ρίξιν Colb. Reg. B. Ald. Rob. Turn. Brunck. Schütz. vulgatum ῥίξαι-
 σιν retinent Glasg. Blomf. ut solent.

367. ἐνθὲνδ' Vienn. A. C.

368. ἀγρίοις Colb. 1. Reg. K.

369. λευροῦς Rob. quod probat Elmsl. ad Eurip. Heraclid. 839. exemplis contendens, γύη Atticis semper masculinum esse, et alia de causa Wunderl. p. 117. obelo notat Pors.—
 γύας Colb. 2. M. 2. Vienn. A. B. C. D. γύας tuietur etiam Valck. ad Phœn. 648.

371. θερμῆς Colb. 1. M. 2. Regg. A. B. (hic tamen suprascr. θερμοῖς) C. F. N. Vienn. A. B. C. D. Reg. ap. Spanh. Rob. Vict., sed θερμοῖς præstat, et receptum est a recentioribus omnibus.—ἀπλείστω Regg. C. F. ἀπλά-
 στου Schütz. ex conjectura inutili.

373. οὐ ἄπειρος Rob.

Prom.

376. λαφύσῃ Ald. λαφύσῃ Reg. C. et var. lect. ap. Turn. λαφύσῃ suprascr. η Colb. 2. comma post λαφύσῃ habet Rob.

377. γινώσκεις Ald. Rob. Turn. Vict., recentiores γινώσκεις, quod jam non amplius monebo.

378. ψυχῆς νοσοῦσης habet hunc verum citans Plutarch. cons. ad Apoll. p. 102. B. (T. vii. p. 317. Hutt.) et Eustath. ad Il. Θ. p. 696., idemque expressisse Ciceronem, qui Tusc. iii. 30. hunc locum vertit, putabat Stephanus. Sed errat; ὀργή omnis omnino animi affectio est. v. Rulnk. ad hymn. Cer. 203. Musgr. ad Soph. Antig. 1183. Werfer. in Act. phil. Monac. i. 1. p. 78. ideoque nihil mutandum. [Recte Stephanum hoc loco offendisse monet Reisig. cens. p. 242., quia ὀργή, animi affectio, non possit νοσοῦσα vocari, sed tantum animus ipse. Quomodo vero versus emendandus sit, hoc loco non aperit; aperit autem ad Soph. Œd. Col. p. cl., ubi ὀργῆς νοσοῦσαν scribi jubet. Sed ita res non mutatur, nam ei ὀργῆς sunt ἱατροί, tunc ὀργή debet etiam posse νοσεῖν. Nec video, cur participium illud non possit a ψυχῇ ad ὀργὴν trans-

E

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ἴάν τις ἐν καιρῷ γε μαλθάσῃ κέαρ,
380 καὶ μὴ σφριγῶντα θυμὸν ἰσχναίνῃ βία.

ΩΚΕΑΝΟΣ.

ἐν τῷ προθυμεῖσθαι δὲ καὶ τολμᾶν τίνα
ὄρῳς ἐνοῦσαν ζημίαν; δίδασκέ με.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

μόχθον περισσὸν, κουφόνουν τ' εὐηθίαν.

ΩΚΕΑΝΟΣ.

ἴα με τῇδε τῇ νόσῳ νοσεῖν, ἔπει
385 κέρδιστον, εὖ φρονοῦντα μὴ δοκεῖν φρονεῖν.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ἐμὸν δοκήσει τᾶμπλάκημ' εἶναι τόδε.

ΩΚΕΑΝΟΣ.

σαφῶς μ' ἐς οἶκον σὸς λόγος στέλλει πάλιν.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

μὴ γὰρ σε θρῆνος οὐμὸς εἰς ἔχθραν βάλη.

ΩΚΕΑΝΟΣ.

ἦ τῷ νέον θακοῦντι παγκρατεῖς ἔδρας;

ferri. Sic Herod. v. 124. ψυχὴν οὐκ ἄκρος et i. 73. ὀργὴν οὐκ ἄκρος.—Ex Addend.]

379. ὅταν τις Plutarch. l. i. — γε deest Ar. M. 1.—μαλθάσῃ M. 1. Ar. Colb. 2. Vienn. D. Ald. Rob.

380. σφριγῶντα Med.—ἰσχναίῃ Colb. 1. ἰσχναίῃ Vienn. B. C. Schütz. Blomf.

381. προθυμεῖσθαι Regg. A. B. L. Colb. 2. codd. ap. Steph. Rob. Valck. ad Phen. 1475. Brunck. Glasg. Schütz. Blomf. προθυμεῖσθαι γε Vienn. B. Reliqui omnes προθυμεῖσθαι, quod nescio cur sit lectioni, minore auctoritate firmatæ, postponendum. — τολμᾶν τινας Colb. 1.

382. δίδασκ' ἐμὲ vulg. et Brunck., sed δίδασκέ με Vienn. B. C. Ald. Glasg. Schütz. Blomf. δίδασκ' ἐμοὶ Vienn. D.

383. εὐηθείαν Reg. L.

384. τῇδε τὴν νόσον Ox. suprascr. in Reg. B. Turn. Vict. Brunck. Glasg. Schütz., sed non deterior est dativus, quem Med. Ven. 1. 2. Ar. Regg. A. B. C. D. F. H. K. L. N. codd. ap. Steph. Ald. Rob. præbent, et recte retinuit Blomf. τῇδε νόσῳ Reg. G. τῇδε τῇ νόσῳ Colb. 1.

385. φρονεῖν δοκεῖν M. 1. 2. Vienn. B.

386. δοκεῖ σοι Regg. C. H.—τὰμπλάκημ' Glasg. Schütz. Blomf. ut solent.

387. στελλεῖ Ald. στελεῖ Ox. Bar.—πάλαι Viteb.

388. ἐμὸς Ar. Ald.

389. νέως Ms. marg. Morell.—κρατοῦντι Vienn. A. B. C. D. Reg. A. Ald. Turn. Vict. sed θακοῦντι Regg. B. H. N. Viteb. Med. M. 1. Rob. et sic Brunck. Glasg. Schütz. Blomf.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

390 τούτου φυλάσσου μήποτ' ἀχθεσθῇ κῆαρ.

ΩΚΕΑΝΟΣ.

ἦ σὴ, Προμηθεῦ, συμφορὰ διδάσκαλος.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

στέλλου, κομίζου, σῶζε τὸν παρόντα νοῦν.

ΩΚΕΑΝΟΣ.

ὀρμαμένω μοι τόνδ' ἐθωῦξας λόγον.

λευρὸν γὰρ οἶμον αἰθέρος ψαίρει πτεροῖς

395 τετρασκελῆς οἰανός· ἄσμενος δέ τ' ἂν

σταθμοῖς ἐν οἰκείοισι κάμψειεν γόνυ.

ΧΟΡΟΣ.

στένω σε τᾷς οὐλομένας τύχας, Προμηθεῦ, στρ. α'.

δακρυσίστακτον δ' ἀπ' ὅσων

390. μήτ' ἀχθέσθῃ Colb. 1.

391. συμφορὰ Turn. Vict. ξυμφορὰ edd. inde a Brunckio, ut ubique.

393. ἐπεθῶξας Reg. G. M. 1. Ald.

394. λευρῶν γὰρ οἶμων Ven. 2. Rob.—ψαίρει Reg. B. in marg. Turn., quod tuentur Jensus Lectt. Lucian. p. 393. et Valck. ad Phœn. 1399. et receperunt Brunck. Glasg. Schütz. Blomf. ψαύει Vienn. A. B. C. D. Regg. A. B. M. 1. 2. Ar. cod. ap. Turn. Rob. Vict. ψαῖοι Colb. 1. Ald. Videtur ψαύει ex glossemate ortum esse.

395. ὁ τετρασκελῆς Colb. 2. Reg. A., ex quo Brunck. articulum recepit, notatus propterea ab Herm. præf. ad Hec. p. LIV. nec minus facile hic articulo caremus, quam v. 347. — δ' ἔτ' ἂν M. 1. et conjecit Stanl.

396. σταθμοῖσιν Vienn. D. — κάμψει Ven. 2. Ald. Turn.

397. Carminis, quod sequitur, versus iterum ita disposuit Blomfield., ut choriambici orti sint, recte jam propterea reprehensus ab Herm. Elem. metr. p. 426. Eodem p. 493. probante in primo versu, qui vulgo ita disjunctus est, ut α τύχας alter versus incipiat, idem metrum exhibui, quod jam supra v. 128. conspeximus.—τὰς Ald. Turn.

398. δ' omittunt, suadente Heathio, Brunck. et Blomf. ut versus antistrophico respondeat, retinet Schütz., quia sic quoque responsionem salvam esse putat, de quo recte dubitat Herm. El. metr. p. 494. δακρυσιστακτὶ δ' proponens. Ego quidem δ' propter sensum abesse nullo modo posse censeo, (neque Reisigio credo, hanc emendationem tanquam suam proferenti ad Soph. Œd. Col. p. 388.) neque in δακρυσίστακτον quidquam mutandum esse puto, vitium enim in antistrophico latere videtur, ad quem vide quæ monebuntur. [Reisigius cens. p. 224. reprehendit me, quod commemorata ejus emendatione, quam ad Soph. Œd. Col. p. 388. protulit, prorsus neglexerim eam, quam ibidem commendaverit, loci constructionem, quamquam per duas integras paginas de ea disputaverit. Quam minime neglexi, sed mihi non probari breviter, ut loco illi aptum erat, monui; hic vero, quoniam postulat, causas etiam exponam. Recte quidem illud observat, interdum geminas enuntiationes, quarum eadem sit vis, ita cumulari, ut alterutra loquentis animo pæne excidisse et abundare videatur. Sed hoc et in illum Œdipi locum non

- ῥαδινὸν λειβομένα ῥέος παρειὰν 400
 400 νοτίοις ἔτεγξα παραῖς
 ἀμέγαρτα γὰρ τάδε· Ζεὺς δ'
 ἰδίοις νόμοις κρατύναν,
 ὑπερήφανον θεοῖς τοῖς
 πάρος ἐνδείκνυσιν αἰχμάν. 405
 405 πρόπασα δ' ἤδη στονόεν λέλακε χάρα, ἀντ. α'.
 μεγαλοσχήμενά τ' ἀρχαι-

omni ex parte, et in nostrum prorsus non cadit. Nam illo quidem, quum verba φασὶ et λόγος αἰὲν ἀνέχει copula τε jungantur, non hoc observandum erat, posterius negligenter adjectum esse, sed pronomen relativum in posteriore enuntiatione omissum esse. Constructio enim hujus loci, quam recte indicavit Elmsleus, hæc est: ὅν φασιν ἐνῆσθαι ἐν πύλαις πολυξέστοις καὶ ὅν λόγος αἰὲν ἀνέχει κινυεῖσθαι ἀδάματον φύλακα παρ' Ἀἴδα, eaque singularis videtur propter omissum alterum ὅν, quod eodem modo latine dici poterat: bellua, quam dicunt ad Orci portas cubare, et (quam) lustrare ex antro, indomitum custodem, fama fert. Sed quid hoc et cum Theocriti loco illic laudato commune habeat, et cum nostro non video; quis enim est qui credat, huic enuntiationi: *conqueror infortunium tuum illam lacrymarum ex oculis profluentium stillis os humectavi* absque copula posse subjici? Huic asyndeto nullum eorum exemplorum, quæ attulit Reisingius, respondet, idque nec mihi unquam probabit, nec alii puto cuiquam.—*Ex Addend.*

399. ῥαδινῶν vulg., sed ῥαδινὸν Regg. G. L. Ox. M. 1. Ald. Rob., quod præferendum putavi: namque ob id quidem non est damnandum, quod ῥέος duo epitheta habet, ὅσων nullum. v. Elmsl. ad Eur. Heraclid. 750.—λειβομένα post Heathium omnes edd. omiserunt versus antistrophici causa, quod male factum esse, tum librorum consensus et pleonasmus intolerabilis, quem Heathii lectio efficit, demonstrant, tum ex eo elucet, quod

in antistrophico alia etiam sunt certissima lacunæ indicia.

400. νοτίαις Turn.—ἔτεγξε conjecit Heathius, et in Reg. A. repertum recepit Brunck. omnesque post eum, quos ita legere oportebat propter omissum λειβομένα, quo retento hic etiam omnium librorum lectio restitui potest. — πηγαῖς Reg. G. Colb. 2. M. 2. Ven. 1. 2. Vienn. B. C. D.

401. Vulgo neque interpungitur post τάδε et δ' abest; utrumque sensus requirit et recepi ex Rob., præeunte Hermannō l. c. Simile est, quod habet Vienn. B. ἀμέγαρτα γὰρ τάδε. Ζεὺς γὰρ ἰδίοις.

402. κρατύνει Vienn. A. C.

403. 4. τοῖς πάρος θεοῖς δέικνυσιν Vienn. D. Ald. Turn. Vict. θεοῖς τοῖς πάρος δέικνυσιν M. 2. Reg. B. Vienn. A. B. C. Rob. θ. τ. π. δεικνύει Viteb. Colb. 1. M. 1. θ. τ. π. ἐνδεικνύει Reg. D. θ. τ. π. ἐνδεικνύειν Med. θ. τ. π. ἐνδείκνυσιν Ar. Reg. L. θεοῖσι τοῖσι πάρος δέικνυσιν ex Heathii conjectura Brunck. Glasg. Schütz. quod et contra libros Glasce et neque metro satisfacit. θεοῖς τοῖ—σι πάρος δέικνυσιν Herm. l. c. quod probarem, nisi ex conjectura fluxisset. Id, quod cum Blomfieldio dedi, plurimorum librorum auctoritate nititur. — αἰχμὴν Viteb. M. 1. 2.

405. ἤδη in ἤδε mutavit Schütz. sine causa.

406. μεγαλοσχήμενά τ' ἀρχαιοπρεπῆ libri omnes præter Vienn. B. C. D. qui μεγαλοσχήμενά τε ἀρχ. et Al-dinam, quæ μεγαλοσχήμενων ἀτ' ἀρχ. præbet. Vulgatam Glasg. et Blomf. retinent, quamquam sensu caret, reli-

- οπρεπῇ* στένουσα τὰν σὰν
 ξυνομαιμόνων τὲ τιμὰν,
 ὁπόσοι τ' ἔποικον ἀγνῶς
 410 Ἀσίας ἔδος νέμονται,
 μεγαλοστόνοισι σοῖς πῆ-
 ρασι συγκάμνουσι θνητοί·
 Κολχίδος τε γᾶς ἔνοικοι
 παρθένοι, μάχας ἄτρεστοι,
 415 καὶ Σκύθης ὄμιλος, οἳ γᾶς
 ἔσχατον τόπον ἀμφὶ
 Μαιῶτιν ἔχρουσι λίμναν,
 Ἀραβίας τ' ἄρειον ἄνθος,
 στρ. β'. 415
 ἀντ. β'. 420

qui edd. Heathii conjecturam *κάρχαιο-πρεπῇ* receperunt, adversantem illam poetarum mori, epitheta ornantia duo nunquam per copulam jungendi. (v. Herm. de differ. poeseos et prosæ orat. p. 31. et ad Orph. Lith. 81. Jacobs. ad Anthol. Gr. III. 2. p. 210.). Verum latere mihi videtur in lectione Ald., qua metrica quoque difficultas tollitur, de qua ad strophicum disputavi. Sensus quidem neque hæc ullum præbet, sed ex eo ipso certum est, lacunam esse in versu sequente, id quod metrum etiam strophici 399. docet.

407. *στένουσι* Vienn. A. C. Rob. Vict. Glasg. Blomf., sed et sensus adversatur, deberet enim subjectum e sequentibus suppleri, quamquam *ὁπόσοι τ'* indicat, aliud subjectum antecedere, et *στένουσα* legitur in Ar. Ox. Ven. 1. 2. M. 2. Reg. D. Baroc. Ald. idque receperunt Brunck. et Schütz. Multus est in hoc loco explicando Wunderl. p. 117. sqq., qui tamen sententiam suam vix cuiquam persuadebit. — *τὰν σὰν* Ald. *τῶν σῶν* Rob. et Ms. ap. Morell.

408. Deest versus in M. 1. et τε in Ald.

409. *ἔποικοι* Colb. 1.

411. *σοῖσι* Colb. 2. Ven. 1. 2. Ox., idque ex conjectura reponere debue-

runt Heath. Brunck. Glasg. Schütz., qui in strophicum emendationem suam intulerant. Reliqui omnes *σοῖς*.

414. *μάχαις* Regg. A. B. D. Colb. 2. M. 1. 2. Guelph. Ven. 1. 2. Ox. Ar. Bar. Brunck. Schütz. Blomf. *μάχης* Ald. *μάχαν* Rob. *μάχας* rell. omnes, quod recepit Glasg. et ut exquisitius recte commendat Wunderl. p. 121.

416. *πόρον* vulg. et sic Brunck. Schütz. *τόπον πόρον* Ald. *τόπον* Regg. H. K. L. N. Med. Colb. 1. Ar. M. 1. 2. Ven. 2. Rob., quod tragicis usitatissimum recte prætulisse videntur Glasg. Blomf.

418. *Ἀραβίας* M. 1. 2. — *Γάβιοι τ'* scribendum putat Herm. obs. crit. p. 9., quia Arabiam cum Scythiis commemorare summæ imperitiæ foret, et Eustath. ad Il. XIII. p. 916. Abios dicat ab Æschylo Gabios vocari. Sed primum non ita premenda sunt verba poetæ, qui talia minus anxie curat, deinde Eustathii verba locum Promethei soluti spectant, quem adfert Steph. Byz. s. v. *Ἀβιοι*, postremo *Γάβιοι* primam corripit, quod ex illo ipso loco patet. — *ἔθνος* vulg., sed *ἄνθος* Ar. Viteb. Regg. A. B. G. H. K. L. Colb. 1. 2. M. 1. 2. Lips. 2. Guelph. Ven. 2. codd. ap. Steph. Rob. Brunck. Glasg. Schütz. Blomf.

- ὑψίκερμηνόν θ' οἱ πόλισμα
 420 Καυκάσου πέλας νέρονται,
 δαῖος στρατὸς, ὅξυ-
 πρῶροισι βρέμων ἐν αἰχμαῖς.
 μόνον δὴ πρόσθεν ἄλλον ἐν πόνοις ἐπαδ. 425
 δαμέντ' ἀδαμαντοδέτοις
 425 Τιτᾶνα λύμαις εἰσιδόμην θεῶν
 Ἀτλανθ', ὃς αἶεν ὑπέρροχον σθένος
 κραταῖον οὐράνιον τε πόλον
 νώτοις ὑποστενάζει. 430
 βοᾷ δὲ πόντιος κλύδων
 430 ξυμπιτνῶν, στένει βυθός,
 κελαινὸς δ' αἶδος ὑποβρέμει μυχὸς
 γᾶς, πηγαί δ' ἀγνορρύτων ποταμῶν

419. ὑψίκερμηνόν τ' οἱ Turn. ὑψίκερμη-
 νον οὐ Blomf., auctore Elmsleio, sine
 causa.

420. νέμονσι Med. Colb. 1. Reg. N.

422. ὀξυπῶροισι Ald. — ἐν deest
 in Reg. D.

423. Versus sequentes in stropham
 et antistropham, obsequente Schützio,
 ita divisit, ut antistropha a v. 429.
 inciperet, Herm. obs. critt. p. 11.
 non sine magnis mutationibus, quas
 referre non attinet, quum jam ipse,
 mutata sententia, El. metr. p. 730.
 epodum his versibus contineri decla-
 raverit, qualem etiam Glasg. Blomf.
 et Lachm. de chor. system. p. 71.
 exhibent. — μόνον δὲ Vienn. A. C.
 Ven. 2. — σου post πρόσθεν addunt
 Ox. Ald. — ἄλλον Regg. D. F. Ar. M.
 1. 2. Ald. — ἐν πόνοις omittit Schütz.
 πόννοις Blomf., Burneium secutus,
 sine causa.

424. ἀδαμαντοδέτοις libri omnes
 præter Colb. 1. qui ἀδαμαντοδέτοις
 præbet. Idem conjectura assecutus
 erat Stanl., et receperunt Schütz.
 Blomf., quod certissimum, videtur,
 collato v. 148.

425. εἰσιδόμην Ald. Rob, quos se-

cutus sum, ut v. 432. tell. εἰσιδόμαν.
 — θεὸν Reg. L. Guelph. Rob.

426. Ἄτλαν θ' Ald. Schol. B. —
 ὑπέρροχον Schütz. invitis libris omni-
 bus.

427. κρατεῖον Guelph. ὑπέρροχον
 χθονὸς κατερεῖδων conjicit Schütz. in
 excursu, quia accusativus cum ὑποστε-
 νάζει non facile jungi possit. κραταῖων,
 reliquis non mutatis, scribit Voss. cur.
 crit. p. 6. κραταῖον οὐρανοῦ πόλον But-
 tler. Sed nihil mutandum est; verba
 ita jungas: ὑπέρροχον κραταῖον σθένος
 καὶ οὐράνιον πόλον (i. e. σθένος οὐρα-
 νίου πόλου) v. ὅ. [καρταίνων emendat
 Herm. de differ. pros. et poet. or. p.
 32. sq. — Ex Addend.]

428. νώτοις codd. ap. Steph. —
 ὑποβαστάζει Rob. Vict. Cant. Stanl.
 Glasg. ὑποστενάζει Regg. A. B. G.
 H. K. L. Ar. Ox. Viteb. Med. Colb.
 1. 2. Ven. 1. 2. M. 1. Lips. 2. codd.
 ap. Steph. Ald. Turn. Brunck. Schütz.
 Blomf.

430. ξυμπιτνῶν M. 1. Ven. 2. et
 Vienn. C., ubi tamen ξυμπιτνῶν in
 marg. συμπιτνῶν Blomf. — βάθος Med.
 βαθὺς Rob.

432. πηγαί θ' Colb. 2. M. 2. Ald.

στένουσιν ἄλγος οἰκτρὸν.

435

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

- μή τι χλιδῇ δοκεῖτε μήτ' αὐθαδία
 435 σιγᾶν με' συννοία δὲ δάπτομαι κέαρ,
 ὀρῶν ἐμαυτὸν ὧδε προσελοῦμενον.
 καίτοι θεοῖσι τοῖς νέοις τούτοις γέρα
 τίς ἄλλος, ἢ γὰρ παντελῶς διώρισεν ; 440
 ἀλλ' αὐτὰ σιγῶ. καὶ γὰρ εἰδυῖαισιν ἂν
 440 ὑμῖν λέγοιμι· τὰν βροτοῖς δὲ πῆματα
 ἀκούσαθ', ὡς σφᾶς, νηπίους ὄντας τὸ πρὶν,
 ἔννοους ἔθηκα, καὶ φρενῶν ἐπηβόλους.
 λέξω δὲ, μέμψιν οὐτὶν ἀνθρώποις ἔχων, 445
 ἀλλ' ὧν δέδωκ' εὐνοίαν ἐξηγούμενος·
 445 οἱ πρῶτα μὲν βλέποντες ἔβλεπον μάτην,
 κλύοντες οὐκ ἤκουον· ἀλλ' ὄνειράτων
 ἀλίγκιοι μορφαῖσι, τὸν μακρὸν χρόνον

Turn. *πηγαί* δ' Med. Guelph. Reliqui *παγαί* θ'. — ἄγνωρίτων libris invitis, monente Heathio, receperunt Brunck. et Schutz., ut metrum anapaesticum esset, male.

433. *πικρόν* M. 1. Colb. 1. sed in hoc supraser. *οἰκτρὸν*.

434. *μή τοι* Vienn. A. B. D. Med. Colb. 2. Regg. A. G. M. 2. Ar. Rob. Brunck. Glasg. Blomf., [*μή τοι* tuetur etiam Erfurd. ad Soph. Aj. p. 626. ed. maj. — *Ex Addend.*] sed *μή τι* Reg. B. Ald. Turn. Vict., quod cum Schützio præfero. — *μήδ'* Colb. 2. Regg. A. B. G. M. 1. 2. Guelph. Brunck., sed reliqui omnes *μήτ'*, quod præstat.

436. *προσελούμενον* Vienn. A. B. D. Regg. A. B. G. Ald. Rob. Vict. *προσηλούμενον* Vienn. C. M. 1. 2. Guelph. *προσιλλούμενον* Garb. *προσσιλλούμενον* codd. ap. Steph. et Turn., qui e codd. *προσηλλούμενον* et *προσεούμενον* laudat. Metro e vulg. lectione labanti variis emendationibus subvenire voluerunt viri docti, quas omnes referre longum foret. Brunck., sequente Schützio, *προσέλούμενον* de-

dit, positionem effici putans spiritu, qui consonantis loco sit. *προσελούμενον* Glasg. et Blomf., quod mihi verum videtur, firmatum testimoniis Etym. M. v. *προσέληνοι*, quocum Schol. ad h. l. conferendus est, et Hesychii s. v. *προσελεῖν*, quod in *προυγελεῖν* corruptum est.

438. ἢ ἐγὼ Rob.

439. *ἀλλὰ ταῦτα σιγῶ* Vienn. A. B. C. D. *ἀλλὰ ταῦτα μὲν σιγῶ* Reg. K. Ven. 2. — *οἰδυῖαισιν* Ald. — Abresch. aut *ἂν* in *ἐν*, aut *καὶ* in *κἂν* mutandum putat, sine causa.

440. *τ' ἂν* Ald. τὰ marg. Ms. Morell. — *πταίσματα*, in Reg. B. superscriptum, Brunck. et cum eo Schütz. receperunt, ut sensui aptius, sine causa.

442. *ἐπιβόλους* Vienn. C. Guelph. Ar. Ald. Turn. Garb.

443. *μέμψιν* Ald.

444. *οἷσι δέδωκ'* Reg. A. Colb. 2. *ὧν ἔδωκ'* Reg. K.

447. *ἀλίγκιοι* Rob. *ἀλίγκιον* Ald. — *βίον* Ar. Viteb. Med. Colb. 1. Regg. C. D. F. G. K. L. N. Guelph,

- ἔφυρον εἰκῇ πάντα, κοῦτε πλινθυφεῖς 450
 δόμους προσείλους ἦσαν, οὐ ξυλούργιαν
 450 κατώρυχες δ' ἔναιον, ὥστ' ἀήσυροι
 μύρμηκες, ἄντρων ἐν μυχοῖς ἀνηλίοις.
 ἦν δ' οὐδὲν αὐτοῖς οὔτε χείματος τέκμαρ,
 οὔτ' ἀνθεμῶδους ἦρος, οὔτε καρπίμου 455
 θέρους βέβαιον· ἀλλ' ἄτερ γνώμης τὸ πᾶν
 455 ἔπρασσον, ἔστε δὴ σφιν ἀντολὰς ἐγὰ
 ἄστρων ἔδειξα, τάς τε δυσκρίτους δύσεις.
 καὶ μὴν ἀριθμὸν ἔξοχον σοφισμάτων
 ἐξεῦρον αὐτοῖς, γραμμάτων τε συνθέσεις, 460
 μνήμην θ' ἀπάντων μουσομήτορ' ἐργάτιν.
 460 κᾶ' ζευξα πρῶτος ἐν ζυγοῖσι κνώδαλα

M. 1. 2. Ven. 1. 2. codd. ap. Steph. [τὸν μακρὸν βίον præfert Elmsl. p. 233., collato v. 535.—Ex Addend.]

448. κοῦτι Glasg. Blomf. sine causa; nam neque καὶ οὔτε offenderet, etiamsi οὐ non sequeretur, v. Schæf. ad Dionys. de comp. p. 183., et οὔτε—οὐ sæpissime sibi opponuntur, v. Schæf. ad Lamb. Bos. p. 229. et ad Soph. (Ed. Col. 972. Elmsl. ad Eur. Heraclid. 615.—πλινθυεῖς Rob.

449. προσήλους Vienn. A. B. C. cod. ap. Turn. Ald. Rob. Vict., idem Vienn. D. sed suprascr. προσείλους, quod habent Regg. A. B. Colb. 2. M. 1. 2. codd. ap. Steph. Turn. Garb., idque, suadente Dawesio misc. crit. p. 272., receperunt Brunck. Glasg. Schütz. Blomf.—ἴσαν Vienn. B. D. Ald. Rob. Turn. Vict., sed ἦσαν Regg. A. B. C. D. E. F. H. K. N. Colb. 1. 2. M. 1. 2. Guelph., quod præeunte Piersono ad Mær. p. 174. Brunck. et reliqui omnes receperunt. Non repudiarem formam homericam, nisi hæc primam corripere. v. II. xviii. 405. Od. iv. 772.

450. ἀέλσυροι libri omnes, præter M. 1. qui αἰέλσυροι, et Vienn. B. Turn., qui ἀήσυροι præbent. Hoc, suprascriptum etiam in Regg. A. B., et confirmatum

auctoritate Eustathii ad Od. iv. p. 150. recte receperunt Brunck. et rell. omnes.

451. γνώμας Vienn. B.

452. ἀντολὰς Vit. Vienn. B. D.

456. τὰς δὲ Vienn. C.—ὁδοὺς pro δύσεις Stob. Ecl. i. p. 4. Heer., quod præfert Herm. obs. critt. p. 18. iterum sermonem poeticum arctioribus vinculis constringens; et præterea antecedens ἀντολὰς postulat δύσεις.

457. νοσφισμάτων in libris quibusdam scriptum fuisse notat Schol. A.

458. Hunc et sequentem versum ita emendat Hemsterh. ad Lucian. T. i. p. 88.: γραμμάτων τε σύνθεσιν μνήμης ἀπάντων μ. ἐ., quod in textum recepit Brunck. Eundem sensum faciliori mutatione restitutus, θ' post μνήμην delet Herm. obs. critt. p. 19. Sed argutiæ sunt, quibus vulgatam damnant.

459. ἐργάτιν libri omnes, præter Vienn. C., qui ἐργάτην, et Guelph., qui ἐργάταν habet; sed ἐργάτην ex Stobæo receperunt Brunck. Schütz. Blomf., ut Atticum. Non assentior; non minus quam hic libri de hac voce consentiunt Soph. Philoct. 97.

460. πρῶτος Colb. 1. πρῶτ' Rob.

ζεύγλαισι δουλεύοντα· σώμασιν θ' ὅπως
 θνητοῖς μεγίστων διάδοχοι μοχθημάτων
 γένωνθ', ὑφ' ἄρματ' ἤγαγον φιληνίους 465
 ἵππους, ἄγαλμα τῆς ὑπερπλούτου χλιδῆς.

465 θαλασσόπλαγκτα δ' οὐτις ἄλλος ἀντ' ἐμοῦ
 λινόπτερ' εὔρε ναυτίλων ὀχήματα.
 τοιαῦτα μηχανήματ' ἐξευραν τάλας
 βροτοῖσιν, αὐτὸς οὐκ ἔχω σόφισμ', ὅτω 470
 τῆς νῦν παρούσης πημονῆς ἀπαλλαγῶ.

ΧΟΡΟΣ.

470 πέπονθας αἰκὲς πῆμ', ἀποσφαλεῖς φρενῶν·
 πλανᾷ, κακὸς δ' ἰατρὸς ὥς τις, ἐς νόσον
 πεσὼν ἀθυμεῖς, καὶ σεαυτὸν οὐκ ἔχεις
 εὐρεῖν ὁποίοις φαρμάκοις ἰάσιμος. 475

461. ζεύγλαισι codd. ap. Steph. ζεύγλαι Regg. A. B. Vienn. A. B. C. D. Colb. 2. M. 1. Brunck. Schütz. sed ζεύγλαισι reliqui codd. Ald. Rob. Turn. Vict. Glasg. Blomf.—Punctum post δουλεύοντα vulgo abest, quare cum locus sensu careret, pro σώμασιν Brunckius κέντροισιν, Schütz. σάγμασιν reposuit, uterque v. 463. ἄρμα τ' invitis libris dedit. Interpunctionem, quam dedi, quamque in Comment. Æschyl. p. 17. s. commendaveram, habent etiam Glasg. Blomf.—σώμασί θ' Guelph. Ald. Rob. Turn.

462. θνητοὶ Reg. G.

463. γένωνθ' libri omnes (γίνωνθ' Ven. 1. γένωνται Vienn. A. C.) sed γένωνθ' ex Dawesii canone (misc. crit. p. 272.) ediderunt Brunck. Glasg. Schütz. Blomf. Coniunctivum autem recte tuentur Herm. obs. crit. p. 20. sqq. Wunderl. p. 135. sqq.—ἄρμα τ' Turn. et sic Brunck. et Schütz. e conjectura, vid. ad v. 461., sed reliqui libri omnes ἄρματ'.

466. εὔρεν Ald. Rob. Turn.—ναυ-λόχων Med.

Prom.

467. ἐξευρον Ven. 1. Rob., idem, sed suprascr. ὦν, Vienn. B. D.

468. βροτοῖς Rob.—αὐτὸς δ' οὐκ Vienn. D. Rob.

470. αἰκὲς libri omnes et Brunck. αἰκὲς Glasg. Schütz. Blomf., quam formam huic aliisque tragicorum locis vindicavit Seidler. de verss. dochm. p. 404. et in Soph. El. 199. 209. reposuit Hermannus.

471. πλάνα Ald. πλάνα Turn. et codd. ap. Steph. πλανᾷ Vienn. A. B. D. Rob. Vict., sed doricam, ut putabant, formam evitaturi, Brunck. et Schütz. φρενῶν πλάνη dederunt, quod præbent Regg. B. M. 2. et Vienn. C. a manu secunda. Vulg. φρενῶν πλανᾷ sine commodo sensu retinent Glasg. Blomf. Sed interpunctionem post φρενῶν exhibent Ald. Rob. quam recepī, idemque conjectura assecutus est Reisig. ad Cœd. Col. p. 367., asyndeton apte defendens.—κακῶς Viteb.—ὅστις Ven. 1. M. 1. 2. Guelph. codd. ap. Steph. Ald. Rob. ὥστε Viteb.

472. σαντὸν Vienn. B. D.

473. ἰδίσιμον Colb. 2. Barocc. Ald.

F

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

- τὰ λοιπά μου κλύουσα, θαυμάση πλέον,
 475 οἷας τέχνας τε καὶ πόρους ἐμησάμην.
 τὸ μὲν μέγιστον, εἴ τις εἰς νόσον πέσοι,
 οὐκ ἦν ἀλέξην, οὐδὲν, οὐδὲ βρώσιμον,
 οὐ χριστὸν, οὐδὲ πιστὸν, ἀλλὰ φαρμάκων 480
 χρεῖα κατεσκέλλοντο, πρὶν ἐγὼ σφίσιν
 480 ἐδείξαι κράσεις ἡπίων ἀκεσμάτων,
 αἷς τὰς ἀπάσας ἐξαμύνονται νόσους.
 τρόπους δὲ πολλοὺς μαντικῆς ἐστοίχισα,
 κᾶκρινά πρῶτος ἐξ ὄνειράτων ἂν χρῆ 485
 ὕπαρ γενέσθαι, κληθόνας τε δυσκρίτους
 485 ἐγνώρισ' αὐτοῖς· ἐνοδίους τε συμβόλους
 γαμφονύχων τε πτήσιν οἰωνῶν σκεθρῶς
 διωρίσ', οἵτινές τε δεξιοὶ φύσιν,
 εὐώνυμους τε, καὶ δίαιταν ἦντινα 490

474. μοι Colb. 2. Reg. L. M. 1. Guelph. Viteb.—*θαυμάση* libri omnes, præter Turn., qui *θανυμάσει* habet. *θανυμάσει* edd. post Brunckium.

475. τέχνας τι Turn. — δόλους Vienn. A. B. C. D. Ald. Turn. Vict. Cant. Stanl. Glasg. πόρους Regg. A. B. H. M. 1. 2. Med. Colb. 1. Ar. Ph. Rob. Brunck. Schütz. Blomf., quod sensus commendat.

476. ἐς νόσον ex Reg. A. B. receperunt Brunck. Schütz., idem præbent Colb. 2. M. 1. Ven. 2., rell. omnes eis νόσον.

477. οὔτε βρώσιμον M. 2. idque ex Regg. A. B. recepit Brunck., ex Ar. Blomf. sine causa.

478. οὔτε πιστὸν Blomf. ex Ar. improbante etiam Elmsleio ad Eur. Heraclid. 615. οὐ πιστὸν Colb. 1. M. 2. οὐ ποτιστὸν Reg. H. marg. Ms. Morell. παστὸν conjecit Gaulminus ad Psell. de Oper. Dæm. p. 124. probantibus Garb. Pauw. et Morell., sed ipse mutavit sententiam ad Eumath. de Ism. amor. p. 17. Vulg. tuetur Eustath. ad Il. Δ. p. 464. Od. Z. p. 1554., et

defendit Hemsterh. ad Aristoph. Plut. 717. Valck. ad Hippol. 516.

479. χρεῖαν Guelph. Colb. 2., sed ibi χρεῖα suprascr. χρεῖα sequente comitate Ald. Rob. — πρὶν ἐγὼ libri omnes, præter Reg. G. N. Ar. M. 2. Guelph. Rob., quod metri causa recepit Blomf. πρὶν ἂν ἐγὼ eadem de causa Brunck. ex conj. Vulgatum recte tenent Glasg. Schütz., πρὶν enim sæpius producitur, v. Comment. Æschyl. p. 68.

480. κερασμάτων marg. Ms. Morell. et suprascr. in Reg. B.

481. ἐξαμείβονται Guelph. Barocc. codd. ap. Steph. Ald. ἐξαμύνονται obelo notavit Pors. [ἐξαμύνονται legi vult Blomf. ad Sept. Th. 20. sine causa.—Ex Addend.]

483. πρῶτον Colb. 2.

486. γαμφονύχων Guelph.

487. τε deest Guelph. Viteb. Ald. Rob.

488. εὐώνυμοι vulg. et sic Brunck. Glasg. Schütz. Blomf., sed εὐωνύμους Regg. G. H. K. L. N. Vienn. A. B. C. D. Ar. Ox. Colb. 1. 2. Ven. 1. M. 1. 2. Barocc. Ald. Turn., quod

- ἔχουσ' ἕκαστοι, καὶ πρὸς ἀλλήλους τίνες
 490 ἔχθραι τε καὶ στέργηθρα καὶ συνεδρίαί
 σπλάγχων τὲ λειότητα, καὶ χροιάν τίνα
 ἔχοντ' ἂν εἴη δαίμοσι πρὸς ἡδονήν,
 χολῆς, λοβοῦ τε ποικίλην εὐμορφίαν, 495
 κνίσσῃ δὲ κῶλα συγκαλυπτὰ καὶ μακρὰν
 495 ὄσφιν πυρώσας, δυστέκμαρτον εἰς τέχνην
 ᾗδωσα θνητούς· καὶ φλογωπὰ σήματα
 ἐξωμμάτωσα, πρόσθεν ὄντ' ἐπάργεμα.
 τοιαῦτα μὲν δὴ ταῦτ'· ἐνερθε δὲ χθονός· 500
 κεκρυμμέν' ἀνθρώποισιν ὠφελήματα,
 500 χαλκόν, σίδηρον, ἄργυρον, χρυσὸν τε τίς
 φήσειεν ἂν πάροισιν ἐξευρεῖν ἐμοῦ;
 οὐδεῖς, σάφ' οἶδα, μὴ μάτην φλῦσαι θέλων.
 βραχεῖ δὲ μύθῳ πάντα συλλήβδην μάθε, 505
 πᾶσαι τέχναι βροτοῖσιν ἐκ Προμηθέως.

ΧΟΡΟΣ.

- 505 μὴ νῦν βροτούς μὲν ὠφέλει καιροῦ πέρα,
 σαυτοῦ δ' ἀκῆδαι δυστυχοῦντος· ὥς ἐγὼ
 εὐέλπιδς εἰμι τῶνδ' ἐκ δεσμῶν ἔτι

non dubito, quin sit præferendum, quum vel prosæ orationis scriptores ita loquantur. Xenoph. Cyrop. II. 1, 4. τί οὖν οὐ καὶ τὴν δύναμιν ἐλεξάς μοι, πόση τις ἢ προσιοῦσα, καὶ πάλιν τὴν ἡμετέραν;

489. ἔχουσιν Guelph.

490. στέργητρα Med. M. 1. θέλητρα Reg. G. Colb. 2. Ph.—συνοδίαί Guelph. ξυνεδρίαί Vict. Brunck. Schütz. Blomf.

491. σπλάγχων Ald.

492. δαίμοσιν Glasg. Schütz. Blomf. in vitis libris.

494. κνίσῃ contra libros Blomf.

495. ὄσφιν Ald. ὄσφιν Ar.

496. ἔδωσα Vienn. C. sed in marg. ᾗδωσα. — θνητὰ Viteb. sed suprascr. θνητούς.

498. δῆτ' ἐνερθε Colb. 1. δὴ ταῦτα. ἐν. Rob. Ald.—ἐνερθεν M. 1. 2. Guelph. Vienn. A. C.

500. Colon post ἄργυρον habet Turn.—χρυσὸν δὲ Med. Colb. 1. 2. M. 1. 2. Guelph. Ven. 2. Ar. Ald. Turn.

502. οἶδ', εἰ μὴ Reg. G. Colb. 1. Viteb. cod. ap. Turn.

503. λόγῳ Vienn. A. D.—ταῦτα Med. M. 2. Ven. 1. Ar. Barocc.—συλλήβην Viteb.—μάθοις Colb. 1. 2. M. 2. Guelph. Viteb.

504. θνητοῖσιν M. 2. Ar.

505. μὴ νυν auctore Porsono Blomf., male, loquitur enim Chorus de iis, quæ nunc faciendæ sunt,—χαιροῦ Ald.

507. τῶνδ' ἐκ Ald.

λυθέντα, μηδὲν μείον ἰσχύσειν Διός. 510

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

οὐ ταῦτα ταύτη μοῖρά πω τελεσφόρος
510 κρᾶναι πέπρωται, μυρίαις δὲ πημοναῖς
δύαις τε καμφθεῖς, ὧδε δεσμὰ φυγγάνω
τέχνη δ' ἀνάγκης ἀσθενεστέρα μακρῶ.

ΧΟΡΟΣ.

τίς οὖν ἀνάγκης ἐστὶν οἰακοστρόφος ; 515

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Μοῖραι τρίμορφοι, μνήμονές τ' Ἐριννύες.

ΧΟΡΟΣ.

515 τούτων ἄρ' ὁ Ζεὺς ἐστὶν ἀσθενέστερος ;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

οὐκ οὖν ἂν ἐκφύγοι γε τὴν πεπρωμένην.

ΧΟΡΟΣ.

τί γὰρ πέπρωται Ζηνὶ, πλὴν αἰεὶ κρατεῖν ;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

τοῦτ' οὐκ ἂν οὖν πύθοιο, μηδὲ λιπάρει. 520

ΧΟΡΟΣ.

ἦπου τὶ σεμνὸν ἐστὶν ὃ ξυναμπέχεις.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

520 ἄλλου λόγου μέμνησθε, τόνδε δ' οὐδαμῶς
καιρὸς γεγωνεῖν, ἀλλὰ συγκαλυπτέος

508. μείον' Garb.—ισχύσει Guelph.

509. ταύτη Ald. Rob.—τελεσφόρων Ald. μοῖρα πω τελεσφόρῳ Vienn. B.

510. κρῆναι Ald. Rob. Garb. κράναι Turn.—δε abest Guelph.

511. φυγγάνω Vienn. A. C. et sic Brunck. Schütz., sed praesens praestat, ut v. 523.

514. Ἐριννύες Med. et cum eo Blomf.

515. ἄρα Zeῦς Colb. 1. Ar. M. 2. Vienn. B. C. Rob. ἄρα Zeῦς Ven. 1. 2. Viteb. Vienn. A. cod. ap. Turn. Glasg. Blomf. ἄρ' ὁ Ζεὺς Ald. ἄρ' ὁ Ζεὺς reliqui.

516. ἐκφύγη τε Reg. G. Colb. 1. Ven. 1. M. 2. ἐκφύγοι τε Ald. ἐκφύγοιτο Vienn. B. ἐκφύγη sine particula Reg. L. Ar. ἐκφύγη γε Ven. 2.

518. οὐκ abest Viteb. Vienn. B. Colb. 1. Guelph.—οὐκ ἔτ' ἂν Colb. 2. M. 1. 2. Vienn. A. C., et sic jam Brunck., nescio qua auctoritate, et Blomf., sed vulg. praestat. [τοῦτ' οὐτ' ἂν Elmsl. p. 231., pessime. — Ex Addend.]

520. τόνδ' οὐδαμῶς Guelph. Viteb. cod. ap. Turn.

521. χαίρῳ Rob. — συγκαλυπτέον Guelph. Colb. 2. sed suprascr. os.

ὅσον μάλιστα· τόνδε γὰρ σῶζων ἐγὼ,
δεσμούς· ἀεικεῖς καὶ δῦας ἐκφυγγάνω.

525

ΧΟΡΟΣ.

- μηδὰμ' ὁ πάντα νέμων στρ. α'.
525 θεῖτ' ἐμᾶ γνῶμα κράτος
ἀντίπαλον Ζεὺς,
μηδ' ἐλινύσσαιμι θεοὺς ὁσίοις
θοίναις ποτινισσομένα 530
βουφόνοις, παρ' Ὀκεανοῖο πατρὸς
530 ἄσβεστον πόρον,
μηδ' ἀλίτοιμι λόγοις·
ἀλλὰ μοι τόδ' ἐμμένει,
καὶ μήποτ' ἐκτακείη. 535
ἡδύ τι θαρσαλέαις ἀντ. α'.
535 τὸν μακρὸν τείνειν βίον
ἐλπίσι, φαναῖς
θυμὸν ἀλδαινουσαν ἐν εὐφροσύναις.
φρίσσω δέ σε δερκομένη 540

522. τάχιστα Reg. L. M. 1.

523. βίας Reg. G. Colb. 1. M. 1. 2. codd. ap. Turn. Rob. — ἐκφυγγάνω Vienn. A. C. Brunck. Schütz. vid. v. 511.

525. θεῖτο Reg. G. Colb. 2. M. 2. Viteb. Ald. Rob. — γνῶμη Ald.

527. ἐλινύσσαιμι Rob. Brunck. Schütz. Blomf. ut v. 53. — ὁσίοις Reg. G. ὁσία legendum putat Schütz., refutatus a Vossio cur. crit. p. 8.

529. βουφόνοις Reg. G. — Ὀκεανοῦ Regg. G. H. Colb. 1. 2. Ven. 1. 2. M. 1. Ar. Viteb. Guelph. Ald. Rob., idque reponi jubet Herm. ad Orph. 724. quia Tragicis sit usitatus, sed neque Genitivus in oio rarior est, et ut retineatur vulgata lectio, metrum suadet. [Ὀκεανοῖο apud Hesychium quoque legi monet Fors. Adversar. p. 133. — Ex Addend.]

532. τόδ' ἐμμένει Reg. K. M. 2. τόδε μένοι Ald. Turn. Vict., sed τόδ'

ἐμμένει Regg. A. B. Colb. 2. M. 1. Guelph. Ar. codd. ap. Turn. Rob. Brunck. Glasg. Schütz. Blomf.

533. μήποτε τακείη Colb. 1.

534. ἡδύ τοι Vienn. A. — θαρσαλέοις Ald. Turn.

535. τείνειν deest in Colb. 1. sed suprascr. διεξάγειν, τίνειν.

536. Virgulam post φαναῖς habent Reg. D. M. 1., quod placet Blomfieldio, sed aptius cum sequentibus jungitur.

537. ἀλδαινουσαν Rob. ἀλδαινούσαις Turn.

538. δερκομένα Regg. A. B. G. M. 1. Ven. 2. Guelph. et, qui doricis formas in choricis fere semper reponunt, Brunck. Schütz. Blomf., sed δερκομένη cum reliquis codd. Ald. Rob. Turn. Vict. Per totum fere hoc carmen ionismi regnare videntur, quos restitui, ubi libri eos praebebant.

μυρίοις μόχοις διακναιόμενον.

540 * * * *

Ζῆνα γὰρ οὐ τρομέων,
ἰδία γνώμη σέβῃ
θνητοὺς ἄγαν, Προμηθεῦ.
Φέρ' ὅπως ἄχαρις

στρ. β'. 545

545 χάρις, ᾧ φίλος, εἰπέ που τίς ἀλκά ;
τίς ἐφαμερίων ἄρηξις ; οὐδ' ἐδέρχθης
ὀλιγοδρανίην ἄκικυν,
ἰσόνειρον, ᾧ τὸ φωτῶν
ἁλαὸν * * * γένος ἐμπεποδισμένον ;

550

550 οὔποτε τὴν Διὸς ἀρμονίαν

θνητῶν παρεξίασι βουλαί.

ἔμαθον τάδε, σὰς

ἀντ. β'.

προσιδοῦς' ὀλοὰς τύχας, Προμηθεῦ.

τὸ διαμφίδιον δέ μοι μέλος προσέπτα

555

555 τόδ', ἐκεῖν' ὅ' ὅ, τ' ἀμφὶ λοετρὰ

542. Ex vulg. lectione, quam dedi, versus strophico non respondet, quod silentio transeunt Schütz. et Brunck., primus animadvertit Heathius, qui allà in strophico primam corripere putat, inepte. Morell. ex Schol. ἐν ἰδίᾳ recipi jubet, quod fecit Blomf., neque melius quidquam ipse video; mutare tamen nihil sum ausus.—γνώμα Mosqu. 1. Schütz. Blomf.—σέβει invitis libris Glasg. Schütz. Blomf.

543. θνητοὺς Ald. Rob., quos secutus sum; reliqui θνατοὺς.

544. χάρις ἄχαρις Med. Colb. 1. 2. M. 1. 2. Guelph. Ald. Rob. Vict.

545. εἰπέ, ποῦ τις ἀλκά; ex Stephani conjectura Brunck. Schütz. Blomf., sed vulg. propter sequens τίς præstat.

546. τίς δ' Rob.—ἐφαμέρων Guelph. Mosqu. 2.

547. ὀλιγοδράνειαν Colb. 1. ὀλιγοδρανίαν Med. M. 2., quod ex Regg. A. B. recepit Brunck., quem secuti sunt Schütz. et Blomf. ὀλιγοδρανίην

cum rell. codd. Ald. Rob. Turn. Vict. ὀλιγοδρανοῦσαν Guelph. et cod. ap. Turn.—ἄκι κημισόνειρον Ald.

548. [ἀντόνειρον emendat Reisig. ad Soph. Œd. Col. p. l.iii. Causam non video, nisi ἰσόνειρον primam longam habere non posse probaverit.—Ex Addend.]—αἴς Colb. 1. Ald. ᾧ Guelph.

549. Lacunam explere voluerunt Burneius legendo ἀλαῶν ἀλαῶς γένος, Blomf. post ἄκικυν inserendo ἰσχύν, utrumque futile. Verosimilius est, quod putat Schütz., verbum finitum excidisse, quocum participium ἐμπεποδισμένον jungendum sit.—Interrogationis notam in fine versus, quæ vulg. abest, posuerunt Brunck. Schütz. Blomf.

550. τὴν Ald. Rob.

551. τῶν θνητῶν Guelph. θνητῶν Ven. 1. 2. Ald. Rob., rell. θνατῶν.

553. προῖδοσ' codd. ap. Steph.

555. ἐκεῖν' ὅτε τότ' Med. ἐκεῖν' ὅτ' M. 1. ἐκεῖν' ὅτε τ' Ven. 2. ἐκεῖνό γε ὅτ' Rob. ἐκεῖνό τ' ὅτ' Turn. ἐκεῖνω

καὶ λέχος σὸν ὑμεναίου
 ἰότητι γάμων, ὅτε τὰν ὁμοπάτριον
 ἔδνοις ἤγαγες Ἡσιόαν
 πιθὼν δάμαρτα κοινόλεκτρον.

560

ΙΩ.

560 τίς γῆ; τί γένος; τίνα φῶ λεύσσειν
 τόνδε χαλινόϊς ἐν πετρίνοισιν
 χειμαζόμενον; τίνος ἀμπλακίης
 ποινὰς ὀλέκη; σήμενον, ὅπη
 γῆς ἢ μογερεὰ πεπλάνημαι.

565

565 ἃ ἃ, ἔα ἔα.

τε ὅ, τ' Ald. ἐκεῖνό τε ὅ, τ' Reg. G. Colb. 2. Guelph. ἐκεῖνό θ' ὅτ' Brunck. Schütz. Blomf. Rectius cum Ald. aliisque Glasg. ὅ, τ'; a relativo ὅστε.—*λοῦ-
 τρά τε* M. 1. *λοῦτρα* Regg. A. G. K. Colb. 2. Rob. Brunck. Glasg. Schütz. Blomf. sed *λοετρά τε* Turn. Vict. *λοε-
 τρά* cum rell. codd. Ald.

556. *τόσον* Regg. K. L. sol Guelph. —*ὑμεναίων* Ald.

557. *ἰστάτι* Reg. A. Viteb. Med. Colb. 2. (in hoc tamen η suprascr.) Brunck. etc.—*τὰν* Regg. A. B. Med. Colb. 2. Ven. 1. 2. M. 1. 2. Ald. Rob. Turn. Brunck. etc.

558. [*ἔδνοις* deleri vult Reisig. præf. ad Soph. CEd. Col. p. xxxvi. sq., quo facto nulla in strophâ erit lacuna; quod non improbabile est.—*Ex Addend.*] —*ἄγαγες* Regg. A. B. Vit. Med. Colb. 2. M. 2. Rob. Brunck. Schütz. Glasg. Blomf., sed *ἤγαγες* Ald. Turn. Vict. cum rell. codd. *Ἡσιόνης* Colb. 2. sed *ην* in marg. *Ἡσιόνην* Vict. Ceterum hunc versum ante verba ὅτε τὰν ὁμοπάτριον transponunt Ald. Rob. Turn., hic tamen verum ordinem ex cod. laudat.

559. *πίθων* Med.

560. γῆ Ald. Rob. Turn. Vict. γᾶ Brunck. etc. ut semper.—*λεύσσειν ἐμὲ* Reg. G.

561. *χαλινόισιν* Med. Ald. Rob. *χαλινόισι* M. 1. 2. Colb. 2. Guelph.

—*πετρίνοισι* Ven. 1. Ald. Rob. Turn. Vict., post quod vocabulum addunt *ὀρείοις* Regg. K. L. M. 2. Guelph. Colb. 1. Ven. 2. *τοῖς ὀρείοις* M. 1. Colb. 2. Ar. Ox. Reg. H. Ald. Rob. *τοῖσιν ὀρείοις* Turn. sed glossema esse recte intellexit Stephanus, quem secuti reliqui edd. omiserunt.

562. *ἀμπλακίης* Vienn. A. B. C. D. Ald. Rob. Vict. Turn., quod recepi. *ἀμπλακίας* Regg. A. B. Colb. 2. quod dedit Brunck. *ἀπλακίης* Glasg. *ἀπλα-
 κίας* Schütz. Blomf.

563. *ποινὰς* Vienn. A. C. Colb. 1. 2. Reg. D. M. 1. codd. ap. Steph. Ald., quod ut exquisitissimum recepi, præsertim quum idem velle videantur Vienn. B. D. Ar. Barocc. Turn. qui *ποινὰς* habent. *ποινῆς* Reg. E. *ποινὰς* rell. codd. Rob. Vict. Brunck. Schütz. Glasg. sed præfixo obelo. *ποινά σ'* ὀλέκει conjecit Steph., quod recepit Blomf. nisi quod *ποινῆ* dedit, subito ad ionicas formas deflectens.—*ὀλέκει* contra libros omnes Brunck. Glasg. Schütz. Blomf. *ὀλέσῃ* Colb. 2.—*ὅπα γὰς ἃ* Brunck. Schütz., libris fere omnibus obstrepentibus. *ὀποῖ* Med. Guelph., quod probat Elmsl. ad Eur. Heracl. 19. vulgatum contra tuente Reisigio ad Soph. CEd. Col. p. 176. *γὰς* Reg. H. *γὰς ἃ* Vienn. A. *γῆς ἃ* Vienn. C.

565. ἃ ἃ Med. Colb. 1. Reg. H., ubi ἃ ἃ adjicitur.

χρῆει τις αὖ με τάλαιναν οἷστρος,
εἶδ' αὖλον Ἄργου γηγενοῦς, ἄλευ' ᾧ δᾶ,
φοβοῦμαι τὸν μυριαπὸν εἰσορῶσα βούταν.
ὁ δὲ πορεύεται δόλιον ὅμ' ἔχων,

570

570 ὃν οὐδὲ καταθάνοντα γαῖα κεύθει.

ἀλλὰ με τὰν τάλαιναν
ἐξ ἐνέρων περῶν κυνηγετεῖ,
πλανᾷ τε νῆστιν ἀνὰ τὰν παραλίαν ψάμμον.
ὑπὸ δὲ κηρόπλαστος ὀτοβεῖ δόναξ ἀχέτας

στρ.

566. τὰν τάλαιναν jubente Elmsleio Blomf., et sic M. 2. τὴν τάλαιναν Reg. G. M. 1.—οἷστροις codd. ap. Steph.

567. εἶδ' αὖλον γὰρ Ἄργου codd. ap. Turn.—γένους Ven. 2.—Ἀλευάδα M. 2. Reg. G. Schol. Ἄλευ ᾧδα Reg. H. ἔλευ ᾧ δᾶ codd. ap. Turn. Reg. N. idemque conjecit Valck. ad Phœn. 1304. ἔλευε δᾶ legi voluit Arnald., ut senarius evadat.

568. φοβοῦμαι abest Vienn. B. D. — εἰσιδοῦσα Regg. C. G. Colb. 2. Vienn. B. D. εἰσορῶ Vienn. A. C.

569. δολερὸν M. 2. Ar., quod placet Blomf.

570. καταθάνοντα Colb. 1.

571. ἀλλ' ἐμὲ Brunck. Schütz. contra librorum omnium auctoritatem.

572. περῶν Barocc. — κυνηγετεῖ Brunck. Schütz. invitis libris omnibus.

574. Qui sequuntur versus hic primum in stropham et antistropham divisi prodeunt, quo primus digitum intendit Herm. ad Aristot. de arte poet. p. 143. et El. metr. p. 768., quamquam, quomodo singulos versus legat, non ostendit. Sed vere eum de hoc loco monuisse, ex eo maxime patet, quod sine ulla fere mutatione responsionem restituere licet.—ὀτοβεῖ vulg., sed ὀτοβεῖ, quod metrum poscit, Med. Glasg. Blomf. [Quæ sequuntur antistrophica esse vidit etiam, primus, ut ipsi videtur, Elmsl. l. c. p. 235. Totam stropham et antistropham primus exhibuit Monk. in Museo Crit. Cantabr. 1815. v. p. 58. sqq. quem librum nunc denum nactus sum, quum reliqua jam typis sunt exarata; quo magis gaudeo, eum

in plerisque mecum consentire. Legit enim hunc locum ita:

Στροφή.

ὑπὸ δὲ κηρόπλαστος ὀτοβεῖ δόναξ
ἀχέτας ὑποδὸταν νόμον.

ἰὼ, ἰὼ, πόποι·

πᾶ, πόποι, πᾶ μ' ἄγουσι

τηλέπλανοι πλάναι;

τί ποτέ μ' ᾧ Κρόνιε παῖ,

τί ποτε ταῖσδ' ἐνέ-

ξευξας εὐρὼν ἄμαρ-

τοῦσαν ἐν πημοναῖς;

ἔ, ἔ, οἰστρογλάτῳ δὲ δέλματι δειλαίαν

παράκοπον ᾧδε τείρεις;

πυρὶ με φλέξον, ἢ χθονὶ κάλυψον, ἢ

ποντίοις δάκσει δὺς βορὰν,

μηδέ μοι φθονήσης

εὐγμάτων ἄναξ· ἔδην με

πολύπλανοι πλάναι γε-

γυμνάκας, οὐδ' ἔχω

μαθεῖν ὅπα πημονὰς ἀλύξω.

κλύεις φθέγμα τὰς

βούκερω παρθένου;

Ἀντιστροφή.

πόθεν ἐμοῦ σὺ πατὴρς ὄνομ' ἀπύεις;

εἰπέ μοι τᾷ μογερᾷ, τίς ἄν,

τίς ἄρα μ', ᾧ τάλας,

τὰν ταλαίπαρον ᾧδ' ἔ-

τήτῃμα προσθροεῖς,

θεόστυνόν τε νόσον ὠ-

νόμασας, ἢ μαρά-

νει με χρίονα κέν-

τροισι φοιταλέοις;

ἔ, ἔ, σκιρτημάτων δὲ νῆστισιν αἰκίας

λαβρόντος ἤλθον, ἥρας

ἐπικότοισι μῆδεσι δαμεῖσα· δυα-

δαιμόνων δὲ τίνες, οἷ—ἔ, ἔ—

οἷ' ἐγὼ, μογούσιν;

ἀλλὰ μοι τορῶς τέκμηρον,

575 ὑπνοδόταν νόμον·

575

ἰὼ ἰὼ, ποποί,

πῶ πῶ πῶ· πῇ μὲν ἄγουσι τηλέπλανοι πλάναι.

τί ποτέ μ', ὦ Κρόνιε παῖ, τί ποτε ταῖσδ'

ἐνέζευξας εὐρῶν

580 ἀμαρτοῦσαν ἐν πημοναῖσιν; ἔ' ἔ.

οἰστρηλάτῳ δὲ δείματι δειλαίαν

580

παράκοπον ὧδε τείρεις;

πυρὶ φλέξον, ἢ χθονὶ κάλυψον, ἢ

ποντίοις δάκεσι δὸς βορᾶν,

585 μῆδ' ἐμοὶ φρονήσης

ὅ τι μὲν ἐπαμμένει πα-
θεῖν· τί μῆχαρ, τί φάρ-
μακον νόσον, δεῖξον, εἴπερ οἶσθα,
θρόει, φράζε τῶ
δυσπλάνῳ παρθένῳ.—Ex Addend.]

575. ὑπνοδότην Vienn. C. Reg. K.
ὑπνόδοτ' ἄνομον Guelph.

576. ἰὼ ἰὼ, ποῖ ποῖ vulg. ἰὼ ἰὼ πῶ
ποῖ πῶ ποῖ cod. ap. Turn., unde certum
est, quod, suadente metro, cum Seid-
lero de verss. dochm. p. 84. recepi.—
ἰὼ ἰὼ reliquis omissis Blomf.

577. πῶ ποῖ πῶ ποῖ Guelph. Vienn.
A. C. πῶ quater Ox. bis Regg. K. L.
Ven. 2. πόποι πόποι Reg. N. Med.
M. 1. 2. Colb. 1. Ar. codd. ap. Steph.
Blomf. Vulg. retineri potest, respon-
det enim in antistropha creticus. cf.
Herm. El. metr. p. 273. — ποῖ Reg.
K. L. Ven. 2. Brunck. Schütz., sed
πῇ rell. codd. Ald. Rob. Turn. Vict.
πᾶ Blomf. — τηλέπλανοι pro vulg. τη-
λέπλαγκτοι ex conjectura reposui,
quam certissimam puto tum propter
metrum antistrophici, tum propter si-
militudinem v. 587., ubi libri inter πο-
λύπλαγκτοι et πολύπλανοι variant. —
πλάνοι vulg. sed πλάναι Regg. A. B.
G. K. L. Colb. 1. 2. M. 1. Vienn. A.
B. C. D. Guelph. Mosqu. 1., quod
cum Brunck. Schütz. Blomf. recepi,
tum ad vitandum ὁμοιοτέλετον, tum
ob v. 587., ubi omnes libri in πλάναι
consentiant.

Prom.

578. τίς ποτέ μ' Ald. Rob. τί μ'
Med. M. 1. 2. Regg. K. L. Colb. 1.
2.—Ante ταῖσδ' vulg. τί ποτε bis posi-
tum est, sed alterum omittunt Regg.
K. L. Med. Colb. 1. 2. Ven. 2.
Brunck. Blomf., quod nunc jam me-
trum quoque antistrophici delendum
esse ostendit.

579. ἄρῶν Ald.

580. αἶ, αἶ, ἔ ἔ Reg. G.

581. δείγματι Guelph.

582. παράκοτον M. 1. παράσκοπον
Guelph.

[583. ποντὶ με φλέξον legi jubet Er-
furd. ad Soph. Aj. p. 632. ed. maj.
propter regulam illam, quam isto loco
malis conjecturis quam plurimis tueri
conatur, ob quam etiam mox v. 609.
τί δὴ με χρή legendum esse putat, an-
tistrophicæ responsionis non minus
ignarus, quam Reisigius, qui cens. p.
240. ex metro hic nihil colligi posse
dicit, quia carmen sit epodus. Non
vidisse igitur videtur, me epodum il-
lam recte, ut mihi quidem persuasum
est, in stropham et antistropham divi-
sisse.—Ex Addend.]

584. ποντίοισι Regg. A. B. G.
Guelph. Ven. 2. M. 2. Brunck.
Schütz. ποντίοισιν Blomf., sed vulg.
ποντίοις verum esse, metrum antistro-
phici docet.

585. μῆδ' ἐμοὶ Brunck.

εὐγμάτων, ἀνάξ.

ἄδδην με πολύπλανοι πλάναι

585

γεγυμνάκας, οὐδ' ἔχω μαθεῖν, ὅπη

πημονὰς ἀλύζω.

ΧΟΡΟΣ.

590 κλύεις φθέγμα τᾶς βούκερω παρθένου;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

πῶς δ' οὐ κλύω τῆς οἰστροδινήτου κόρης

τῆς Ἰναχείης; ἢ Διὸς θάλπει νέαρ

590

ἔρωτι, καὶ νῦν τοὺς ὑπερμηκέας δρόμους

Ἡρα στυγητὸς πρὸς βίαν γυμνάζεται.

ΙΩ.

595 πόθεν ἐμοῦ σὺ πατρὸς ὄνομ' ἀπύεις, εἰπέ μοι ἀντιστρ.

τᾷ μογερεῖ, τίς ἄν,

τίς ἄρα μ', ᾧ τάλας,

τὰν ταλαίπαρον ᾧδ' ἐτήτυμα προσθροεῖς

595

586. ἀγμάτων Ald.

587. ἄδην contra librorum consensum Brunck. Glasg. Schütz. Blomf.—πολύπλαγκτοι vulg., sed πολύπλανοι Regg. C. D. G. L. Ven. 2. codd. ap. Steph. Ald. Turn., quod metri causa recepi.

588. γεγυμνάκασιν vulg. γεγυμνάκασιν Guelph. γεγυμνάσιν Ald. sed γεγυμνάκας ex conjectura metri causa reposui, quod facile poterant mutare librarii, ut trimetrum facerent versum, quem patet esse dochmiacum cum basi iambica.—ῥπα Schütz. Blomf., inuitis libris omnibus. [ῥποι legendum proponit Elmsl. ad Soph. Œd. Col. 383. sine causa.—Ex Addend.]

590. Versum hunc, qui ad stropham præcedentem pertinet, cuique respondent v. 611., e dochmio creticisque duobus constans, transpositis verbis trimetrum effecerunt Heath. Brunck. Schütz. hunc: τᾶς βούκερω πρόσφθεγμα παρθένου κλύεις; Id quod suadentibus Herm. El. metr. p. 268. et Seidl. de verss. dochm. p. 165. de-

di, præbent Vienn. B. D. Med. Rob., et ordinem quidem verborum eundem habent libri omnes, sed πρόσφθεγμα codd. ap. Steph. Ald. Turn. πρόσφθεγματος codd. ap. Turn. et Steph. πρόσφθεγμα Vict. Glasg. Blomf. φθέγματα Ar. Vienn. A. Viteb. Regg. D. E. F. K. L. N. Colb. 1. 2. M. 1. 2. Ven. 2. Guelph. φθέγματι Vienn. C. φθέγματος Reg. C.—τὰς Ald. τᾶσδε Ar. Vienn. A. C. Regg. D. F. Colb. 2. Ven. 2. Guelph. τῆς Colb. 1. δὲ σῶν Reg. E.

592. Ἰναχίης Guelph. Ἰναχίας Colb. 2. M. 1. 2. Vienn. B. D. Ἰναχείας Med. Vienn. A. C. Blomf. Ἰναχείης, quod habent rell. libri et tuetur Steph. Byz. s. v. Ἰναχία, recte retinent Brunck. Glasg. Schütz.—θάλλη Guelph.

594. στυγητῶς Viteb.—βιάζεται Ar. M. 2., et Vienn. B. D. in marg.

598. ἔτυμα vulg., sed ἐτήτυμα Ar. M. 1. 2. et Guelph. ab altera manu, quod metri causa recepi.

- θεόσυτόν τε νόσον ὠνόμασας, ἃ
 600 μαραίνει με χρείου-
 σα κέντροισι φοιταλέοισιν, ἔ' ἔ'.
 σκιρτημάτων δὲ νήστισιν αἰκίαις 600
 λαβρόσυτος ἦλθον, ("Ἡρας)
 ἐπικοτοισι μῆδεσι δαρμείσα. δυσ-
 605 δαιμόνων δὲ τίνες, οἱ, ἔ' ἔ',
 οἱ' ἐγὰ, μογοῦσιν ;
 ἀλλά μοι τορῶς
 τέκμηρον, ὅ τι μ' ἐπαμμένει 605
 παθεῖν, τί μὴ χρεῖ· τί φάρμακον νόσου,
 610 δεῖξον, εἴπερ οἶσθα·
 θρόει, φράζε τᾷ δυσπλάνῳ παρθένω.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

λέξω τορῶς σοι πᾶν, ὅ τι χρεῖζεις μαθεῖν,

599. θεόσυτον vulg., sed θεόσυτον, præeunte Herm. El. metr. p. 269., metri causa scripsi. vid. ad v. 116.— δὲ vulg. et Glasg. Blomf., sed τε, quod sensui aptius est, Regg. A. B. G. Med. Colb. 1. 2. Ven. 1. 2. M. 1. Guelph. Ald. Rob. Brunck. Schütz. 601. κέντροις Vienn. B. D. idque Blomf. e Burnei conjectura, quod falsum esse arguit metrum.—φοιταλέοισιν Ald. φοιτάλεος secunda syllaba longa ex Eur. Orest. 327. quamquam dubitans adfert Seidl. de verss. dochm. p. 38., sed alter alterum locum satis tuetur.

602. νήστησιν Vienn. B. C. D. M. 1. 2., quod in quibusdam libris se reperisse testatur Schol. A.

603. λαβρόσυτος pro vulg. λαβρόσ-
 συτος metri causa rescribendum erat, ut supra θεόσυτος.—Deest in fine ver-
 sus vox bisyllaba ad explendum me-
 trum, quam ex Schol. restituit Herm. sagacissima conjectura, probata etiam Seidlero de verss. dochm. p. 164. Uncinis tamen inclusi, ut quæ a libris abest.

604. ἐπικότοις Guelph. ἐπικότοισιν Blomf. contra metrum.—μῆδεσιν invi-

tis libris et metro Schütz. Glasg. Blomf.

605. δὲ τίνες ommissa interrogatione post μογοῦσιν Ald. Rob. Turn.

609. τί με χρεῖ Regg. E. G. Rob. Brunck. Schütz. τί μοι χρεῖ Colb. 2. M. 1. 2. Reliquorum librorum lectionem τί μὴ χρεῖ unice veram esse, et sensus et metrum demonstrat. Elmsleius, puncto post παθεῖν posito, τί μῆχαρ legit, quod explodendum.

611. φράζε τε τᾷ Reg. L. Ven. 2. M. 1. Guelph. Ar. Barocc. Vienn. C. φράζε τε omisso τᾷ Ven. 1. Rob. φράζε δὲ Ald.

612. τορῶσοι Ald. σαφῶς σοι M. 2. σοι deest Reg. L.—ὁ pro ὅ τι Guelph. Vienn. B. D. ὑπερ Etymol. M. p. 762. ubi sub Sophoclis nomine hic versus cum duobus sqq. laudatur, idque Glasg. Blomf. receperunt, male, quamquam idem ex Etymologo restitui suasit etiam Meineck. cur. crit. in Athen. p. 48. Sed improbo, quæ ad Eur. Orest. 61. disputavit Porsonus de syllaba brevi nunquam apud tragicos ante mutam cum liquida producta, et hanc licentiam iis adnumero, quæ a poetis epicis ad tragicos transierunt,

οὐκ ἐμπλέκων αἰνίγματ', ἀλλ' ἀπλῶ λόγῳ, 610
 ὥσπερ δίκαιον πρὸς φίλους οἴγειν στόμα.
 615 πυρὸς βροτοῖς δοτῆρ' ὄρε' Προμηθεά.

ΙΩ.

ὦ κοινὸν ὠφέλημα θνητοῖσιν φανεῖς,
 τλήμον Προμηθεῦ, τοῦ δίκην πάσχεις τάδε ;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ἄρμοι πέπαυμαι τοὺς ἐμοὺς θρηγῶν πόνους. 615

ΙΩ.

οὐκουν πόροις ἂν τήνδε δαρεῖαν ἐμοί ;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

620 λέγ' ἦντιν' αἰτῇ· πάντα γὰρ πύθοιό μου.

ΙΩ.

σήμνηον ὅστις ἐν φάραγγί σ' ὥχμασε.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

βούλευμα μὲν τὸ Δῖον, Ἡφαίστου δὲ χεῖρ.

ΙΩ.

ποιναὶς δὲ ποίῳν ἀμπλακημάτων τίνεις ; 620

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

τοσοῦτον ἀρκῶ σοι σαφηνίσαι μόνον.

nam remotis etiam iis locis, in quibus
 ν ἐφέλκ. omnem difficultatem tollit,
 satis multi supersunt emendatu diffi-
 ciliores, quos omnes qui mutare volue-
 runt, quantas turbas excitaverint, vid.
 apud Erf. ad Soph. Aj. 1109. Nec
 desunt, qui ab horum sententia disces-
 serint, v. Seidl. ad Eur. El. 1053. et
 Dindorf. ad Aristoph. Acham. 545.

614. καὶ pro δίκαιον Colb. 1.

616. θνητοῖσι Vienn. C. Viteb. Ald.
 Rob. Turn. βροτοῖσι Colb. 2.

617. τοῦ χάριν Vienn. A. Colb. 2.

618. ὦ μοι Regg. C. D. cod. ap.
 Turn. ἄρμοι in vitis libris Brunck.
 Schütz.

619. τάνδε Vienn. B. Ald. Rob.

620. αἰτεῖς Vienn. C. αἰτεῖ Med.
 Brunck. etc. ut solent, rell. libri om-
 nes αἰτῇ. — πάντα γὰρ πύθοιο Vienn.
 A. Ox. Ven. 1. Guelph. Regg. A. B.

codd. ap. Steph. Ald. Rob. πᾶν γὰρ
 πύθοιο Colb. 1. 2. πᾶν γὰρ ἐκπύθοιο
 Turn. Vict. πᾶν γὰρ οὖν πύθοιο var.
 lect. ap. Steph., sed ne ἂν abesset,
 πᾶν γὰρ ἂν πύθοιο conjecit Steph.,
 quod in Reg. B. simul cum altera
 lectione repertum recepit Brunck. ce-
 terique omnes. Sed plurimorum li-
 brorum lectionem restitui, ἔν enim hoc
 loco abesse posse, mihi persuasum est,
 v. Comment. Æsch. p. 36. et p. xi.
 — μοι Ven. 1. Guelph. Ox. Ald.
 Rob.

621. ὥχμασε vulg. Brunck. Glasg.
 Blomf. ὥχμασεν Med. M. 1. et
 Schütz. auctore Hermannno.

622. βούλημα Rob. — μὲν τὸ δ' οὖν
 Med. μέντοι τὸ δῖον Colb. 1. Viteb.

623. ἀπλακημάτων, ut semper,
 Glasg. Schütz. Blomf. — τείρεις Guelph.

624. ἀρκέσα cod. ap. Turn., unde

ΙΩ.

625 καὶ πρὸς γε τοῦτοις τέρμα τῆς ἐμῆς πλάνης
 δεῖξον τίς ἔσται τῇ ταλαιπώρῳ χρόνος.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

τὸ μὴ μαθεῖν σοι κρεῖσσον ἢ μαθεῖν τάδε.

ΙΩ.

μήτοι με κρύψης τοῦθ' ὅπερ μέλλω παθεῖν. 625

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ἀλλ' οὐ μεγαίρω τοῦδ' ἐσσι δαρήματος.

ΙΩ.

630 τί δῆτα μέλλεις μὴ οὐ γεγωνίσκειν τὸ πᾶν ;

Schütz. conjicit: τοσοῦτον ἀρκεῖ σοι σαφηνίσαι με νῦν ; vulg. tamen in textu retinet, signo interrogationis in fine versus posito. Sed neutro opus est.

626. Comma post δεῖξον habet Turn.

627. μαθεῖν σε Colb. 2. M. 1. Regg. A. B. H., sed in B. H. σοι suprascr.

628. μή τι Regg. A. G. M. 1. Ox. Rob. et Thom. M. v. μέλλω, sed μήτοι cum reliquis libris Schol. ad Eur. Hec. 570. [Hermann. de verss. spur. ap. Æsch. p. x. in responsione Iūs offendit, quæ non satis convenire videtur cum eo, quod Prometheus dixerat, quum pro μήτοι potius ἀλλὰ μὴ vel μὴ μέντοι desideretur. Jam quum Schol. ad v. 627. hæc moneat: λέγουσι δὲ ὅτι, ἃ δεῖ γενέσθαι, ταῦτα καὶ γενήσεται, senarium hunc, qui latet in Scholiastæ verbis, vere Æschyleum esse, et cum v. 627. Prometheo tribuendum esse censet Hermannus, quo facto et versuum æquabilitas restituatur, ut duobus Iūs versibus respondeant duo Promethei, et præmittatur aliquid, ad quod illud μήτοι recte referatur. Sed ipsa illa versuum æquabilitas, quam restituere voluit Hermannus, vetat, ne versum illum in ordinem recipiamus, est enim hæc versuum responsio: quemadmodum v. 616. 617. Io duos trimetros habet, quos sequuntur septem, alternis vicibus a Prometheo et Io prolati, ita v. 626.

627. iterum puellæ duo tribuuntur trimetri, et sequuntur iterum septem, quorum singuli inter hunc et illam alternantur. Illud tamen recte observasse videtur Hermannus, μήτοι aliquid incommodi habere, si præcedit v. 627., qualis nunc legitur; quamobrem in conjecturam incidi, quam aliis incommodis premi non ignoro, quam tamen obiter hic appingere liceat. Si enim legeretur: τὸ μὴ παθεῖν σοι κρεῖσσον ἢ μαθεῖν τάδε, et lusum verborum haberemus, qualem amat Æschylus et sensum aptum. Hoc enim diceret: Præstaret, te hæc non pati, quam a me comperire, i. e. etiamsi audiveris, quæ futura sunt, minime levaberis, sed ferenda sunt ea, quæ tibi sunt destinata. Ita simul intelligitur, quomodo versus ille, ἃ δεῖ γενέσθαι, a glossatore adscribi potuerit, et apte responderet Io: ne igitur celes me, quæ tamen perpetienda sunt. — *Ex Addend.*

629. τοῦδε τοῦ Vienn. A. B. C. D. Viteb. Regg. G. H. L. Med. Colb. 2. M. 1. 2. Guelph. Ven. 2. Ar. Rob. σοὶ abest Ald. — Hic et qui sequitur versus desunt in Ven. 1. Ox. Barocc.

630. οὐ deest in Ar. M. 1. et Med. in quo tamen suprascr., erasum est in Colb. 2. et M. 2., suprascr. in Guelph. a recenti manu ; male abesse monstrat Soph. Aj. 540. τί δῆτα μέλλει μὴ οὐ παρὸνστίαν ἔχειν ;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

φθόνος μὲν οὐδεὶς, σὰς δ' ὀκνῶ θράξαι φρένας.

ΙΩ.

μή μου προκῆδου μᾶσσον ὥς ἐμοὶ γλυκύ.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ἐπεὶ προθυμῇ, χρὴ λέγειν ἄκουε δῆ.

630

ΧΟΡΟΣ.

μήπωγε· μοῖραν δ' ἡδονῆς καὶ μοὶ πόρε.

635 τὴν τῆσδε πρῶτον ἱστορήσωμεν νόσον,
αὐτῆς λεγούσης τὰς πολυφθόρους τύχας·
τὰ λοιπὰ δ' ἄλλων σοῦ διδαχθήτω πάρα.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

σὸν ἔργον, Ἰοῖ, ταῖσδ' ὑπουργῆσαι χάριν,
ἄλλως τε πάντως καὶ κασιγνήταις πατρός.

635

640 ὥς τ' ἀποκλαῦσαι καποδύρεσθαι τύχας
ἐνταῦθ', ὅπη μέλλει τις οἴσεσθαι δακρυ
πρὸς τῶν κλυόντων, ἄξιαν τριβὴν ἔχει.

631. σὰς δοκῶ Ven. 1. Guelph. Barocc. Ald.

632. μᾶλλον suprascr. in Guelph. — ἢ ὥς Vienn. A. C., idemque a Turnebo in cod. repertum receperunt Brunck. et Schütz. *μασσόνως* ἢ ἴμοι emendat Elmsl. ad Eur. Heracl. 544. Vulgatum habet obelo addito Glasg., nec inepte explicat Blomf.: *Ne de me amplius sollicitus sis, siquidem mihi lubet audire*. Herm. ad Vig. p. 720. vulg. ita defendit, ut ὥς pro ἢ positum esse exemplis contendat, cui assentirem, si vel unum locum attulisset, ubi ipsum illud ὥς legitur. [*μασσόνως* ἢ ἴμοι γλυκὺ conjicit Elmsl. l. c. p. 236. — *Ex Addend.*]

633. προθυμῇ Ald. Rob. Turn. Vict.

635. Deest hic versus in M. 1.

638. Ἰῶ suprascr. in Colb. 2.

640. ὥς τ' ἀποκλαῦσαι M. 2. Ven. 2. Reg. C. et sic Glasg. Blomf. omnino recte; eodem pertinet ὥς τ' ἀποκλαῦ-

σαι Turn. et ὥστ' ἀποκλαῦσαι Vienn. A. C. Regg. A. B. et codd. ap. Steph., sed hoc ipsum recepit Brunck., inepte putans, vocabulis ὥστε ἀπ. raptim elatis, ε et α coalescere et longam syllabam evadere. ὥς καποκλαῦσαι Reg. G. Viteb. M. 1. ὥς ἀποκλαῦσαι Ald. Rob. Vict. Cant. Stanl. ὥς καὶ τὸ κλαῦσαι emend. Huschk. Anal. p. 57. et recepit Schütz., ubi nemo non videt, quam inepte vocabula idem significantia duplici καὶ jungantur.—καποδύρεσθαι Ald. Rob. Turn. Glasg. καποδύρασθαι Med. Regg. E. D. G. N. Viteb. Ar. Brunck. Schütz. Blomf. sed facile præcedente aoristo commoveri poterant librarii, ut eum iterum inferrent, contra non item. [*ὥς καποκλαῦσαι* conjecit Tyrwhitt. — *Ex Addend.*]

641. ὅποι Med. Guelph. Viteb. Vienn. B. D. Rob.—μέλλοι M. 1.—ἴσεσθαι cod. ap. Turn.

642. ἔχειν Ald.

ΙΩ.

- οὐκ οἶδ' ὅπως ὑμῖν ἀπιστῆσαι με χρῆ,
 σαφεῖ δὲ μύθῳ πᾶν, ὅπερ προσχρῆζετε,
 645 πείσεσθε· καίτοι καὶ λέγουσ' ὀδύρομαι
 θεόσσυτον χειμῶνα, καὶ διαφθορὰν
 μόρφῃς, ὅθεν μοι σχετλία πρόσεπτατο.
 αἰεὶ γὰρ ὄψεις ἔννουχοι πολεύμεναι 645
 ἐς παρθενῶνας τοὺς ἔμους, παρηγόρουν
 650 λείοισι μύθοις· ὧ μέγ' εὐδαίμων κόρη,
 τί παρθενεύῃ δαζὸν, ἐξόν σοι γάμου
 τυχεῖν μεγίστου; Ζεὺς γὰρ ἱμέρου βέλει
 πρὸς σοῦ τέθαλπται, καὶ συναίρεσθαι Κύπριν 650
 θέλει· σὺ δ', ὦ παῖ, μὴ πολλακτίσης λέχος
 655 τὸ Ζηνὸς, ἀλλ' ἐξελθε πρὸς Λέξης βαθὺν
 λειμῶνα, ποιμένας βουστάσεις τὲ πρὸς πατρός,
 ὡς ἂν τὸ Δῖον ὄμμα λαφύσῃ πόθου·
 τοιοῖσδε πάσας εὐφρόνας ὀνείρασιν 655
 ξυνειχόμην δύστηνος, ἔς τε δὴ πατρὶ
 660 ἔτλην γεγαυεῖν νυκτίφοιτ' ὀνείρατα.
 ὁ δ' ἔς τε Πυθῶ, καπὶ Δαδῶνῃς πυκνούς

643. ὅπως μὲν ὑμῖν Reg. K. M. 1. Ven. 2.—ἀποστήσαι Viteb.

645. πείσοισθε Rob.—αἰσχύνομαι M. 1. 2. Ar. var. lect. in Regg. G. D. L. Mosq. 1., ap. Steph. et Schol. A., quod receperunt Schütz. et Blomf., sed glossæ similis est, quam altera lectio.

646. τὸν θεόσσυτον Colb. 2.

647. σχετλία Ald. Rob.

648. αἰεὶ Med. M. 1.—ἄννουχοι Ald. —πολεύμεναι Reg. C. πολούμεναι Reg. D., quod recepit Blomf., ionicarum formarum inimicus acerrimus.

650. εὐδαίμων Vienn. B. D. Ar. Rob., quod recepit Schütz. εὐδαίμων Blomf. sed a vulg. non recedendum.

651. παρθενεύεις Vienn. A. C. παρθενεύῃ M. 1. 2. παρθενεύει libris in-

vitis Glasg. Schütz. Blomf.

653. τέθαλπται Viteb. sed suprascr. τέθαλπται. — ξυναίρεσθαι Reg. B. Brunck. et rell.

654. μοῦ πολλακτίσης M. 1. μὴ πολλακτίσης M. 2. μὴ πικλακτίσης Viteb. μὴ πολλακτίσης Ald.

655. τὸ deest Ven. 2.

656. τε καὶ πρὸς Colb. 1. Viteb.

658. ὀνείρασιν M. 1. Ald. Rob. Schütz.

660. γεγαυεῖν Ald. — νυκτίφαντ' Med. Rob. Vulg. Synesii auctoritate firmat Lobeck. ad Phrynich. p. 686.

661. Δαδῶνῃς Turn. Vict. Glasg. Blomf., qui nescio cur a plurimorum librorum lectione recesserint.—συχνούς Ar. Thom. M. v. θεοπρόπους.

- θεοπρόπους ἴαλλεν, ὡς μάθη, τί χρῆ
 δρῶντ' ἢ λέγοντα, δαίμοσιν πράττειν φίλα. 660
 ἦκον δ' ἀναγγέλλοντες αἰολοστόμους
 665 χρησμούς ἀσήμους, δυσκρίτως τ' εἰρημένους.
 τέλος δ' ἐναργῆς βάξις ἦλθεν Ἰνάχω
 σαφῶς ἐπισκῆπτουσα καὶ μυθουμένη,
 ἔξω δόμων τε καὶ πάτρως ὠθεῖν ἐμέ,
 665 ἄφετον ἀλᾶσθαι γῆς ἐπ' ἐσχάτοις ὄροις
 670 κεῖ μὴ θέλοι, πυρωπὸν ἐκ Διὸς μολεῖν
 κεραιυνὸν, ὃς πᾶν ἐξαῖστώσει γένος.
 τοιοῖσδε πεισθεῖς Λοξίου μαντεύμασιν,
 ἐξήλασέν με κατέκλεισε δωμάτων 670
 ἀκουσαν ἄκων· ἀλλ' ἐπηνάγκαζε νῖν
 675 Διὸς χαλινὸς πρὸς βίαν πράσσειν τάδε.
 εὐθύς δ' ἐμορφή καὶ φρένες διάστροφοι
 ἦσαν, κερᾶστις δ' ὡς ὄρεᾶτ', ὀξυστόμῳ
 μύωπι χρεισθεῖς, ἐμμανεῖ σκιρτήματι 675

662. θεοτρόπους Colb. 1. 2.—ἴαλεν
 Guelph. Ald. Rob. Thom. M. l. c.—
 μάθη Regg. A. B. Vienn. A. B. C. D.
 Colb. 1. 2. Guelph. Viteb. Mosq. 2.
 Ald. Rob. Garb. μάθοι, [quod reliqui
 libri habent, amplexus est, ut solet,
 Brunckius, quem sequuntur Glasg.
 Schütz. Blomf. mihi quidem conjunc-
 tivus non minus quam v. 463. reti-
 nendus videtur.—χρῆ suprascr. v
 Med.

663. δαίμοσι Rob. Vict. Turn.—
 πράσσειν Med. et suprascr. in Reg. B.,
 unde reliquis libris invitis atticam
 formam receperunt Brunck. et reliqui
 omnes.—φίλω suprascr. a Med. φίλον
 Guelph. Vienn. B. D.

[664. ἀναγγέλλοντες mavult Elmsl.
 l. c. et in Mus. crit. Cant. vi. p. 293.
 —Ex Addend.]

665. ἀσήμους δυσκρίτως τ' vulg.
 Brunck. Glasg. Schütz. sed ἀσήμους
 δυσκρίτους τ' cod. ap. Turn. et Rob.
 ἀσήμους δυσκρίτως omisso τ' Viteb.

ἀσήμους δυσκρίτως τ' Med. Colb. 1. 2.
 Guelph. Regg. H. K. N. Barocc.,
 quam lectionem commendat Wunderl.
 p. 18., recepit Blomf. atque ego veram
 puto.

666. ἐν ἀργῆς Ald.—ἦλθε βάξις M.
 1. 2. Mosq. 1., qui ordo cur vulgato
 concinnior Schützio videatur, ita ut in
 textum receperit, non intelligo.

668. δώμων Rob.

670. θέλη Vienn. A. C. Ald. Rob.
 θέλει M. 1. Vienn. B. D. Schol. B.—
 πυρωπὸν Med. [πυρωπὸν ἂν Διὸς μολεῖν
 Elmsl. p. 236. sed vid. quos laudat
 Stallbaum, ad Plat. Phileb. 114. —
 Ex Addend.]

671. μένος Med.

673. ἐξήλασε Vienn. A. B. C. D.
 Guelph. M. 1. 2. Ald. Rob. Turn.

674. ἐπανάγκαζε Guelph.

676. εὐθύς οὖν Thom. M. v. διά-
 στροφοι.

677. κερᾶστη Rob. κερᾶστης Viteb.
 —ὡς deest Viteb.—ὀξυστόμῳ Rob.

- ῥῆσον πρὸς εὐποτόν τε Κεγχρεΐας ῥέος
 680 Λέρνης ἄκρην τε· βουκόλος δὲ γηγενὴς
 ἄκρατος ὀργὴν Ἄργος ὠμάρτει, πυκνοῖς
 ὅσσοις δεδορκῶς τοὺς ἐμούς κατὰ στίβους.
 ἀπροσδόκητος δ' αὐτὸν αἰφνίδιος μῦθος 680
 τοῦ ζῆν ἀπεστέρησεν. οἰστροπλήξ δ' ἐγὼ
 685 μάστιγι θεΐα γῆν πρὸ γῆς ἐλαύνομαι.
 κλύεις τὰ πραχθέντ'· εἰ δ' ἔχεις εἰπεῖν ὅ τι
 λοιπὸν πόνων, σήμαινε· μηδὲ μ' οἰκτίσας
 ζύνθαλπε μύθοις ψευδέσιν· νόσημα γὰρ 685
 αἰσχιστον εἶναί φημι συνθέτους λόγους.

ΧΟΡΟΣ.

- 690 ἔα, ἔα· ἄπεχε, φεῦ·

679. ῥῆσον M. 2.—εὐποτόν Rob. —Κεγχρεΐας vulg. et Glasg. Blomf. idque tuetur Spanh. ad Callim. in Del. 271. et tragicis hanc formam vindicat Valck. ad Phœn. 1395. sed Κεγχρεΐας Regg. A. B. E. G. Vienn. A. B. C. D. Ar. Ox. Guelph. Barocc. Ald. Brunck. Schütz.—ῥέων Ald.

680. ἄκρην τε vulg. ἄκραν τε Reg. A. Colb. 2. Brunck. Schütz. ἄκρον τε Lips. 2. Ald. Rob. ἄκριν τε Reg. K. τε deest Colb. 2. M. 1. Λέρνης τε κρήνην e Canteri conjectura Blomf., qui tamen in notis proponit aliam sibi magis probabilem ἀκτὴν τε Λέρνης. Verum videri possit nonnullorum librorum ἄκρον τε, ad quod supplendum foret ῥέος, sed cum omnia incerta sint, malui vulg. lectionem retinere cum Glasg., ubi obelus additus est.

682. τὰς ἐμὰς Viteb.—καταστίβους Lips. 2. Guelph. Vienn. A. B. C. D. Turn.

683. Vulg. lectio quum anapæstum pedi quinto inferre videatur, Wunderl. obss. critt. p. 148. ex Schol. ἐξαίφνης pro αἰφνίδιος recipi posse putat; idem in Ar. suprascriptum verum videtur Gaisfordio ad Hephæst. p. 242. Blomf. ex Porsoni conjectura transpositis verbis legit αἰφνίδιος αὐτόν. sed nihil mutandum videtur, tollit enim anapæstum Prom.

synizesis in syllaba ios, quam commendavi jam Comment. Æschyl. Addend. ad p. 26. ubi vera falsis mixta invenies. [αἰφνίδιος vult Elmsl. p. 237., male.—Ex Addend.]

685. γῆς πρὸς γῆν Colb. 2. Ar. Ox. Lips. 1. 2. Viteb. cod. ap. Turn. Ald. γῆν πρὸς γῆς Colb. 1. M. 1. 2. Vienn. A. C. γῆν ἐκ γῆς Rob.

686. εἴ τι Vienn. A. B. C. D. Viteb. Colb. 1. 2. Regg. G. H. M. 1. 2. Guelph. Ven. 2. Rob.

687. πόνον Vienn. C. Reg. K. M. 1. 2. Ven. 2. Ald. πόνου Rob.—σήμηνε Colb. 1. Viteb. σήμενον M. 2. et suprascr. in Mosq. 1.

688. λόγοις Regg. K. L. Ven. 2.—ψεύδεσι Ven. 2. Ald. Rob. Turn.

689. ξυνθέτους Colb. 2. M. 2.

690. Quod sequitur carmen et argumentum et metrorum similitudine epodus præcedentis carminis antistrophici, quamquam paullo remotior, non injuria esse videtur Hermannō El. metr. p. 768. —οὐποτ' οὐ— ad hunc versum traxit Seidl. de vers. dochm. p. 128. ut tres essent cretici, recte refutatus ab Herm. El. metr. p. 269.—ἔπεχε contra librorum auctoritatem legit Abresch. Animadv. ad Æsch. 1. 6. Brunck. et Schütz.

οὐπάποτ' ἡΰχουν ξένους μολεῖσθαι λόγους

ἔς ἀκοὰν ἐμάν,

οὐδ' ᾧδε δυσθέατα καὶ δύσοιστα

690

πήματα, λύματα, δείματ' ἀμφήκει κέντρῳ

695 ψύχειν ψυχὰν ἐμάν

ἰὼ ἰῶ, μοῖρα, μοῖρα,

πέφριξ', εἰσιδοῦσα πρᾶξιν Ἴους.

695

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

πρὸ γε στενάζεις, καὶ φόβου πλέα τις εἶ.

ἐπίσχες, ἔστ' ἂν καὶ τὰ λοιπὰ προσμάθης.

ΧΟΡΟΣ.

700 λέγ', ἐκδίδασκε τοῖς νοσοῦσί τοι γλυκὺ,

τὸ λοιπὸν ἄλγος προὔξεπίστασθαι τορῶς.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

τὴν πρὶν γε χρεῖαν ἠνύσασθ' ἐμοῦ πάρα

700

κούφως· μαθεῖν γὰρ τῇσδε πρῶτ' ἐχρηΐζετε

τὸν ἀμφ' ἑαυτῆς ἄθλον ἐξηγουμένης.

691. οὐποτ' οὐποτ' vulg. οὐποτ' semel Reg. G. cod. ap. Turn. οὐπάποτ' οὐπάποτ' Ox. οὐπάποτ' semel Vienn. A. B. D. Ven. 1. Ald. Turn., quorum auctoritatem secutus sum.—ἡΰχουν Ox. Rob. Vict. Stanl. Brunck., sed ἡΰχουν, quod rell. libri et Schütz. Glasg. Blomf. habent, metro quoque commendatur.—ξένους cod. ap. Turn.

693. ὧς δὲ Guelph.—καὶ om. Colb. 1. Viteb.

691. δέματα, λύματ' Vienn. A. λύματα καὶ δέματ' Reg. D. M. 2.—δέματα invitis libris Brunck. Schütz., qui hoc vocabulo versum finiunt.—Seidl. p. 33. hæc in unum versum contrahit: λύματα, δέματ' ἀμφήκει κέντρῳ ψύχειν ψυχὰν ἐμάν, ut tres sint dochmiaci, quod vel propterea non probo, quia πήματα a similibus non est disjungendum. Dochmiaci sunt sane versus, sed ita ut dedi distribuendi videntur.

696. μοῖρα semel Rob.

697. εἰσιδοῦσα Med. M. 1. 2. Guelph.

698. πρῶ γε Med. suprascr. πρὸς γε. πρῶ γε conjicit Brunck., quod sit atticum, sed recte vidit Blomf., tmesin esse pro προστενάξεις.—τις εἶ πλέα Rob.

699. προσμάθοις Guelph.

700. λέγε δίδασκε Colb. 1. Viteb.—νοσοῦσι γὰρ Colb. 1. Regg. G. N. M. 2. νοσοῦσί τοι Regg. A. B. Mosqq. 1. 2. Med. Ven. 1. Guelph. Barocc., quod tuetur Valck. ad Phæn. 455. Brunck. Glasg. Schütz. Blomf. νοσοῦσι τι cum rell. codd. Ald. Rob. Turn. Vict., quod recepissem, nisi hæc commutatio frequentissima et τοι hoc sensu tragicis usitatum esset, quod post Valck. animadvertit etiam Pors. ad Hec. 232.

702. χρεῖαν τ' Med. Colb. 1. Ar. Guelph. Viteb. Ven. 1.—ἠνύσατ' Rob. ἠνύσθ' Ven. 1.

704. ἀφ' ἑαυτῆς Vienn. A. B. C. D. Mosqq. 1. 2. Viteb. Colb. 1. M. 1. 2. Regg. K. L.

- 705 τὰ λοιπὰ νῦν ἀκούσαθ', οἷα χρεὶ πάθῃ
τλῆναι πρὸς Ἥρας τήνδε τὴν νεάνίδα.
σύ δ', Ἰνάχειον σπέρμα, τοὺς ἐμοὺς λόγους 705
θυμῷ βάλλ', ὥς ἂν τέρματ' ἐκμάθῃς ὁδοῦ.
πρῶτον μὲν ἐνθένδ' ἡλίου πρὸς ἀντολὰς
710 στρέψασα σαυτὴν, στεῖχ' ἀνηρότους γύας·
Σκύθας δ' ἀφίξῃ νομάδας, οἳ πλεκτὰς στέγας
πεδάρσιοι ναίουσ' ἐπ' εὐκύκλοις ὄχοις, 710
ἐκηβόλοις τόξοισιν ἐξηρτημένοι·
οἷς μὴ πελάζειν, ἀλλ' ἀλιστόνοις πόδας
715 χρίμπτουσα ῥαχίαισιν ἐκπερᾶν χθόνα.
λαιᾶς δὲ χειρὸς οἱ σιδηροτέκτονες
οικοῦσι Χάλυβες, οὓς φυλάξασθαι σε χρεὶ. 715
ἀνήμεροι γὰρ, οὐδὲ πρόσπλαστοι ξένοις.
ἥξεις δ' Ἑβριστὴν ποταμὸν ἐν ψευδάνυμον,
720 ὃν μὴ περᾶσῃς, οὐ γὰρ εὐβάτος περᾶν,
πρὶν ἂν πρὸς αὐτὸν Καύκασον μόλῃς, ὅρῳ
ὑφίστοιν, ἐνθα ποταμὸς ἐκφυσᾷ μένος 720
κροτάφων ἀπ' αὐτῶν. ἀστρογείτονας δὲ χρεὶ
κορυφὰς ὑπερβάλλουσιν, ἐς μεσημβρινὴν

705. ἀκούσαθ' Ald. Rob. ἀκούσεθ' Viteb.

707. σύ τ' Regg. A. B. Viteb. Med. Colb. 2. M. 2. Ven. 2. quod receperunt Brunck. Blomf., cui idem confirmare videtur corrupta lectio οἳ τ' apud Steph. Byz. v. Ἰναχία. Sed vulg. prestat.

708. βάλλ' Colb. 2. Vienn. B. D. μάθ' Colb. 1.—τέρμ' Viteb. Colb. 1. τέρμα τ' M. 2.

709. ἐνθάδε Reg. K. ἐνθάδ' Reg. L. Ven. 2. Vienn. B. C. D.—ἀνατολὰς Reg. G. Colb. 1. M. 1. 2. Vienn. B. D. Ald. Turn. ἀτολὰς Rob.

710. τρέψασα Viteb.—γύας Vienn.

A. B. C. D. Ald. Rob. γόους Ar.

711. ἀφίξῃ Ald. Rob. Turn. Vict.

712. νέουσ' Med. ναίουσιν M. 2.

713. ἐξηρτημένοι Ar.

714. ἀλιστόνοις Glasg. et Blomf. obelo notant sine causa. — γύποδας Ven. 1. 2. Guelph. Reg. E. Barocc. Ald. Rob. Vict. γυπόποδας Ar. γυμνόποδας Schol. A.

715. χρίμπτουσα M. 1. 2. Ar. χρίμπτουσαν Colb. 2.

716. λαιᾶς ἐς M. 2.

719. Ἀραξίω Rob. Ἑβριστὴν autem Schütz. primus littera majuscula ut nomen proprium scripsit, recte.—οὐκ ἐνάνυμον var. lect. in Mosqu.

720. εὐβάτος Colb. 2. Guelph.

721. αὐτὸν τὸν Καύκασον Colb. 1. Vict.—μόλοις Colb. 1. Guelph. Vienn. A. C.

722. ἐκφυσᾷ Vienn. B.

723. ἐπ' αὐτῶν Guelph.—ἀστυγείτονας Viteb.

724. μεσημβρινὴν Ald. Rob.

- 725 βῆναι κέλευθον, ἐνθ' Ἀμαζόνων στρατὸν
 ἤξεις στρυγάνορ, αἱ Θεμισκυράν ποτε
 κατοικιοῦσιν ἀμφὶ Θερμῶδονθ', ἵνα 725
 τραχεῖα πόντου Σαλμυδησία γνάθος
 ἐχθρόξενος ναύτησι, μητρυιὰ νεῶν
- 730 αὐταὶ σ' ὁδηγήσουσι καὶ μάλ' ἀσμένως.
 ἰσθμὸν δ' ἐπ' αὐταῖς στενοπόροις λίμνης πύλαις
 Κιμμερικὸν ἤξεις, ὃν θρασυσπλάγχχως σὲ χρεὶ 730
 λιποῦσαν αὐλῶν ἐκπερεῶν Μαιωτικόν·
 ἔσται δὲ θνητοῖς εἰσαεὶ λόγος μέγας
- 735 τῆς σῆς πορείας, Βόσπορος δ' ἐπάνυμος
 κεκλήσεται. λιποῦσα δ' Εὐρώπης πέδον,
 ἥπειρον ἤξεις Ἀσιάδ'. ἄρ' ὑμῖν δοκεῖ 735
 ὁ τῶν θεῶν τύραννος ἐς τὰ πάνθ' ὁμῶς
 βίαιος εἶναι; τῇδε γὰρ θνητῇ θεὸς
- 740 χεῖρ' ἔζων μιγῆναι, τάσδ' ἐπέρριψε πλάνας.
 πικροῦ δ' ἐκυρσας, ὧ κόρη, τῶν σῶν γάμων
 μνηστῆρος. οὓς γὰρ νῦν ἀκήκοας λόγους, 740
 εἶναι δοκεῖ σοὶ μηδέπω ἔν προοιμίῳ.

726. Ἰη Regg. A. B. H. K. L. Colb. 2. Ar. M. 2. hinc Ἰη Brunck. et Ἰει Glasg. Schütz. Blomf. ἤξεις Vienn. A. B. C. D. et cum rell. codd. Ald. Rob. Turn. Vict., quod non video cur pauciorum codicum auctoritate sit immutandum. — στρυγάνορα Regg. K. L. M. 2. Ald. Rob.—Θεμισκυραν Reg. K. Θεμισκύρον M. 1.

727. κατοικιοῦσιν Guelph. Θερμῶδονθ' M. 2.

728. Σαλμυδησία Vienn. B. C. D. Turn. Vict., sed uno σ Σαλμυδιασία Med. Σαλμυδισία Colb. 1. M. 1. Σαλμυδησία Reg. A. Colb. 2. Σαλμυδησία Ald. Rob. Brunck. Schütz. Blomf.

729. ναῦταισι Ald. ναύτης Rob. ναύταισι Eustath. ad Il. E. p. 560. Tzetz. ad Lycophr. 1285.

730. αὐταὶ Viteb.

731. ξενοπόροις Colb. 2. στενωπόροις

Ald. στενωπόρου Rob. στενοπόρου Guelph. codd. ap. Steph. et var. lect. in Reg. B.

732. θρασύσπλαγχχον Regg. C. F. M. 1. codd. ap. Turn.

734. ἔσαι M. 1. εἰς αἰεὶ Steph. Byz. v. Βόσπορος.

735. Βούσπορος δ' Colb. 1. Βόσπορος τ' Rob.—ἐπάνυμον Reg. L.

737. ἥπειρον δ' Guelph.—ἡμῖν codd. ap. Turn. Ald.

740. ἐπέρριψε M. 2. ἐπέρριψεν Glasg. Blomf. in vitis libris, vid. ad v. 612.

741. πικροῦ ἐς κύρσας M. 2.

743. εἶναι σοὶ δόκει Ven. 2. Vienn. A. C.—μήδ' ἐπὶ προοιμίῳ Vienn. A. B. C. D. M. 1. 2. Colb. 2. Guelph. Lips. 2. Ven. 2. Ar. Barocc. Ald. μήδ' ἐπὶ προοίμῳ Rob. μήδ' ἐπὶ προοιμίῳ Reg. D. Viteb.

ΙΩ.

ἰώ μοί μοι. ἔ ἔ ἔ ἔ.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

745 σὺ δ' αὖ κέκραγας κἀναμυχθίζῃ· τί που
δράσεις, ὅταν τὰ λοιπὰ πυνθάνη κακά;

ΧΟΡΟΣ.

ἦ γάρ τι λοιπὸν τῇδε πημάτων ἐρεῖς;

745

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

δυσχείμερόν γε πέλαγος ἀτηρεῖς δύης.

ΙΩ.

τί δῃτ' ἐμοὶ ζῆν κέρδος, ἀλλ' οὐκ ἐν τάχει
750 ἔρριψ' ἐμαυτὴν τῇσδ' ἀπὸ στύφλου πέτρας,
ὅπως πέδω σκήψασα, τῶν πάντων πόνων
ἀπηλλάγην; κρεῖσσον γὰρ εἰσάπαξ θανεῖν,
ἢ τὰς ἀπάσας ἡμέρας πᾶσχειν κακῶς.

750

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ἦ δυσπετῶς ἂν τοὺς ἐμοὺς ἄθλους φέροις,
755 ὅτῳ θανεῖν μὲν ἐστὶν οὐ πεπρωμένον
αὕτη γὰρ ἦν ἂν πημάτων ἀπαλλαγὴ
νῦν δ' οὐδέν ἐστι τέρμα μοι προκείμενον
μόχθων, πρὶν ἂν Ζεὺς ἐκπέσῃ τυραννίδος.

755

744. ἰὼ ἰὼ M. 1. Rob.—ἔ ἔ bis tantum Regg. A. B. E. G. H. Colb. 1. 2. M. 1. Ar. Med. Brunck. Blomf., sed quater cum rell. codd. Ald. Rob. Turn. Vict. Glasg. Schütz. ἔ ἔ αἶ αἶ Reg. D. ἔ ἔ φεῦ φεῦ Viteb.

745. σὺ δ' ἂν Rob.—κἀναμυχθίζῃ Ald. Rob. Turn. Vict. κἀναμοχθίζῃ Colb. 1. Viteb. var. lect. in cod. Reg. ap. Brunck.

746. δράσοις Ald. Rob.—ῥτ' ἂν Viteb.

747. τοι Colb. 1. Ald. Rob.

748. δυσχείμαρον Ald. Rob.—τε Regg. E. G.—πέλαγον Reg. D.—ἀτείρας codd. ap. Turn.

750. ἀποστύφλου Ald. Rob. ἀπὸ

στύφλου Turn. Vict. Eadem varietas est Eur. Iph. T. 1395. ed. Seidl.

751. πεδοσκήψασα marg. Ms. ap. Morell.

752. εἰς ἀπαξ Ald. Rob. Blomf.—Similes sententias collegit Erf. ad Soph. Antig. 459.

754. ἂν omittit Rob.—φέρεις Colb. 2. Vienn. D.

755. ἐνεστι M. 2. Ar.

756. ἂν ἦν Vienn. C. Colb. 2. M. 1. 2. Guelph. ἦν μοι Rob.

757. τέρμα τὸ πρ. Rob. τέρμα πρ. Vienn. B. D.

758. ἐκπέσοι Vienn. A. C. Colb. 2. M. 1. Ven. 2. Guelph.

ΙΩ.

ἥ γάρ ποτ' ἐστὶν ἐκπεσεῖν ἀρχῆς Δία ;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

760 ἦδοι' ἂν, οἶμαι, τήνδ' ἰδοῦσα συμφορὰν.

ΙΩ.

πῶς δ' οὐκ ἂν, ἥτις ἐκ Διὸς πάσχω κακῶς ;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ὥς τοίνυν ὄντων τῶνδ' εἰ σοὶ μαθεῖν πάρα. 760

ΙΩ.

πρὸς τοῦ τύραννα σκῆπτρα συληθήσεται ;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

αὐτὸς πρὸς αὐτοῦ κenoφρόνων βουλευμάτων.

ΙΩ.

765 ποίῳ τρόπῳ ; σήμενον, εἰ μή τις βλάβη.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

γαμεῖ γάμον τοιοῦτον, ᾧ ποτ' ἀσχαλᾷ.

ΙΩ.

θέρστον, ἢ βρότειον ; εἰ ῥητὸν, φράσον. 765

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

τί δ' ὄντιν' ; οὐ γὰρ ῥητὸν αὐδοῦσθαι τάδε.

760. ἦδοιμ' ἂν vulg., versu Ioi continuato, qua re et sensus nexusque cum sequentibus tollitur, et versuum alternantium ordo turbatur, et forma solœca ἦδοιμι infertur ; has difficultates tollit emendatio Dawesii Misc. crit. p. 250., quam cum omnibus inde a Brunckio editoribus recepi, probatam etiam Porsono ad Eur. Phœn. 418. ἦδοίμαν M. 1. 2.—τάνδ' Vienn. B. D.—ἰδοῦσαν Colb. 2.

761. πῶς οὐκ Reg. N. Colb. 1.—κακὰ Reg. L. Rob.—De πῶς δ' οὐκ ἂν ; vid. Erf. ad Soph. Œd. R. 929.

762. μαθεῖν σοὶ M. 1. 2. Guelph. Barocc. Vienn. A. B. C. D. Ald. Rob. Pro μαθεῖν Schütz. γηθεῖν suspicatur scribendum esse, male.

764. πρὸς αὐτὸς αὐτοῦ M. 1. 2. Ar.—αὐτοῦ Ald. Rob.—κενόφρων Rob.

765. σήμενον ποίῳ τρόπῳ Ald. Rob.—Interrogationis notam male omittit Glasg.

766. γάμον τόνδ' Rob.

768. οὐδὲ γὰρ Colb. 1.—οὐ γὰρ θεμιτὸν ex conjectura reposuit Brunck., quem sequitur Schütz., ut evitetur et ejusdem vocabuli repetitio et pleonasmus in ῥητὸν αὐδοῦσθαι, pessime. Vulg. post Herm. ad Orph. Argon. 926. Schæf. ad Soph. Philoct. 847. et Voss. cur. Æschyl. p. 9. defendi Comment. Æsch. p. 6.—τόνδε Colb. 1. τόδε Regg. G. H. Colb. 2. Ven. 1. M. 1. Guelph. Barocc. Rob., quod prætulit Blomf., sine causa.

ΙΩ.

ἥ πρὸς δάμαρτος ἐξανίσταται θρόνων;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

770 ἡ τέξεταιί γε παῖδα φέρτερον πατρὸς.

ΙΩ.

οὐδ' ἔστιν αὐτῷ τῆσδ' ἀποστροφὴ τύχης;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

οὐ δῆτα, πρὶν ἔγωγ' ἂν ἐκ δεσμῶν λυθῶ.

770

ΙΩ.

τίς οὖν ὁ λύσων σ' ἔστιν ἄκοντος Διός;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

τῶν σῶν τιν' αὐτὸν ἐκγόνων εἶναι χρεῶν.

ΙΩ.

775 πῶς εἴπας; ἡ ἴμὸς παῖς σ' ἀπαλλάξει κακῶν;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

τρίτος γὰρ γένναν πρὸς δέκ' ἄλλαισιν γοναῖς.

ΙΩ.

ἥδ' οὐκ ἔτ' εὐξύμβλητος ἡ χρησμοδία.

775

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

καὶ μηδὲ σαυτῆς ἐκμαθεῖν ζῆτει πόρους.

771. τίς ἀποστροφὴ Vienn. B.

772. πλὴν ἔγωγ' ἂν Med. Guelph. Barocc. Vienn. C. πρὶν ἂν ἔγωγ' Vienn. A. Ald. Rob. πρὶν ἔγωγ' ἂν Regg. A. B. et cum rell. codd. Turn. Vict., quod cum Schütz. et Glasg. (ubi tamen obelus adjectus est) recepi, πρὶν enim hic non minus longum est, quam v. 479., ad quem vid., quod ignorans Brunck. ex conjectura reposuit πρὶν γ' ἂν ἐκλυθῶ δεσμῶν ἐγώ, Blomf. ex Pauwii emendatione πρὶν γ' ἔγωγ' ἂν, in nota tamen praefert legere πρὶν ἂν ἔγωγ' ἂν, cujus tamen mox eum pœnitet, ab Elmsleio monitum, geminatum ἂν cum subjunctivo nunquam conjungi. [πλὴν ἔγωγ' ὅταν δεσμῶν λυθεῖς Elmsl. p. 238. — Ex Addend.]—λυθεῖς Med. Rob., quod receperunt Glasg. Schütz. Blomf., signo interruptæ orationis apposito; male, nam et alterius lectionis auctoritas

major est, neque verba Ius interrogationis vehementer et celeriter irruentis indolem præ se ferunt.

773. σ' deest Regg. G. K. Med. Colb. 1. 2. Med. 1. 2.

774. αὐτῆς elegantius fore videtur Brunckio et Buttlero, sine causa. — χρεῶν codd. ap. Turn.

775. ἡ ἴμὸς σε παῖς Vienn. B. — σ' deest Colb. 1. 2. Ald.

776. τρίτος δέ codd. ap. Turn. Ald. Schol. B. — πρὸς δέ κ' Ald. — ἄλλαισι Vienn. A. Ald. Rob. Turn. ἄλλησι Viteb. Vienn. C. ἄλλησιν Reg. G. Colb. 1. Guelph.

777. οὐκ' ἔτ' Vienn. A. B. C. D. Turn. Vict. — εὐξύμβλωτος Guelph.

778. [καὶ μὴ γε legi jubet Elmsl. ad Soph. Œd. Col. 1432., male. Καὶ μηδὲ est: und—auch nicht.—Ex Addend.] σαυτῆς τ' Med. Colb. 1.

ΙΩ.

μή μοι προτείνων κέρδος, εἴτ' ἀποστέρει.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

780 δυοῖν λόγοιν σε θατέρω δωρήσομαι.

ΙΩ.

ποίοιν πρόδειξον, αἵρεσίν τ' ἐμοὶ δίδου.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

δίδωμ'· ἐλοῦ γὰρ ἢ πόνων τὰ λοιπά σοι 780

φράσω σαφηνῶς, ἢ τὸν ἐκλύσοντ' ἐμέ.

ΧΟΡΟΣ.

785 τούτων σὺ τὴν μὲν τῇδε, τὴν δ' ἐμοὶ χάριν
θέσθαι θέλησον, μὴδ' ἀτιμάσης λόγους·

καὶ τῇδε μὲν γέγωνε τὴν λοιπὴν πλάνην,

ἐμοὶ δὲ τὸν λύσοντα· τοῦτο γὰρ ποθῶ. 785

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ἐπεὶ προθυμεῖσθ', οὐκ ἐναντιώσομαι

τὸ μὴ οὐ γεγωνεῖν πᾶν ὅσον προσχρῆζετε.

790 σοὶ πρῶτον, Ἴοϊ, πολύδονον πλάνην φράσω,

ἣν ἐγγράφου σὺ μνήμοσιν δέλτοις φρενῶν.

ὅταν περάσης ρεῖθρον ἡπίερον ὄρον, 790

780. δυοῖν Regg. A. B. Vienn. A. B. C. D. Colb. 1. 2. M. 1. Ven. 1. Guelph. δυεῖν, quod magis atticum sit, ex Turn. Vict. receperunt Brunck. Glasg. Schütz. Blomf., perperam, omnibus enim fere locis, ut hic, plurimi libri in δυοῖν consentiunt, ut Prom. 869. Pers. 733. Agam. 1385. Choeph. 301. 1040. Eum. 422. 690. cf. Comment. Æsch. p. 20. sq.—θάτερον Colb. 1.—δωρήσομαι Ald.

781. Interrogationis notam post ποῖον in vitis libris male ponunt Brunck. Schütz.

782. ἢ omittit Colb. 2.

783. φράσαι Rob. — ἐκλύοντά με codd. ap. Turn. ἐκλύσοντά με Vienn. A. C. Schütz. male, ἐκλύσονται ἐμέrell. libri omnes, et sic Brunck. Glasg. Blomf. recte, opponitur enim præcedentibus.

784. ἐμὴν χάριν Reg. L. M. 1.

785. οἴκουσ suprascr. λόγους Viteb. [λόγους emendat Elmsl. ad Soph. Œd. Col. 50., quod non est necessarium.—Ex Addend.]

786. τῇδε μὲν Ar.

787. λύσοντά σε, τοῦτο Reg. H. Barocc. Ald.—γὰρ νῦν ποθῶ Vienn. B. D. Ald.

789. οὐ omittunt Regg. K. L. Colb. 2. M. 1. 2. Guelph. Ven. 2. Ar. Vienn. A. C. Rob. et cum his Schütz., male, οὐ ne potest quidem h. l. abesse. v. Herm. de ellipsis et pleon. p. 219. in Mus. ant. stud. vol. 1.

790. πολύδονον codd. ap. Turn.

791. μνήμοσι Guelph. Vienn. A. B. C. Ald. Rob. Turn.

792. ὄρων Ald.—Multi sunt de fluvio, qui continentis terminus dicatur, Voss. epist. mythol. vol. II. ep. XVII.

πρὸς ἀντολὰς φλογᾶπας ἡλιοστιβεῖς
* * * * *

- πόντου περᾶσα φλοῖσβον, ἔστ' ἂν ἐξίκη
795 πρὸς Γοργόνηα πεδία Κισθίνης, ἵνα
αἱ Φορκίδες ναίουσι θηναῖαι κόραι
τρεῖς κυκνόμορφοι, κοινὸν ὄμμ' ἐκτεμνέαι, 795
μονόδοντες, αἷς οὐθ' ἥλιος προσδέρεται
ἀκτῖσιν, οὐθ' ἡ νύκτερος μήνη ποτέ.
800 πέλας δ' ἀδελφαὶ τῶνδε τρεῖς κατὰπτεροι,
δρακοντόμαλλοι Γοργόνες βροτοστρυγεῖς,
αἷς θνητὸς οὐδεὶς εἰσιδὼν ἔξει πνοάς· 800
τοιοῦτο μὲν σοι τοῦτο φρούριον λέγω.
ἄλλην δ' ἀκουσον δυσχερῆ θεωρίαν·
805 ὀξυστόμους γὰρ Ζηνὸς ἀκραγεῖς κύνας
γρύπας φύλαξαι, τόν τε μουνῶπα στρατὸν
Ἀριμασπὸν ἵπποβάμον', οἱ χρυσόρρυτον 805
οἰκοῦσιν ἀμφὶ νᾶμα Πλούτωνος πόρου·

et Herm. obs. crit. p. 29. sqq., quorum ille Phasin, hic Bosporum Cimmericum innui putat.

793. ἀνατολὰς M. 1. 2. Vienn. A. B. C. D. vid. eandem diversitatem v. 709. — φλογᾶπας Ald. φλογᾶπας rell. libri omnes, sed φλογᾶπας metri causa scribendum esse, recte vidit Pauw., quem sequuntur Schütz. Blomf. — Post hunc versum aliquid excidisse, primus recte vidit Brunckius, et Ius quidem errores per Asiam hic narratos fuisse, suspicantur Voss. et Herm. ll. cc. Vel quatuor versus, vel undecim, vel etiam plures eadem ratione excidisse putat Lachm. de mens. trag. p. 20.

794. πόντον Ven. 1. Guelph. Ald.

795. Κισθίνης Reg. A. Med. et suprascr. in Reg. B. Brunck. Glasg. Schütz. Blomf. Κισθίνης Viteb. Κισθίνης Colb. 2. Κισθίνης Turn. Vict. Σκυθίνης Vienn. C. Colb. 1. M. 2. Σκυθίνης Regg. G. K. L. M. 1. Guelph. Ar. Ox. Ald. Rob. Κωνήτης emendat Prom.

Voss. 1. l. p. 144., Σινδίκης Herm. obs. crit. p. 35. In re tam incerta nihil decerno.

797. ὄμμα κεκτεμνέαι Ald. Rob.

798. τὰς Vienn. B. D. Ald.

801. δρακοντομάλοι Ald.

802. ἐνητῶν Regg. K. L. Ven. 2.

803. τοιοῦτον Guelph. Viteb. Ald. [τοιοῦτον ἐν σοι conjecit Elmsl. in Edinb. Review T. xvii. p. 239. τοιόνδε μὲν σοι Blomf. ad Agam. 306. Vid. quæ ad hunc Agamemnonis versum a me monita sunt.—Ex Addend.]

805. ἀκραγγεῖς Reg. H. codd. ap. Turn. Ald.

806. γύπας Guelph.—φύλαξον Rob. φύλαξον Ald.—τόν γε Viteb.—μονῶπα Colb. 2. Eustath. ad Dionys. 31. μουνῶ πανστρατὸν Reg. E. Barocc. Ald.

807. Ἀριμασπῶν Viteb. — ἵπποδάμον' Ox. Ald. — οἱ καὶ χρ. Colb. 1. M. 1.

808. πόρον Reg. G. Med. M. 1. 2. Rob. et suprascriptum in Colb. 2.

- τούτοις σὺ μὴ πέλαζε. τηλουρὸν δὲ γῆν
 810 ἥξεις κελαινὸν φῦλον, οἱ πρὸς ἡλίου
 ναίουσι πηγαῖς, ἔνθα ποταμὸς Αἰθίοψ.
 τούτου παρ' ὄχθας ἔρφ', ἕως ἂν ἐξίκη
 καταβασμὸν, ἔνθα Βυβλίνων ὄρων ἄπο
 ἴησι σεπτὸν Νεῖλος εὖποτον ῥέος. 810
- 815 οὗτός σ' ὁδώσει τὴν τρίγωνον ἐς χθόνα
 Νειλῶτιν, οὗ δὴ τὴν μακρὰν ἀποικίαν,
 Ἰοῖ, πέπρωται σοί τε καὶ τέκνοις κτίσαι. 815
 τῶν δ' εἴ τι σοὶ ψελλόν τε καὶ δυσεύρετον,
 ἐπαναδίπλαζε, καὶ σαφῶς ἐκμάνθανε
- 820 σχολὴ δὲ πλείων ἢ θέλω πάρεστί μοι.

ΧΟΡΟΣ.

- εἰ μὲν τι τῇδε λοιπὸν ἢ παρειμένον
 ἔχεις γεγωνεῖν τῆς πολυφθόρου πλάνης, 820
 λέγ'· εἰ δὲ πάντ' εἴρηκας, ἡμῖν αὖ χάριν
 δὸς ἥντιν' αἰτούμεσθα, μέμνησαι δέ που.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

- 825 τὸ πᾶν πορείας ἥδε τέρμ' ἀκήκοεν.
 ὅπως δ' ἂν εἰδῇ μὴ μάτην κλύουσά μου,
 ἃ πρὶν μολεῖν δεῦρ' ἐκμεμόχθηκε, φράσω, 825

Guelph., quod recepit Blomf., com-
 mate post νᾶμα posito, ut Πλούτωνος
 πόρον ejus appositio sit; male. Illa
 per genitivum circumscriptio tragicis
 maxime est frequentata. v. Herm. de
 ellips. et pleon. p. 206. Erf. ad Soph.
 Antig. 420. ed. min. Schwenk. ad
 Æsch. Eum. 363.

809. σὺ μὲν Ald. — τηλουργὸν
 Med.

812. ἐξίκη suprascr. ois Vienn. C.
 ἐξίκοις Guelph. ἐξίης Ox. Barocc. Ven.
 1. Ald.

813. Βιβλίνων Med. Colb. 2. M. 1.
 Ar.—ὕρεων Codd. ap. Turn.

814. σεμνὸν Reg. A. Colb. 2. —
 κείλος Ald.—εὖποτος Reg. C. Turn.

815. σ' om. Ald. δ' ὁ δώσει Reg. L.
 M. 1.

816. ἀποκίαν Vict. errore typogra-
 phico, qui in edd. Cant. Stanl. Butl.
 transiit.

817. τε om. Rob.—κτίσαι suprascr.
 ἡ Vienn. B. D.

820. πλέον Ox.—ἡ θέλεις Ox. Ald.
 εἰ θέλεις Guelph. Vienn. A. C.

821. εἰ μὲν τοι Viteb.

822. πολυφθόρου Regg. H. K. L.
 Rob.—τύχης suprascr. πλάνης Regg.
 H. K. L.

824. αἰτούμεθα Colb. 1. M. 2. Ald.

827. ἐκμεμόχθηκε Guelph. ἐκμεμύ-
 χθηκεν invitis libris Glasg. Blomf.
 vid. ad v. 612.

- τεκμήριον τοῦτ' αὐτὸ δοὺς μύθων ἐμῶν.
 ὅχλον μὲν οὖν τὸν πλείστον ἐκλείψω λόγων,
 830 πρὸς αὐτὸ δ' εἶμι τέρμα σῶν πλανημάτων.
 ἐπεὶ γὰρ ἦλθες πρὸς Μολοσσὰ δάπεδα,
 τὴν αἰπύνωτόν τ' ἄμφι Δαδώνην, ἵνα 830
 μαντεῖα θῶκός τ' ἐστὶ Θεσπρωτοῦ Διὸς,
 τέρας τ' ἄπιστον, αἱ προσήγοροι δρύες,
 835 ὕφ' ἧν σὺ λαμπρῶς κοῦδὲν αἰνικτηρίως
 προσηγορεύθης ἢ Διὸς κλεινὴ δάμαρ
 μέλλουσ' ἔσεσθαι τῶν δὲ προσσαίνει σέ τι; 835
 ἐντεῦθεν οἰστρήσασα τὴν παρακτίαν
 κέλευθον ἦξας πρὸς μέγαν κόλπον Ῥέας,
 840 ἅφ' οὗ παλιμπλάγκτοισι χεῖμάξῃ δρόμοις
 χρόνον δὲ τὸν μέλλοντα πόντιος μυχός,
 σαφῶς ἐπίστασ', Ἴόνιος κεκλήσεται, 840
 τῆς σῆς πορείας μνήμα τοῖς πᾶσι βροτοῖς.
 σημειᾷ σοι τάδ' ἐστὶ τῆς ἐμῆς φρενὸς,
 845 ὡς δέρεται πλέον τι τοῦ πεφασμένου.

828. τοῦ ταυτὸ Ald.

829. τῶν πλείστων Garb. et supra-
 scr. in Colb. 2.

831. δάπεδα dedit Blomf. ex sententia Por-
 soni, qui ad Orest. 324. aut δάπεδα
 hic præter morem primam producere,
 aut γάπεδα scribendum esse dicit,
 quod testimonio Stephani Byz. v. Γῆ
 satis est verisimile, nec tamen quid-
 quam mutare sum ausus.

832. αἰπύνωτον Guelph.

833. θῶκος invitis libris Brunck.
 Glasg. Schütz. Blomf. vid. ad v. 280.
 —τ' deest Colb. 1.

835. ἅφ' ἧν Colb. 2. Guelph.

836. προσηγορήθης Reg. H. Colb. 1. 2.

837. ἔσεσθαι τῶνδε Regg. G. H. K.
 L. Vienn. A. B. C. D. Colb. 2. M. 1.
 Guelph. Ald. Rob. ἔσθαι τῶνδε Ba-
 rocc. ἔσεσθαι τῶν δὲ Regg. C. E. Ar.
 M. 1. Blomf., qui vertit: *quoniam et hisce*
oraculis gratum aliquod tibi inerat,
sensu non satis apto. Plurimorum

librorum lectionem ego quoque recepi,
 sed adjecto in fine versus interroga-
 tionis signo, quod habet M. 1. Vulg.
 ἔσεσθ', εἰ τῶνδε habent Brunck.,
 Schütz., Glasg., hic tamen obelo ad-
 dito. [Eandem, quam dedi lectionem,
 commendavit etiam Erfurd. ad Soph.
 Aj. p. 517. ed. maj.—*Ex Addend.*]—
προσσαίνεις ἔτι Colb. 1. Guelph.

839. ἦξας Schol. A. B., quod præ-
 fert Abresch.

840. πολυπλάγκτοις Vienn. A. B.
 C. D. Ar. Reg. K. M. 1. Bigot. codd.
 ap. Steph. Schol. B. Rob.—*χεῖμάξῃ*
 Ald. Rob. Turn. Vict.

842. κληθήσεται vulg. sed κεκλήσε-
 ται Regg. A. B. H. K. L. Ar. Viteb.
 Colb. 1. 2. Ven. 2. M. 1. 2. codd. ap.
 Turn., quod, ut Atticis poetis magis
 usitatum, receperunt Brunck. Glasg.
 Schütz. Blomf., quos propter librorum
 auctoritatem sequor.

843. πᾶσιν invitis libris Glasg. Blomf.

844. σημειᾷσι Guelph.

- τὰ λοιπὰ δ' ὑμῶν τῇδ' ἑς κοινὸν φράσω,
 ἑς ταυτὸν ἐλθὼν τῶν πάλαι λόγων ἵχνος. 845
 ἔστιν πόλις Κάναβος ἐσχάτη χθονὸς,
 Νείλου πρὸς αὐτῷ στόματι καὶ προσχώματι
 850 ἐνταῦθα δὴ σε Ζεὺς τίθησιν ἔμφρονα,
 ἐπαφῶν ἀταρβεῖ χειρὶ καὶ θίγων μόνον.
 ἐπώνυμον δὲ τῶν Διὸς γεννημάτων 850
 τέξεις κελαινὸν Ἐπαφον ὃς καρπώσεται
 ὄσσην πλατύρρους Νεῖλος ἀρδεύει χθόνα·
 855 πέμπτη δ' ἀπ' αὐτοῦ γέννα πεντηκοντάπαις
 πάλιν πρὸς Ἀργος οὐχ ἐκοῦσ' ἐλεύσεται
 θηλύσπορος, φεύγουσα συγγενῇ γάμον 855
 ἀνεψιῶν οἱ δ' ἐπτοημένοι φρένας,
 κίρκοι πελειῶν οὐ μακρὰν λελειμμένοι,
 860 ἥξουσι θηρεύσοντες οὐ θηρασίμους
 γάμους, φθόνον δὲ σωμάτων ἔξει θεός·

848. ἐστὶ Ald. Rob. Turn.—πολὺς Ald. Rob.—κῶναβος Ald.

849. Hunc versum sequenti ponit Colb. 1.—πρὸς χώματι Ald.

850. τιθεῖσιν Med.

851. θήγων Vienn. D. θιγῶν ex Abreschii sententia, qui et ἐπαφῶν vult, dederunt Glasg. Blomf. sine causa. cf. etiam Wunderl. p. 150.

852. τοῦ Διὸς Reg. L.—θιγμάτων ex Peyraredi conjectura, Valckenario probata ad Phœniss. 639. receperunt Brunnck. et Schütz., ut haberet ἐπώνυμον Ἐπαφον, quo referretur, sed hac lectione ἐπώνυμα non magis quam vulgata explicatur, quam patet ad præcedens ἐπαφῶν referendum esse; ipsa autem illa contractatio simul γέννημα erat, nulla igitur est mutandi causa. Eadem ratione vulg. tuetur Wunderl. p. 148. sqq.

853. καρπώσαιο Rob.

854. πλατύρρου Ald.

855. πέπτη M. 2.—πεντηκοντάπαις Colb. 2. M. 1. Ald. Turn. Brunnck. Blomf., apud quem vide grammaticorum de hac re loca.

857. θηλύσπορον Guelph. Ald.

858. ἐπτοημένοι Guelph. ὅδε πτοημένοι Ald.

860. θηρεύοντες Colb. 1.

861. Admodum vexavit hic locus interpretes; et quæ quidem Heyn. ad Apollodor. p. 273. et Siebelis diatrib. de Æsch. Pers. p. 118. ad eum explicandum protulerunt, suis locis inspiciantur; Brunnck. emendavit: φθόνον δὲ σώμαθ' ὧν ἔξει θεὸς, Πελασγία δεδέξεται θηλυκτόνφ Ἀρεὶ δαμέντων, quod nemini probari potest. Schütz. vulgata: retinet explicans: *Deus autem corpora iis invidabit, h. e. vita eos privabit, eaque corpora ipsorum Pelasgia tellus accipiet cæde muliebri domitorum*, in quibus quam violenta sit explicatio genitivi δαμέντων, nemo non videt. Butler. puncto post δέξεται posito, vertit: *Deus iis invidabit corpora (ea vero Pelasgia terra recipiet) femineo ferro domita*, quo sensu δαμένα poni debuisse patet. Blomf. Pauwii emendationem δαμέντας in textum recepit. Herm. obs. crit. p. 40. explicat: *faciet Deus invidiam filiabus*

- Πελασγία δὲ δέζεται, θηλυκτόνῳ 860
 Ἀρει δαμέντων νυκτιφρουρήτῳ θράσει·
 γυνὴ γὰρ ἄνδρ' ἕκαστον αἰῶνος στερεῖ,
 865 δίθηκτον ἐν σφαγαῖσι βάψασα ξίφος·
 τοιάδ' ἐπ' ἐχθροὺς τοὺς ἐμοὺς ἔλθοι Κύπρις.
 μίαν δὲ παίδων ἥμερος θέλξει, τὸ μὴ 865
 κτεῖναι σύνευνον, ἀλλ' ἀπαμβλυθῆσεται·
 γνωμῶν δυοῖν δὲ θάτερον βουλήσεται,
 870 κλύειν ἀναλκις μᾶλλον, ἢ μισαιφόνος·
 αὕτη κατ' Ἀργος βασιλικὸν τέξει γένος.
 μακροῦ λόγου δεῖ ταῦτ' ἐπεξελθεῖν τορῶς. 870

Danai propter caesa sponsorum corpora, eaque invidia Pelasga terra laborabit, quae cum praecedentibus minus cohaerere perspicuum est, repetit tamen eandem explicationem ad Vig. 753. quamquam mutavit jam sententiam ad Vig. p. 728. Aptissime omnia cohaerere videntur, loco ita explicato: Venient juvenes captantes nuptias non captandas, sed Deus ipsis corpora puellarum invadebit, easque Pelasgia excipiet (patet enim, ad δέζεται accusativum ex praecedente σωμάτων supplendum esse), interfectis illis ferro muliebri, δαμέντων enim genitivus absolutus est, omisso αὐτῶν, cujus ellipsoes exempla habet Schaeff. ad Lamb. Bos. p. 50. cf. Soph. Ant. 909. Electr. 1340. Eur. Iph. Taur. 1043. Electr. 1146. [Ut meam hujus loci explicationem non defendam, multo tamen infeliciores est ea, quam profert Reisig. cens. p. 237.; σωμάτων enim de virorum corporibus accipi vult, deinde eadem σώματα ad δέζεται supplet, et mox etiam σώματα αὐτῶν δαμέντων construit. Ex qua explicatione v. 861. non intelligere me fateor, quamquam versu eum germanico reddidit: Gram wird ihrem Körper seyn ein Gott. Reliqua intelligo: Pelasgia corpora eorum recipiet, postquam interfecti erunt a mulieribus. Sed quis unquam narraverit, Danaides primum

conjuges interfecisse, deinde interfectorum corpora secum in Pelasgiam abstulisse, non magis scio, quam quo consilio hoc facere potuerint. — *Ex Addend.]*

863. δαμέντα M. 1. — νυκτιφρουρήτῳ Reg. G.

866. ἐς ἐχθροὺς Med. Colb. 1. M. 2. Ven. 2. Viteb. Ar. Reg. N. Rob. — ἐέλθοι Colb. 2.

867. τὸ μὴ οὐ Brunck. ex conjectura, quae refutatione non eget.

868. σύνευνον Turn. Vict. Glasg. ξύνευνον Brunck. Schütz. Blomf. — ἀπαμβλυθῆσεται M. 1. 2. ἀπαμβληθήσεται Guelph. ἐπαμβλυθῆσεται Rob.

869. γνωμῶν Ald. Turn. Vict., sed duo posteriores post γνωμῶν interpungunt. γνώμαιν Regg. A. B. H. Guelph. codd. ap. Turn. Rob. Brunck. γνώμην sequente puncto et distinctione post ἀπαμβλυθῆσεται sublata Regg. D. E. F. G. Ar. M. 1. 2. Med. Glasg. Schütz. Blomf., sed vulg. nihil offensionis habet, cf. Comment. Aesch. p. 20. — δυεῖν Vict. Brunck. Glasg. Schütz. vid. ad v. 780. — θατέραν Reg. A. et suprascr. in B.

871. βασιλικὸν Ald. — ἔξει Guelph. Barocc. Ald.

872. λόγου δὴ Barocc. λόγου δὲ suspicatur Schütz., male. — ταῦτα ἐξελεῖν Reg. H. ταῦτ' ἐξελεῖν Rob. ταῦτά τ' ἐξελεῖν Guelph. Mosq. 2.

- σπορᾶς γε μὴν ἐκ τῆσδε φύσεται θρασὺς
τόξοις κλεινός, ὃς πόνων ἐκ τῶνδ' ἐμὲ
875 λύσει. τοιόνδε χρησμὸν ἡ παλαιγενὴς
μήτηρ ἐμοὶ διῆλθε Τιτανὶς Θέμις·
ὅπως δὲ χῶπῃ, ταῦτα δεῖ μακροῦ χρόνου 875
εἰπεῖν, σύ τ' οὐδὲν, ἐκμαθοῦσα, κερδανεῖς.

ΙΩ.

- ἐλελελελεῦ,
880 ὑπό μ' αὖ σφάκελος καὶ φρενοπληγεῖς
μανίαι θάλπουσ', οἷστρου δ' ἄρδεις
χρίει μ' ἄπυρος 880
καρδία δὲ φόβῳ φρένα λακτίζει.
τροχοδινεῖται δ' ὄμμαθ' ἐλίγδην,
885 ἔξω δὲ δρόμου φέρομαι, λύσσης
πνεύματι μάργω, γλώσσης ἀκρατῆς·
θολεροὶ δὲ λόγοι παίουσ' εἰκῇ 885
στυνγνῆς πρὸς κύμασιν ἄτης.

ΧΟΡΟΣ.

- ἦ σοφός, ἦ σοφός [ῆν], 887 στρ.

873. ἐκ τῆς Colb. 1. ἐκ τῶνδε Ven.
1. Barocc. καὶ τῶνδε Guelph.

874. κλεινοῖς Med. Ald. Rob.—ὃς
ἐκ πόνων τῶν ἐμὲ Reg. L. ὃς πόνων
τῶν ἐμὲ Colb. 1. ὃς ἐκ πόνων τῶνδε
με Reg. H. M. 1. 2. Vienn. A. C.
ὃς τῶνδ' ἐκ πόνων ἐμὲ Vienn. B. D.

875. λύσει γε M. 1.

876. ἐμῇ Reg. K. Guelph. M. 1. 2.
Viteb. Barocc. et suprascr. oi Colb. 2.
—θεῶν pro θέμις Guelph.

877. ὅπως δὲ χ' ὕπῃ Ald. ὅπως χῶπῃ
Rob.—ταῦτα δὴ Reg. F. codd. ap.
Turn.—μακροῦ λόγου Vict. cod. ap.
Turn. Glasg. Blomf., cui tamen altera
lectio praefenda videtur.

878. σύ δ' Colb. 1.

879. ἐλελελελελεῦ M. 1. ἐλελε-
λελεῦ Ald. ἰὼ ἰὼ ἐλελελεῦ Rob. ἐλε-
λελελεῦ Turn. Vict. ἐλελεῦ ἐλελεῦ
praeeunte Pauwio Glasg. Schütz.

Blomf., sed non video, cur in anapæstos
digeri debeat exclamatio; vid. v. 136.

880. φρενοβλαβεῖς Guelph. Lips. 2.
Vienn. B. D.

881. θάλπουσιν Vienn. B. D. Ald.
—οἷστρου τ' Barocc.—ἄρσις Guelph.

882. ἄπειρος Guelph.

883. καρδία M. 2. Vict. Cant. φρένα
φόβῳ Viteb. Colb. 1. M. 1. Ald. φόβῳ
λακτίζει φρένα Rob.

884. γ' ὄμμαθ' Rob.

887. παίουσ' Med. Reg. L. παίουσ'
Reg. K. παίουσιν Guelph.

888. στυνγοῖς M. 1. 2. Reg. L.
Vienn. A. C.

889. Non respondent hic et qui se-
quitur versus antistrophicis, quare
Brunck, Glasg. Schütz. Blomf. v. 897.
lacunæ signum posuerunt, sed in stro-
pha vitium quæro, omisso enim ῆν,
quo facile caremus, et ejectis vocabu-

- 890 ὃς πρῶτος [ἐν γνώμα] τόδ' ἐβάστασε
καὶ γλώσσα διεμυθολόγησεν,
ὡς τὸ κηδεῦσαι καθ' ἑαυτὸν ἀριστεύει μακρῶ· 890
καὶ μήτε τῶν πλούτῳ διαβρυπτομένων,
μήτε τῶν γέννα μεγαλυνομένων
895 ὄντα χερνήταν ἐραστεῦσαι γάμων.
μήποτε μήποτε μ' ἀντ.
ὦ Μοῖραι λεχέων Διὸς 895
εὐνάτειραν ἴδοιθε πέλουσαν·
μηδὲ πλασθεῖν γαμέτα τινὶ τῶν ἐξ οὐρανοῦ.
900 ταρβῶ γὰρ ἀστεργάνορα παρθενίαν
εἰσορᾶσ' Ἴου γάμῳ δαπτομέναν
δυσπλάνοις Ἡρας ἀλατείαις πόνων. 900

lis ἐν γνώμα, quæ ad explicandum ἐβάστασε facile addi poterant, omnia sibi optime respondent, quare hæc uncis inclusi. Illa ἐν γνώμα absunt jam a cod. Farn. ex emendatione Triclinii, his additis: περισσὸν ἦν ἐνταῦθα τὸ ἐν γνώμα.—διὸ ἐξεβλήθη παρ' ἐμοῦ. ὅμοιον γὰρ χρῆ εἶναι τὸ κῶλον τῷ τῆς ἀντιστροφῆς. Simile quid in mentem venerat Monkio, qui Censuræ Trimestris T. v. p. 226. conjicit: ὃς γνώμα τόδ' ἐβάστασε, quod tamen minus placet.

892. ἀριστεύειν Guelph. Ald.

894. γένει M. 2.

895. ὄντα deest Guelph.—χερνήτα Ar.—γάμων ut spurium ejiciunt Glasg. Schütz. Blomf., quia non magis sit necessarium, quam in antistrophico πόνων, quod æque eliminant. Sed γάμων quidem hic non est otiosum, πόνων autem quatenus abundet, dijudicari nequit, quia reliqua verba illic corrupta sunt, quare utrumque retinui.

896. Alterum μήποτε abest a Reg. G. Ar. Colb. 1. μήποτε μήποτ' ὦ Regg. H. K. Barocc. M. 1. 2. Vienn. C. Ald.

897. λεχέων om. Reg. L. Διὸς om. Ald. Turn. Barocc. Reg. C. Διὸς λεχέων Vienn. A. B. C. D.

898. ἴδοιθε M. 1. Ven. 2. ἴδοισθέ με Vienn. B. D.—πρίουσιν Reg. L.

899. πλαθεῖν Barocc. Med. sed suprascr. σ, illam tamen formam receperunt Brunck. Glasg. Blomf. eademque melior videtur Porsono ad Hec. 884.—ἐν γαμέτῃ M. 1. Guelph. Ald. Rob. Turn. Vict., quod metrum respuit.

900. ἀστεργάνορα Ald.

901. μεγάλῳ Ald. Vulg. γάμῳ corruptum esse, et sensus docet, qui nullus est, et metrum, quod strophico non respondet; χρῶα δαπτομέναν suspicatur Brunck., μέγα δαπτομέναν reposuerunt Schütz. et Blomf. Verbum aliquod latere puto, a μεγα compositum, quod apprime conveniat strophico μεγάλυνομένων, nam et in δαπτομέναν variant libri, δ' ἀπτομέναν enim habet Ald., δαπανομέναν Colb. 1. δαπανομέναν codd. ap. Turn. Interea vulgatam intactam reliqui.

902. δυσπλάνοις Barocc. Bigot. codd. ap. Turn. et recentiores edd. omnes. δυσπλάγχνας Colb. 2. M. 1. δυσπλάγχνοις Vienn. A. C. Rob. δυσπλάγχνοις Turn. Vict. δυσπλάγχνοις Ald. vid. ad v. 577. 587.—ἀλατίαισι M. 1. Ald. ἀλατῖαισιν Turn. ἀλατεῖαισι Vienn. A. B. C. D. Rob. Vict.—πό-

ἐμοὶ δ' ὅτι μὲν ὁμαλὸς ὁ γάμος ἐπαῶδ.

ἄφοβος, οὐ δέδια μὴδὲ κρείσσοναν

905 θεῶν ἔρως ἄφυκτον ὄμμα προσδέρκοιτό με.

ἀπόλεμος ὅδε γ' ὁ πόλεμος, ἄπορα πόσιμος

οὐδ' ἔχω τίς ἂν γενοίμαν.

905

τὰν Διὸς γὰρ οὐχ ὀρῶ μῆτιν ὅπα φύγοιμ' ἔν.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ἦ μὴν ἔτι Ζεὺς, καίπερ αὐθάδης φρενῶν,

910 ἔσται ταπεινὸς, οἷον ἐξαρτύεται

γάμον γαμεῖν ὃς αὐτὸν ἐκ τυραννίδος

θρόνων τ' αἴστον ἐκβαλεῖ· πατρὸς δ' ἀρὰ

910

νων, quod abest a Reg. C. et Turn., a Glasg. Schütz. Blomf. ejectum esse, ad strophicum jam monitum est. Brunck. in χολῶ mutandum esse putat.

903. Hanc epodum Lachm. de chor. syst. p. 54. s. non sine mutationibus in stropham et antistropham divisit, quod ne quis faceret, recte jam cavit Herm. El. metr. p. 730. [Hanc epodum in stropham et antistropham distribui vult Elmsl. p. 240., ideoque stropham ita constituit: Ἐμοὶ δίδῃτι μὲν ὁμαλὸς ὁ γάμος, ἄφοβος, Οὐδὲ δέδια μὴδὲ κρείσσων θεῶν ἔρως ἄφυκτον ὄμμι * * * προσδράκοι με. Quod minime probandum est. — Ex Addend.] — ὁ abest Vienn. B. D.

904. οὐδὲ διὰ Rob. οὐδέ τι διακρεισσόνων Ven. 2. — θεῶν, quod omittit Reg. D. Schol. A. ejecit ex Musgravii sententia Blomf., quia κρείσσονων idem sit, quod θεοί, sed etiamsi interdum ita usurpatur, non sequitur, conjungi utrumque non posse. — ἔρως tanquam glossema delevit Schütz. probante Büttlero, quo facto quum ἄφυκτον ὄμμα nominativus fiat, sermonis venustatem simul deleri patet. — προσδέρκοισθε Ven. 1. Ox. Barocc. Ald. προσδέρκοι Vienn. A. C. Ar. Culb. 1. 2. Regg. G. H. M. 1. 2. Ven. 2. προσδράμοι Vienn. B. D. Reg. F. προσδάρκοι Med. προσδράκη Rob., unde προσδράκοι recepit Blomf., quia syntaxis aoristum

postulet, quod non intelligo. Hermannii emendationem, nescio ubi prolatam, commemorat Reisig. ad Ed. Col. p. 333. hanc:

μηδ' ἄφυκτον

κρείσσονων θεῶν ἔρως

ὄμμα με προσδρακείη.

906. εἰς ἄπορα Regg. D. F. G. K. L. Ar. Big. M. 2. Vienn. A. B. C. Rob. et Reg. ap. Spanh. ad Julian. p. 256., quod patet e glossa ortum esse.

907. γενοίμην Ald.

908. ὅπου Vienn. B. D.

909. αὐθάδης φρενῶν Regg. E. F. Mosq. 1. M. 1. Rob., quod receperunt Glasg. Blomf. αὐθάδης φρενῶν M. 2. Guelph. Turn. ita paullatim depravata videtur vulg. αὐθάδης φρενῶν, quam et Ald. Vict. Brunck. Schütz. habent.

910. τοῖον Rob., quod recepit Blomf., quamquam ille relativi usus notissimus est et ab ipso comprobatus aptissimo exemplo Herod. viii. 12. cf. Wytenb. ad Ecl. list. p. 347. [τοῖον ἐξαρτύεται ex Rob. præfert Elmsl. l. c. et in Mus. Crit. Cantabr. vi. p. 280. sed quamquam exempla ab eo allata Prom. 916. Soph. Aj. 560. Eurip. Hec. 905. apta sunt, non tamen probant, οἷον poni non posse. — Ex Addend.]

912. τ' deest Rob. — πατρός τ' Reg. L. Ven. 1. 2. Guelph. Vienn. A. B. C. D. Barocc. Ald. πατρὸς sine δ' Rob. — ἄρα Ald.

Κρόνου τότ' ἤδη παντελῶς κερανθήσεται,
ἦν ἐκπιτνῶν ἤρᾱτο δηναίων θρόνων.

- 915 τοιῶνδε μόχθων ἐκτροπὴν οὐδεὶς θεῶν
δύναιτ' ἂν αὐτῷ πλὴν ἐμοῦ δεῖξαι σαφῶς.
ἐγὼ τὰδ' οἶδα, χῶ τρέπω. πρὸς ταῦτά νῦν 915
θαρσῶν καθήσθω τοῖς πεδαρσίοις κτύποις
πιστὸς, τινάσσων χερσὶ πυρπνόον βέλος.
- 920 οὐδὲν γὰρ αὐτῷ ταῦτ' ἐπαρκέσει τὸ μὴ οὐ
πεσεῖν ἀτίμως πτώματ' οὐκ ἀνασχετά·
τοῖον παλαιστὴν νῦν παρασκευάζεται 920
ἐπ' αὐτὸς αὐτῷ, δυσμαχώτατον τέρας·
ὃς δὴ κεραννοῦ κρείσσον' εὐρήσει φλόγα,
925 βροντῆς θ' ὑπερβάλλοντα καρτερόν κτύπον·
θαλασσίαν τε γῆς τινάκτειραν νόσον
τρίαιναν, αἰχμὴν τὴν Ποσειδῶνος σκεδᾷ. 925
πταίσας δὲ τῷδε πρὸς κακῷ, μαθήσεται,

913. ποτ' codd. ap. Turn. Reg. C. τόδ' M. 2.

914. ἐκπίπτων Viteb. Colb. 2.

915. τοῖονδε suprascr. a Med.

917. ἐγὼ δὲ τὰδ' Viteb.

918. θαρρῶν Schol. θαρσείτω var. lect. in Mosq. 1.—καθείσθω Ald. Rob. —τόποις Schol. A.

919. πίστως Med. πυστὸς Schol. A. —τ' ἐν χερσίν vulg. χερσίν Colb. 1. Reg. G. M. 1. χερσὶ Reg. D. Ar. Viteb. χερὶ Reg. A. χερὶ Colb. 2.—πυρπνόον Med. Regg. B. G. Brunck. Schütz. πυριπνοῦν Colb. 1. M. 1. Vienn. B. D. Rob. πύρπνοον cum rell. codd. Ald. Turn. Vict., quod verum esse, docent etiam exempla hujus vocabuli, quæ Blomf. ad b. l. et Wunderl. obs. critt. p. 158. collegerunt. Sed hoc recepto, vulg. τ' ἐν χερσίν metri causa retineri non potest, idque obelo notavit Glasg. τινάσσων χερὶ πύρπνοον tacite correxit Fors. ad Hecub. 1125. quod recepit Blomf., sed facilius χερσὶ in χερσίν corrumpi potuit, idque quum librorum auctoritate

Prom.

firmetur recepi, cf. Wunderl. l. c. et Comment. Æsch. p. 12.

920. ἐπαρκέση Colb. 1.—οὐ in fine versus deest Regg. G. L. Colb. 2. M. 1. Mosq. 1. Ven. 2. Vienn. A. C. Ar., cum quibus omiserunt Schütz. Blomf. male, vid. ad v. 789.

921. εἰς πτώματ' M. 2.

922. παρασκευάζεται νῦν Guelph. Mosq. 1. Ald. Rob.

923. αὐτὸς ἐπ' αὐτῷ Rob. αὐτὸς ἐαυτῷ Mosq. 1. Reg. K. αὐτὸς αὐτῷ M. 1.

924. εὐρήσοι suprascr. in Colb. 2.

925. βροτῆς M. 1.—ὑπερβάλλοντα M. 1. ὑπέρβαλλον Mosq. 2.—κατε- ρὸν Ald.

926. τινάκτειραν νόσον non placet Schützio, qui suspicatur Æschylum scripsisse γῆς τινάκτηρ, ἐννόσων τρῖαι- ναν, sed similiter turbo dicitur νόσος Soph. Antig. 417. ubi apte nostrum locum advocat Erfurdt.

927. αἰχμὴ Guelph.—τοῦ Ποσ. Rob.

928. κακῶν Vienn. A. C. Med. Reg. K. Ven. 2. M. 1. 2.

ὅσον τό τ' ἄρχειν καὶ τὸ δουλεύειν δίχως.

ΧΟΡΟΣ.

930 σὺ θὴν ἂν χρηΐζεις, ταῦτ' ἐπιγλωσσᾷ Διός.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ἄπερ τελεῖται, πρὸς δ' ἂν βούλομαι λέγω.

ΧΟΡΟΣ.

καὶ προσδοκᾷν χρὴ δεσπόσειν Ζηνός τινα ; 930

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

καὶ τῶνδ' ἔξει δυσλοφωτέρους πόνους.

ΧΟΡΟΣ.

πῶς δ' οὐχὶ ταρβεῖς, τοιάδ' ἐκρίπτων ἔπη ;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

935 τί δ' ἂν φοβοίμην, ᾧ θανεῖν οὐ μόρσιμον ;

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ' ἄθλον ἂν σοι τοῦδ' ἔ' ἀλγίῳ πόροι.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ὅδ' οὖν ποιεῖτω' πάντα προσδοκητά μοι. 935

ΧΟΡΟΣ.

οἱ προσκυνοῦντες τὴν Ἀδράστειαν σοφοί.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

σέβου, προσεύχου, θῶπτε τὸν κρατοῦντ' αἰεί.

929. ὅσον Rob. Med. ὅση Guelph.
932. δεσπόζειν Vienn. B. Viteb.—
Διός τινα M. 1. Ar. Mosq. 2. Vienn.
B. D. codd. ap. Steph. Ald. Turn. τινὰ
Διός Ven. 2. Vienn. A. C. et suprascr.
Ζηνός τινα Mosq. 1., sed videtur Διός
ex v. 930. huc migrasse.

933. τῶνδε τέξει Guelph. Lips. 2.
τῶνδε δ' ἔξει Rob. τῶνδε ἔξει Reg. H.
Vienn. B. D. τῶνδ' ἔξει Vienn. C. et
vulg. suprascr. Mosq. 1. Suspicio
scriptum fuisse τῶνδ' ἔθ' ἔξει.

934. πῶς δ' οὐχὶ Vienn. B. C. D.
Colb. 2. M. 1. 2. Reg. G., quod cum
Blomf. recepi.

935. τίνα δ' ἂν Reg. F. τί δα! Med.
—ὥς Barocc.

936. ἂν abest Colb. 2. αἶ Mosq. 2.
—τοῦδ' ἀλγίῳ Colb. 1. Sensui aptius

foret τοῦδ' ἔτ' ἀλγίῳ, vid. v. 933. [In
eandem conjecturam incidit Elmsl. p.
241., quam et ego protuli, τοῦδ' ἔτ'
ἀλγίῳ legendum esse, apte collatis
Æsch. Pers. 438. τῇσδ' ἔτ' ἐχθίων
τύχη; Soph. El. 1189. τῶνδ' ἔτ' ἐχθίῳ
βλέπειν;—Ex Addend.]

937. ᾧδ' οὖν vulg. sed ᾧδ' οὖν Regg.
A. B. M. 1. 2. Ar. Barocc. Mosqq.
1. 2. Viteb. Ald. Rob. Turn., quod
Brunck. primus recte recepit, et post
eum omnes.

938. προσκυνοῦντες Ald.

939. θάπνευ Colb. 1. 2. Ven. 1.
Mosqq. 1. 2. Vienn. A. B. D. Ald.
[τὸν κρατοῦντ' αἰεῖ positum est pro τὸν
αἰεῖ κρατοῦντα v. Monk. et Wüstem. ad
Eur. Alcest. 716.—Ex Addend.]

- 940 ἐμοὶ δ' ἔλασσον Ζηνὸς ἢ μῆδ' ἐν μέλει.
 δρᾶτω, κρατεῖτω τόνδε τὸν βραχὺν χρόνον,
 ὅπως θέλει· δαρὸν γὰρ οὐκ ἄρξει θεοῖς. 940
 ἀλλ' εἰσορᾷ γὰρ τόνδε τὸν Διὸς τρόχιν,
 τὸν τοῦ τυράννου τοῦ νέου διάκονον·
- 945 πάντως τί καινὸν ἀγγελῶν ἐλήλυθε.

ΕΡΜΗΣ.

- σέ τὸν σοφιστὴν, τὸν πικρῶς ὑπέρπικρον,
 τὸν ἑξαμαρτόντ' εἰς θεοὺς ἐφημέροις 945
 πορόντα τιμὰς, τὸν πυρὸς κλέπτην λέγω·
 πατὴρ ἄνωγέ σ' οὔστινας κομπεῖς γάμους
- 950 αὐδᾶν, πρὸς ὧν τ' ἐκείνος ἐκπίπτει κράτους·
 καὶ ταῦτα μέντοι μῆδ' ἐν αἰνικτηρίῳς,
 ἀλλ' αὐθ' ἕκαστ' ἐκφραζέ· μῆδ' μοι διπλᾶς 950
 ὁδοὺς, Προμηθεῦ, προσβάλλης· ὅς ῥα δ', ὅτι
 Ζεὺς τοῖς τοιούτοις οὐχὶ μαλθακίζεταί.

940. ὀλίγον pro ἔλασσον Vienn. A. C.

941. βραχὺν Ald.

942. θέλοι Regg. K. L. Mosq. 1. θέλη Vienn. C. D.—δηρὸν Reg. G. M. 1.

944. τὸν τυράννου Mosqq. et Ald.

945. χαῖνον Ald.

946. πικροῖς ex conjectura dedit Schütz, refutatus jam a Vossio cur. crit. p. 10. — τοῦ διὸς ὑπέρπικρον Vienn. C.

947. ἑξαμαρτῶντ' Colb. 2. Guelph. — τὸν ἐφημέροις vulg. contra metrum, sed articulum omittunt Vienn. A. B. C. D. Mosq. 1. Reg. L. M. 2. Ar., quos sequitur Schütz., quamquam, quum reliqua articulum habeant, neque hic abesse posse videtur. Melius Blomf. omisso articulo comma etiam præcedens delevit, ut sit: qui contra Deos peccasti beneficia mortalibus præstando. καφημέροις emendavit Porsonus teste Gaisfordio ad Hephaest. p. 243. τὸν ἡμέροις Viteb. Reg. H. Schol.

A. τὸν ἡμέρους Med. ἐν ἡμέροις Reg. C. τὸν ἀνθρώποις Mosq. 2.

949. πατὴρ σ' ἄνωγεν Brunck. Schütz. in vulg. nescio quid duri in-venientes.—λόχους M. 1. λόγους Rob.

950. πρὸς ὧν γ' M. 2.—ἐκβληθῇ pro ἐκπίπτει Vienn. B. D. Bigot. Rob.

951. ἐνοικτηρίως Reg. L.

952. αὐθέκαστα φράζε M. 2. Ar. Rob. αὐθ' ἕκαστα φράζε Vienn. B. D. codd. ap. Turn. Regg. G. K. M. 1. Colb. 2. αὐθ' ἕκαστ' ἐμφραζε Guelph. αὐθέκαστ' ἐκφραζε Ald. Vict. Glasg. αὐθ' ἕκαστ' ἐκφραζε Regg. A. B. Turn. Brunck. Schütz. Blomf. — μῆδ' ἐμοὶ Brunck. ut solet. μῆδ' ἐμ' εἰς διπλᾶς Mosq. 2.

953. προσβάλλης Ald. Rob. προβα-λῆς Colb. 1. M. 1. codd. ap. Turn. προβαλῆς Προμηθεῦ Mosq. 2. βάλλης Προμηθεῦ Guelph.—ὅτι καὶ Colb. 2. a secunda manu.

954. Ζεὺς τοι τοιούτοις Reg. C. codd. ap. Turn. ὁ Ζεὺς τε τοιούτοις Colb. 2.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

- 955 σεμνόστομός γε καὶ φρονήματος πλέως
ὁ μῦθός ἐστιν, ὡς θεῶν ὑπηρέτου.
νέον νέοι κρατεῖτε καὶ δοκεῖτε δὴ 955
ναίειν ἀπενθῇ πέργαμ'· οὐκ ἐκ τῶνδ' ἐγὰ
δισσοὺς τυράννους ἐκπεσόντας ἡσθόμην;
960 τρίτον δὲ τὸν νῦν κοιρανοῦντ' ἐπόψομαι
αἰσχίστα καὶ τάχιστα. μή τι σοὶ δοκῶ
ταρβεῖν ὑποπτήσσειν τε τοὺς νέους θεοὺς;
πολλοῦ γε καὶ τοῦ παντὸς ἐλλείπω. σὺ δὲ 960
κέλευθον ἥνπερ ἦλθες, ἐγκόνει πάλιν·
965 πεύση γὰρ οὐδὲν ἂν ἀνιστορεῖς ἐμέ.

ΕΡΜΗΣ.

- τοιοῖσδε μέντοι καὶ πρὶν αὐθαδίσμασιν
ἐς τάσδε σαυτὸν πημονὰς καθάρμισας. 965

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

- τῆς σῆς λατρείας τὴν ἐμὴν δυσπραξίαν,
σαφῶς ἐπίστασ', οὐκ ἂν ἀλλάξαιμ' ἐγώ.
970 κρεῖσσον γὰρ οἶμαι τῇδε λατρεῦειν πέτρα,
ἢ πατρὶ φῦναι Ζηνὶ πιστὸν ἄγγελον.
οὕτως ὑβρίζειν τοὺς ὑβρίζοντας χρεῶν. 970

955. σεμνόστομός τε Reg. B. Turn.
—πλέος Guelph.

956. Διὸς pro θεῶν Rob.

960. τυραννοῦντ' Vienn. B. C. D.
Ald. Rob. Turn. Vict. sed κοιρανοῦντ',
quod poscit metrum, Regg. A. B. F.
G. H. N. Med. Colb. 1. M. 2. Viteb.,
quod cum Brunckio recentiores omnes
dederunt. κοιρανῶν τ' Colb. 2.

961. δοκῶ σοι Guelph.

962. ὑποπτήσσειν M. 1. 2.

963. πολλῶ γε Reg. H. πολλοῦ δὲ
Ald. Barocc.—ἐλείπω Ald.

965. πεύση Ald. Rob. Turn. Vict.
—ἂν ἱστορεῖς Med. Colb. 2. Regg. A.
G. M. 2. Mosq. 1. Ald. ἂν ἱστορῆς

Turn. Vict. quorum illud grammaticæ,
hoc sensui repugnat. ἀνιστορῆς codd.
ap. Steph. ἀνιστορεῖς Reg. E. Ar.
Viteb. Vienn. B. D. et inde a Brunckio
omnes.

966. αὐθαδίσμασιν Reg. L.

967. καθάρσας Med. Rob. καθωρού-
σας Colb. 1. κατάρουσας Vienn. C.
κατόρουσας Reg. L. κατάρουσας Mosq.
1. καθάρισας Viteb. κατήγαγες Colb.
2. Ar., et suprascr. vulg. Ven. 2.

969. ἀπαλλάξαιμ' marg. Ms. ap.
Morell. ἂν ἀλλάξαιμ' Ald.

971. φῆναι Reg. G. Colb. 2. Mosq.
2. Viteb. Ald. Turn. Garb. φῆναι
Vienn. B. D.

ΕΡΜΗΣ.

χλιδᾶν ἔοικας τοῖς παροῦσι πράγμασι.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

χλιδῶ; χλιδῶντας ὧδε τοὺς ἔμους ἐγὼ
975 ἐχθροὺς ἴδοιμι· καὶ σὲ δ' ἐν τούτοις λέγω.

ΕΡΜΗΣ.

ἦ καμὲ γάρ τι συμφοραῖς ἐπαιτιᾶ;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ἀπλῶ λόγῳ τοὺς πάντας ἐχθαίρω θεοὺς, 975
ὅσοι παθόντες εὖ κακοῦσί μ' ἐκδίκως.

ΕΡΜΗΣ.

κλύω σ' ἐγὼ μεμνηνόντ' οὐ μικρὰν νόσον.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

980 νοσοῖμ' ἂν, εἰ νόσημα τοὺς ἐχθροὺς στυγεῖν.

ΕΡΜΗΣ.

εἴης φορητὸς οὐκ ἂν, εἰ πρᾶσσοις καλῶς.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ὦμοι.

ΕΡΜΗΣ.

τόδε Ζεὺς τοῦπος οὐκ ἐπίσταται. 980

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ἀλλ' ἐκδιδάσκει πάνθ' ὁ γηράσκων χρόνος.

ΕΡΜΗΣ.

καὶ μὴν σύγ' οὕτω σωφρονεῖν ἐπίστασαι.

973. πῆμασι Ald. Rob. Turn. Vict., sed quod sensus commendat πράγμασι Regg. A. B. D. E. F. H. K. L. Med. Colb. 1. 2. Ar. M. 1. 2. Ven. 2. Viteb. codd. ap. Turn. et Steph. et Thom. Mag. v. χλιδῶ, et sic inde a Brunckio omnes.

975. καὶ σέ γ' ἐν Blomf., ne legatur scilicet καλ—δὲ, quod proscriptis Pors. ad Orest. 614. sed recte jam oblocuti sunt Schaeff. ad Long. p. 350. Herm. ad Vig. 847. Seidl. ad Eur. El. 1112. Apud nostrum ipsum illud præter hunc locum legitur Pers. 151. 544. 776. Eum. 65.

976. γάρ τοι M. 2. — συμφορᾶς emend. Valck. ad Phœn. 632. quo non egemus, recepit tamen Schütz. συμφορᾶς invitis libris Glasg. Blomf. συμφοραῖς ἐπ' αἰτιᾷ Mosq. 1.

977. τοὺς νῦν Reg. K. Ven. 2. — ἐχθραίνω Colb. 1. Turn., qui tamen e codd. vulgatum laudat.

978. παθόντες Ald. — κακοῦσί μ' ἀδίκως Guelph. Mosq. 2. κακοῦσιν ἐκδίκως codd. ap. Turn.

979. σμικρὰν invitis libris Brunck. Glasg. Schütz. Blomf.

981. πρᾶσσει Vienn. A. B. D. Ald. et suprascr. πρᾶσσοις Vienn. C.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

985 σὲ γὰρ προσηύδων οὐκ ἂν ὄνθ' ὑπέρετην.

ΕΡΜΗΣ.

ἐρεῖν ἔοικας οὐδὲν ὦν χρήζει πατήρ.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

καὶ μὴν ὀφείλων γ' ἂν τίνοιμ' αὐτῷ χάριν. 985

ΕΡΜΗΣ.

ἐκερτόμησας δῆθεν ὡς παῖδ' ὄντα με.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

οὐ γὰρ σὺ παῖς τε, καὶ τοῦδ' ἀνούστερος,
990 εἰ προσδοκᾷς ἐμοῦ τι πευσεῖσθαι πάρα ;
οὐκ ἔστιν αἴκισμ' οὐδὲ μηχανήμ', ὅτῳ
προτρέφεταί με Ζεὺς γεγωνῆσαι τάδε, 990
πρὶν ἂν χαλασθῇ δεσμὰ λυμαντήρια.
πρὸς ταῦτα ῥιπτέσθω μὲν αἰθαλοῦσσα φλόξ,
995 λευκοπτέρῳ δὲ νιφάδι καὶ βροντήμασι
χθονίοις κυκάτω πάντα, καὶ ταρασσέτω
γνάμψει γὰρ οὐδὲν τῶνδ' ἐμ', ὥστε καὶ φρέσσαι, 995
πρὸς οὗ χρεῶν νιν ἐκπείσειν τυραννίδος.

ΕΡΜΗΣ.

ὄρα νυν, εἴ σοι ταῦτ' ἄρα γὰρ φαίνεται.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

1000 ὦπται πάλαι δὴ καὶ βεβούλευται τάδε.

987. δ' ἂν Rob. — τίνοιμ' ἂν αὐτῷ Colb. 1.

988. ὄντ' ἐμὲ Brūnck. pro more. ὄντα om. Vict. Vienn. B. D.

989. καὶ ἔτι vulg. καὶ 'τι Med. καὶ primus Brūnck. et deinceps omnes.

990. τι Ald. — πείσεσθαι Colb. 1. et sic monente Heathio Brūnck. male.

991. αἰκίμ' vitium typ. in Vict. et Stanl.

992. προστρέφεται Viteb. — γεγωνεῖσθαι M. 1.

994. αἰθάλλονσα Reg. A. Colb. 2. sed uno σ etiam reliqui libri omnes,

geminato primus edidit Cant., idque verum esse intellexit Valck. ad Phœn. 524., quem deinceps omnes sequuntur.

995. λευκοπτέροις δὲ νιφάσι Colb. 1. Regg. E. G., var. lect. in Reg. B.

997. γνάψει Colb. 1. M. 1. — τῶνδ' ἐμ' Brūnck. — φρέσσειν Colb. 1.

998. χρέω Colb. 1.

999. νῦν vulg. contra metrum, νυν Turn. Brūnck. et rell.

1000. ὦ παῖ Med. codd. ap. Turn. ὦπται δὴ ταῦτα κ. β. πάλαι Rob.

ΕΡΜΗΣ.

τόλμησον, ὦ μάταιε, τόλμησόν ποτε
πρὸς τὰς παρούσας πημονὰς ὀρθῶς φρονεῖν. 1000

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ὀχλεῖς μάτην με, κῦμ' ὅπως, παρηγορῶν.
εἰσελθέτω σε μήποθ', ὥς ἐγὼ Διὸς
1005 γνῶμην φοβηθεῖς, θηλύνους γενήσομαι,
καὶ λιπαρήσω τὸν μέγα στυγούμενον
γυναικομίμοις ὑπτιάσμασιν χερῶν, 1005
λῦσαί με δεσμῶν τῶνδε· τοῦ παντὸς δέω.

ΕΡΜΗΣ.

λέγων ἔοικα πολλὰ καὶ μάτην ἐρεῖν·
1010 τέγγη γὰρ οὐδὲν οὐδὲ μαλθάσση λιταῖς
ἐμαῖς· δακνὴν δὲ στόμιον ὡς νεοζυγῆς
πῶλος, βιάζῃ καὶ πρὸς ἡνίας μάχῃ. 1010
ἀτὰρ σφοδρύνῃ γ' ἀσθενεῖ σοφίσματι.
αὐθαδία γὰρ τῷ φρονοῦντι μὴ καλῶς,
1015 αὐτὴ καθ' αὐτὴν οὐδενὸς μείζον σθένει.
σκέψαι δ', ἐὰν μὴ τοῖς ἐμοῖς πεισθῇς λόγοις,

1002. καλῶς pro ὀρθῶς Ar.

1004. σ' ἔννοια μήποθ' Regg. K. L.
Mosq. 1. M. 1. 2. Ven. 2. Guelph.,
ubi εἴννοια.

1006. μαλακήσω pro λιπαρήσω M.
1. a secunda manu.

1007. γυναικομήμοις M. 1. — ὑπ-
τιάσμασι Guelph. Ald. Rob. Turn. —
χειρῶν Ald. Rob.

1008. τῶν δεσμῶν Colb. 1. 2. — τοῦ-
δε παντὸς Mosq. 2. τοῦ δὲ τοῦ παντὸς
Mosq. 1. τοῦδε πάντως Guelph. — δεῶν
Viteb.

1009. ἀλλ' ἐρεῖν μάτην var. lect. ap.
Schol. A.

1010. τέγγει et μαλθάσσει invitis
libris Glasg. Schütz. Blomf. — μαλ-
θάσση Vienn. B. D. Reg. H. M. 2.
Mosq. 1. Ald. — μαλθάσση κέαρ λιταῖς
-ἐμαῖς Rob., quod receperunt Glasg.
Blomf. ejectione ἐμαῖς.

1011. νεοζυγὸς Viteb.

1012. βιάζει, μάχει et mox σφοδρύ-
νει Glasg. Schütz. Blomf. contra libro-
rum auctoritatem. — ἡνίαν Guelph.
Mosq. 2.

1013. σοφίξῃ pro σφοδρύνῃ Rob.

1014. γὰρ abest a Colb. 1. — τῷ μὴ
φρονεῖντι καλῶς Mosq. 2.

1015. μείων emend. Stanl., et rece-
perunt Brunck. Glasg. Schütz. Blomf.,
sine causa; sensus, qui præcedentibus
optime convenit, hic est: *pervicacia
ipsa per se nihil, vel potius neminem
superat*; hoc enim dicere vult, inept-
tam esse Promethei pertinaciam, quia
hæc sola per se, aliis adjumentis de-
stituta, Jovem vincere non valeat.

1016. ἐὰν καὶ Turn. codd. ap. Steph.
ἐὰν omisso μὴ Ald. ἂν μὴ Reg. L.
Viteb. ἂν εἰ μὴ M. 1. 2. Ven. 2. ἂν
οὐ μὴ Ar. — πείθῃ Regg. K. L. Ven.
2. — λόγους Ald.

- οἷός σε χειμῶν καὶ κακῶν τρικυμία 1015
 ἔπεισ' ἄφυκτος· πρῶτα μὲν γὰρ ὀκρίδα
 φάραγγα βροντῇ καὶ κεραυνία φλογί
 1020 πατὴρ σπαράξει τήνδε, καὶ κρύψει δέμας
 τὸ σὸν, πετραία δ' ἀγκάλη σε βασιτάσει.
 μακρὸν δὲ μῆκος ἐκτελευτήσας χρόνου 1020
 ἄψορρόν ἥξεις ἐς φάος· Διὸς δέ τοι
 πτηνὸς κύων δαφρινὸς αἰετὸς λάβρας
 1025 διαρταμήσει σώματος μέγα ῥάκος,
 ἄκλητος ἔρπων δαιταλεὺς πανήμερος,
 κελαινόβρωτον δ' ἥπαρ ἐκθιοήσεται. 1025
 τοιοῦδε μόχθου τέρμα μή τι προσδόκα,
 πρὶν ἂν θεῶν τις διάδοχος τῶν σῶν πόνων
 1030 φανῇ, θελήσῃ τ' εἰς ἀναύγητον μολεῖν
 Αἰδὴν, κνεφαῖά τ' ἀμφὶ Ταρτάρου βάθῃ.
 πρὸς ταῦτα βούλευ· ὥς ὃδ' οὐ πεπλασμένος 1030
 ὁ κόμπος, ἀλλὰ καὶ λίαν εἰρημένος·
 ψευδηγορεῖν γὰρ οὐκ ἐπίσταται στόμα
 1035 τὸ Δῖον, ἀλλὰ πᾶν ἔπος τελεῖ. σὺ δὲ
 πάπταινε καὶ φρόντιζε, μηδ' αὐθαδίαν

1018. ὀκρίδα Ald. Rob.

1019. κεραυνία Viteb. φλογί κεραυνία Reg. G.

1020. παράξει Mosq. 1. suprascr. τ.

1021. πετραία δ' ἀγκάλη Ald. Rob., quod non tam ineptum est, quam putat Schütz. vid. Comm. Æsch. p. 24.

1022. ἐκπλήσοις Viteb.

1023. εἰς φάος M. 1. 2. Guelph. Rob.—δ' ἐπὶ Reg. H.

1024. δαφρινὸς Mosq. 2.—ἀετὸς, atticam formam, invitis libris dederunt Brunck. Glasg. Schütz. Blomf.—λάβρος Regg. A. B. D. N. Ar. M. 1. codd. ap. Turn., quod sine causa prætulērunt Brunck. et Blomf. λαῦρος Mosq. 1.

1025. διαρταμήσῃ Turn.

1026. ἄκλητος Guelph.—ἀνήμερος Viteb. a manu secunda.

1027. ἐκθιοιήσεται Rob. ἐκθιοιήσεται Mosq. 2. ἐκθιοιήσεται Viteb.

1028. τοσοῦτον M. 1. τοῦ σοῦ δὲ M. 2. Ar. Vienn. C. Schol. B.—μή τοι Med. Vienn. A. C. μηδέ M. 2. Ar.

1029. θελήσῃ Regg. A. B. Ar. Ald. Rob., quod recepit Brunck., de eleganti temporum enallage somnians.

1030. τ' deest Colb. 1.

1033. ὁ deest Vienn. B. D. Ald. Rob.

1035. τελεῖν Barocc. codd. ap. Turn. Ald.

εὐβουλίας ἀμείνον' ἡγήσῃ ποτέ.

1035

ΧΟΡΟΣ.

ἡμῖν μὲν Ἑρμῆς οὐκ ἄκαιρα φαίνεται
λέγειν· ἄνωγε γάρ σε τὴν αὐθαδίαν

1040 μεθέντ', ἐρευνᾶν τὴν σοφὴν εὐβουλίαν.

πεῖθου· σοφῶ γὰρ αἰσχρὸν ἕξαμαρτάνειν.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

εἰδότεί τοί μοι τάσδ' ἀγγελίας

1040

οὐδ' ἐλώυξεν, πάσχειν δὲ κακῶς

ἐχθρὸν ὑπ' ἐχθρῶν, οὐδὲν αἰκίες.

1045 πρὸς ταυτ' ἐπ' ἐμοὶ ῥιπτέσθω μὲν

πυρὸς ἀμφήκης βόστρυχος, αἰθῆρ δ'

ἐρεθιζέσθω βροντῇ, σφακέλα τ'

1045

ἀγρίων ἀνέμων· χθόνα δ' ἐκ πυθμένων

αὐταῖς ῥίζαις πνεῦμα κραδαίνοι,

1050 κῦμα δὲ πόντου τραχεῖ ροθίῳ

συγχώσειεν, τῶν τ' οὐρανίων

ἄστρον διόδους· ἔς τε κελαινὸν

1050

Τάρταρον ἄρδην ῥίψει δέμας

τοῦμόν, ἀνάγκης στερεαῖς δίναις·

1037. ἀμείνω Guelph. ἀμείνονα Rob. ἀμεινον Viteb.

1038. ἀναγκαῖα pro ἄκαιρα Ald.

1039. Verba ἄνωγε — πεῖθου spuria judicat Schütz., quia repetitionem eorum, quae Mercurius dixerit, continent, non intelligit enim, id ipsum quod unice ad obtemperandum commovere poterat Prometheum quam apte repetat Chorus, callide oppressis iis, quae turpiora videri poterant.

1041. πιθοῦ Reg. L. M. 2. Vienn. B. D., quod recepit Blomf., qui ubique hunc imperativum infert.

1042. εἰδέ τι τίμοι Ald. εἶδ' ὅτι μοι Guelph. τοι omittunt etiam Reg. L. Barocc. M. 2. Rob.

1043. ἐλώυξε Ald. Rob. Turn. Vict.

1044. ὑπ' ἐχθροῦ Mosq. 1.

1045. ἐπ' om. Mosq. 2. Guelph. Prom.

Ald. ἐπὶ μοι ῥιπτέσθω Med.

1046. ἀμφήκης M. 1.—αἰθέρα Viteb.

1047. βροντῆς Vienn. A. C.

1048. ἀγρίων τ' ἀνέμων Guelph. Ald.—πυθηνῶν Ald.

1049. αὐταῖσι ῥίζαις Ven. 2.—πνεῦμα Ald.—κραδαίνει Ven. 2.

1050. πόντον legendum esse suspicatur Schütz., quod absurdum est.

1051. συγχώσειεν ἐμὲ Regg. D. N. Barocc. Ox. Lips. 2. Ald. συγχώσει ἐμὲ Reg. E. Vienn. B. D. συγχώσει με Ven. 2. συγχώσει ἐμὲ Reg. L. Colb. 1. συγχώσει με Rob. συγχώσειε Turn. Vict. συγχώσειεν Glasg. Schutz. Blomf.

1053. ἄδην var. lect. in Mosq. 1.

1054. ἀναγκαῖς M. 2.—στερεαῖς Mosq. 1. στερεαῖς Mosq. 2.

1055 πάντως ἐμέ γ' οὐ θανατώσει.

ΕΡΜΗΣ.

τοιάδε μέντοι τῶν φρενοπλήκτων
βουλεύματ' ἔπη τ' ἐστὶν ἀκοῦσαι.

1055

τί γὰρ ἐλλείπει μὴ παραπαίειν ;
εἰ δ' εὐτυχῇ, τί χαλᾷ μανιῶν ;

1060 ἀλλ' οὖν ὑμεῖς γ' αἱ πημοσύναις
συγκάμνουσαι ταῖς τοῦδε, τόπων
μετὰ που χαρεῖτ' ἐκ τῶνδε θοῶς·
μὴ φρένας ὑμῶν ἡλιθιώσῃ
βροντῆς μύκηρ' ἀτέραμνον.

1060

ΧΟΡΟΣ.

1065 ἄλλο τί φώνει καὶ παραμυθού μ'
ὅ τι καὶ πείσεις· οὐ γὰρ δὴ που
τοῦτό γε τλητὸν παρέσυρας ἔπος.

1065

πῶς με κελεύεις κακότητ' ἀσκεῖν ;
μετὰ τοῦδ', ὅ τι χρεὶ πάσχειν ἐθέλω·

1070 τοὺς προδότας γὰρ μισεῖν ἔμαθον·
κοῦκ ἔστι νόσος

1058. ἐλείπει Ald. — παραπαίειν Ox.

1059. Choro hunc versum tribuit Rob.—εἰ δὲ τὰδ' εὐτυχῇ Vienn. A. B. C. D. εἰ τὰδ' εὐτυχῇ Mosq. 2. Ar. Colb. 1. Regg. G. H. Lips. 2. Ven. 1. 2. Ald. Rob. Garg. εἰ τοῦδ' εὐτυχῇ Med. εἴτα δ' εὐτυχῇ Regg. K. L. M. 1. 2. εἰ τὰδ' ἀτυχῇ Guelph. εἰ δ' εὐτυχῇ codd. ap. Turn. εἰ δ' εὐτυχῇ Turn. Vict. Glasg. Varia tentarunt viri docti ; εἰ δὲ τὰδ' ἀτυχεῖ Brunck. quem sequitur Schütz. ; τί τὰδ' ἡτύχθη ; Herm. obss. critt. p. 42. εἰ μήδ' ἀτυχῶν ex Porsoni conjectura Blomf. Mihi quidem, ne ἀσύμβολος discedam, minore mutatione legi posse videtur εἰ τῇδε τύχῃ τί χαλᾷ μανιῶν ; hoc sensu : quid enim abest a delirio, si vel hoc infortunio quidnam remittet ab insania ? i. e. nihil. Sed sine libris nihil mutandum.

1060. γε pro γ' αἱ Regg. H. K. L.

Med. Colb. 2. Mosq. 1. 2. M. 1. 2. Lips. 2. Guelph. Ald. Rob.

1061. ξυγκάμνουσαι Glasg. Schütz. Blomf. contra librorum auctoritatem.

1062. ποι Blomf. ex conjectura, male, quam sæpe enim hæc verba motum et quietem significantia inter se commutentur, in vulgus notum est.

1063. ὑμῖν Viteb., quod Schützio præferendum videtur, sine causa.

1065. φώνει om. Ald.—παραμυθού μοι Mosq. 2.

1066. καὶ οὐ πείσεις Rob.—που om. Rob. δὴ που om. M. 2.

1069. θέλω Vienn. A. C.

1070. τοὺς γὰρ προδότας cum Bothio Blomf., ut metrum sit concinnius, sine causa, simillima enim sæpe occurrunt. [τοὺς γὰρ προδότας probat Elmsl. in Edinb. Rev. xxxvii. p. 95.—Ex Ad-dend.]

1071. ἐνεστι Rob.

τῆσδ' ἦντιν' ἀπέπτυσα μάλλον.

1070

ΕΡΜΗΣ.

ἀλλ' οὖν μέμνησθ' ἅτ' ἐγὼ προλέγω
μηδὲ πρὸς ἄτης θηραθεῖσαι,

1075 μέμψῃσθε τύχην, μηδὲ ποτ' εἴπηθ',

ὥς Ζεὺς ὑμᾶς εἰς ἀπρόοπτον

πῆμ' εἰσέβαλεν· μὴ δῆτ', αὐταὶ δ'

1075

ὑμᾶς αὐτάς. εἰδυῖαι γάρ,

κοῦκ ἐξαίφνης, οὐδὲ λαθραίως

1080 εἰς ἀπέραντον δίκτυον ἄτης

ἐμπλεχθήσεσθ' ὑπ' ἀνοίας.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

καὶ μὴν ἔργω κοῦκ ἔτι μῦθω

1080

χθὼν σεσάλευται·

βρυχία δ' ἡχὼ παραμυκᾶται

1085 βροντῆς, ἑλικες δ' ἐκλάμπουσι

στεροπῆς ζάπυροι, στρόμβοι δὲ κόνιν

1073. ἅττα ἐγὼ Rob. ἅτ' ἐγὼ Ald. Vict. 3τ' ἐγὼ Ar. ἅτ' ἐγὼ Colb. 2. Lips. 2. Guelph. Turn. Brunck. & γὰρ ex emendatione Glasg. Schütz. Blomf. probante Hermanno ad Soph. (Ed. T. 688. ed. Erf. min., qui relativi ὅστε significationem argutius premens, illud huic loco aptum esse negat; quum enim definitioni inservire dicat, non video qualem statuatur Pers. 16. 295. 759. Ag. 49. Eum. 25. Sept. Th. 486. Quare non dubitavi hanc librorum lectionem in textum recipere. — λέγω Reg. K.

1074. πειραθεῖσαι Guelph.

1075. μέμψοισθε M. 2. Guelph. Mosq. 2. — εἴπεθ' Ald. εἴποιθ' Mosq. 2. εἴπητ' Turn.

1076. ὁ Ζεὺς Vienn. B. D. — ἡμᾶς Regg. K. L. Guelph. M. 1. 2. et Reg. ap. Spanh.

1077. πῆμ' δῆτ' Rob. — εἰσέβαλεν Colb. 2. ὑπέβαλε Mosq. 1. εἰσέβαλε vulg. sed εἰσέβαλεν Reg. B. M. 1. et edd. recentiores omnes præter Schütz.

1079. οὐκ Colb. 2. M. 2. Guelph. Ald. καὶ οὐκ Med. Rob. — κρυφίως pro λαθραίως Reg. ap. Spanh. et K. L.

1082. κοῦ Regg. K. L. Lips. 2. τ' οὐκέτι Rob. — ἔργον κοῦκέτι μῦθος ex emendatione Schaeferi melet. crit. p. 113. dedit Schütz., quod minime probandum. v. Voss. cur. crit. p. 12. s. — λόγῳ pro μῦθῳ Guelph. Mosq. 2. — Hemistichium hoc versu excidisce, non injuria suspicatur Herm. El. metr. p. 784., patet enim systema strophicum esse, ita compositum:

ΠΡ. ἘΡ. ΧΟ. ἘΡ. ΠΡ.

ἀ. β. μεσ. β. α.

in quo præter hunc versum omnia optime sibi respondent.

1083. σαλεύεται Colb. 1. Mosq. 1. Viteb.

1084. παραμυκᾶται Mosq. 1.

1085. δ' om. Colb. 1.

1086. κόνιν quia ultimam corripere putabant, Heath. κόνιν γ' legere voluit, Schütz. positionem ex sequenti aspera nasci putavit, sed longam per

- εἰλίσσουσι· σκιζτᾷ δ' ἀνέμων 1085
 πνεύματα πάντων, εἰς ἄλληλα
 στάσιν ἀντίπνουν ἀποδεικνύμενα·
 1090 ξυντετάρακται δ' αἰθὴρ πόντω.
 τοιάδ' ἐπ' ἐμοὶ ῥιπὴ δίοθεν
 τεύχουσα φόβον στείχει φανερωῶς. 1090
 ὧ μητρὸς ἐμῆς σέβας, ὧ πάντων
 αἰθὴρ κοινὸν φάος εἰλίσσων,
 1095 εἰσορᾷς μ' ὥς ἐκδίκαιά πάσχω.

se esse vidit Benti. Diss. de Phalar. p. 135. et adfirmarunt Butler. et Blomf., adlatis Suppl. 183. 786. et simillimo ὄφιν Choeph. 920.

1087. ἐλίσσουσιν Med. Colb. 1. ἐλίσσουσι M. 2. ἐλίσσουσι M. 1. Guelph. Vienn. A. B. C. D. Lips. 2. Ald. Rob.

1088. πάντως M. 2.

1089. ἀντιδεικνύμενα Regg. G. K. L. Rob. ἀντιδικούμενα Lips. 2.

1091. ὡς τοιάδ' Viteb.

1092. φόνον codd. ap. Steph. et Schol. contra sensum.

1093. θέμις pro ἐμῆς Bigot.—κοινὸν pro πάντων Regg. K. L. πάντων θέμις M. 1. 2. Ar. Schol.

1094. πάντων φάος αἰθὴρ ἐλίσσων Regg. K. L. ἐλίσσων etiam Colb. 1. 2. Mosq. 1. 2. Guelph. Viteb. Vienn. A. B. C. D. Ald. Rob. — φῶς Mosq. 2.

1095. εἰσορᾷς M. 2. ἐπορᾷς Mosq. 1.—ἄδικα M. 2. Lips. 2. Viteb. Vienn. B. D.—Interrogationem in fine versus habent M. 1. 2. codd. ap. Turn. Vict.

Auctarium Variæ Lectionis
In Prometheus.

2. ἔβατον m. Victorii. ἔβατόν τ' s. Victorii.
3. ἐφοῖτο Reg. N.
4. ἐπιτολὰς Regg. C. E. F. N.
α
6. ἀδαμαντίνους πέδησιν Reg. C. ἀδαμαντίνους πέδαισιν Reg. D. ἀδαμαντίνους πέδησιν Reg. E. ἀδαμαντίναις πέδαισιν Reg. F. ἀδαμαντίναις πέδησιν Reg. N. πέδησιν ἀρρήκτοις m. Victorii.—ἐν ἀρρήκτοις πέτραις Regg. C. D. E. F. N.
8. ὥπασε Regg. C. D.
11. φλανθρώπου Reg. C.
12. τε abest Reg. N.—σφῶι Reg. C. ἐτι
13. μάτην Reg. C.
14. θεῶν Reg. N.
πρὸς
15. τῇ Δ . cod. Victorii, unde Thiersch. male conjicit φάραγγι τῇ δυσχειμέρῳ legendum esse.
16. πάντος Reg. E.
18. ἐπιμήτα Reg. C. αἰπῦτα Reg. E.
19. ἄκοντ' ἄκων σε Reg. F.—χαλκεύμασιν Reg. E. teste Faehs.
20. προσπαταλεύσω Regg. C. N. προσπαταλεύσω Reg. E.
βρότων
21. θεῶν Reg. E. θεῶν Reg. C.
26. δὲ abest Reg. C.—ἄχθηδὸν Reg. C.
30. πέραν Reg. D. s. Victorii.
34. γὰρ abest Reg. D. δὲ pro γὰρ Reg. E. teste Faehs.
35. νέος Reg. E. νέον secundum Faehs.
37. προῦδωκε Regg. C. D.
38. θνητοῖς Reg. N.
42. αἰεῖ τι Reg. E. αἰεῖ τοι omisso δὴ Regg. D. N. αἰεῖ τοι cod. Victorii.
48. ὥφελε Regg. C. D.
49. θεοῖς Reg. D.
50. ἐστι abest Reg. C.
52. τῷδε δεσµὰ Reg. E. teste Faehs.
τῷ τὰ δεσµὰ Reg. C.
53. ἐλινύοντα προδεχθῇ Reg. E.
54. ψάλλια Regg. C. E. N. s. Victorii.
55. λαβώνιν Reg. C. λαβὼν νῦν D.—χεροῖ Reg. E. teste Faehs.
56. θείναι Reg. E.—πασάλευε πρὸς πέτρας Reg. N.
58. μηδαμῇ Reg. D.
59. διδς γὰρ Reg. E.—ἀμηχάνον Reg. C.
62. σοφιστῆς Reg. E.
64. αὐθάδην Reg. D.
67. σὺ δ' οὖν Reg. E. teste Faehs.—ὑπερ στένεις Reg. D. ὑπὲρ στέρνω Reg. E.
69. Interrogationis signum in fine versus habet Reg. E. teste Faehs.
72. τὰδ' s. Victorii.—μὴδέ Reg. E.
73. ἀπιθωῦζω Reg. E.—δὲ πρὸς N.
74. κρίκωσον Reg. N.
75. ἐν μακρῷ Reg. C.
77. οὐποτιμιτῆς Reg. E.
78. ὁμοῖα Reg. E.—γυρίεται Reg. F.
80. μὴ ἐπίπλησσε Reg. D. μὴ πίπλησσε Reg. E.
81. κάλοισιν Reg. E.
83. προτίθει Reg. C.
84. ἀπαλλάξαι Reg. E. teste Faehs.
85. ψευδομύμως—δαιμόναις Reg. E.
86. ἔδεε Reg. E.
87. ἐκκυλισθήσης Reg. D. ἐκυλισθήση Reg. E.—τέκνης Regg. C. D. F. N.
88. διδς—καταχύπεροι Reg. E.
89. πονταμόν Reg. C.
90. ἀνίριθμον Reg. C.—τε abest Reg. N.
92. ἴδεσµ' οἷα Reg. C.—θεὸς abest Reg. D.
93. ἀνλαιοι Gud.
94. διακνεύμενος Reg. E.
95. ἀεθλεύσω Regg. C. D. E.
98. φεῦ φεῦ cum varia lectione αἰ αἰ Reg. O.—ἐπερχόμοι Reg. E.
101. καί τι τί Reg. C.
103. πεπραμένην Reg. E.
105. ἀδήρητον Reg. D.
111. πᾶσι Reg. E. teste Faehs.—πέφηνε Regg. C. E. F. N. πέφυκε Reg. E. teste Faehs.

112. τοιαῦδε Reg. E. teste Faehs.
 113. ὑπέθριος Reg. C.—πασσαλευμένος
 Regg. E. teste Faehs. et N. πασα-
 λευμένος Reg. F.
 115. ἀφεγγὺς Reg. E.
 ον
 119. θεῶν Reg. C.
 121. ἀμπεχθείας Reg. E.
 122. εἰσιχνεύσι Reg. D. εἰσιχνεύουσι
 Reg. F.
 123. φιλότητα τῶν βροτῶν Regg. E. F.
 126. ῥυπαῖς Reg. D. ὑπαῖς Reg. E.
 133. διήξ' Reg. E.
 134. αν μυχὸν Reg. C. ἄντρων μῦχον
 Reg. D.—τὴν Regg. D. E. teste
 Faehs.—θερμερῶπιν Reg. E. teste
 Faehs.
 138. εἰλησσομένου Reg. E.
 140. εἰσίδεσθεμ' Reg. C. εἰσίδεσθε μ'
 Reg. E. εἰσίδεσθέ μ' Reg. E. teste
 Faehs.
 141. προσπαρτὸς Reg. E.
 144. λεύσω Reg. E.
 146. εἰσιδεῦσι Reg. D. εἰσιδουσιν Reg.
 η
 E. εἰσιδουσαι Reg. N.
 147. πέτρα Reg. D.—προσαναινόμενον
 Reg. E.
 148. ταῖς ἀδαμαντοδέτοις Regg. C.
 E. ταῖς ἀδαμαντοδέτοις Regg. D. et
 E. teste Faehs.
 150. νεοχμαῖς Reg. D.
 151. λάρια Reg. E.
 152. γῆν ερθέν Reg. E.
 153. νεκροδέμονος Reg. E.
 155. μήποτε Regg. C. E.
 157. κίνυγμα Regg. C. E. N.
 158. ἐπίχαρμα Reg. D.
 162. αἰεὶ ἐπικότως Reg. C. ἐ ἴοτος
 Reg. N.
 163. ἄγναπνον Reg. E. ἄγναπτον Reg.
 N.
 164. δάμνεται Regg. D. E.
 166. ἔλοι Reg. E.—ἀρχάν τις Reg. D.
 168. γυιοπαῖδαι Reg. C. γυοπέδαι
 Reg. E.
 170. τὸν νέον Reg. E.
 172. καὶ οὔτι Reg. E.
 173. ἐπαιοδαῖσι Reg. E. teste Faehs.—
 στερβέας Reg. C. στεράς Reg. D.
 176. τῖνη Reg. E.
 177. μαστίξεις Reg. N.
 182. δέδοια Reg. C.
 183. ὕπα Reg. C. ὕποι Reg. E. teste
 Faehs.
 184. ἐσσιδεῖν Reg. E.—κέαρ δ' Reg. F.
 185. κρόννου Reg. C.
 186. θρασὺς τε καὶ Reg. E. teste Faehs.
 189. βεχθῇ Reg. F. βραχθῇ Reg. N.
 190. σπορέσει Reg. C.
 191. ἀριθμὸν Regg. C. D. E. F. N. et
 O. cum var. lect. ἀριθμόν.
 195. αἰτίζεται Reg. E.
 197. ἄλγινα Reg. E.—ἐστὶ Regg. C. E.
 198. ἄλγος τὸ var. lect. in Reg. O.
 202. ἀνάσση Regg. D. E. F.—τ' οὐ-
 παλιν Reg. E.
 203. ἀρξειε Regg. C. D. E.
 204. ἐντεῦθ' cum var. lect. ἐνταῦθ' Reg.
 O.—ἄριατα Reg. C. τάριατα cum
 var. lect. τὰ λῶστα Reg. O.—πειθεῖν
 Regg. D. N.
 207. κρατεροῖς Reg. D.
 211. προῦθεσπίκει Reg. D.
 213. χρῆ ἡ Regg. N. O.—δὸλφ τε
 Regg. E. N. O.—δὲ abest Regg. C.
 D.—ὑπερέχοντας Regg. D. E. F. N.
 O.
 214. ἐμοὶ Reg. E.
 216. κράτιστον Reg. D.—δ' ἐμοὶ Reg.
 D. δὴ με Reg. E. δέ με Reg. E.
 teste Faehs.—τάδε var. lect. προ τότε
 Reg. O.
 φῆς
 219. ἐμὰς Reg. C.—μελαμβαθὺς Reg.
 C. μελαμβαθῆς Reg. D. μελεμ-
 βαφῆς Regg. E. F.
 221. συμμάχοις Reg. D.
 222. τύραννος Reg. N.
 223. τιμαῖς var. lect. in Reg. O.
 226. ἐρωτᾷτ' ἐμ' Reg. E. teste Faehs.
 227. μοι cum var. lect. με Reg. E.
 229. καθίζετ' Regg. C. N.—καθέτ'
 Reg. E.—δαίμοσι Regg. C. D.
 232. οὐδένα Reg. E. οὐδεν var. lect. in
 Reg. O.
 233. ἐχρίξεν Reg. E.—φυτεύσαι Regg.
 C. D. E. F. et var. lect. in O.
 234. ἀντέβαινον Reg. E.
 235. δὲ τόλμην Reg. D. δὲ τόλμης
 Gud. Regg. C. N. δ' ὁ τόλμης Reg.
 E.—ἐξερυσάμην Regg. E. F.
 237. πημονῇσι Reg. D.
 238. οἰκτραῖσι Reg. D.
 241. ἐρύθμισμαι Reg. N.
 245. ἡλγύθην Reg. E. ἡλγύνθην
 F. ἡλγύνθην cum var. lect. ἡλγύνθη
 Reg. O.
 246. φίλοιςιν Regg. D. N.
 247. μὴ πῶ τί Reg. E. teste Faehs.
 248. προσδέρκεσθαι Reg. D.
 250. ἐαυτοῖς—κατώκισαν Reg. E.
 251. τοῖς τ' Reg. E.
 253. φλογωπὼν γ' ἐχουσιν Reg. D.

256. τε abest Reg. E. teste Faehs.
 258. ἐκείνω Regg. E. F.
 259. δόξη Reg. C.
 262. ἄλλου Reg. O.
 267. ἀβήγων Reg. E.
 268. τοι Regg. E. F. N. τι abest Reg. D.
 269. πεδαρσίας Reg. D.
 270. ἐρρήμου Reg. E.
 271. μὴ ὀδύρεσθ' Regg. D. E. μὸδύρεσθ' Reg. F.—ἀρχή Reg. E.
 273. ὦ μάθοιτε Reg. C.
 276. ἄλλο τ' ἄλλο Reg. N. ἄλλοτ' ἄλλο var. lect. in Reg. O.
 279. κραιπνόστυον Reg. E.
 280. θῶκος Reg. E. θῶκον Reg. E. teste Faehs.—αἰθέρ' ἄγνυν Reg. E. et var. lect. in Reg. O.
 281. πόβρον Reg. E.—ὀκρύνεσση Reg. D.
 282. τῆσδε Reg. E.
     ου
 284. κελευθω Reg. C.
 285. προσέ Reg. E.
 290. ἐγαναγκάζει Reg. E.
 292. νέοιμ' Reg. C.—εἰ σοὶ Reg. D.
 293. γνώσῃ τάδ' Reg. C.—ἐτήτυμ' Regg. C. D. F. ἐτήτυμα Reg. E.—οὐ μάτην Reg. C.
 294. σε χαριτογλωσσέειν Regg. C. N. σοὶ χαρ. Regg. D. E. F.
 296. ποτε φῆς cum var. lect. ποτ' ἐρεῖς Reg. O.
 300. πετροῤῥεφῆ var. lect. in Reg. O.
 301. αὐτόκτιστ' Reg. D. αὐτότικ' Reg. E.—σιδηρομήτρα Reg. C.
 304. τόδε Reg. D.
     λῶστα
 308. πλείστα Reg. C.
 310. θεοῖσι Reg. E.
 312. ἀπατέρω var. lect. in Reg. O.
 313. κλύει Reg. E.
 314. παρόντων Reg. D.—μόχθον Reg. E.
 317. ἴσως Reg. N.
 319. τὰπίχαρ Reg. E.
 327. λαυροστόμει Regg. E. N.
 328. περισφύρων Regg. C. E.
 329. προσγίνεται var. lect. in Reg. O.
 330. οὕγε Reg. D.
 332. μηδέν Regg. C. E.
 333. εὐπειθής Regg. D. E. N.
 337. ὁμώμενος Reg. C.
 339. δώσειν γε Reg. F.—ἐκλύσειν Reg. E. teste Faehsio.
 341. αὐτὸς Reg. D.
 343. ποιήσεις var. lect. in Reg. O.
 345. γὰρ εἰ Regg. D. N.—εἴνεκ' οὐ Reg. D.
 346. πλείστοι Reg. C. πλείστους Reg. D.—πημονῆς Reg. D.
 348. ὡς ἐς Reg. D.
 350. ὥμοιαν Reg. D.—ἔρχθος Reg. D.
 351. κιλίκων Reg. C. et O. cum var. lect. κιλικίων.
 352. ἄρτρων Reg. C.
 353. χειρουμένην Reg. E.
 354. ὡς πᾶσιν Reg. E.
 355. σμεραναῖσι γαμφηλῆσι Reg. C.
 356. ἥστραπται Reg. D.
 358. ἦθεν Reg. C.
 363. παρόωρον Reg. C. παράωρον Regg. D. E. et var. lect. in O.
 365. ἱπούμενος Reg. C. et var. lect. in O.—ρίξῃσιν Reg. E.
 367. ποτὲ abest Reg. E.
 368. δάπτουτ' ἄγροϋ Reg. E.
 369. γυίας Regg. D. E.
 371. θερμῆς Reg. E.—ἀπλείστου Reg. F.—πυριτιπῶου var. lect. in Reg. O.
 379. μαλθάση Regg. D. N. et O. cum var. lect. μαλθήση.
 381. προμηθεῖσθαι Reg. C. προθυμεῖσθαι var. lect. in Reg. O.—δεῖ Reg. E.
 382. μοὶ cum var. lect. με Reg. N.
 383. κουφόνου Reg. E. κουφόννου Reg. N.
 385. φρονεῖν δοκεῖν Reg. E. teste Faehs.
 386. δοκήσοι cum var. lect. δοκήση Reg. O.
 388. βάλοι Reg. D.
 389. θακοῦντι Regg. C. D. κρατοῦντι var. lect. in O.—παγκραταῖς Reg. E.
 394. οἶμαν Reg. E. teste Faehs.—ψάνει Regg. C. E. F. ψάνιοι cum var. lect. ψαίρει Reg. O.
 395. πετρασκελῆς Reg. N.
 396. σταθμοῖσιν Reg. E. teste Faehs.
 399. ραδινὸν Reg. F. ραδινῶν cum var. lect. ραδινὸν Reg. O.
 400. ἐντεγῆα Reg. E.
 402. τὰδε τὰ κακὰ var. lect. in Reg. O.
 404. θεοῖς τοῖς πάρος δεικνύει Reg. C.—αἰχμῆν Regg. D. N.
 405. πρόπασαν Reg. E.
 407. στένουσαν Reg. E. στένουσιν Reg. N.
 408. ξυνόμαιμον Reg. D.
 409. ἐποικοι Regg. D. E. ἀγνῆς Reg. D.
 412. γκάμνουσι Reg. C.
 416. τόπον cum var. lect. πόρον Reg. O.
 417. ἔχουσι abest Reg. D.

418. ἀρραβίας Regg. C. D. E.—ἀρθος
 Regg. D. E.
 420. κανκασιον Reg. D.—νέμουσι var.
 lect. in Reg. O.
 422. ὀξυπρώοισι Reg. D.
 ον
 423. πρόσθεν σου ἄλλων cum var. lect.
 πρόσθεν ἄλλον Reg. O. ἄλλων Reg.
 E. teste Faehs.
 426. ὑπείρογχοι Reg. C.
 428. ὑποστενάζει Regg. C. D. E.
 430. ξυμπίπτων var. lect. in Reg. O.
 431. μυχοὺς Reg. E.
 432. ἀγνηρῶτων Reg. F.
 433. πικρὸν Reg. C. et var. lect. in O.
 434. μή τοι Reg. E.—μήδ' Regg. C.
 D. E. N.—ἀθυμία Reg. C.
 436. ὀρῶ Reg. E. — προσηλούμενον
 Regg. C. D. F. N. προσελούμενον
 cum var. lect. προσηλούμενον Reg.
 O.
 438. ἢ ἐγὼ Regg. D. N. — πάντως
 Reg. C. παντελῇ var. lect. in Reg.
 O.
 440. τ' ἀμβροτοῖς var. lect. in Reg. O.
 442. εὐνού var. lect. in Reg. O.—
 ἐπιβόλους Regg. D. E.
 447. βίον var. lect. in Reg. O.
 450. ἐνναῖον Reg. D.
 453. ἡῦρον—καρπίμους Reg. E.
 454. γνώμας Reg. E.
 455. ἀνατολὰς Regg. D. E.
 ει
 456. δύσης Reg. C.
 459. μουσομήτορος Reg. E.—ἐργάτην
 Regg. C. E. et var. lect. in O.
 461. σκόμασι Reg. E.
 467. ἐξεῦρον Reg. E.
 468. αὐτὸς δ' οὐκ cum var. lect. αὐτὸς
 οὐκ Reg. O.
 469. ἀπαλλαγῶ Reg. E.
 470. ἀπαλλαγείς var. lect. in Reg. O.
 471. πλάνη Reg. D. πλανᾷ cum var.
 lect. πλάνα Reg. O.
 474. μοι Regg. D. E. F. N.
 475. δόλους var. lect. in Reg. O.
 478. οὐ ποτιστὸν Reg. C. et Reg. O.
 cum var. lect. οὐδὲ πιστὸν.
 480. ἐξείξας Reg. E.
 481. αἶ — ἐξαμβιβονται var. lect. in
 Reg. O.
 484. κλιδόνας Reg. E.
 488. εὐωνύμους Reg. D.
 490. συναιδρίαι Reg. E.
 494. κνήσση κῶλα Reg. C.
 495. ὀσφῆν Reg. C.
 498. ταῦτα Reg. D.
 500. σίδυρον Reg. N.
 503. βραχὺ Reg. E.—μάθοις cum var.
 lect. μάθε Reg. N.
 509. ταῦτη ταυτη Reg. E.
 511. δνίαις Reg. E.
 515. ἄρα Ζεὺς Reg. E. teste Faehs.
 516. ἐκφύγη Regg. C. D. F. ἐκφύ-
 γοιτο Reg. E.
 518. οἶν om. Reg. E.
 519. ξυνεπέχεις Reg. D.
 523. βίας Regg. C. E. et var. lect.
 in O.
 524. μηδαμῶς Reg. D.
 525. γνώμη Reg. N.
 528. ποτνισομένα Reg. N.
 531. αὐτοίμι λόγος Reg. E.
 532. μοι δ' Reg. E.—ἐμμένοι Regg.
 C. E. N. ἐμμένη Reg. D. ἐμμένει
 Reg. F.
 535. τείνει Reg. E.
 538. δερκομένα Reg. C.
 539. διακναίμενος Reg. C. διακνεόμε-
 νον Reg. E.
 542. ἰδία γὰρ μη Reg. E.
 545. ἀλκή Reg. C.
 547. ὀλιγοδραναίαν Reg. C. ὀλιγοδρα-
 ναίαν Reg. E.
 548. ἦ Reg. E.
 555. ἐκεῖν ὅτε τ' Reg. D. ἐκεῖν' ὅτετ'
 Regg. E. N. — λουθρὰ Reg. C.
 λουτρά Reg. N. λουτράκας Reg. E.
 557. ἰότατι Reg. N.—ὀμηπάτριον ἐδ-
 νος Reg. E.
 558. ἄγαγες εἰς ἡσιόναν Reg. N.
 559. πιθὼν Reg. E.
 560. λεύσειν Regg. N. et E. teste
 Faehs.
 561. χαλινοῖσιν Reg. D.—πετρίνοισιν
 ὀρείοις Reg. D. F. πετρίνοισι τοῖς
 ὀρείοις Reg. E.
 563. ποινᾶς Reg. C. ποιῆς Reg. E.
 ποιναῖς Reg. E. teste Faehs.—ὀλέκει
 Reg. E.
 565. ἃ ἃ ἔῃ Reg. N. et O. cum var.
 lect. ἔα ἔα.
 567. εἰδωλον γὰρ Reg. C.
 568. εἰσιδοῦσα var. lect. in Reg. O.
 569. ὀλκειον Reg. E. θολερὸν var. lect.
 in Reg. O.
 570. καθανόντα Reg. E.
 572. περῶ Reg. E. πετερῶν Reg. C. et
 O. cum var. lect. περῶν.
 573. πλανᾶται Reg. E.
 577. πὸ πᾶ πὸ ποῖ πῇ Reg. C. ποῖ, ποῖ,
 ποποῖ, ποῖ Reg. D.—τηλέπλεκτοι
 Reg. N.
 580. ποιμοναῖσι Reg. C.

582. *τήρεις* Reg. E.
 587. *πολύπλακτοι* Reg. E. *πολύπλανοι* var. lect. in Reg. O.
 590. *ήλύεις* Reg. C.—*φθέγματα* Reg. C. *φθέγματα τὰσδε* cum var. lect. *φθέγμα* et *πρόσφθεγμα* Reg. O.
 595. *ἀπεύεις* Reg. E.
 598. *προφωνεῖς* var. lect. in Reg. O.
 599. *τε* Reg. F.
 601. *κέντροις* Reg. E. teste Faehs.
 602. *σκηρτημάτων* Reg. E.—*νήστησιν* Regg. C. et F. teste Faehs.
 606. *ὃ μ' Reg. N.*
 607. *ἄλλα μοι* Reg. E. teste Faehs.
 609. *τί μὴ χρή* Reg. C. *τί μοι χρή* Regg. D. F. *τί μὴ χρή* cum var. lect. *τί μοι οὐ χρή* Reg. O.
 611. *φράζε τε* Reg. F. *φράζε δυσπλά-νω* var. lect. in Reg. O.
 612. *ὅ* Reg. E.
 613. *ἐπλέκον* Reg. E.—*ἀλ'* Reg. C.
 614. *φίλον* Regg. D. N.
 615. *βροτοῖσι* Reg. E.
 616. *ὠφήλημα* Reg. C.—*θνητοῖσι* Reg. E. teste Faehsio.
 617. *τλήμων* Reg. E. teste Faehs. *ἀρ-μοῖ*
 618. *ὦ μοι* Regg. C. D. *ἄρμοι* var. lect. in Reg. O.
 620. *μὲν* Reg. E.—*πάν γὰρ ἐκπύθοιο* cum var. lect. *πάν γὰρ ἔν πύθοιο* et *πάντα γὰρ πύθοιο* Reg. O.
 622. *τὸ διδς* Reg. C.
 624. *ὄρκεσα* Reg. C. *ἀρκῶ σε* cum var. lect. *ἀρκῶ σοι* Reg. O.
 627. *σοι* abest Reg. C.
 628. *μήτι κρύψης με* Gud.
 629. *τοῦδε* abest Reg. E.
 630. *μὴ γεγωνίσκειν* Reg. O. *γινώσκειν* Reg. E.
 635. *ἰστωρήσωμεν* Reg. E.
 639. *τε* abest Reg. C.
 640. *ὥστ' ἀποκλαῦσαι* Regg. D. F. et O. cum var. lect. *ὥς ἀποκλ.*—*ὥς κα-ποκλαῦσαι* Reg. E. — *ἀποδύραθαι* Reg. D.
 641. *ῥποι* Reg. N.—*μέλλοι* Reg. C.—*ῥσεσθαι* var. lect. in Reg. O.
 643. *μι χρή* Reg. E.
 644. *σαφῇ* Reg. E.—*τὸ πᾶν* Reg. E. teste Faehsio.
 645. *αἰσχύνομαι* var. lect. in Reg. O.
 649. *εἰς* Reg. E. teste Faehs.
 650. *κούρη* Reg. D.
 653. *πρὸ σοῦ—συναϊρέθη* Reg. E. *ξυν-άρασθαι* var. lect. in Reg. O.
 654. *μὴ ἀπολατίσῃς* Reg. N.
 659. *ὥς τε* Reg. E.
 663. *πράσσειν* Reg. C.
 664. *ἀγγέλλοντες* Reg. D. *ἀναγ-γέλοντες* Reg. E.
 665. *δυσκρίτους* Reg. C.
 670. *θέλει* Reg. E. — *πυραπὸν* Reg. D.
 673. *ἐξήλασε* Reg. E.
 674. *ἐπανάγκαζε* Reg. E.
 680. *τε* abest Reg. N.
 683. *ἀπροδόκητος* Reg. C.
 685. *γῆς πρὸς γῆν* Regg. C. N. *γῆς πρὸς γῆς* Reg. E.
 687. *πόνον* Reg. E. teste Faehs.—*σήμαν* Reg. C.
 688. *λόγοις* Regg. D. F.
 690. *ἄπεσχε* Reg. E.
 691. *ἡύχοῦν* Reg. C. *ἡύχόμεν ξύννοος* var. lect. in Reg. O.
 694. *καὶ δέματ'* Regg. D. F.
 695. *ψύχει* Reg. C.
 696. *ἐσιδοῦσα* Regg. E. N.
 699. *εἰς τ' ἂν* cum var. lect. *ἐς τ' ἂν* Reg. O.
 700. *νοσῖσι γὰρ* Reg. N.
 702. *κρεῖαν τ'* Reg. N.
 704. *τὸν ἀφ'* Regg. C. D. E.
 706. *πλῆναι* Reg. E.
 708. *βάλλ'* Reg. E. *μάθ'* cum var. lect. *βάλλ'* Reg. N.
 709. *ἐνθένδε* Reg. D. *ἐνθάδε* var. lect. in Reg. O.—*ἀνατολὰς* Regg. C. D. E. et var. lect. in O.
 710. *γυίας* Regg. D. E.
 711. *ἀφίξη* Reg. E. — *σκύθης* Reg. D.
 715. *χρίπτουσα* Reg. E.—*ἐκπέρα* cum var. lect. *ἐκπερᾶν* Reg. O.
 716. *σιδηρωτέκτονες* Reg. E.
 717. *σε* abest Regg. D. E.
 718. *πρόσπλακτοι* Reg. E.
 719. *ἤξη* cum var. lect. *ἤξεις* Reg. O.
 721. *καυκάσιον* Reg. D.—*μόλις* Reg. C.
 723. *κροτάφον* Reg. E.
 726. *ἤξη* var. lect. ap. Turn.—*στυγά-νορα* Regg. C. D.
 727. *κατοικοῦσιν* Reg. E.
 728. *σαμυδησία* Reg. C.
 729. *ἐχθοδόξενος* Reg. C. — *μετρυῖα* Reg. E.
 730. *δδηγῆσωσι* Reg. E.
 731. *λίμναις* Reg. C.

Prom.

M

732. θρασύσπλαγχρον Reg. O.
 733. λιπούσ' αὐλῶν Reg. N.—μαλωτι-
 κῶν Reg. D.
 734. ἔσαι Reg. E.
 736. κέκληται Reg. E.—λιπάσα Reg.
 C.—δ' abest Reg. D.
 737. ἡμῶν Reg. C.
 739. βιάως Reg. E.
 740. ἐπέρυψε Reg. E.
 741. πυκροῦ Reg. D.
 742. γὰρ καὶ νῦν Reg. E.
 747. τοι Reg. E. τι abest Reg. C.
 748. γε abest Reg. D.—ἀτείρας cum
 var. lect. ἀτηρᾶς Reg. O.
 750. ἔριψ' Reg. D.
 752. ἀπηλάγην Regg. D. E.
 754. δυσπετιῶν—φέρεις Reg. E.
 755. πεπραμένην Reg. E.
 757. μοι abest Reg. E.
 760. ἦδοι' ἂν Viteb., de quo me cer-
 tiorem fecit Hermannus in litteris
 ad me datis. ἡδοίμην ἂν Reg. D.
 762. μαθεῖν σοι Reg. C.
 763. τυράννου var. lect. in Reg. O.
 765. βλάβῃ σοι Reg. D.
 768. ὄντινα—αὐδᾶσαι Reg. E.
 771. οὐδὲν—τις ἀποστροφή Reg. E.
 772. πλὴν Reg. E.—λυθὲς var. lect.
 in Reg. O.
 773. ὁ λύσσαν ἐστὶν Reg. C.
 774. ἐγγόνων cum var. lect. ἐκγόνων
 Reg. C.
 776. γέναν Reg. E.—ἄλαισι Reg. C.
 780. δοῖν Regg. D. et E. teste Fachs.
 —σοι Reg. E. teste Fachs.
 781. ποίοις Reg. E.
 τ' ἐμέ
 783. ἐκλύσοντά με Reg. C. ἐκλύσοντά
 με Gud.
 784. τήνδ' ἐμὴν cum var. lect. ἐμοὶ
 Reg. D.
 785. ἀτιμάσεις Reg. D.—λόγον Reg.
 E. teste Fachs.
 786. γέγονε Reg. E.—λυπὴν Reg. D.
 —βλάβην var. lect. in Reg. O.
 787. γὰρ νῦν Reg. E.
 790. πολὺδινον cum var. lect. πολὺδο-
 νον Reg. O.
 791. μνήμοσι δέλτοισι Reg. E.
 792. ἠπείρου Reg. N.
 793. ἀνατολὰς Regg. E. N.
 795. κισθῆνης Regg. C. D. σκυθῆνης
 Reg. E. κισθῆνης cum var. lect. κι-
 σθῆνης Reg. O.
 796. νέουσι Reg. E.
 797. ὀμματ' Reg. E.—ἐκτειμέναι Reg. C.
 798. τὰς—προσκέρδεται Reg. E.
 799. νύκτορος Reg. E.
 801. δρακοντόμαλοι Regg. D. E.
 802. βροτὸς Reg. D.
 803. τοιοῦτον Regg. D. E.
 805. ὄξυστομόμους Reg. D.
 806. μονῶπα Reg. D.
 807. ἱπποθάμονα Reg. E.
 809. τηλουργὸν Reg. C.
 812. ἔρφα Reg. E.—ἐξίης var. lect.
 in Reg. O.
 813. ὀρέων Reg. C.
 815. τρίγωνα Regg. D. N.—ἐστ' Reg.
 D.
 817. κτῆσαι Reg. E.
 818. σοὶ abest Reg. E.
 821. μέντοι Regg. D. N.
 824. αἰθούμεθα Reg. C. αἰτούμεθα
 Reg. D.—δὴ Reg. E.
 828. μύθον Reg. E.
 831. μολουσὰ Reg. C. μόλωσσα Reg.
 E.
 832. αἰπύνωντον δ' Reg. N.
 836. προσηγορήθης cum var. lect. προσ-
 ηγορεύθης Reg. O.
 837. ἔσεσθαι. τῶν δὲ Reg. D. ἔσεσθαι
 τῶνδε Reg. E.—προσαίνεις, ἔτι Reg.
 D. προσαίνει σέ τι Reg. E. προσ-
 αίνει σ' ἔτι Reg. N.
 840. παλιμπλάκτοισι Reg. D.—χειμά-
 ζει Reg. E.
 842. κεκλήσεται C. D. E. F.
 843. μνήματα Reg. E.—Post hunc
 —versum in Reg. N. legitur Ἰόνιος
 ἀπὸ σοῦ μνημόνευμα τῆς σῆς πλά-
 νης.
 846. τῇδ' ἐς Reg. N.
 856. ἐφέψεται var. lect. in Reg. O.
 859. λελοιμμένοι Reg. C.
 861. φθόνων Reg. E.—δὲ δέξεται θεὸς
 Reg. E. teste Fachs.
 862. δεδέξεται Reg. O.
 863. νυκτιφορήτω var. lect. in Reg. O.
 —θάρσει Reg. D.
 865. ἄρρητον var. lect. in Reg. O.
 866. τοιδὸς Reg. D.—ἐς Reg. D. et
 O. cum var. lect. ἐπ'.
 867. ἡμερος Reg. C.
 868. ἐπαμβληθήσεται var. lect. in
 Reg. O.
 869. γνωμᾶν Reg. C. γνώμαιν Reg.
 D.—βατέραν Reg. C.—βουλῆθήσε-
 ται Regg. D. N.
 873. φύσεως Reg. E.—ἐκ τῶνδε cum
 var. lect. ἐκ τῆσδε Reg. O.
 877. ταῦτα δὴ cum var. lect. δεῖ Reg.
 O.

879. ἰὼ, ἰὼ, ἔλε, ἔλε, λε λευ Reg. E.
 880. φρενοβλαβεῖς Reg. E.
 881. θάλλουσιν Reg. E. teste Faehs.
 882. ἄπειρος Regg. E. F.
 883. καρδία Reg. E. — φρένα φόβω Reg. D.
 884. τροχιδινεῖται Reg. N.
 885. λύσης Reg. C.
 886. πνεύματι μάργω abest Reg. D.
 888. στυγμῆς Reg. E.
 890. ἐβάσταζε Reg. E.
 893. πλούτων Reg. E.
 895. ἀραστεύσαι Reg. E.
 896. μ' abest Reg. D.
 897. Διὸς λεχέων Reg. E. teste Faehs.
 898. με πέλουσαν Reg. E.
 899. ἐν γαμέτῃ Regg. C. D. E.
 900. ἀτεργάνορα Reg. E.
 901. γάμο Reg. E. — δαπανωμέναν Reg. C. δαπανομένην Reg. D.
 902. δυσσπλάγχχοις cum var. lect. ἀσπλάγχχοις Reg. O. — ἀλατείσῃσι Reg. E.
 903. ὁ abest Reg. E.
 904. οὐδὲ διανομῇ δέ Reg. E.
 905. ἄφικτον Reg. E. — προσδέρκοι Reg. C. — προσδέρκει Regg. D. F. προσδράμοι Reg. E.
 906. εἰς ἄποραν Reg. E. — πορισμὸς Reg. E.
 908. ὅπου Reg. E.
 909. αὐθάδη φρονῶν Reg. C. et var. lect. in O.
 912. πατρός τ' Reg. E.
 916. πλὴν ἐγὼ var. lect. in Reg. O.
 918. καθέσθω Reg. E.
 919. πυρίπνου Reg. D. πυρὶ πνο Reg. E. πυριπνοῦν Reg. E. teste Faehs.
 920. ἀρκέση cum var. lect. ἐπαρκέση Reg. D. — μὴ οὖν Reg. E.
 921. εἰς πτωματ' Reg. C. — ἀναχητὰ Reg. E.
 924. κρείσσων — φλάγα Reg. E.
 928. κακῶν var. lect. in Reg. O.
 930. ταῦτα Reg. C.
 932. τινὰ Διὸς var. lect. in Reg. O. Διὸς τινα Reg. E. teste Faehsio.
 933. γ' abest Reg. E.
 934. ἐκρίπτεις Reg. D.
 936. τοῦτ' cum var. lect. τοῦδε Reg. D. — ἔλγινον Reg. C.
 939. θάπενε Reg. D.
 940. μέλλει Reg. C.
 944. ῥάννου Reg. C.
 946. ὑπέρπικρος Reg. C.
 947. τὸν ἡμέροις cum var. lect. τὸν ἐφημέροις Reg. O.
 949. σ' οὔτινας Reg. D.
 950. ἐκβληθῆν Reg. E. ἐκβληθῆ Reg. E. teste Faehs.
 951. ἀνικτηρίως Reg. E.
 953. προβάλης Regg. C. E.
 954. Ζεὺς γὰρ τοιοῦτοις var. lect. in Reg.
 955. σέμνοστος Reg. D.
 960. τρίτον τόνδε τὸν νῦν κοιρανοῦν Reg. D.
 961. αἰσχιστον δέ Regg. D. N.
 963. πολλοῦ δέ var. lect. in Reg. O.
 965. ἰστορεῖς Reg. D.
 967. κατάρουσας Reg. C. καθάρουσας Reg. D. καθάρουσας Reg. E. κατάρουσας Reg. F.
 971. φῆναι Regg. C. D. N.
 973. πράγμασι Reg. C. πῆμασι var. lect. in Reg. O.
 976. τοι Reg. C. — συμφορὰς ἐπαιτιάς Reg. D.
 977. ἐχθραίνω Reg. D.
 978. κακοῦσιν ἐκδίκως Reg. C.
 981. πράσσεις Reg. E.
 985. οὐκ ἂν in fine versus Reg. D. — ὅθ' Reg. E.
 986. ἐρεῖν γὰρ Reg. D.
 987. ὠφέλων Reg. E. — ἂν τίνοιμ' ἂν Regg. D. N.
 989. καὶ ξι Reg. E.
 990. τί μου cum var. lect. ἐμοῦ τι πεύει σέσθαι Reg. D.
 991. οὐδὲν Reg. D.
 994. ρεατέσθω Reg. E.
 995. ἐκβροντήμασι var. lect. in Reg. O.
 996. κυμάτω Reg. E.
 997. γάμψει Reg. C. γνάψει Reg. D. σσ φράζειν Reg. D. φράσσειν Reg. E.
 999. ὦ παι Reg. C. — καὶ abest Reg. C.
 1001. μάνταιε Reg. D.
 1002. καλῶς Reg. C. et var. lect. in O.
 1003. παραγορῶν Reg. C. — μι Reg. C.
 1004. μήπωθ' Reg. N.
 1005. ληθύνους Reg. C.
 1006. μέγαν Reg. E.
 1007. γυναικομίκοις — χειρῶν Reg. D. — ὑπτοιάσμασι Reg. E.
 1008. μὲ τῶν Regg. D. E. — παρόντος Reg. E. πάντως Gud.
 1009. ἔοικας Reg. E. — λέγειν Reg. O.

1010. *μαϊθάση* Reg. E. *μαλθάση* Reg. D.
 1012. *βιάξει* Reg. E.
 1013. *ἀτὰρ δὲ* cum var. lect. *ἀντὰρ* Reg. O.—*σφοδρίῃ* Reg. E.
 1014. *αὐθάδεια* Regg. D. N. — *γὰρ* abest in Reg. D.
 1015. *οὐθενὸς* Regg. D. N.
 1016. *ἐὰν καὶ τοῖς* Reg. C. — *ἂν εἰ μὴ* — *πειθῇ* cum var. lect. *πεισθῆς* Reg. O.
 1021. *ἀγάλη* Reg. E.
 1022. *ἐκτελευτήσεις χρόνον* Reg. E.
 1023. *ἄφορον* Reg. C. — *δ' ἥξεις* *λείς* Reg. E. *ῥῆξαις* *εἰς* Reg. D.
     ως
 1024. *λαβρος* Reg. N. *λαβρὸς* cum var. lect. *λαῦρος* Reg. O.
 1028. *τοῦ σου δὲ* var. lect. in Reg. O. — *μή τοι* Reg. E. *μηδὲ* var. lect. in O.
 1031. *τ'* abest Regg. D. N.
 1033. *δ'* abest Reg. E.
 1034. *ψευδογορεῖν* Reg. D.
 1042. *εἰδότε μοι* var. lect. in Reg. O.
 1043. *παρασχεῖν* Reg. C.
 1047. *βροτῇ* Reg. C. *βροντῆς* Reg. E. teste Faehs.
 1049. *αὐταῖσι* Reg. C.
 1050. *τραχὺν* Reg. E.
     ν
 1051. *συγχώσειε ἐμὲ* Reg. O.
 1053. *ἄδην* Reg. D.
 1054. *ἀνάγκη στεραῖς δίκαις* Reg. E.
 1057. *βουλουματ' ἔπει* Reg. E.
 1059. *εἰ τάδ' εὐτυχῇ* Regg. C. D. E. F. *εἰ* *τάδ' εὐτυχεί* cum var. lect. *εἰ* *τὰ* *τοῦδ' εὐτυχεί* Reg. O.
 1060. *γε pro γ' αἰ* Regg. C. N.
     ει
 1066. *πέσης* Reg. D.
 1067. *λητὸν* var. lect. in Reg. O.
 1068. *πῶ* Reg. E.
 1069. *θέλω* Reg. E.
 1071. *ἔστιν* Reg. C.
 1072. *μέλλον* Reg. E.
 1073. *ἄτ' ἐγὼ* Regg. C. E. F. N.
 1074. *θηραθῆσαι* Reg. E.
 1076. *ὡς Ζεὺς* Reg. C. *ὁ Ζεὺς* Reg. E.
 1078. *ἡμᾶς* var. lect. in Reg. O. — *γὰρ οὐκ* cum var. lect. *γὰρ καὶ οὐκ* Reg. O.
 1079. *οὐκ* Reg. C. — *κρυφίως* Reg. F.
 1081. *ἐμπλεμπλεχθήσεσθ'* Reg. E. — *ἀνίας* Reg. D.
 1082. *κοῦν* var. lect. in Reg. O.
 1083. *σαλεύεται* Reg. D.
 1084. *βραχεία* Reg. E.
 1085. *βροτῆς* Reg. D. — *δ'* abest Reg. D.
 1086. *ὡς ἄπειροι* Reg. C. — *κόνην* Reg. Γ.
 1087. *ἐλίσσουσι* Regg. C. D. N. — *ἐλίσσουσι* Reg. E. — *δὲ* Reg. D.
 1088. *κατ' ἄλληλα* Reg. E. teste Faehs.
 1089. *ἀτιδεικνύμην* Reg. E. *ἀντιδεικνύμενα* Reg. F.
 1091. *ρίπή ἢ* Reg. C.
 1093. *πάντων θεμι* Reg. E.
 1094. *ἐλίσσων* Regg. C. D. *ἐλίσσων* Reg. E.
 1095. *ἄδικα* var. lect. in Reg. O.

INDEX GRÆCUS.

ἄν omissum 620.
 δυοῖν pro δυεῖν 780.
 εἵνεκα 345.
 ἐγγάτις 459.
 θᾶκος et θῶκος 280.
 καὶ—δὲ 975.
 κόνις ultimam producit 1086.
 μὴ οὐ 630. 789.
 οἶος prima brevi 140.
 ὀκρυοίς 281.
 ὀργή 378.
 ὅστε 1073.
 οὔτε—οὐ 448.
 που pro ποι 1062.
 προσσελεῖν lexicis addendum 436.
 τι antepositum vocabulo, cui postponendum erat 42.

INDEX LATINUS.

Articulus omissus 347.
 Augmentum omissum 229.
 Epitheta ornantia a poetis copula non junguntur 406.
 Genitivi absoluti omisso pronominis genitivo 861.
 Participium a participio pendens 947.
 Præsens pro futuro 511.
 Productio brevis vocalis ante mutam cum liquida 612.
 Repetitio negligentior ejusdem vocabuli 768.
 Synzesis vocalis 1683.
 Transitus a conjunctivo ad optativum 202.
 Trimetri a librariis invecti 588.

LONDINI:

EXCUDIT T. DAVISON.

ÆSCHYLI

CHOPHORI.

AD OPTIMORUM LIBRORUM FIDEM

RECENSUIT,

INTEGRAM LECTIONIS VARIETATEM NOTASQUE

ADJECIT

AUGUSTUS WELLAUER.

CANTABRIGIÆ

APUD W. P. GRANT.

VENEUNT LONDINI APUD R. PRIESTLEY.

1827.

LONDINI: EXCUDIT T. DAVISON.

ΧΟΗΦΟΡΟΙ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ΧΟΡΟΣ.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ΤΡΟΦΟΣ.

ΛΙΓΙΣΘΟΣ.

ΟΙ ΕΤΗΣ.

ΠΥΛΛΔΗΣ.

Argumentum et personarum index in omnibus codd. et edd. antiquis desunt.

ΧΟΗΦΟΡΟΙ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Ἐγμῇ χθόνιε πατρῷ ἐποπτεύων κράτη,
 σωτῆρ γενοῦ μοι, ξύμμαχος τ' αἰτουμένω.
 ἦκω γὰρ εἰς γῆν τήνδε, καὶ κατέρχομαι.
 τύμβου δ' ἐπ' ὄχθῃ τάδε γε κηρύσσω πατρὶ

1. In codicibus et edd. Ald. Turn. cum Agamemnone cohæret tragœdia nostra, periit enim simul cum extrema Agamemnonis parte Choephororum initium, et post Agam. v. 1160. ἡνυτόμαν τροφαῖς statim legitur nostræ tragœdiæ v. 10. τί χεῖμα λείσσω, Agamemnonis etiam inscriptione usque ad Choephororum finem continuata. Choephoros primus distinxit Rob., qui tamen lacunam habet eandem. Agamemnonis postremam partem ex codd. supplevit Victorius, Choephororum initium non item. Prologi tamen partem servavit Aristoph. Ran. 1150. sqq., unde primos quinque versūs primus recepit Stanleyus. Duos eorum habet etiam Thom. Mag. sub vv. αἰτοῦμαι. ἦκω. κατέρχομαι.— In verbis πατρῷ ἐποπτεύων κράτη ambiguitatem quæsitit apud Aristophanem Euripides, quæ neque editores non fefellerit, possunt enim illa significare aut qui patris mei imperium respicis, aut qui officia a patre tuo tibi tradita exsequeris. Priorem explicationem ad-

modum ineptam, quam joci causæ Euripidi tribuit Aristophanes, veram putant Schütz. et Buttl., altera vero, quam apud Aristophanem Æschylus ipse profert, unice vera et sensui accommodata est. Ceterum ἐποπτεύων κράτη breviter dictum est, ut solet in his verbis: qui ἐποπτεῖαν agendo potestatem a patre acceptam exerceat, ut Soph. Trach. 617. Ἐγμοῦ τήνδε πομπεύω τέχνην, ad quem locum vid. Herm. Nec multum dissimilia sunt, quæ collegit Markl. ad Eur. Suppl. 991. et 1205.

3. In vocabulis ἦκω καὶ κατέρχομαι tautologiam quærit apud Aristophanem Euripides, recte ibidem ab Æschylo refutatus, κατελθεῖν enim exsules dicuntur in patriam redeuntes, cf. Bergl. ad Aristoph. Ran. 1189. Pors. ad Eur. Med. 1011. Elmsl. ad Med. 983.

4. Aristophanis cod. Rav. habet τῷδε κηρύσσω, Borg. τὰδε κηρύσσω, quorum illud verum esse potest.

5 κλύειν, ἀκούσαι. * *

* * * *

* * πλόκαμον Ἰνάχω θρεπτήριον
τὸν δεύτερον δὲ, τόνδε πενθητήριον
* * *

- 10 τί χρεῖμα λεύσω; τίς ποθ' ἥδ' ὁμήγουρις
στείχει γυναικῶν φάρεσιν μελαγχίμοις
πρέπουσα; ποία ξυμφορᾷ προσεικάσω; 10
πότερα δόμοισι πτώμα προσκυρεῖ νέον;
ἢ πατρὶ τῷ μῶ τάςδ' ἐπεικάσας τύχῳ
15 χοῆς φερούσας νερτέροις μειλίγμασιν;
οὐδέν ποτ' ἄλλο· καὶ γὰρ Ἥλέκτραν δοκῶ
στείχειν ἀδελφὴν τὴν ἐμὴν πένθει λυγρῇ 15

5. Iterum tautologiae Aeschylum accusat Euripides propter κλύειν ἀκούσαι, sed similia sunt frequentissima, ut Prom. 140. δέχθητ', ἐξιδεσθ'. Eur. Phœn. 1568. παρὰ γὰρ στενάχην, τὰδ' αὐτεῖν. Ion. 1446. τὴν αὐτὴν αὖσω, βοάσω. cf. Abresch. Animadv. ad Aesch. i. pag. 405. Potter. ad Lycophr. 353. Ruhnck. epist. crit. i. p. 139. sqq. Præterea h. l. ne dici quidem potest, an non ἀκούσαι cum sequentibus, quæ desunt, jungendum sit.

6. Hunc et, qui sequitur, versum ex Schol. ad Pind. Pyth. iv. 145. recte h. l. inseruit Stanley; respicit eosdem etiam Eustath. ad Il. ii. p. 165.—Versum explere voluit Erf. ad Soph. El. 52., φέρω δὲ præponendo.

10. λεύσω Ald.—ὁμήγουρις Ald. Turn.

11. φαρτίτι Ald. βάρεσι Turn.

12. ποία Ald. ποία Rob.

13. δόμοις Rob.—πῶμα Ald. πῆμα Med. Guelph. Rob.—προσκυρεῖ Ald. Turn.

14. τ' ὡμῶ Rob.—ἐπεικάσας τύχῳ est: num forte conjiciam? prorsus ut Eur. Hippolyt. 826. Τίνα λόγον τάλας, τίνα τύχην σῖβιν βαρύνεσθαι, τλήμων, προσουδῶν τύχῳ; Neutro loco, quod putaverunt Musgr. et Schwenk., τύχῳ significare potest: verum attingam, hoc enim sensu conjunctivus poni non po-

terat. Ita potius explicandum est locus Soph. El. 656. ἐπεικάζων κυρῶ, ubi tamen κυρῶ non est conjunctivus.

15. νερτέροις μειλίγματα conjecit Stanley, quod in textum recepit Schütz., probante Schwenkio, eaque conjectura confirmari videtur loco simili Pers. 608. πατρὶ παιδὸς εὐμενεῖς χοῆς φέρουσ', ἅπερ νεκροῖσι μειλιχτήρια. Sed vulgatam retinendam esse recte vidit Herm. obss. critt. p. 55. sq., quamquam nihil attulit ad explicandum dativum, in quo illi offenderant. Significat autem hic consilium et rationem, qua permoti libationes afferant, ut sensus sit: afferunt eas, ad vel propter placandos manes. Sic Thucyd. vi. 33. Ἀθηναῖοι ἐφ' ἡμᾶς πολλὴν στρατιὰν ἀρμενναι καὶ ναυτικὴν καὶ πεζικὴν, πρόσφασιν μὲν Ἐγισταίων ξυμμαχία καὶ Λεοντινῶν παποικίσει, τὸ δὲ ἀληθὲς Σικελίας ἐπιθυμία. ad auxilium Eggestarum ferendum et Leontinos restituendos. Herod. i. 87. ἐγὼ ταῦτα ἐπράξα τῇ σῇ μὲν εὐδαιμονίᾳ, τῇ ἐμῇ αὐτοῦ δὲ κακοδαιμονίᾳ. Similia colligerunt Markl. ad Eur. Suppl. 304. Brunck. ad Soph. Antig. 1219. Heind. ad Plat. Gorg. p. 146. νερτέροις autem est adjectivum, et νερτέροις μειλίγματα ex usu satis vulgari dicitur pro μειλίγματα τῶν νερτέρων.

16. ἄλλῃ Rob.

17. στείχειν deest in Guelph. Ald.,

πρέπουσαν. ὦ Ζεῦ, δός με τίσασθαι μέρος
πατρὸς, γενοῦ δὲ σύμμαχος θέλων ἐμοί.

- 20 Πυλάδην, σταθῶμεν ἐκ ποδῶν, ὥς ἂν σαφῶς
μάθω γυναικῶν ἥτις ἦδε προστροπή.

ΧΟΡΟΣ.

ἱαλτὸς ἐκ δόμων ἔβην στρ. α. 20

χοῶς προπομπὸς ὀξύχειρι σὺν κτύπῳ.

πρέπει παρῆς φοινίσι ἀμυγμοῖς,

- 25 ὄνυχος ἄλοκι νεοτόμῳ.

δι' αἰῶνος δ' ὑγμοῖσι βόσκεται κέαρ.

λινοφθόροι δ' ὑφασμάτων

25

ejus loco ὁρᾶν habet Turn., quod recepit Schütz., offensus, ni fallor, constructione verbi δοκῶ cum Acc. c. Infinit., quæ tamen non adeo rara est; sic Prom. 434. Μή τι χλιδῇ δοκίτε μήτ' ἀνθαδία Σιγᾶν με. Sept. Th. 597. Δοκῶ μὲν οὖν σφε μὴδὲ προσβαλεῖν πύλαις. Ag. 599. Τροίαν νῦν πεπορῆσθαι δοκίς; Soph. El. 462. Πικρὰν Δοκῶ με πείραν τήνδε πολλήσιν ἔστι. Eurip. Hecub. 222. δοκῶ μὲν σ' εἰδέναι γνώμην στρατοῦ. ib. 1295. τίνα δοκίς πείσειν τάδε; Orest. 666. τὸν κατὰ χθονὸς Θανόντ' ἀκούειν τάδε δοκί. ib. 1175. αὐτὸ τοῦτ' ἔχειν δοκῶ Σωτηρίαν. ib. 1198. καὶ νῦν δοκῶ—χρόνῳ μαλαῖζειν σπλάγχχον.—λυγρῶ deest Rob.

19. ξύμμαχος Glasg. Schütz. invitis libris.

20. ἐκ ποδῶν conjecit Stanl., et sic scribit etiam Elmsl. ad Heracl. 109. forsitan recte.

21. προστροπή Ald.

22. ἔβην Med. Guelph. Ald.

23. χοῶς Vict. Glasg. Schütz., sed singularis ferri non potest; quare procul dubio præferendum χοῶς, quod habent Guelph. Ald. Rob. Turn., firmatum igitur insuper etiam majore librorum auctoritate. Accusativus ab adjectivo προπομπὸς pendet, vid. Herm. ad Vig. pag. 895. et ad Soph. Aj. 1014. Erf. ad Soph. Trach. 615. et Antig. 783., quos locos jam indicavit Schwenk.—σὺν κτύπῳ Med. Ald. Vict. συγκύπτῳ Guelph. συγκύπτῳ Turn. συγκόπτῳ

Rob. Hinc σὺν κόπτῳ Stanl. inepte, σὺν κόπῳ Pauw. Schwenk. σὺν κτύπῳ Arnald. Glasg. Schütz., quod sane ad librorum lectionem proxime accedit, ideoque a me quoque receptum est. Sed illud σὺν molestum est, et malim fere, librorum vestigiis insistens, συγκύπτῳ legere, quamquam vocabulum non alibi occurrit.

24. φοίνισσα γωγμοῖς Guelph. Ald., idemque in cod. suo reperit Rob., qui φοίνισσ' dedit, reliquis omissis. φοίνισσα γ' ὦγμοῖς Turn. φοινίσσαμυγμοῖς Med. φοίνισσ' ἀμυγμοῖς conjecerunt Sophian. et Cant. φοινίσι ἀμυγμοῖς emendavit Stanl., quod recepi cum Glasg. Schütz. Schwenk., quamquam admodum incertum est.

25. ἄλοκι Guelph.

26. διογμοῖσι Med. Guelph. Ald. Rob. Vict. Cant. δ' ὦγμοῖσι Turn. δ' ὑγμοῖσι ex emendatione Canteri Glasg. Schütz. Schwenk. recte, ut videtur.—Versus est dochmiacus, dochmium præcedente antispasto, sequente dijambo, quod propter Heathii et Buttléri nugas moneo.

27. λινοφθόροις ex conjectura dedit Schütz., probante Buttlero et Bothio; sed λινοφθόροι λακίδες sunt λακίδες λίνων φθαρέντων. Similia multa habent Erf. ad Soph. Antig. 1009. Lobeck. ad Aj. 323. Schwenk. ad h. l. cf. Comment. Æschyl. p. 64.

λακίδες ἔφλαδον ὑπ' ἄλγεσιν,

πρόστεινοι στολμοὶ

30 πέπλων ἀγελάστοις

ξυμφοραῖς πεπληγμένων.

τορὸς γὰρ φόβος ὀρθόθριζ,

ἀντ. α. 30

δόμων ὀνειρόμαντις, ἐξ ὕπνου κότον

πνέων, ἀωρόνυκτον ἀμβόαμα

35 μυχόθεν ἔλακε, περὶ φόβῳ

γυναικείοισιν ἐν δώμασιν βαρὺς πιτνών.

κριταί τε τῶνδ' ὀνειράτων

35

θεόθεν ἔλακον ὑπέγγυοι,

μέμφεσθαι τοὺς γᾶς

28. ἄλγεσι vulg. ἄλγεσιν Glasg. et deinceps omnes.

29. προστίλιναι Ald. Rob.

32. φόβος Guelph. Ald. Rob.—Metro non aptus visus est vulgatus verborum ordo, quare τορὸς φόβος γὰρ ὀρθόθριζ emend. Arnald., quod recepit Schwenk., et τορὸς γὰρ ὀρθόθριζ φόβος Heath., quod dederunt Glasg. et Schütz. Vulgatam retineri voluit Herm. obs. critt. p. 59., qui verum antispasticum esse, et in strophico dijambum pro antispasto positum esse putavit, quod fieri non posse jam ipse demonstravit in Elem. metr. p. 226. Erit igitur profecto ad transpositionem confugiendum, quæ tamen quum incerta sit, vulg. retinere malui. Lachm. de chor. syst. p. 49. legendum putat τόρος δὲ φοῖβος ὀρθόθριζ, quæ mutatio non magna est, (quam sæpe enim γὰρ et δὲ confundantur, notum est) sed γὰρ h. l. necessarium videtur, ut Φοῖβος paullo audacius dictum foret.

34. ἀωρόνυκτον Ald.

35. ἔλαχε Guelph. Ald. idemque in cod. suo reperit Rob., qui ex conj. dedit ἔλακε.—περὶ φόβῳ, quod vulg. commate post φόβῳ posito cum ἔλακε jungitur, non intellexerunt editores, quare περιφοβὸν vel περιφόβως conjecerunt Stanl. et Pauw, περὶ φόβῳ dedit Schütz. Vulgatam retinet Schwenk., camque περιφόβως significare vult; *præ*

metu explicat Herm. ad Vig. p. 862., sed non intelligo, quid sit: *metus strepuit præ metu*. Commate post ἔλακε posito explicandum puto: *metus circa metum consedit, metus accessit metui*, ut Eur. Troad. 591. ἐπὶ δ' ἄλγεσιν ἄλγεα κεῖται. Eodem modo περὶ σοῖσιν γούνασιν πιτνῶ dicitur Eur. Suppl. 285.

36. γυναικείοισιν Med. Guelph. Ald. Rob. Turn.—δώμασιν Rob. βαρὺς πιτνῶν vulg. βαρυπιτνῶν Ald. βαρὺς πιτνῶν Med. Rob., quod recte recepit Glasg. sequentibus Schütz. et Schwenk. Præterea etiam πιτνῶν rescripsi, nam sensus aoristum requirit, et assentior iis, quæ contra Elmsl. ad Med. 54. et Heraclid. 77. disputavit Hermannus in *Classical Journal* xxxviii. p. 284. sqq. Similiter sensus docet, Eurip. Alcest. 629. scribendum esse ἀναστήσασα δὲ ἡμᾶς πιτνόντας, ubi libri πίτνοντας præbent, vulgo autem editur πιτνούντας. Non minus *πρὸς πιτνῶν* pro vulg. *πρὸς πιτνῶν* scribendum est. Eurip. Hecub. 278. et *πιτνόντος* pro *πίτνοντος* Agam. 1514.

37. τε, quod vulgo abest, recte insertum esse in ed. Glasg. et sensus et metrum docent, et facilius certe excidere poterat, quam δὲ, quod ex Arnaldi emendatione inseruerunt Schütz. et Schwenk.

38. ἔλαχον Guelph. Ald. Rob.

- 40 νέρθεν περιθύμῃς,
τοῖς κτανοῦσί τ' ἐγχοτεῖν.
τοιάνδ' ἐχάρειν ἄχαριν, ἀπότροπον κακῶν, στρ. β'.
ἰὼ γαῖα, γαῖα, 41
μωμένα μ' ἰάλλει
45 δῦσθεος γυνά.
φοβοῦμαι δ' ἔπος τόδ' ἐκβαλεῖν. 45
τί γὰρ λυγρὸν πεσόντος αἵματος πέδῳ;
ἰὼ πανοιζὺς ἐστία.
ἰὼ κατασκαφαὶ δόμων.
50 ἀνήλιοι, βροτοστυγεῖς
δνόφοι καλύπτουσι δόμους, 50

42. τοῖαν δὲ Ald. Turn. τοῖωνδ' ex conjectura dedit Schütz., imperitissime, vid. quæ ad Prom. 112. sunt monita.—Propter similitudinem vocabulorum ἀπότροπον κακῶν et ἀπόλεμον τὸ πρὶν in antistrophico facile adduci aliquis poterat, ut hæc sibi ad amussim respondere putaret. Sic autem in priore versus parte syllaba deest, quam explere voluit Herm. obs. critt. p. 57., ἐπὶ ante χάριν inserendo, quod recepit Schütz. Quo facto non solum vocabulum prorsus abundans contra librorum omnium auctoritatem intruditur, sed pervertitur etiam in sequentibus ietus, qui melius in utriusque vocabuli syllabam χα cadit, ut et Eur. Iph. T. 551. κακῆς γυναικὸς ἀχάριν ἄχαριν ἀπάλετο, et Phæn. 1771. χάριν ἀχάριτον εἰς θεοῦς διδοῦσα, quemadmodum ibi pro vulg. ἀχάριστον legendum censeo. Hoc incommodo non laborat alia syllabæ supplendæ ratio, in quam et ego incideram, et incidisse video Elmsleium in Mus. crit. Cantabr. vi. p. 290., ut τοιάνδ' χάριν ἀχάριτον legatur. Sed toti huic rationi obstat tum librorum omnium consensus, tum illud, quod ἀπότροπος secundam syllabam producere solet, v. Erf. ad Soph. CEd. T. 639. ed. min. Quare nihil mutandum censeo.

43. γαῖα, γαῖα vulg. γαῖα, μαῖα Med. Guelph. Ald. Turn., quod propter li-

brorum auctoritatem cum Schützio recepi.

44. μωμέν' ἀμιλλεῖ Med. μωμένα μυλλεῖ Turn. μωμένα μιλλεῖ Guelph. Ald. Rob. Vict., unde recte μ' ἰάλλει emendavit Stanl., quod receperunt omnes, patet enim A a vicinis ΑΑ absorptum esse.

46. τόδ' omittit Turn. τόδε Rob. Vict. —ἐκβάλλειν vulg. ἐκβάλλεν Turn. ἐκβάλεῖν post Pauw. et Stanl. recte omnes; contrarium factum est in libris, quam quod supra in ἰάλλει.

47. Sensus hujus versus obscurior est, quare λυγρὸν conjecit Cant., quod probavit Herm. obs. critt. p. 58. et recepit Glasg. Mihi quoque verum videtur, sed recipere non sum ausus. Schütz. vulg. ita retinuit, ut post τί γὰρ interrogationis notam poneret, hoc sensu: *quid enim? triste hoc est* (inferiarum beneficium) *sanguine semel in terram effuso*, quod displicet. Schwenk. explicare videtur: *quid enim triste esse potest, sanguine semel effuso?* confert enim Eur. Med. 1280. τί δ' ἄτ' οὖν γίνονται ἂν ἔτι δεινόν, sed nexum cum præcedentibus non video.

48. πανοιζὺς vulg. πανοιζὺς cod. Rob. Ald. Turn., quod inde a Glasg. recte receptum est.

50. βροταστυγεῖς Ald.

δεσποτῶν θανάτοισι.

σέβας δ' ἄμαχον, ἀδάματον, ἀπόλεμον τὸ πρὶν,
ἀντ. β'.

δι' ὧτων φρενός τε

55 δαμίας περσῆνον,

55

νῦν ἀφίσταται.

φοβεῖται δέ τις. τὸ δ' εὐτυχεῖν,

τόδ' ἐν βροτοῖς θεός τε, καὶ θεοῦ πλέον.

ρόπῃ δ' ἐπισκοπεῖ δίκαν,

60 ταχεῖα τοῖς μὲν ἐν φάει,

60

τὰ δ' ἐν μεταιχμῷ σκότου

μένει χροníζοντα βρύει·

53. ἀδάματον vulg. ἀδάματον metri causa legendum esse vidit Herm. obss. critt. p. 57., quod receperunt Schütz. et Schwenk.

54. φρενός τε Med. φρενίστι cod. Rob. φρένας τε Rob. e conj. φρενῶν τε Turn.

58. ἐμβροτοῖς Med. ἐν βροτοῖσι Rob.—θεός τε θεοῦ Ald. θεός τε θεοῦ Turn.

59. Sequitur locus paullo obscurior, cujus sensum tamen et nexum in universum bene ceperunt interpretes, quamquam singula non satis recte explicarunt. Est autem hic: *Metuit nunc Clytemnestra, felicitatem autem externam prae ceteris curat, quam Dei instar colunt homines, sed poena male facta scrius oculus sequitur, et ingravescit, quo diutius cunctatur.*—δίκαν Ald. Rob. Vict. δίκας ex una ed. Turn. receperunt editores quia genitivo opus esse putabant, sed δίκας, etiamsi verum esset, tamen accusativus foret, ut Eumen. 219. δίκας δὲ Παλλὰς τῶνδ' ἐποσπτεῖται θεά. Jam quum accusativus unice verus sit, plurimorum librorum lectionem praetuli.

60. τοῖς μὲν ex sola ed. Turn. receperunt Schütz. et Herm. obss. critt. p. 59., quia δίκας versu praecedente genitivum putabant, sed τοῖς est dativus, quem vocant, commodi, et cum ταχεῖα jungendus, quare etiam ante ταχεῖα commate interpunxi, quod vulgo abest. Nam verba ῥοπή δ' ἐπισκοπεῖ δίκαν tan-

quam summam rei continentia praemissa sunt, reliqua autem varios poenas exsequendi modos designant, inter quos primum refertur, nonnullis poenam celerem esse.

61. Hic et sequens versus summam difficultatem crearunt; quum enim antecederet: ταχεῖα τοῖς μὲν ἐν φάει, oppositionis causa sequi debebat τοῖς δ' ἐν μεταιχμῷ σκότου χροníζοντα καὶ βρύουσα; sed hic poeta jucunda orationis inversione, quae animo commoto aptissima est, subjecto mutato in locum vindictae, quae poenas regit, poenas ipsas substituit, quod optime explicavit Herm. obss. critt. p. 60. Interpretes autem, qui hoc non intellexerunt, alii aliter locum correxerunt, et Schütz. quidem dedit: Τοῖς δ' ἐν μεταιχμῷ σκότου Μένει χροníζοντα βρύει.—Ad verba ἐν μεταιχμῷ σκότου ex praecedentibus subintelligendum est καὶ ἡμέρας, designatur enim crepusculi tempus, quocum apte Schwenk. contulit Aristoph. Av. 187. ἐν μέσῳ δῆπουθεν ἡρ' ἐστι γῆς suppl. καὶ οὐρανοῦ.—μετ' αἰχμῶν Ald.

62. χροníζοντ Rob. Post χροníζοντ vulg. ἄχρη legitur, ἄχρη in Med. a prima manu, εὐχρη Ald. et cod. Rob., pro quo Rob. ex conj. ἄχρη dedit, εὐχρη Turn. Sed ἄχρη abesse debere et sensus et metrum docet, aperteque glossema est ad τὰ δὲ, insertum ad explicandam subjecti mutationem, quare cum Schützio omisi.

τοὺς δ' ἄκραντος ἔχει νύξ.
 δι' αἵματ' ἐκποθένθ' ὑπὸ χθονὸς τροφοῦ, ἐπωδ.
 65 τίτας φόνος πέπηγεν, οὐ διαρρύδαν. 65
 διαλγῆς ἄτη διαφέρει τὸν αἷτιον
 παναρκέτας νόσου βρύειν.
 [τοὺς δ' ἄκραντος ἔχει νύξ.]
 οἴγοντι δ' οὔτι νυμφικῶν ἐδωλίων

μένει, χροῖα δ' ἄχη βρύει vult Buttler.—
 Ceterum μένει est dativus; alii, inter
 quos Schol. et Schwenk., τὰ pro relativo
 et μένει pro verbo habuerunt, quod sen-
 tentiæ vim infringit.

63. ἄκραντος Ald.—νύξ simul tem-
 pori designando inservit, ut supra ἐν
 φάει et ἐν μεταίχμιῳ σκότου, et pœnæ
 acerbitati significandæ. ἄκραντος activa
 vi accipit vult Reisig. ad Soph. Œd. Col.
 p. exxxiii. vix recte.

64. Hanc epodum primus in stropham
 et antistropham divisit Herm. de metr.
 Pind. p. 198., quem secutus Schütz. ita
 edidit:

Stroph.

Δι' αἵμ' ἐκποθέν δ' ὑπὸ χθονὸς τροφοῦ
 τίτας φόνος πέπηγ', οὐ διαρρύδαν.
 διαλγῆς δ' ἄτα διαφέρει
 διασπαράσσει
 παναρκέτας νόσου τὸν αἷτιον.
 οἴγοντι δ' οὔτι νυμφικῶν ἐδωλίων
 ἄκος πόροι τε πάντες ἐκ μῆς ὁδοῦ
 βαινόντες τὸν χειρομυστὴ φόνον
 καθαίροντες λούσιαν μάτην.

Antistroph.

ἱμοὶ δ' ἀνάγκαν γὰρ ἀμφίσπολιν
 θεοὶ προσήνεγκαν ἐκ γὰρ οἴκων
 πατρῶων δούλων ἐξαγον
 αἶσαν δίκαια
 καὶ μὴ δίκαια πρίπον τύχαις βίου,
 βία φερόμεναν αἰνίσαι, πικρὸν φρενῶν
 σπύγος κρατούση· δακρυῶ δ' ὑφ' εἰμάτων
 ματαίοις δισποτῶν τύχαις,
 κρυφαίοις πίνεσι παχυνομένη.

quæ quam parum sibi respondeant, nemo
 non videt. Eandem tamen stropham et
 antistropham statuere videtur Seidl. de
 verss. dochm. p. 158. Contra Erfurd.
 in Annal. Heidelb. 1809. vi. p. 281. et
 Buttler. stropham et antistropham versi-
 bus 64—72., reliquis epodum contineri

Choerophoroi.

putant. Aliam denique viam ingressus
 est Schwenk., qui v. 64—68. epodum,
 v. 69—72. stropham, 73—77. me-
 sodum, 78—81. antistropham fecit,
 quod minime probabile est. Ego quidem
 non dubitavi, epodum exhibere cum
 Lachm. de chor. syst. p. 49.—δι' αἵμα
 τ' ἐκποθέν vulg. ex Rob. conjectura, δι'
 αἵματ' ἐκποθέν Ald. et. cod. Rob., unde
 recte Glasg. dedit δι' αἵματ' ἐκποθένθ',
 quod recipere non dubitavi.

65. τί τὰς Ald.—πέπηγμένου διαρ-
 ρύδαν Guelph. Ald.—διαρρύδαν, quod
 miror ab omnibus participium haberi,
 (quale enim hoc participium? et quo
 pertinet genus neutrum?) nihil esse nisi
 infinitivus potest verbi διαρρύδαν, quod
 a lexicis abest. διαρρύδην suspicatur
 Lachm. p. 49.

66. ἄτη in cod. invenit Rob. et in
 ἄτη mutavit.—διασπαράσσει pro διαφέρει
 Ald. Turn., quod alterius glossema esse
 ex Schol. patet.—τὸν αἷτιον omitunt
 Ald. Turn.

67. παναρκέτας Ald. Dativum vult
 Schütz., sed totus locus obscurior est,
 quam ut certi aliquid statui possit. Oc-
 currit tamen βρύειν cum genitivo Soph.
 Œd. Col. 16. cf. Döderl. spec. Soph.
 p. 75.

69. Sensum jam Schol. recte expli-
 cavit: quemadmodum illi, qui vir-
 ginales thalamos expugnavit, nullum
 est pulcritiam læsam reparandi re-
 medium, ita sanguinem semel effusum
 nihil valet extinguere, sed in eo est
 offendendum, quod nullæ adsunt com-
 parandi particulæ, quare non male Both.
 οὔτι videtur in οὔτε mutasse, quod ad
 sequens τε referatur. Eodem modo οὔτε
 —οὔτε comparationi inservit infra v. 256.
 sqq. Præterea mutatione nulla
 et frustra οἴγοντι conjecit Steph.

- 70 ἄκος· πόροι τε πάντες ἐκ μιᾶς οδοῦ
βαίνοντες τὸν χαιρομυσῆ 70
φόνον καθαίροντες ἰοῦσαν ἄτην.
ἔμοι δ', ἀνάγκαν γὰρ ἀμφίπολιν θεοὶ
προσήνεγκαν. ἐκ γὰρ οἴκων
- 75 πατρῶων δούλιον ἐς ἄγον αἴσαν,
δίκαια καὶ μὴ δίκαια, 75
πρέποντ' ἀρχαῖς βίου,
βίᾳ φερομένων αἰνέσαι, πικρὸν φρενῶν
στύγος κρατούσῃ. δακρύω δ' ὑφ' εἰμάτων
- 80 ματαίοισι δεσποτῶν
τύχαις, κρυφαίοις πένθεσι παχνουμένη. 80

ΗΛΕΚΤΡΑ.

δμωαὶ γυναῖκες, δαμάτων εὐθήμονες,

70. Quæ sequuntur obscurissima sunt; πόροι scholiaste auctore, omnibus sunt *μνῆν*, sed nescio quo jure, et neque sic sensus ullus inest, nisi mutatis verbis ἰοῦσαν ἄτην. Lachm. quidem p. 50. hæc non mutavit, sed διαίνοντες pro βαίνοντες reposito, vertit: omnes sanguinis rivī eadem via procedentes scelestum madefaciunt, vindicantes facinus et perniciem facinore adductam, quæ neque intelligo, neque video, quomodo verbis insint. Mihi quidem post v. 72. excidisse aliquid videtur, quo facto præcedentia intelligi nequeunt.

71. χαιρομυσῆ vulg. χαιρομισῆ Ald. χιρομισῆ Turn. hinc χιρομυσῆ Pauw. Heath. Schütz. Schwenk. χιρομυσῆ Lachm. Vulg. retinui, quum sensus incertus sit.

72. In verbis ἰοῦσαν ἄτην offenderunt omnes; accusativum Attice pro genitivo positum esse dicit Schol., quod nemo intelligit, interpretes autem alii aliter emendarunt; Heath. proposuit εἰουσι μάταν, Schütz. ex Hermannī emendatione dedit λούσειαν μάτην. Sed hæc omnia frustra, vid. ad v. 70.

73. Sensus eorum, quæ sequuntur, hic esse videtur: *me autem, quum in servitutem redegerint Dei, omnia laudare decet quæ a dominis meis perpe-*

trantur, sive justa sint, sive injusta. Sed singula admodum obscura sunt, nec quidquam conjecturis proficitur.—ἀμφίπολιν vulg., quod dubiæ est significationis, neque scholiastæ explicatio sufficit, quare ἀμφιπόλων suspicatur Schütz. Fortasse ἀμφι πόλιν reponendum est, quod habent Ald. Rob. Turn.

75. ἐς ἄγον Ald. cod. Rob.

77. πρέποντ', subintellecto ἐστὶ, pro πρέπει positum videtur.—ἀρχαῖς Ald. ἀρχαῖς cod. Rob. ἀρχαῖ Turn. vocabulum obscurum, et vix incorruptum. πρέπον τύχαις dedit Schütz. δίκαια καὶ μὴ πρέποντ' ἀρχαῖς βίου Lachm.

78. βίαι Guelph. Ald. βίω cod. Rob. est et hoc obscurum et proculdubio corruptum.—πικρῶν Guelph. Ald. Rob. Turn.

79. κρατάσῃ Ald.—Versum corruptum putat Pors. ad Eur. Med. 1218., quia δακρύω mediam longam habet; exceptionem h. l. admitti putat Elmsl. ad Heraclid. 1190., at non est versus, quod vulgo putatur, trimeter, sed eodem metro decurrit, quo v. 73.—ὑφ' εἰμάτων Ald.

80. δεσποτῶν libri omnes, quod inde a Stanleio in δεσποτῶν mutatum est.

81. πένθεσιν Med. Rob.—παχνουμένη Med. Ald. Rob.

- ἐπεὶ πάρεστε τῆςδε προστροπῆς ἐμοὶ
πομποὶ, γένεσθε τῶνδε σύμβουλοι πέρι·
- 85 τύμβω χέουσα τάςδε κηδείους χοάς,
πῶς εὐφρον' εἶπω; πῶς κατεύξωμαι πατρί; 85
πότερα λέγουσα παρὰ φίλης φίλῃ φέρειν
γυναικὸς ἀνδρὶ, τῆς ἐμῆς μητρὸς πάρα;
τῶνδ' οὐ πάρεστι θάρσος, οὐδ' ἔχω τί Φῶ,
- 90 χέουσα τόνδε πέλανον ἐν τύμβῳ πατρός.
ἢ τοῦτο φάσκω τοῦτοπος, ὥς νόμος βροτοῖς 90
ἔστ', ἀντιδοῦναι τοῖσι πέμπουσιν τάδε
στέφῃ, δόσιν τε τῶν κακῶν ἐπαΐαν;
ἢ σιγ' ἀτίμως, ὥςπερ οὖν ἀπώλετο
- 95 πατῆρ, τὰδ' ἐκχέουσα, γάποτον χύσιν,
στείχω, καθάρμαθ' ὥς τις ἐκπέμψας, πάλιν, 95
δικοῦσα τεῦχος, ἀστροφόισιν ὄρμασιν;
τῆςδ' ἔστε βουλῆς, ᾧ φίλαι, μεταίτιαι.

83. *πάρεστε* Ald.—*προστροπῆς* Guelph. Ald.

84. *γένεσθαι* Med., sed ε suprascriptum eadem manu. Fortasse verus est infinitivus, a librariorum imperitia in imperativum mutatus.—*τῶνδε* ad sequentia refertur, de quo usu v. Erf. ad Soph. Œd. R. 101. ed. min.

85. *τύμβω* δὲ Ald. Rob. *τύφω* δὲ Med. Guelph. cod. Rob., unde quis *τάφω* conjicere possit; *τύμβω* ex v. 90. huc migrare potuit.

86. *κατεύξωμαι* Ald. Rob.

91. Hunc locum male intellexit Schütz., qui post *ἔστ'* non interpungit, tunc enim sensus hic est: *Num hoc dicam, morem esse hominibus, ut reddant etc.?* Verus autem sensus est: *Num jubcam eum, quemadmodum mos est hominibus, reddere etc.?* In verbis enim *φάσκω τοῦτοπος* jubendi significatio inest, ut sæpe verbis dicendi, v. Jacobs. ad Anthol. ii. 3. p. 200. Schæf. ad Theocr. xxv. 47.

92. Elmsl. ad Heraclid. 387. offendit in vocabulo *ἰστί* initio versus ita posito, ut ad versum præcedentem pertineat, quare *ἔσθλ'*, et versu sequente *καλῶν* le-

gendum putat; sed neque mutandi ulla est causa; (ipse enim quatuor adfert certa exempla vocabuli *ἰστί* ita collocati. Æsch. Agam. 1240. Eurip. Herc. fur. 1291. Heracl. 387. Thes. fragm. 5., quibus omnibus ejus mutatio non est necessaria) et sensus, quem emendatione sua infert, ineptus est; nam an bona verba facienda sint, jam supra, quæsi-verat, nunc interrogat, num forte mala sint precanda.—*ἀντιδοῦναι* Ald. *πέμπουσιν* Guelph. Ald. Rob. Turn.

93. In *τε* offendit Herm. obss. critt. p. 62., qui *δόσιν* cum *ἀντιδοῦναι* jungit, ideoque *δόσιν* γε legendum putat; eadem de causa Both. *ἐπαΐαν* dedit, sed *ἀντιδοῦναι* absolute est positum sine ob-jecto, deinde ad *δόσιν* τε repetendum *δοῦναι*.

95. *λύσιν* Ald.

96. *κάθαρμα* θ' *ἔστις* Ald. *κάθαρμα* θ' *ὥςτις* Rob.—*ἐκπέμψας* Guelph. Ald.—*πάλιν*—*δικοῦσα* Turn.

97. *ὄρμασι* Turn.—De more purgamenta super caput rejiciendi v. Turneb. Advers. xix. 22. Barnes. ad Eurip. Androm. 293.

98. *τῆς* δ' Schütz. male.—*ἔστε* Turn.

- κοινὸν γὰρ ἔχθος ἐν δόμοις νομίζομεν.
 100 μὴ κεύθετ' ἔνδον καρδίας, φόβῳ τινός.
 τὸ μόρσιμον γὰρ τὸν τ' ἐλεύθερον μένει, 100
 καὶ τὸν πρὸς ἄλλης δεσποτούμενον χερός.
 λέγοις ἂν, εἴ τι τῶνδ' ἔχοις ὑπέρτερον.

ΧΟΡΟΣ.

- αἰδουμένη σοί, βωμὸν ὧς, τύμβον πατρός,
 105 λέξω, κελεύεις γὰρ, τὸν ἐκ φρενὸς λόγον.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

- λέγοις ἂν, ὥσπερ ἠδέσω τᾶφον πατρός. 105

ΧΟΡΟΣ.

φθέγγου χέουσα σεμνὰ τοῖσιν εὐφροσιν.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

τίνας δὲ τούτους τῶν φίλων προσεννέπω;

ΧΟΡΟΣ.

πρῶτον μὲν αὐτήν, χῶστις Αἴγισθον στυγεῖ.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

- 110 ἐμοί τε καὶ σοί γ' ἄρ' ἐπεύξομαι τάδε;

ΧΟΡΟΣ.

αὐτὴ σὺ ταῦτα μανθάνουσ' ἤδη φράσαι. 110

ΗΛΕΚΤΡΑ.

τίν' οὖν ἔτ' ἄλλον τῇδε προστιθῶ στάσει;

ΧΟΡΟΣ.

μέμνησ' Ὀρέστου, κεί θυραῖός ἐσθ' ὅμως.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

εὔ τοῦτο, κἀφρένωσας οὐχ ἥκιστα με.

Vict. ἐστὶ Stanl. Glasg. Schütz. Schwenk. male.

105. τὸν omittit Rob.

106. ἠδέσω Ald.

107. εὐφροσιν Turn.

109. αὐτήν Ald., quod reponendum foret ex sententia Elmsleii ad Soph. Œd. R. 138. et ad Eur. Heraclid. 144.; sed vulg. retinui, probavit enim mihi, quæ contra eum disputavit Herm.

ad Soph. Trach. 451.—χ' ὅστις Vict. Cant. χ' ὧς τις Rob.

110. γ' ἄρ' vulg., quod male retinuit Schütz. τ' ἄρ' Guelph. Ald. Rob. γ' ἄρ' recte Glasg. Schwenk., ut infra v. 219.

αὐτὸς καθ' αὐτοῦ γ' ἄρα μηχανορῳφῶ;
 113. καὶ Vict. Cant. Stanl., sed καὶ Med. καὶ Guelph. Ald. Rob. Turn. Glasg. et rell.—Comma ante ὅμως non ponendum esse recte monet, qui hanc

ΧΟΡΟΣ.

115 τοῖς αἰτίοις νῦν, τοῦ φόνου μεμνημένη . . .

ΗΛΕΚΤΡΑ.

τί φῶ ; δίδασκ' ἄπειρον ἐξηγουμένη. 115

ΧΟΡΟΣ.

ἐλθεῖν τιν' αὐτοῖς δαίμον' ἢ βροτῶν τινά . . .

ΗΛΕΚΤΡΑ.

πότερὰ δικαστήν, ἢ δικηφόρον λέγεις ;

ΧΟΡΟΣ.

ἀπλῶς τι φράζουσ', ὅστις ἀνταποκτενεῖ.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

120 καὶ ταῦτα μούστιν εὐσεβῇ θεῶν πάρα ;

ΧΟΡΟΣ.

πῶς δ' οὐ τὸν ἐχθρὸν ἀνταμείβεσθαι κακοῖς ; 120

ΗΛΕΚΤΡΑ.

* Ἐρμῇ χθόνιε, κηρύξας ἐμοὶ
 τοὺς γῆς ἐνερθε δαίμονας, κλύειν ἐμὰς
 εὐχὰς, πατρῶν δ' ὁμμάτων ἐπισκόπους,

dicendi rationem exemplis illustravit, Elmsl. in Mus. Crit. Cantabr. iii. p. 351. et ad Eur. Med. 1216.

120. μού'στιν vulg. μου'στιν Glasg., utrumque male, nihil enim genitivus habet unde pendeat; sensus dativum requirit, quod solus sensit Pors. Advers. p. 139. ed. Lips., sed male ille μοι'στιν reponi vult; minore mutatione μούστιν dedi, quod habet etiam Turn., ex μοί εστιν contractum, probo enim, quæ de hac crasi disputant Reisig. in syntagm. crit. pag. 26. sqq. et Elmsl. præf. ad Soph. Ed. R. p. x. Idem μούστιν recte Herm. reposuit Soph. Aj. 1204., de quo loco monuit etiam Elmsl. in Mus. Crit. Cantabr. iii. p. 485. — εὐσεβῇ Ald.

121. Post οὐ interrogationis notam habent Stank. Glasg. Schütz. Schwenk., sed libri antiqui post οὐ comma, et interrogationem in fine versus ponunt, omnino rectius, nam ex illorum ratione infinitivus nexu caret.

122. Versus mutilus, quamquam Ald. Turn. Vict. nullum lacunæ signum habent; Rob. illud in fine versus, Canter. post χθόνιε posuit, probante Buttlero, quam rationem v. l. commendare videtur. Recentiores edd. omnes ab initio versus mutilum esse designarunt, et profecto facilius intelligi potest, quomodo prima verba excidere potuerint. Lacunam probabili ratione ex v. 163. explevit Herm. de vers. spur. ap. Æsch. p. vi. ita:

κήρυξ μέγιστε τῶν ἄνω τε καὶ κάτω,
 ἀκουσον, Ἐρμῇ χθόνιε, κηρύξας ἐμοί.
 κηρύξας vulgo vertunt nuntians, quod sensu caret; idem sensit Both., qui propterea κηρύξω, σὲ μὲν ex conjectura dedit, sed nihil mutandum est, κηρύσσω habet h. l. convocandi et invocandi significationem, ut Eur. Hecub. 148. κήρυσσας θεοὺς, τοὺς τ' οὐρανίδας, τοὺς θ' ὑπὸ γαίαις. Quare comma post ἐμοί delevi et post δαίμονας posui.

124. δ' ὁμμάτων πατρῶν Guelph.

- 125 καὶ γαῖαν αὐτὴν, ἣ τὰ πάντα τίττεται,
 ὀρέψασά τ', αὖθις τῶνδε κῦμα λαμβάνει· 125
 καὶ γὰρ χέουσα τάςδε χέριβας βροτοῖς,
 λέγω, καλοῦσα πατέρ', ἐποίκτειρόν τ' ἐμέ,
 φίλον τ' Ὀρέστην· πῶς ἀνάξομεν δόμοις;
 130 πεπραγμένοι γὰρ νῦν γέ πως ἀλώμεθα
 πρὸς τῆς τεκούσης, ἄνδρα δ' ἀντηλλάζατο 130
 Αἴγισθον, ὅςπερ σοῦ φόνου μεταίτιος.
 καὶ γὰρ μὲν ἀντίδουλος· ἐκ δὲ χρημάτων
 φεύγων Ὀρέστης ἐστίν, οἱ δ' ὑπερκόπως
 135 ἐν τοῖσι σοῖς πόνοισι χλίουσιν μέγα.
 ἐλθεῖν δ' Ὀρέστην δεῦρο σὺν τύχῃ τινὶ 135
 κατεύχομαί σοι. καὶ σὺ κλυθὶ μου, πάτερ·
 αὐτῇ τέ μοι δὸς, σωφρονεστέραν πολὺ

Ald. πατρῶν ὁμμάτων Turn. πατρῶν δωμάτων ex Stanleii conjectura Schütz., sine causa, nam πατρῶν ὁμματα ex circumscriptione usitatissima pro patre ipso dicuntur. Jam incommodum est solum illud δ', quod lectione Turn. recepta removeri possit, sed malui vulg. retinere, quia, cum orationis initium desit, nexus cum præcedentibus non satis perspicuus est.

125. ἣ τὰ πάντα Ald. ἣ κατὰ πάντα Rob.

127. βοτοῖς Ald. Turn.—In vocabulo βροτοῖς offenderunt interpretes. Heraldus emendavit: χέουσα τάςδε χέριβας, χαῖς λέγω, καλῶ σε, πάτερ. Both. dedit: Καί, γῆ χέουσα τάςδε χέριβας, βροτῶ λόγῳ καλῶ σε, πάτερ. Hermannus denique obss. critt. p. 63., in-eptum judicans βρότοις λέγω, illud in φητοῖς mutari vult, allatis Pers. 217. Eurip. Alcest. 100., quibus addi potest Pers. 512. Ἐπιτα γῆ σε καὶ φητοῖς δωρήματα Ἠξῶ λαβούσα πέλανον ἐξ οἰκῶν ἱμῶν. Sed datus non cum λέγω, sed cum χέουσα jungendus est, et βροτοῖς eadem significatione adhibitum est, qua illis locis φητοῖς, quare nihil mutandum.

128. πάτερ Rob.—ἐποίκτειρεν legi vult Herm. l. 1., quod recepit Both.,

sed imperativum unice verum esse, docent v. 132. et 135., ubi item directa ese allocutio.—τῇ ante ἐμέ positum est, de quo vid. quæ ad Prom. 42. monita sunt.

129. πῶς in γ' ὡς mutari voluit Heath., in ὡς Hermann. et Both., sed retineri potest, modo non, ut vulgo, commate post Ὀρέστην interpungatur, et interrogationis signum in fine versus ponatur, quod vulgo abest.

130. πεπραγμένοι conj. Stanl., πεπρα- μένοι dedit Glasg., quod receperunt Schütz. et Both.; sed vulgata, quam et Schol. tuetur, bene se habet, ut infra v. 867. οὐχ ὡς δ' ἀρῆξαι διαπτεπραγμένοι. Pers. 515. οἱ ἐγὼ τάλαινα διαπτεπρα- μένου στρατοῦ. ibid. 258. ὡς πάντα γ' ἔστ' ἐκείνα διαπτεπραγμένα. Soph. Trach. 781. τοῦ μὲν νοσούντος, τοῦ δὲ διαπτε- πραγμένου.—ἀλώμεθα Rob. Turn.

132. σοὶ Both., quod elegantius vocat, sine causa.—μεταίτιον Guelph.

134. φεύγειν Med. Guelph. Ald. et cod. Rob.—ὑπερκόποις Both. pessime.

135. πόνοισιν Med. Guelph. Ald. Turn.—χλίουσι Turn.—μέτα Med. Guelph. Ald. Rob.

137. καὶ νὺ κλυθὶ Ald.

138. σωφρονεστέραν Ald.

- μητρός γενέσθαι, χεῖρά τ' εὖσεβεστέραν.
 140 ἡμῖν μὲν εὐχὰς τάςδε τοῖς δ' ἐναντίοις
 λέγω φανῆναί σου, πάτερ, τιμάρορον, 140
 καὶ τοὺς κτανόντας ἀντικατακτανεῖν δίκην.
 ταῦτ' ἐν μέσῳ τίθῃμι, τῆς κακῆς ἀρᾶς
 κείνοις λέγουσα τήνδε τὴν κακὴν ἀρᾶν.
 145 ἡμῖν δὲ πομπὸς ἴσθι τῶν ἐσθλῶν ἄνα,
 σὺν θεοῖσι, καὶ γῇ, καὶ δίκη νικηφόρῳ. 145
 τοιαῖσδ' ἐπ' εὐχαῖς τάςδ' ἐπισπένδω χροάς.
 ὑμᾶς δὲ κωκυτοῖς ἐπανθίζειν νόμος,
 παιᾶνα τοῦ θανόντος ἐξαυδαμένας.

ΧΟΡΟΣ.

- 150 ἴετε δάκρυ καναχὲς ὀλόμενον στρ.

142. Vulg. ἀντικατθανεῖν δίκην sensu carere videtur, defensorem tamen habet Schwenkium. qui accusativum δίκην id significare dicit, quod verbo efficitur; sed id loco nostro fieri non potest. Both. dedit ἀντικατθανεῖν δίκη. Sed Schol. et varia lectio apud Turn. præbent ἀντικατακτανεῖν, unde Hermann. obs. critt. p. 64. emendavit ἀντικατακτανεῖν, quod recte recepit Schütz., nisi forte ἀντικακτανεῖν vel ἀντικακκτανεῖν legendum est, ut κακκυνηγίστις Eum. 226., ex quo vulgatæ lectionis origo facilius intelligi possit. Sed idem Herm. male δίκην in δίκη mutavit, qua mutatione non opus est, si τιμάρορον δίκην jungimus, ut Eur. Electr. 676. δὸς δῆτα πατρός τοῖςδε τιμαρὸν δίκην. Non melius Pors. Advers. p. 139. ἀντικατθανεῖν δίκη.

143. ἐν μέσῳ Ald.—Post ἀρᾶς quum vulgo comma ponatur, sensus est nullus, quare καλῆς ἀρᾶς ex conjectura dedit Schütz., quod recepit Bothius, omissio simul versu sequente, ut spurio. Sed omnino non intelligo, quid sit: ἐν μέσῳ τίθῃμι τῆς καλῆς ἀρᾶς, et si quis inest sensus, is tam ineptus est et frigidus, ut tale quid Æschylus dixisse non possit. Mihi quidem post τίθῃμι comina ponendum videtur, ut genitivi cum versu sequente jungantur, ἀρᾶς autem corruptum esse puto a librario, cujus oculi in ver-

sum sequentem aberrarunt. Quid sit, ἐν μέσῳ τίθῃναι, in vulgus notum est.

144. κείνους Rob. et var. lect. ap. Steph.

145. τῶν suprascr. δ' Med. τῶνδ' Ald.

146. ξὺν Glasg. Schütz. invitis libris.

149. ἐξανδομένας Guelph. Ald.

150. Quæ sequuntur, monostrophica leguntur in editionibus, quamquam certa insunt responsionis vestigia. In stropham et antistropham primus divisit Herm. obs. critt. p. 67., ita tamen, ut singuli versus minime sibi respondeant. Idem facere conatus est Both., sed tanta cum audacia, ut ejus mutationibus afferendis supersedere possim. Melius res processit Seidler de verss. dochm. p. 59., cujus rationem in posteriore strophæ et antistrophæ parte secutus sum, in priore vulgatam retinui, quia nimias mutationes requirit. Hanc autem ille ita legit:

ἴετε δάκρυ καναχὲς ὀλόμενον ἐλομένην
 διστάτῃ

πρὸς ἔρυμα τόδῃ κιδνῶν, κακῶν τ'
 et antistr.

ὀτοτοτοτοτοτοτοὶ ἰὼ τίς ἀναλυτὴρ δαμά-
 τω

δορσθενῆς ἀνὴρ Σκύθης

in quibus transpositionem vocabulorum

- ὀλομένῳ δεσπότη. 150
 πρὸς ἔρυμα τόδε, κακῶν κεδνῶν τ'
 ἀπότροπον ἄγος ἀπεύχετον,
 κεχυμένων χοᾶν. κλύε δέ μοι, κλύε, σέ-
 155 βας ὧ δεσποτ', ἐξ ἁμαυρᾶς φρενός.
 ὀτοτοτοτοτοτοτοτοῖ· ἰώ. 155
 τίς δορυσθενὴς ἀνὴρ,
 ἀναλυτὴρ δόμων, Σκύθης,
 τά τ' ἐν χερσὶν παλίντονα
 160 ἐν ἔργῳ βέλη· πιπάλλων Ἄρης,
 σχέδιά τ' αὐτόκωπα νωμῶν βέλη; 160

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἔχει μὲν ἤδη γαπότους χοὰς πατήρ,
 [κῆρυξ μέγιστε τῶν ἄνω τε καὶ κάτω.]

δορυσθενὴς ἀνὴρ et sensus et metrum postulare videntur, sed reliqua minus probabilia sunt, neque δάκρυ ὀλόμενον quid sit intelligo. Fortasse legendum:

ἴτε δάκρυ καναχῆς ὀλομένῳ ὀλομένῳ
 δεσπότη

ut Eurip. Orest. 1364. διὰ τὸν ὀλόμενον ὀλόμενον Ἰδαῖον. Secundo versui deinde responderet τίς δόμων ἀναλυτὴρ. Sed hæc intacta relinquo. Lachmann. de chor. syst. p. 92. totum carmen in unam stropham contraxit, cujus antistropham deesse putat.—κἀναχῆς Guelph. Ald.

151. ὀλομένῳ Ald.

152. Quæ sequuntur intellectu difficillima sunt. Hermann. Schütz. et Seidler. verbis transpositis jungunt πρὸς ἔρυμα τόδε κεδνῶν, κακῶν τ' ἀπότροπον ἄγος ad confirmanda nobis bona et averruncanda mala. Sed hæc verbis non insunt, et obstat huic sensui maxime τόδς. Aptior sane verbis est explicatio scholiastæ, ut κακῶν κεδνῶν τ' ἀπότροπον ἄγος appositio sit ad δάκρυ, ἔρυμα autem significet tumulum, quam significationem si quis huic vocabulo inesse posse neget, facile reponi possit ἔρυμα, in quod incidisse video etiam Hermannum ad Soph. Antig. 841. ed. nov.

153. ἄλγος Med. Ald. Rob. Turn.

154. χοᾶν Ald.—κλύε vulg. male. κλύε Glasg. Hermann. Seidler.

155. σεβάσω Aldin. Rob.—δέσποτα ex vulgat. δέσποτα ex Heath. Schütz. perperam.

157. δόρυ σθενὴς Ald.

158. Σκυθῆς var. lect. ap. Steph. Σκυθικά τ' in ibid. et Rob., quod recepit Schütz. male.

159. παλίντον' vulg. quod cum Seidler. mutavi.

160. ἔνεργα Turn., quod recepit Schütz. male.

161. ξίφη pro βέλη vult. Schütz. quia βέλη præcessit, sed de hac ejusdem vocabuli repetitione in Æschylo frequentissima jam sæpius sermo fuit. Ceterum post hunc versum aliquot versiculos intercidisse putat Schütz., sine causa.

162. ἀπότου Guelph. εὐπότους Rob.

163. Inepta est hæc Mercurii allocutio, præsertim quum statim ad Chorum se convertat Electra; neque de lacuna, quæ longiorem ad Mercurium orationem contineat, cogitari potest, hæc enim Electræ, ut nunc est animo affecta, minime apta foret, debebatque deinde ὁμῆς de sequi. Omnino v. 162.

νέου δὲ μύθου τοῦδε κοινωνήσατε.

ΧΟΡΟΣ.

165 λέγοις ἄν' ὀρχεῖται δὲ καρδία φόβῳ.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ὄρῳ τομαῖον τόνδε βόστρυχον τάφῳ.

165

ΧΟΡΟΣ.

τίνος ποτ' ἀνδρὸς, ἢ βαθυζώνου κόρης;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

εὐξύμβολον τόδ' ἐστὶ παντὶ δοξάσαι.

ΧΟΡΟΣ.

πῶς οὖν παλαιὰ παρὰ νεωτέρας μάθω;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

170 οὐκ ἔστιν ὅστις πλὴν ἐμοῦ κείραιτό νιν.

ΧΟΡΟΣ.

ἐχθροὶ γὰρ οἷς προσῆκε πενθῆσαι τριχί.

170

ΗΛΕΚΤΡΑ.

καὶ μὴν ὅδ' ἐστὶ κάρτ' ἰδεῖν ὁμόπτερος. . . .

ΧΟΡΟΣ.

ποίαις ἐθείραις; τοῦτο γὰρ θέλω μαθεῖν.

et 164. tam arcte coherent, ut nihil debeat intercedere. Quare mihi persuasum est, hunc versum, in quo nemo adhuc editorum offēdit, ejiciendum esse tanquam spurium et aliunde illatum, neque eum uncis includere dubitavi, quum sententiæ meæ faveant edd. Rob. et Vict., quæ hunc locum tanquam corruptum vel mancum signant. Præterea, si quid in hac re est ponderis, in fine stichomythiæ v. 179. Chorus etiam non tres, sed duos versus habet. Potest autem hic versus ante v. 122. locum habuisse. In hanc sententiam jam Hermannum quoque abiisse video in dissert. de vers. spur. ap. Æschyl. p. vi. Mirum denique est, quod Ald. Rob. Turn. Vict. Cant. in *μειγίστη* consentiunt, quod inde a Stanleio in *μείγιστε* mutatum est.

165. λέγοις ἀνρχεῖται Aldin. Rob. *Chocphoroi*.

167. βαθυζώνου Ald.

168. τόδ' ἐπὶ Ald.

169. Interrogationis notam post οὖν auctore Stephano posuit Schütz., qua non opus est.

170. πλὴν ἐμῶν Both. inepte.—*κείραιτό νιν* Guelph. Aldin. Rob. De optativo v. Herm. ad Soph. Aj. 1200.

171. ἐχθροῖς Ald. Turn. Hinc ἐχθροῖς γὰρ οὐ προσῆκε emendavit Pauw., ἐχθροῖ γὰρ οὐ προσῆκε Both. utrumque inepte. Quum Electra dixisset, neminem hic adesse, qui præter ipsam capillum potuerit detondere, affirmat hoc Chorus, addita simul causa, quia inimici sint, quos deceret; innuit autem Clytemnestram.

172. καρτιδεῖν Ald.—In fine hujus versus interruptæ orationis signum posui quod vulgo abest.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

αὐτοῖσιν ἡμῖν κάρτα προσφερῆς ἰδεῖν.

ΧΟΡΟΣ.

175 μῶν οὖν Ὀρέστου κρύβδα δῶρον ἢ τόδε ;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

μάλιστ' ἐκείνου βοστρέχους προσεΐδεται. 175

ΧΟΡΟΣ.

καὶ πῶς ἐκεῖνος δεῦρ' ἐτόλμησεν μολεῖν ;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἔπεμψε χαίτην, κουρέιμην χάριν πατρός.

ΧΟΡΟΣ.

οὐχ ἥσπον εὐδάκρυτά μοι λέγεις τάδε,

180 εἰ τῆςδε χάρας μήποτε ψαύσει ποδί.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

κἄμοι προσέσθη καρδίας κλυδώνιον 180

χολῆς, ἐπαίσθη δ' ὥς διανταίῳ βέλει·

ἐξ ὀρμάτων δὲ δίψιοι πίπτουσί μοι

σταγόνες ἄφραστοι δυσχίμου πλημμυρίδος,

174. αὐταῖσιν ἡμῶν Turn. Vict. Cant. Stanl. Schütz., sed αὐτοῖσιν ἡμῖν Med. Guelph. Ald. Rob. Glasg. Schwenk., quod unice verum est, positum pro ταῖς ἐθείραις αὐτῶν ἡμῶν, qui usus est frequentissimus, ut Il. xvii. 51. κῶμαι, Χαρίτεσσιν ὁμοῖαι. cf. Schæf. ad Dionys. de comp. p. 170. et ad Plin. ep. i. 16. Comment. Æsch. p. 63. αὐταῖσιν ἡμῖν Both. minus bene, masculinum enim, præsertim plurali numero, de muliere adhibitum, in tragico sermone offendere neminem potest.

175. κρύβδα Guelph. Ald.

178. ἐπεμψεν Guelph. Aldin. Rob. —καὶ τὴν Guelph. Ald. Rob. Turn. et var. lect. ap. Stephan.—πατρὶς vulg., sed πατρός Med. Guelph. Ald. Rob. et var. lect. ap. Steph., quod propter librorum auctoritatem præferendum duxi. Similiter Soph. Electr. 84. πατρός χιόντες λουτρά. Eurip. Orest. 123. ἀπανθ' ὑπὸ χιόνου νεοτέρων δωρήματα. cf.

Hermann. ad Soph. Antig. 598. ed. nov.

179. οὐκ Rob.

180. ψαύση Guelph. Ald. Rob. Forsitan verum ψαύση, ut καὶ μὴ θέλη Prom. 670.

181. προσέσθη Turn. Vict. προσέσθη Ald.—καρδία volunt Stanl. Pauw. Abresch. Schütz. Buttler. sine causa, κλυδώνιον duplicem genitivum habet, de quo usu vid. Schæf. ad Soph. Ant. 1184. Herm. ad Aj. 54.

182. ἐπαίσθη Med. Guelph. Ald. Rob. ἐπώσθη Turn. Vict. Schol. ἐπαίσθη Canter. et rell.—διανταίῳ cod. Rob., quod Robortellus propter novitatem probat.

183. δίψιον ex conjectura Schütz. et Both., sine causa, adjectivum poetice transpositum est, ut Eur. Herc. fur. 447. γράϊας ὅσων σιγῆς, quem locum apte affert Schwenk.

184. ἄφραστοι vulg. ἄφρακτοι Med.

- 185 *πλόκαμον ἰδούσῃ τόνδ'· πῶς γὰρ ἐλπίσω*
ἀστῶν τιν' ἄλλον τῆςδε δεσπότην φόβης ; 185
ἀλλ' οὐδὲ μὴν νιν ἡ κατανούσ' ἐκείρατο,
ἐμὴ δὲ μήτηρ, οὐδαμῶς ἐπάνυμον
φρόνημα παισὶ δόθεον πεπαμένη.
- 190 *ἐγὼ δ' ὅπως μὲν ἀντικρυς τάδ' αἰνέσω,*
εἶναι τὸδ' ἀγλαΐσμά μοι τοῦ φιλτάτου 190
βροτῶν Ὁρέστου . . . σαίνομαι δ' ὑπ' ἐλπίδος.
φεῦ. εἴθ' εἶχε φωνὴν εὐφρον', ἀγγέλου δίκην,
ὅπως δίφροντις οὔσα μὴ κινυσσόμενη·
- 195 *ἀλλ' εὖ σάφ' ἦν ἡ τόνδ' ἀποπτύσαι πλόκον,*

Guelph. Ald. Rob., quod propter librorum auctoritatem cum Schützio prætulī.—*δυσχόμεον* Turn.

185. *ἐλπίσω* Ald.

187. *κατανούσ'* Ald.

188. In particula δὲ offēderunt editores, quia non videbatur habere, quo referretur, quare in γι mutarunt Glasg. Both. et Schütz., quorum hic etiam δ' post οὐδαμῶς inseruit, sed recte vidit Elmsl. ad Eur. Med. 940., illud δὲ referri ad μίν, quod reticetur in priori membro ἡ κατανούσα, idque aptis exemplis comprobavit. Dissentit quidem Hermann. in *Classical Journal* xliv. p. 426., qui excidisse putat versum hac ferme sententia: ἡ τοῦ μὲν αἰσχυρτῆρος Αἰγίσθου δάμαρ, quia non possint hæc, quæ diversissima sint, ita conjungi: ἡ κατανούσα, ἐμὴ δὲ μήτηρ. Sed errare videtur vir summus; nam si omnino κατανούσα vocaretur, hoc sane diversissimum a matre foret, sed quum sit ἡ τὸν πατέρα κατανούσα, huic profecto apte opponitur ἐμὴ δὲ μήτηρ.

189. *πιπαμένη* Ald.

190. *ἐγὼ δὲ πῶς* ex conjectura dedit Schütz., qui simul post Ὁρέστου interrogationis signum posuit; sed habet vulgata aposiopesis usitatissimam, quum enim post Ὁρέστου addere voluisset: οὐκ ἔχω, ipsa sententiam tam tristem non absolvit, sed subjicit spei lætæ solatium, quod quo clarius appareret, interruptæ orationis signum v. 192. posui. Similis

est et simili de causa usurpata aposiopesis Agam. 484. Ἄλλ' ἢ τὸ χαίρειν μᾶλλον ἐκβάλλει λέγων. . . Τὸν ἀντίον δὲ τοῖσδ' ἀποστέρων λόγον.—*αἰνέσω* Ald.

192. *σαίνομα* Ald.

193. *εἴθ' εἶχε φωνὴν εὐφρον'* Ald. *εὐφρον'* conjecit Stanl., quod probant Schütz. Buttler. et Hermann. obs. critt. p. 69. et recepit Both., sed non significat hoc vocabulum, quod volunt: *clarus, intelligibilis*. Facilius *lata* voi pro *clara* poni potest.

194. *κινυσσόμενη* Guelph. Ald. Rob. et var. lect. ap. Stephan. eadem varietate, qua From. 158. *μὴ 'κινυσσόμενη* Schütz. Both. Schwenk., contra libros, sed augmentum onisum est, de qua re alio loco plura dicenda erunt.

195. *ἀλλ' εὖ σαφηνῆ* vulgat., quod sensu caret, quare *ἀλλ' ἢ σαφηνῆ* conjecit Canter., quod sensum non juvat. *ἀλλ' ἢ σάφ' ἦν μοι* dedit Schütz. *ἀλλ' εὖ σάφ' ἦν* Pors. Advers. p. 139. Canteri emendationem amplectitur Hermann. obs. critt. p. 71., qui propterea etiam v. 197. *εὖ γε συμπεπνεῖν* scribit, quamquam sic infinitivus *συμπεπνεῖν* non magis quam *ἀποπτύσαι* habet, unde pendeat. Both. reliquis non mutatis, Aldinam lectionem *ἀπέπτυσαι* recepit, et in eandem sententiam abierunt Erfurdt. atque Voss. in censuris editionis Schützianæ. Erfurdt. denique ad Soph. Aj. p. 626. ed. maj. *ἀλλ' ἦν σαφηνῆ* conjecit. Mihi vero etiamnum unice vera videtur emendatio

- εἴπερ γ' ἀπ' ἐχθροῦ κρατὸς ἦν τετρημένος, 195
 ἢ ξυγγενὲς ὧν, εἵχε συμπεσθεῖν ἐμοὶ
 ἄγαλμα τύμβου τοῦδε καὶ τιμὴν πατρός.
 ἀλλ' εἰδότας μὲν τοὺς θεοὺς καλούμεθα,
 200 οἷοισιν ἐν χειμῶσι, ναυτίλων δίκην,
 στεροβούμεθ'. εἰ δὲ χρὴ τυχεῖν σωτηρίας, 200
 σμικροῦ γένοιτ' ἂν σπέρματος μέγας πυθμὴν.
 καὶ μὴν στίβοι γε, δεῦτερον τεκμήριον,
 ποδῶν ὁμοῖοι, τοῖς τ' ἐμοῖσιν ἐμφερεῖς.
 205 καὶ γὰρ δὴ ἐστὼν τῷδε περιγραφαὶ ποδοῖν,

in Comment. Æschyl. p. 35. olim a me prolata, ut legatur ἀλλ' εἰ σάφ' ἦν ἢ, quo facto et sensus sine ulla mutatione restituitur, et constructio optime procedit, quare non dubitavi hoc in textum recipere. Particula ἢ negligentius posita est, debebat enim esse ἀλλ' ἢ εἰ σάφ' ἦν, cujus usus hæc ipsa tragœdia duo exempla præbet. Nam præter hunc locum ita posita reperitur v. 848., ubi scribi debebat γὼν γὰρ ἢ μέλλουσι. Similiter Eurip. Med. 819. ἱερὸν ποταμῶν ἢ πόλεις ἢ φίλων πέμπιμῶς σε χάρω ἔξει. Aristoph. Av. 422. κρατεῖν ἂν ἢ τὸν ἐχθρὸν, ἢ φίλοιςιν ὠφελεῖν ἔχιν.—ἀποπερῖσαι Med. ἀποσπύσσει Guelph. ἀπίσπυσσα Ald. ἀποσπύσαι Rob., quod recepit Glasg. male.

196. γ' omittunt Guelph. Ald. Rob. Turn.—ἐχθροῦ Ald.

198. τιμὴ dederunt Schütz. et Both. male; vulgatæ sensum recte explicasse mihi videor in Comment. Æschyl. p. 37. : ut posset mecum lugere de tumuli ornatu et honore patris, qui sc. nullus est.

205. In his, qui sequuntur, versibus offenderunt editores, et præ ceteris quidem Schützius totam hanc e vestigiis concludendi rationem Æschylo indignam ratus, v. 203—209. spurios judicat. Sed apte hanc sententiam refutavit Eichstadius in ephemer. Jenens. 1797. 221. 222. et Blümner über die Idee des Schicksals, p. 51. sq. Ita enim humanæ naturæ peritus erat Æschylus, ut non ignoraret, quam facile ex rebus levissi-

mis spem concipiant illi, qui vehementer aliquid concupiscunt. Præterea Electram præ desperatione et subita spe perturbatam animo fingit. Postremo hos versus revera ab Æschylo profectos esse, docet locus Euripideus, El. 532. sqq. quo hoc Æschyli inventum perstringitur. Sed etiamsi non omnes hi versus sint spurii, aliquid tamen vel insititii vel corrupti iis inesse, omnes interpretes consentiunt. Schützius v. 204. 205. et 207. ut spurios uncis inclusit; Eichstadius l. c. v. 208. post v. 203. collocat, v. 204. et 207. ejicit; Herm. obs. critt. p. 72. v. 207. et 208. omittendos putat; Both. nihil quidem ejici vult, sed v. 204. ὅμοιον τοῖς ἐμοῖσιν et 207. πτέραι θ' ἐνὸς τῶνδ' ὑπογραφή μετρούμεναι scribit; Buttler. denique v. 199—202. post v. 208. collocandos putat. Sed nihil prorsus in vulgari versuum ordine et lectione mutandum esse mihi persuasum est. Nam primum καὶ γὰρ v. 205., in quo plurimi offenderunt, explicatu facillimum est; quum enim vestigia suis æqualia esse dixisset, mox aut a Choro digitis monstrante aut suis oculis monita, imparia etiam adesse, vel majora vel minora suis, interjicit, hoc nihili esse faciendum, esse enim duorum hominum vestigia, deinde ad interruptum sermonem redit. Quod autem idem sæpius dicit, ignoscendum est animo perturbato, qui, quæ spem faciunt non satis habet semel dixisse.

204. ποδῶν δ' Med. Guelph. Ald. Rob.

αὐτοῦ τ' ἐκείνου, καὶ συνεμπόρου τινός. 205
 πτέρναι, τενόντων θ' ὑπογραφαὶ μετρούμεναι
 εἰς ταυτὸ συμβαίνουνσι τοῖς ἐμοῖς στίβοις.
 πάρεστι δ' ὡδὶς καὶ φρενῶν καταφθορά.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

210 εὐχου τὰ λοιπὰ, τοῖς θεοῖς τελεσφόρους
 εὐχὰς ἐπαγγέλλουσα, τυγχάνειν καλῶς. 210

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἐπεὶ τί νῦν ἔκατι δαιμόνων κυρῶ;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

εἰς ὅψιν ἤκεις ὄνπερ ἐξήχου πάλαι.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

καὶ τίνα σύνοισθ' αἰ καλουμένη βροτῶν;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

215 σύνοιδ' Ὀρέστην πολλά σ' ἐκπαγλουμένην.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

καὶ πρὸς τί δῆτα τυγχάνω κατευγμάτων; 215

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ὄδ' εἰμί· μὴ μάτευ' ἐμοῦ μάλλον φίλον.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἀλλ' ἢ δόλον τιν', ὦ ξέν', ἀμφί μοι πλέκεις.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

αὐτὸς καθ' αὐτοῦ γ' ἄρα μηχανορράφῳ.

206. *ξυμπόρου* Glasg. et rell. invitis libris.

207. *τενόντων* δ' Ald.

208. *ἐς* Rob.

210. *Choro tribuit* Vict.

212. *τοίνυν* Guelph. Ald.

213. *ὄνπερ* Ald. Rob.—*ἐξήκου* Med. *ἐξήχου* Ald.

215. *ξύνουδα* Glasg. et rell. invitis libris.—*σ' ἐκπαγλουμένης* Med. Guelph. Ald. *σ' ἐκπαγλουμένην* Rob. Turn. Vict. omnino recte. Sed *σ' ἐκπαγλουμένην* dederunt Schütz. et Both., in errorem inducti versu praecedente, *σύνοιδα* enim utramque constructionem admittit. Similiter idem vocabulum diversa con-

structione repetitum est infra v. 484 s. *μύμνησο* λουτρῶν.—*μύμνησο* δ' ἀμφίβληστρον conf. Lobeck. ad Sophocl. Aj. p. 331.

216. καὶ πῶς ἀληθῶς *τυγχάνω* coniecit Both. de usu vocabulorum πρὸς τί dubitans, significant autem *quatenus*, *bis* *πολὺν*, *ἐπιεικῆ*.

217. *μάστιγ* Rob.

219. καθ' αὐτοῦ pro vulgat. κατ' αὐτοῦ scribendum duxi, v. ad v. 109.—*τῶν* Med. Guelph. Ald. et cod. Rob., qui τ' ἄρα ex conjectura dedit. γ' ἄρα Turn. Vict. Hinc γ' ἄρα recte Glasg. et rell., ut v. 110. *τῶν* praefert Elmsl. ad Heraclid. 144.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

220 ἀλλ' ἐν κακοῖσι τοῖς ἑμοῖς γελᾶν θέλεις.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

κὰν τοῖς ἑμοῖς ἄρ', εἴπερ' ἐν γε τοῖσι σοῖς. 220

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ὡς ὄντ' Ὀρέστην τὰδ' ἐγὼ σε προϋνέπω;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

αὐτὸν μὲν οὖν ὄρῳσα δυσμαθεῖς ἐμέ.

κουρᾶν δ' ἰδοῦσα τήνδε κηδείου τριχὸς

225 σαυτῆς ἀδελφοῦ συρμέτρου τῷ σῷ κάρῃ,
ἰχνοσκοποῦσά τ' ἐν στίβοις τοῖς ἑμοῖς, 225

ἀνεπτερώθης, καδόκεις ὄρᾶν ἐμέ.

σκέψαι τομῇ προσθεῖσα βόστρυχον τριχὸς.

ἰδοῦ δ' ὕφασμα τοῦτο, σῆς ἔργον χερός.

230 σπάθης τε πληγᾶς· εἰς δὲ θηρίων γραφὴν . . . .

221. καὶ τοῖς Rob.—ἑμοῖσιν ἄρ' Med. Guelph. Ald. Rob. ἑμοῖσιν omisso ἄρ' Vict. Stanl. Schwenk., sed ἑμοῖς ἄρ' recte Turn. Glasg. Schütz. Both.—τοῖς ἴσοις Guelph. Aldin. cod. Rob.

222. τὰδ' ἐγὼ Aldin. Rob. τὰδ' ἐγὼ Vict. τὰδε ἐγὼ Vict., quæ cum omnia falsa sint, ταῦτ' ἐγὼ dedit Glasg., quod receperunt Schütz. et Schwenk. σῆδ' ἐγὼ Both. Sed dubito de voc. προϋνέσω, an non recte hic positum sit, et idem mihi in mentem venit, quod Arnaldo, ut τὰδε σ' ἐγὼ προσενέσω legatur; quum enim προσενέσω in προϋνέσω corruptum esset, σε metri causa transponendum fuit, hinc τὰδε ἐγὼ in Vict. Sed quum omnia incerta sint, vulgatam mendosam retinui.—Signum interrogationis male omisit Glasg.

223. αὐτὸν μὲν νῦν vulg. adversus metrum. αὐτὸν μὲν οὖν Turn. et Guelph. e vet. lect., sed a recenti manu νῦν. αὐτὸν με νῦν ex conj. Schütz. Sed μὲν postulare videtur nexus, quare Turn. lectionem cum Bothio recepi, præsertim quum duplex με displicent.—ὄρᾶ Ald.

224. κουρᾶν τ' Rob.—κηδείου Guelph. Ald.

225. Hi versus vulg. hoc ordine leguntur: 227. 226. 225., profecto male, nam 225. et 228. non possunt conjungi; in Rob. 226. 225. 227. Schütz. et Both. ita transposuerunt: 226. 227. 225., sed propterea Pauwii emendationem recipere debuerunt: σαυτῆς δ' ἀδελφοῦ σύμμετρον τῷ σῷ κάρῃ. Ego quidem eum ordinem secutus sum, quem Heath. et Glasg. protulerunt, et ex quo sententiarum nexus videtur optimus.—ξυμμέτρον Glasg. Both. invitis libris.

228. σκέψαιτο μὴ Med. Guelph. Ald. σκέψαι τὸ μὴ Rob. σκέψαι τὴν var. lect. ap. Steph.

229. χερός Ald.

230. εἰς δὲ explicare nesciverunt interpretes, quare ἐν δὲ correxerunt Pauw. et Schütz., ἥδ' ex Turn. recepit Both., quod aperte correctoris est. Vulgatam tueri mihi posse video, interruptæ orationis signo posito; quum enim βλέψον vel simile quid et plura forsitan addere voluisset Orestes, vidit Electram subita lætitia abreptam, et sermone non absoluto, dixit quæ sequuntur.—θηρίων cod. Rob., pro quo ex conj. θηρίου dedit.

ἔνδον γενοῦ, χαρᾶ δὲ μὴ ἡπλαγῆς φρένας· 230
τοὺς φιλτάτους γὰρ οἶδα νῶν ὄντας πικρούς.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

- ὦ φίλτατον μέλημα δάμασιν πατρός,
δακρυτὸς ἐλπίς σπέρματος σωτηρίου,
235 ἄλκῃ πεποιθὼς δῶμ' ἀνακτήσῃ πατρός.
ὦ τερπνὸν ὄμμα τέσσαρας μοίρας ἔχον 235
ἐμοί· προσαυδᾷν δ' ἔστ' ἀναγκαίως ἔχον
πατέρα τε καὶ τὸ μητρὸς ἐς σέ μοι ῥέπει
στέργῃθρον· ἥ δὲ πανδίκως ἐχθαίρεται·
240 καὶ τῆς τυθείσης νηλεῶς ὁμοσπόρου·
πιστὸς δ' ἀδελφὸς ᾗσθ', ἐμοὶ σέβας φέρων· 240
μόνον Κράτος τε καὶ Δίκη σὺν τῷ τρίτῳ
πάντων μεγίστῳ Ζηνὶ συγγενεῖτό μοι.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Ζεῦ, Ζεῦ, θεωρὸς τῶνδε πραγμάτων γενοῦ.

231. μένου Guelph. Ald. μὲν οὐ Turn. pro γένου.—μήκπλαγιῇ Med. Guelph. Ald. μήκπλαγιῶ Rob.

232. οἰδανῶν ὄντας Guelph. Ald. οἰσανῶν ὄντας in cod. invenit Rob. et vulgatam ex conj. dedit.—πικρούς ini-micos vid. Valek. ad Phœn. 963.

233. δάμασι Turn.

234. σωτήριος emend. Schütz. probante Bothio, refragantibus Hermann. obss. critt. p. 73. et Schwenkio, quorum explicationes non intelligo.

235. ἀνακτήσῃ Glasg. et rell. invitis libris.

236. ὄνομα emendavit Valek. ad Phœn. 415., quod probant Pors. ad Orest. 1020. et Hærm. ad Hecub. p. 121., receperunt Schütz. et Both., sed vulgatam, quæ sanissima est, fusius vindicavi in Comment. Æsch. p. 9. Nam ὄμμα multo blandior pulchriorque allocutio est, neque ὄνομα potest dici τέσσαρας μοίρας ἔχειν, quod quid sit ibidem explicavi.—νέμον Schütz. pro ἔχον, quia idem versu sequente recurrit, sed in hac ejusdem verbi repetitione minime

offendendum esse, demonstravi in Comment. Æschyl. p. 6—16. Viris ibi p. 16. laudatis, qui de eadem re egerunt, addi possunt Schwenk. ad Æschyl. Eumen. 512. Erfurd. ad Soph. Œdip. Reg. 1281. ed. min. Reisig. ad Œd. Col. p. 186. sqq. Markl. ad Eur. Suppl. 245. Elmsl. ad Eur. Bacch. 646. Oudend. ad Cæs. B. G. i. 44. Weber. ad Lucan. T. ii. p. 626.

238. πατέρος τε vulg., sed πατέρα τε Med. Guelph. Ald. Rob., quod recte receperunt Glasg. et Schwenk. πατέρα σε emendavit Schütz., quo non opus est.—ἐπεμοὶ Med. a prima manu ἐσσίμοι Ald.

240. θυθείσης Turn.

241. σέλας φέρων Schütz., quod propter ἡσθα ferri nequit.

242. μόνος Med. Guelph. Ald. Rob. et var. lect. ap. Steph.—ζῶν Glasg. et rell. invitis libris. Hunc et sequentem versum Orestis tribuit Turn.

243. σοι ex Stanleii conjectura Schütz. et Both. sine causa.

244. Electræ orationem continuat Ald.—πραγμάτων Ald.

- 245 ἰδοῦ δὲ γένναν εὖνιν αἰετοῦ πατρὸς,
θανόντος ἐν πλεκταῖσι καὶ σπειράμασιν 245
δεινῆς ἐχίδνης. τοὺς δ' ἀπαρφαρισμένους
νῆστις πῖζει λιμός· οὐ γὰρ ἐντελὴς
θήραν πατράαν προσφέρειν σκηνήμασιν.
250 οὕτω δὲ καὶ μὲ τήνδε τ', Ἥλεκτραν λέγω,
ἰδεῖν πάρεστί σοι, πατροστερῇ γόνον, 250
ἄμφω φυγὴν ἔχοντε τὴν αὐτὴν δόμον.
καὶ τοῦ θυτῆρος καὶ σε τιμῶντος μέγα
πατρὸς νεοσσοὺς τοὺςδ' ἀποφθείρας, πόθεν
255 ἔξεις ὁμοίας χειρὸς εὐθόινον γέρας ;
οὐτ' αἰετοῦ γένεθλ' ἀποφθείρας, πάλιν 255
πέμπειν ἔχοις ἂν σήματ' εὐπειθῇ βροτοῖς·
οὐτ' ἀρχικὸς σοι πᾶς ὅδ' ἀνανθεὶς πυθμὴν
βαμοῖς ἀρήξει, βουθύτοις ἐν ἡμασιν.
260 κόμιζ', ἀπὸ σμικροῦ δ' ἂν ἄρειας μέγαν
δόμον, δοκοῦντα κάρτα νῦν πεπτωκῆναι. 260

ΧΟΡΟΣ.

ὦ παῖδες, ὦ σωτῆρες ἐστίας πατρὸς,
σιγαῖθ'· ὅπως μὴ πεύσεταιί τις, ὦ τέκνα,

245. ἰδὼν et ἰδοῦ var. lect. ap. Stephan. ἰδὼν Ald. ἰδὼν Turn.—γεννανῶνιν αἰετοῦ Med. Guelph. γέννα νιναις τοῦ Ald. γέννα νῦν αἰετοῦ Rob. γένναν νιν αἰε τοῦ var. lect. ap. Steph.—αἰετοῦ Glasg. invitis libris et sine causa, vid. Comment. Æschyl. p. vi. sq. Herm. præf. ad Soph. Aj. p. xix.

246. σπειράμασιν Guelph. Ald. σπειράμασιν Rob., unde v. recepi.

247. ἀπαρφαρισμένους Guelph. Ald. Rob.

248. ἐντελεῖς Schütz. et Both. e Pauwii conjectura, sed reditur ad singularem γένναν. Similis sermonis negligentia in eis est, quæ collegit Poppo ad Thueyd. T. i. p. 96., et si quis huc trahere velit, quæ congresserunt Dorvill. ad Charit. p. 340. sq. Heindorf. ad Protag. 28. ad Gorg. 75. et ad Cic. de nat.

Deor. i. § 51. Poppo ad Xen. Cyrop. i. 6. 21.

249. θῆρα πατρώα Med. Guelph. Ald.—προφέρειν Ald.

250. ἐγὼ Guelph. pro λίγω.

252. ἔχοντες Ald.

253. σοῦ θυτῆρος Schütz., quod minime necessarium est, intelligitur enim ex sequentibus.

255. εὐθύνον Med. Ald. Turn., hic tamen εὐθόινον pro var. lect. habet.

256. οὐθ' Turn.—αἰετοῦ Glasg., ut v. 245.

257. ἔλοις Ald. ἔλοις Turn.—εὐπειθῇ vult Blomf. ad Prom. 341., male.

259. ἐν ἡμασιν Med. ἐχθήμασιν Guelph. ἐγθήμασιν Ald. ἐνήμασι cod. Rob., qui ex conj. dedit ἐν ἡμασιν. Hinc v. recepi.

260. θανατίας Ald. Rob.

261. κάρτα omittit Rob.

γλώσσης χάριν δὲ πάντ' ἀπαγγείλῃ τάδε
 265 πρὸς τοὺς κρατοῦντας· οὓς ἴδοιμ' ἐγώ ποτε
 θανόντας ἐν κηκίδι πισσῇρει φλογός. 265

ΟΡΕΣΤΗΣ.

οὔτοι προδώσει Λοξίου μεγασθενῆς
 χρησμός, κελεύων τόνδε κίνδυνον περᾶν,
 καῖροθιάζων πολλὰ, καὶ δυσχειμέρους
 270 ἄτας ὑφ' ἧπαρ θερμὸν ἐξαυδάμενος,
 εἰ μὴ μέτειμι τοῦ πατρὸς τοὺς αἰτίους, 270
 τρόπον τὸν αὐτὸν ἀνταποκτεῖναι λέγων,
 ἀποχρημάτοισι ζημίαις ταυρούμενον,
 αὐτὸν δ' ἔφασκε τῇ φίλῃ ψυχῇ τάδε
 275 τίσειν μ' ἔχοντα πολλὰ δυστερπῆ κακά.
 τὰ μὲν γὰρ ἐκ γῆς δυσφρόνων μελίγματα 275
 βροτοῖς πιφάυσκων εἶπε, τὰς δὲ νῶν νόσους,
 σαρκῶν ἐπαμβρατῆρας ἀγρίαις γνάθοις
 λιχῆνας ἐξέσθοντας ἀρχαίαν φύσιν·
 280 λευκὰς δὲ κόρσας τῇδ' ἐπαντέλλειν νόσῳ·

264. ἀπαγγείλῃ Rob. ἀπαγγεῖλῃ
 Glasg. Schütz., temporis variationem in
 poeta non ferentes, quæ vel prosariis
 scriptoribus licuit; sic, ut unum de
 multis locum afferam, Isocr. Areopag.
 c. 12. ἐκείνο μόνον ἐτήρουν, ὅπως μὴδὲν
 μήτε τῶν πατρῶων καταλύσῃσι, μήτ' ἐξω
 τῶν νομιζομένων προσθήσουσιν, ubi alii
 καταλύσουςι, alii imperitius προσθήσουςι
 dederunt.

265. ἴδοιμ Med.

267. οὔτι Med. Guelph. Ald. Rob.

269. καῖροθιάζων Med. Ald. καῖρο-
 θιάζων Rob. utrumque pro varia lec-
 tione affert Steph.

270. ὑφ' ἧς παρβμόν Guelph. Ald.
 Turn.

273. ἀποχρηῖμα τοῖσι vulg. ἀπάχρημα
 τοῖσι cod. Rob. ἀποχρημάτοισι Guelph.
 Ald. Glasg. Schwenk., cui Schütz.
 sine cause ἀχρημάτοισι protulit, ex Rob.
 conjectura profectum. — ταυρούμενος
 Turn.

Choephoroi.

274. αὐτὸς δ' ἔφασκε τῷ φιλοψύχῳ
 τᾷδε Both. inepte.

276. 77. Locus, qui sequitur, paul-
 lo obscurior est, et viros doctos ad
 emendandum impulit. Lobeck. ad Aj.
 p. 335. μνημάτα voluit pro μελίγματα,
 Both. autem versum alterum cum solæ-
 cismo ita dedit: βροτοῖς σφὲ παύσειν εἶπε,
 τοῖς δ' εἶναι νόσους. Sed locus ita vide-
 tur construendus et explicandus: δυσ-
 φρόνων μελίγματα (i. e. pænas ad pla-
 canda Erinnyum numina, irata prop-
 ter intermissam occisi Agamemnonis
 ultionem, ut recte vidit Schütz.) τὰ μὲν
 ἐκ γῆς (i. e. terræ sterilitatem) βροτοῖς
 εἶπε, τὰς δὲ νῶν νόσους. Propterea etiam
 τὰς δι legendum est cum Rob. Ald.
 Schütz., non τὰςδε cum Turn. Vict.
 Glasg., neque τὰς τε cum Stanl. et
 Schwenk.

278. ἐπ' ἀμβρατῆρας Med.

280. ἐπαντέλλει Med. Guelph. Ald.,
 var. lect. ap. Steph.

- ἄλλας τε φανεῖ προςβολὰς Ἑρινύων 280
 ἐκ τῶν πατρῶων αἰμάτων τελουμένας,
 ὀρῶντα λαμπρὸν ἐν σκότῳ νωμῶντ' ὄφρυν.
 τὸ γὰρ σκοτεινὸν τῶν ἐνεργέων βέλους
 285 ἐκ προστροπαίων ἐν γένει πεπτωκότων,
 καὶ λύσσα, καὶ μάταιος ἐκ νυκτῶν φόβος 285
 κινεῖ, ταράσσει, καὶ διώκεται πόλεως
 χαλκηλάτῳ πλάστιγγι λυμανθὲν δέμας.
 καὶ τοῖς τοιούτοις οὔτε κρατῆρος μέρος
 290 εἶναι μετασχεῖν, οὐ φιλοσπόνδου λιβὸς,
 βωμῶν τ' ἀπείργειν, οὐχ ὀρωμένην πατρὸς 290

281. τ' ἰφώνει Stanl. Heath. Schütz. probante Buttlero, male. Transitus hic ab aoristo ad præsens frequentissimus est v. Valek. ad Eur. Hippol. 34. Brunck. ad Hecub. 21. cf. Cort. ad Sall. Catil. c. 12. et. 21. Omnino præsens pro præterito tragicis sæpe usitatum vid. Seidler. ad Eur. El. 414.

282. ματρῶων Rob. ex conj., in cod. enim reperit πατρῶων.

283. Vulg., quam in textu dedi, sensu carere videtur, quare Schütz. et Both. ὀρῶντι dederunt, quasi Apollo Orestī nocte apparuerit, omnino male. Melius Pauw. et Schwenk. ὀρῶν τι—νωμῶν τ', melius etiam Heath. ὀρῶντα—νωμῶν γ', quamquam γ' melius abesset.

285. προστροπαίων Guelph. Ald.

287. διώκεσθαι Med. Aldin., unde Pors. in Morelli Lex. Græc. Prosod. edit. Maltby p. 249. emendavit διωκάθει, recte improbante Elmsleio ad Eur. Med. 186.

289. κρατῆρος Med. Ald. cod. Rob., qui ex conj. dedit κρατῆρος — μέρους Rob. μέρος μετασχεῖν non intellexerunt interpretes, quare alii male post εἶναι interpungunt, ut Pauw. probante Buttlero, alii locum inepte explicant, ut Heath. et Schütz. μέρος ex abundantia est additum, ut Agam. 492. οὐ γὰρ ποτ' ἤρχον τῇδ' ἐν Ἀργεῖσι χθονὶ Θανάων μεθ' ἔξιν φιλότατου τάφου μέρος. Hippocr. de aer. aqu. et loc. c. 2. τῶν νοσημάτων πάντων μετέχιν μέρος. Macr. c. 115. Foes.

ὁκόσοι τῶν θερμῶν πνευμάτων πλῆεν μέρος μετέχουσιν. Similiter Eur. Suppl. 1079. μετέλαχες τύχας Οιδιπῶδα μέρος. Iph. T. 1299. μέτεστιν ὑμῖν τῶν πεπραγμένων μέρος. cf. Schæf. ad Lamb. Bos. p. 278. Heind. ad Plat. Soph. 42.—Etiam in οὔτε offenderunt Heath. et Schütz., quorum ille, quia οὔτε non sequitur, οὔτε legendum putat, hic copulam in βωμῶν τε reperit, sed respondent sibi οὔτε et οὐ, vid. Schæf. ad Lamb. Bos. p. 228. et ad Soph. CEd. Col. 972.

290. λίβος vulg., sed λιβὸς recte Turn. Glasg. et rell.

291. Quæ sequuntur obscura sunt, et variis modis a viris doctis tentata. Hermann. de metr. Pind. p. 201. post μῆνιν interpunxit, et δέχισθαι δ' οὔτε συλλούειν reposuit, quam rationem probavit Erfurdt. ad Soph. Ant. 251. ed. maj. et recepit Schütz. Eodem modo interpungit Elmsl. ad CEd. T. 817., qui tamen συλλύειν retinet, et explicat συγκαταλύειν una deversari, ut δέχισθαι οὔτε συλλύειν positum sit pro οὔτε δέχισθαι οὔτε συλλύειν. Hanc rationem nunc probare videtur Hermann. in *Classical Journal* xxxviii. p. 277. eandemque proponit Blomfield. ad Agam. 515. Both. legit: δόμων τ' ἀπείργειν οὐχ' ὀρωμένην πατρὸς μῆνιν δέχισθαι σφ' οὔτε συλλύειν τινά et συλλύειν interpretatur de navi simul cum eo solvenda, allato Hor. Od. iii. 2. Pors. denique ad Morelli Lex. p. 249. ita legendum putat:

- μῆνιν δέχεσθαι, οὔτε συλλύειν τινά.
 πάντων δ' ἄτιμον κᾶφιλον θνήσκειν χρέονα,
 κακῶς ταριχευθέντα παμφθάρτα μόρω.
 295 τοιοῖςδε χρησμοῖς ἄρα χρὴ πεποιθέναι.
 κεῖ μὴ πέποιθα, τοῦργον ἔστ' ἐργαστέον. 295
 πολλοὶ γὰρ εἰς ἓν συμπιτνοῦσιν ἴμεροι,
 θεοῦ τ' ἐφετμαὶ, καὶ πατρὸς πένθος μέγα,
 καὶ προσπιέζει χρημάτων ἀχηνία,
 300 τὸ μὴ πολίτας εὐκλεεστάτους βροτῶν,
 Τροίας ἀναστατῆρας εὐδόξω φρενί, 300
 δυοῖν γυναικοῖν ὧδ' ὑπηκόους πέλειν.
 θήλεια γὰρ φρενὶ εἰ δὲ μὴ, τάχ' εἴσεται.

ΧΟΡΟΣ.

- ἀλλ' ὦ μεγάλαι μοῖραι, Διόθεν
 305 τῇδε τελευτᾶν,
 ἧ τὸ δίκαιον μεταβαίνει. 305
 ἀντὶ μὲν ἐχθρᾶς γλώσσης ἐχθρὰ

βωμῶν τ' ἀπείργειν οὔτε συλλύειν τινά.
 πάντων δ' ἄτιμον οὐχ ὀρωμένην πατρὸς
 μῆνιν δέχεσθαι κᾶφιλον θ. χ. Quavis ra-
 tione obscuri aliquid et incommodi re-
 manere, negari non potest, et mihi qui-
 dem locus mancus videtur, quod et ed.
 Rob. confirmat, in qua asteriscus post
 πατρὸς ponitur, et hiatus δέχεσθαι οὔτε,
 in quo libri omnes consentiunt. Quare
 vulgatam intactam reliqui.

295. *χρησμοῖς* Rob.—*ἄρα* vulg. *ἄρα*
 ex emendatione Stanleii recte Glasg. et
 rell., nec tamen propterea versus inter-
 rogative accipiendus est, quod putat
 Buttler. vid. Hermann. ad Aristoph.
 Nub. 142. et 1028.

296. *κεῖ μὴ 'πεποιθή* Schütz. ex
 emendatione Herm. ad Vig. p. 791.,
 quam tamen ipse jam sustulit in ed.
 nov. p. 832., neque omnino ferri po-
 test.—*ἐργαστέον* vulg. *ἐργαστίον* Ald.
 ἔστ' *ἐργαστίον* Med. Rob., quod cum
 Schützio propter maiorem auctoritatem
 recepi.

297. *συμπίττουσιν* vulg. *adversus*
metrum. *συμπίτνουσιν*, quod jam Steph.
 reponi voluerat, Turn. Glasg. Schütz.,
 sed scribendum est *συμπιτνοῦσιν*.

301. *ἄδδξω* Rob. ex Sophiani con-
 jectura.

303. *εἴσεται* Erfurd. ad Soph. Œd.
 R. 1499. ed. min. recte, quamquam re-
 fragante Schwenkio, explicavit passive
 accipiendum esse *sciētur*, quam signi-
 ficationem futuris mediis sæpe inesse
 docuerunt Duker. ad Thucyd. ii. 87.
 Poppo ad Thucyd. T. i. pag. 192.
 Hemsterh. ad Thom. M. p. 852. ad
 Luc. T. i. p. 181. Valcken. ad Herod.
 p. 388. ad Theocr. i. 26. Similiter
ἄξω ducris Agam. 1616.

305. Hæc Wunderlich. obs. critt. p.
 39. ita explicat: *ὅς τε 'Ορίστην τελευτᾶν*
τῇδε, ἧ 'Ορίστης μεταβαίνει τὸ δίκαιον,
quod paullo durius nec necessarium est.

306. *ἧ* Ald.

307. *ἀντὶ γὰρ* Rob.

γλῶσσα τελείσθω· τοῦφειλόμενον
πράσσουσα δίκη μέγ' αὐτεῖ·

310 ἀντὶ δὲ πληγῆς φονίας φονίαν
πληγὴν τινέτω. δράσαντι παθεῖν,
τριγέρων μῦθος τάδε φωνεῖ.

310

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ὦ πάτερ αἰνόπατερ, τί σοι

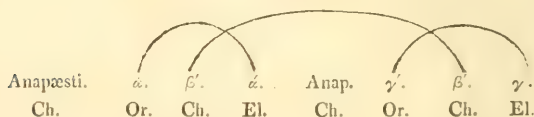
στρ. α.

309. δίκη μέγαντι Med. δίκης μέγ' αὐτεῖ Guelph. Aldin. δίκην μέγαντι Rob.

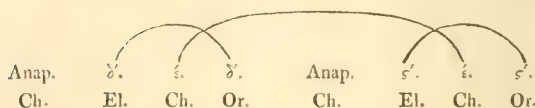
313. Carmen, quod sequitur, vulgo monostrophicum legitur; antistrophicum esse primus vidit Herm. obs. critt. p. 79 sqq. Sequitur eum Schützius, qui tamen singulis strophis transpositis, vulgatum versuum ordinem mirum in modum turbavit; cum hoc facit Both.

Vulgatum ordinem retinendum esse demonstravit Erfurdt. in Annal. Heidelb. 1809. vi. p. 285. Mox accuratius de vero stropharum ordine disputavit Hermann. El. metr. p. 736. sq., quem secutus est Schwenk. Fecit tamen ille systemata quatuor, quæ mihi quinque videntur. Apponam ea, personarum nominibus additis, quo facilius responsio perspiciatur.

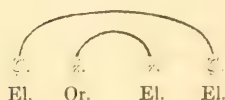
Σύστημα α.

Σύστ. β'.

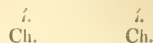
Σύστ. γ'.

Σύστ. δ'.

Σύστ. ε'.

- φάμενος, ἢ τί ρέζας
 315 τὺχοιμ' ἀνέκαθεν οὐρίσας,
 ἔνθα σ' ἔχουσιν εὐναί; 315
 σκότῃ φάος ἰσόμοιρον, χάριτες δ' ὁμοίως
 κέκληνται γόος εὐκλεῆς
 προσβοδόμοις Ἀτρεΐδαις.

ΧΟΡΟΣ.

- 320 τέκνον, φρόνημα τοῦ 360
 θανόντος οὐ δαμάζει
 πυρὸς μαλερὰ γνάθος,
 φαίνει δ' ὕστερον ὀργάς·
 ὅτοτύζεται δ' ὁ θνήσκων,
 325 ἀναφαίνεται δ' ὁ βλάπτων. 365

Systemata eadem habet Lachm. de chor. syst. p. 107. sq., sed in personarum distributione aliquantum discedit, nam stropham quartam Oresti, antistropham quartam Electrae tribuit, vix recte; deinde systemate tertio personas ita disponit: Ch. Or. El. Ch., postremo stropham decimam inter Electram et Chorum dividit, antistropham inter Orestem et Chorum, forsitan non injuria.

313. *μάτερ, αἰνόμετερ* Rob. — De vocabulo *αἰνόμετερ* vid. quæ monita sunt ad Agam. 376.

314. *ρέζας* Ald.

315. *τὺχοιμ' ἄν, ἔκαθεν οὐρίσας* vulg., quem locum non intelligunt interpretes, vertunt enim *οὐρίσας adveniens*, nescio quo jure. Rectissime explicavit Lachm. p. 108. *οὐρίσας τὸν λόγον ἢ τὸ ἔργον*, ut sit *οὐρίζω* ea significatione, de qua disputarunt Brunck. et Musgr. ad Soph. Œd. R. 689. Hinc vero patet, male etiam vulgo *τὺχοιμι* cum precedentibus participiis jungi, quum ad *οὐρίσας* pertineat, hoc sensu: *quid loquens vel agens possim recte instituere dicta vel facta mea?* Deinde huic significationi non aptum est *ἔκαθεν*, quare palmaria videri posset emendatio Hermannii ad Vig. p. 729. *ἄγκαθεν* legentis, quum recepit

Lachm., nisi metrum faciliorem mutationem *ἀνέκαθεν* admitteret, quam in textum recipere non dubitavi. Nam omissum *ἄν*, propter quod Hermannii correctionem corruptionem vocavit Blomf. in Mus. crit. Cantabr. ii. p. 190., morari neminem potest, qui legerit, quæ Herm. l. l. et ad Sophocl. Aj. 904. et Reisig. de vi et usu *ἄν* particulae p. 133. disseruerunt.

317. *ισοτίμοιρον* Med. Guelph. Ald. Rob., unde *ἀντίμοιρον* conjecit Erfurd. ad Soph. El. 86., quia *ισόμοιρον* prima brevi versui non satisfacere videbatur; eadem de causa Both. dedit *σκότου φάος* ἔστ' ἄμοιρον, sed quum versus sit antispasticus, nihil est offendum. v. Seidler. de verss. dochm. p. 28. Neque sensum vulgo recte ceperunt, quum interrogationis signum post *ισόμοιρον* ponerunt, et verba *σκότῃ φάος ἰσόμοιρον* appositionem ad *εὐναί* putarent. Bene explicavit Hermann. obs. critt. p. 89. sq.

318. *κέκληται* Guelph. Ald. Schütz. Both.

319. *πρὸς βοδόμοις* Ald.

322. *ἡ μαλερὰ* vulg., sed articulum cum Lachmanno metri causa omisi.

324. *ὅτοτύζεται* Rob. — *θνήσκων* Med.

πατέρων τε καὶ τεκόντων
γόος ἔνδικος ματεύει
τὸ πᾶν, ἀμφιλαφῆς ταραχθεῖς.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

κλυθί νυν, ᾧ πατέρω, ἐν μέρει ἀντ. α. 320

330 πολυδάκρυτα πένθη.

δίπαις τοί σ' ἐπιτυμβίδιος
θρήνος ἀναστενάζει.

τάφος δ' ἰκέτας δέδεκται, φυγάδας ὁ ὁμοίως. 325

τί τῶνδ' εὔ; τί δ' ἄτερ κακῶν;

335 οὐκ ἀτρίακτος ἄτα;

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ' ἐτ' ἂν ἐκ τῶνδε θεὸς χεῖρ' ἔσται

θείη κελιάδους εὐφρογγοτέρους·

ἀντὶ δὲ θρήνων ἐπιτυμβιδίων 330

παίων μελάθροις ἐν βασιλείοις

340 νεοκράτα φίλον κομίσσειεν.

326. δι Hermann. obs. critt. p. 90. sine causa.—In πατέρων καὶ τεκόντων offenderunt interpretes, et τέκνων voluit Stanl., θανόντων Buttl., sed ex tragicorum more junctæ sunt voces idem significantes, vid. Brunck. ad Orest. 544., cui Schwenk. recte addit Soph. El. 12. ἰμαῖμον καὶ κασιγνήτης. Eur. Herc. fur. 1367. ὁ φύσας χῶ τέκων ἡμᾶς πατήρ.

328. Vulg. sensu caret, et aliter legisse videtur Schol., qui explicat ζητεῖ τὸ ἀντιμαρτυρεῖσθαι, ζητεῖ τὴν ἐκδίκησιν. Hinc. Schütz. τὸ πᾶν in ποίαν mutavit, sed multo facilius est Lachmanni emendatio ῥοπᾶν, quam tamen recipere non sum ausus.

329. νῦν vulg., sed νυν post Canterum et Stanl. omnes, et sic jam Guelph.

331. Hunc et duos sequentes versus Orestī tribuit Rob., deinde v. 334. Electræ, v. 335. Orestī.—τοῖς ἐπιτυμβιδίους vulg., quod metro et sensu postu-

lante in τοῖς ἐπιτυμβιδίους mutaverat in priore ed. Schütz. Idem proposuit Pors. Advers. pag. 139. Deinde etiam ἐπιτύμβιος rescripsit Herm., idque receperunt Schütz. Both. Schwenk. Lachm., sed ἐπιτυμβιδίους retineri potest, synizesi in postrema syllaba admissa. τοὺς ἐπιτυμβιδίους Turn.

332. θρήνους Ald. Turn.

334. τί δ' ἄτ' ἐν κακῶν Ald. τί δ' αὖτε κακῶς Turn.

335. Interrogationis signum, quod vulg. abest, post Pauw. habent omnes.

336. ἐκτ' ἂν Ald. ἐκ τ' ἂν Turn.—De χεῖρ' ἔσται v. Dæderl. spec. Soph. p. 59.

337. θήη Med. Guelph. Ald. Rob.

339. ἐμβασιλείας Ald.

340. νεοκράτα Ald.—φίλον κομίζοι Med. Rob. φίλον κομίζει Guelph. Ald. φίλον γε κομίζοι Turn. Vict. φίλον κομίσσειεν Glasg. et rell. omnes, procul dubio recte.—De νεοκράτα v. Pors. ad Med. 138.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

- εἰ γὰρ ὑπ' Ἰλίου
 πρὸς τίνος Λυκίαν, πατέρ,
 δορίτμητος κατηναρίσθης,
 λιπὼν ἂν εὐκλειαν ἐν δόμοισι,
 345 τέκνων τε κελεύθοις ἐπιστρεπτόν αἰῶνα κτίσας,
 πολύχωστον ἂν εἶχες
 τάφον διαποντίου γᾶς
 340 δάμασιν εὐφόρητον.

ΧΟΡΟΣ.

- φίλος φίλοισι τοῖς
 350 ἐκεῖ καλῶς θανούσι,
 κατὰ χθονὸς ἐμπρέπων,
 σεμνότημος ἀνάκτωρ,
 345 πρόπολός τε τῶν μεγίστων
 χθονίων ἐκεῖ τυράννων.
 355 βασιλεὺς γὰρ ἦς, ὄφρ' ἔζης,
 μόριμον λάχος πιμπλάντων
 χερσῶν, πεισιμβροτόν τε βάκτρον. 350

341. ὑπ' εἰλίῳ cod. Rob.

342. πρὸς τίνος Ald.

343. δορίτμητος Lachm. sine causa, est enim antispastus. — κατηναρίσθης vulg., quod metri causa inde ab Hermannō mutatum est.

344. εὐκλειαν Ald.—δόμοισιν Guelph. Ald. Rob.

345. Metrum hujus versus aperte Bacchiacum est, quare fortasse τέκνων τ' ἐν κελεύθοις legendum, sed hoc propter antistrophicum incertum est. τέκνων κελεύθοις τ' Lachm., nescio qua de causa.—ἐπὶ σπυράτῳ Guelph. Ald.—κτίσας Rob. Glasg. Lachm., sed metrum vulg. κτίσας poscit. De σ duplicato vid. Lobeck. ad Soph. Aj. 183. Meinek. quæst. Menandr. p. 31.

347. διαποντίου τᾶς Med. Guelph. διὰ ποντίουτας Ald. διαποντίουτας Rob.

350. ἔσω Guelph. ἐκεῖ bis Ald. Turn.—θανούσιν Guelph. Ald. Rob.

351. καὶ τὰ χθονὸς Ald.

355. ἦν pro ἦς cod. Rob. ἦσθ volunt Abresch. et Lobeck. ad Soph. Aj. p. 312., sed contra libros nihil novare ausus sum, quamquam ἦς ex Eur. Herc. fur. 1402. expulit Hermannus, ex Iph. Aul. 339. et 1003. Markl., ex Aristoph. Nub. 1030. Reisigius. — ὄφρα vulg., quod inde a Pauwio correctum est.

356. πιμπλάντων Heath. Both. Lachm., idemque dare voluit Schütz. et probavit Butler., vix recte.

357. πεισιμβροτόν metri causa voluit Pauw., quem sequuntur Both. et Lachm., sine causa. v. Seidl. de verss. dochm. p. 28. Præterea in accusativo πεισιμβροτόν βάκτρον offenderunt interpretes, pro quo genitivum habent Heath. et Both., dativum Schütz. et Butler., sed accusativus βάκτρον non minus a πιμπλάντων pendet, quam λάχος, quamquam huic soli aptum est verbum. Sed

ΗΛΕΚΤΡΑ.

- μηδ' ὑπὸ Τρωΐας
 τείχεσσι φθίμενος, πάτερ,
 360 μετ' ἄλλων δορικμήτι λαῶ
 παρὰ Σκαμάνδρου πόρον τέθαιψαι.
 πάρος δ', οἱ κτανόντες νιν, οὕτως δαμῆναι, 355
 θανατηφόρον αἶσαν
 πρόσσω τινὰ πυθάνεσθαι
 365 τῶνδε πόνων ἄπειρον.

ΧΟΡΟΣ.

- ταῦτα μὲν, ᾧ παῖ, κρείσσονα χρυσοῦ,
 μεγάλης δὲ τύχης καὶ ὑπερβορέου
 μείζονα φώνεις· [ὀδυνᾶσαι γάρ.]
 ἀλλὰ διπλῆς γὰρ τῆςδε μαράγνης 385
 370 δοῦπος ἰκνεῖται· τῶν μὲν ἄρωγοὶ
 κατὰ γῆς ἤδη. τῶν δὲ κρατούντων

hoc usitatum est tragicis, v. Brunck. ad Soph. Œd. R. 271. ad El. 435. id. et Lobeck. ad Aj. 1035. (1024.) Elmsl. ad Heracl. 312. cf. Dorvill. ad Charit. p. 398. Burm. ad Virg. Æn. vii. 187. Græv. ad Flor. iii. 21. 26. Davis. ad Cic. de Fin. ii. 27.

358. Tota hæc antistropha ita corrupta est, ut intelligi nequeat. Initium quidem Schütz. vertit: *nec profecto, si ante Troja mænia occubuisses, in turba militum gregariorum sepultus esses.* Sed hoc sensu neque μηδὲ neque τί-θαιψαι poni poterat. Both. et Schwenk.: *Non autem sub Troja mænibus occisus — sepultus es,* sed ita quoque μηδὲ solæcum foret. Certi nihil confici potest, quum sequentia corrupta et manca sint. — In Τρωΐας offēderunt editores, Τροΐας dederunt Pauw. Heath. adversus metrum, Τρωΐοις Herr. Schütz. Both. Schwenk., sed non necessarium videtur.

359. τείχεσι Heath. Herm. Schütz. Both. Schwenk, sed spondeus in basi pro trochæo ferri posse videtur.

360. ἄλλων ex Stanleii emendatione

Pauw. Herm. Schütz. Both. sine ulla necessitate.

362. In his deesse aliquid et metrum et sensus docet, quod supplere variis modis editores frustra tentarunt. Herm. emendavit; *πάροιθς θανών, ἢ κτανόντεσσιν οὕτω δαμῆναι*, Schütz. dedit: *εἰδ' οὖν πάρος ἢ νιν κτανόντεσσιν οὕτω δαμῆναι*, quod non minus quam vulg. sensu caret, Both. *πάρος δὲ, κανόντ' ἢ κτανόντεσσιν οὕτω δαμῆναι.* In his codicum auxilium exspectamus. — οὕτω Glasg. Schütz. et rell. invitis libris.

364. πρόσσω Herm. Schütz. et rell. sine causa.

368. φωνῇ Guelph. Ald. Rob. — ὀδυνᾶσαι γάρ, in quo libri omnes consentiunt, profecto vel metri causa falsum, quare uncis incluserunt Glasg. et Schwenk. ὀδυνᾶσα omisso γάρ dederunt Heath. Herm. Schütz. probante Buttlero, ὀδύναν εὐχαριν Both., ὀδυνᾶ γάρ Pors. Advers. p. 139. ὀδύνα σὺ Lachm.

369. μαράνης vulg., sed μαράγνης Guelph. Ald. μαράγνης Rob., quod recte recepit Glasg. v. Comment. Æsch. p. 40.

χέρεις οὐχ ὅσαι στυγερῶν τούτων
παισὶ δὲ μᾶλλον γεγένηται.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

τοῦτο διαμπερὲς οὔς στρ. δ'. 370
375 ἴκετ' ἄπερ τε βέλος.
Ζεῦ, Ζεῦ, κάτωθεν ἀμπέμπων
ὑστερόποινον ἄταν
βροτῶν τλήμονι καὶ πανούργῳ
χειρὶ, τοκεῦσι δ' ὅμως τελεῖται.

ΧΟΡΟΣ.

380 ἐφυνῆσαι γένοιτό μοι στρ. ε'. 375
πευκῆεντ' ὀλολυγμὸν ἀνδρὸς
θεινομένου, γυναικὸς τ'
ὀλλυμένας. τί γὰρ κεύ-
θαφρηνὸς θ εἶον ἔμπας
385 ποτᾶται; πάροιθεν δὲ πράγας

372. στυγερῶν ὄντων Herm. στυγερὸν τοῦτ' ὄν Both., sed nulla mutatione opus est.

374. διαπερὲς Rob.—ὧς vulg., sed οὔς optime correxerunt Schütz. et Herm.

375. ἴκετο vulg., quod correxit Herm.—ἄτε περ vulg. invito metro, sed ἄπερ τε Med. Guelph. Ald. Rob., quod recte receperunt Herm. Both. ἄπερ τι Schütz. adversus metrum. ἄ πέρ τι Lachm. forsitan recte.

376. Huic versui vulg. Chori, in Rob. Orestis nomen praefigitur.

377. ἄτην Med. Rob., sed in Med. a superscriptum.

378. πανούργῳ Ald.

379. τοκεῦσι ὅμως στελεῖται. Rob. Hæc corrupta esse, non solum sensus docet, quem non adjuverunt Herm. et Schütz. hæc verba parenthesi includentes, sed etiam metrum antistrophici. Both. emendavit τοκεῦσιν ὅπως τελεῖται, antistrophico simul mutato. Melius Lachm. τοκεῦσι δ' ὅμως τέλει τέλει. Fa-

Choephoroï.

cile sane inter se confundi poterant ΤΕΛΕΙΤΑΙ et ΤΕΛΕΙΤΕΛΕΙ, nisi forte τέλει τᾶδε legendum est.

382. θεινόμενον Guelph. Ald.

383. ὀλυμένας Ald. ὀλλυμένης Rob.

384. Vulgata lectio, quam in textu exhibui sensu caret, metroque adversatur, nec quidquam probabile attulerunt interpretes. Herm. legit τί γὰρ κεύθω, φρηνὸς οἶον ἔμπας ποτᾶται πάροιθεν τε etc. et hæc cum sequentibus conjungens, contortam constructionem comminiscitur. Schütz. dedit τί γὰρ κεύθω φρενί; θύον ἔμπας ποτᾶται. Both. τι γὰρ κεύθω φρένα θείον; ἔμπας ποτᾶται πάροιθεν γε etc. Buttl. τί γὰρ κεύθω φρενί; εἰσὶς ἔμπαζ ποτᾶται. Sed sola difficultas est in vocabulo ΘΕΙΟΝ, quod metrum quoque corrumpit, idque cum Hermannō puto ex ΟΙΟΝ natum esse, sed ut hoc modo verba jungantur: τί γὰρ κεύθω φρενὸς οἶον ἔμπας ποτᾶται; quid enim celestem cum animi sensum, qui tamen volutatur?

385. πράγας Med.

F

δριμὺς ἦται καρδίας 380
θυμὸς, ἔγκοτον στύγος.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

καὶ πότ' ἂν ἀμφιβαλῆς ἀντ. δ'. 390
Ζεὺς ἐπὶ χεῖρα βάλοι ;
390 φεῦ, φεῦ, κάρανα δαΐζας,
πιστὰ γένοιτο χώρα.
δίκαν δ' ἐξ ἀδίκων ἀπαιτῶ.
κλῦτε δὲ τὰ χθονίαν τετιμέναι. 395

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλὰ νόμος μὲν, φονίας σταγόνας
395 χυμένας ἐς πέδον, ἄλλο προσαιτεῖν
αἷμα. βοᾷ γὰρ λοιγὸν Ἐριννὺς 410
παρὰ τῶν προτέρων φθιμένων ἄτην
ἐτέρων ἐπάγουσαν ἐπ' ἄτη.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ποῖ, ποῖ δὴ νερτέρων τυραννίδες ; στρ. σ'.
400 ἴδετε πολυκρατεῖς ἀραί φθιμένων,

386. δριμὺς ἀήται καρδίας Med. δριμὺν ἀήται καρδίας Guelph. δριμὺν ἄκται καρδίας Ald. δριμὺς ἄκται καρδίας Rob. δριμείας τε καρδίας Turn. Vict. Ex illa optimorum librorum lectione Glasg. dedit δριμὺς ἦται καρδίας, quo omnis loci difficultas tollitur, reliqui autem editores, in vulg. lectione hærentes, frustra laborarunt. Herm. dedit δριμείας καρδίας θύματος ἔγκοτον στύγος, quod recepit Schütz., Both. δριμεία καρδιά θυμὸς ὃς ἔγκιται στύγος, iique omnes, quia verbum deerat, hæc male cum præcedentibus junxerunt.

387. εἴκοτον Ald.

390. παραδαναιζας Ald.

393. Versus ex Hermannii et Schützzii ratione strophico non respondet, neutro quidquam monente ; Both. dedit : κλῦτε δὲ τὰ, χθονίαν, τι, σιμαί. Mihi strophicum potius mutandum videri, supra monitum est.

394. ἀλλ' ἄνομος Ald. Rob.—σταγόνος Glasg. errore typ.

395. ἐσπίσον cod. Rob.

396. βοαὶ Guelph. Ald.—Ἐριννὺς Ald. Rob.—λοιγὸς Ἐριννὺν ex conj. Schütz. Herm. Both. sine causa, ἄτην est appositio ad λοιγόν.

397. πρότερον Pors. Advers. p. 140. Glasg. Schütz. Lachm. sine causa.—ἄταν et versu sq. ἄτα Schütz. Herm. Both. sine libris.

398. ἐπάγουσαν ἂπ' Rob. ἐπάγουσ' ἔπ' Turn. et var. leat. ap. Steph.

399. τυραννίδος Ald. Turn.

400. Strophicus antistrophicus non respondet, cui subvenire voluit Herm., sequente Schützzio, τῶν in antistrophico delendo, sed ne sic quidem metrum constaret, quamquam consentit Seidler. de verss. dochm. p. 45. Both. dedit φθιμένων ἀραί, et τεκομένων γε πρὸς. Lachm. in strophico φθιτῶν dedit, in antistrophico ἄχαια correxit, et τῶν item deleuit. Sed antistrophicus, si ἄχαια legitur, quod certissimum est, perfectum dochmiacum præbet πάθωμιν ἄχαια πρὸς γε τῶν τεκο-

ἴδ' ἐσθ' Ἀτρειδᾶν τὰ λοιπ' ἀμηχάνως 405
 ἔχοντα, καὶ δαμάτων
 ἄτιμα. πᾶ τίς τράποιτ' ἄν, ὦ Ζεῦ;

ΧΟΡΟΣ.

πέπαλται δ' αὐτέ μοι φίλον 405
 κέαρ, τόνδε κλύουσιν οἴκτον.
 καὶ τότε μὲν δύσελπις,
 σπλάγχχνα δέ μου κελαινοῦ-
 ται πρὸς ἔπος κλυούσῃ.
 ὅταν δ' αὖτ' ἐπαλκῆς 400
 410 θρασέ', ἀπέστασεν ἄχος,
 πρὸς τὸ φανεῖσθαί μοι καλῶς.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

τί δ' ἄν εἰπόντες τύχοιμεν ἄν; ἢ τά περ ἄντ. 5'.
 πάθομεν ἄχ' αὖ πρὸς γε τῶν τεκομένων;

μένων, ad hunc igitur modum restituendus est strophicus, quod facile fieri potest: ἴδετε πολυκραιτῆς ἀραὶ τῶν φιλῶν, vel ὦ φθιμένων ἀραί.

401. ἴδετ' Turn.

402. ἔχονται Guelph. Ald.

403. πεισιστραπῆτ' ἄν Med. ποῖ vult Elmsl. ad Heraclid. 595. sine causa, vid. Herm. ad Herc. fur. 1236. Stallbaum. ad Plat. Phileb. 92.—ὦ Ζεῦ omitit Rob.

404. πεπαλάται Ald. Rob.

405. In accusativo κλύουσιν offendunt Pauw. et Heath., qui dativum reponi voluerunt, sed vid. Brunek. ad Soph. El. 480. ad Aesch. Prom. 217. ad Eur. Androm. 26. Musgr. ad Eur. Troad. 119. ad Eur. El. 1251. Valck. ad Hippol. 199. Herm. ad Vig. p. 876. 897. Elmsl. ad Eur. Heracl. 693. Adhend.

407. μοι Herm. Schütz. Both. Lachm. sine causa.—κελαιναίται Ald.

408. κλύουσα Rob.

409. ὅτ' ἄν δ' αὖτ' Ald. Rob.

410. θραεὶ ἀπέστασιν ἄχος Guelph. θραεὶα πείστασιν ἄχος Ald. θραεὶα πείστασιν ἄχος Rob. cum asterisco. Corrupta et manca hæc esse sensus atque

metrum docent, et frustra sudarunt interpretes. Herm. dedit θραεῖαν ἀπέστασιν ἄχος, et ad versum sequentem repetendum dicit σπλάγχχνα κελαινοῦται. Schütz. emendavit: ἐπ' ἀλκῇ θραεῖα, ἀπέσταξε δ' ἄχος. Both. ἐπ' ἀλκῇ θραεῖα, ἀπέσταξεν ἄχος. Lachm. ἐπαλκῆς, θραεῖας ἀπέστασιν ἄχος. Schwenk. ἀπέστασ' ἄλγος sive ἄχθος corrigendum putat. Buttler. τότ' οὖν αὖθ' ὑπὸ λῆξ' ὦ ἐπαλκῆς θραεῖας, ἀπέστασιν δ' ἄχος. Codices expectandi sunt.

412. τί δ' ἄν πάντες Med. Ald. cod. Rob., ex ejus conjectura fluxit vulg. τί δ' ἄν εἰπόντες. Hanc receperunt Herm. et Schütz., qui deinde metri causa alterum ἄν post τύχοιμεν omiserunt, sed ne sic quidem versus sibi respondent. Both. dedit: τί δ' εἰπόντες τύχοιμεν, ἢ τᾶπερ, Lachm. autem τί δ' εἰπόντες τύχοιμεν ἄν, τᾶπερ; Turn. enim et var. lect. ap. Steph. pro ἢ τᾶπερ exhibent ὦ τᾶπερ, sed quum optimi libri in ἢ τᾶπερ consentiant, aut Bothii lectio vera videtur, aut in strophico δῆτα pro δῆ reposito legendum est τί δ' εἰπόντες ἄν τύχοιμεν; Quæ quum incerta sint, vulgatam intactam reliqui.

413. ἄχ' αὖ metri causa rescripsi pro

- πάρεστι σαίνειν, τὰ δ' οὔτι θέλγεται. 415
 415 λύκος γὰρ ᾤστ' ἠμόφρων,
 ἄσαντος ἐκ ματρός ἐστι θυμός.
 ΗΛΕΚΤΡΑ.
 ἔκοψε κομμὸν Ἄρειον, εἴτε Κισσίας στρ. ζ.
 νόμοισι πολεμιστρίας.
 ἀπριγκτόπληκτα πολυπλάνητα δ' ἦν ἰδεῖν, 420
 420 ἐπασσυτεροτριβῇ τὰ χερὸς ὀρέγματα
 ἄνωθεν ἀνέκαθεν. κτύπῳ δ' ἐπιρρόθεϊ
 κροτητὸν ἄμὸν καὶ πανάθλιον κάρσα.
 ἰώ, [ἰώ,] δαΐα πάντολμε μῆτερ, 425
 δαΐαις ἐν ἐκφοραῖς
 425 ἄνευ πολιτῶν ἀνάκτ',
 ἄνευ δὲ πενθημάτων
 ἔτλης ἀνοίμωκτον ἀνδρα θάψαι.

vulg. ἄχθεα, vid. ad v. 400.—τῶν a Schützio ejectum esse, ibidem monitum est.

415. ἠμόφρων Ald.

417. ἔκοψα Med. Ald. ἔκοψαν Rob. —Offenderunt nonnulli in anapæsto, qui est in vocabulis κομμὸν Ἄρειον quare Pors. præf. ad Hecub. p. xix. vult. ἔκοψ' Ἄρειον κομμὸν vel κομμὸν δ' ἔκοψ' Ἄρειον, Buttl. κόμμ' Ἄρειον, Boeckh. ad Pind. Nem. x. 41. et Schwenk. Ἄρειον, sed admitti anapæstum hic puto, ut in trimetro lyrico carmini inserto, quamquam obloquente Herm. El. metr. p. 122.—εἴτα pro εἴτε reponi vult Schütz., probante Hermann, sed major mihi in his videtur corruptio, εἴτε Κισσίας enim partes unius vocabuli corrupti habeo, nam neque Κισσία illa a quoquam satis explicata est.

418. λιμιστρίας Guelph. Ald. Rob. —Non respondet hic versus antithetico, sed male πολιμιστρίας νόμοις legunt Herm. et Schütz., qui antistropham ita corruperunt, ut verba ἰγὼ δ' ἀπιστάτουν huic versui respondere putent. νομίσμασι conjecit Lachm.

419. ἀπριγκτοὶ πληκτά. πολύπληκτα δ' ἦν ἰδεῖν vulg. πολυτάληκτα Rob.

dñ Ald., quæ quum neque sensui neque metro satisfacerent, varia tentarunt viri docti, quorum plurima silentio transire licet. Herm. et Schütz. dederunt ἀπρηκτα πολύπληκτ' ἦν ἰδεῖν, Both. ἀπριγδα πολύπληκτ' ἦν ἰδεῖν, ex illorum enim sententia huic versui respondet v. 439. Sed verum vidit Lachm., qui elegantissima emendatione dedit ἀπριγκτόπληκτα πολυπλάνητα δ' ἦν ἰδεῖν, malui tamen ἀπριγκτόπληκτα, quod ad librorum lectionem propius accedit.

420. ἐπασσυτέρω τριβῇ Ald. —ὀρέγματα Ald. ὀρέγματα Turn. —Post ὀρέγματα vulg. interpungitur, sed recte Herm. vidit post ἀνέκαθεν interpungendum esse, nisi forte post ἄνωθεν distinguendum est.

421. περὶ ῥόθου Heath., probante Buttlero; sed vid. ad v. 281.

422. Post hunc versum lacunæ signum ponunt Herm. et Schütz. propter turbatam ab ipsis antistropham.

423. Alterum ἰώ uncis inclusi, quia ad metrum abundat.—μῆτερ Schütz. invitis libris.

427. ἔτλ' ἡανοίμωκτον Ald. ἔτλη ἀνοίμωκτον Turn.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

- τὸ πᾶν ἀτίμως ἔλεξας, οἴμοι. στρ. ἡ.
 πατὴρ δ' ἀτίμως ἄρα τίσει,
 430 ἔκατι μὲν δαιμόνων,
 ἔκατι δ' ἁμᾶν χερῶν. 450
 ἔπειτ' ἐγὼ νοσφίσας ὀλοίμαν.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

- ἑμασχαλίσθη δ' ἔθ' ὡς τόδ' εἰδῆς· ἀντ. ἡ. 430
 ἔπρασσε δ' ἅπέρ νιν, ὧδε θάπτει·
 435 μῶρον κτεῖναι μαιμένα
 ἄφερτον αἰῶνι σῶ.
 κλύεις πατρῷους δῦας ἀτίμους.
 λέγεις πατρῷον μῶρον. ἐγὼ δ' ἀπεστάτουν ἀντ. ζ'.
 ἄτιμος, οὐδὲν ἄξία. 436
 440 μυχοῦ δ' ἄφερτος πολυσίνου, κυνὸς δίκαν,

429. ἀρὰ vulg. invito metro et sensu. ἄρα Rob. Turn. ἄρα Heath. Herm. Schütz. et rell. recte.—τίσει Pors. Advers. p. 140. Glasg. male.

432. ἐλοίμαν Med. Guelph. Ald. Rob.

433. ἑμασχαλίσθης vulg. ἑμασχαλίσθη Rob., quod recte receperunt recentiores omnes præter Glasg.—δὲ τῶ στο στείδης Med. δὲ τῶς τότ' εἰδῆς Guelph. δὲ τῶς στοσσεῖδου Ald. δὲ τῶς στοσσεῖδης Rob. δὲ θ' ὡς τὸ στείδης var. lect. ap. Steph. δὲ τ' ὡς τότ' εἶδου Turn. δὲ θ' ὡς τότ' εἶδου Vict. Glasg. δ' εἰθ' ὡς τοῦτ' εἰδῆς emendavit Canterus. δ' εἰθ' ὡς τὸδ' εἰδῆς recte Heath. Schütz. Lachm. δὲ θ' ὡς τὸδ' εἰδῆς minus bene Both. Schwenk.

*434. ἄπερ vulg. ἅπερ Herm. Schütz. Both. Lachm. metri causa, recte.

435. κτεῖναι vulg. adversus metrum et sensum, θείναι Rob. μῶρον γὰρ μαιμονῆναι Herm. Schütz. nimis audacter. μῶρον κτόνου μαιμένα Both. κτανεῖν conjecit Schwenk., sed facilius est Stanleii emendatio κτίσαι, quam recepit Lachm. Non ausus sum vulgatam deserere.

436. ἄφερτος Guelph. Ald.

437. κλύει Ald. Rob. — πατρῷους Glasg. et rell. invitis libris, πατρῷους propter πατρῷον, quod versu sequente legitur, retinendum est, habet autem non minus quam versu sequente secundam syllabam brevem, nisi quis forte utroque versu formam contractam malit, quod non improbaverim, si verum est, quod observavit Herm. El. metr. p. 537., formæ πατρῷους nullum in tragicis exemplum inveniri.—δυας ἀτίμους vulg. Stanleii emendationem δυὰς ἀτίμους receperunt omnes.

438. πατρῷον λέγεις, πατρῷον μῶρον Herm. Schütz., qua interpolatione non solum miserum senarium Æschylo obtrudunt, sed totam etiam antistropham turbant, et ad lacunam in strophæ statuendam coguntur. Vulgata optimum senarium exhibet, qui antithetico respondeat.—ἐπεστάτουν Turn. Rob.

439. οὐδενὸς Herm. Schütz. male.

440. ἄφερτος Rob. — πολυσινούς Glasg., quod recepit Lachm. sine causa, v. Lobeck. ad Phryn. p. 184. sq. Melius Lachm. hoc vocabulum, quod vulgo cum κυνὸς jungitur, ad μυχοῦ traxit,

ἑτοιμότερα γέλωτος ἀνέφερον λίβη,
χαίρουσα πολύδακρυ γόνυ κεκρυμμένα. 440

τοιαῦτ' ἀκούων ἐν φρεσὶν γράφου,
δι' ὧτων δὲ συντέτραινε μῦθον

445 ἡσύχῃ φρενῶν βάσει.

τὰ μὲν γὰρ οὕτως ἔχει·

τὰ δ' αὐτὸς ὀργᾷ μαθεῖν. 445

πρέπει δ' ἀκάμπτῳ μένει καθήκειν.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

σέ τοι λέγω, ζυγγενοῦ, πάτερ, φίλοις. στρ. θ'.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

450 ἐγὼ δ' ἐπιφθέγγομαι κεκλαυμένα·

ΧΟΡΟΣ.

στάσις δὲ πάγκοινος ὧδ' ἐπὶ ῥοθεῖ,

ἄκουσον ἐς φάος μολάν, 455

ζῆν δὲ γενοῦ πρὸς ἐχθρούς.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Ἄρης Ἄρει ζυμβάλοι, Δίκα Δίκα. ἀντ. θ'.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

455 ἰὼ θεοί, κραίνειτ' ἐνδίκῳς δίκας·

quod antea incerto sensu erat, κυὼν autem ad solum contemptum designandum adhibitum est.—δίκην Guelph.

441. ἑτοιμότερα Ald.—γελοῖος Both. male.

442. κεκρυμμένα Ald.

443. φρεσὶ vulg. φρεσὶν Guelph. Rob. φρεσσὶν Ald.—Versus hic pede uno brevior est, quem non male ita supplevit Seidler. de verss. dochm. p. 195. ἐν φρεσὶν σαῖσιν γράφου.

444. συμμέτραινε Rob. e conj., in cod. enim vulg. lectionem reperit. σὺ σέτραινε Turn.

445. φρονῶν Guelph. Ald. Rob.

446. ὀργα ex Pauwii emendatione Herm. Schütz. Both. Schwenk., sed ὀργᾷ dativus esse, μαθεῖν pro imperativo positum videtur, quod confirmatur Scholiastæ explicatione: ἀντὶ τοῦ, μάθε τῷ πρόπῳ σου.

447. ἀκάμπτῳ μέλει Guelph. ἀκαμπτόμενον Ald.

449. φίλοις vulg., quod recte mutavit Glasg. et deinde omnes.

450. Tyrwhyttus, qui hunc versum Oresti tribuendum putat, legit κεκλαυμένα, perperam.

451. ὧδ' Rob., quod ex conjectura reponi voluit Schütz. et receperunt Herm. et Both., sed et vulg. ferri potest.

454. ζυμβάλλει vulg. adversus sensum et metrum. ζυμβαλεῖ ex emendatione Pauwii Schütz. et Both. ζυμβάλοι Glasg. 2., quod recepit Lachm., qui tamen suspicatur ζυμβόλει. Facilius forsitan foret ζυμβαλεῖν, pro imperativo positum, interim recepi optativum.

455. δίκας, quod vulgo abest, ex emendatione certissima et facillima addidit Hermannus, quem sequuntur Schütz. Both. Lachm.

ΧΟΡΟΣ.

- δρόμος μ' ὑφέρει κλύουσαν εὐγμάτων.
 τὸ μόρσιμον μένει πάλαι, 460
 εὐχομένοις δ' ἀνέλθοι.
 ὦ πόνος ἐγγενής, στρ. ι.
 460 καὶ παράμουςος αἵτης
 αἱματόεσσα πλαγά.
 ἰὼ δύστον' ἄφερτα κήδη· 465
 ἰὼ δυσκατάπαυστον ἄλγος.
 δώμασιν ἔρμιοτον ἀντ. ι.
 465 τῶν δ' ἐκὰς οὐδ' ἀπ' ἄλλων
 ἔκτοθεν, ἀλλ' ἀπ' αὐτῶν,
 διάκειν ἔριν αἱματηράν. 470
 θεῶν τῶν κατὰ γὰς ὃδ' ὕμνος.
 ἀλλὰ κλύοντες, μάκαρες χθόνιοι,
 470 τῆςδε κατευχῆς, πέμπετ' ἀρωγὴν

458. ἂν ἔλθοι vulg., quæ recte in unum vocabulum conjunxit Lachm.

459. ὦ pro vulg. ἰὼ metro postulante dederunt Herm. Schütz. et rell.—ἐγγενής Ald.

460. ἄτας Herm. Schütz. Both. sine libris.

461. πληγὴ Med. Rob.

462. ὦ hic et sequente versu Lachm. pro ἰὼ propter versus antistrophicos, ad quos vid. quæ monebuntur.—ἀφόρητα Guelph. Ald. Turn.

464. Post ἔρμιον vulg. interpungitur, sed hæc ad sequentia pertinere et stropharum ordo et sensus docet.

465. Hunc versum, quum non intelligerent, varie tentarunt interpretes, τῶνδ' ἄκος dedit Schütz., τῶν ἐκὰς Herm., qui cum præcedentibus junxit; τῶνδ' ἐκὰς, οὐκ Both. τοῖςδ' ἄγος οὐκ Buttl. Sed nihil mutandum est, τῶνδ' ἐκὰς οὐδ' ἀπ' ἄλλων positum est pro οὐ τῶνδ' ἐκὰς οὐδ' ἀπ' ἄλλων, de qua negationis omissione vid. Elmsl. ad Cæd. R. 817. Herm. in *Classical Journal* xxxviii. p. 277. Sensus totius loci infra explicabitur.

467. αἰῶν' ἀναιρεῖν vulg. absque sensu, αἰωμαναιρεῖν Ald. Rob. οἰκῶν ἀφαιρεῖν suspicatur Buttl. αἰτῶν ἔριν Lachm., sed unice vera est elegantissima viri cujusdam docti emendatio, quam in *Annal. Heidelb.* 1809. vi. p. 287. communicavit Erfurdt. διακείν ἔριν, quam facile enim ΔΙΩΚΕΙΝ in ΔΙΩΝΑΝ corrumpi potuerit patet, αἰρεῖν autem per itacismum ex ἔριν natum est. Idem ad confirmandum ἔριν affert Scholiastæ explanationem ἣν ἤρισε πρὸς τὸν πατέρα, cui accedit lectio ed. Rob. αἱματηράν. Sensus igitur loci erit: *adibus remedium est, non procul ab his, neque ab aliis extrinsecus petendum, sed ab ipsis proficiscens, ut se. persequantur sanguinolentam rixam*,—αἱματηράν vulg., quod cum θεῶν junxerunt, sed αἱματηράν recte Rob.

468. θεῶν κατὰ vulg. θεῶν τῶν κατὰ Herm. Schütz. Both. propter falsum αἱματηράν, sed articulus et legis grammaticæ et metri causa inserendus fuit.

469. θεοὶ pro χθόνιοι Rob.

470. κατ' εὐχῆς Guelph. Ald. Rob.

παισὶν προφρόνως ἐπὶ νίκην.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

πάτερ, τρέποισιν οὐ τυραννικοῖς θανών, 475
αἰτουμένων μοι δὸς κράτος τῶν σῶν δόμων.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

κἀγὼ, πάτερ, τοιάνδε σου χρεῖαν ἔχω,
475 Φυγεῖν, μέγαν προσθεῖσαν Αἰγίσθω μόρον.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

οὕτω γὰρ ἂν σοι δαῖτες ἔννομοι βροτῶν
κτιζοῖατ'· εἰ δὲ μὴ, παρ' εὐδείπνοις ἔση 480
ἄτιμος ἐν πυροῖσι κνισσωτοῖς χθονός.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

κἀγὼ χοάς σοι τῆς ἐμῆς παγκληρίας
480 οἶσω πατρῶων ἐκ δόμων γαμηλίους·
πάντων δὲ πρῶτον τόνδε πρεσβεύσω τάφον.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ὦ γαῖ', ἄνες μοι πατέρ' ἐποπτεῦσαι μάχην. 485

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ὦ Περσέφασσα, δὸς δέ γ' εὖμορφον κράτος.

471. *παισὶ* vulg., *παισὶν* Rob., quod receperunt omnes.

473. *αἰτουμένους* Guelph. Ald. Rob.

474. Vulgo v. 474—482. Electrae tribuuntur, in Rob. v. 472—479. Oresti, 480—506. Electrae. Tyrwhitt. Schütz. et Both. v. 476—478. Oresti tribuerunt, quod improbavit Lachm. de mensura trag. p. 22., sed habet tantam veri speciem, ut illos secutus sim—*τοιάνδε* Med. Guelph. Ald. Rob.

475. Offenderunt in hoc versu interpretes; Canter. emendavit: *φυγεῖν με λαμπρὸν εἶσαν*, Pauw. *φυγεῖν μέλανα προσθεῖσαν*, Heath. *φυγεῖν μέ γ' οὐ πρ.* Both. *φυγεῖν με γούν πρ.* Sed nihil mutandum est, quod jam recte vidit Schütz.; rogat, ut ipsa periculum effugiat, postquam caedem Ægistho inferendam adjuverit. Neque in *μέγαν* offendendum, *μέγας* enim tragicis sæpe ponitur pro *δυνός*, v. Lobeck. ad Aj. p.

255.—*μόρον* omittunt Guelph. Ald. Rob.

477. *ἔσει* Glasg. et rel. invitis libris.

478. *ἐμπυροῖσι* emendavit Canter., quod receperunt Schütz. Both. Schwenk., sed neque sic locus sanus est, nam quum vertant: *inter sacrificia hostiarum nidore fumantia et cum epulis conjuncta honore carebis*, primum *χθονός* non explicant, deinde verba *παρ' εὐδείπνοις* male cum sequentibus jungunt, quorum sensus est: *inter eos, quibus bonæ dapces offeruntur, tu honore carebis*, quod et Schol. confirmat. Reliqua deinde sensu carent, itaque non dubito, quin corruptelæ aliquid lateat.—*κνισσωτοῖς* Ald. Turn. *κνισσωτῆς* Rob.

479. *κἀγὼ χοάσω* cod. Rob.

481. Ad *πρεσβεῖσω* vid. Monk. ad Eur. Hippol. 5.

482. *γαῖα ἄνες* Rob.

483. *ὦ πρὸς σέφασσας* Ald.—*δέ γ'* legi

ΟΡΕΣΤΗΣ.

μέμνησο λουτρῶν οἷς ἐνοσφίσθης, πάτερ.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

485 μέμνησο δ' ἀμφίβληστρον ᾧ σ' ἐκαίνισαν.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

πέδαις δ' ἀχαλκεύτοις ἐθρεύθης, πάτερ.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

αἰσχρῶς τε βουλευτοῖσιν ἐν καλύμμασιν. 490

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ᾧρ' ἐξεγείρη τοῖςδ' ὀνειδέσιν, πάτερ ;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ᾧρ' ὀρθὸν αἵρεις φίλτατον τὸ σὸν κἄρα ;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

490 ἥ τοι δίκην ἱάλλε σύμμαχον φίλοις·

ἥ τὰς ὁμοίας ἀντίδος βλάβας λαβεῖν,

εἴπερ κρατηθεῖς γ' ἀντινικῆσαι θέλεις. 495

ΗΛΕΚΤΡΑ.

καὶ τῆςδ' ἄκουσον λοισθίου βοῆς, πάτερ,

ιδὼν νεοσσοὺς τοὺςδ' ἐφημένους τάφῳ·

495 οἴκτειρε θῆλυν, ἄρσενός θ' ὁμοῦ γόνον·

voluit Herm. ad. Vig. p. 836., quia δέ τε in tragicis ferri non posse putabat, refragante Seidler ad Eur. El. 667., qui δέ τε nostro loco vindicare studuit. Sed hic quidem nullam ejus video vim, δέ γε autem sensui aptissimum est, de cujus significatione vid. Reisig. conjectt. in Aristoph. i. p. 119. 193. et ejusd. commentatt. critt. in Soph. Œd. Col. p. 379., ubi eandem, quam Herm., loci nostri emendationem proposuit, eamque recipiendam esse duxi.—εὐμορφον κράτος, de quo dubitans Schütz. εὐμοῖρον reponi voluit, exemplis munivit Erf. ad Œd. R. 190.

485. ἐκαίνιστην conjecit Valck. ad Phœn. 1309. sine causa.

487. βουθύτῳσιν suspiciatur Herm. obss. critt. p. 97., nimis artificiose.

488. ᾧρ' Schütz. hoc et sequente versu, male.—ἐξεγείρει Glasg. et rel. sine libris.—ὀνειδέσιν Ald. Turn.

Choephoroî.

490. Hunc et duos sequentes versus, qui vulgo Electræ continuantur, Oresti tribuunt Tyrwhitt. Schütz. Both., quod omnino necessarium est.—In ἥ τοι—ἥ offēderunt interpretes, quare Schütz. in notis v. 491. καὶ pro ἥ legendum proponit, probante Buttlero, Both. ἐχθροῖς θ' ὁμοίας dedit. Sed sensus probus est: aut justitiam nobis socium mitte ad interficiendos interfectores, aut fac, ut sponte eodem exitio pereant. Minus placet explicatio Orelli in epistolis Isocrati ejus additis p. 377. Ceterum ἥ τοι—ἥ tragicis usitatum esse docet Lobeck. ad Aj. p. 442. sq.

491. λαβῶς conjecit Canter. male.

492. De εἴπερ—γε vid. Pors. et Elmsl. ad Eur. Med. 814. (805.)

495. οἴκτειρον Rob.—Vulg. ἀρσενός θ' ὁμοῦ γόνον sensu caret, quod qui defendunt pro ἀρσενῶ γόνον dictum putant, id quod fieri nullo modo potest. Schütz. in

- καὶ μὴ ἕαλείψῃς σπέρμα Πελοπιδῶν τόδε.
 οὕτω γὰρ οὐ τέθνηκας, οὐδέ περ θανάω. 500
 παῖδες γὰρ ἀνδρὶ κληδόνες σωτήριοι
 θανόντι· φελλοὶ δ' ὡς ἄγουσι δίκτυον,
 500 τὸν ἐκ βυθοῦ κλωστήρα σώζοντες λίνον.
 ἄκου' ὑπὲρ σοῦ τοιάδ' ἐστ' ὀδυρματα.
 αὐτὸς δὲ σώζῃ τόνδε τιμήσας λόγον. 505
 καὶ μὴν (ἀμόμφητον δ' ἔπεινα τὸν λόγον,)

notis proponit: ἄρσενάς σὸν ὁμοῦ γόνον, Both. dedit ἄρσενάς θ' ὁμοῦ γόνους, Buttl. suspicatur ἄρσενός θ' ὁμοῦ γόνου, quorum nihil satisfacit, nec melius quidquam ipse habeo.

498. κληδόνες Schütz. male.

499. φίλοι Ald.—ὀχρῶσι vult Schütz., sed ἄγουσι verum est, quod recte ἄγουσιν ἄνω explicat Eustath. ad Il. Θ.

500. λίνον Clem. Alex. Strom. ii. p. 422. λίνου Rob., quod probarunt Stanl. Abresch. Schwenk. Seidl. ad Eur. Troad. 555., receperunt Schütz. et Both., sed λίνον est appositio ad κλωστήρα. Notanda præterea est collocatio vocabulorum ἐκ βυθοῦ.

502. σώζει Glasg. et rell. invitis libris. σώζεις vel σώζης corrigendum putat Tyrwhitt. sine causa.—τόνδε ἐτίμησας Ald.

503. Hic versus, qui vulg. ita legitur: καὶ μὴν ἀμόμφητον δὲ τινα τὸν λόγον abest in Ald. Turn., et in Rob. post v. 504. legitur. Jam vero quum et sensu et metro careat, alii eum eiecerunt, alii variis emendationibus miram sensus varietatem extorserunt. Ejiendum esse censuit Herm. obs. critt. p. 97. sq., quem secutus Schütz. edidit: αὐτὸς δὲ σώζει τόνδε τιμήσας λόγον, τίμημα τύμβου, τῆς δ' ἀνοιμώκτου τύχης, et τῆς δ' quidem de suo. (In priorē autem editione, ejecto versu 502. dederat: καὶ μὴν ἀμειψῇ τόνδε τιμήσας λόγον τίμημα τύμβου τοῦ δ' ἀνοιμώκτου τύχης.) Spuriū præterea judicat Pors. præf. ad Hecub. p. xl., qui versu sequente τῆς τ' legendum putat. Deleri eum vult etiam Buttler., et Orell. post Isocr. p. 377., qui reliqua mire emendat. Qui vero

hunc versum retinuerunt, misere in eo emendando sudarunt. Canter. proposuit καὶ μὴν ἀμειψῇ τόνδε τιμᾶ τὸν λόγον, et versum Choro tribuit. Stanl. in curis secundis: ἀμειψῇ τῆς δὲ, τίμα. Pauwium et Heathium mitto. Both. dedit: αὐτὸς δὲ σώζων τὸ γέ σ' ἀτιμάσαν λέχος, καὶ μὴ δ' ἀμειψῇ τῶν τέκνων τῶν λόγον, τίμημα τύμβου τοῖς δ' ἀνοιμώκτου τύχης. Erfurdt. in Annal. Heidelb. 1809. p. 288. v. 503, post v. 504. ponit, Choroque tribuit et ita legit: καὶ μὴν ἀμειψῇ τόνδε τιμήσει λόγον. Ad verum proxime accessit Tyrwhitt., qui emendavit: ἀμόμφητόν γε τίειναι. Ego autem eam loci emendationem invenisse mihi videor, qua et sensus restituitur, et versum minime ejiciendum esse perspicitur. Legō enim mutatione facillima δ' ἔπεινα pro δὲ τινα, ut sensus sit hic: Jam vero (absque invidia autem hoc dico) tumuli honor est fortunæ secundæ sc. ἔργον reliqua autem etc. Jam vides nexum cum sequentibus, qui ex reliquorum ratione nullus est, vides etiam quam necessaria sit parenthesis illa, qua se excusat, quod fortunæ opus illud vocat. Τίειναι λόγον autem notum est, sic Eur. Hecub. 1177. ὡς μὴ μακροὺς τίειναι λόγους. Æsch. Agam. 803. ἐξέτινα φροῖμιον τῶδε. 890. μακρὰν γὰρ ἐξέτινας. 1269. μακρὰν ἔτινας. Pers. 572. τίειναι δὲ δυσβάγκτον αἰδῶν. Eur. Med. 201. τίειναι βοήν. cf. Elmsl. ad Eur. Med. 1318. In eandem emendationem incidit etiam Seidlerus, qui tamen, parenthesis non admissa, præcedentia quoque ita mutavit: καὶ μὴν ἀμειψῇ τόνδ' ἔπεινα τὸν λόγον, quo nexus cum sequentibus turbatur. Nec magis pro-

- τίμημα τύμβου τῆς ἀνοιμώκτου τύχης.
 505 τὰ δ' ἄλλ', ἐπειδὴ θρῆν κατάρθωσαι φρενί,
 ἔρδοις ἂν ἤδη, θαίμονος πειρώμενος.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

- ἔσται· πυθέσθαι δ' οὐδέν ἐστ' ἔξω δρόμου,
 πόθεν χοᾶς ἔπεμψεν, ἐκ τίνος λόγου 510
 μεθύστερον τιμῶσ' ἀνήκεστον πάθος.
 510 θανόντι δ', οὐ φρονοῦντι, δειλαία χάρις
 ἐπεμπετ'· οὐκ ἔχοιμ' ἂν εἰκάσαι τὰδε
 τὰ δῶρα, μείω δ' ἐστὶ τῆς ἀμαρτίας.
 τὰ πάντα γάρ τις ἐκχέας ἀνθ' αἵματος 515
 ἐνός, μάτην ὁ μόχθος· ὧδ' ἔχει λόγος.
 515 θέλοντι δ', εἴπερ οἶδθ', ἐμοὶ φράσον τάδε.

ΧΟΡΟΣ.

- οἶδ', ὧ τέκνον, παρῇ γάρ· ἐκ τ' ὄνειράτων
 καὶ νυκτιπλάγκτων δειμάτων πεπαλμένη
 χοᾶς ἔπεμψε τάςδε δύσθεος γυνή. 520

ΟΡΕΣΤΗΣ.

- ἦ καὶ πέπυσθε τοῦναι, ὥς τ' ὀρθῶς φράσαι;

baverim sententiam Hermanni de vers. spur. ap. Æsch. p. v. sq., qui hunc versum cum sequentibus Choro tribuendum et ita legendum putat: καὶ μὴν ἀμεμφῇ σόνδ' ἐτείναντον λόγον. Nam καὶ μὴν aptum est Electræ ad aliam rem trans-eunti.

505. κατάρθωσαι Ald.

507. Continuatur Electræ oratio in Turn. ad v. 516.

509. μεθ' ὑστερον Guelph. Ald. Rob.

510. θανοῦντι vulg. absque sensu, quare θανούσι δ', οὐ φρονοῦσι voluit Herm. obs. critt. p. 99., sed melius θανόντι Pauw. Heath. Glasg. Schütz. et rell., quæ non infrequens est confusio, v. Herm. ad Soph. Trach. 392.—ἀφρο-νοῦντι Ald.

511. εἰκάσαι τῶδε. τὰ δῶρα μείω δ' ἐστὶ Rob., quod admodum placet. Mutata forsitan est interpunctio propter δι insolentiore loco positum.

512. μέσω Guelph. Rob. μέσω Ald. —ἔπι Ald.

515. οἶσθά, μοι Rob., quod recepit Schütz., sed μοι male se habet.

516. Huic versui, ut et v. 520. 522. 526. 528. 545. persona AG. præponitur in Turn., AGA. in Ald.—παρεῖ Guelph. Ald. Rob. Turn. Viet., quod quum sensu careret, παρῇ ex conjectura reposuerunt deinde omnes, sed ex vetere scriptura παρῇ restituendum mihi videtur, quod per itacismum vel propter similitudinem litterarum EI et H in πάρεσι facile potuit transire, jamque id probari etiam video Hermanno præf. ad Soph. CEd. R. p. xii. ed. nov., ubi plura de hac forma doctissime disseruntur. Ceterum παρῆς superscriptum est in Guelph. idemque pro varia lectione habet etiam Schol. Eodem modo ἦ legitur Agam. 1620. ἀνιερῶτων Turn.

519. πεύσθαι Guelph. Ald. πέπυσσαι Turn.

ΧΟΡΟΣ.

520 τεκείν δράκοντ' ἔδοξεν, ὡς αὐτὴ λέγει.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

καὶ πῇ τελευτᾷ καὶ καρανοῦται λόγος;

ΧΟΡΟΣ.

ἐν σπαργάνοις παιδὸς ὀρμῆσαι δίκην.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

τίνος βορᾶς χρῆζοντα, νεογενὲς δάκος; 525

ΧΟΡΟΣ.

αὐτὴ προσέσχε μαζὸν ἐν τάνείρατι.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

525 καὶ πᾶς; ἄτρωτον οὖθαρος ἦν ὑπὸ στυγός;

ΧΟΡΟΣ.

ὥς τ' ἐν γάλακτι θρόμβον αἵματος σπάσαι.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

οὔτοι μάταιον ἀνδρὸς ὄψανον πέλει.

521. πῇ vulg. ποῖ Guelph. Ald. Rob. Turn., quod propter librorum auctoritatem recepi, ut Eur. Troad. 1029. ἢ εἰδῆς, οἱ τελευτήσω λόγον. ibid. 155. ποῖ λόγος ἦκει;

522. Hic versus cum duobus sequentibus junctus vulgo Choro tribuitur, et sic sensu carebat. Quare ὀρμῆσαι pro vulg. ὀρμίσαι dederunt Glasg. Schütz. Both., quod probat etiam Herm. obs. critt. p. 99., qui præterea ὃν σπαργάνοις voluit. Versu autem 524. iidem καὶ τὴν pro αὐτῇ dederunt. Sed neque sic sensus est perspicuus, et præ ceteris τινὸς, quod v. 523. vulg. legitur, ferri nequit. Docet autem versuum præcedentium et sequentium ordo, singulos versus Oresti et Choro tribuendos esse, quo facto sensus etiam adjuvatur. Idem jam ante me viderunt Abresch. et Tyrwhitt. Ὀρμῆσαι dedi quidem et ego pro vulg. ὀρμίσαι, sed non, ut illi volunt, ab ὀρμάων, sed ab ὀρμέων derivandum. Infinitivus autem a præcedente ἔδοξεν vel λέγει pendet, quod vidit jam Schol., apud quem legendum est: ἀπὸ κοινοῦ τοῦ ἔδοξεν.

523. τίνος pro vulg. τινὸς dedi, et in fine versus interrogationis signum posui, ex iis, quæ ad versum præcedentem disputavi.—χρῆζοντα ad δράκοντα refertur.—νεογενὲς Guelph. Ald. Rob. Vict. νεογενὲς Turn. et var. lect. ap. Steph.

524. καὶ τὴν Glasg. et rell., qua mutatione ex nostra versuum distributione non opus est.—ἐν τ' ὀνείρατι vulg., quod in ἐν τάνείρατι recte mutarunt Glasg. et rell. ἐν γ' ὀνείρατι vult Elmsl. minus bene.

525. Post καὶ πᾶς interrogationis notam ponendam esse, quæ vulgo abest, recte viderunt Steph. et Schütz.—οὐ χάριν Med. Guelph. Ald. Rob. οὐκ ἄρ' ἦν Turn. Vict., quod ex certissima emendatione Pauwii et Valek. Diatr. p. 286. in οὖθαρος ἦν mutarunt Schütz. et Both.—ὑποσπύγγος Rob. ὑπὸ σπύγγος vult Schütz., quod recepit Both. sine causa.

527. ὑδρὸς pro ἀνδρὸς Both. inepte.—De ὄψανον v. Herm. ad Eur. Hecub. 556.

ΧΟΡΟΣ.

- ἡ δ' ἐξ ὕπνου κέκραγεν ἐπτοημένη. 530
 πολλοὶ δ' ἀνῆλθον, ἐκτυφλωθέντες σκότῳ,
 530 λαμπτήρες ἐν δόμοισι δεσποίνης χάριν·
 πέμπει τ' ἔπειτα τάςδε κηδείους χοῶς,
 ἄκος τομαῖον ἐλπίσασα πημάτων.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

- ἀλλ' εὐχομαι γῇ τῇδε, καὶ πατρὸς τάφῳ, 535
 τοὔνειρον εἶναι τοῦτ' ἐμοὶ τελεσφόρον.
 535 κρίνω δέ τοί νιν ὥστε συγκόλλως ἔχειν.
 εἰ γὰρ τὸν αὐτὸν χῶρον ἐκλείπων ἐμοὶ,
 ὄφεις τε πᾶσιν σπαργάνοις ἀπλίζετο,
 καὶ μασθὸν ἀμφέχασκ' ἐμὸν θρεπτήριον, 540
 θρόμβῳ δ' ἐμίξεν αἵματος φίλον γάλα,
 540 ἡ δ' ἀμφὶ τάρβει τῷδ' ἐπώμαξεν πάθει,
 δεῖ τοί νιν, ὥς ἐθρεψεν ἐκπαγλὸν τέρας,
 θανεῖν βιαιῶς· ἐκδρακονταθéis δ' ἐγὼ
 κτείνω νιν, ὥς τοὔνειρον ἐννέπει τόδε. 545

528. κέκραγεν Guelph. Ald. Turn. et var. lect. ap. Steph.

529. ἀνῆλθον ex emendatione Valckenarii ad Herod. p. 343. et Wakefieldii Schütz. et Bothe. male, sic Agam. 666. ἀνῆλθε λαμπρὸν ἡλίου φάος. ib. 93. λαμπρὰς ἀνίσχει—ἐκτυφλωθέντες Rob.

535. ὥδε Schütz. Both. male; ὥστε sæpe abundat, v. Valck. et Monk. ad Hippolyt. 1327. Heind. ad Plat. Phædr. 120.--συσκόλλως Rob. δυσκόλλως Guelph. Ald. δυσκόλλως Turn.

537. οὐφεις σε πᾶσα σπαργάνη πλῆ-
 ζετο Med. Guelph. οὐ φεῖσε πᾶσα σπαρ-
 γάνη πλείζετο Rob. et var. lect. ap.
 Steph. οὐ φεῖσε πᾶσα σπαργάνη ὀπλίζετο
 Ald. ὄφεις τὲ πᾶσιν σπαργάνοις ὀπλίζετο
 Turn. ὄφεις τε πᾶσιν σπαργάνοις ὀπλίζετο
 Vict. Hæc omnia corrupta sunt, et
 varie ab interpretibus tentata. Heath.
 proposuit: ὄφεις γι, παῖς ἐν σπαργάνοις
 ὥς, ἔζετο. Schütz. dedit: ὄφεις, ἔτε παῖς, ἐν
 σπαργάνοις ὥρμιζετο, invito metro, Both.
 ὄφεις τε παῖς ἐν σπαργάνοις ὥρμιζετο,

Buttl. οὐφεις τε παῖς ὡς σπαργάνοις ὀπ-
 λίζετο, Fæhs. syllog. lectt. p. 325.:
 ὄφεις τε πᾶσιν σπαργάνοις εἰλίσσετο. Auxi
 et ego conjecturaturum numerum in Com-
 ment. Æschyl. p. 40., sed codicum
 auxilium in tanta corruptela exspectan-
 dum est.

538. μαθὼν ἀμφέσχικ' Rob.—ἐμοῦ
 Schütz. male; dictum est, ut ὁ ἐμὸς
 θυμὸς ἐμὸς et similia, de quibus v. F. A.
 Wolf. ad Xenoph. hist. gr. v. 2. 33.
 Schæf. ad Schol. Apollon. Rhod. ii.
 500. p. 169.

540. ἀμφιταρβιζῶν Med. ἀμφιταρ-
 βίτω δ' Guelph. Ald. Rob. ἀμφιταρβής
 τῷδ' Turn. Vict., quod in reliquis edd.
 transiit, sed meliores libri suadent ἀμφὶ
 τάρβει τῷδ', quod recte habent Glasg. et
 Schütz.

541. τοῖνον Ald. Turn.

542. ἐκδρακονταθéis Ald.

543. κτείνω vulg., sed κτείνω Med.
 Guelph. Ald. Rob., quod propter li-
 brorum auctoritatem majoremque ele-

τετρασκόπον δὲ τῶνδ' ἐσ' αἰετοῦμαι πέρι.

ΧΟΡΟΣ.

545 γένοιτο δ' οὕτως. τάλλα δ' ἐξηγοῦ φίλοις·
τούςδ' ἐν τι ποιεῖν, τοὺς δὲ μήτι δρᾶν, λέγων.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἀπλοῦς ὁ μῦθος· τήνδε μὲν στείχειν ἔσω
αἰνῶ δὲ κρύπτειν τάςδε συνθήκας ἐμάς· 550

ὡς ἂν δόλῳ κτείναντες ἄνδρα τίμιον,
550 δόλῳ τε καὶ ληφθῶσιν ἐν ταυτῷ βρόχῳ
θανόντες, ἧ καὶ Λοξίας ἐφήμισεν,
ἄναξ Ἀπόλλων, μάντις ἀψευδῆς τὸ πρίν.
ξένῳ γὰρ εἰκῶς, παντελῇ σάγην ἔχων, 555
ἧξω σὺν ἀνδρὶ τῶδ' ἐφ' ἐρκειούς πύλας

555 Πυλάδῃ, ξένος τε καὶ δορυξένος δόμων.
ἄμφω δὲ φωνὴν ἥσομεν Παρνησίδα,
γλώσσης αὐτὴν Φωκίδος μιμουμένων.
καὶ δὴ θυρωρῶν οὕτις ἂν φαιδρᾷ φρενὶ 560

gantiam recepi. Ponitur ita praesens de re futura, quae fato constituta, ideoque certa et necessaria est, ut Prom. 171. ὑφ' ὅτου σκῆπτρον τιμάς τ' ἀποσυνλάτται. ibid. 511. ὡς δὲ δισμὰ φυγγάνω. Agam. 125. χρόνῳ μὲν ἀγρεῖ Πριάμου πόλιν ὡς κίλευθος, Soph. Œd. Col. 785. ἔστιν δὲ παῖσι τοῖς ἐμοῖσι τῆς ἐμῆς χθονὸς λαχεῖν, ubi vid. Reisig. Vulgata loco nostro ex correctione non intelligentium fluxit, et ex Turn. Vict. in reliquis edd. transiit.

546. τοὺς δ' ἐν τι libri omnes τοὺς μὲν τι ex emendatione Stanleii Glasg. Schütz. Both. Schwenk., sed valde dubito; intelligi enim non potest, quomodo intellectu facillimum illud μὲν corrumpi potuerit, quare malui cum Pauwio τοὺςδ' ἐν τι dare, nam ὁ δὲ dici non praecedente ὁ μὲν exemplis demonstrarunt Herm. ad Vig. p. 699. Schæf. ad Lamb. Bos. p. 329. Heusd. spec. crit. p. 76. Heind. ad Plat. Gorg. p. 31. ad Theæt. p. 421. Pors. ad Eur.

Orest. 891. Seidler. ad Iph. T. 1316., quamquam nostri loci paullo alia est ratio.

547. μὲ Ald.—σπείχειν Ald. Turn.

549. κτείναντας Guelph. Ald.

550. δόλῳ γε Pauw., sed τε post participium saepius inferri, monitum est ad Agam. 97. ληφθῶσιν ἐν τ' αὐτῷ Rob.

552. Post ἀψευδῆς Glasg. et Schütz. comma habent, quod mihi quidem sensum pervertere videtur, nam τὸ πρίν cum ἐφήμις junctum admodum friget.

553. ξένῳ Rob.—παντελὲς σάγην ἰγῶ Both. παντελὲς, σάγην ἔχων Buttl., uterque male.—πᾶν τίλη Ald.

554. ξὺν Glasg. et rell. invitis libris.—ἐφ' ἐρκειούς Guelph. Rob. ἐφερκειούς Ald. male, v. Herm. ad Soph. Aj. 102.

556. οἶσομεν Med. Guelph. Ald. Rob.—Παρνησίδα uno σ Glasg., de qua re adhuc sub iudice lis est. De forma Παρνησίς vid. Boeckh. ad Pind. Pyth. viii. init.

558. καὶ δὴ ex emendatione Valckenarii ad Eur. Phœn. 1001. Schütz.

- δέξαιτ', ἐπειδὴ δαιμονᾶ δόμος κακοῖς.
 560 μενούμεν οὕτως, ὥστ' ἐπεικάζειν τινὰ
 δόμοις παραστέιχοντα, καὶ τὰδ' ἐννέπειν·
 τί δὴ πύλῃσι τὸν ἱκέτην ἀπείργεται
 Αἴγισθος, εἴπερ οἶδεν ἐνδήμος παρῶν; 565
 εἰ δ' οὖν ἀμείψω βηλὸν ἔρκειον πυλῶν,
 565 κακῆϊνον ἐν θρόνοισιν εὐρήσω πατρὸς,
 ἥ καὶ μολῶν ἐπειτά μοι κατὰ στόμα
 ἔρεϊ, σάφ' ἴσθι, καὶ κατ' ὀφθαλμούς βαλεῖ,
 πρὶν αὐτὸν εἰπεῖν, Ποδαπὸς ὁ ξένος; νεκρὸν 570
 θῆσω, ποδάκει περιβαλὼν χαλκεύματι.
 570 φόνου δ' Ἐριννὺς οὐχ ὑπεσπανισμένη
 ἄκρατον αἷμα πίεται τρίτην πόσιν.
 σὺ δ' οὖν σὺ μὲν φύλασσε τὰν οἴκῳ καλῶς,
 ὅπως ἂν ἀρτίκολλα συμβαίῃ τὰδε. 575
 ὑμῖν δ' ἐπαινῶ γλῶσσαν εὐφημον φέρειν,
 575 σιγᾶν θ' ὅπου δεῖ, καὶ λέγειν τὰ καίρια.

probante Buttlero, sed solæcismus infert hæc emendatio, neque omnino necessaria est. Vocabulis καὶ δὴ significatur, ipsum aliquid sibi objicere, de quo usu v. Herm. ad Vig. p. 839.—φαιδρῶν Guelph. φαιδρὸς Rob.

559. λῖξαιτ' Med. C. uelph. Ald. Rob. —δαιμόνα ἰδοὺς κακοῖς Ald. δαίμοι αἰδο-
 μος, κακῶ Rob.

560. οὖν τῶς correxit Both. et ἔστ' pro ὥστ' Orell. ad Isocr. p. 378., sed neutro opus est. —ὥς ἂν pro ὥστε Guelph. Ald. ὥς Turn.

561. παραστέιχοντα Guelph. Ald. Rob. Turn.—ἐννέπειν Guelph.

562. ἀπείργεται, vulg., ex qua lectione versus sequens sensu caret, neque eum sublevarunt Schütz. et Both., qui interrogationis notam post ἀπείργεται et versus sequentis fine interruptæ orationis signum posuerunt, non enim significat εἴπερ οἶδεν, quod volunt, si sciret vel si resciverit. Sed Med. Guelph. Rob. habent ἀπείργεται, quod sensum perspicuum præbet hunc: quidnam a portis suis supplicem arceat Ægisthus,

si quidem adest, et scit? Hoc igitur, et librorum et sensus præstantia commendatum, recepi, et comma post Αἴγισθος posui, quod vulg. post ἀπείργεται locum habet.

564. εἰδὺ οὖν Ald.—βῆλιν Med. Guelph. βαλὼν Ald. Rob.—ἐρκειον Rob.

566. Sine causa hunc et sequentem versum tentarunt interpretes, quorum sensus planissimus est. ἐνάντα pro ἐπειτα voluit Wakef., quod placuit Schützio, ἔρπει pro ἔρεϊ Pauw. ἔλθοι et βάλτοι Heath., audacior etiam fuit Both. ἥ δ' αὖ μολούσα παιδὶ reponens.

567. βαλεῖν Guelph. Ald.

569. περιβαλὼν explicat Lobeck. ad Aj. p. 372.

570. Ἐριννὺς Rob.

572. συνοὖν Med., sed priore v. eraso, σὺ οὖν Guelph. Ald. Rob. Frustra emendare conati sunt, Schütz. πρόσθ' οὖν inepte reponens, Both. σὺν οὖν.—τ' ἂν Ald. Rob.

575. σιγᾶν δ' Schütz. pessime, nisi forte ex errore typ., nihil enim monet.

τὰ δ' ἄλλα τούτῳ δεῦρ' ἐποπτεῦσαι λέγω,
 ξιφηφόρους ἀγῶνας ὀρθώσαντί μοι.

ΧΟΡΟΣ.

πολλὰ μὲν γὰρ τρέφει στρ. α. 580
 δεινὰ δειμάτων ἄχνη,

580 πόντιαί τ' ἀγκάλαι κνωδάλων
 ἀνταίων βροτοῖσι
 πλάθουσι· βλαστοῦσι καὶ πεδαίχμιοι
 λαμπάδες πεδάμεροι 585
 πτηνὰ τε καὶ πεδοβάμονα· κἀνεμόντων

576. τούτῳ in Φοῖβον mutari vult Schütz, in τῷ ἐξῷ mutavit Both., iidemque ἀγῶνας ὀρθώσαντι vertunt: *certamini felicem successum præbens*, cui sensui aoristus non convenit. Schol. Stanl. et Buttl. τούτῳ ad Pyladem referunt, ridicule. Digito monstrat Orestes statuum Apollinis in scena constitutam, et versus sequens vertendus est: *qui hæc certamina mihi erexit, proposuit*. Eandem statuum alloquitur etiam v. 544. *παρακτόπον δὲ τῶνδ' ἐσ' αἰετοῦμαι πύρι*.

578. γὰρ ἄη Med. γῆ Guelph. γὰρ Ald. Rob. γ' ἄη Turn. Vict. Cant., quorum loco ex certissima conjectura γῆ reposuit id. Glasg. quod receperunt reliqui omnes. Hoc in γ' ἄη mutasse videtur librarius, ut versum sequenti exæquaret, et hinc reliqua monstra fluxerunt.

579. δεινὰ καὶ δειμάτων libri omnes, sed καὶ metri causa cum Heathio omiserunt Schütz. Both. Schwenk.—ἄχνη ex emendatione Hermanni obs. critt. p. 101. dedit Schütz., sed ἄχνη non dubito de iis dici posse, quæ dolorem excitant, i. e. de malis, ut Agam. 1224. *πῖνος πρὸς ἄνδρὸς τῶνδ' ἄχος πορσύνεται*. Soph. Ant. 414. *τυφῶς αἰέρας σκηπτόν, εὐράνιον ἄχος*, ubi quod item Hermannus correxerat, ἄχος, jam ipse in ed. sec. repudiavit; cf. Musgr. ad Soph. El. 124. Sed nihilominus remanet aliquid obscuri in δειμάτων ἄχνη, (δαμνόντων ἄχνη) neque illud καὶ intelligi potest quomodo in libros irrepperit, quare locus mihi nondum sanus videtur.

580. ἀγκάλων Rob. ἀγκάλαι κνωδάλων Ald.

581. βροτοῖς Pauw. Schütz. Herm. Both. metri causa, de quo ad antistrophicum sermo erit.

582. Quæ sequuntur, misere corrumpit Schütz., ita legendo: *πλάθουσι βλάστῃς, καὶ πεδαίφνιους λαμπάδας πεδάμερους πτήνη τε καὶ πεδοβάμονα κἀνεμόντων αἰγίδων φρέσσει κότον*, nec non Both., qui ita legit: *πλάθουσι, βλάπτει καὶ πεδαίφνιου λαμπάδος πεδάμερον πτανὰ τε καὶ πεδοβάμονα, κἀνεμόντα αἰγίδων φρέσαι κότον*. Sensus, quem vulgata fundit non reprehendendum, infra explicabimus.—*ποδαίχμιοι* Ald. μεταίχμιοι Turn. Vict.

583. *πεδάμεροι* libri omnes. *πεδάμεροι* ex Stanleii conjectura Glasg. et Herm., sed propius ad librorum lectionem accedit, quod in textu exhibui, *πεδάμεροι*, quo ducit Schol. explicatio: *αἱ ἀκτίνες τοῦ ἡλίου αὐ καθεμεριναί*.

584. *πεδοβάμον' ἀκἀνεμόντων* Guelph. Ald.—In genere vocabuli ἀνεμόντων non offendere debebant Schütz. et Herm. v. Ruhnke. epist. critt. p. 101.—Hæc Hermannus in dissert. de differ. pros. et poet. orat. p. 33. ita emendat: *πτανὰ δὲ καὶ πεδοβάμον' ἀπ' ἀνεμόντων αἰγίδων φρέσαι κότον*, quorum sensum me non capere fateor.

- 585 αἰγίδαν φράσαι κότον,
 ἀλλ' ὑπέρολμον ἀν-
 ὄρος φρόνημα τίς λέγοι,
 καὶ γυναικῶν φρεσὶν τλημόνων,
 καὶ παντόλμους
 590 ἔρωτας ἄταισι συννόμους βροτῶν;
 ξυζύγους δ' ὁμαυλίας
 θηλυκρατῆς ἀπέρωτος ἔρωσ παρανικᾷ
 κνωδάλων τε καὶ βροτῶν.
 ἴστω δ', ὅστις οὐχ ὑπόπτερος
 595 φροντίσιν δαεῖς,
 τὰν ἅ παιδολύ-
 μας τάλανα Θεστιᾶς μήσατο
- ἀντ. ἀ.
 590
 595
 στρ. β'.
 600

585. φράσαι recte Schol. explicat ἐννόησον. Totius igitur strophæ sensus est: Multas et terra belluas alit, et maria monstris infestis referta sunt, et solis radii alata atque reptilia animalia procreant; procellarum quoque furentium memento. Quæ si quis ad logicæ divisionis regulas redigere velit, falsa esse pronuntiabit, sed illas quis in lyrico carmine desiderabit?

587. De ἄν h. l. omisso vid. Herm. ad Vig. p. 818. 944. ad Soph. Aj. 904. et præf. p. xxii., neque omnino opus est λίγη reponere, (quod neque ad sensum aptum foret, multum enim differt a πῶς λίγων;) quod et Hermanno in mentem venit et Blomfield. proposuit in Mus. crit. Cantabr. ii. p. 190. Male Pors. Advers. p. 140. ἀλλ' ὑπερολμῶν ἂν ἀνδρός.

588. φύσιν Herm. obs. critt. p. 101., male.

589. παντόλμοις Guelph. Ald. Versus antithetico non respondet, quare Herm. Schütz. Both. in illo βροτοῖς dederunt, nostro autem versu ille ex Canteri emendatione παντοτόλμους scripsit, Schütz. παναθλίους, quorum neutrum metro satisfacit, Both. denique ex Pauwii correctione παντολμίας. Sed in tanta mutandi facilitate nihil mutandum duxi.

Choephoroi.

590. ἄταισι αἱ συννόμους Rob. ἄτα Schütz. Both. propter mutatum ab ipsis strophicum.—Post hunc versum recte interpungunt Herm. Schütz. Both., quum vulg. post ὁμαυλίας interpungeretur.

591. συζύγους invitis libris Schütz. ex emendatione Hermanni obs. critt. p. 101. et ad Aristoph. Nub. 973. ἐξύγους Both. male. Mox τ' Rob. Turn. θ Vict., quod ex falsa interpunctione natum videtur, sed δ' Med. Guelph. Ald., quod recte receperunt Herm. Schütz. Both.

592. ἀπ' ἔρωτος Ald. Rob. ἀπείρωτος ex Etymol. M. et Hesychio Pauw. Heath. Schütz. Both., sed quum utrumque incertum sit et incertæ significationis, vulgatum retinere malui.

593. βότων Rob., quod recepit Schütz. male.

594. ὑποπτεροῖς Turn. Vict. et recentiores omnes, sed ὑπόπτερος Med. Guelph. Ald. Rob. et var. lect. ap. Steph., quod librorum et sensus præstantia commendatum recepi. Ita legit etiam Schol., qui explicat ὁ μὴ κοῦφος, ἀλλ' ἀληθῶς μαθεῖν θέλων.

596. ἄπαιδο λύμας Ald.—Respicit fabulam Meleagri, quam habent Apollod. i. 8. Diod. Sic. iv. 34. Ovid. Metam. viii. 447. sqq.

H

- πυρδαῇ τινα πρόνοιαν,
 καταίθουσα παιδὸς δαφνοῖν
 600 δαλὸν ἥλικ', ἐπεὶ μολὼν
 μακρόθεν κελάδησε, 605
 σύμμετρον τε διαὶ βίου
 μοιρόκραντον ἐς ἡμαρ.
 ἄλλαν δεῖ τιν' ἐν λόγοις στυγεῖν ἀντ. β'.
 605 φοινίαν Σκύλλαν,
 αἵτ' ἐχθρῶν ὑπαὶ 610
 φῶτ' ἀπώλεσεν φίλον, Κρητικοῖς
 χρυσεοδμήτοισιν ὄρμοις
 πιθήσασα δάροισι Μίνω,
 610 Νίσον ἀθανάτας τριχὸς
 νοσφίσας ἀπροβούλως 615

598. πυρδαῆς Turn. Vict. Schol.—
 τινα postremam recte producere docent
 exempla, quæ collegit Seidler. de verss.
 dochm. p. 21. Minus igitur necessaria
 videtur Hermannii emendatio ibidem a
 Seidlero prolata, πυρδαῇτιν et in antistr.
 χρυσοδμήτοισιν legentis, cui assentitur
 etiam Erf. ad Soph. Aj. p. 626.

599. καίθουσα libri omnes, in quo
 propter καὶ abundans recte offenderunt
 editores; defendere quidem conatur
 Schwenk. iis exemplis, quæ collegit
 Herm. ad Vig. p. 772., sed ea alius
 sunt generis. κάουσα dederunt Glasg. et
 Schütz., αἰθουσα Pauw. Heath. Both.,
 sed hæc omnia falsa esse arguit metrum
 antistrophici. Quare recepi facillimam
 Canteri emendationem ΚΑΤΑΙΘΟΥΣΑ
 pro ΚΑΙΘΟΥΣΑ reponentis, quæ metro
 quoque satisfacit.

600. ἥλικα Turn. ἥνικ' Ald.—ἐπι-
 μολῶν Ald.

601. μακρόθεν Rob.

602. ζύμμετρον Schütz. Both. in-
 vitis libris. De significatione v. Herm.
 ad Soph. Œd. R. 956.—διὰ vulg., quod
 metri causa in διαὶ mutandum esse, recte
 viderunt Canter. Herm. Seidl. de verss.
 dochm. p. 94. et receperunt Schütz.
 Both. Schwenk.

603. μοιροκραντοῖδ' Ald. μοιρόκρατον
 δ' Rob. μοιροκρατον Turn. μοιρόκραντον δ'
 Vict.

604. ἄλλὰ δὴ τιν' vulg. contra sensum
 ad metrum, quare ἄλλαν δ' ἐστὶν emen-
 davit Herm. et Soph. Œd. R. 688.
 ἄλλὰ δεῖ τιν' habet Turn., quod recepit
 Glasg., sed recte ἄλλαν δεῖ τιν' Pauw.
 Schütz. καλλαν δεῖ τιν' εὐλόγως Both.
 inepte.

606. ἐπὶ Glasg. Schütz., sed ἐχθρῶν
 ὑπαὶ est ab hostibus commota, ut Il. vi.
 73. Τρώες ἀρηϊφίλων ὑπ' Ἀχαιῶν Ἴλιον
 ἱσανέβησαν. Omisso participio expli-
 canda est præpositio, ut quum *præ* sig-
 nificat.

607. ἀπώλεσεν Ald. ἀπώλεσε Turn.

608. χρυσεοκμήτοισιν Schütz. Both.
 ex emendatione Hermannii obs. critt.
 p. 102., sine causa.

609. πειθήσασα libri omnes, πεισθεῖσα
 ex Heathii emendatione Pors. Advers.
 p. 140. Glasg. Schütz. Both. Schwenk.,
 quod eo minus verum puto, quod et in
 strophico libri omnes in corrupto καί-
 θουσα consentiunt, neque intelligi potest,
 quomodo πεισθεῖσα in πειθήσασα corrup-
 pi potuerit. Recepi Abreschii emen-
 dationem πιθήσασα.—Μείνω Ald.

611. νόσφισ' ἀπροβούλως Rob. νοσφί-

- πνέονθ' ἅ κυνόφρων ὕπνω.
 κιχάνει δέ μιν Ἑρμῆς.
 ἐπεὶ δ' ἐπεμνησάμην ἀμειλίχων
 615 πόνων, ἀκαίρως δὲ δυσφιλὲς γαμή-
 λευμ', ἀπύχετον δόμοις, 620
 γυναικοβούλους τε μήτιδάς φρενῶν
 ἐπ' ἀνδρὶ τευχεςφόρῳ,
 ἐπ' ἀνδρὶ δῆροισιν ἐπικότῳ σέβας,
 620 τίω δ' ἀθέρμαντον ἐστίαν δόμων,
 γυναικείαν ἀτολμον αἰχμάν. 625
 κακῶν δὲ πρεσβεύεται τὸ Λήμνιον
 ἀντ. γ'.
 λόγῳ· γοᾶται δὲ δῆποθεν κατὰ-

σασα προβούλως Glasg. Schütz. male.—
 ἀπροβούλως Both. cum πνέοντα junxit,
 quod non necessarium est.

612. πνέονθ' Heath. πνέοντ' Schütz.
 metri causa, ut putarunt, male, v. Herm.
 ad Soph. Ant. 1132. ed. sec.—ἀκανό-
 φρων Ald. ἀγανόφρωνι Turn.

613. κιχάνει Glasg. 2., quod probat
 Schwenk., sed notum est, κιχάνω Atticis
 primam producere, v. Beck. ad Eur.
 Hippol. 1444.

614. Multum in hac stropha expli-
 canda sudarunt interpretes, quum con-
 structio laborare, et verbum deesse vide-
 retur; hinc multæ ortæ sunt emen-
 dationes violentæ et inutiles. Herm.
 obs. critt. p. 103. proposuit v. 619.
 legendum: ἐπ' ἀνδρὶ δῆροισιν ἐπικότῳ σεβῶν
 στυγῶ δ' ἀθέρμαντον. Schütz. multo au-
 dacius dedit: ἐπειτ' ἐπιμνησάμεσθ' ἀμει-
 λίχων πόνων ἑρμαινούς, τὸ δυσφιλὲς—ἐπ'
 ἀνδρὰ τευχεςφόρον, ἐπ' ἀνδρὰ δῆροισιν ἐπι-
 κότον σέβας, τίοντ' ἅ. ἢ δ. γυναικεία
 πάντλαμον αἰχμᾶν, quem in primis versi-
 bus sequitur Bothius, posteriores ita ex-
 hibens: ἐπ' ἀνδρὶ δῆρος ἐπικρατεῖ, σεβα-
 στῶν δεινὰ θερμαντόν. Sed inest anac-
 oluthia quædam, quæ fefellit interpretes.
 Apodosis enim incipit a verbis ἀκαίρως
 δι, ubi nemo offendat in particula δι,
 quam in apodosi sæpe inferri docuerunt
 Herm. ad hymn. Homer. in Ven. 220.
 in Cer. 297. ad Viger. p. 784. s. Wolf.

ad Leptin. p. 297. Wunderl. ad Æschin.
 p. 63. Jam vero hic omissum est ver-
 bum τίω, quod infra demum v. 620.
 repetitur, addito δι, quod post parenthesin
 repeti solere notavit Herm. ad Soph.
 El. 776. Sensus igitur hic erit: *Post-
 quam tam atrocia mala commemoravi,
 intempestive veneror commubium deces-
 tandum, mulierisque insidias viro stru-
 ctas armipotenti, viro hostibus ob ma-
 jestatem invito, intempestive veneror
 neglectam domum, etc.*—ἐπιμνήσαμεν
 vulg. adversus metrum. ἐμνήσαμεν Rob.
 ἐπεμνησάμεσθ' ex Pauwii emendatione
 Glasg., sed facillima est Heathii emen-
 datio ἐπεμνησάμην, quam recepi.

618. Decet hic versus in Guelph.
 Ald. Rob. Turn. propter simile sequen-
 tis initium.

619. δῆροισιν vulg., quod metri causa
 in δῆροισιν recte mutarunt Pauw. Glasg.
 Schwenk. δῆροισιν Schütz. Herm. male.
 —ἐπὶ κότῳ Ald.

620. τίων δ' vulg. sine sensu. τοιῶνδ'
 Turn. τίω δ' ex emendatione Stanleii
 recepi; vid. ad v. 614.

623. δῆποθεν Turn. Vict. Glasg.
 Schütz. Schwenk., sed δῆ ποθεῖ Med.
 Guelph. δῆ ποθεῖ Ald. δῆποθ' εἰ Rob.,
 unde δῆποθεν patet reponendum esse,
 quod et metrum suadet. Sequentia in
 Ald. ita corrupta sunt: κατὰ πτυστονήες
 κασενδέτις.

πτυστον· εἴκασεν δέ τις

625 τὸ δεινὸν αὖ Λημνίοισι πήμασιν.

θεοστυγίῳ δ' ἄχει

630

βροτῶν ἀτιμαθὲν οἴχεται γένος.

σέβει γὰρ οὔτις το δυσφιλὲς θεοῖς.

τί τῶνδ' οὐκ ἐνδίκως ἀγείρω;

630 τὸ δ' ἄγχι πλευρόνων ξίφος

στρ. δ'.

διανταίαν ὄξυπενυκὲς οὐτᾶ

635

διαὶ Δίκας. τὸ μὴ θέμις γὰρ οὐ

λάξ πέδον πατούμενον,

τὸ πᾶν Διὸς

635 σέβας παρεκβάντες οὐ θεμίστως.

640

Δίκας δ' ἐρείδεται πυθμὴν.

ἀντ. δ'.

προχαλκεύει δ' Αἴσα φασγανουργός·

τέκνον δ' ἐπεισφέρει δώμασιν,

δαμάτων παλαιτέρων

624. εἴκασι vulg. ἤκασεν Med. εἴκασεν Rob. v Ald. quoque habet, ut vidimus, et metrum poscit. Non opus igitur est Schützii mutatione εἰκάσαι.

625. δεινὸν τὸδ' ἂν Schütz. τὸδ' αἰνὸν ἂν Both., sed ἂν recte abest, εἴκασεν est comparare solet.

626. θεοστυγίῳ Ald. ἄγει Schütz. Both. sine causa.

630. τῷ δ' Schütz. nihil monens et sine causa. δ δ' Both. non melius.

631. δι' ἀνταίαν Ald. Turn.—σοῦται vulg. sensu et metro repugnante, quare ἀθεῖ dedit Both., sed palmaria emendatione οὐτᾶ reposuit Herm. ap. Blümner. über die Idee des Schicksals p. 62. et in El. metr. p. 236., quod recipere non dubitavi.

632. διὰ vulg., sed διὰ Ald. Rob., quod recte receperunt Glasg. et reliqui. —οὐ praeunte Pauwio ejecit Herm. obs. critt. p. 107., quod probant Both. et Schwenk., sed ita neque metrum adjuvatur et sensus pessumdatur, qui hic esse debet: namque scelus commissum non manet neglectum et inultum; de metro infra videbimus.

633. πείδοι Schütz. Schwenk., sed eodem modo πείδον usurpatur Agam. 1330.

635. παρεκβάντος ex Hermannii correctione Schütz. Both., sed παρεκβάντες est nominativus absolutus.—ἀθεμίστως vulg. adversus metrum, οὐ θεμίστως Glasg. Herm. Schütz. Both. Schwenk. recte.

636. δίκης Med. a prima manu et Rob.

637. προχαλκεύει vulg. sine sensu, quod recte in προχαλκεύει mutavit Herm. El. metr. p. 236.

638. δώμασε Med. Ald. δώμασι Guelph. δώμασι Rob. δώμασι Turn. Vict., quod quum metro non satisfaceret, δώμοισιν dederunt Pauw. Both. Schwenk. δώμοις νέον Schütz. δρωῖς ἰδεῖν Herm. apud Blümner. pag. 62., quod non intelligo. Sed ad sensum nihil desideratur, quare, nisi variae librorum lectiones suspicionem moverent, strophicum mutandum, et θέμις ἄρ' οὐ legendum putarem.

639. δωμάτων Guelph. Ald. Rob. Turn. Vict. αἰμάτων, quod nescio unde

640 τίνειν μύσος,
χρόνῳ κλυτὴ βυσσόφρων Ἐρινύς.

645

ΟΡΕΣΤΗΣ.

παῖ, παῖ, θύρας ἄκουσον ἐρκείας κτύπον.
τίς ἔνδον; ὦ παῖ· παῖ, μάλ' αὖθις, ἐν δόμοις;
τρίτον τόδ' ἐκπέγραμα δαμμάτων καλῶ,

645 εἴπερ φιλόξεν' ἐστὶν Αἰγίσθου δίαι.

650

ΟΙΚΕΤΗΣ.

εἶεν. ἀκούω· ποδαπὸς ὁ ξένος; πόθεν;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἄγγελλε τοῖσι κυρίοισι δαμμάτων,
πρὸς οὓς περ ἦκα καὶ φέρω καινὸν λόγον.
τάχυνε δ', ὥς καὶ νυκτὸς ἄρμ' ἐπείγεται

655

650 σκοτεινὸν, ὥρα δ' ἐμπόρους μεθίναι
ἄγκυραν ἐν δόμοισι πανδόκοις ξένων.
ἔξελθέτω τις δαμμάτων τελεσφόρος

fluxerit, nisi forte ex Schol., Stanl. Glasg. Schütz. Both. Schwenk., sed librorum lectio non est repudianda, sensum autem non ceperunt editores, quum vulgo post *παλαιτέρων* interpungeretur. Ex ea, quam dedi, interpunctione, sensus erit: *Filium autem immittit aedium, ad aedium pristinam piaculum luendum, tandem exaudita Erinyis, quem tamen pro certo vendere non auisim, quum lectio adhuc dubia sit.*

640. *τίνειν* vulg. *τίνει* Med. Guelph. Ald. Rob., quod probat Pors. ad Eur. Hecub. 246. et recepit Schütz., sed sensum non video. Recepi *τίνειν*, quod proposuit Lachmann. de chor. syst. p. 63.

641. *Ἐρινύς* Ald.

645. *φιλόξεν' ἐστὶν Αἰγίσθου βία* Med. *φιλόξενός ἐστιν Αἰγίσθου βία* Turn. Vict. *φιλόξεν' ἐστὶν Αἰγίσθου δία* Guelph. Ald. Rob., sed Rob. in margine *βία* habet. Hinc Pors. praef. ad Hecub. p. ix. emendavit *φιλόξενη' ὅστιν Αἰγίσθου βία*, quod receperunt Glasg. Both. Schwenk. Improbavit hanc Porsoni emendationem Elmsl. ad Eur. Med. 807. et legendum

proposuit *φιλόξενός τις Αἰγίσθου βία*, quod falsum esse, recte demonstravit Herm. in *Classical Journ.* xlv. p. 419. Sed neque Porsoni emendatione opus est, quum plurimorum librorum lectio, quam et Schütz. retinuit, bonum sensum habeat: *siquidem hospitales sunt aedes propter Aegisthum*; cf. Herm. de emend. rat. gr. gr. p. 103., qui quod non *δία*, sed *δία* scribit, vix probandum videtur.

646. Personam *Παῖς* huic versui praefixam habet Rob., Lachmann. de mensura trag. p. 4. non servum, sed unam de ancillarum choro haec loqui putat, ne quatuor sint actores.—Initio versus metrum laborat, quare Pauw. et Heath. *εἶεν γ'* legendum putarunt, Herm. obs. critt. p. 108. *εἶεν* extra versum ponendum et *καὶ μὴν ἀκούω* legendum censuit, quod recepit Schütz.; Both. *εἶ' οὖν* dedit, Herm. ad Vig. p. 750. ad illud *εἶεν γ'* rediit, probante Schwenkio. Sed nihil mutandum est; eodem modo *εἶεν. ἀκούω*. Aristoph. Pace 664. ubi vid. Dindorf.

650. *ὥρα* Med. Guelph. Ald.

γυνὴ τόπαρχος. ἄνδρα δ' εὐπρεπέστερον.
 αἰδῶς γὰρ ἐν λεχθεῖσιν οὐκ ἐπαργέμους 660
 655 λόγους τίθησιν· εἶπε θαρσήςας ἄνῃς
 πρὸς ἄνδρα, κασήμενεν ἐμφανὲς τέκμαρ.

ΚΑΤΓΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ξένοι, λέγοιτ' ἂν εἴτι δέϊ· πάρεστι γὰρ
 ὁποῖάπερ δόμοισι τοῖςδ' ἐπεικότα,
 καὶ θερμὰ λουτρὰ, καὶ πόνων θελκτῆρια, 665
 660 στρωμνὴ, δικαίων τ' ὁμμάτων παρουσία.
 εἰ δ' ἄλλο πρᾶξαι δέϊ τι βουλευόμενον,
 ἀνδρῶν τόδ' ἐστὶν ἔργον, οἷς κοινώσομεν.

653. τ' ἄπαρχος Med. Rob.—ἄνδρα τ' Med. Guelfh. Ald. Rob. Pro τόπαρχος ex Rob. lectione τ' ἐπαρχος coniecit Herm. obss. critt. p. 109., commate post τελειφόρος posito. Sed hoc vix verum est, nam neque intelligi potest, cur virum et mulierem simul ex ædibus prodire velit, neque quæ sequuntur, ἄνδρα δ' εὐπρεπέστερον cum his conciliari possunt. Videtur ars quædam poetæ in his quærenda esse, qui Orestem fingit non bene celantem, quæ celanda sunt, ut qui peregrinus videri vult, ubique notitiam quandam ædium prodant. Sic jam v. 645. pæne oblitus erat partium, quas agendas susceperat, et hoc quoque versum prodit sese, mulierem ædium dominam evocans. Quod ut tegat, sequentia addit, quæ nisi hoc consilio dicta putes, ineptæ loquacitatis esse videntur. Præterea Ægisthum primum sibi occurrere cupiebat, quem primum volebat interficere, cf. v. 564. s.—Ceterum integra optimorum librorum lectio: γυνὴ τ' ἄπαρχος, ἄνδρα τ' εὐπρεπέστερον hoc sensu: namque et mulieri nullum in hac re imperium est, et virum magis decet prodire propter loquendi licentiam, revocari posset, nisi hoc sensu γὰρ non abesse posse videretur.

654. Hunc locum ita explicarunt Abresch. et Schütz., ut οὐκ non ad ἐπαργέμους, sed ad τίθησιν referant: neque enim, vir cum viro sermonem si

habeat, pudor intermiscet verba obscura, quod quum per se durum sit, tum λόγους ἐν λεχθεῖσιν dici non posse recte sensit Schütz., quare λόγους in πλόκους mutavit. Sed omnem difficultatem tollit emendatio facillima, quam olim in Comment. Æsch. p. 17. proposui, ignorans tum, eandem jam a Bothio prolatam esse; si enim οὐκ in οὐς' mutamus, sensus clarissimus hic est: pudor enim si dictis incest, verba obscura reddit. Male igitur Bothius præterea etiam ἐν μὲν λέχουσιν pro ἐν λεχθεῖσιν dedit. Versu deinde sequente sensus δέϊ inseri poscit, quod sinistre ita fecit Both. τίθησ' εἶπεν, δέϊ θαρσήςας. Multo facilius est: εἶπε θαρσήςας δ' ἄνῃς, nam ante A facile Δ excidere potuit, potuit etiam, ut sæpe, consulto a librario omitti, quia tertio loco positum est. Sed in textu nihil novare ausus sum.

657. Hæc usque ad v. 662. θεωρόντι tribuantur in Rob.

660. In verbis δικαίων τ' ὁμμάτων παρουσία offenderunt editores; δικαίοις τ' ὁμμασι περιουσία legendum putat Schütz., δικαίων τ' οὐ μάτην περιουσία dedit Both., δικαίων δαμμάτων παρουσία suspicatur Schwenk., quod reliquis præstat; sed vulg. bene se habet: adsunt calida lavacra, et quæ laborum sunt lenimina, lectus hospitumque benignorum præsentia.

661. βαλιώτερον. Ald.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

- ξένος μὲν εἰμι Δαυλιεὺς ἐκ Φωκῶν·
 στείχοντα δ' αὐτόφορτον οἰκεία σάγη 670
 665 εἰς Ἄργος, ὥς περ δεῦρ' ἀπεζύγην πόδας,
 ἀγνώς πρὸς ἀγνώτ' εἶπε συμβαλὼν ἀνῆρ,
 ἐξιστορήσας καὶ σαφηνίσας ὁδὸν,
 Στρώφιος ὁ Φωκεύς· πεύθουμαι γὰρ ἐν λόγῳ·
 ἐπεῖ περ ἄλλως, ὦ ξέν', εἰς Ἄργος κίεις, 675
 670 πρὸς τοὺς τεκόντας, πανδίκως μεμνημένος,
 τεθνεῶτ' Ὀρέστην εἶπε, μηδαμῶς λάθῃ.
 εἴτ' οὖν κομίζειν δόξα νικήσει φίλων,
 εἴτ' οὖν μέτοικον, εἰς τὸ πᾶν ἀείξενον,
 θάπτειν, ἐφετμὰς τάςδε πρόσθμευσον πάλιν. 680
 675 νῦν γὰρ λέβητος χαλκίου πλευρώματα
 σποδὸν κέκυθεν ἀνδρὸς εὖ κεκλαυμένου.
 τοσαῦτ' ἀκούσας, εἶπον. εἰ δὲ τυγχάνω
 τοῖς κυρίοισι καὶ προσήκουσιν λέγων,
 οὐκ οἶδα, τὸν τεκόντα δ' εἰκὸς εἰδέναι. 685

ΗΛΕΚΤΡΑ.

- 680 οἱ ἐγὼ, κατ' ἄκρας ἐνθάδ' ὥς πορθούμεθα.
 ὦ δυσπάλαιστε τῶνδε δωμάτων ἄρᾳ.
 ὥς πόλλ' ἐπωπᾶς κῆκποδῶν εὖ κείμενα,

664. αὐτόφορτοι Aldin.—οἰκείας ἄγῃ
 Guelph. Ald. et cod. Rob., unde Rob.
 totum versum sic refinxit: στείχων δι'
 αὐτόφορτον οἰκείας ἄγῃ.

665. ἀπεζύγαν Ald.

667. σαφηνίσθ Guelph.

669. ἄλλος Ald.

673. εἰς τόπον γ' αἰεὶ ξένον Both.
 inepte, εἰς τὸ πᾶν est omnino, quavis
 ratione, ut infra v. 931. Eumen. 84.
 ἀείξενον autem ex emendatione Schneideri
 in Lex. Græc. s. v. recepi pro vulg. αἰεὶ
 ξένον.

676. κεκλαυμένου ex Stanleii conje-
 ctura Both. inepte.

678. προσήκουσι Turn.

679. δεικός Guelph. Ald. cod. Rob.

680. Hanc orationem, quæ Electræ
 vulgo tribuitur, τραπόντι assignat Rob.,
 neque omnino Electræ esse potest. Illa
 enim supra discessit, neque nunc potest
 redire, quum ab eodem histrione et Ele-
 ctræ et Clytæmnestræ partes agantur.
 Quare non dubito, quin hi versus uni
 de choro tribuendi sint.—οἱ γὰρ vulg.,
 sed οἱ ἐγὼ Guelph. Ald. Rob. Turn.
 Vict. quod revocavi.—ἐν πᾶσι ὧ πορθέ-
 μεθα Med. ἐν πᾶσι ὥς πορθούμεθα Guelph.
 Ald. Rob. ἐνθάδ' quod Turn. et Vict.
 habent, non genuinum puto, sed ex
 conjectura natum.—πορθεῖσθαι de homi-
 nibus dictum, exemplis illustravit Lo-
 beck. ad Soph. Aj. 1186.

682. πόλ Aldin.—ἐπωπαῖς Guelph.

τόξοις πρόσθωθεν εὐσκόποις χειρουμένη,
 Φίλων ἀποφίλοις με τὴν παναθλίαν.

690

- 685 καὶ νῦν Ὀρέστης, ἣν γὰρ εὐβούλως ἔχων,
 ἔξω κομίζων ὀλεθρίου πηλοῦ πόδα,
 νῦν δ' ἥπερ ἐν δόμοισι βακχείας καλῆς
 ἰατρὸς ἐλπίς ἦν, παροῦσαν ἐγγράφει.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἐγὼ μὲν οὖν ξένοισιν ὧδ' εὐδαίμοσιν

695

- 690 κεδνῶν ἕκατι πραγμάτων ἃν ἤθελον
 γνωστὸς γενέσθαι, καὶ ξενωθῆναι· τί γὰρ
 ξένου ξένοισιν ἐστὶν εὐμενέστερον;
 πρὸς δυσσεβείας ἦν ἐμοὶ τόδ' ἐν φρεσὶν

Ald. ἰπ' ὠπαῖς Turn. πολλεπωπίς Both., qui in eo certe verum vidit, vulgatam non ferendam esse, nam sensum ejus video nullum. Fortasse Turn. lectio vera est, cf. Suppl. 534. et quæ ibi notata sunt.

683. τέξοις cod. Rob. τάξοις Ald.

685. εὐβόλως Glasg., ejus mutationis causam non video.

686. νομίζων Guelph. Ald. — βηλοῦ Schütz. Both. probantibus Hermannō et Buttlero, male; proverbium est ἐκτὸς πηλοῦ πόδας ἔχειν, v. Schol. et Zenob. adag. iii. 62. conf. Brodæus, Musgr. et Elmsl. ad Eurip. Heracl. 110. Musgrav. ad Bacch. 89.

687. In νῦν δ' offenderunt interpretes, et Herm. quidem obss. critt. pag. 110. in οὖν δ' mutavit, Orell. autem ad Isocr. p. 379. prius καὶ νῦν in καὶ μὴν mutari vult, sed et repetitio illa et δ' illatum post longiorem parenthesis usitatum est, v. Soph. El. 776. ibique Herm. — νῦν δ' ἥπερ Aldin. Rob. — βακχείας καλῆς de furoribus Clytæmnestræ dictum putant, ut καλῆς ironicum sit, sed ad Electram refertur, quæ Baccha a Clytæmnestra vocari solebat, quod intelligere non poterant editores, quum hæc ab Electra dici putarent, v. ad v. 680.

688. ἐλπίς ὧν Rob. e conj., in cod. enim vulgatam invenerat. — Postrema verba vexarunt interpretes, et omnes

fere emendare conati sunt; ἀποῦσαν ἐγγράφου proposuit Canter. προδοῦσαν ἐγγράφει Pauw. παροῦσαν ἐγγράφει Heath. παροῦσ' ἀνεγράφη Herm. l. l. παρούσης, ἐκγράφει Schütz. παρουσῶν, ἐκγράφει Both. παροῦσαν ἐκγράφει Orell. l. c. Schwenk. vulgatam vertit: *speciem ad exitum ductam affirmat*, quod ambigue dictum putat, ut ipsa de Oreste vivo intelligat, quæ Clytæmnestra de cinere mortui accipere debeat. Mihi quidem postrema videtur aversa dicere. Quum enim ita cœpisset: *et nunc Orestes, quæ sola reliqua erat spes*, addere debebat: *eam perdidit*, idque ab ea dici putat Clytæmnestra. Ipsa vero, quum lætitiā prorumpentem non diutius simulato luctu opprimere possit, aversa, ut Clytæmnestra audire non possit, subjicit: *eam præsentem nobis exhibet*. De ἐγγράφει tamen dubito, idque fere corruptum puto.

689. ὧν pro οὖν Guelph. ὧ Ald. — εὐδαίμοσι vulg. εὐδαίμοσιν Guelph. Ald. Rob., quod recepi.

691. ξενωθῆναι Guelph.

693. δέ, quod hoc versu inseri sensus poscit, post δυσσεβείας posuerunt Pauw. Schütz. Both., sed potest etiam post ἢ poni, et tunc eo facilius propter insolitum locum omitti potuit. In textu, quia incerta sedes est, omisi. — φρεσὶν Ald. quod pro vulg. φρεσὶ recepi.

τοῖόνδε πρᾶγμα μὴ κατανῶσαι φίλοις,
695 καταινέσαντα καὶ κατεξενωμένον.

ΚΑΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

οὔτοι κυρήσεις μεῖον ἄξίως σέθεν,
οὐδ' ἦσπον ἂν γένοιο δάμασιν φίλος.
ἄλλος δ' ὁμοίως ἦλθεν ἂν τὰδ' ἀγγελῶν.
ἀλλ' ἔσθ' ὁ καιρὸς ἡμερεύοντας ξένους 705
700 μακρᾶς κελεύθου, τυγχάνειν τὰ πρόσφορα.
ἀγ' αὐτὸν εἰς ἀνδράνας εὐξένους δόμων,
ὀπισθόπους δὲ τοὺςδε καὶ ξυνεμπόρους·
κακῇ κυρούντων δάμασιν τὰ πρόσφορα.
αἰνῶ δὲ πρᾶσσειν ὥς ὑπευθύνῃ τάδε. 710
705 ἡμεῖς δὲ ταῦτα τοῖς κρατοῦσι δαμμάτων
κοινώσομεν τε κοὺ σπανίζοντες φίλων
βουλευσόμεσθα τῆςδε συμφορᾶς πέρι.

ΧΟΡΟΣ.

εἶεν, φίλῃαι δμῶιδες οἴκων,
πότε δὴ στομάτων 715
710 δεῖξομεν ἰσχὺν ἐπ' Ὀρέστη;

696. ἄξιον ex Pauwii emendatione Schütz. Both., quod confirmatur a Schol. et fere necessarium est, nisi quis κυρήσεις absolute dictum velit, cujus usus tamen exempla desidero.—V. 696—704. θεραπόντι, et 705—712. Oresti tribuuntur in Rob.

698. ἀγγέλλων Rob.

700. τυγχάνει Ald.

701. Hic et duo sequentes versus propter ὁμοιστίλευτον omittuntur in Guelph. Ald. Rob. Turn.

702. ὀπισθόπους recte ab Abreschio explicatur: reversus, quocum facit Schütz. Monk. ad Eur. Hippol. 54. accusativum putat formæ ὀπισθοποῖος.

703. Hunc versum ut spurium unicis inclusit Schütz. propter verba τὰ πρόσφορα brevi intervallo repetita, in qua re quam saepe male offenderit, vidimus. De κυρεῖν cum accusativo vid.

Choephoroi.

Musg. ad Eur. Iph. T. 759. et ad Soph. Ant. 970.

704. ἐπευθύνῃ Med. Rob. ἐπ' εὐθύνῃ Ald.

707. βουλευνέμεθα Ald. Rob. βουλευόμεσθα Turn. Vict. βουλευσόμεσθα ex Stephani emendatione Stanl. et reliqui omnes, et sic, quantum ex Buttléri silentio judicari potest, Med.

708. εἶεν φίλῃαι vulg. adversus metrum. αἶεν φίλῃαι Guelph. εἰ ἐν φιλίῃ Ald. Rob. εἶεν φίλῃαι Med. et sic jam ex conjectura Heath. Herm. ad Viger. p. 750. Both. Schwenk. Seidlerus autem ad Eur. Troad. 243. φιλίᾳ legendum putat, nescio quo sensu.

710. Vulgo sine interrogatione effe-runtur hi versus, cujus signum recte addiderunt Abresch. et Glasg., tum propter ποτὲ male antepositum, tum propter futurum δεῖξομεν.

ᾧ πότνια χθών, καὶ πότνι' ἀκτὴ
 χρώματος, ἣ νῦν ἐπὶ ναυάρχῳ
 σώματι κείσται τῷ βασιλείῳ,
 νῦν ἐπάκουσον. νῦν ἐπάρηξον·

720

715 νῦν γάρ ἀκμάζει πειθῶ δολία,
 ξυγκαταβῆναι χθόνιον δ' Ἑρμῆν
 καὶ τὸν νύχιον τοῖς δ' ἐφοδεῦσαι
 ξιφοδηλήτοισιν ἀγῶσιν.

ἔοικεν ἄνῃς ὁ ξένος τεύχειν κακόν,

725

720 τροφὸν δ' Ὀρέστου τήνδ' ὄρῳ κεκλαυμένην.
 ποῖ δὲ πατεῖς, Κίλισσα, δωμάτων πύλας;
 λύπη δ' ἄμισθός ἐστί σοι ξυνέμπορος.

ΤΡΟΦΟΣ.

Αἴγισθον ἢ κρατοῦσα τοὺς ξένους καλεῖν

711. De vi vocabuli ἀκτὴ v. Erfurdt.
 ad Soph. Œd. R. 184. ed. min.

715. δολίαν ex Pauwii et Heatlii
 emendatione Glasg. Schütz. Both.
 Schwenk., comate post ξυγκαταβῆναι
 posito; sed si ante hoc vocabulum di-
 stinxeris, nulla mutatione opus est. Sen-
 sus infra explicabitur.

716. συγκαταβῆναι Schütz. sine li-
 bris.—δ' ἑρμῆα Med. Guelph. Ald. γ'
 ἑρμῆα Rob. In verbis χθόνιον Ἑρμῆν
 καὶ τὸν νύχιον offendit Hermann. de diff.
 pros. et poet. orat. p. 33. tum quia
 χθόνιον et νύχιον idem significant, tum
 quia epitheta contra poetarum usum co-
 pula juncta sunt, ideoque glossemate,
 quod irrepsisse putabat, ejecto, ita le-
 git:

ξυγκαταβῆναι, νύχιόν θ' Ἑρμῆν
 τοὺς δ' ἐφοδεῦσαι

quod recepit Schütz. Neque omnino
 ferri illa possunt, si δολίαν legitur, sed
 codicum lectione δολία retenta, neque
 hic quidquam mutandum est; nam comate
 post δολία posito, sensus hic est:
Nunc enim suada opus est, ut una de-
scendat Mercurius χθόνιος, utque νύχιος
cum ad hæc certamina conducatur. Pro
 δ' Ἑρμῆν sane θ' Ἑρμῆν vel cum Rob.
 γ' Ἑρμῆν legendum erit.

717. τοὺς δ' Schütz. Hermannum se-
 cutus sine causa.

718. ξιφοδηλήτοισιν Guelph. Ald.
 ξιφοδηλήτοισιν Turn.

719. Hic quoque versus cum tribus
 sequentibus male vulgo servo tribuitur,
 cujus nulla deinde per totam scenam
 mentio injicitur; quod viderunt jam
 Tyrwhitt. Dutheilii et Both., qui eos
 recte Choro tribuerunt. Quum enim
 accedere aliquem vidisset Chorus, sta-
 tim mutato sermonis argumento, ea lo-
 quitur, quæ nihil prodant.—ἀνῃς libri
 omnes. ὀνῃς Schütz. Both. ἄνῃς Glasg.
 Schwenk., quod et ego recepi, quam-
 quam omnino assentio Buttmanno ad
 Soph. Philoct. 40. et Gramm. græc.
 ampl. i. p. 120.

720. Ὀρέστ' αὐτήν δ' Guelph. Ὀρέσταν
 τήν δ' Ald.

721. Γείλισσα Rob. Vict. et recen-
 tiores omnes, sed Κίλισσα Med. Turn.
 κίλισσα Guelph. Ald., unde Κίλισσα re-
 cipere non dubitavi, quod verum esse
 jam vidi in Comment. Æschyl. p. 44.

722. ἐπὶ pro ἑστὶ Ald.

723. Verba τοὺς ξένους quomodo con-
 struenda sint, non intellexerunt edi-
 tores, quare πρὸς ξένους emendavit Stanl.,
 τοῖς ξένους Pauw., quorum alterutrum

- ὅπως τάχιστ' ἄνωγεν, ὥς σαφέστερον 730
 725 ἀνὴρ ἀπ' ἀνδρὸς τὴν νεάγγελτον φάτιν
 ἐλθὼν πύθεται τήνδε. πρὸς μὲν οἰκίτας
 θέτο σκυθρωπὸν ἐντὸς ὀμμάτων γέλων
 κεύθουσ' ἐπ' ἔργοις διαπεπραγμένοις καλῶς
 κείνῃ, δόμοις δὲ τοῖςδε παγκάκως ἔχει, 735
 730 φήμης ὕφ' ἧς ἡγγειλαν οἱ ξένοι τορᾶς.
 ἧ δὴ κλύων ἐκεῖνος εὐφρανεῖ νόον,
 εὖτ' ἂν πύθεται μῦθον. ᾧ τάλαιν' ἐγώ·
 ὥς μοι τὰ μὲν παλαιὰ συγκεκραμένα,
 ἄλγῃ δύσοιστα τοῖςδ' ἐν Ἀτρείας δόμοις 740
 735 τυχόντ', ἐμὴν ἡλγυνεν ἐν στέροισι φρένα.
 ἀλλ' οὔτι πω τοιόνδε πῆμ' ἀνεσχόμην.
 τὰ μὲν γὰρ ἄλλα τλημόνως ἥντλουν κακά·
 φίλον δ' Ὀρέστην, τῆς ἐμῆς ψυχῆς τριβὴν,
 ὃν ἐξέθρεψα μητρόθεν δεδεγμένη. . . . 745

verum videtur Schützio, posterius recipit Both., sed vulgatum recte ita explicat Schwenk., ut nutriticem dicat pro ἄνωγεν dicere voluisse λέγει, deinde substituisse ἄνωγεν, quia idem jubet Clytæmnestra, de qua dicendi ratione cf. Hermann. ad Soph. Aj. 1037. 1086.

726. πύθεται Rob.—οἰκίτας Ald.

727. θέτο libri omnes. θέτο Heath. Glasg. Schütz. Both. augmenti omissi causa; mihi autem cum Hermann. præf. ad Eur. Bach. p. xx. neque θέτο neque θέτο verum esse, sed corruptela aliqua in hoc vocabulo latere videtur. Nam quam ex Vict. lectionem dederunt Glasg. Schütz. Schwenk.: πρὸς μὲν οἰκίτας θέτο σκυθρωπὸν ἐντὸς ὀμμάτων γέλων, κεύθουσ' ἐπ' ἔργοις διαπεπραγμένοις. καλῶς κείνῃ, ea miram habet explicationis difficultatem omnemque nexum tollit. Præterea σκυθρωπὸν habent Ald. Rob. Turn. Mihi quidem necessario ita jungi debere videtur: ἡ κρατούσα ἄνωγεν—, πρὸς μὲν οἰκίτας σκυθρωπὸν ἐντὸς ὀμμάτων γέλων κεύθουσα ἐπ' ἔργοις διαπεπραγμένοις καλῶς κείνῃ, δόμοις δὲ τοῖςδε κ. τ. λ. In his duplex est orationis inversio:

primum enim, quod illi πρὸς μὲν οἰκίτας opponi debebat, reticetur, quia sponte intelligitur; deinde quod vocabulis καλῶς κείνῃ opponendum est: δόμοις δὲ τοῖςδε κακῶς, ita invertitur adjecto verbo ἔχει, ut nova inde periodus incipiat. Jam quod ad illud θέτο attinet, non video ego quidem medicinam faciliorem, quam si θέτο scribatur, quia vocabulum sequens α σ incipit. Sed sanationem loci ab Hermann. exspectamus.

728. καλῶν Rob. Post καλῶς Turn. interpungit.

729. κείνης δόμοις Turn. — ἔχειν Guelph. Ald.

731. ἐκεῖνον Guelph. Ald. Turn. cod. Rob.—εὐφρανεῖν cod. Rob.—ἧ δὴ κλύων Both. in ἧ δ' ἀχλυσύντ' mutavit, quia statim sequitur εὖτ' ἂν πύθεται, sed vid. Lobeck. ad Soph. Aj. 882.—De diaeresi in νόον v. idem ad Aj. 427.

733. συγκεκραμένα Ald.

738. λίφον Turn.

739. Aposiopeseos signum post hunc versum posui, quo facto omnis loci difficultas sublata est, quæ vel ad emendandum viros doctos impulit. Nam Her-

- 740 καὶ νυκτίπλαγκτον ὀρθίῳν κελευσμάτων,
καὶ πολλὰ καὶ μοχθήρ' ἀνωφέλῃτ' ἐμοὶ
τλάσῃ. τὸ μὴ φρονεῖν γὰρ, ὥσπερ ἐῖ βοτὸν,
τρέφειν ἀνάγκη, πᾶς γὰρ οὐ; τρέφω φρενός· 750
οὐ γὰρ τι φανεῖ παῖς ἔτ' ὢν ἐν σπαργάνοις,
745 ἢ λιμός, ἢ δίψη τίς, ἢ λιφουρία
ἔχει· νέα δὲ νηδὺς αὐτάρκης τέκνων.
τούτων πρόμαντις οὔσα, πολλὰ δ' οἶομαι

mann. obs. critt. pag. 112. τλάσῃ in ἔτλην mutari voluit, Schützius autem post hunc versum duos tresve excidisse ratus lacunæ signum posuit. Bothium mitto, qui in his et sequentibus plane ineptit. — Nimirum lacrymis prorumpentibus prohibetur quominus orationem continuet, neque omnino ea præ dolore dicere potest, quæ dictu sunt tristissima.

740. νυκτίπλάγκτων vulg. νυκτίπλαγκτων Ald. νυκτίπλάγκτων Turn., quod quia necessarium videtur recipi; sensus enim hic est: et nocturnæ vagationes ob infantis vagitum susceptæ aliæque multa molesta jam inutilia sunt mihi, quæ ea tuli, prorsus ut Soph. El. 1132. ὃ μοι τάλανα τῆς ἐμῆς πάλαι τροφῆς ἀνωφελήτων, quod ex nostro loco sumitur videtur. — κελευσμάτων Ald. Rob. Turn., quod fortasse vulgato præferendum.

741. πόνηρ Rob. — ἀν' ὠφέλιγτ' Ald.

742. τλάσσει Rob. — φρονεῖν Ald. φρονεῖν Turn. — ὡς περὶ Ald.

745. ἢ λιμός quum sensu carere videretur, in εἰ λιμός mutarunt Stanl. Abresch. Glasgov. Sed defensorem nacta est vulgata Elmsleium ad Eur. Med. 480., qui ἢ — ἢ nonnunquam ita poni contendit, ut prius ἢ significet πότμον, refragante Hermanno in *Classical Journal* xlv. p. 401., cui etiam nostro loco εἰ necessarium videtur. Sed sive ἢ cum Elmsleio pro πότμον poni, sive εἰ in hac dictione omitti posse putas, ut in iis, quæ collegit Heind. ad Hor. Sat. i. 1. 45., simillima nostro loco sunt hæc: Prom. 782. ἐλοῦ γὰρ ἢ πόνων τὰ λοιπὰ σοι Φρέσσω σαφηνῶς, ἢ τὸν ἐκλύσοντ' ἐμέ, ubi si quis cum Hermanno ἢ — ἢ simpliciter aut — aut verterit, omnis sententiarum nexus tollitur, non minus

quam Il. i. 190. μερμήριζεν, ἢ ὅγε φάσανον ὅζῳ ἐρυσσάμενος — ἀναστήσειεν — ἢ ἐχόλον παύσειεν et Il. v. 671. μερμήριζε δ' ἔπειτα — ἢ προστέρω Διὸς υἱὸν ἐριγδούποιο δῖοι, ἢ ὅγε — ἔλοιτο. Il. ii. 299. ὄφρα δαῶμεν, ἢ ἐτιδὼν Κάλχας μαντεύεται, ἢ καὶ οὐκί. Eodem modo Soph. Œd. Col. 79. οἶδς γὰρ κρινούσι γε, ἢ χεῖρ σε μίμειν, ἢ πορεύεσθαι πάλιν, ubi Reisigius Elmsleio assentitur, et ipso illo Medææ loco v. 480. οὐδ' ἔχω μαθεῖν, ἢ θεοὺς νομίζεις τοὺς τότ' οὐκ ἄρχειν ἔτι, ἢ καὶνὰ κείσθαι θέσμ' ἐν ἀνθρώποις τὰ νῦν. Jam quum in his quatuor tragicorum locis libri omnes, in Choeph. 877. εἰδῶμεν, ἢ νικῶμεν ἢ νικῶμεθα, libri optimi in ἢ consentiant, nihil nostro loco mutandum putavi. In pedestrem tamen scriptorem hæc constructionem non intulerim, quod Lion fecit Xenophon. Anab. i. 10. 17. — δίψη, quia forma est inusitata, Elmsl. l. c. in διψῇ mutari vult, et deinde λιφουρίαν ἔχει legit, sed id propter præcedens λιμός, ad quod πείζει vel tale quid subaudiendum putat, ferri non potest. Mihi quidem forma δίψη propter analogiam verbi διψῇν toleranda videtur, quemadmodum πείνα et πείνη dicitur, vid. Lex. Seguer. p. 470.; sin minus, δίψη τις possit in δίψησις mutari. — ἢλε φουρία Ald.

746. αὐτάρκη Guelph. Ald. — αὐταρκῆς recte explicat Schol.: αὐτῇ ἀρκεῖν καὶ βοηθεῖν βολεύεται, i. e. aliorum auxilium non expectat, sed ipsa statim sibi sufficit, et facit, quæ necessaria videntur.

747. Vulg. post οὔσα puncto distinguatur, ut hæc cum præcedentibus jungerentur, sed veram interpositionem jam Pauw. et Heath. viderunt.

ψευσθεῖσα, παιδὸς σπαργάνων φαιδρύντρια, 755
 γναφεὺς τροφείας τε ταυτὸν εἰχέτην τέλω.

750 ἐγὼ διπλᾶς δὲ τάςδε χειρωναξίας
 ἔχουσ', Ὀρέστην ἐξεδεξάμεν πατρί.
 τεθνηκότος δὲ νῦν τάλαινα πεύθομαι.
 στείχω δ' ἐπ' ἄνδρα τῶνδε λυμαντήριον 760
 οἴκων, θέλων δὲ τῶνδε πεύσεται λόγαν.

ΧΟΡΟΣ.

755 πῶς οὖν κελεύει νιν μολεῖν ἐσταλμένον;

ΤΡΟΦΟΣ.

ἦ πῶς; λέγ' αὖθις, ὥς μάθω σαφέστερον.

ΧΟΡΟΣ.

εἰ ξὺν λοχίταις, εἴτε καὶ μονοστιβῆ;

ΤΡΟΦΟΣ.

ἄγειν κελεύει δορυφόρους ὁπάονας. 765

ΧΟΡΟΣ.

μὴ νῦν σὺ ταῦτ' ἄγγελλε δεσπότου στύγει
 760 ἀλλ' αὐτὸν ἐλθεῖν, ὥς ἀδειμάντως κλύῃ,
 ἄνωχθ' ὅσον τάχιστα γαθούσῃ φρενί.
 ἐν ἀγγέλω γὰρ κρυπτός ὀρθοῦται λόγος.

749. στρέφεις τε ταῦτ' ὅν Guelph. στρό-
 φεις τε ταῦτ' ὅν Ald.

751. De ἐξεδεξάμεν cum dativo v.
 Pors. et Schæf. ad Eur. Hecub. 539.
 Hermann. de metris Pind. p. 273.

754. πεύσεται Ald.

755. Hunc versum cum duobus se-
 quentibus Choro tribuunt Turn. Vict.
 Oresti Rob., qui et in sequente colloquio
 pro Choro ubique Orestis personam
 habet.—Post ἐσταλμένον commate inter-
 pungunt Turn. Vict.

756. τί πῶς; coniecit Cant., quod
 recepit Glasg. πῶς φῆς; proposuit Valck.
 ad Eur. Phœn. 922. et ad Hippol. 565.
 ὅπως; emend. Schütz. et Both. Sed
 nihil mutandum: nutrit, quæ interro-
 gationem non intellexerat, quaerit: num,
 quomodo, interrogas? Similiter Eur.
 Ion. 958. ΠΡ. καὶ πῶς ἐν ἄνθρωποις
 σὸν λιπεῖν ἔπλης; ΚΡ. πῶς δ'; οἰκτρὰ

πολλὰ στόματος ἐκβαλοῦσ' ἔπη, ubi Elms-
 lei. ad Eurip. Med. 1103. male ὡς οἰκτρὰ
 πολλὰ legendum putat. Etiam verten-
 dum est: tu vero interrogas, quo-
 modo?

757. ἡ ξὺν Guelph. Ald. Rob., quod
 non spernendum, ut Eurip. Alcest. 114.
 στείλας ἡ Λυκίας, εἴπ' ἐπὶ τὰς ἀνδρῶν
 Ἀμμωνίδας ἵδρας, cf. Schæf. melet. crit.
 p. 5. Lobeck. ad Soph. Aj. 177.

759. στύγει Rob. et var. leet. ap.
 Steph.

760. ἀδμήμαντος Rob.—κλύει Ald.

761. τάχιστ' ἀγαθούσῃ Med. Ald.
 Rob. τάχιστ' ἀγαθούσῃ Guelph. τάχιστα
 γαθούσῃ Turn. Vict. γαθούσῃ, Dorismi
 vitandi causa, Pauw. Heath. Schütz.
 Both., sed nihil contra librorum omnium
 consensum novare volui.

762. κρυπτός ὀρθοῦσα φρενὶ Med.
 Guelph. Rob. κρυπτός ὀρθοῦσα φρενὶ

ΤΡΟΦΟΣ.

ἀλλ' ἥ φρονεῖς εὖ τοῖσι νῦν ἡγγελμένοις. 770

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ' ἥ τροπαίαν Ζεὺς κακῶν θήσει ποτέ.

ΤΡΟΦΟΣ.

765 καὶ πῶς; Ὁρέστης ἐλπίς οἴχεται δόμων.

ΧΟΡΟΣ.

οὐπω κακός γε μάντις ἂν γνοίῃ τάδε.

ΤΡΟΦΟΣ.

τί φῆς; ἔχεις τι τῶν λελεγμένων δίχῃ;

ΧΟΡΟΣ.

ἄγγελλ' ἰοῦσα, πρᾶσσε τὰπεσταλμένα. 775

μέλει θεοῖσιν ὥνπερ ἂν μέλῃ πέρι.

ΤΡΟΦΟΣ.

770 ἀλλ' εἴμι καὶ σοῖς ταῦτα πείσομαι λόγοις.

γένοιτο δ' ὥς ἄριστα σὺν θεῶν δόσει.

ΧΟΡΟΣ.

νῦν παραιτουμένη μοι, πάτερ στρ. ἀ.

Ald. *κρυπτὲς ὁρῶση φρενὶ* Turn. Vict., quæ cum sensu carerent, varia tentarunt interpretes, quæ afferre non operæ pretium est, quum ex simili hujus et præcedentis versus terminatione *οὐση φρενὶ* pateat, librarii oculos aberrasse. Veram autem lectionem servavit Eustath. ad Il. O. p. 1013. *κρυπτὸς ὁρῶται λόγος*, quam recte recepit Glasg. Schütz. autem neque hanc immutatam reliquit, sed male emendavit: *εὐαγγέλιον γὰρ κρυπτὸς ὁρῶσει λόγος*.

763. ἀλλ' ἥ Guelph. Interrogative hunc versum exhibent Schütz. Both. et Elmsl. ad Heracld. 426., quod vel propter sequentem versum fieri non potest.

764. ἀλλ' εἰ vulg., quod sine dubitatione in ἀλλ' ἥ mutavi, tum quia vulg. non nisi artificiose explicari potest (Pauw. et Both. hunc quoque versum interrogative efferunt) tum quia aptissimum est, Chori responsum ab iisdem verbis incipere, quibus nutrix usa erat. Quam sæpe autem ἥ et εἰ confundantur, notum est.—*τροπαίαν* pro *τροπὴν* dic-

tum, quamquam in lyrico carmine ita locutus est noster Sept. Th. 688. Agam. 227., in senario ferri non potest, editores tamen non offenderunt. Falsum esse primus vidit Pors. ad Eurip. Suppl. 647. ed. Gaisf. quem secutus Blomf. ad Sept. Th. 263. *τρόπαια* emendavit, colato simillimo loco Eurip. Orest. 704. *στήσαι τρόπαια τῶν κακῶν*. Nam quamquam ἵστημι *τρόπαιον* usitatus est, non minus tamen probum *τίθημι τρόπαιον* v. Markl. ad Eur. Suppl. 647.

765. Ὁρέστης γ' Schütz. sine causa.

767. *τιφῆς* Ald.

768. ἀγγελλί Ald.—*τὰ πεπταγμένα* Guelph. *τὰ πεπταλμένα* Rob. *τὰ πεπραγμένα* Ald. Turn.

769. *μέλλει—μέλλῃ* Rob.—De hac dicendi formula v. Hermann. ad Vig. p. 709. s.

770. *σοῖς* pro *σοῖς* Vict Canter. Stanley., sed *σοῖς* Med. Guelph. Ald. Rob. Turn. Glasgov. et reli. omnes, recte.—*πείσομαι* Schütz. pessime, immemor significationis præcedentis *εἴμι*.

772. Carmen, quod sequitur, ita cor-

Ζεῦ θεῶν ὀλυμπίων,
 δὸς τύχας, τυχεῖν δέ μοι κυρίως
 775 τὰ σωφροσιν εὖ μαιομένοις ἰδεῖν.
 διὰ δίκας πᾶν ἔπος,
 ἔλακον, Ζεῦ· σὺ δέ νιν φυλάσσοις.
 ἔ, ἔ,
 πρὸ δὲ δῆχθρῶν τῶν ἔσω

780

στρ. β'.

ruptum est, ut ne illud quidem pro certo
 definiri possit, ubi quæque strophæ inci-
 piat, et quæ sibi strophæ respondeant,
 quæ non respondeant; neque unquam
 conjectura poterit persanari. Totum
 carmen in strophas primus divisit Her-
 mannus obs. critt. p. 114., ita tamen,
 ut ipse nunc sententiam mutaverit; hæc
 igitur mittamus. Secutus eum est
 Schützius, transpositis tamen strophis

et passim aliter emendatis, quare ejus
 rationem, non minus quam Bothii, qui
 solita audacia sævit, in Addendis ex-
 hibebimus, ne in notis nimis multæ con-
 jecturæ afferendæ sint. Aliam deinde
 et probabiliorem carminis descriptionem
 exhibuerunt Seidl. de verss. dochm. p.
 405. et Herm. El. metr. p. 733., cujus
 schema hoc est

α. β'. α. γ'. μεσ. γ'. δ'. β'. δ'.

Hanc et Schwenkius recepit et ego
 olim secutus sum in Comment. Æschyl.
 p. 46. sqq., ubi hoc carmen paullo au-
 dacius tractavi. Hic quoque eam re-
 præsentavi, quia reliquis majorem veri
 speciem præ se fert, quamquam omnino

veram nondum puto, præsertim, quia
 quarta strophæ et antistrophæ vix ullum
 responsionis vestigium habent. Im-
 probavit eam Lachm. de chor. syst. p.
 74. sqq., qui carmen ita descripsit :

α. α. β'.

β'. ἐπαδός.

sed non sine stropharum transpositione
 et mutationibus audacissimis, quas item
 Addendis inserui. Præterea quum in
 singulis fere versibus et sensus et me-
 trum laboret, quibus conjectura sub-
 veniri nequitiam potest, plerumque va-
 rias librorum lectiones afferre satis ha-
 bui, nihil monens de sensu, de quo
 explicando desperavi.—παραιτούμην μοι
 Med. Guelph. Rob. παραιτούμ' ἐν μοι
 Ald.

τὰν σωφροσύναν μαιομένοις, ἰδεῖν διὰ δίκας
 σου πᾶν ἔπος.

776. διαδικάσαι vulg. διὰ δίκας con-
 jecit Pauw., idemque, quum vulgo post
 ἔπος puncto distingueretur, hæc cum se-
 quentibus jungenda vidit. Emenda-
 tionem autem illam, quam receperunt
 omnes, ego quoque veram puto, quum
 et sensus et metrum eam flagitet, et
 Schol. confirmet, qui δικαίως, κατὰ δίκην
 explicat.

774. τυχεῖν δέ μοι Med. Guelph.
 τυχεῖν δέμου Ald. Rob. τυχεῖν δέ μοι
 Turn. Vict.—Hic et sequens versus
 neque antistrophicis respondent, neque
 sensum ullum præbent. Quam varia
 tentaverint editores ad eos restituendos,
 docent Addenda, sed in tantis corruptelis
 omnis labor frustra impendi mihi vide-
 tur. Feder. comment. in Agam. carn.
 epod. p. 39. hunc locum ita emendat :
 δὸς τύχας, σχεῖν δέ μοι (f. δ' ὁμοῦ) κυρίως

777. Non respondet hic versus anti-
 strophico, quare Herm. El. metr. p.
 536. ἔλακον; ὦ Ζεῦ, σὺ νιν φυλάσσοις,
 aut ἔλακον· εὖ δὲ σὺ νιν φυλάσσοις legen-
 dum putat. Melius placet Bothii: ἔλα-
 κον εὖ· σὺ δὲ νιν φυλάσσοις.—φυλάσσεις
 Guelph. Ald.

778. Hanc stropham ita emendavit
 Seidler. de verss. dochm. p. 406.

ἔ, ἔ,

πρὸ δὲ δῆ' χθρῶν τὸν ἔσωθεν

- 780 μελάθρων, ὦ Ζεῦ, θές. ἐπεὶ μιν μέγαν ἄρας,
 δίδυμα καὶ τριπλᾶ
 παλίμποινα θέλων ἀμείψει.
 ἴσθι δ' ἀνδρὸς φίλου πῶλον εὖ-
 νιν ζυγόντ' ἐν ἄρματι
 785 πημάτων, ἐν δρόμῳ, προστιθεὶς
 μέτρον. τίς ἂν σωζόμενον ρυθμόν
 τοῦτ' ἰδεῖν δάπεδον,
 ἀνομένων πημάτων ὄρεγμα;
 οἷ τ' ἔσωθε δαμάτων
 790 πλουτογαθῇ μυχὸν νομίζετε,
 κλύετε, σύμφρονες θεοί.
 ἄγετε, τῶν παλαι πεπραγμένων
 λύσασθ' αἶμα προσφάτοις δίκαις.
 γέρον φόνος μηκέτ' ἐν δόμοις τέκοι.
 795 τὸδε καλῶς κτάμενον. ὦ μέγα ναίων
 μεσῶδ.

μελάθρων, Ζεῦ, θές· ἐπεὶ μιν
 μέγαν ἄρας,
 δίδυμα καὶ τριπλᾶ
 παλίμποινα θέλων ἀμείψει,

et antistropham:

σὺ δὲ θάρσῶν, ὅταν ἦκῃ
 μέγας ἔργων, ἱπαύσας
 πατρός αὐδᾶν
 ἐροῦσα τέκνον,
 πρὸς σε, πέραν' ἐπίμοφον ἄταν.

sed vides, quantæ sint quamque audaces
 mutationes in loco incertissimo.—πρὸς δὲ
 δηχθῶν Ald.

780. μέγαν ἄρας Med. μέγα αἶρας
 Guelph. Ald.

782. παλίμποινα Med. Guelph. Aldin.
 Rob. Turn.—ἀμείψει Turn.

783. εὖ νιν Ald.

786. σωζόμενον Guelph.

788. ἀναρίων Med. a prima manu,
 quod in vulgatam lectionem refictum.
 —βημάτων Guelph. Ald. κτημάτων
 Rob.

789. ἔσω δαμάτων, aut ἔσωθεν δόμων,
 aut in antistrophico ξυλλάβει δ' ἂν ἐνδί-
 κως legendum esse, docet metrum.

790. πλουτογαθῇ vulg. πλοῦτ' ἀγαθῇ
 Ald. πλουτογαθῇ Turn. quod verum
 esse et sensus et metrum docet, et re-
 ceperunt Schütz. Both. Schwenk. Ea-
 dem varietas est, quæ Sept. Theb. 901.
 —νομίζετε metro repugnat, nec minus
 κημίζετε, quod ab Hermanno propositum
 recepit Schütz. ἐνίζετε, quod Herm.
 conjecit et Seidler. de vers. dochm. p.
 407., vel ὀρίζετε, quo Scholiastæ expli-
 catio ducit, vel simile quid in corrupto
 vocabulo latet.

792. Neque ἄγετε cum Schützio,
 neque πεπραγμένων cum Cantero omit-
 tendum est, neque quidquam in his cor-
 ruptum videtur. Versus hic, ut se-
 quens, ex dochmio et diiambō constat,
 antistrophicorum autem prior corruptus
 est.

793. προσφάτοις Med., sed suprascr.
 σ. πρὸς φάτοις Ald.

795. Verba τὸδε καλῶς κτάμενον
 tanquam spuria omittit Schütz. præ-
 eunte Hermanno in obs. critt., profecto
 injuria, quod vel metrum hujus versus,
 cum sequente prorsus consentiens, evin-

στόμιον, εὖ δὲ ἀνιδεῖν δόμον ἀνδρὲς,
καὶ νιν ἐλευθερίως λαμπρῶς τ' ἰδεῖν
φιλίοις ὅμμασι δνοφερὰς καλύπτρας.
ξυλλάβοι δ' ἐνδίκως

ἀντ. γ'. 805

800 παῖς ὁ Μαΐας ἐπιφορώτατος

πρᾶξιν οὐρίαν θέλων.

[πολλὰ δ' ἄλλα φανεῖ χρεῖζων,]

κρύπτα... ἄσκοπον δ' ἔπος λέγων,

νύκτα πρὸ τ' ὀμμάτων σκότον φέρει,

805 καθ' ἡμέραν δ' οὐδὲν ἐμφανέστερος.

810

καὶ τότε δὴ πλοῦτον

στρ. δ'.

δαμάτων λυτήριον,

θῆλυν οὐριοστάταν

ὀμοῦ κρεκτὸν γοήτων νόμον

810 μεθήσομεν πόλει·

815

τὰ δ' εὖ. ἐμὸν, ἐμὸν

κέρδος ἀέξεται τόδε·

vit. Hermannus autem non solum ad Vig. p. 779. ἀνιδεῖν in ἀνέδην mutat, sed etiam in dissert. de differ. pros. et poet. or. p. 34., ejectionis quæ ipsi videntur vocabuli ἀνέδην glossemata, totam mesodum ita legit :

τόδε καλῶς κτάμενον, ὃ μέγα ναῖον
στόμιον, εὖ δὲ ἀνέδην δόμον ἀνδρὲς
καὶ νιν ἰδεῖν φιλίοις
ὅμμασιν ἐκδνοφερὰς καλύπτρας.

Prima igitur verba Hermannus pro nominativis absolutis habere videtur, Seidlerus autem p. 408. ita explicat, ut ad prægressum αἶμα referantur et ἰστί intelligatur, deinde ἀνιδεῖν δόμον ἀνδρὰς legit.—Nihil decerno.

796. ἀν ἰδεῖν Rob.

797. τ' post λαμπρῶς omittunt Guelph. Ald. Rob.

798. δνοφερὸς καλύπτρας Ald.—καλύπτρας Rob.

799. ξυλλάβοι Ald. ξυμβάλοι Rob.—De metro vid. ad v. 789.

Chocphoroi.

800. ἐπιφορώτατος Hermann. Schütz. propter metrum, male.

801. θέλεν Med.

802. Hunc versum spurium esse, consentiunt Herm. Schütz. Seidler., et profecto, nisi in stropha versum excidisse putamus, ejiciendus est.

803. κρυπτ', ἄσκοπον Glasg., sed versum ab initio corruptum esse, metrum strophici docet. ἀκριτον, ἄσκοπον voluit Herm. πολλὰ μὲν, ἄσκοπον Seidlerus.—De significatione vocabuli ἄσκοπον vid. Erfurdt. ad Soph. Aj. 21. Herm. ad Soph. Trach. 245.

805. δ' omittunt Guelph. Ald. Turn.—οὐδὲν Rob.—ἐμφανέστερον Herm. Schütz., quod verum videtur.

806. Hæc postrema carminis pars magis etiam, quam præcedentia corrupta est, ita ut et sensu et metro careat.

809. κρεκτῶν Turn.—νόμων Med. a prima manu et Viet.

810. μεθίλομεν Rob.

811. ἐμὸν semel tantum Rob.

K

- ἄτα δ' ἀποστατεῖ φίλων.
 σὺ δὲ θαρσῶν, ὅταν ἦκη ἀντ. β'. 820
- 815 μέρος ἔργων, ἐπαύσας πατρὸς ἔργα,
 θροούσα πρὸς σέ, τέκνον, πατρὸς αὐδὰν,
 καὶ περαίνων ἐπίμομφον ἄταν.
 Περσέως τε ἐν φρεσὶν ἀντ. δ'.
 καρδίαν σχεθῶν,
- 820 τοῖς θ' ὑπὸ χθονὸς φίλοισιν, 825
 τοῖς τ' ἀνῶθεν προπράσσω
 χάριτος ὀργὰς λυπρὰς, ἔνδοθεν
 φοινίαν ἄταν τιθεῖς,
 τὸν αἴτιον δ' ἐξαπολλὺς μόρου.

ΛΙΓΙΣΘΟΣ.

- 825 ἦκα μὲν οὐκ ἄκλητος, ἀλλ' ὑπάγγελος· 830
 νέαν φάτιν δὲ πεύθομαι λέγειν τινὰς
 ξένους μολόντας οὐδαμῶς ἐφίμερον,
 μόρον δ' Ὀρέστου. καὶ τόδ' ἀμφέρειν δόμοις
 γένοιτ' ἂν ἄχλος δειματοσταγὲς φόνῳ

813. ἔστη Rob.—Versus perspicue sunt dochmiaci et ita ordinandi videntur:

τὰδ' εἷ. ἰμὸν, ἰμὸν κίρδος αἰξεται
 τὸδ'. ἄτα δ' ἀποστατεῖ φίλων.

814. Hanc antistropham quomodo emendaverit Seidlerus, ad v. 778. monitum est.—ῥτ' ἂν Ald. Rob.—ἦκει Ald.

815. ἐσβύσας cod. Rob., pro quo Rob. e conjectura ἐπαύσας dedit.

816. θροούση Turn.—αὐδῶν Guelph. Ald.

817. ἐπιμόμφων Med. Ald.

818. τ' ἐν Glasg. Schwenk., sed τε ἐν libri omnes, a quibus in tanta corruptela non discedendum.—φρεσὶ Turn. Vict. Canter.

819. σχεθῶν pro vulg. σχέθων scripsi, obsecutus Elmsleio ad Eur. Med. 995. ad Heracl. 272. Hermannō ad Soph. El. 744. Eadem de causa Prom. 16. σχεθεῖν scribere debebam.

820. τοῖς δ' Ald. Rob. τοῖς τ' Turn. τοῖς θ' Vict. Glasg. Schwenk.—φιλεῖσιν Rob. φίλοισιν Ald. Turn. Vict. φίλοισι Glasg. φίλος φίλοις vult Seidlerus.

822. ὀργὰς λυπρὰς Ald. Rob.

824. δ' omittit Turn.—μόρον Med. Ald. Rob.

825. ὑπ' ἄγγελος Ald.—Simillimus est locus Aj. 282. τί τήνδ' ἄκλητος, οὐδ' ὑπ' ἀγγέλων κληθεῖς, ἀφορμῆς πείραν;

827. ξένους Rob.—μολώντας Guelph. Ald.—ἐφίμερον Turn.

828. αὐ φέρειν Turn. De ἀμφέρειν maxime dubitari potest; quare malim αὐ φέριν.

829. δειμοσπᾶγ' ἐς Med. Guelph. δειματος τὰγ' ἐς Aldin. Rob. Turn. αἰματοσταγὲς voluerunt Stanl. et Abresch. sine causa.—φόνον Turn.—Locum ita explicat Schütz.: ex hoc rumore per domum sparso existeret nova molestia timorem stillans, accedens ad pristinam eandem, tanquam ad vulnus adhuc ex-

- 830 τῷ πρόσθεν ἐλκαίνοντι καὶ δεδηγμένῳ. 835
 πῶς ταῦτ' ἀληθῆ καὶ βλέποντα δοξάσω ;
 ἢ πρὸς γυναικῶν δειματούμενοι λόγοι
 πεδάροισι θρώσκουσι, θνήσκοντες μάτην ;
 τί τῶνδ' ἂν εἴποις ὥστε δηλῶσαι φρενί ;

ΧΟΡΟΣ.

- 835 ἠκούσαμεν μὲν, πυνθάνου δὲ τῶν ξένων 840
 ἔσω παρελθόν. οὐδὲν ἀγγέλων σθένος,
 ὥς αὐτὸς αὐτῶν ἄνδρα πείθεσθαι πέρι.

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

- ἰδεῖν ἐλέγξαι τ' αὖ θέλω τὸν ἄγγελον,
 εἴτ' αὐτὸς ἦν θνήσκοντος ἐγγύθεν παρῶν,
 840 εἴτ' ἐξ ἁμαρυᾶς κληδόνος λέγει μαθών.
 οὗτοι φρένα κλέψειαν ὠμματαωμένην.

ulceratum et doloribus mordens. Sed vitium subesse recte animadvertit Both., nam neque ex Ægisthi persona est, eadem illam sponte in memoriam revocare, neque dativus φόνῳ significare potest accedens ad eadem, neque φόνος dici potest ἐλκαίνων et δεδηγμένος, quod in domum potius cadit; sed non tanto molimine opus est, quam ille putavit, correxit enim: καὶ τὸδ' ἁμφήρες φόνου γίνονται ἂν ἄχθος αἵματοσταγὴς δόμῳ τῷ πρόσθεν i. d. Mihi uno vocabulo mutato legendum videtur: καὶ τὸδ' ἂν φέροι δόμοις γίνονται ἂν ἄχθος δειμοστοσταγὴς δόμῳ κ. τ. λ. Mutatum autem est δόμῳ in φόνῳ ab aliquo, qui offenderat in vocabulo tam brevi spatio repetito.

832. ἢ Schütz. Both. Schwenk.

835. Versus, qui sequuntur, vulgo Ἀγγέλων tribuuntur, in Rob. Choro, Glasg. et Schütz. nutriti, sed neminem nisi Chorum in scena esse, et cum hoc loqui Ægisthum certissimum est, quod jam vidit Tyrwhitt.

837. αὐτὸς αὐτὸν Ald. Rob.—Vulgatam, quæ sensu caret, varie tentarunt interpretes; ὥς αὐτὸν αὐτῶν ἄνδρα πείθεσθαι πέρι dedit Schütz, et vertit: non tantum valet nuntii relatio, quantum si dominus ipse de his rebus sciscitetur et

inquirat, quod et significatio vocabuli ὥς et infinitivus πείθεσθαι falsum esse arguit. Herm. obs. critt. p. 122. emendavit: ὥς αὐτὸς αὐτῶν ἄνδρα πείθεσθαι παρῶν. Both.: ὥς αὐτὸν αὐτῶν ἄνδρα πείθεσθαι πάρα. Schwenk. περὶ ἄνδρα jungi vult, hoc, ut videtur, sensu: ut ipse ab ipsis, quod ad virum illum (Orestem) attinet, comperias, quod verum videretur, si περὶ ἄνδρα hoc sensu defendi posset.—Nihil certi habeo.

839. ἦν Ald. Rob.

840. κληδόνος Guelph. Ald.

841. κλέψειαν, vulgat., quod Stephan. in κλέψειν, Heath. in κλέψει ἂν mutavit, quem deinde sequuntur omnes. Sed recte et assentiente Hermanno præf. ad Soph. El. p. xiv. sq. observavit Elmsl. ad Eur. Med. 416., Atticos poetas rarissime vel nunquam εἰ tertiam personam elicere, quare κλέψειαν retinui. Paullo negligentius oratio ad pluralem numerum redit, quo v. 835. Chorus usus erat; ἂν autem omitti recte poterat. Sed offenderunt etiam interpretes in ultima syllaba vocabuli φρένα ante κλ producta, quare Herm., Monk. ad Hippol. 482. et Elmsl. in *Edinburgh Review*. 1811. xxxvii. p. 67. emendaverunt οὗτοι φρενὶ ἂν κλέψει ἂν, Erfurd. ad Soph. Aj. p. 627.

ΧΟΡΟΣ.

Ζεῦ, Ζεῦ, τί λέγω, πόθεν ἄρξωμαι,
τάδ' ἐπευχομένη, καπιθοάζουσ',
ὑπὸ δ' εὐνοίας

845 πῶς ἴσον εἰποῦσ' ἀνύσωμαι; 850

νῦν γὰρ μέλλουσι μιανθεῖσαι
πειραὶ κοπάνων ἀνδροδαίκτων,
ἢ πάνυ θήσιν Ἀγαμεμνονίων
οἴκων ὄλεθρον διὰ παντὸς,

850 ἢ πῦρ καὶ φῶς ἐπ' ἐλευθερίᾳ 855

δαίων, ἀρχὰς τε πολισσονόμους
ἔξει, πατέρων μέγαν ὄλβον.
τοιάνδε πάλην μόνος ὦν ἔφεδρος
δισσοῖς μέλλει θεῖος Ὀρέστης

855 ἀψειν. εἴη δ' ἐπὶ νίκη. 860

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

ἔ, ἔ ὅτοτοτοῖ.

ΧΟΡΟΣ.

ἔα, ἔα μάλα.

ed. maj. οὔτοι τι φρένα κλέψει ἄν, Elmsl. ad Med. 416. οὔτοι φρέν' ἄν κλέψουσιν, quorum nihil opus est, illam enim productionem tragicis non denegari posse, monui ad Prom. 612.—ὠμματουμένην Rob.

842. ἄρξωμαι Ald.

843. ἐπευχομένη Rob.—καπιθοάζουσα Guelph. Rob. Vict. καπιθοάζουσα Ald.

845. ἀνύσωμαι Guelph.

846. μιανθῆναι Rob. e conj., in cod. enim invenerat μιανθεῖσαι. In errorem inductus est, non minus quam Heathius, qui infinitivum probat, particula ἢ, quæ non satis accurate postposita est, quum anteponi debuisset, ut v. 195., ad quem vid. quæ monita sunt.

851. δαίων Ald. Turn. Vict. δαίων Rob. Glasg. Schütz. et rell. recte, in quod conjectura inciderat Tyrwhitt. πολυσσονόμους Ald.—Post hoc vocabulum edd. antiquæ præter Rob. puncto

distinguunt, quod primus recte sustulit editor Glasg., sed idem commate puncti loco posito ἀρχαῖς τε πολισσονόμοις dedit, quod jungatur cum ἐπ' ἐλευθερίᾳ. Secuti eum sunt Herm. obs. critt. p. 123., Schütz. et Both., sed nihil mutandum est, si comma post πολισσονόμους deletum post ἔξει ponitur, τε enim post participium nonnunquam inferri, vidimus ad Agam. 97.

852. πάτρων Ald. πατρῶων Turn., quod fortasse verum est, correctum a librario, qui πατρῶος mediam corripere ignorans metrum laborare putabat.

853. τοιάνδε πάλιν cod. Rob. τοίαν δὲ πάλιν Ald. πάλην primus Rob. ex conjectura.—μόνος omittunt Guelph. Ald. Turn., in Turn. præterea legitur ὦν ἔρ ἐφεδρος.

854. θείοις vulg. θεῖος Turn., quod recte receperunt omnes.

855. νίκην Ald. Turn.

- πῶς ἔχει; πῶς κέκρανται δόμοις;
 ἀποσταθῶμεν πράγματος τελουμένου
 860 ὅπως δοκῶμεν τῶνδ' ἀναίτιαι κακῶν 865
 εἶναι. μάχης γὰρ δὴ κεκύρωται τέλος.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

- οἴμοι πανοίοι δεσπότου τελουμένου,
 οἴμοι μάλ' αὖθις ἐν τρίτοις προσθέγμασιν.
 Αἴγισθος οὐκ ἔτ' ἐστίν. ἀλλ' ἀνοίξατε.
 865 ὅπως τάχιστα, καὶ γυναικείας πύλας 870
 μογλοῖς χαλᾶτε· καὶ μάλ' ἡβῶντος δὲ δεῖ,
 οὐχ ὥς δ' ἀρῆξαι διαπεπραγμένῳ· τί γάρ;
 ἰού, ἰού. κωφοῖς αὐτῶ, καὶ καθεύδουσιν μάτην
 ἄκρυντα βάλλω, ποῖ Κλυταιμνήστρα; τί δεῖ;
 870 ἔοικε νῦν αὐτῆς ἐπὶ ξυροῦ πέλας 875
 αὐχὴν πεσεῖσθαι πρὸς δίκην πεπληγμένης.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

τί δ' ἐστὶ χρεῖμα; τίνα βοὴν ἴστης δόμοις;

ΟΙΚΕΤΗΣ.

τὸν ζῶντα καίνειν τοὺς τεθνηκότας λέγω.

858. κίκαρται Ald. Turn. κικράρεται Rob.

859. ἀποσταθῶ μὲν Guelph. Ald.

862. πᾶν οἴμοι Ald. Turn. Vict. Canter. πᾶν οἴμοι Rob. πανοί μοι Glasg. πανοίοι Pors. Advers. p. 140. Schütz. Both. Schwenk.

865. γυναικείους Med. Rob. Turn. γυναικίους Ald. γυναικείας Guelph. γυναικείας Vict. Glasg. et rell., sed plurimorum librorum lectionem prætulī, v. Elmsl. ad Heracl. 245.

867. ὥς? Glasg. male, neque Hermannī emendatione opus est, qui de metr. Pind. p. 241. legit: οὐχ ὥς δ' ἀρῆξαι ne sic quidem ille opem ferat, neque Döderlinii explicatione, qui in spec. Soph. p. 89. ἔξιςτι subaudiendum putat. Servo auxilium frustra invocari,

quum res jam acta sit, in mentem venit, quare addit: non tamen, ut auxilium ferat.—διαπεπραγμένῳ Ald. Rob., forsitan recte: quum jam actum sit.

866. αὐτῶ Aldin. αὐτῶ cod. Rob., qui ex conj. αὐτῶ dedit.—καθεύδουσι Ald. Turn.

869. ποῖ vult Elmsl. in Mus. Crit. Cantabr. p. 287., sed vid. Seidler. ad Iph. T. 348. Eurip. Herc. fur. 74. ποῖ πατὴρ ἄπεισι γῆς;—Κλυταιμνήστρας Guelph. Ald.

870. ξύρον Guelph. Ald.

871. ἀρχὴν Ald. ἀρχη Turn.—πεπληγμένος Guelph. Ald. Rob.

873. λέγω Turn. Vict. Glasg., sed unice verum λέγω, quod habent Med. Guelph. Ald. Rob., et receperunt Schütz. Both. Schwenk.

ΚΑΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

- οἱ ἐγώ. *ξυνῆκα τοῦπος ἐξ αἰνιγμάτων.*
 875 δόλοις ὀλούμεθ', ὥςπερ οὖν ἐκτεínaμεν. 880
δοίη τις ἀνδροκμήτα πέλεκυν ὡς τάχος·
εἰδῶμεν, ἢ νικῶμεν, ἢ νικώμεθα.
ἐνταῦθα γὰρ δὴ τοῦδ' ἀφικόμην κακοῦ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

σὲ καὶ ματεύω· τῶδε δ' ἀρκούντως ἔχει.

ΚΑΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

- 880 οἱ ἐγώ. *τέθνηκας φίλτατ', Αἰγίσθου βία.* 885

ΟΡΕΣΤΗΣ.

φιλεῖς τὸν ἄνδρα; τοίγαρ ἐν ταυτῷ τάφῳ
κείσῃ. θανόντα δ' οὔτι μὴ προδῶς ποτέ.

ΚΑΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

- ἐπίσχεες, ὦ παῖ, τόνδε δ' αἰδεσαι, τέκνον,*
μαστὸν, πρὸς ᾧ σὺ πολλὰ δὴ βρίζων ἄμα,
 885 οὕλοισιν ἐξήμελξας εὐτραφὲς γάλα. 890

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Πυλάδῃ, τί δρᾶσω; μητέρ' αἰδεσθῶ κτανεῖν;

ΠΥΛΑΔΗΣ.

ποῦ δὴ τὰ λοιπὰ Λοξίουμαντεύματα
τὰ πυθόχρηστα, πιστὰ δ' εὐορκώματα;
ἅπαντας ἐχθροὺς τῶν θεῶν ἡγοῦ πλέον.

874. οἱ ἐγὼ Guelph. οἱ ἐγὼ Ald. οἱ ἐγὼ Rob. οἱ ἐγὼ Turn. Vict., quod retinui ut v. 680., recentiores οἱ ἐγώ.

875. ὥςπερ οὖς Pors. Advers. p. 140., sed vid. v. 94.

876. ἀνδρόκμητα vulg., quod recte correxit Stanl.

877. ἢ νικῶμεν Med. Guelph. Ald. Rob. εἰ νικῶμεν Turn. Vict., quod recentiores receperunt omnes, sed optimorum librorum lectionem revocavi secundum ea, quæ ad v. 745. disputata sunt.

879. μαντεύω Rob.—ἔχει Ald.

880. οἱ ἐγὼ libri omnes, ut v. 874.—De φίλτατε βία vid. Ehnsl. ad Eur. Bacch. 1306. ad Soph. Œd. T. 1167.

881. ταῦτῳ τῷ τάφῳ Rob.

882. κείσῃ Glasg. Schütz. et rell. invitis libris.

883. δέσσειαι Med. Guelph. Ald. cod. Rob., qui ex conjectura δ' αἰδεσαι, et sic Turn. Vict. αἰδεσαι Schütz. male.

884. πρὸς ᾧ πολλὰ Guelph. πρὸς ᾧ πολλὰ Ald. πρὸς ᾧ καὶ πολλὰ Turn.

885. οὕλοισιν Ald.

886. ματίρ Ald.

887. ποῦ δὲ τὰ Guelph. Ald. Rob. τοῦ δῆτα Turn. Schütz. ποῦ δαὶ τὰ Vict. Canter. Both., sed unice verum ποῦ δὲ τὰ, quod habent Glasg. Schwenk. probante Herm. ad Vig. p. 848.

889. ἅπαντες Rob.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

- 890 κρείνω σὲ νικᾶν, καὶ πασαινεῖς μοὶ καλῶς. 895
 ἔπου, πρὸς αὐτὸν τόνδε σε σφάξαι θέλω.
 καὶ ζῶντα γὰρ νιν κρείσσον' ἡγήσω πατρός·
 τούτῳ θανοῦσα ξυγκάθευδ'· ἐπεὶ φιλεῖς
 τὸν ἄνδρα τοῦτον, ὃν δ' ἐχρῆν φιλεῖν, στυγεῖς.

ΚΑΤΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

- 895 ἐγώ σ' ἔθρεψα, νῦν δὲ γηράναι θέλω. 900

ΟΡΕΣΤΗΣ.

πατρικτονοῦσα γὰρ ξυνοικήσεις ἐμοί;

ΚΑΤΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ἡ μοῖρα τούτων, ᾧ τέκνον, παραιτία.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

καὶ τόνδε τοίνυν μοῖρ' ἐπόρσυνεν μόρον.

ΚΑΤΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

οὐδὲν σεβίζῃ γενεθλίου ἀγὰς, τέκνον;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

- 900 τεκοῦσα γὰρ μ' ἐρρίψας ἐς τὸ δυστυχές. 905

ΚΑΤΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

οὗτοι σ' ἀπὲρρίψ' εἰς δόμους δορυξένους.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

διχῶς ἐπράθην, ἂν ἐλευθέρου πατρός.

ΚΑΤΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ποῦ δῆθ' ὁ τιμὸς, ὅντιν' ἀντεδεξάμην;

890. παραινεῖσμον Ald.—De versus forma vid. Hermann. El. metr. p. 115.

892. κρείσσ' ἡγήσω Aldin. κρείσσον ἡγήσω Rob.

893. συγκάθευδε Rob.

895. ζῶν δὲ ex Stanl. emendatione Schütz. Both., quæ elegans quidem, sed non necessaria est: alui te, nunc autem cam a te mercedem posco, ut scencere me sinas.

896. πατρικτονοῦσα Ald.

897. παρ' αἰτία Guelph.

898. ἐπόρσυνε Turn.

899. σεβίζει Glasg. Schütz, et rell. inuitis libris.

900. γὰρ omittit Ald., ubi mox ἐπὶ pro ἐς τό.

901. Post οὔτοι comma habet Rob.—ἐς Rob. Vict.—In fine versus interruption orationis signum posuit Schütz, quod non necessarium est, nec magis opus interrogationis nota, quam addidit Glasg. Sensus est: profecto non extrusi te in hospitis domum, sed misi.

902. αἰσχρῶς Heath. ἀδίκως Both. sine causa.

903. ὅτιμος Guelph. Ald. Rob. ἄτιμος Turn. et var. lect. ap. Steph. ὁ τῆμος Cant.—ἀντεδεξάμην Ald.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

αἰσχύνομαί σοι τοῦτ' ὀνειδίσαι σαφῶς.

ΚΑΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

905 μὴ, ἀλλ' εἴφ' ὁμοίως καὶ πατὴρ τοῦ σοῦ μά-
τας. 910

ΟΡΕΣΤΗΣ.

μὴ "λεγχῇ τὸν πονοῦντ' ἔσω καθημένῃ.

ΚΑΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ἄλγος γυναιξὶν ἀνδρὸς εἴργεσθαι, τέκνον.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

τρέφει δέ γ' ἀνδρὸς μόχθος ἡμένας ἔσω.

ΚΑΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

πτενεῖν ἔοικας, ᾧ τέκνον, τὴν μητέρα.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

910 σύ τοι σεαυτὴν, οὐκ ἐγὰρ, καταπτενεῖς. 915

ΚΑΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ὄρα, φύλαξαι μητρὸς ἐγκότους κύνας.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

τὰς τοῦ πατρὸς δὲ πῶς φύγα, παρεῖς τάδε;

ΚΑΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ἔοικα θρηνεῖν ζῶσα πρὸς τύμβον μάτην.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

πατὴρ γὰρ αἶσα τόνδε σοῦρίζει μόρον.

ΚΑΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

915 οἱ γὰρ τεκοῦσα τόνδ' ὄφιν ἐθρεψάμην. 920

904. σου Ald. Rob. Turn.

905. μὴ, ἀλλ' Ald. Rob. Turn. Vict., quod retinui; recentiores μὴ, ἀλλ' 908. δ' ἔγ' Ald.

911. φυλάξω Guelph. Aldin. Turn. —Similiter Eurip. Iph. T. 67. ὄρα, φυλάσσω, μὴ τις ἐν στίβῳ βροτῶν, ubi male Elmsl. in Mus. Crit. Cantabr. vi. p. 275. φυλάσσων reponi vult.—ἐγκό-
τους κύνας Furias, ut v. 1050. cf. Erfurdt. ad Soph. (Ed. R. 392. ed. min.

912. πατὴρ δὲ Rob. —παρειστάδε Ald.

913. τύμβου Ald.

914. τόνδε σ' ὀρίζει vulg. contra me-
trum, quare Schütz. Arnaldum secutus

dedit τόνδ' ὀρίζει σοι, Herm. obs. crit. p. 124. proposuit τόνδ' ἐπουρίζει, quod recepit Both., sed librorum omnium lectio ducit ad τόνδε σοῦρίζει, ex σοὶ ὀρίζει contractum, nam dativum postulat sensus, ut Eur. Iph. Taur. 949. ἥνπερ ἡμῖν ᾤρισεν σωτηρίαν. Illud σοῦρίζει reponendum esse vidit Elmsl. ad Eur. Med. 57., qui recte confert σοῦπισθεν ex Aristophan. Thesm. 165.—μόνον Rob.

915. οἱ ἐγὼ Guelph. Ald. Turn. Vict. οἱ ἐγὼ Rob. οἱ γὰρ recentiores ut v. 874. et 880.—ὄφιν γ' ἐθρεψάμην Pauw. Both. Schwenk. ἐθρεψάμην ὄφιν Pors. Advers. p. 140. et ex Jacobsii emendatione Schütz., ignorantes ὄφιν

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἡ κάρτα μάντις οὐ'ξ ὀνειράτων φόβος.

ΚΑΤΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

* * * * *

ΟΡΕΣΤΗΣ.

κάνες γ' ὃν οὐ χρῆν, καὶ τὸ μὴ χρεῶν πάθε.

ΧΟΡΟΣ.

στένωμεν οὖν καὶ τῶνδε συμφορὰν διπλῆν.

- 920 ἐπεὶ δὲ πολλῶν αἰμάτων ἐπήκρισε
τλήμων Ὀρέστης, τοῦθ' ὅμως αἰρούμεθα, 925
ὀφθαλμὸν οἴκων μὴ πανώλεθρον πεσεῖν.
ἔμολε μὲν δίκᾳ Πριαμίδαις χροῖον, στρ. α.
βαρύδικος ποινά.
925 ἔμολε δ' ἐς δόμον τὸν Ἀγαμέμνωνος
διπλοῦς λέαν, διπλοῦς Ἄρης. 930
ἔλαχε δ' ἐς τὸ πᾶν

postremam longam habere, v. ad Prom. 1086.

916. Hic versus vulgo cum præcedente junctus Clytæmnestræ tribuitur, turbato stichomythiæ ordine, quod silentio prætermiserunt editores; sed rectissime Orestis nomen præfixum habent Rob. Turn. Vict., cui eum convenire sensus etiam docet, collatis v. 535. et sqq. Post hunc versum autem unum excidisse, Clytæmnestræ tribuendum, vel ex eo perspicuum est, quod sequentia Orestis verba non habent, quo referantur, et inepta forent, si, quæ nunc præcedunt, Clytæmnestræ essent, nec quidquam intercederet. Sed quum versus exciderit, factum est, ut versum 917. Clytæmnestræ tribuerent Rob. Turn. Vict.

917. καὶ ἐς Ald. Turn.—In augmento omisso offenderunt interpretes, quare ἔκτανες γ' ὃν dederunt Heath. Glasg. Schütz. Schwenk., sed neque anapæstum illum ferendum, neque augmentum hic recte abesse puto, quare verum mihi vidisse videtur Pauw., qui emendavit καὶ οὐ' ὃν οὐ χρῆν, quod recipit Both. Nam illud γ' profecto nihil

aliud est nisi metri fulcrum, a librariis additum. Quia autem augmentum in libris omnibus deest, Pauwiana ratio mihi magis etiam placet, quam quæ Herm. præf. ad Eur. Bacch. p. xx. proponit: ἔκτανες τὸν αὐτ' ἔκτανες ὃν οὐ χρῆν. Sed certius de hac re judicari posset, nisi versus, ad quem hic refertur, excidisset.

919. στένω μὲν Guelph. Ald. Rob. —τῶνδε Guelph. Ald.

920. ἐπήκρυσιν Guelph. Rob.

921. ὁμῶς ἀρώμεθα Herm. obs. critt. pag. 125. et Both., male hujusmodi enim preces carmen, quod sequitur, non continet.

924. καρῦδικος Guelph. Ald. Rob. καρῖδικος Turn.—Seidl. de vers. dochm. p. 88. seqq., qui sequentem dochmium cum hoc in unum versum conjunxit, hiatum post ποινά excusatione egere putavit, qua non opus esse, quum post ποινά systematis primi finis sit, docuerunt Böckh. in vol. ii. Pindari p. 322. et Herm. El. metr. p. 250.

925. εἰς Guelph.

927. ἔλακε δ' ἐς τὸ πᾶν vulg. ἔλακε δ' ἐπὶ τὸ πᾶν Ald. ἔλακε δὲ τὸ πᾶν Turn.,

- ὁ πυθοχρήστας φυγάς.
 θεόθεν εὖ φραδαῖσιν ὠρμημένος.
 930 ἐπολολυζάτω δεσποσύνων δόμων,
 ἀναφυγάς κακῶν, καὶ κτεάνων τριβὰς, 935
 ὑπὸ δυοῖν μιστόροιν,
 δυεοίμου τύχας.
 ἔμολε δ' ᾧ μέλει κρυπταδίου μάχας ἀντ. α'.
 935 δολιόφρων ποινά.
 ἔθιγε δ' ἐν μάχα χερρὸς ἐτήτυμος 940
 Διὸς κόρα, Δίκαν δέ νιν
 προσαγορεύομεν
 βροτοί, τυχόντες καλῶς,
 940 ὀλέθριον πνέουσ' ἐν ἐχθροῖς πότον· 945
 τάπερ ὁ Λοξίας ὁ Παρνάσσιος,

quod quum sensu careret, ex Scholiastæ explicatione Pauw. emendavit ἔλασε δ' ἐς τὸ πᾶν, quod receperunt Schütz. Seidler. Böckh. Schützio autem verius videtur ἔλαχε δὴ τὸ πᾶν, et profecto ἔλαχε facillima est mutatio, horum enim verborum frequentissima est confusio, ut v. 35. 38., sed ἐς τὸ πᾶν non est mutandum, quod ita dictum est, ut v. 673., ad quem vid. quæ monita sunt. ἔλαχε δ' ἐς τὸ πᾶν habet etiam Herm. l. c.

929. θεύθεν δ' εὐφραδαῖσιν Med. θεύθεν ἰφραδαῖσιν Ald. εἰόθεν ἀφραδαῖσιν Rob. εἰόθεν εὐφραδαῖσιν var. lect. ap. Steph. εἰόθεν δὲ φραδαῖσιν Turn. Vict. Glasg. Schütz. εἰόθεν ἐν φραδαῖσιν Glasg. 2., sed θεόθεν εὖ φραδαῖσιν unice verum esse, librorum auctoritas, metrum et sensus docent, et sic Seidler. Böckh. Herm.—ὠρμυμένος Ald.

930. ἐπολολυζάτω vulgo ad Orestem refertur, quod quum displiceret Seidler, ἐπολολυζάτ', ᾧ, δ. emendavit: potest etiam τις subaudiri, quod voluit Schwenk.

931. περιβᾶς Schütz. et Both. auctore Hermannō obs. critt. p. 126., quod fere necessarium videtur.

932. ὑπὸ καὶ Herm. Schütz. metri causa, quod incertum est —δοῖν Med.

— μισιστόροιν Guelph. Ald. Rob. Turn.

936. δὲ μάλα Ald. Turn. δὲ μάχα Rob. Vict. contra metrum. δ' ἐν μάχα Pauw. Schütz. Both. Schwenk. Seidl. Böckh. Herm. recte, quod quum scriptum esset δ' ἐμμάχα transiit in δὲ μάχα, quemadmodum v. 1046. pro ἂν μείναιμι Med. habet ἀμμείναιμι, Guelph. Ald. ἀμείναιμι.—ἐτήτυμος Ald.

937. Διὸς κόρα Med. Guelph. Ald. Διὸς κόρας Rob. Διὸς κόρα Turn. Vict., sed illud verum esse, metrum docet.

940. ὀλέθριον Ald.—πνέουσα ἐν Rob. πνέουσ' ἐστ' Schütz. Both. Seidl. Böckh. Herm., sed ἐν retineri posse, docet Lo-beck, ad Soph. Aj. 1300.

941. Postrema hæc carminis pars corruptissima est, et neque metra strophicis respondent, neque sensus ullus extricari potest. Herm. obs. critt. p. 127. hæc sic refinxit:

τάνπερ ὁ Λοξίας, ὁ Παρνάσσιος,
 μέγαν ἔχων μυχὸν χθονός, ἐπαξίως
 δόλια βλαπτομέναν χρο-
 σθεῖσαν ἐποίησται.

Schützius dedit:

τᾶπερ ὁ Λοξίας μέγαν ἔχων μυχὸν
 χθονός ἐπ' ἡμφάλῳ πρὸς δολίαν δολίῳ

- μέγαν ἔχων μυχὸν χθονὸς * * *
- * * * *
- * * *
- 945 * * * * * στρ. β'.
- * * * *
- * * * *
- * * * *
- * * * *
- * * * ἐπ' ὄχθει ἄξεν
- 950 ἀδόλως δολίας
βλαπτομένην χροισθεῖσαν ἐποίχεται.
κρατεῖται πῶς τὸ θεῖον παρὰ τὸ μὴ 950
ὑπουργεῖν κακοῖς.
ἄξιον δ' οὐρανοῦχον ἀρχὰν σέβειν.
955 πάρα τὸ φῶς ἰδεῖν.

ἄξει βλαπτομένην χροισθεῖσαν γ' ἐποίχεται.

Sed neuter effecit, quod voluit, ut versus strophicis responderent. Bothius scripsit:

τάνπερ ὁ Δολίας ὁ Παρνασίος,
μέγαν ἔχων ὄχθον, βλαπτομένην, δόλων
ἄξιους δόλους χροισθεῖσαν ἐποίχεται.

Sed errant in eo omnes, quod v. 942. cum sequentibus conjunxerunt, quæ nullo pacto coherere posse, sensus docet. Hoc primus animadvertit Herm. apud Blümner. über die Idee des Schicksals p. 63., qui simul sagaciter observavit, verba παρὰ τὸ φῶς ἰδεῖν, quæ in sequentibus bis occurrunt, certissimum esse signum strophæ et antistrophæ, quæ his verbis finiantur. Hinc sequitur, a v. 942. magnam incipere lacunam, quæ et antistrophæ primæ finem et strophæ secundæ initium absorpsit. In lacunæ fine remanserunt verba corruptissima ἐπ' ὄχθει ἄξεν ἀδόλως δολίας, quæ felicissime Hermannus ita emendavit:

..... ἐπ' ἐχθροῦσιν

δόλοισιν δολία

βλαπτομένην χροισθεῖσαν ἐποίχεται.

949. ἄξεν' Glasg.

950. δολίας Ald. Rob. Turn. δολίαν Vict. Glasg.

951. ἐν χρονοῖς θεῖσαν vulg., quod tam feliciter in χροισθεῖσαν mutasse mihi videtur Hermannus, ut ejus emendationem recipere non dubitaverim.

952. Hinc vulgo epodus incipit, quam in stropham et antistropham dividere frustra conati sunt Herm. obs. critt. p. 130. s. et Bothius — Ut versus antistrophico responderet, Herm. ap. Blümner. corrigit: κρατεῖται δὲ πῶς (vel δ' ἔπος) τὸ θεῖον παρὰ τὸ μ', quod admodum incertum est, præsertim quum præcedentium sensus non satis perspicuus sit. Aliud quid legisse videtur Schol., qui explicat: συμβάλλεται οὖν τὸ θεῖον τοῖς μὴ ὑπουργοῦσι τοῖς κακοῖς. — κρατεῖ δὲ vult Elmsl. ad Eur. Med. 50.

954. Metrum aut ἄξιον οὐρ. aut ἄξια δ' οὐρ. postulat, quod dedit Hermannus.

955. παρὰ vulg. Glasg., quod recte correxerunt Pauw. Heath. Schütz. Herm. — τε φῶς Guelph. Ald. Rob. — ἰδεῖν Rob.

- μέγα τ' ἀφρέθην ψάλιον οἴκων. ἀντ. β'.
 ἀνάγε μὰν, δόμοι, πολὺν ἄγαν χρόνον 955
 χαμαιπετεῖς ἐκείσθ' αἰεί.
 τάχα δὲ παντελὴς χρόνος ἀμείψεται
 960 πρὸ θυρα δωμάτων, ὅταν ἀφ' ἐστίας
 μῦσος πᾶν ἐλάσῃ
 καθαρμοῖσιν ἀτὰν ἐλατηρίοις. 960
 τύχα δ' εὐπροσωποκοίτα τὸ πᾶν
 ἰδεῖν [ἀκοῦσαι] θρεομένοις
 965 μέτοικοι δόμων πεσσοῦνται πάλιν.
 πάρεα τὸ φῶς ἰδεῖν.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

- ἴδεσθε χάρας τὴν διπλὴν τυραννίδα, 965
 πατροκτόνους τε δωμάτων πορθήτορας.
 σεμνοὶ μὲν ἦσαν, ἐν θρόνοις τόθ' ἤμενοι,
 970 φίλοι τε καὶ νῦν, ὥς ἐπεικάσαι πάθῃ

· 956. μέγα τ' vulg., sed sensus et metrum docent μέγα τ' scribendum esse, quod Glasg. et Herm. reposuerunt: magno adium freno liberatus sum. Inepte et audacter Schütz. hunc locum ita refinxit: μέγας ἀφαιριθεὶς ἄλλιος οἴκων ἀνάγεται δόμοις, πολὺν ἄγαν χρόνον χαμαιπετὴς ἐκείτ' αἰεί. Hunc fere sequitur Bothius.

957. 8. ἀνὰ γιγὰν Turn.—δόμοις vulg.—πολλὴν Ald. πλὴν Rob.—χαμαιπετῆς κείσθαι Med. Ald. Rob. χαμαιπετῆς κείσθαι Guelph. χαμαιπετῆς κείσθαι Turn. Vict. Glasg. Schützi emendatio supra allata est; Elmsl. ad Eur. Med. 50. corrigit: ἀναγ' ἐμὰν δόμοις (πολὺν ἄγαν χρόνον χαμαιπετῆς ἐκείσθ' ἰάν. Sed in optimorum librorum lectione χαμαιπετῆς κείσθαι perspicue latet χαμαιπετῆς ἐκείσθαι hinc δόμοις in δόμοις recte mutavit Hermannus: exsurgite, aedes, satis diu humi prostratae jacuistis.

959. δι omittunt Glasg. Schütz. Both., quamquam ad metrum necessarium est.—χρόνος omittit Schütz., in

χαρὸς mutat Elmsl. l. c., sed sensum bonum præbet et a Schol. quoque agnoscitur.

960. ὅτ' ἂν Ald. Rob.—ἀμφ' ἐστίας Med.

961. μῦσος vulg., quod in μῦσος recte mutarunt Glasg. Herm.—ἐλάσει Med.

962. καθαρμοῖς ἀτὰν ἐλατήριον vulg., quod metro et sensu viam monstrante ita, ut in textu dedi, emendavit Hermannus. ἀτὰν ἐλατηρίοις habet jam Schütz.

963. sqq. τύχα δ' εὐπροσώπῳ κοίτα τὸ πᾶν ἰδεῖν, ἀκοῦσαι θρεομένοις, μετοικοῶν πεσσοῦνται πάλιν vulg. τύχει Guelph.—μὲτ' οἰκοδόμων Ald. Turn. Hæc male ita tentavit Schützius: τύχαι δ' εὐπροσώπῳ κοίτα τὸ πᾶν ἰδεῖν ἀκοῦσαι θρεομένοις δόμων μετοίκους π. π. Hermannus et sensus et metri causa felicissime ita emendavit, ut supra exhibui. ἀκοῦσαι procul dubio spurium est, sed quod idem proponit θρεομένοις, id non omnino necessarium videtur.

966. παρὰ vulg., ut v. 955.

- πάρεστιν, ὅρκος τ' ἐμμένει πιστάμασιν.
 ξυνώμοσαν μὲν θάνατον ἀθλίως πατρὶ, 970
 καὶ ξυνθανεῖσθαι· καὶ τὰδ' εὐόρκως ἔχει.
 ἴδεσθε δ' αὖτε, τῶνδ' ἐπήκοοι κακῶν,
 975 τὸ μηχανήμα, δεσμὸν ἀθλίῳ πατρὶ,
 πέδας τε χειροῖν καὶ ποδοῖν ξυναρσίδα.
 ἐκτείνειτ' αὐτόν, καὶ κύκλῳ παρασταδὸν 975
 στέγαστρον ἀνδρὸς δεῖξαθ', ὥς ἴδῃ πατὴρ,
 οὐχ οὐμὸς, ἀλλ' ὁ πάντ' ἐποπτεύων τὰδε
 980 ἥλιος, ἀναγνα μητρὸς ἔργα τῆς ἐμῆς.
 ὥς ἂν παρῇ μοι μάρτυς ἐν δίκῃ ποτέ,
 ὥς τόνδ' ἐγὼ μετῆλθον ἐνδίκῃς μόρον 980
 τὸν μητρός· Αἰγίσθου γὰρ οὐ ψέγω μόρον·
 ἔχει γὰρ, αἰσχυντῆρος ὥς νόμου, δίκην·
 985 ἥτις δ' ἐπ' ἀνδρὶ τοῦτ' ἐμήσατο στύγος,
 ἐξ οὗ τέκνων ἦνεγχ' ὑπὸ ζώνην βάρους,

971. πιστάμασιν Guelph. Ald. Rob., quod pro vulgato πιστάμασι recepi.

972. In ἀθλίως nescio qua de causa offendit Schütz.

973. ξὺν θανεῖσθαι Ald.—ταδὲ ὅρκους Ald.

976. χειροῖν vulg., sed χειροῖν Ald. χειροὶ Turn., quod fortasse verum est, facilius certe illud quam hoc a librario proficisci potuit.—ξυναρσίδα Guelph.

977. ἐκτείν' Rob.

978. ἀνδρῶν vulg., quod frustra ita explicare conantur Abresch. et Schütz., ut cum κύκλῳ jungant, cui et ordo verborum repugnat et sensus sequentium; verum igitur ἀνδρὸς, quod habent Med. Rob., et ex conjectura reposuit Both. δεῖξαθ' Rob.—ἴδοι vulg. ἴδῃ Med. Rob., quod recte recepit Schütz.

979. οὐμὸς Ald. ὑμὸς Rob.

980. ματρός Ald. Turn.

983. λέγω vulgo, sed ψέγω Med. Ald. Rob., quam optimorum librorum lectionem, quæ unde fluxerit, si non vera est, intelligi non potest, a nemine adhuc receptam esse miror, quum apertissima sit. Nam quod Soli indusium

illud monstrandum esse putat, ut testetur ille, matris eadem juste a se perpetrata esse, eo ipso declarat, videri sibi inesse aliquid matris cædi, quod reprehendi posset, nisi tantum flagitium præcessisset; apte igitur dicit: *matris tantum eadem juste commissam esse, testetur sol, Ægisthi enim eadem nullo pacto reprehendere possum, ejus nunquam me pœnitēbit.* Non dubitavi igitur, ψέγω recipere.

984. αἰσχυντῆρος ὥς νόμου δίκην vulg. ὥς omittit Rob. αἰσχυντῆρος, ὥς νόμος, δίκην conjecit Canter., quod receperunt omnes. (Nam quod idem antea conjecerat, ἐκνόμου, nemini probatum est nisi Valckenario ad Eur. Phœn. 854.) Sed vel accentus in ὥς de vera lectione admonere editores poterat. Sensus est: *pœnas dedit, quæ ei conveniunt, ut qui legem violavit.* Genitivus autem αἰσχυντῆρος ex confusione duarum constructionum natus videtur, quum enim dici posset ἔχει δίκην ὥς αἰσχυντῆρος, vel ἔχει δίκην αἰσχυντῆρος, utrumque conjunxit poeta.

986. ἐκ σοῦ pro ἐξ οὗ Guelph. Ald.

- φίλον τέως, νῦν δ' ἐχέθρον, ὡς φαίνει, κακόν, 985
τί σοι δοκεῖ; μύραινά γ' εἴτ' ἐχιδν' ἔφυ
σήπειν θίγουσ' ἂν ἄλλον, οὐ δεδηγμένον,
990 τόλμης ἑκατι καδίκου φρονήματος.
τί νιν προσεῖπω, καὶν τύχῳ μάλ' εὐστομῶν;
ἄγρευμα θηρὸς, ἢ νεκροῦ ποδένδυτον 990
δροίτης κατασκήνωμα; δίκτυον μὲν οὖν,
ἄρκυν δ' ἂν εἴποις καὶ ποδιστῆρας πέπλους.
995 τοιοῦτον ἂν κτήσαιο φιλήτης ἀνὴρ
ξένων ἀπαιόλημα, κἀργυροστερῇ
βίον νομίζων· τῷ δέ τ' ἂν δολώματι 995
πολλοὺς ἀναιρῶν, πολλὰ θερμαῖνοι φρενί.
τοιάδε μοι ξυνοικος ἐν δόμοισι μὴ
1000 γένοιτ'· ὀλοίμην πρόσθεν ἐκ θεῶν ἅπαις.
- ΧΟΡΟΣ.
- αἰ, αἰ, αἰ, αἰ μελέων ἔργων·
στυγερῶ θανάτῳ διεπράχθης. 1000

Turn. et cod. Rob.—τέκνω νῦν ἔχει cod. Rob., pro quo Rob. ex conj. τέκνων ἡνέκη et sic etiam Ald. τέκνων ἡνέκη Guelph. τέκνων ἡνεκέ Turn.

987. Post κακόν vulg. sensus detrimento punctum ponitur, quod tollendum esse viderunt Heath. et Herm. obs. critt. p. 133.

988. γ' ἢ ἐχιδν' vulg. cum hiatu non tolerando. τ' ἢ τ' ἐχιδν' Rob. hinc γ' ἢ τ' ἐχιδν' Pauw. Abresch. Schütz. Both., quod nihil est. γ' εἴτ' ἐχιδν' recte correxit Herm. l. c. et exemplis adstruxit ad Viger. p. 834.

989. Infinitivus σήπειν unde pendeat, non viderunt viri docti, quare Hermannus conjecit οὐ σοι δοκεῖ, μύραινα γ' εἴτ' ἐχιδν' ἔφυ, σήπειν θίγουσ' ἂν. Schütz. autem reliquis non mutatis σήποι dedit, sed σήπειν ab ἔφυ pendet, quare nihil mutandum.—θίγουσιν Guelph. Ald.

990. καδίκου Ald. Rob.

991. καὶ pro καὶν Glasg. male. cf. Herm. ad Soph. El. 756.

993. δροίτης Rob. Vict. Cant. δροίτης

Ald. δροίτης Guelph. Turn., quod propter librorum auctoritatem cum Glasg. Schutz. Both. Schwenk. recepi, quum utrumque dici testentur grammatici.—κατασκήνωμα Guelph. Ald. Hic vulgo commate interpungitur, sed interrogationis notam ponendam esse perspicuum est.—In fine versus vulgo punctum ponitur, sed comma sensus requirit.

994. ἄρην Rob.—ποδιστῆρας Ald.—Hunc versum spurium judicat Schütz. et eiecit Both. inepte.

995. τοιοῦτό μ' ἂν Ald. τοιοῦτο μὲν Rob. τοιοῦτο γ' ἂν Schütz.—φιλήτης Schütz. sine libris et sine causa.—ἀρετῇ Rob.

997. νομίζω Guelph. Ald. νομίζοι Rob.—τάνδολάματι Rob.

998. θερμαίνει Ald.—φρένα suspicatur Lobeck. ad Ap. p. 302. sine causa.

999. τοιάδ' ἐμοί Guelph. Rob.

1000. πρὸςθ' Guelph. Ald. Rob.

1001. αἰ, αἰ vulg., sed iterandum esse, docet metrum.

1002. χεπράχθης Ald.

αἰ, αἰ, αἰ, αἰ,
μῖνοντι δὲ καὶ πάθος ἀνθεῖ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

- 1005 ἔδρασεν ἢ οὐκ ἔδρασε· μαρτυρεῖ δέ μοι
φάρος τόδ', ὥς ἔβαψεν Αἰγίσθου ξίφος.
φόνου δὲ κηκὶς ξὺν χρόνῳ ξυμβάλλεται,
πολλὰς βαφὰς φθείρουσα τοῦ ποικίλματος. 1005
νῦν αὐτὸν αἰνῶ, νῦν ἀποιμάζω παρὸν,
1010 πατροκτόνον θ' ὕφασμα προσφάνων τόδε.
ἀλγῶ μὲν ἔργα καὶ πάθος, γένος τε πᾶν,
ἄζηλα νίκης τῆςδ' ἔχων μιάσματα.

ΧΟΡΟΣ.

- οὔτις μερόπων ἀσινῇ βίοντι 1010
διὰ πάντ' ἄτιμος ἀμείψεται·
1015 * * * ες,
μόχθος δ' ὁ μὲν αὐτίχ', ὁ δ' ἥξει.

1003. $\ddot{\epsilon}\ddot{\epsilon}$ vulg., sed neque hic metrum dubitare sinit. Hunc versum totum omisit Both., quo facto paræmiacus paræmiacus sequitur.

1004. δράσαντι Schütz. pro μῖνοντι, male; μῖνοντι est ei, qui in vita remanet.

1005. Quæ sequuntur, vulgo Choro continuantur, sed Oresti tribuenda esse recte viderunt Heath. et Stanl., quos sequuntur Schütz. Both. Schwenk.—οὐκ ἔδρασεν Guelph. Ald. Rob.

1007. κικίς Med. Guelph. Ald.

1008. βαφὰς omittit Rob.

1009. αὐτὸν vulg. αὐτὸν scribendum esse, i. e. ἑμαυτὸν, vidit Herm. obs. critt. p. 135., quem secuti sunt Schütz. et Both. vid. ad v. 109.—παρὸν Rob.

1010. πρὸς φανῶν Ald.

1011. Hic versui Rob. Orestis nomen præfixit.

1012. νίκας vulg., quod recte mutant Schütz. Both. Schwenk.—ἔχω Guelph. Turn. ἐχομιάσματα Ald.

1013. Carmen, quod sequitur, corruptum et lacunosum esse, et sensus et

metrum docet. Satis audacter restituere conatus est Herm. obs. critt. p. 134. sq., quem sequitur Schütz., ita:

Οὔτις μερόπων ἀσινῇ βίοντι
διὰ πάντ' ἄτιμος
ἀμείψεται, ὃ σέκνον· ἐς μόχθον
δ' ὁ μὲν αὐτίχ', ὁ δ' ὕστερον ἥξει.

Sed emendandi viam illud monstrare potest, quod dubium non est, quin hi anapaesti respondeant illis, qui præcesse-
runt v. 1001. sqq. Hoc primus observavit Erfurdt. in Annal. Heidelb. 1809. p. 294., qui ita legendum suspicatur:

Οὔτις μερόπων ἀσινῇ βίοντι
διὰ πάντ' ἔντιμος ἀμείψει,
σέκνον· ἐς μόχθον δ'
ὁ μὲν αὐτίχ', ὁ δ' ὕστερον ἥξει.

Sed pro certo lectio sine codd. restitui non potest, quare satius duxi, librorum lectionem exhibere.

1015. Hic versum excidisse, docet v. 1003. Initium remansit in corrupto vocabulo ἀμείψεται, finis in ες.

1016. ἐς μόχθον vulg., sed μόχθος

ΟΡΕΣΤΗΣ.

- ἄλλος φανεῖ δῆτ', οὐ γὰρ οἶδ' ὅπη τελεῖ,
ὥσπερ ξὺν ἵπποις ἡνιοστρέφου δρόμου 1015
ἕξωτέρω. φέρουσι γὰρ νικώμενον
- 1020 φρένες δύσαρκτοι. πρὸς δὲ καρδίᾳ φόβος
αἰδεῖν ἔτοιμος ἦδ' ὑπορχεῖσθαι κάτω.
ἕως δ' ἔτ' ἔμφρων εἰμὶ, κηρύσσω φίλοις,
κτανεῖν τέ φημι μητέρ' οὐκ ἄνευ δίκης, 1020
πατροκτόνον μίασμα, καὶ θεῶν στύγος.
- 1025 καὶ φίλτρα τόλμης τῆςδε πλειστηρίζομαι
τὸν πυθόμαντιν Λοξίαν, χρήσαντ' ἐμοί,
πράξαντι μὲν ταῦτ', ἐκτὸς αἰτίας κακῆς
εἶναι, παρέντι δ' οὐκ ἐρῶ τὴν ζημίαν. 1025
τόξω γὰρ οὔτις πημάτων προσίξεται.
- 1030 καὶ νῦν ὁρᾷτέ μ', ὥς παρυσκευασμένος
ξὺν τῷδε θαλλῷ καὶ στέφει προσίξομαι
μεσόμφαλόν θ' ἰδρυμα, Λοξίου πέδον,
πυρός τε φέγγος ἄφθιτον κεκλημένον, 1030
φεύγων τόδ' αἶμα κοινόν, οὐδ' ἐφίστιον

Med., hinc perspicuum est, *es* ad verbum præcedentem pertinere, et *μόχθος* propter ipsum illud *es*, quod pro præpositione habebatur, in *μόχθον* mutatum esse.—*ῥῆεν* Rob. Vict. Glasg. *ῥῆε* Guelph. *εἴξει* Ald. *ῥῆε* Turn., quod sensus causa recepi.

1017. ἄλλος ἂν εἶδῃ τοῦτ' ἄρ' οἶδ' ὅπη τελεῖ Guelph. Ald. Rob. ἄλλος γ' ἂν εἶδῃ Turn. Vict. aperte ex correctione, sed receperunt Glasg. Schwenk. ἄλλος τὰδ' εἶδῃ Herm. ἄλλος τὸδ' εἶδῃ Schütz. sine sensu. Una littera, quæ post ἄλλος excidit, reliqua turbavit, quam egregia emendatione Erfurd. l. c. ita restituit: ἄλλος φανεῖ δῆτ', οὐ γὰρ οἶδ', quæ si cum librorum lectione ANEΛHTOTTAPOIA contuleris, litteram litteræ respondere invenies.—Pro οἶδ' Rob. οἶ δ'.

1018. Hic versus, ut vulgo legitur, et in textu eum exhibui, sensu caret; quare Schütz. ex Stanleii emendatione ἡνιοστρεφῶ dedit; Both. ἡνιοστρόφον scrip-

sit et cum Pauwio comma post ἕξωτέρω sustulit; sed γὰρ ita postpositum ferri non potest. Vitium in ἕξωτέρω latere videtur, cujus loco verbum desideratur; num forte ἕξωτέρῳ legendum, verbum non alibi obvium, sed ad analogiam verborum ὑστερεῖν, προτερεῖν et similium formatum? an ἕξω περιῶ?

1021. ἦ δ' Abresch. Schütz. Both.; præterea Schütz. καρδίᾳ κόπος—ὑπορχεῖσθαι φόβῳ dedit, quorum nihil est necessarium.—ὑπορχεῖσθαι Ald.

1023. Post *δίκης* vulgo puncto distinguitur, quod in comma mutandum esse, recte vidit Pauw., quocum faciunt Schütz. Both. Schwenk.

1026. *χερὶδ' ἀντ' ἐμὸν* Ald.

1028. *παρόντα* Guelph. Ald. *παρέντα* Rob.

1029. *τίξων* Guelph. Ald.

1030. *ὁρᾷσάμην* Ald.—*παρυσκευασμένος* Ald.

1034. *φεύγειν τὸδ' vulg.*, quod Schütz.

- 1035 ἄλλην τραπέσθαι Λοξίας ἐφίετα.
τὰ δ' ἐν χρόνῳ μοι πάντας Ἀργείους λέγω
καὶ μαρτυρεῖν μοι, μενέλεως ἐπορσύνθη κακά.
ἐγὼ δ' ἀλήτης τῆςδε γῆς ἀπόξενος, 1035
ζῶν καὶ τεθνηκὼς τάςδε κληδόνας λιπών.

ΧΟΡΟΣ.

- 1040 ἀλλ' εὖ γ' ἐπραξας, μήτ' ἐπιζευχθῆς στόμα
φῆμαις πονηραῖς, μήτ' ἐπιγλωσσῶ κακά,
ἐλευθερώσας πᾶσαν Ἀργεῖν πόλιν,
δυοῖν δρακόντοιν εὐπετῶς τεμὼν κάρα. 1040

ΟΡΕΣΤΗΣ.

- ᾄ ᾄ
δμῳαὶ γυναῖκες, αἶδε Γοργόνων δίκην
1045 Φαιοκχίτωνες, καὶ πεπλεκτανημένοι
πυκνοῖς δρέακουσιν· οὐκ ἔτ' ἂν μεῖναιμ' ἐγώ.

puncto post κεκλημένον posito, ut vulgo, cum sequentibus junxit; Pauw. et Both., qui commate distinguunt, cum praecedentibus, sed φεύγειντο δ' Ald. φεύγων πόδ' Med. Rob. quod propter librorum auctoritatem et sensus praestantiam recepi.—ἐφ' ἐστίαν vulg., sed ἐφ' ἐστίον Med. Guelph. Ald. Rob., quod quin verum sit dubitari non potest: neque permisit, ut supplex aliam viam ingrediar. Corrupta lectio, quam Turn. et Vict. exhibent, ab iis profecta est, qui usitatissimam ellipsin in ἄλλην τραπέσθαι non intellexerunt.

1037. μοι μενέλεως Guelph. Ald. μοι ὅσ' Rob. μοι, λῆως Turn. Vict. Versus sensu caret et frustra tentarunt interpretes. Herm. emendavit καὶ μαρτυρεῖν, μέλε' ὥς ἐπορσύνθη κακά et καὶ hyperbaton esse vult pro καὶ πάντας Ἀργείους, quod fieri non potest. Schütz.: ζυμαρτυρεῖν μέλε' ὥς. Both. ζυμμαρτυρεῖν.—Μελέως. Versus sine libris sanari non potest; ex καὶ suspicari possis, excidisse aliquid ante hunc versum.

1039. Αποσιopesin post hunc versum Choroephoroi.

statuit Schütz., sed εἰμι subaudiendum est.

1040. Hæc vulgo Oresti continuantur, sed Choro recte tribuunt Tyrwhitt. Stanl. Glasg. et rell.—εὖτε πράξας vulg. εὖγε πράξας Glasg. Schwenk. εὖ γε πράξας Schütz., sed melius cum Tyrwhitto εὖ γ' ἐπραξας.—ἐπιζεύχθη vulg. ἐπιζευχθῆς recte Glasg. Schütz. Schwenk.

1041. φῆμαι πονηραὶ vulg. φῆμαις πονηραῖς recte Tyrwhitt. Glasg. Schütz. Schwenk.—ἐπιγλωσσῶ Ald. Turn. Rob. ἐπιγλωσσῶ Vict.

1042. In Ἀργεῖν miror neminem editorum offendisse; aut Ἀργείαν aut Ἀργείων legendum est.

1045. Φαιοκχίτωνες Guelph. Ald. Rob. var. lect. ap. Steph. Φαιωκχίτωνες Turn. Vict. ex aperta correctione, quam nulla analogia tuetur, Φαιοκχίτωνες Herm. obs. critt. p. 136. recte, quem sequuntur Schütz. Schwenk. Φαιαὶ χιτώνες Both.

1046. πυκνοῖς Ald.—ἀρμεῖναιμ' Med. ἀμείνοιμ' Guelph. Ald. ἀμείνοιμ' Rob.

M

ΧΟΡΟΣ.

τίνες σὲ δόξαι, φίλτατ' ἀνθρώπων πατρί,
στροβοῦσιν; ἴσχε, μὴ φοβοῦ νικῶν πολὺ. 1045

ΟΡΕΣΤΗΣ.

οὐκ εἰσὶ δόξαι τῶνδε πημάτων ἐμοί.
1050 σαφῶς γὰρ αἶδε μητρὸς ἔγκοτοι κύνες.

ΧΟΡΟΣ

ποταίνιον γὰρ αἶμά σοι χεροῖν ἔτι·
ἐκ τῶνδ' εἰς ταραγμὸς ἐς φρένας πιτνεῖ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἄναξ Ἀπολλων, αἶδε πληθύνουσι δὴ, 1050
καὶ ὁμμάτων στάζουσιν αἶμα δυσφιλές.

ΧΟΡΟΣ.

1055 εἴσω καθαγμός. Λοξίου δὲ προσθίγων,
ἐλεύθερόν σε τῶνδε πημάτων κτίσει.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ὑμεῖς μὲν οὐχ ὀρᾶτε τάςδ', ἐγὰρ δ' ὀρῶ·
ἐλαύνομαι δέ, κοῦκ' ἔτ' ἂν μείναιμ' ἐγώ. 1055

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ' εὐτυχοίης, καί σ' ἐποπτεύων πρόφρων
1060 θεὸς φυλάσσοι καιρίοισι συμφοραῖς.

1047. Pyladis nomen præfixum est in Rob.—πατρὶ Herm. obs. critt. pag. 137. in πάτρας mutavit, quod cum στροβοῦσιν junxit, sensu vix apto; sequuntur tamen Schütz. et Both. Magis placeret πάλιν, quod proponit Erfurdt. l. c., provocans ad Pors. Add. ad Hecub. 1169. Sed nihil mutandum videtur, recte enim observat Buttlerus, Chorum consulto patris mentionem injicere, ut animum Orestis a contemplatione maternæ cædis ad paternas injurias revocaret.

1048. στροβοῦσιν Ald.—μὴ φόβου νικῶ Glasg. ex emendatione Pors. Advers. pag. 140., quam qui probarunt Herm. Schütz. Schwenk. sine sensu scripserunt μὴ φοβοῦ νικῶ. Sed librorum om-

nium lectio non est deserenda: *ne timeas, quum victor sis.*

1049. οὐκ, εἶα, Ald. Turn.

1053. πληθύνουσι Guelph. Ald. Rob.

1055. εἴς σ' ὁ Guelph. Rob. εἴς' ὁ Ald. εἴσω Turn. Vict. Glasg. Schwenk., qui εἴσω pro ἔνδον dictum putat, sed neque sic intelligo; et correctioni metricæ similis est lectio. εἰδὼν καθαγμοί dedit Schütz. ἔσται καθαγμός Both. idemque proponit Elmsl. ad Soph. CEd. R. 60. De vera lectione dubito.—προσθίγων Guelph. Ald. Nominativum absolutum explicant Musgr. et Markl. ad Eur. Suppl. 1190. Elmsl. l. c.

1058. ἀμείναιμ' Med. ἀμείβομ' Guelph. ἀμείβομ' Ald. Turn.

1060. φυλάσσοι Guelph. Ald.—και-

- ὅδε τοι μελάθροισ τοῖς βασιλείοις
 τρίτος αὖ χειμῶν
 πνεύσας γονίας ἐτελῆσθη. 1060
 παιδοβόροι μὲν πρῶτον ὑπῆρξαν
 1065 μόχοι τάλανές [τε Θυέστου.]
 δεύτερον ἀνδρὸς βασίλεια πάθη·
 λουτροδάϊκτος δ' ὤλετ' Ἀχαιῶν
 πολέμαρχος ἀνῆρ. 1065
 νῦν δ' αὖ τρίτος ἦλθέ ποθεν σωτήρ·
 1070 ἢ μόρον εἶπα.
 ποῖ δῆτα κρानεῖ, ποῖ καταλῆξει
 μετακομισθὲν μένος ἄτης;

ρίοις ἐν συμφοραῖς Turn. Vict. et reliqui omnes, sed καὶ ῥύοισι συμφορᾷς cod. Rob. καὶ ῥίοισι συμφοραῖς Ald. καιρίοισι συμφοραῖς Med. Guelph. Rob., quam optimorum librorum lectionem, quum sensum etiam meliorem fundat, non dubitavi reponere.

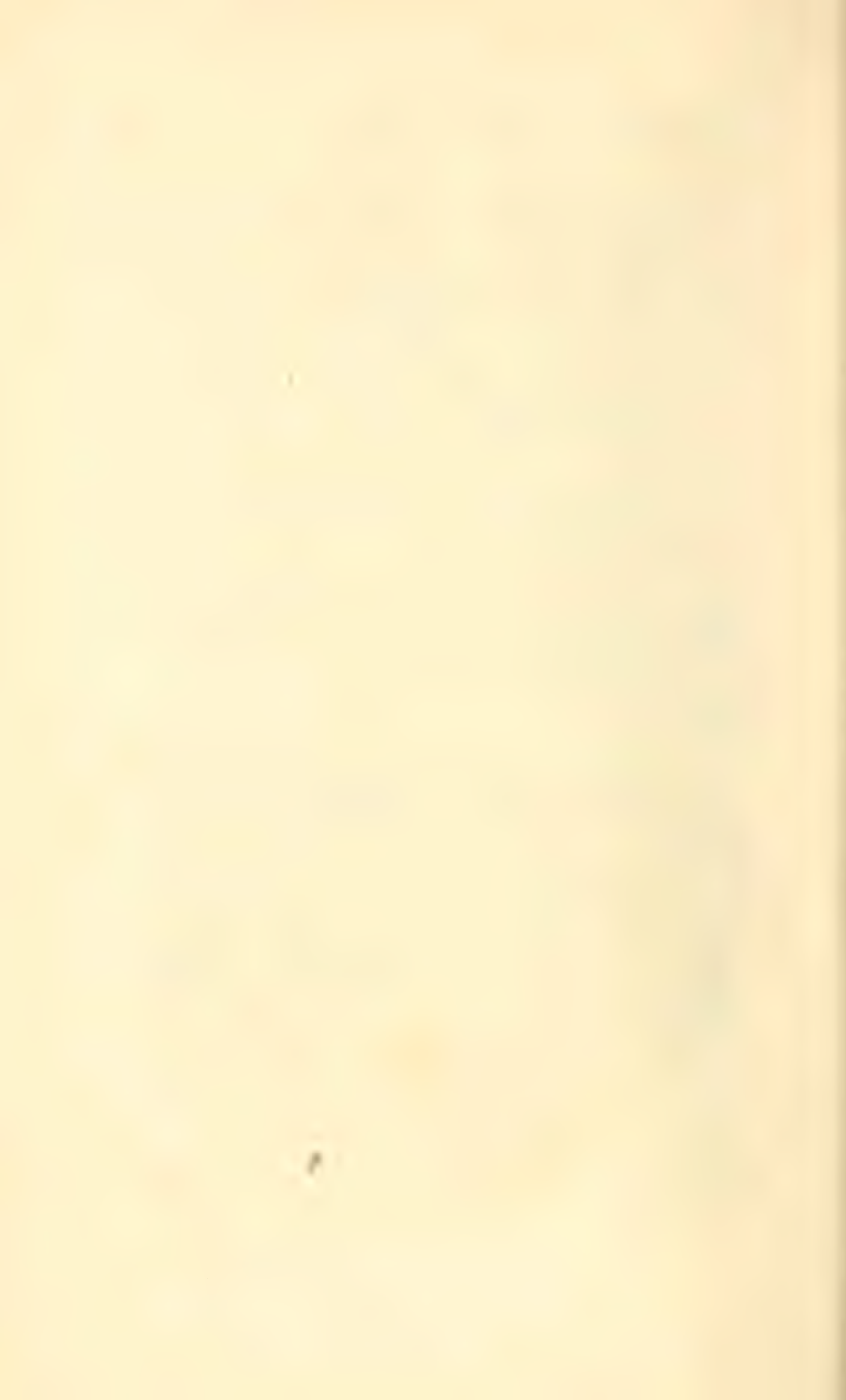
1063. Locus aperte corruptus, quod vel metrum docet, neque γονίας intelligi potest. Habet quidem Hesych. Γονίας, εὐχερῆς, Ἀσχυλὸς Ἀγαμέμνονι, et explicat Schol. γονίας ἄνεμος, ὅταν ἐξ εὐδίας κινήθῃ χαλεπὸν πνεῦμα, sed hæc nihil juvant. Schneiderus in Lex. s. v. γόνιος ita explicat, ut αὐρας subintelligendum sit, et γονίας idem sit, quod γονίμης. Hanc explicationem amplectitur Herm. obs. critt. p. 137. s., qui πνεύσας legendum putat, quod Doricum sit pro πνεύσας; πνεύσας habet etiam Glasg. Schütz. Both. Schwenk. πνεύσας μανίας vel πνεύσας γ' ἀνίας suspicatur Schütz. πνεύσας φόνιος τετίλεσται dedit Both. Locus in incerto relinquendus est.

1064. παιδόμοροι vulg., sed egregia emendatione Stanl. et Valcken. ad Eur. Phœn. 1576. reposuerunt παιδοβόροι, quam facile enim μ et β in codd. confundantur, notum est. παιδοβόροι Glasg. Schütz. male.

1065. τάλανές γε conjecit Heath. τάλανός γε Stanl. jure offensi particula τε, quæ ex poetarum more abesse debet. Sed verum vidisse videtur Herm. de diff. pros. et poet. or. p. 31., qui verba τε Θυέστου pro glossemate habet, quod eo magis probabile est, quum et in sequentibus nomina non adduntur. Θυέστου sciolus adscripserat, deinde τε metri causa insertum est. Verba igitur suspecta uncis inclusi.

1071. πῇ καταλήξει Ald. Turn.

1072. μέγα κομισθὲν Schütz. ex emendatione Valekenarii ad Eur. Phœn. 1576., quæ minime necessaria est.—ἀπην Ald.

ADDENDA.

Carminis, quod inde a v. 312. legitur, strophas et antistrophas ita transposuit Schützcius :

Strophe I.	Orestes.	᾽Ω πάτερ v. 312—319.
Antistr. I.	Electra.	Κλῦθι νῦν v. 320—327.
	Anapæsti.	Chorus. "Ἄλλ' ἔτ' ἄν v. 328—332.
Strophe II.	Orestes.	Εἰ γὰρ ὑπ' Ἰλίῳ v. 333—341.
Strophe III.	—	Ἰλίος φίλοις v. 342—350.
Antistr. II.	—	Μηδ' ὑπὸ v. 351—359.
Antistr. III.	Chorus.	Τέκνον φρόνημα v. 360—368.
Strophe IV.	Electra.	Τούτο v. 369—374.
Strophe V.	—	Ἐφυνήσας v. 375—381.
	Anapæsti.	Chorus. Ταῦτα μὲν v. 382—389.
Antistr. IV.	Electra.	Καὶ πότ' ἄν v. 390—395.
Antistr. V.	Chorus.	Πίπυλται v. 396—402.
Strophe VI.	Orestes.	Ποῖ τοῖ δὴ v. 403—407.
	Anapæsti.	Chorus. Ἀλλὰ νόμος v. 408—412.
Antistr. VI.	Electra.	Τί δ' ἄν v. 413—417.
Strophe VII.	—	Ἐκοψε v. 418—429.
Strophe VIII.	—	Ἐμασχαλίσθη v. 430—434.
Antistr. VII.	Orestes.	Πατρῷον. Electra. Ἐγὼ δ' v. 435—446.
Antistr. VIII.	—	Τὸ πᾶν. v. 447—451.
Strophe IX.	—	Σὲ τοι. Electra. ἐγὼ ἐπιφθ. v. 452—456.
Antistr. IX.	Electra.	"Ἀρης. Chorus. Τρόμος v. 457—461.
Strophe X.	Chorus.	᾽Ω πάρος v. 462—466.
Antistr. X.	—	Δώμασι v. 467—471.

Carmen, quod a v. 772. incipit, ita constituit Schützcius :

στρ. α.

νῦν παραιτουμένη μοι πάτερ
 Ζεῦ θεῶν Ὀλυμπίων
 δὲς τύχας νιν τυχεῖν κυρίου
 τε σώφρονος μαιομένοιοις ἰδεῖν.
 διὰ δίνας πᾶν ἔπος
 ἔλακον Ζεῦ, σὺ δὲ νιν φυλάσσοις.

ἀντιστρ. α.

ἴσχε δ' ἀνδρὸς φίλου πῶλον εὖ-

νιν ζογίντ' ἐν ἄρματι
πημάτων, καὶ δρόμῳ πρὸς τιθεῖς
μέτρον δὸς ἀνσώζομενον ἐνέμον
τοῦτ' ἰδεῖν δάπιδον
ἀνομίνων βημάτων ὄρεγμα.

στρ. β'.
ἔ', πρὸ δ' ἐχθρῶν τῶν ἔσω
μιλάθρων, ᾧ Ζεῦ, βίς.
ἵπτι μιν μίγαν ἄρας δίδυμα καὶ
τριπλᾶ παλίμποινα θέλων ἀμείψει.
οἳ τ' ἔσω δωμάτων
πλουτογαθῇ μυχὸν κομίζετε
κλύετε σύμφρονες θεοί.
τῶν πάλαι πετραγμένων
λύσασθ' αἷμα πρὸς φάτοις δίκαις.
γίρων φόνος μηκίτ' ἐν δόμοις τέκοι.

ἀντιστρ. β'.
ᾧ μέγα ναῖων στόμιον εὖ δὸς
κρατῆϊν δόμων ἄνδρα.
καὶ νιν ἑλευθερίως λαμπρῶς τ' ἰδεῖν
φίλοις ὁμμασι νοφερῶς καλύπτρας.
ξυλλάβοι δ' ἐνδίκως
παῖς ὁ Μαίας ἐπιφθορώτατος
πρᾶξιν οὐρίαν τελῶν.
ἄσκοπον δ' ἔπος λίγων
νύκτα πρὸ τ' ὁμμάτων σκότον φέρις.
καθ' ἡμέραν δ' οὐδὲν ἐμφανέστερον.

ἑπάρδος.
καὶ τότε δὴ πλοῦτοι
δωμάτων λυτήριον
ἐῆλυν οὐριστάταν
ὁμοῦ κρεκτὸν γοήτων νόμον.
μετέχομεν πόλει.

στρ. γ'.
τὰ δ' εὖ ἑμὸν, ἑμὸν
κέρδος ἀίξεται τὸδ', ἄ-
τα δ' ἀποστατεῖ φίλων.
σὺ δὲ θαρσῶν, ὅταν ἦκη
μέρος ἔργων, ἐπαύσας
ἐροῦσα πρὸς σέ, τέκνον, πατρὸς
αὐτὰ πέραιν ἀνετίμομφον φάτι.

ἀντιστρ.
τὰν Περσείως ἔ-
νι φρεσὶ καρδίαν σχίσθων,
τοῖς δ' ὑπὸ χθονὸς φίλοις
τοῖσί τ' ἄνωθεν προσπράσσω
χαρίτας ὀργᾶς λυπρᾶς, ἐν-
δοθεν φοινίαν ἄταν τιθεῖς,
τὸν αἴτιον δ' ἐξαπολλύς μόρου.

Lachmannus autem de chor. syst. p. 74. sqq. transpositione hanc systematis formam effecit:

ἄ. ἄ. β'. β'. ἐπάρδος.

Et singula ita emendavit :

στρ. α.
 ἦν παραιτουμένη μοι, πάτερ Ζεῦ θεῶν Ὀλυμπίων, ὅς (τυχεῖν δέ μοι καιρίως) τὰ σῶφρον' εὖ καιομένοις ἰδεῖν.
 διὰ δίκας πᾶν ἔπος
 ἔλακον, ὦ Ζεῦ σὺ δ' εὖ φυλάσσοις.
 αἱ αἱ πρὸ δὲ δῆχθρῶν τῶν ἔσωθε μελάρων, ὦ Ζεῦ, θές.
 τίμιά μοι, μέγαν ἄρας, διδυμα καὶ τριπλᾶ
 παλίμπτοινα θέλων ἀμείψει.

ἀντίστρ. α.
 ἴσθι δ' ἄνδρὸς φίλου πῶλιν εὖνιν ζυγίντ' ἐν ἄρματι
 πημάτων, ὁρόμῳ προστιθείς μίτρον.
 τότε ἄν σωζόμενον ῥυθμόν τοῦτ' ἰδὲν δάπτειον,
 ἀνομίῳ πημάτων ὄρεγμα.
 ἰὼ μέγα ναῖον στόμιον εὖ δὸς ἀνιδεῖν δῶμ' ἄνδρὸς
 καὶ νιν ἑλευθερίως λαμπρῶς τ' ἰδεῖν
 φίλοις ὁμμάσι δνοφερᾶς καλύπτρας.

στρ. β'.
 οἱ τ' ἴσθαι δωμάτων πλουτογαθῇ μυχὸν ἐνίξειτε,
 κλύετε σύμφρονες θεοί
 — — — — —
 ἄγε πῶν τάλαι πεπραγμένων
 λύσασθ' αἶμα προσφάσσις δίκαις.
 γέρων φόνος μηκέτ' ἐν δόμοις τέκτοι.

ἀντίστρ. β'.
 ζυλλάβοι δ' ἄν ἐνδίκως παῖς ὁ Μαιῆς ἐπιφορώτατος
 προῖξιν οὐρίαν θέλων.
 πολλὰ δ' ἄλλα φανεί χρεῖζων
 κρύπτ', ἄσκοπον δ' ἔπος λέγων
 νύκτα πρὸ τ' ὁμμάτων σκόπον φέροι,
 καὶ ἡμέραν δ' οὐδὲν ἐμφανίστερος.

ἰσῶδός.
 καὶ τότε δὴ πολὺν δωμάτων λυτήριον ἐήλυν οὐρισπάταν
 ὁμοῦ κροτητὸν νόμον ἐήσομαι
 † πόλει· πᾶδ' εὖ ἐμὸν ἐμὸν κέρδος αὖξεται τόδ', ἅτα δ' ἀποστατεῖ φίλων.
 σὺ δὲ θαρσύν, ὅταν ἤκη μέρος ἔργων, ἐπαύσας [πατρὸς ἔργῳ]
 τὰν ἐροῦσαν πρὸς σε, τέκνον, πατρὸς αὐδᾶν, πέρανον ἀνεπίμομφον
 ἄπαν, Περσέως τ' ἐν φρεσὶν καρδίαν σχέθων,
 τοῖς θ' ὑπὸ χθονὸς φίλοισιν τοῖς τ' ἀνωθὲν προπράσσωιν, χάριτος ὀργάς
 λυπράς, ἐνδοθεν φοινίαν ἄπαν τιθείς,
 τὸν αἴτιον δ' ἔξαπολλὺς μόρου.

INDEX GRÆCUS.

- ἄν omissum 315. 587. 841.
 ἀνελθεῖν de igne 529.
 ἀπριγκτόπληκτος lexicis addendum 419.
 ἄχος causa doloris, malum 579.
 βία et διά permutata 645.
 δέ post parenthesin infertur 614. 687.
 δέ in apodosi 614.
 δέ tertio quartove loco positum ideoque a librariis transpositum 511.
 διά et βία confusa 645.
 διψη 745.
 δοκεῖν sequente accusativo cum infinitivo 17.
 ἔλακε et ἔλαχε permutata 927.
 ἐποπτεύειν 1.
 ἐπί initio versus positum 92.
 ἐπροσωπόκοιτος 963.
 ἥ negligenter postpositum 195.
 ἥ pro πότερον 745.
 ἦ εἰς 757.
 ἦ fui 516.
 ἦσθε pro ἦς 355.
 Θ excidit ante Ο ἡσθ' ὅφρ' ἕξης pro vulgato ἦσ legendum 355.
 κατελθεῖν 3.
 κηρύσσειν invocare 122.
 μένος μετέχειν 289.
 ὁμως præcedente ἐι vel participio 113.
 οὔτε semel positum omissa priore negatione 465.
 οὔτε—δύτε comparationi inservit 69.
 ἐπαραγμαι perii 130.
 πῇ pro ποῖ 403.
 πίπτειν περί τινι 35.
 πιστῶν non πιστῶν 36.
 ποῖ pro πῇ 521.
 ποῖ pro ποῦ 869.
 σχέειν non σχέειν 819.
 τε antepositum vocabulo cui postponendum erat 128.
 τε post participium abundans 550. 851.
 τείνειν λόγον 503.

INDEX LATINUS.

- Accusativus ab adjectivo pendens 23.
 Accusativus absolutus 405.
 Aposiopesis 190. 739.
 Brevitas quædam orationis post vocabula similitudinem significantia 174.
 Crasis vocabulorum *μοί ἐστι* 120.
 Constructio ejusdem verbi variata 215.
 Cumulatio verborum idem significantium 5. 326.
 Dativus finem et consilium indicans 15.
 Futurum medii passiva vi 303.
 Genitivus pro dativo 178.
 Præsens pro futuro 543.
 Pronominis possessivi usus 538.
 Repetitio negligentior ejusdem vocabuli 161. 236. 703.
 Synizesis vocalis i 331.
 Transitus ab aoristo ad præsens 281.

B-1
 612
 LONDINI:

EXCUDIT T. DAVISON.

E 000 540 050 2

UC SOUTHERN REGIONAL LIBRARY FACILITY

AA 000 540 050 2

